Seviticus Leviticus

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{IPS}}$ Translation, and Rashi

Formatting by Nathan Kasimer

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA). This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקראַ על פּר מסורה/ikiw/gro.eource.org/wiki.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- הרגום אונקלוס/ikiwikisource.org/wiki/he.wikisource Source: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

iii

הפטרת בחקתי	091
הפטרת בהר	
הפטרת אמור	951
הפטרת קדשים	
הפטרת אחרי מות	
הפטרת מצרע	
הפטרת תוריע	84I
הפטרת שמיני	
הפטרת צו	
הפטרת ויקרא	0⊅1
בפטרות	140
פרשת במדבר	138
פרשת בחקתי	124
	701
פרשה בהר	114
פרשה אמור	96
	1-0
פרשת קדשים	₽8
פרשת אחרי מות	7.7
	02
פרשה מצרע	69
פרשה הזריע	81⁄2
פרשת שמיני	34
פרשת צו	61
	01
פרשה ויקרא	Ţ
וווון ממחכוווווו	Λ

תוכן העניינים

ספר ויקרא – notionbornal

הפטרת פרשת החודש הפטרת שבת הגדול	•	• •	٠	٠	٠	• •	•	٠		•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	180
הפטרת פרשת החודש	•	• •	٠	٠	•	• •	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	LLI
מפטיר לפרשת החודש	•	• •	٠	٠	٠	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	IV2
הפטרת פרשת פרה	•	• •	٠	٠	٠	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	173
פרשת פרה	•	• •	٠	٠	•	• •	٠	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	IΔI
פרשת זכור	•	• •	٠	٠	•	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	89I
פרשת זכור	•	• •	٠	٠	•	• •	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	۷9 T
הפטרת שבת מחר חודש .	•	• •	٠	٠	•	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	192
הפטרת שבת ראש חודש .	•	• •	٠	٠	•	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	162
מפטיר לשבת ראש חודש	•	• •	٠	٠	٠	• •	•	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	162

Introduction

This humash is intended primarily for learning *Shnayim Mikra veEchad Targum*, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra at pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum.

I hope this text will be helpful to those who use it.

אַלָּגו מֹאִבַל מוִמֹּע כֹאַמָּנו: سرم ريجير هج طنهب ربيج بائر بهده جنهب بوذخ بربوه بدرد

ממּמְבּן זְמְנָא לְמֵימַר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the Lord called unto Moses,

עַבְּקר וּמִן־תַצָּאָן תַּקָּרִינִי אָתַ־ קרבון ליתוֹוּה מו־הּבְּהַמָּה מוֹ אַלַטְם אַנְם בּירַיַקְרָיב מִבָּם לְחוֹן אֵנְשׁ אַבִּי יְקְבִיר מִנְּכוֹן يَةِد هُرِ خُدْرُ نَشِلُهُمْ لَهُمَالُنَ مُخْرِمُ مُن خُدْرُ نَشِلُهُمْ لَقَامَا

كانك أثلاث دال: מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו זִינוּ לונבלא בנם גל מו במונא

herd or of the flock. offering of the cattle, even of the the Lord, ye shall bring your of you bringeth an offering unto and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

that he may be accepted before the

to the door of the tent of meeting,

without blemish; he shall bring it of the herd, he shall offer it a male

If his offering be a burnt-offering

<u>. בלוב:</u> מומד יקריב אלו לרצוו לפני ְ שַׁמִּים יַקְרִיבְגַוּ אֶלְ־פְּתַח אָהֶלְ דְּכֵּר שְּלִים יְקְרָבַנִּיה לְתָרַע אִם מְּלְנִי פֿוֹנִ מִּוֹ נַיֹבֹּלְנִ זְבָּנִ יאָם מִּלְנִיא פּוּנַבּוּנִי מִוֹ שִּיִנִי

(שבועות יב.):

לְנַתְּׁנֹאַ לְנִע פֿבֹם :וֹ: מֹמֻבּׁנוֹ וֹמִנֹא וֹבוֹנִר

מלמד שֶׁשְּׁמֵיס ממנדביס עולס בֹשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס נדבת לבור, סיה עולת קיץ סמובה סבה מן סמותרות לסוליא אם סנוגם שסמים, כשסוא אומר למעס מן סענין מן סבקר, שאין סלמוד לומר, לסוליא את סעריפס: כולס, לסוליא אם סרובע ואת סנרבע: - מן הבקר. לסוליא את סנעבד: - מן הצאן. לסוליא את סמוקלס: - ומן הצאן. שסכל סיס שלו, אף אמס לא מקריצו מן סגול: - הבהמה. יכול אף מיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: - מן הבהמה. ולא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקריג, בקרצנות ודבה דְּבַּר הענין: אדם. למה ואמר, מה אדם הראשון לא הקריצ מן הגול היה הדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר וַיָּשָׁב משֶׁה אָבֶרִי שָעָם וגוי (שמוח יע, ח): ואילך, לא נמייחד הדבור עם משה, שנאמר וַיְהִי פַּמַשֶׁר מַמּוּ פָל מַּנְשֵׁי הַמִּלְםְמֶה לֶמוּח. וַיְרַבֵּר ה' מַלַי לֵחֹתר (דברים ב מז, יז), אלי לא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים סבית, מלמוד לומר מַעַל סַפַּפֹּבֶת (במדבר ז, פע), יכול מעל סכפורת כולס, מלמוד לומר מִבֵּין שָׁנֵי סַפְּרֻבִּיס (שס): רֹאמוד. אַל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ (שׁס), חֹס כן למס נחמר עד החלר החילויה, שכיון שמגיע שס היה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל שלול נפסק, כיוצא בו וְקוֹל פַנְפֵּי שַּבְּרוּבִיס נִשְׁמַע עַד הֶמְבֹּר בַּמִינֹבֶה (ימוקאל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר בְּקוֹל המפורש במהלים קול ה' בַּפַּׁת, קול ה' בֶּבְּרֶר, קול ה' שֹבֵר חֲבְוִים (מהלים כע ד, ה), אם כן למה נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקרל נפסק ולא היה יולא מרץ לאהל, יכול מפני שהקרל נמרך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, פע), מהו הקול, הוא הקרל ישמעו את קול הקריאה, תלמוד לומר קול לו, קול אליו, משה שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאחר מועד. מלמד שהיה מיעומין לְדַבֵּר אָפוֹ (במדבר ז, פמ), מִדַּבֵּר אַבְיוֹ (שֹס), וַיְדַבֵּר אַבְיוֹ, וְנוֹשְַדְפִּי לְּךְ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול כאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן י"ג פרשם לפרשם ובין ענין לענין, קל וחומר לסדיום סלומד מן ססדיום: אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודס אומר י"ג דברום קריאה, חלמוד לומר וידבר, לדבור היחה קריאה ולא להפסקוח, ומה היו הפסקוח משמשוח, ליחן ריוח למשה להחבונן בין אָל בְּלְעָם (במדבר כג, ד): - ויקרא אל משה. סקול סולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף לספסקות סיתס בו, שנאמר, וַקְרָא זֶס אָל זֶס (ישעיס ו, ג), אֿבל לנביאי האומות עכו"ס נגלה אליהן בלשון עראי ועומאה, שנאמר וַיִּקָר אֱלֹהִיס (I) ויקרא אל משה. לכל דברום ולכל אמירום ולכל צוויים קדמס קריאס, לשון מבס, לשון שמלאכי סשרם משחמשין

בְּבְּעִׁט: בעל כרסו מלמוד לומר לרלונו, הא כילד, כופין אוסו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה ו.): 🖯 רפני ה' והטוך. אין שמיכה מי שסוא, יכול אפילו נמערבס בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: יקריב אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולוח, וחקרב כל אחח לשם בלא מוס: - אל פחח אחל מועד. ממפל בהבאמו עד העורה. מהו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבה עולם ראובן בעולם (E) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר למטה, שאין אלמוד לומר, זכר ולא טומטוס ואנדרוגינוס (בכורוס מא:): הצוים.

וְנְרְצְהַ לְוְ לְכַפָּר עְּלְינ: * וְסְמָּלֵּה יַבְיִוּ עַל רַאִּשׁ הַעַּלְה וִיסְמוּה יִבִיה עַל בִישׁ עַלְהָא

انكلة، حُبِيد خُرَفَلُمُ مُحِينًا:

atonement for him. shall be accepted for him to make 4 head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the

CICHL: המוְבֶּחַ סְבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל אָטַ עַּבְּׁם וֹזְבְׁלָּנְ אָטַ עַבְּם מֹלְ בְּנִמְאַ וֹזִבְּלֵנוֹ יִטְ בַּמָאַ מֹלְ לַּיִּ לְּנִיקְׁנְיִבְוּ בְּנְּרְ אַנְוֹלְן נַבְּנְנִיםְ וּיִפְּנְרֵנוּ בְּנֵי אַנִּירוֹ בְּנֵי אַנִּילְוֹ וְּאֶׁחַטְ אֶּעַ בֵּּלְ תַּבְּקָר לְבְּנֵי, וְתַוְנִע וְיִכּוֹס יָת בַּר מּוֹבִי קֵּדָם יָיָ

מַמְבּן וֹמִנָא: מֹבְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר דְבְתָּרַע

tent of meeting. the altar that is at the door of the dash the blood round about against priests, shall present the blood, and the Lord; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before

خِثْنَائِدِ: י ְוְהִפְּשִׁישׁ אֶת־הָעֹלְה וְנְתָּח אֹמָה וִיִשְׁלֹח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג יָתַה

Ġ₩ĊĊĊ%:

pieces. onrnt-offering, and cut it into its And he shall flay the

עמּוֹבְּת וֹמְּרְכִי מִצְּים מַלְ-חָאָּמ: אָיִשְּׁהָא: וְנִילְיֵנִי בֹּנְי אַנִדְלוֹ נִיכִּנִוֹ אָהָ הֹלְ_ י

הֹלְ מֹוֹבְבֹּנוֹא וֹנִסֹוֹבְנוֹן אֹהֹוֹא הֹלְ וושנון בני אַבורן כִּבָּנָא אַישָּׁרָאַ

wood in order upon the fire. shall put fire upon the altar, and lay And the sons of Aaron the priest

لِغُمْ غُمُّكُ فِحُ لِيَقِالِكُمْ خُمُ עַפְּקְרָ עַלְיִהְעָּיִא הַעָּלְ אָמֶּרִ עַּלְיִי עַלְיִי עַלְּיִי עִּעָּרָ עַלְיִי עִּעָּרָ עִּיִּעְיִי עִּיִּ אָם עַנְּטִישְׁיִם אָּטַרְעַרָאָשִׁ וֹאָטַר אָבָּרָנִאָ זָט בַיִּשְׁאַ וֹזָט עַּרָבָּאִ

űĻĖŮ%: וְעְּרְכֹּוּ בְּגַרְ אַתַּרֹן תַבְּּתַּלְים וִיסַדְּרוּן בְּנֵי אַתַּרוֹ בְּתַנִיִּא יָת

on the fire which is upon the altar; suet, in order upon the wood that is 8 lay the pieces, and the head, and the And Aaron's sons, the priests, shall

- עשק, ועל לאו שנתק לעשק: מס סוא מכלס לו, אס מאמר על כרימות ומימות "ד, או מימס בידי שמיס, או מלקות, סרי עונשן אמור, סא אינו מכלס אלא על (+) על ראש העלה. לסבים עולם מובס לסמיכס, ולסבים עולם סלפן: העלה. פרע לעולם סעוף: ונרצה לו. על
- בומן שכול מפורק: בוריקס, אי וורקו יכול בוריקס אחם, חלמוד לומר סביב, סא כילד, נוחן שחי מחנוח שקן ד': אשר פחה אהל מועד. ולא כנגד סוויום, לכך נאמר שביב, שיסא הדס נימן בדי רוחום המובח, או יכול יקיפנו כחוע, חלמוד לומר וזרקו, ואי אפשר להקיף מלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּסוּק יא): וורקו. עומד למעס, ווורק מן סכלי לכוחל סמובח למעס מחוע ססיקרא שנמערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאום הפנימיום, או במעאום החלוניום, שאלו למעלה והיא למעה, אהרן. יכול מללים, מלמוד לומר סכסנים: אח הדם וזרקו אח הדם. מס מלמוד לומר דם דם פיפעמים, לסבים את והקריבו. זו קגלס שסיא סראשונס, ומשמעס לשון סולכס, למדנו שמיסן (מ"א ששמיסן) גגני אסרן (מגיגס יא.): בני (a) ושחש והקריבו הכהנים. מַקַּבְּלֶס ומֿילך מנות כסונס, למד על סשמיעס שכשכס בור: לפני ה׳. בעורס:
- **ζ**(αα'σ (αιζ'ן 'à.): (a) והפשים אח העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצומ למ כל סעולות לספשע ונתות: אותה לנחחיה. ולל נתחיס
- אם עבד בבגדי כהן הדיומ, עבודתו פקולה: (ד) ונחנו אש. אף על פי שסאש יירדת מן סשמיס, מליס לסביא מן ססדיים: בני אחרן חכחן. כשסוא בכיסונו, סא
- שלוילין יולפין מון למערכה: נאמר, ללמדך שמעלסו עם סראש ומכפס בו אם בים סשמיעם, ווסו דרך כבוד של מעלס: אשר על המובה. שלא יסיו הראש. לפי שלין סרלש בכלל ספשמ, שכבר סימו בשמימק, לפיכך סולרך למנימו לעלמו (מולין כו.): ואח הפדר. למק (8) בני אחרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיומ שענד גשמונס צגדיס, ענודמו פמולס: את הנחחים את

ניקוֹת לֵיהנֶה: (ס) המּוְבֵּחָה עֹלֶה אַשֵּׁה הֵיחַ לְעַּרְבְּחָא نظلفر بخثمر زئيرا حمراه نريد بخثمين بمرد فمريد

זַבְר הַמָּנִם זַבְּרִיבָּנִי: עַכְשָׁבֶּים אָן מִן־הַמִּיִּם לָמָלָע ישראל וֹאָם_מוֹ_הַהָּאָוֹ

המוקה סביב: אַהַרוֹ הַכּהַנִים אָח־דְּמָיׁ עַלֹ־ אַהַרוֹ כְּהַנִיָּא יָח דַּמֵיה עַל " עפּנָה לְפָּנֵי יְהְנָה וְזְרְלֹּוּ בְּנֵי צִפּוּנָא קַּרָם יִיְ וְיִוֹרְקּוּן בְּנֵי

אָמֶּר עַלְיהַלְּהָי مَرِ ـ لَامَةُ مَر الْعُمْ لَا مَر الْعُمْ خَلَاءُ مَنْ الْمَر الْمَرْ الْمَرْ الْمَرْ الْمَرْالِ مَر יי וְאֶת־פְּדְרֵוֹ וְעְּרֵךְ תַּבֹּהֵן אֹהֶם בִישִׁיה וְיָה תַּרָבֵיה וִיִּסְיַרִ וְנְמַּח אָסוֹ לְנְּמָּהָוֹו וְאָמַראַשָּׁוֹ וִיפַּלָּיג יָמִיה לְאָבָרוֹהִי וְיָה

وا للظالد لآجتا נַנַפַּב נַנַבּבְנָנַם וַבְנַּגַּ בּּמָנִם

אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָה לַיהֹּוֶה: (a) וְהִקְמָיִר הַמִּוְבְּהָה עֹלֶה הוֹא לְמַרְבָּהָא עֵלְהָא הוּא מּוּרְבַּוֹ

נאָם מו בימור עלה קלה קר הובילו ואם מו מופא מליה מורבניה

וְהַקְּהַוֹּ הַכְּבִוֹן אָבְרַהַמִּוֹבְּהַ וּיקְרָבָּנִיה בְּהָנָא לְמָּוֹבְּהָא מן בַּנֵי הַיּנְהָה אָת־קַרְבָּנְי:

Tai~~l~~u: המוְבָּחָה וְנִמְצְה דְמֹוֹ עֵל קור לִמּרְבְּחָא וְיִהְמָצֵי דְמִיה עַל

> במטפלבל ברעניא ברם יו: אָת עַכְּלְ וֹנְפַּגַל בַּעַדָּא נִת

كِيْرُكُمْ لِمُحَالِ شِكْرِتِ نُكُلِّحُوْنِينَ: אַמַּבוֹא אַנ מוֹן בַּנוֹ הַנַּגֹּא מוֹן וֹאִם מוֹן הֹּלֹא טִּוֹבַבְּנִינִי מוֹ

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: لْهُلُم عُظُر يُرِدُ يُرِدُ وَيُواجِرُ إِنْ وَانَ بِمِنْ فِي الْمُؤْمِ وَيُولِمُ إِنْ الْمُؤْمِنِ فَي

אָישְׁרָא דִעַל מַדְבָּרָא:

במטלפל לבהוא לבם וו: ונוא וכבענא יחליל בעיא

אָנוַ עַכְּלְ וֹנְלֵבוֹרָ בְּעֲדָּא זָנו כּוִלְא וֹנִסֵּנִל

מו בני יונה ית סורבניה: ליהוֹה והקריב מו־הַהֹּים אַוֹ קָרִם יִי וִיקְרִיב מוֹ שְׁפְּנִינִיאׁ אוֹ

כּוִטֹל מָבַבּטֹא: וְנִילִמֶּיִר וְיִמֶּלִיל יָת בֵימֶּיה וְיַפֶּיל

> savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet altar, for a burnt-offering, an spall make the whole smoke on the wash with water; and the priest but its inwards and its legs shall he

offer it a male without blemish. goats, for a burnt-offering, he shall 10 whether of the sheep, or of the And if his offering be of the flock,

round about. shall dash its blood against the altar LORD; and Aaron's sons, the priests, I the altar northward defore the And he shall kill it on the side of

upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the and the priest shall lay them, with And he shall cut it into its pieces;

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made smoke upon the altar; it is a 25 shall offer the whole, and make it he wash with water; and the priest But the inwards and the legs shall

turtle-doves, or of young pigeons. To gairefto sid gaird lishs of noth, elwof do gairofto-tanud s 📭 And if his offering to the LORD be

drained out on the side of the altar. and the blood thereof shall be and make it smoke on the altar; the altar, and pinch off its head, And the priest shall bring it unto

- נחם רוח לְפַּנֵי, שחמרתי ונעשה רלוני: (פ) עולה. לשם עולה יקעירנו: אשה. כשישמענו יהא שומעו לשם האש, וכל אשה לשון אש, פושיי"ר בלע"ו: ניהוה.
- מן הכשבים או מן העזים. הרי אלו ג' מיעומין, פרע לוקן לחולה ולמזוהם: (OI) ואם מן הצאן. וי"ו מומיף על ענין ראשון, ולמה הפסיק, לימן ריוח למשה להמבונן בין פרשה לפרשה:
- (II) על ירך המובח. על לד סמובם: צפונה לפני ה'. ומין לפון בנמס:
- שלל מורים: ולאגדולים: - מן החורים או מן בני חיונה. פרט לממלת סליסוב, שבוס ושבוס שסוא פסול, שסואגדול אלל בני יונס וקטן ממום ווכרום בעופום, יכול אף מחוסר אבר, מלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קעניס: בני היונה. קעניס (۱۹) מן העוף. ולה כל סעוף. לפי שנהמר מָמִיס וְבֶר צַּבְּמֶר צַּבְּמֶר צַבְּעָבִיס וּצְעִיּיס (לחלן כב, ימ), חמום ווכרום בבחמה, וחין

خَرِفِد هُمْ ـ فِجَاتِ سَيْظِ: إبرسُرْيَة لاَمُم وَلِي الْمُؤْمِ لِيَقْاطُونَ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ الْ אָנו_מֹבְאָנוֹנ

200% ロジュー ٤٩٥١

the place of the ashes. beside the altar on the east part, in 16 the feathers thereof, and cast it And he shall take away its crop with The Third The Third

ליהוֶה: (a) עַלְר הוא אַשָּׁה בֵיחַ נִיחָתַ ע וְהִקְשִׁיר אַתְּוֹ הַפֹּהֵן הַפִּוְבֶּהְה יַפְּרִישׁ וִיַפִיק יָהִיה בְּהָנָאִ

במטפלב לבהוא פבס וו: אַגַּמִּטֹא הַּלְטַא עואַ לוּוֹבַלוּ אָמַנְא דִעַּל וֹשְׁׁסָּת אָטוֹ בֹכֹּוֹפֹּוֹ, לַאְ וֹבֹינוּלֵ וְיִפֹּנוֹע יַנִינִי בַּכֹּוֹפּוִטִי לָא

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made wood that is upon the fire; it is a it smoke upon the altar, upon the 17 asunder; and the priest shall make thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

אַבְּיִהְ שָּׁמֶּו וֹלִנוֹן אַבְּיִה לְבָּלָה: לִיהוָֹה סְלֶת יִהְיֶה קְּרְבְּנִי וְיָצֶּׁל

ווטון מַלַע לִבוּנִטָא: ליובניה ויריק עלה משחא מֹנְטַלֵא בוֹב וֹנִ סִנְלַטַא וְבֵי لثقم خير عَلَيْ عَلَيْ مَدْ الْعُدُم عَدَد الْعُدَاتِ عَالَهَا

frankincense thereon. he shall pour oil upon it, and pur offering shall be of fine flour; and II meal-offering unto the LORD, his And when any one bringeth a

- סקטרס ונמלס דמו כבר: מולס, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכו', אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורם הוא ומלק והקטיר, וקודה בית סשתיעס על קיר סמובת, וסדס מתמלס ויורד: ומלק וחקשיר ונמצח. אפשר לומר כן, מאתר שסוא מקעיר סוא ומומך מפרקמ עד שמגיע לפימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל, ג), כִּי פְּפָם פַמֵּן (ישעיה מו, ד), כובש (EI) והקריבו. אפילופרידס אחת יביא: הכהן ומלק. אין מליקס בכלי, אלא בעלמו של כהן, קולץ בלפרנו ממול העורף
- הפנימי, והמנורה, וכולם נבלעים שם במקומן (יומה כה.): אצל המזבח קדמה. במולמו של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנותנין שס תרומת סדשן בכל בוקל, ודישון מובת באבום בעלים, נאמר והקרב והכרעים ירחן במים, והקטיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, והשליך אם המעים שאכלו מן הגול: ז"ל אמרו, קודר סביב הזפק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (זבחים סה.). בעולם בהמה שאינה אוכלת אלא גשו (סיכה ד, מו), וזהו שמהגם מונקלום בְּמוּבְגַיִּה, וזה מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מת הקורקבן שמה. ורבומינו (16) מראחו. מקום סרעי, ווס סופק: בנוצחה. עם בני מעים (ובמים פד:), ונולס לשון דבר סמאום, כמו פִּי נְלוּ בַּם
- ובלבד שיכוין את לבו לשמים: . מסיכום, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף רים ניסום (פסוק ע), ונאמר בבהמה ריה ניחוה, לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיע קלס עליו, ולמס אמר סכמוב וסקטיר, כדי שיסא סמובת שֶׁבַּעַ ומסודר בקרבנו של עני: לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לב' כנפיו, אינו לריך למכוט כנפי נולסו: – בכנפיו. נולס ממש. וסלא אין לך הדיוט שמרים רים רש של כנפיס נשרפיס ואין נפשר (TI) ושסע. אין שיפוע אלה ביד, וכן הוא אותר בשמשון וַיְשָׁמְעָהוּ בְּשַׁמַע הַבְּדִי (שופעים יד, וזבחים פה:): 👚 בבופיו. עם
- מלמד שיליקה ובְּלִילֶה כשרים בור: ולא נקמלם עמס, שנאמר על כל לצונחס, שלאחר שקמץ מלקע את הלצונה כולה מעליה, ומקעירה: ויצק וגחן והביאה. ד"א שמן על כולה מפני שהוא נבלל עמה, ונקמץ עמה, כמו שנאמר מסלחה ומשמנה, ולבונה על מקלחה שאינה נבללם עמה שליה לבונה. על מקלמס, מנים קומץ לבונס עליס ללד אמד, ומס כאים לומר כן, שאין ריבוי אמר ריבוי במורס אלא למעע מנחס פחומס מעשרון, שנאמר וְעַשְׁלוּן מֹלֶמ לְמִנְמָס (לסלן יד, כא), עשרון לכל מנחס: ריצק על יה שמן. על כולס: רוחן קודס קמילס מוץ מוו, לכך קרויס מנחם סלח: - סלח. - אין סלם אלא מן החטין, שנאמר סלֶם הְשִיס (שמום בט, צ), ואין הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא סלת, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות, וכולן באות אפויות אני עליו כאילו הקריב נפשו (מנחות קד:): - הלח יהיה קרבנו. האומר הרי עלי מנחה שמם, מביא מנחת שלח, שהיא (I) וופש כי חקריב. לא ואמר ופש בכל קרצוות ודבה אלא במוחה, מי דרכו להתודב מוחה, עני, אמר הקב"ה מעלה

<u> ۲۰۲۲</u>۲۲: הַמִּוְבָּחָה אַשֵּׁה הֵיחַ נִיחָה צִּרְכְּרְתַּה לְעַּרְבָּחָא קּוֹרְבַּוֹ إترم ويدا אַנ־אַוְפָרָתָה לִבּוּנִתָּה וַנִפָּיִל אָנִיאָל rawain ٠٠ וֹבְלַהָּא מִהֶָּּם מִלָּאִ צַׁמִּבָּוִ מִפְּלְמַבִּי וִיִּבַמוּא מִמַפָּוֹ מִבָּי צוּמִבִּיבִי رُلْمَ جَهُمَ جَرِرٌ فِيَادِلُ مَحْبِرُنَ مِنْ إِنْ جِنْ فِي فِي حِيْدٍ فِي رَبِي حِيْدٍ فِي يَهِ فِي يَهِ فِي

יְהֹנְה: (ס) بخطئن خيم كنهنا مخهر نخطين ابتشرتم مالتهبئت جهيجا بونهمهد ما مبمه جهينا

تَشْمُا: (a) حَهُمًا بلَكَيْنَ مَعَنِكَ مُهَلِنَا مُهُلَيْتِ فَهَيْلًا يُعَرِينًا خَمْهِنَا لَهُوْ فَيْنَا תַּנְיִר סָׁלֶת חַלְּיֹת מַצִּתֹ בְּלִילְת מַצֵּפַה חַנּיִר סֹלֶת נְּרִיצְן וֹכֹׁ, עַלֵּבֶׁבְ לַּבְבָּׁן מִוֹּטַבְ מַּאֲבֵּבֵ וֹאָב, טַלַב, ב מִנְבַבּן מִוֹטַבַא

מַצְּה תִּהְוֶה: לבלל סבי בניבה בשמו מירבור סיליא

שָׁמֶן מִנְחֲה הָוּא: (ס) י פֿעַנִע אָשַׁעַ פּשָּׁנִם וֹנֹגַּעַשָּׁ הַבְּנִנִי בַּגַּה נִשַּעַ בּגִּהוֹ וּטִבוּע הַּלָּעַ

> במטפלבל ברעני ביים יון: <u>בָּלְבְלְעַוֹּלִי</u> מִפְּלְטַּיִ יִּמִּמְּמִּטִי מַּלְ בָּלְ

قفرنا يَـثِمُرنا خَثِمَن:

בְּמְשָׁם פַּמִּיר מְּהֵי: הגַ עַמְּעַבְע וֹאָם מִוֹטִיא הגַ מַסְבוּיִיאַ

מֹמְשׁׁבֹא מֹנֹשׁׁמֹא בִיגא:

fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take And he shall bring it to Aaron's

the offerings of the Lora made by To ylod reom gnidt a ei ii ; 'enoe eid bns s'norsA od llsds gnirofto-lsom & But that which is left of the

Гокр.

unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or shall be unleavened cakes of fine 4 meal-offering baked in the oven, it And when thou bringest a

mingled with oil. it shall be of fine flour unleavened, meal-offering baked on a griddle, And if thy offering be a

meal-offering. pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and

- למובה ולנחת רות: קמץ ועלס בידו גרגיר מלח או קורט לבונס פסולס: - אוכרוחה. סקומץ סעולס לגבוס סוא וכרון סמנחס, שבו נוכר בעליס לבד כל סלבונס יסא סקומן מלא: - לבונחה והקטיר. אף סלבונס בסקערס: - מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס לומר מלא, סא כילד, חופס ג' אלצעומיו על פס ידו (מנחום יא.), וזסו קומץ במשמע, לשון סעצרים: – על כל לבונחה. מלמוד לומר במקום אחר וְבַּרִים מִמֶּנּי בְּקַמְנֹוֹ (להלן ו, ח), לא יהא כשר אלא מה שבחוך הקומן, אי בקמנו יכול חשר, חלמוד בכל מקוס בעורה, אף בי"א אמה של מקוס דריסח רגלי ישראל (יומא טו:): מלא קמצו. יכול מָבֹרֶן, מָבַּנְבַן ויולא לכל לד, (2) הכהנים וקמץ. מקמילס ואילך מלום כסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס כשרס
- ה׳. לין לסס מלק בס אלא לאמר ממנות סאישים: (E) לאהרן ולבניו. נקוגדול נוטל מלק בראש שלא במחלוקח, וססדיוט במחלוקח: קדש קדשים. סיא לסס: מאשי
- **درا،را،!**: (עו.) כל המנחות האפויות לפני קמילתן ונקמלות על ידי פתיתה כולן באות עשר עשר חלות, והאמור בה רקיקין בא עשר בשמן שני פעמיס, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולא מן סזימיס, ואין לריך שמן ראשון אלא למערס שנאמר בו זך. ושנינו במנחות המנחוח טעונוח לוג שמן, ויש אומרים מושחן כמין כף יוניח, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים, מה חלמוד לומר בשמן משומין (מנחום עד:), ונחלקו רבוחינו במשיחחן (שס עס.), יש אומריס מושחן וחוזרן ומושחן עד שיכלה כל השמן שבלוג, שכל (+) וכי חקריב וגוי. שאמר סרי עלי מנחם מאפס מנור, ולימד סכחוב שיביא או חלום או רקיקין, החלום בלולום, וסרקיקין
- "ממנים, שמן יליקה, ובלילה, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: סלח בלולה בשמן. מלמד שבוללן בעודן סלם: וסכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבחורו קשין, שמחוך שהיא לפה האור שורף את השמן (מנחות סג.), וכולן מעונות (a) ואם מגחה על המחבה. שלמר סרי עלי מנחם מחזם, וכלי סול שסיס צמקדש שלופין זו מנחס על סלור זשמן,

وٰرُم حَشِيرًا مَعْشِد: aça, ixo atou alcano ditti ixo atoux ilux ditti

סְבְּט בֹּמְׁמָּט טִּטְׁמֶּבׁי.ע:

it shall be made of fine flour with 7 meal-offering of the stewing-pan, And if thy offering be a

برخيًا بِبَيْنِهُم هِرَ بَفِيْظِينَ: מֹאֵבֶּׁנִ לְּיִנִוֹּנְי וְנִילֵוֹנִילִנִי אֶלְ- מֹּאֵבֶּוּן בַּנִּם וֹנִ וֹלֶנִבַּנִּם נְהַבֵּאִנֵּ אֶנִי הַמִּנְּטְׁר אֲמֶּר יֵלְמֶּנְה וָנִיָּהָ, יָנִי מִנְּטִה צְּטִהְצָּבְּרִר

לְכַּבְּלָא וּיקְרָבְּנָה לְמָּבְבָּהָא:

shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the LORD; and it shall s meal-offering that is made of these And thou shalt bring the

אַשָּׁה בֵיחַ נִיחָה כַיהֹנֶה: אַוְבְּרְתְּה וְהִקְּמֵיִר הַמִּוְבָּחָה יָת אַרְכְּרְתַה וִיּסִיק לְעַּרְבְּחָא וְהַרִּים הַפֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָהֹ אָת־

מירבו דמהקבל ברעוא קדם נופבות פבוא מו מוביםא meal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet make it smoke upon the altar—an memorial-part thereof, and shall the meal-offering the And the priest shall take off from

<u>. ביוֹני</u>: بذخئن خيم كنماه هجهد نخترين التدبرثير مالتهائب الإهتابا الماهفة ما ماناه لإهتبا

מַפוּבְבָּנֹאַ בַּוּנֹ:

bring unto the Lore, shall be No meal-offering, which ye shall the offerings of the Lora made by

To ylod teom gnidt s ei ti ; 'enoe eid

מְאָר וְכְלְ־דְּבָׁשׁ לְאִיתַקְמָּיְרוּ חָמִיר וְכָלְ דְּבַשׁ לָאִ תַּפְּקוּוּ בירוֹה לֹא הַעְּשֶׂה חְמֵץ כִּי כְלֹר לְא הִהְעַבְּיִר חֲמִיעַ צְּבִי כְלֹ בְּלְ הַמִּנְהָה אַמֶּר הַפְּלְרִינִ בְּלְ מִנְחָהָא צִּהְקְרֵבוּן בֵּוֹם יִי

מנוע טובלא שבם וו:

an offering made by fire unto the no leaven, nor any honey, smoke as made with leaven; for ye shall make

בומנו אשור ליהוֶה:

לְאִטְׁלַבּּלְאִ בָּנְהֹוֹאִ: לבלו באהגי שלבניבו אטם מיבלו לבמא שלבורו יהיו

savour on the altar. they shall not come up for a sweet bring them unto the Lord; but As an offering of first-fruits ye may

ختنت نبنت: בַּ לַיִּהְנְהַ וְאֶלְ הַמִּוְבָּחַ לֹאִ־יַעֲלֵוּ בֵּיְדֶם יִיְ יִלְמַּדְבְּחָא לֵא יַחַסְמוּן

לינְבְּנְבְּ הְּקְבִיה מִלְהָא: زخر غَلَظَ مَرْمَنَكِ حَقَرَبِ نُحْمِ عَيْلُطَ مَرْمَنَكِ خَمَرْمُهِ

thy offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine

ځلځنك تځديد څړي: (٥) اللاح بينا المراج المراجعة الم יי המקלה וְלָא תַשְּׁבִּית מֶלַה בְּרֵית המָלַה וְלָא הָבַפִּיל מָלַה קָנָם

- לומר סום: לרצום כל סמנסום ליציקס, יכול אף מנסם מאפס סנור כן, מלמוד לומר עליס, אוציא אם סמלום ולא אוציא אם סרקיקין, מלמוד (6) פחוח אוחה פחים. לרצומ כל סמנמומ סנאפומ קודס קמילס לפמימס (שס עס.): ויצקה עליה שמן מנחה הוא.
- למוכס כומשין, כל דבר רך ע"י משקס נרפס כרומש ומנענע: ((((() מרחשת. כלי סום שסיס במקדש עמוק, ומפוך שסים עמוקס שַמְנֶפּ צָבּוּר ומֹין סְמוּר שורפו, לפיכך מעשס מנחס סעשויין
- מגישה לקרן דרומים מערבים של מובח (ובחים סג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלחד מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים לל סכסן: והגישה. סכסן: אל המזבח.
- (9) את אזכרתה. סול סקומן:
- (11) וכל דבש. כלממיקמפרי קרוי דצש:
- שנחמר קמֵן הַּהְפֶּינֶה (להלן כג, יו), וזכורים מן הדבש, כמו זכורי חמנים וחמרים (מנחוח נח.): (בו) קרבן ראשיה הקריבו. מסים לך לסנים מן סשמיר ומן סדבם, קרנן רמשיה, שמי הלחם של עלרת סנמים מן סשמור,

: حَدَمُ لَأَدُر لَا فَالْإِدِ ÷י לַיהוֹּה אָבִּיב קַלְוּי בְּאֵשׁ גָּנֶבשׁ קַּדָּים יִיָּ אֲבִיב קַלִּי בְנוּר נֹאָם שַּׁלֵבֶנֶר מִוֹטַע בּכּוּנֵנֶם נֹאָם שַׁלַבנִר מִוֹטַע בּכּוּנֵנִ

מְנְתַתְ בְּכִּוּנֶבְ:

parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear To gairəfto-lsəm ədə rof gaird əlsdə of first-fruits unto the LORD, thou And if thou bring a meal-offering

לְבַּנְהַ מִּנְחֲה הָוּא: ٠٠ أَرْبَانُ مُكِينًا هُمُا لَمَمْنُ مُكُينًا يَنْفِيا مُجِبِ مُفْتِهِ فَمُنَا لِمَنْ فَعَلَا مُنْفِ

לְבוּנִתְא מִנְתְּהָא הִיא:

thereof; it is an offering made by thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

lay frankincense thereon; it is a

And thou shalt put oil upon it, and

לְבֹנְתֻּהְ אִשֶּׁה לַיהנֶה: (e) וַנְהַקְּטָּיִר הַכַּהָוֹ אֶת־אַזְּכֶּרְתָּה וִיפִּיל בְּהָנָא יָת אַרְכָּרְתַהַ

לבולטני לוובלא שבם וו:

before the LORD. shall offer it without blemish herd, whether male or female, he III peace-offerings: if he offer of the And it his offering be a sacrifice of

fire unto the Lord.

meal-offering.

אָם נְבַלְּנִ טַּמָנִם נַבַּנוּ בְפַּנִי לביעי מו־הַבְּקְרֹ הָוּא מַקְרִיב אָם־זְּבְרֹ וֹאִם זֹבֹע הֻלְמֶנִם לַנְבַּנִוּ אֶם

אם בבר אם נוללא מגים ואם וכסט לודשיא קודבויה

round about. dash the blood against the altar and Aaron's sons the priests shall the door of the tent of meeting; head of his offering, and kill it at And he shall lay his hand upon the

מַּגַעַנְמִּוְבָּתַ סְבָּיִב: בְּנֵי אַהַרֹן הַכֹּהְנָיִם אָת־הַדְּם ישְׁחְמֵּוֹ פֶּתַח צִּּמָל מוֹעֵּד וְזְּרְלֹוּ בּיִּ וֹסׁמֹּנִי יֹבוְ מֹּלְ נַאָּמִ בֹּנִבּיִוּ

סחור סחור: כַּבְבַנִיאַ יָת דְּמָאַ עַּל עַדְבָּהָאַ ور النات

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

ھے_لیٰظائے: וְהַקְרִיבֹ מִזְּבָּח הַשְּׁלְמִים אָשֶּׁר

עַפְּנִר וֹאֵעְ כֹּלְ עַנְיַלְרַ אַמְּר בְּטִבּ, זִי עָּאָ וֹנִי כֹּלְ עַּבְּבָּא [‡] לַיהֹנְהְ אָת־הַהֵלֶלְבֹ הַמְּכַּמָּה אָת־

המים בחג: על כל קרבוך. על עולח בהמה ועוף, ואמורי כל הקדשים כולן (מנחוח כ.): (13) בולח בריח. שסברים כרומס למלח מששם ימי בראשים שסוצטחו המים החחחנים ליקרב במובח במלח, וניסוך

- عدر، در در در درا قر شر فخرار بر (در در مـ د در دد): בְּרְשֶׁה נַפְּשִׁי (מהלים קימ, כ): – ברמל. בעיד הכר מלח (מנחות מו:), שהמבוחה לחה ומלחה בקשין שלה, ועל כן נקרחים ברמל. גרוסה צעודה לחה: גרש. לשון שבירה ומחינה גורסה בריחים של גרוסוח, כמו וַיַּגְבֶם בֶּמָבֶן (חֹינה ג, מו), וכן סאור באבוב של קלַאָיס, (פירש"י במנחות שם הכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא לחה: גרש ומן השעורים היא באה, נאמר כאן אביב, ונאמר להלן כי השעורה אביב (מנחות סח:): קלור באש. שמיבשין אוחו על יְקְיֶס סַיּוֹבֵל וגו' (במדבר לו, ב): – מנחח בכורים. במנחת סעומר סכחוצ מדבר, שסיח באס חביב בשעת בישול סתבוחס, (+1) ואם חקריב. סרי אם משמש צלשון כי, שסרי אין זס רשומ, שסרי במנחת סעומר סכחוצ מדצר שסיא חוצס, וכן וְאַס
- (I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בהם שלום למובח ולכהנים ולבעלים:

דעל גנא:

לונבלא בבם "ן

(3) ואח כל החלב וגר. לסביה מַלֶּב שעל מַבְּה דברי רבי ישמעהל, רבי עקיבה הומר, להביה מַלֶּב שעל הדקין:

- يتجزينه بويثينه: ַ אַּמֶּׁר עַּלְיָוֹ אַמֶּר עַלְ־הַבְּסָלְיִם דַּעַּלִיהוֹן דַעל וּסְסַיָּא וְיָהַ נֹאַעְ אָשׁׁ. עַכּּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שֹנִשׁוּ כּוּלְגוֹ וֹנִט שַּׁנַבֹּא
- אַשֶּׁה הֵיחַ נִיקֹחַ לֵיהֹוֶה: (e) מּלְ בְּנְמֹּגִים אָמְּנֹע מּלְ בְּנִאָּמְ אָמִּנֹא בִּנֹלְ אָנְמָּטֹא פוּנְבַּוֹ וֹבִלֹמָּגננ بإلألا
- نَكُرت رَكَٰكِريَّةِ: שְׁלְמֶים לִיהְוָה זְכָר צֵּוֹ נְקְבָׁה קּוֹרְשִׁיִּא בֶּוָה יִיְ דְּכַר אֵּוֹ لَّهُم مِنَا بِنَجِّهِا كَالْحُثِي ذِيْرُهِ لَهُم مِنَا مُثْمُ طِينَا خِرْدُونَ لَا لِمُعَالِمُ لَا لَمُنْ الْ
- Ľ!%_₫₫Ľ.Ⴀ
- המובת סביב: וְוֹבֹׁלֵנִ בַּוֹיְ אַנִוֹבוֹ אָנִי בַּמָנִ הַּכְ ַ וִשְׁחַט אַלְוֹ לְפָּנֵי צַּהָל מוֹעֵּד نَّ فَمَنَّكُ هُن لَد يَ مَر لِهِم كَلَّ خَبَرَ
- چַל־הַהַבֶּלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: הַחַלֶּלְ חַמְּכְּמָה אָת הַפְּנֶר וֹאֵתְ בְּחָפִּי יָת עָּנְא וְיָת כָּלְ תַּרְבָּא לְעְׁמָּתְ הָעְּצֶּה יְסִיהָבָּה וְאֶתְ־ עַיהוֹּה חֶלְבּוֹ הַאַּלְיָה הְמִימְה וְהַקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלְמִים ֹאִשֶּׁה
- تخذبن نميثثب: וֹאָּעַבַיּיִנְבָעַ מֹּלְבַנַכַּדְּבַ מֹלָבַ הַגַּבְאַ ُ كُيْشُكِ فَرَبُوا كَيْشُكِ مَحِ لِيَخْطُخُنِكُ لِيَفْرَنِيهِا لِيُمْحِ يُطْمَنَٰهِ لَيْنَ

- כולוםא וֹמְבוּנוּשׁ:
- במטפבל ברענא קדם יו: מַּלְ-הָמָלְּה אַמֶּר לְמָּדְבְּהָא מַלְ מָּלְהָא דְּעַּלִ בבר אַברן ויפָקון יָביה
- נוללא הֹלִים וֹלַבְבַנִּיה:
- אָם אָמָּר הוא מְקְרָיב יָת
- יָת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהכן ומלא ווובטון לה אברן לוּבְבָּנוּה וְוִכּוֹס יָתֵיה קָדָם וְיִסְמוֹה יָת יִדִיה עַל דֵישׁ
- דעל גנא: מַּוֹשׁא וֹהֹבּוֹנִי וֹנִי עַּבְּבֹא ځځ≒،ح ظلٰם ŭLË,Ľ
- נֹאָטְ אֲשׁׁ. עַכַּׁלְגֵט נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַבַּשׁׁוּ כִּוּלְגֹּו וֹנִט שַבַּבֹּא

- the kidneys. which he shall take away hard by loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it
- shall offer it without blemish. of the flock, male or female, he o peace-offerings unto the Lord be And it his offering for a sacrifice of
- LORD. Then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,
- spout. thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the
- that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that shall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice
- kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- של הכבד על הכליות. לגדמן סכנד, ולגדמן סכליות יפירנה לוו: - המשך שקורין היברי"ש, ובלשון הרמי שַבְּבָה דְבַבְּדָה: - של הכבר. שימול מן הכבד שמה מעט, ובמקום המר הוה הומה והָם הממנים שקורין בלש"ו לונבילו"ש, לובן הנראה למעלה בגובה הכסלים, ובמחתימו הבשר חופהו: היוחרות. היא דופן (+) הכסלים. (פלנקיין גלעייו) שהחלג שעל הכליות כשהגהמה חיה הוה בגובה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלג שחחת
- (5) על העולה. מלפד סעולס, למדנו שמקדים עולם ממידלכל קרפן, על המערכה:
- (Y) אם כשב. לפי שיש בלימורי הכשב מה שלין בלימורי הנוז, שהכשב ללימו קריבה, לכך נמלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנום שקן די, ועל ידי הכלי הוא וורק, ואינו נותן באלבע אלא במעאם:
- (9) הלבו. המוזמר שזו, ומהו, וה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליים היוענים (חולין יא.):

אַשֶּׁר לַיהוָה: (פּ) והקטירוֹ הבהן המוְבָּחָה לֶחָם וְיַפְּקנִיה

לְנוֹם לוּוֹבְלָא צָבָם וֹנִי: جُلَلَاٰۃ **くなとは止め**

offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the And the priest shall make it smoke

<u>. בלוב:</u> יו וְאָם מֵּן קְרְבְּנְיִּוֹ וְהַקְּרִיבְוֹּ לְפְּנֵי וְאָם מֵן בְּנֵי מִנִּאְ לּוּרְבְּנִיהִ יהוֹה:

he shall present it before the LORD. And if his offering be a goat, then

קַבֶּיב: בְּנָגְ אַנְיַבְוֹ אָנִי בַּמָנְ הַּכְ יַנְמִּוֹבָּנוֹ ב אַרָּוּ לְפָּנֵי אַבֵּל מוּמָד וְּזְּרְלֵנּ וְסְמָּךְ אָת־יָדוֹ עַל־רֹאִשׁׁוֹ וְשְׁתַע

עַל עַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר: ווובלון ~~לוו~~ אַבורן זה דמיה נוכוס ומוה בדם משפן ומנא ליסמוף ית יביה על בישיה

against the altar round about. Aaron shall dash the blood thereof Tent of meeting; and the sons of 13 head of it, and kill it before the And he shall lay his hand upon the

بَوْلُد لَهُمْ خُرِيتِارُد هُمُ * לַיהְוָהְ אָת־הַהַלֶּבְ הַמְּכְּהָה אָת־ קּיּרְבָּנְא קֵּדָם יִיִּ יָת תַּרְּ וְנִילְבְוֹיִ מִּמְּמִּיְ לַנְבְּנְוָ אָמָּטִי וּיקְבִיב

بتوكر يزبى: בְּטִבּׁה נִינ עַּנֹא נִיִּנִי כָּלְ מַבְבָּא ÇİĞLL

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat fire unto the Lord: the fat that offering, even an offering made by And he shall present thereof his

נאַע אָשׁ. עַכּּלְיֵע נֹאָע עַעַלָּךְ נֹוֹע שַּׁנִשׁוּל כִּילְוֹל נֹוֹע שַּׁנַבָּא ھے۔۔تظائہ:

כולוםא וֹמְבוּנוּשׁ:

kiqueys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, 15 that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat

تخذبن نونيون: וֹאָט_עַּנְעָ מֹלְ_עַכַּבְ*ּע* מַלְ_ עַבּּבְּ ج אַמֶּר צַבְּיָן אַמֶּר צַּלְ-הַבְּסְלָים בַּצַּלְיהוֹן דַּעַלְ נִּסְסַיָּא וְיָהַ

أنكم ثره تحتا تفاقتت كثه تتقطها ختنه غملخته

LORD'S. sweet savour; all the fat is the of the offering made by fire, for a 16 smoke upon the altar; it is the food And the priest shall make them

٢٠٢١; ٢٠ אֹמֵּע לִנֵינוּ נִיעִנוּ פֿלַבוֹלֶב לִנוּם לוּוּבְּנֹא לְאִנֹלַפֿלָא

לנגוא לג שנלא שנם וו:

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat 17 throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

小さ になべた: (ほ) מוְאֶּלִנוּגְכֵּטׁ פֹֿלְ_עַבְּ וֹבֹּלְ בְּיִם מוְטַבְּוּגָכוּו פֹּגְ עַּבַבָּא וֹבֹלְ שׁפֿע מּוּלִם לַבְנִינִיכָּם בֹּכִיל פֿוֹם מֹּלָם לְבַנִיכוּוֹ בֹּכִילְ

ממיטי נַיְדַבֶּר יְהַוְהַ אֶּל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּמָא לֵא שַׁיכָלוּוֹ:

:Surves And the Lorp spoke unto Moses,

מְצְּוֹת יְהְוֹה צְּשֶׁר לָא הַעְּשֶׁינְה ¿ זְבָּשְׁהְ בְּיִרְ מְבַּלִּ אֲנָשׁ אֲרֵי יְחִיּבְ בְּשְׁלִי מְבַּלִּ מְבַּלִּ אֲנָשׁ אֲרֵי יְחִיּבְ בְּשְׁלִי מְבַּלְ

וְעְּשֶׁר מֵאַנות מִבְּנָר:

לאַנוֹאַלגאַ ווֹאַבוּג מוּן עוּג פּפוּגוֹא גַּוֹּג בַּלְאַ כֹּחָבוּן

be done, and shall do any one of the Lord hath commanded not to error, in any of the things which saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

(דניאל ה, א), לַשְׁמוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלת י, יע): (II) לחם אשה לה׳. לממו של מש לשס גבוס: לחם. לשון ממכל, וכן נְשְׁמִימָס עֵן בְּלַמְמוֹ (ירמיס ימ, ימ), עַבַּד לְמַס רַבּ

(עו) דקה עולם. יפס מפורש במורמ כסניס (פרק כ, ו) כל ספמוק סוס:

קמָים לַיהוָה לְחַמֶּאת: חַטְאַתוֹ אֲשֶׁר חַטְּאַ פָּר בָּן־בְּקָר מִיר בַּר מּוֹרִי שְׁלִים קָּדָם יִי دِ לِيَّهُوْلِي بَيْرِت الْبَكَانِات فِرْم فَقِيمَ الْكِلَاتِ فِرْ بَائِدِيَاتِ لِيَاتِ الْمُنْ لِيَّاتِ الْمُن אַם הַכֹּהַן הַמְּשֶׁיחַ

خظتر نبياب: מַּלְ רַאָּשׁ תַּפְּּר וְשְׁתַׁשׁ אָתְרַתַפָּר מָלְ בִישׁ שִּיְרָא וְיִפִּיִס יִתְ שִּוֹרָא מועד לפְּנֵי יְהֹוְגַה וְסְעֵּךְ אָת־יְדוֹ יִמְנְא לִקְּדֶם יְיְ יְיִסְמִיךְ יְת יְדֵיה ئىڭرى مى بوغد محر قنى بېۋى ئىئى ئى سىنە خىندە مەھدا

וְהַבָּיא אַקוֹ אָל־אָהֶל מוֹעֵר: ् द्वित तद्दा तव्धारेत वद्दव तहूर

ترظيّم: לפְּנֵר יְהְנֵע אָת־פְּנֵר פְּרָכֶת וְבִינְּיִם מִוֹ בַנְּיָם מֻבֹּמ פֹּמֹמִים בַּבַּמָא וְנִבֵּי, מוֹ בַּמָא מָבַמּ נְטְבָלְ חַכְּיֵוֹן אָטַ־אָבְּבְּעָוֹ בַּנְיָם וְיִמְבּוֹלְ כָּהָנָא יָה אָבְבְּעִיהִי

ק מִוְבַּח קַמָּרָת הַסַּמִּים לְפָּנֵי نزيراً بَحَيْرًا مِنَا بَيَةً لَا عَذِ كَالَـزَاتِ الْإِمَا فِيَتِهِ مِنَا يُمِهُ مِنْ كَلَـزِتُ

لْمُنا خُم لِنَاكُم قَل CICL: מּוְבָּח הַעֹּלֶה אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל יַהוְה אַשֶּׁר בָאָהֶל מוּעָּד וָאָתוּ

لِيُهُد مَر_لَكُالِد: על־הַקֶּרֶב וּאָתֹ יברים ממנו אָת־הַהַלֶּב הַמְכַפֶּה ונת כַּל הַרַב הוֹרָא דִּחַשָּׂתָא

> 7000 ַ נְחֵהֶא אָם כַּעַנְא רַבָּא יְחִיב לְחִיבָת

בעורא וומיל ימיה למשפן בּבוֹלא בבא מבּבא

וְמִנְין מֵדָם יִיָּ מֵדָם פְּרוּלְהָא הְמִּיְן מֵדֶם יִיָּ מֵדָם פְּרוּלְהָא

במבלטא בהלטא בלטבה וֹ בְּבְמָהֵבּן וִמְּנָא וֹנִיִּע בָּבְ מֹוַבַּע לַמְוָנַע כַּסְׁמִּנָא בַּנִבַע

מֹלְ עַּנְא וֹנְת כָּלְ תַּרְבָּא בְעַלְ

וַפְּרִישׁ מְנֵּיה יָת תַּרְבָּא דְּחָפֵּי

And the priest shall put of the blood in front of the veil of the sanctuary.

the door of the tent of meeting. altar of burnt-offering, which is at shall he pour out at the base of the remaining blood of the bullock in the tent of meeting; and all the 7 incense before the Lord, which is upon the horns of the altar of sweet

blood seven times before the Lorp,

ni 19gnît sid qib llsds 189i1q 9d1 bnA

bring it to the tent of meeting.

And the anointed priest shall take

the bullock, and kill the bullock

to bead and moon the head of

without blemish unto the Lord for

let him offer for his sin, which he to bring guilt on the people, then

if the anointed priest shall sin so as

meeting before the Loru; and he unto the door of the tent of

And he shall bring the bullock

hath sinned, a young bullock

of the blood of the bullock, and

before the LORD.

a sin-offering.

6 the blood, and sprinkle of the

inwards, and all the fat that is upon the it; the fat that covereth the inwards, s sin-offering he shall take off from And all the fat of the bullock of the

- מהנה. ממקלם אםם מסן, כגון סכום בשבם, שם משמעון, ום מנסור, דן מדויאל: (S) מכל מצוח הי. פירשו רבומינו אין העאה באה אלא על דבר שודונו לאו וכרת ושגגתו העאה (שבה קע.): מאחה
- ולסמפלל בעדם, ונעשה מקולקל: פר. יכול וקן מלמוד לומר בן, מי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, הא כינד, זה פר בן ג': הטם. ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו. ופשומו לפי אגדה כשהכהן גדול חומא אשמח העם הוא זה, שהן חלויין בו לכפר עליהם (3) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. מדרשו לינו מייב אלל בסעלס דבר עס שגגת מעשס, כמו שנאמר ללשמת
- (פ) אל אהל מועד. למשכן. ובנים עולמים להיכל:
- (4ad a.): (6) אח פני פרכח הקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדיס, ולא סיו נוגעיס דמיס בפרכח, ואס נגעו נגעו
- (ק) ואת כל דם. שירי סדס:
- ההשאת. לסביא שעירי עבודת אליליס לכליות ולחלבים ויותכת: יורים ממנו. מן סמתובר, שלא ינתתו קודם סערת חלבו (8) ואח, כל חלב פר. מלצו קים לו לומר, מק מלמוד לומר פר, לרצום פר של יום הכפורים לכליום ולחלצים ויומרם:

يتجزينه بويثيت: و هَيْشِد يَرْبَال هَيْشِد مَح ـ تَجَوَّجُرُه فَيَجَرِبِيل فَمْح يَوْمَنِه يَرْبُ וֹאֵעְ אָשׁׁ. עַכְּלְיֵע וֹאָע עַעַלֶּךְ וֹיִע שַּׁבְּשׁוֹ כּוּלְוֹן וֹיִע שַּׁבַבֹּא

מוְבָּח הַעּּלֶה: בשֶּׁלְמָגִם וְבַּלַמִּגִבׁם בַּבַּנְן מֹלְ מִנְדְשִּׁנִא נִיּפִימִנוּן בְּבַּנִּא מַלְ Çİ₩İ.

הקראא והל בר בי וישיה בסביה הל בישיה ן אָט עַּיר הַפְּרֹ וָאָט כָּלְ בְּשִּׁרְוּ וָיָה מְשַּׁרְּ הַיָּה הַיִּרָא וְיָה כָּלִ

نظِلَك: (ق) وذ-يود جين وذ-پود ميا هُم ِهُمُ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لِلَّهُ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ ل מַחוּיץ כַּמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם מְהוֹרֹ לִמַשְׁרִיהָא לַצְּחַר דְּכֵּי לַצְּחַר וְהוֹצָיא אָת־כָּל־הַפָּר

לאַ־תַעְּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ: אַנְוּט מִכְּלְ־מִצְּנְוֹת יְהְנָה אֲשֶׁר י וֹנְמְלַם בַּבְרַ מִמְּנֵגִ עַפַּׁנִלְ וֶּמְּמֶּנִ لْجُلُ خُرْ مُثَلَّنَا نَشِلُكُمْ نَشَاتِهِ لَهُلَّ خُرْ خَرْشِفُهُ لِمَنْدُهُمْ

אָבֿל מוִמָּר: בַּקר לְחַשְּׁאַנ וְבַבַּרְאַנ אָנְוּ לְבַּנֵגְ לְחַשְּׁמָאָ וְנִיִּחִוּ וְבַבָּרָאַנ אָנְוּ לְבַּנָגִ לְחַשְּׁמָאָ וְנִיִּחִוּ לְבָּנִגַּ ÷י עַּלְיִהְ וְהַקְּרִיבוּ הַקְּהָלְ פָּר בָּן יִיקְרְבוּן קְהָלְא מּוֹר בַּר חּוֹרִי וְנְיִרְעָּה הַחַשְּׁאַת אֲשֶׁר חְשָּאָי וְהָהְיָדִע חוֹבְהָא דְּחָבוּ צְּלִה

מֹבְבַּטְא בַּמַּלְטָא: זְבַּע כְּמָא דְּמִמַפְּרַשׁ מִמּוֹר נִכְּסָת

בְּבְעוֹה וְנְוֹיה וְאַוֹכְלֵיה:

מַל אַמַנָא בֹאַישָׁרָא מַל אַתַר אָקַ וֹנפּגל זֹנו כֹּלְ עַוְנִא לְמִבּנֹא

בות מישר קטְמָא ותוקר: בות מושר קטמא וווקוד יתוה

مُحْدِ فَطِيدَتُم يَدِدُ لُـكُم حُمُدًا

מהנה פולא ההלבון ער

וְאָשׁלְגְוּן וִיהֵי מְכוּפָא פַּטְגָמָא

poured out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured out, and burn it on wood a clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto even the whole bullock shall he

legs, and its inwards, and its dung, II its flesh, with its head, and with its

But the skin of the bullock, and all

priest shall make them smoke upon

as it is taken off from the ox of the

10 sacrifice of peace-offerings; and the

which he shall take away by loins, and the lobe above the liver,

o that is upon them, which is by the

and the two kidneys, and the fat

the altar of burnt-offering.

kiqueys,

done, and are guilty: Lord hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And if the whole congregation of

the tent of meeting. sin-offering, and bring it before shall offer a young bullock for a 14 sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

כולן לשון מוספת הן, כמו מלצד: ללמוד סימנו, שאין למדיון למד מן הלמד בקדשים, בפרק איוהו מקומן: - על הכבד על הכליות על ראשו ועל כרעיו. לשלמים, מה שלמים לשמן, אף זה לשמו, ומה שלמים שלום לעולם, אף זה שלום לעולם. וצשמימת קדשים (וצחים ממ:) מלריכו (10) באשר יורם. מאומן אמירין המפירשין בשיר ובח השלמיס, וכי מה פירש בובח השלמים שלא פירש כאן, אלא להקישו (a"c erq r, à):

לאַטְעָּבְרָא וִיחוּבוּן:

מין שם דשן: כמו שנאמר וְסוֹלִים אָם סַדֶּשֶׁן אָל מִמוּץ לַמַּבַגֶּס (לסלן ו, ד): על שפך הדשו ישרף. שאין מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו שפירשוסו רבומינו במס' יומא (פח.) ובפנהדרין (מב:): אל שפך הדשו. מקוס ששופנין צו סדשן סמסולק מן סמוצח, ממוץ לממנס, זה שהוא מוץ לעיר, שיהא המקום עהור: מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות, ובבית עולמיס מון לעיר, מו (21) אל מקום שהור. לפי שיש מחוץ לעיר מקום מוכן למומחה להשליך הבנים מנוגעות ולבית הקברות, הולרך לומר

הקהל ועשו. שעשו לנור על פיקס: (13) עדת ישראל. אלו פנסדרין: ונעלם דבר. עעו לסורות באחת מכל כרימות שבחורס שסוא מוחר (סוריות ז:):

וְשָׁעַׁמ אָת־תַפֶּר לִפְּנָי יְהַוֶּה: מֹלְ בֹאָהְ עַפֹּב לְפֹנֹג יְבוֹנִץ זְבֵּנִנוֹנְוֹמַלְ בִּנִהָ עַנְבֹא בוֹב וֹנִ י ְוֹסְמְּׁכֵּוּ זְקְנֵּוּ הַעֵּדְה אָת־יְדִיהָם וְיִסְמְּכִוּן

ונכוס זת תורא בדם וו:

before the LORD. and the bullock shall be killed of the bullock before the Lord; shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

<u>הפ</u>ָר אָל־אָהָל מוֹעֵר: נְהַבֶּיא הַכְּהַן הַמַּּמְּנִה מִנֵּם נִימֵּיל כְּהָגָא רַבָּא מִדְּמָא

דְתוֹרָא לְמִמְּכַּן זִמְנָא:

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

אָנו פֿוֹנ נופֿבלני: וְהַלְּה שֶּׁבְעַ פְּעְּמִים לְפְּנֵר יְהַלְּה דַּמָּא יַנַבֵּו שְׁבָע וִמָּנו בֵּרִם יָיִ نَّمُكُم يَحِيثًا هُمُخَمَّرِ مَا يَنِيْنِ أَنْمُعِيمٍ خَيْتُهُ هُمُخَمَّدِ مَا

בולטא:

the veil. times before the Lora, in front of 17 the blood, and sprinkle it seven ni 193nh sid qib llahs 189i1q 9d1 bnA

אַשֶּׁר־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: بَهُوا هُذَ إَمَانًا مِرْجِلًا بَعْذُلًا \$ ١٠٠٠ وَالْمُوا أَمْرِهِ: בְּצְּעֵרְ מִוְמֵּגְ וֹצְּעִ כְּלְ-תַּבְּׁם וְמֵּנִא וֹנִים כָּלְ דִּטָּא וֹשְׁפּוֹרָ א הַמִּוְבָּהַ אֲשֶׁר לְפְּנֵי יְהְנְׁה אֲשֶׁר עַוְבְּחָא דִּקְרָם יִיָ דִּבְעַשְׁכַּוֹ ומן הַבַּם المكت

ליסוֹדָא דְּעַרְבָּהָא דַעַּלְהָא הַג<u>ְ עַּרְנָ</u>ׁנִי וּמִוֹ צַמָּא וִטֵּוּן הַּגְ עַבְּנִינִי

.gairəəm which is at the door of the tent of of the altar of burnt-offering, blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining before the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is And he shall put of the blood upon

نظمُر تماظنت: י נֹאָט כֹּלְ עַלְבֹּוּ זִבְּנִם ממוֹנוּ וֹנִט כֹּלְ עַּבְבּנִי זִפְבַנִּה מִנִּיִּי

ונפוק למדבקא:

upon the altar. off from it, and make it smoke And all the fat thereof shall he take

ترחשְׁאִת چו יַצְשָׂה־לֵּוֹ וְכִפָּרִ צְּלֵהֶם הַפֹּהֵוֹ וְנְסְלָח לָהֶם:

לישְׁהָבִיק לְעִוּל: ליה ויכפר עַליהון כָּהָנָא לַעוָרָא בַּעַמְּטָא כּּן וֹהַבִּיִּר וְשְּׁמְה לַפְּּר כַּאֲשֶׁר שְּשְׁר לְפָּר וְיָשְׁבִיר לְחוֹרָא פְּמָא דַשְּׁבִר

be forgiven. atonement for them, and they shall this; and the priest shall make sin-offering, so shall he do with as he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock;

ַבַּקַבָּל הָוּאַ: (פּ) שְׁרַף אָת הַפָּר הָרִאֹשִׁיוֹ הַפָּאַה דַּאִיקִיד יָָה הּוֹרָאַ קַדְּטְאָר יי לְמַּחַנְּּה וְשְׂרֵךְ אַלוֹ כַּאָשֶׁר לְמַשְׁרִיקָא וְיִקִיד יְמִיה כְּמָא إتاثوره אָת הַפָּׁר אֶל מִחוּץ וְיַפֵּיק יָת הּוֹרָא לְמִבָּרָא

חַשַּׁת קְהָלָא הוּא:

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the 21 without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

- משממאי כילס מ"י נסמלקס הקדושה (זבמים מא:): שלו ממקיימת, ואס כולם סרמו, אין פמליא שלו ממקיימת, אף כאן כשמטא כהן משים עדיין שם קדושת המקוס על המקדש, (TI) אח פני הפרכה. ולמעלה הוא אומר את פני פרכת הקדש, משל למלך שקרהה עליו מדינה, אם מעומה קרהה פתליא
- (18) יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד. זס יפוד מערני שסום כנגד ספמם:
- לא נמפרשו בו, מנא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועס על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבחו (שם): (19) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרת ושמי כליות, למדין הם מִוְעָשָׁה לפר כאשר עשה וגוי. ומפני מה
- שנמנן בממנה שמת כפר, הולרך לומר כאן שמתנה אחת מהן מעכבת: מס שלא פירש כאן, ולכפול במלוח סעבודום, ללמד שאם חסר אחח מכל הממנום פסול, לפי שמלינו בנימנין על המובח החילון (02) ועשה לפר. זס, כאשר עשה לפר החמאה כמו ממפורם נפר כסן ממיח, לסנים יומרת ומתי כליות, מפירם שס

ري ـ تخمُّرات خمُثلات لغمَّات: ** מְבֶּלְ מִצְּוֹת יְהְנָה צֵּלְהִיוּ צִּשְׁרֵ אַשָּׁר נְשִּׁיא יֶהֶטְאָ וְעָשְׁר אַתָּת

הַּהָּגוֹ הַנְּנִם זְּכָּב שַּׁמֶנִם: שׁמָא בַּה וְהַבָּיִא אָתַ־קָּרְבְּנָיֹ אָוֹ־הוֹדָע אֵלְיוֹ חַשְּאהוֹ אֲשֶׁר

אָת־הַעַּלֶה לְפְּנֵי יְהְוָה חַמָּאת עַלְהָא בֵּרָם יִיְ חַמָּהָא הוּא: יי וְשְׁתַט אֹהוֹ בִּמְקִוֹם אֲשֶׁר־וִשְׁתַט וֹסׁמֹּבׁ יֹבוַ מַּלְבַבָּאָה עַהַּמִּיִנ

יָסִיר מִיְבָּח הַעֹּלֶה: הְעַלְהְ וְאָתְ־דְּעָוֹ יִשְׁפְּרְ אֶלְ־ בּ בְּאָגְבָּמְוּ וֹלְתַוֹ מִלְ־קַרָנִית מִוְבָּתוֹ וְלְלְּח תַכּּהָוֹ מִנְּם

נְנְסְלָח לְיִּ: (פּ) أَرَهُدُ مُكِرَّدٌ بَاحِيْلًا مُلَاهَٰعُكِهِ طِيلَهُمْ يَرْحَقِد مُكِيْنًا خِيْلِهُ ^{62} הַמִּוְבֶּׁחָה בְּחֵלֶב זֶבָּח הַשְּׁלְמִים رَكُانِيْ إِلَىٰ اللَّهِ اللَّهُ اللّلْلِيلُولُ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ ۩۩ڰٵ ממְצְּנְתְּיְרְנְתְּאֲשֶׁרְלֹאְ־תַּמְשֶׁינְת מְפְּפּוֹרֵיָא בֵּייָ דְּלְא כְשָּׁרִין מים. מענם האָבֶיץ בֿעַמּהְה אַהָּה מִעַּקּא רַאַרְעָּא בָּמִעְּבָּרִיה חַר וֹאָם_נָפּֿמ אַנוֹע עַנוֹאָ בֹאַנֹינ

滋賀口 口母女: עּוּים הְמִימֶה נְקַבְּה עַל־הַשָּאתִוּ שַׁמֹא וִשִּבְּנִא צַוֹבְבֹּנָן מָּמִנּנִע ָאוֹ הוֹדָע אֵלְיו חַשָּאּקוֹ אֲשֶׁר

> ز، بازت: لَـٰحُ× حُمُنـا جُغَنَةَحُنَّ× حَمْجِهِ מכל פפוריא דיי אַלהיה אָם בַּלֹּא יְחוּב וְיַגְּבֶּיִב חַב

> בר מוין דבר שלים: פה ונימי נת קורבניה צפיר או אָהְיְדַע לֵיה חוֹבְהֵיה דְּחָב

וְנִכְּוָס ְנִמְיִנִי בְּאַנִירָא דְּנִכְּוָס ְנִת ניסמוף ידיה על ביש צפירא

בּגַּלִטְא: ליסוֹדָא דַעַּדְבָּחָא מֹוֹבְיםֹא וַמֹּלְטֹא וֹנִי וַ הַמִּנִי בא הבתיש וימון הכן פעלים נוסר כּעוֹא מבּמא בעמטא

מְעוִלִינוֹע וֹוֹמְטִׁבוֹע בִוּע: **ムロアドロメ** ŭLË,Ľ څ۲

לאָטִמְּבָּרָא וּיחוּב: ואָם אַנָּה עַר יַחוּב בִּשָּׁלוּ

שַׁלְמָא נוּקְבָּא עַל חוֹבְתֵּיה ונים לוובניה צפירה עור או אָהְיָדַע לֵיה חוֹבְהֵיה דְּחָב

> and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

without blemish. for his offering a goat, a male 23 be known to him, he shall bring if his sin, wherein he hath sinned,

is a sin-offering. burnt-offering before the Lord; it place where they kill the head of the goat, and kill it in the And he shall lay his hand upon the

burnt-offering. pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

torgiven. concerning his sin, and he shall be make atonement for him as peace-offerings; and the priest shall fat of the sacrifice of make smoke upon the altar, as the

And all the fat thereof shall he

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the Lord people sin through error, in doing And if any one of the common

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female 28 known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

- (בב) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי שהושיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגמו, ק"ו שמתחרע על ודונותיו:
- כל, לו): הודע אליו. כשממל סיס קבור שסול סימר, וללתר מכלן נודע לו שלימור סיס: (23) או הודע. כמו אם הודע הדבר, הרבה או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או נוֹדַע בִּי שֹׁוֹר נַבָּח הִא (שמות
- (25) ואת דמו. זירי סרס: (24) במקום אשר ישחש את העולה. נלפון שהול מפורש בעולה: חשאת הוא. לשמו כשר, שלא לשמו פקול:
- (32) בחלב זבח השלמים. כלומן למורין המפורשים צעו, הלמור לול שלמים:

במקום העקה: עַרְשָּׁאָר וְשָּׁבְּשָׁאַר הַשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְׁאָר וְיִשְׁ

בּאַטֹבא בּהַגֹעֹא: קל ראש ווסמוף יח יביה על ביש

burnt-offering. the sin-offering in the place of 29 head of the sin-offering, and kill And he shall lay his hand upon the

正常注意证: إهِمَ حِدَ بِثِورَ الْهِفَ هِذَ إِمَالًا וֹנְקֵּוֹ מִּכְ-בַּנִבְיִׁנִי מִוְבַּנוֹ נִתְּלְיִי וְנִתְּוֹ מִּבְ בַּנִנִּי מָנִבְּנוֹאִ וְלְלָט תַכְּעֵוֹ מִבְּמֶּעִ בַּאָּגְבַּמְוִ

ליסוֹדָא דְעַדְבְּהָא: בּהֹּלִטֹא וֹנִט כֹּלְ בַּמִּנִי וֹמָפּוָנַ נופר פֿעוֹלא מוֹצַמִּשׁ פֿאָגַפֿתּיה

pour out at the base of the altar. remaining blood thereof shall he burnt-offering, and all the put it upon the horns of the altar of blood thereof with his finger, and And the priest shall take of the

וְנְסְלָע לְוָ: (פּ) ניהה ליהנה וְכְּפֶּר שְּלְיִי הַכֹּהָוֹן لنظڤرد توتل تظاجِئد ځڌرن ב הוסַר הֿקב מִעַּל זָבַח הַשְּׁלְמִים

ווּשְׁשַׁבוּכו בוש: שבם ול ווכפר עלוהו בהנא לְמָּגְׁבְּׁנִאְ לְאִנְׁלַבְּלָאְ בָּנְהַוֹּאָ בְאָעַהְרַא עָרַב מִתָּל נְכְּטָת ווט פֿל פֿרבה יַעָּבר פַּטָּא

shall be forgiven. make atonement for him, and he unto the Lord; and the priest shall upon the altar for a sweet savour and the priest shall make it smoke off the sacrifice of peace-offerings; away, as the fat is taken away from And all the fat thereof shall he take

לטבר המימה יביאַנה: י נאם בכבה וביא לובלו לעהאט

לְעַמְּעָא וּנִלְבָּא מֻּלְמָא וֹנְעִינָע:

bring it a female without blemish. Offering for a sin-offering, he shall sin as dmal a guird an li baA

אַשֶּׁר יִשְׁחַט אָת־הָעֹלְה: שְׁחָשׁ אָתָהְ לְחַשְּׁאַת בִּמְלְוֹם חַשְּּתָא וָיִכּוֹס יָתַה לְחַשְּׂמָא וְסְמִרְּאָת־יָדוֹ עַל רַאִּשׁ תַחַשְּאָת וְיִסְמוּד יָת יְדֵיה עַל בַישׁ

באַטַבא בוכוָס יָת עַלְקָאַ:

they kill the burnt-offering. or a sin-offering in the place where 33 head of the sin-offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

אָל־יָסִיֹר הַמִּיְבְּהַ: برمْزِير بْهُنَا جِدَا بَثِينَ بْهُوْلِ ב בא לא לכן ולען הכ שבוני מובע וְלְלַחְ תַכַּתְּן מִתַּם תַחַמְאָתְ וִיּפַּר כְּחָנָאִ מִּדְּמָא דְּחַשְּׂמָא

ישְׁפּוּך לִיסוֹרָא דְּמַרְבְּּהָא: מֹבְבְּטִא בּהֹּלְטָא וֹנִע כָּלְ בַּמִּע בא לבהיה וימין על קרנת

he pour out at the base of the altar. the remaining blood thereof shall the altar of burnt-offering, and all To saro har it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

קטָא וָנְסָלָח לְוּ: (פּ) הְלְיֵנו עַכְעֵוֹן הַלְ עַםְּמִאָנוֹן אָמָּר -המוְבַּחָה עַל אִשֵּׁי יְהְוָה וְכִפָּׁר עַשְּׁלְמִים וְהַקְּמָיר הַכּהָן אָסָם שַׁבְּבַבַבַּמֶּבָ וֹאָעַבֹּקַ װַלְּדָּעִ יֹסָוּרַ כַּאָּמֶּר

עוְבְתֵּיה דְּחָב וְיִשְׁמָבֵיק לֵיה: למובטא מל קורבניא דיי הוא וופול פהוא וההון בְּמִשַּׁמֹבַא שַּׁבַר אִמָּב מִנֹּכַסִּעַ ונת כַּל תַּרְבַּה יַעָּבִי כַּמָא

make atonement for him as made by fire; and the priest shall upon the offerings of the Lord make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken

And all the fat thereof shall he take

sinned, and he shall be forgiven.

touching his sin that he hath

- (IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:
- (33) ושחש אותה לחשאת. שמסל שמיממס לשס מעלת:
- אשר ה׳. על מדורות האש העשויות לשם, פואיילי"ש בלע"ו: (35) באשר יוסר חלב הכשב. שנמרני ממורין וַפַּלְיֶס, אף ממאח כשסיא באס כבשס מעונס פַלְיֶס עס סאמורין: על

- אִם_לוֹא יַנִּיִר וְנְשָׂא עֲוֹלְוֹ: אַלְּט וְהָוּא מָב אָוּ בְאָה אָוּ יָדֶע ¬ ונפט בר מחַטִּא וְשְׁמְעִּיל קּוֹל
- וְהָוּא מְמֵא וְאָמֵשׁם: בְּנִבְלַע מֻּבֹּא מִמֹא נִנִּגְלַם מִפָּנִנּ אַן בְּנִבְלְתַ בְּחֵמָה שְמֵאָה אָוֹי בּ טְמֵאֵ אוֹ בְנִבְלַת חַיְּה טְמֵאָה אָן וָפֹּמִ אֹמֹּב טִנּתְ בֹּכֹב בַבֹּב
- בּמְנִּנּ וֹבִיּא גַבַע וֹאַמֶּם: מַמְאָבוּ אָמָב יִמְּמָא בָּה וָנָתְּלַם אַן כֿו וֹנַּתְ בֹּסֹמִאָּטַ אַבְּם לַכִּלְ
- וְאָמֶם לְאַנִוֹנו מִאֶּלֶנו: בּמִּבְאַב וֹנֹמִלַם מִמֵּנוּ וְעוּאַ_נִגַּה לַכָּלְ אַמְּר וֹבַמֹּא דִשְׂפַלְיִם לְטַבַּמוּ אַנְ לְטֵבְשִׁרֵב בַּשִּפְּנוֹ לְאַבְאָהָא אִּנְ לְאֵנִמְבָא هَا يُعْمَ خَالَ بَهُدَمَ كُرْدَهِم مِن هُنُم هُدَا لَكَانَات كُرْفَدُهُم
- الْبَائِيَةِ لِمَ يُؤَمِّكُ لَا يُعْمُلُ لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا י וְהְיָה בֶּר יֶאְשָׁם לְאַהַה מֵאָבֶּר וִיהִי אֲבִי יְחִיבַ לַהָּדְא מֵאָבֶּין
- ದ್ದು ಪ್ರಸ್ತರ್ : לְחַטְּאָת וְּכְפֶּר עְּלְיֵר תַכֹּהֵן לְחַטְּקָא וִיכַפּר עֵּלֹוֹהִי בְּהַנְא מחטאָתוֹ: עַצָּאַן כַּמְּבָּרָה אָרַשְּׁעִינֵה עַנָּיָם עַנָּיָה אָנִינְיָּה אָנִינְהַ עַנִּיִּים עַנִּיִּים עַנִּיִּים עַנִּיּ • חַמְאַתוֹ אֲשֶׁר חָמְא נְקַבְּׁה מָן־ עַל חוֹבְתִיה דְּחָב נִיקְבָּא מָן וְׁעֵבָּׁנִאַ אָּעַ־אַּאָמֹנִוְ כַּנְעַנְעַ מַּכְ וֹנִיִּטֵּנִ יִּעַ אָּאָמִנִּעַ כְלֵבַבָּם וֹנִ

- TTE'T: אַן וֹבֹת אִם לֵא וֹעוֹנ וֹלַבֿנִ מומי וְהוּא סָהִיד אוֹ הַזָּא וֹאֹנֹה אָבׁוּ וֹשוּב ווֹהָתֹּה לַב
- מְסְאַב וְחַב: מַסְאַב וֹנְבֵוּ מֶבוּסַא מִנִּגְּצַ וַבוּאַ מְסְאָּבֹא אוּ בְּנִבְלָת רְחֵישׁ מֹסְאַבְשֹׁא אוּ בְּנִבְלַעַ בַּמִּירָא מְסְאַב אִנְ בְנִבְלָע עַוֹּעָא או אָלָהָ בְּוֹלֵבִר בָּבָלְ מִבְּתַם
- נטב: וְיְהֵי מְכִוּסָא מִנְיִה וְהוּא יְדַע לְכֹל סְאוֹבְתֵיה דְּיִסְתָּצַב בַּה או אָנו וֹלַנִד בַּסוּאָבָנו אָנָהָא
- וֹטִב כַטַבא מָאַכָּגו: ונבי מכופא מניה והוא ידע עְאָלֶם לְכָּלְ דִּיפְּרִישׁ אָּנְשָׁא בִּקיּיִם
- ויודי דְּחָב עַּלְהַ:

- then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath ν heareth the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he
- that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of an unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of or if any one touch any unclean
- knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of
- these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his
- hath sinned; he shall confess that wherein he 5 guilty in one of these things, that and it shall be, when he shall be
- ruis siu gninreanco se mid rot tnemenote and the priest shall make lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the Lore for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto
- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שהוא עד נו, שהשניעוהו שנועה שאם יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (2) או נפש אשר חגע וגרי. ולאחר העומאה הזו יאכל קדשים, או יכנס למקדש, שהוא דבר שודונו כרח, במשכם שבועות
- בבועל נדס: בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. ששכת סמותהס: ואשם. בהכילת קודש הו בביתת (3) בטומאח אדם. זו מומלת ממ: רכל טומאחו. לרכות מומלת מגע זפין וזכות: אשר יטמא. לרכות סנוגע (ו.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סמומלס: ואשם. בלכילם קודש לו בבילם מקדש:
- שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: רבשא. לרפות לשעפר (שפועות כו.): ונעלם ממנו. ועפר על שפועתו. כל אלה פקרפן עולה ויורד כמפורש כאן, אפל (+) בשפחים. ולא בלב: להדע. לעלמו: או להישיב. לעלמו כגון אוכל ולא אוכל אישן ולא אישן: לכל אשר מקדם:

ע וֹבְבֹגא אָנַראָמְטוֹ אָשֶׁר חָטָּא נאָם_לאָ תַּגִּיעַ יָדִי דֵּיִ

Ĺ**Ć**⋈ (±Ľ,′**८**: ומכלל אָנוראַשְׁוּ מִמָּוּלְ מָרָפּוּ יִנִי בִישִּיה מִפָּבִילְ לַבְּלִיה וֹלָא زيجري بهن څر يوټا زيځتر انتت نتيا پان ځان ځانه نځدر ا

אָלְ־יְסְוֹדְ הַמִּוְבֵּחַ הַמָּאָת הָוֹאָ: במוְבָּחַ וְתַּנְּשְׁאָר בַּדְּם יִמְצֶר וְהִיְּה מִבַּם הַחַמָּאִת עַל־קַיר

אַשֶּׁרַ־חָטָא וְנִסְלָח לְוּ: (ס) زجؤد مُكِّر بَحِيْل مُنَافِيهُنِ إَيُّهُ مَا تَقِيْدٌ يَقِيْضُ فَكُلُ وَقِيْفُوْم

לְבַנְּׁר בָּי חַמָּאָת הָוּא: הֹבֶּיִנִ מֻּמוֹ וֹבִאַ_וֹשֹוֹ הֹבֶּינִנוֹ קאָפָּה סְלֶת לְחַמָּאָת לאַ־יָּשִׁים אָנוַ לַבְבַּׁנִן אָמֶוֹב טַמֹא הֹמִינִינוּ שנימי אוֹ לשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנֶהֹ וְהֵבִׁיא שַּפְּנִינִין אוֹ לְהָרֵין בְּנֵי יוֹנֶה וֹאִם_לאַ עַּמָּגִי יָבוִי לַמִּשׁׁי עִבְּים וֹאָם לַאִ עַּבַבּיל יִבוּשׁ לַעַבוּוֹ

אַשָּׁי יְהוָה הַשָּׁאַת הָוֹא: אַוְפְּרְתָה וְהִקְּטָּיר הַמִּוְבְּתָה עַלְ אַרְבְּרָתָה וַיִּפִיק לְעַרְבְּּתָא עַלֹ ו מְמֶּבֶּר מְלְוָא קַמְצֵוֹ אָחַ כְּהָנָא מִנַּה מָלֵי קַמָצֵיה יָת بْڭ خَرْجُدِي هُكِ لَاجِتَالِ لَكُمْهُا لَاجْتَالًا

> בם גל עד לעשָּקא וּתַר ון שפְּנִינִין או הָבוּן בְּנֵי יונָה סיקא ונימי ית חובמיה דקב נאָם לַאַ טַמְטֵּי יָדֵיה בָּמָסָּת

בְּטַּמְּאָט בּאָמֻוָּנִיׁ נִׁט בַּלְטַמְּטָא בַּוֹמִנִּטָא וֹנִמְּכְוַל

בַּעַרְבָּחָא חַשָּׁתָא הוּא: **よるに下**ぬ **ÜLĖŪX** וֹנגו מֹבַמֹא בַעַמֹּאטֹא הַבַ

ĿŮŢ ווכפר מַלוָנוּ כַּנוֹגא

וֹלָא וֹטֵּוֹן הֹּלְעַ לְבִוּנִיטָׁא אָבוּ לְחַמְּׁהָא לָא יְׁמִּוִּי עֲּלַה מִשְּׁהָא מו הֹבוֹא בֹנוֹלִנו בֹאִוּן בּוּלְנוֹא וֹנִינֵי זֹני לוּוְבְּנִיה דְּחָב חַר

לוּוֹבְבַּוֹּא בַּוֹן עַמָּטִא עונא: ונימינה לות פהוא ויקמוץ

> burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the Loren: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but for the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood To shis shi noqu garinsto-nis shi to And he shall sprinkle of the blood

sinned, and he shall be forgiven. concerning his sin which he hath make atonement for him as ordinance; and the priest shall a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a oil upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no renth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the LORD and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

- ללד סלואר: מול עורך. מול סרואס את סעורף, וסוא אורך כל אחרי סלואר: נכנס דורון אמריו (ובמיס ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא פימן אמד (מולין כא.): עורף. סוא גובס סראש סמשופע (8) והקריב אה אשר לחטאה ראשונה. ממלם קודמם לעולס למס סדבר דומס לפרקליע שוכנם לרנום, רינס פרקליע
- (זבתיס קר:): חשאת הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס: (9) והזה מדם החשאת. בעולה לק העעין אלא מלוי, ובמעאת הואה ומלוי, אומו בעורף וממיו, והדה נידו
- (10) במשפט. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה:
- (11) כי חשאח הוא. ומין בדין שיסה קרְבָּנוֹ מְסֻבְּר (מנמומו.):

כַמִּנְחֲה: (ס) ロガダロロ

לפבן וישְׁפְבִיק בִיה וּהָבִי לְבְּבִּוֹגָא מַאָּכֶּע חוּבְמַיה דְּחָב מַחַדְא מָאָכֵין וְכְפֶּרְ עְּלֶיוּ תַכּהֹוֹן עַל־חַמָּאתַוֹּ וִיכַפַּר עֲלוֹהִי כְהַנָּא עַל

+ı נִיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַלֵּיל יְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימָר:

ක්ඵ්රීය අධ්වීර ලද්දීම දැම්වා _عا۵5 אָר־אַשְׁמִי לִיהְוֹה אַנִיל הְמָנִים אַשְּׁמִיה לִקְּדָּם יִי דְּכַר שְׁלִים פּ בְּשְׁנְלְּה מִקְּדְשֵׁי יְהְוָה וְהַבִּיא בְּשְׁלִי מִקּיִּדְשִׁיִּא בּייָ וְיַנְהֵי יָת

בְּסִלְמֵּי קוּדְשָׁא לַאָּשְׁמָא: מו ענא בפורסניה בסף סלעיו

ረኑ፡ (፭) מֹּלְנִוּ בַּאָנִי, בַּאָמֶּם וֹנִסְלָט נִכּפּר מִּלְנִינִי בַּּרְבָּרָא בַּאָמֶמָא إنبرا يجهز حكيرا إمكنا بحود انها بهاء خجهبة اجهبه יַשַּׁלֶם וְאָרַ־חֲמֶישִׁתּוֹ יוֹסֶךּ עְלֶיוּ וְיָתְ חוּמְשֵׁיה יוֹסֵיף צַּלְיֹהִי נאָר אָשֶׁר חַטָּא מִן הַפַּגַשׁ וָנָת דְּחָב מִן קּוּדְשָׁא יָשְׁלִּים

לא שהמולע ולא נבת ואמם במנו לאטהבנא ולא ובת ַ^{עַ} אַחַרְ מִכֶּלְ־מִצְּוֹרְ יְהַנְּהְ אֲמֶּרְ חַדְּ מִכֶּלְ פִּקּוֹרַיָּאִ דַּיִיְ דְּלְא נֹאִם נָפֹּמִ כֹּּג טֹטֹסָא נֹמֹמָטָׁט נֹאִם אָנָה אָבו נֹטוּכ נֹנֹהַכֹּנִג

וֹלֹמֹא הֹנלנ:

וער ועלביל חוביה:

the priest's, as the meal-offering. forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be To yns ni bennis dath ed any of atonement for him as touching his And the priest shall make

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

the sanctuary, for a guilt-offering. silver by shekels, after the shekel of flock, according to thy valuation in ram without blemish out of the bring his forfeit unto the LORD, a 15 things of the Lore, then he shall sin through error, in the holy If any one commit a trespass, and

torgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make ornu ii evig bas cotereto, and give it unto 16 the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in And he shall make restitution for

guilty, and shall bear his iniquity. though he know it not, yet is he commanded not to be done, arhe things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

- (12) חשאח הוא. נקמלס ונקערס לשמס כשרס שלא לשמס פסולס:
- מנחח נדבח כסן, שסוח פְלִיל מִּסְיֶם לֹח מַחַבְבַל (ויקרח ו, מו): שיסיו שירים נאכלין, זסו לפי פשומו. ורבומינו דרשו (שם יא. מנחום עג:), וסיחה לכסן, ואם חומא זס כסן סוא, חסא כשאר ידו, ואם הממורין לקלין לעשירים האיפה בדלי דלום (מ"כ פרק ימ, י): והיחה לכהן במנחה. ללמד על מנחם חועא בעוף, והקלין שבקלין יהיו בעשירים המיפה, מלמוד לומר מאחח מאלה, להשווח קלין לחמורין לכשבה ושעירה אם השיגה בענין, או בעשירות, או בדלות, או בדלי דלות. ומה מלמוד לומר, שיכול הַמַמוּרִיס שבהם יהיו בכשבה או שעירה, והקלין יהיו סליפס וסעשיר, יוםיף עליסן ויציל קרצן עשיר, לכך נלמר כלן על מעלמו: מאחח מאלח. מלחת מעלש כפרום סלמורות שמי מוריס, הפריש מעות לשמי מוריס והעני, יביל ממקלמן עשירים הליפה, (לכך נלמר ממעלמו), הפריש מעות לעשירית ממאמו, דקדקו רבומינו (כרימות כו:) מכאן שאם המא כשהוא עשיר והפריש מעות לכשבה או שעירה והעני, יביא ממקלמן (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכתוב, שהרי בעשירות ובדלות נאתר מתעאתו, וכאן בדלי דלות נאתר על
- לְקְמ (ימוקאל יו, יג), אף כאן קשה צן שמי שנים: בערכך בסף שקלים. שיהא שוה שמי סלעים: ממעול מעל ריצה (מעילה ימ:): מקדשי הי. המיוחדים לשם, ילאו קדשים קלים: איל. ל'קשה, כמו וְמֶׁם מִּינֵי הְמָבֶן מ), מס לסלן סוסיר אף כאן סוסיר, אי מס לסלן לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, מלמוד לומר מקדשי הי. שנסנס מן ססקדש, וסיכן סווסר, נאמר כאן ממא, ונאמר לסלן ממא במרומס נלא יִשְׁאוּ שָלִיו מַשָא (ויקרא כב, ַ שַׁמַבֵּי מֱלֹבֵי עַמֵּי סְטְבֶן (דַּבְרִי סִימִיסַ־הַ סִ, כס), וכן סוה הומר בסומס וּמָעֲלָס בוֹ מָעַל (במדבר ס, יב): 🏻 וַחִמַאַה בשגנה (EI) בי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשמא יא, יצ), וכן הוא אומר וַיִּמְעַלוּ בַּאלֹהֵי אֲבֹוֹמִיהֶם וַיִּוְנִיּ
- (16) ואח אשר חשא מן הקדש ישלם. קרן ומומש לפקדש (כרימות כו:):

ځږ: אַשְׁר־שְׁגָג וְהָוּא לְאַ־יָּבַע וְנְסְלָח שְּלְוּתִיה דְּאִשְׁהָּהָלִי וְהַוּא לָא أخقر مُخْد بَحِتِا مَر مَلائنَ نحود مُحِينِه וְנִיבְּגא אַנֹגְ טַמְּנִם מִן עַהַּאָן נִנִינִי בַּכַּר הָּלָנִם מִן הֹּנֹא

ידע וישהביק ליה: אָלְעַבַּבַנֵוֹן בַּפְּבַלְנִיה לַאַּמְּמָא לָנִע בַּבַּנִיא

committed, though he knew it not, him concerning the error which he the priest shall make atonement for guilt-offering, unto the priest; and 18 to thy valuation, for a blemish out of the flock, according And he shall bring a ram without

לַיהוֶה: (פּ)

אָמִּמֹא וֹלֵבור בַ בָּבוּם וֹנִי: אַשָּׁם אֲשְׁמָא הוא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב

ᇲ [[고류다 '다]다 청소 대빛다 숙청하다:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

ההל אָנוַ הַנְּנוֹנוֹנוּ: אָנַ בַּנְיַמְוּמָנִי נָדְ אָנִ בַּנְיָב בּגעוָנְע וֹכֹעָהָ בֹּהֹמִגעָוִ בַּפֹפֹעון ַנְפָּשׁ בַּי תָּחֲשָׁא יִמְעַלֵּה מַעַלַ

בְּנִוּגְאַ אַנְ הַּהָּעַ נִע עַבְרָנִע: בּשׁבּעוֹבוּט אַנְ בּמוּנִיפוּט וֹבֹא אַנְ בום !! ויכביב בחברוה אָלָהְ אָבׁוּ יִׁעוּד וּיִהְפֿר הָאַר

:ruodhgisa of robbery, or have oppressed his matter of deposit, or of pledge, or falsely with his neighbour in a trespass against the LORD, and deal If any one sin, and commit a

And the Lord spoke unto Moses,

certainly guilty before the Lorp.

It is a guilt-offering—he is and he shall be forgiven.

:Saryas:

±üţu: מכָּלְ אַמְּבְוּנְמְּמִׁבְ בְאָבֶם לְנִוֹמָאִ מִכָּלְ בַּנִּגְּבֵיר אַנְּמָא לְמָּוֹבִ אַן מִאָּא אַבֹּבַי וֹכַטַה פֿע אוַ אַהִּכּע אַבּגַעלא וֹכַבּיב פַּע

מַּלְ־אַּחַׁת וֹאִמְּטַּבַת מַלְ מִּלָבָא מַלְ חַבָּא

man doeth, sinning therein; to a lie; in any of all these that a 22 and deal falsely therein, and swear or have found that which was lost,

- . אמור מעמה הימה שלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלאה העני ונמפרנם בה, הרי הקב"ה קובע לו ברכה: בר, יש) וְשֶׁבַּמְּשָׁ עוֹמֶר צַּשָׁדֶּס (שׁס יג), סרי סוא אומר למען יברכך וגוי, קבע סכמוב ברכס למי שבאת על ידו מלוס בלא ידע, על המת כמה וכמה שישלם שכר מוצ לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' הלעור בן עוריה הומר פִי מַקְלוּר קַנִּירָף בְּשַׁרֶף (דברים שלישי להחמיר עליו ולעשוח דינו כיולא באלו לענין עונש והומה, אם כך ענש הכחוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, שוט טומר על פי צ' עדים או ג' עדים וגו' (דברים יו, ו), אם ממקיימם העדום צשנים למה פרט לך הכחוד צג', אלא להביא ביום סכיפורים, על אחח כמה וכמה שיוכה לו ולדורוחיו ולדורום דורוחיו עד סוף כל הדורוח. ר' שקיבא אומר (שם יא) הרי פורענום המעועה ראה כמה מיפום נקנפו לו ולדורוחיו, מדה עובה המרובה, היושב לו מן הפגולין והנוחרום והמחענה כחם כמה מימות נקנסו עליו ולדוכותיו, וכי חיזו מדה מכובה, של מובה או של פורענות, הוי חומר מדה עובה, אם מדת אומר (שם:) אם נפשך לידע ממן שברן של לדיקיס, לא ולמד מאדס הראשון, שלא נלמים אלא על מלום לא מעשה, ועצר עליה, ַרִי יוסי הגלילי אומר (אָס פרשמא יב, ז), הרי הכמוד ענש אֹת מי שלא ידע, על אחם כמה וכמה שיעניש אח שידע. רבי יוסי מלוי ומגין עליו כל ומן שלא נודע לו שודאי מעא, ואס יודע לו לאחר ומן יביא מעאח: - ולא ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) לפניר, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל את האחת, אמרו לו אחת של מֵלֶב היחה, ולא ידע אס זו של מֵלֶב אכל, הרי זה מביא אשם (TI) ולא ידע ואשם וחביא. הענין הזה מדבר במי שבה ספק כרם לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון הֶלֶב ושומן
- ער שיביק מעחת, סח למס זס דומס, לעגלס ערופס שנמערפס וחמ"כ נמלח הסורג, סרי זס יסרג (מ"כ פרק כח, צ): (18) בערכך לאשם. בערך האמור למעלה: אשר שגג והוא לא ידע. הא אם ידע לאחר ומן לא נחכפר לו באשם וה,
- [שוק שמי קלעיס]. יכול שאני מרבק אשם נזיר ואשם מצורע מלמוד לומר, קוא: מקרה שלה לצורך סוה, כבר נדרש סוה בח"ב (פרק כה, ג): אשם אשם. לסביה השם שפחס חרופס שיסה היל (בן שתי שניס) (פו) אשם הוא אשם אשם. סכלשון כולו קמן שסול שם דבר, וסלמכון מליו קמן ומליו פמם שסול לשון פעל, ולס מלמר
- לסמעקק, או בנול. שגול מידו כלוס: או עשק. סוא שכר שכיר: שמדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא מכחש, מכחש בשלישי שביניהם: 🗈 בהשומה יד. 🌣 שָשֶׁם בידו ממון וסנומן אינו עושה אלא בעדים ובשמר, לפיכך בומן שהיא מכחש, מכחש בעדים ובשמר, אבל המפקיד אלל חבירו ואינו רולה (וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שס פרק כצ, ד) מס מלמוד לומר ומעלס מעל בס', לפי שכל סמלוס וסלוס וסנושא

אָתַ_בְאָבֶּבֶר אָהֶר בָּאָב הפקדון אַשֶּר הְפָּקִר אָתְּוֹ אָנֹ בְּלַמֶּבְ אֲמֶּב הַמָּב אָנְ אָנַ בְּ

לו ושלנו בוום אַמְּמֹשׁי: נְיוֹם מִּמְיִם יִכּוֹב מֹלְיִוּ כַאַּמָּב בִינּא מפמיר לַשֶּׁבֶּר וֹמִלָּם אָנוּן בַּרֹאָמָוּ לַמִּלֵרָא או מכל אַשֶּר־יִשְׁבַע עַלִּיוֹ אוֹ מִכּוּלָא דְּיִשְׁחָבַע עַלִּיוֹ

څد_تجتا: שׁמְּיִם מִן הַצָּאוֹ בְּמֶּרְכְּהְ לְאָמֶטִם דְּכֵּר שְׁלִים מוֹ עָּנָא בְּפַּרְסָנִיהֹ וְאֶת־אַשְׁמָוֹ יָבָיא לֹיהוֹוֹה צַיִּל וְיִה אַשְׁמֵיה יִיְהֵי לְקְּדָם יִיְ

מוּמֹלֵא גַּמְּמֹל או נִין פּּלַגַוּנֹא לִוֹגלְא בַּנוֹלְ کای וֹטֹוֹעַ כֹּגַיִּטְׁמֹֹא וֹאֹמֻם וֹעַמָּגִּר וִינִי אָנַיִּ יִטְמָּגִּ וּוִשִּׁרָ וֹנִיִּר

בְּיוֹמֶא דְּחוֹבְתֵיה: مركابر كإلابه بدكرك ببروا بالأرك

לְאָשְׁמָא לְוֹט כִּעְוֹלָא:

יַעֲשֶׂר לְאַשְׁמֶר בֶּה: (פּ) בְיַנְעָבְיר לְמָחָב בַּה: פפוטים וְנִסְׁלָוֹם לְוִ מַּלְ-אַנוֹנִם מִכָּלְ אֵּמֶּבְ וֹנִאָּטִבִּיטִ לְיִנִּ מַלְ וֹדָגֵא מִכִּלְ إَجَهُد عُكِرًا مَحَيَرًا كَظِيرٌ بِمَأْلًا يَرْجُود يُكِابَرُ جَيَبُهُ كَلُّه يَرْ

> thing which he found, was deposited with him, or the lost oppression, or the deposit which the thing which he hath gotten by that which he took by robbery, or and is guilty, that he shall restore then it shall be, if he hath sinned,

it, in the day of his being guilty. whom it appertaineth shall he give part more thereto; unto him to it in full, and shall add the fifth sworn falsely, he shall even restore or any thing about which he hath

the priest. valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy 25 the Lord, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

on page 167. On Shabbat HaHodesh read the Maftir and Haftarah on page 175. The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 140. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are

ני וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יַמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

שולע בו: تذِّزُت مِد تقود لِيُّم تَفَلِقُتَ במ״ם רגילה) עַל־הַמִּוְבָּחַ כְּלִ- עַרְבָּחָא כָּלִ לֵילְיָא עַר עַפְּרָא על מוקרה (בספרי תימן מוקרה היא עלקא דְּטְתּוֹקָרָא עַל אַר מוֹרָת הַעֹּלְה הַוֹא הַעַּלְה לְמִימַר דְּא אוֹרַיִּהְא דַּעַלְהְא על אָת אַבַוֹרן וָאָת בָּנָוֹו לַאַמָּר פַּפַּיר יָת אַבַּרוֹן וָיָת בְּנִיתִי

laida kaktua uri idha

:Saryas: And the Lord spoke unto Moses,

kept burning thereby. and the fire of the altar shall be altar all night unto the morning; soeth up on its frewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the Command Aaron and his sons,

- (בב) וכחש בה. שכפר על המת מכל הלה השר יעשה ההדם למעוה ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- (ES) בי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהמודות כי יחעא (גי' ק"ל ובדעתו להתודות כי מעל) ואשם:
- לאשר הוא לו. (למפוקי בנו ושלומו מ"כ) למי שסממון שלו: במומש ונשבע וסודס מוזכ ומבים מומש על סומו מומש, וכן מומיף וסולך עד שיממעע סקכן שנשבע עליו פמום משוס פכועס: (24) בראשו. סום סקרן כשם סממון: וחמשחיו. (צ"ק קח.) רצחס מורס ממשיום סרבס לקרן החם, שהם כפר
- חורת העולה וגוי. סרי סענין סוס בא ללמד על הקער חלבים ואיברים שיהא כשר כל הלילה (מגילה כא.), וללמד על הפתולין (ב) צו אח אהרן. אין לו אלה לשון ורוז מיד ולדורום אר"ש ביימר לריך הכמוב לורו במקום שיש בו מסרון כים: ואח

هُمُم يَامَانِكُمَ: אָת־הַעֹּלְה עַל־הַמִּוְבָּחַ וְשָׂמֹוֹ אָת־תַּבְּשֶׁן אֲשֶׁר האָכָל הָאָשׁ و قلي نَظِقَه هَمِ خُهُدي لَتَالَات يَهَجُونَا لَيَالِمَ نَظِقَهُ هَمِ

אַבונים וְהוּצְיא אָם־הַבַּיִּשְׁן אָלִ- לְבִּישִׁין אָבָּנִין וָוְפָּיק נָת

בַּמֶּלִמֶים: תְּמְלֵּיִר וְהִקְּמָּיִר עְּלֶיִה הָלְבָּי הַלְּבָּי וְיִסְּדֵּר עַלְבָּי וְיִסְבָּר עַלְבָּי הַלְּהָא וְיִפִּיק עֵּלִי בּבַּבְי בּבַּבְי וֹמְנוֹנִ מְלֶנִי מְלֵנִי כִּנִילָּא אָמִנוֹ בּגִּפַּר בִּגָפַר י טַבְּבֶּּע וּבָאָּע הַבְּיָגְע עַבְּעֵּן הַאָּגִע הַשְּׁלִּא בִּיִּה לָא טַמְפָּג וֹנִבְעָּע ئْلَيْمِ مَر ـ بَافَاظُنَ فَيَطَد _ حَرِي لِي الْعُنَمُّنَٰءُ مَرْ مَلْ خُنَٰءُ فَتَا

小されては、(0) » אֶמְ שֹׁמֶּוֹר שִּוֹלֵּר מֹלְ עַמִּוֹבֵּעוֹ אִימְּטֹא שִׁרוּנִא שְׁנִי וֹלֵנְא מֹלְ

Tai~~l~~u: בְּנֵי־אַהַרֹּן' לְפְּנֵי יְהְנְֹה אֶלִ־פְּנֵי יִּיקְרָבוּן יָתַה בְּנִי אַהַרוֹ הֵנִים המזפח: וואָת פוֹרָת הַמִּנְחָה הַקְּרֶב אָתָה וִדְא

άΓ¢Π×: מַל מַדְבָּקָא וִישָּוּינִיה בָּסְשַר בייכול אישְׁקָא נָת עַלָּהָא إَرْكُكُ بِحَيْرًا مِهِا خِدَ بَهِ جِنِودً إِنْرُفَكُ جِبَيْهُ أَحَاثُوا بِحَامً

١٠٨١ خير خير المرابية بغَمَم عُن خُرْبُد لَجُرُم خُرُلُه النَّهُمَا يُن جُرِدِهِبِن لَيَجْهَم

עַרְבֵּי נְכְסָת קּיִדְשַׁיָּא:

מֹבְבְּהָא לָא הִשְּׁפֵּי:

ドロロログ メバーバロン

> fire hath consumed the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches And the priest shall put on his linen

shall put them beside the altar. burnt-offering on the altar, and he spall take up the ashes whereto the

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the 4 and put on other garments, and And he shall put off his garments,

peace-offerings. smoke thereon the fat of the order upon it, and shall make shall lay the burnt-offering in wood on it every morning; and he s go out; and the priest shall kindle kept burning thereby, it shall not And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the LORD, in 7 meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

הענין במ"כ (פרשמא א, מ) וזבמים פ"ג ופ"ד): לא ירדו: הוא העולה. למעע אם סרובע ואת סנרבע, וכיולא בסן, שלא סיס פמולן בקדש שנפסלו קודס שבאו לעורס (כל איזה אם עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל מורה לרצוח הוא צא, לומר מורה אחח לכל העולים, ואפילו פסולין, שאם עלו

- ((C.)): שעדיין לא נמאכלו, מחוירן על המובח לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן הפנימיוח שנאמר אח העולה על המובח (יומא אשר האבל האש את העולה. ועשלמס דשן, מלומו דשן יריס מרומס: - ושמו אצל המובח. (על סמונה. מלל לפריס ג:): והרים אח הדשן. סיס מומס מלם סמממס מן סממוכלום ספנימיום ונומנן במוכמו של כבש (ממיד כמ:): הדשן (ε) מדו בד. סים סכמונם, ומס מ"ל מדו, שמסם כמדמו (מ"כ פרק ε, ם): על בשרו. שלם יסם דבר מולן בנמיס (ערכין
- בַּמַפּוּחַ כשׁסוחֿ רֶבָּס וחֿין מקוס למערכה, מוליחֿו משס (ממיד כח:), וחֿין וס חובה בכל יוס, חֿבל המרומה חובה בכל יוס: בסן קדרס לרבו אל ימוג בסן כום לרבו, לכך ולבש בגדיס אמריס, פחומין מסן (יומא כג:): והוציא אח הדשן. סַּנְבּוּר (+) ופשט אח בגדיו. אין זו מונה אלא דרך ארך, שלא ילכלך נהולאת הדשן בגדים שהוא משמש נהן ממיד, בגדים שבשל
- סקרבנום כולם, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערבים: עולס ראשונים) הלבי השלמים. אם יציאו שם שלמים. ורצומינו (שם נע.) למדו מכאן עליה, על עולת הצוקר השלם כל עולם סמיד סיא מקדיס (פסחיס נה:). (בר"י ומנין שלא יהא דבר קודס על המערכה לחמיד של שחר, חלמוד לומר העולה . ממיד מוקד על סמובה, כולן נדרשו במם' יומה (מס.) שנהלקו רבוהינו במנין סמערכות שסיו שם: 👚 וערך עליה העולה. (5) והאש על המובח חוקד בו היצס כאן יקידום סרבס, על מוקדס, ואש על המובח חוקד בו, וסאש על סמובם מוקד בו, אם
- סמובם סחילון מוקד (יומל מס:): לא חבבה. סמכבס לש על סמובם עובר בשני ללוין: (6) אש חמיד. אם שנאמר בה ממיד היא שמדליקין בה אם הנרוח שנאמר בה לְהַעֵּלֹח גֵר מָמִיד (שמוח כו, כ), אף היא מעל

אַוְכְּרָתָה לַיהוֹה: וְהַקְּמָיר הַמִּוְבָּחַ בֵּיחַ נִיחָׁם מַּל_הַמִּנְהָר הַמְּנְחָה יִמְאָּמְנְיֵּה יְאָת בָל דְּמִנְחָהְא יִמְמִּשְׁתַה יְיָה בְּלְ $\hat{\Gamma}_{\Gamma}$ ರ ರಥೀ ಕನ್ಗಳು ರತ್ತರ $\hat{\Gamma}_{\Gamma}$ ರ ರಥೀ ಕತ್ತರಸ್ಥ

בַּעַבָּר אָעַלַעַמוּמָד יאַכְלוּהָ: יבְּנְיִו מַבְּּוִע שַׂאָכִץ בְּמָלַוִם לַּבְחָ וְהַנּוֹמֶבֶה מִמֶּנְה יאִכְלוּ אַבַּוֹן

כַּעַמָּאָת וְכָּאָמֶם: אָנְה מִאִּשְׁי קֹנְשׁ קְּנְשִׁים הָוֹא ° לְאֵ עֵאְפֶּׁעִ עִׁמְּאַ עֵלְצֶׁם לָעָשִׁ. לְאֵ עַּטִאָּפָּג עַמָּגַהַ עוּלְפַּעוּוּ

אַמְּגוֹנִמ ±۩ڡ שַׁלַ מִּגְלָם לְּגִינִיכָּם מֹאָהָה הכֹלַנִּע עָנִם הַּלָם לְגַבוּיכִוּן פֿלַ זַבֶּר פֹבְנֵי, אַנִירוֹ יְאַבְּנְנִי פַּלְ דְּבִירָא פַּבְנִי, אַנִירוֹ

שני וַיְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

ימֹשֹׁגֹיטִיע בּׁמִּבִי מֹנְטַוֹי טַּמָגִיר עַּוַבְּיִנְיַהְיִּ בַּבַּקֶּר הְּדִירָא פַּלְיִנְיַהְיִּ بيران יי יַקְרָיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשָׁה זַב אַבְלוּ אַבְּלוּ וּבְלָּנוּ אַמֶּבְ בֵּנוֹ מּוּרְבָּנָא בַּאָבַרוֹ וִדְבָּנִיִּהִי

> אַבְלְנְתַה מָדָרָם יִינְיּ למובלים לאיטפללא לוהוא לְבוִנִּטְא בַּמַּלְ מִנְחָהָא וְיַפֹּיַל

> «خ**القان** לבות לבני מהלו ומלא ילווְנוֹ פֿמּוֹר מִקְאָבוֹל בַאָּתַר יוְבְיִאְשַׁאַב מִנָּע וֹנְכַבְוּן אַנִּבוּן

לְבָשׁ לִּיִּדְשִׁין הִיא פְּחַמְּהָא

יפּליוינה בָרַמִּאָּ: ĖĀĠĹX ה האָפָּה טָלֶת בָּהָלָה סָּאֵין סוּלְמָא מִנְחָהָא בירבון ומיה חד מן עסרא בולברו לבם נו בומא

> sweet savour unto the Lord. thereof smoke upon the altar for a and shall make the memorial-part which is upon the meal-offering, thereof, and all the frankincense 8 meal-offering, and of the oil handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

meeting they shall eat it. place; in the court of the tent of eaten without leaven in a holy 9 Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

.guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

them shall be holy. made by fire; whatsoever toucheth from the offerings of the LORD ever throughout your generations, Aaron may eat of it, as a due for Every male among the children of

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an 13 the Lord in the day when he is his sons, which they shall offer unto This is the offering of Aaron and of

- देवाचा वटावः מערבים: - לפבי ה". סוא מערב, שסוא לגד אסל מועד: - אל פבי המובה. סוא סדרום שסוא פניו של מובת, שסרבש נמון מנחם ישראל שסיא נקמלם, מנחם כסנים שסיא כליל מניץ, חלמוד לומר חורם: - הקרב אותה. סיא הגשס בקרן דרומים (ע) נואח חורח המנחה. מוכס ממת לכולן לסמעינן שמן ולבונס סממוכין בענין. שיכול מין לי מעונית שמן ולבונס מלמ
- (מ"כ שס) ולפי שלה פירש כן הלה בהחח מן המנחוח בויקרה (לעיל ב, ב), הוצרך לשנוח פרשה זו לכלול כל המנחוח במשפען. באחרת (מ"כ פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקשיר. שמלקע אם לבונהס לאחר קמילס ומקעירו, (יומל מו.): - מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומן ממקוס שומרבס שמים (סומס יד:): - המנחה. שלל מסל מעורבת (8) (והרים ממנו. מהמחובר, שיהא עשרון שלם בבת אחת בשעת קמילה. בר"י) בקמצו. שלא יעשה מדה לקומן
- (9) במקום קדש. וליזכו, נמלר להל מועד:
- כחמחת, לפיכך קמנס שלה לשמס פסולס, מנחח נדנס סרי סיה כחשם, לפיכך קמנס שלה לשמס כשרס (מ"כ פרק ג, ד): (10) לא תאפה חמץ חלקם. אף פַשִּׁירַיִס אפוריס נחמן (מנחת נה.): בחשאה וכאשם. מנחת חומא הרי סיא
- שס ו): יקדש. להיות כמוה, שאם פקולה יפקלו, ואס כשרה יאכלו כתומר המנתה (שס וצתים לו:): אלה לרבוח בעלי מומין למחלוקח (ובחים קב.): בל אשר יגע וגרי. קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (מ"כ (II) כל זכר. מפילו צעל מוס. למה נמתר, מס למכילה, הרי כצר ממור לָמָס מֵלֹבְיוּ מִמַּךְשֵׁי שַּקְדֵשׁים וגוי (ויקר מ כמ, כצ),

۲۰۳۲: حَقِينًا なく なごさい

שַּׁבְּרֵנִים בְּנִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִם בְּנִינְם בְּנְינִים בְּינִים בְּנְינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינְים בְּינִים בְּינִים בְּינְים בְּינְים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינִים בְּינְים בְּים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּיבְּים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּים בְּינְים בְּיבְּים בְּינְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְ שְּׁהְשָּׁר עַלְ עַסְרֵיהָא בָּמִשָּׁה הָהָעַבָּיר

خذر يوم יַעַשָּׂה אַמָה חַק־עוֹלֶם לַיהוָה מִבְּנוֹהִי יַעֲבֶּיד יָחַה קָיָם עְּלַם المحتا موالا موالوا مجيار اجمية الابواجة المالمارة

יי וֹכֹּלְ מִּנְעַשׁ כְּעֵוֹ כַּלָּילְ שַּׁנִינִע וֹכֹלְ מִּנְעַשׁאַ בַּכְּעַנִּא נְּמִיר מְּתַיַ

לְא טֹטֹאָכֹּיִלְ:

ע ניְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

לַבְמֵ לֵבְמִים בַּוּא: क्षेत्रे प्राप्तंत्रय देव्हा रेप्ट्रीय בַּמִלְיִם אָּמֶּרְ הִשְּׁנְיִם הַעַּלְּה בְּאַנְּרָא דְּתְהָנְכֵים אּ לֵאמֹר זָאַר הּוֹרָת הַחַשָּׁאָר לְמֵימַר דָּא אַיִּרְיְהָא דְּחַשְּׂהָא ĿËL

לוּדִשְׁין הָיא: שׁבְּיִבְים בּיִבְּים בּיִבְ בְּבָהַ الأم خزر مَا هَلِا لَمُو خَزْر مَا هَلَا لَمُا خُرْنِا،

> And the anointed priest that shall sweet savour unto the Lord. thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt

oil; when it is soaked, thou shalt

Atiw sham so llade it shall be made with

And every meal-offering of the unto the Lord. spall be wholly made to smoke shall offer it, it is a due for ever; it snos sin gnoms mort bests sin ni sd 2

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

smoke; it shall not be eaten.

priest shall be wholly made to

LORD; it is most holy. sin-offering be killed before the burnt-offering is killed shall the sin-offering: in the place where the saying: This is the law of the Speak unto Aaron and to his sons,

אָבַל מוּצָר: בְּמְלַנְם לַּבְתְּ שֹׁאַכְיֹלְ בַּעְוֹגֹּע בַּאָטַר לַבִּישָׁ טִיּאָכִילְ בַּבְרָנִי הַכְּהָן הַמְּחַמֵּא אָהָה יאַכְגֻנָּה כְּהָנָא דִּמְכַפַּר בִּדְמַה יִיכְלִנַּה

משְׁכַּן וַמְנָא:

.gaireem eaten, in the court of the tent of 19 shall eat it; in a holy place shall it be

The priest that offereth it for sin

: هَبِكُ אַשֶּׁרְ יָזָּה עָלֶיהָ הְכַבֶּס בְּמָקְוֹם עַלֵּה הְחַוַּר בַּאָתַר קַדִּישׁ: لَكُهُد يَيْد طَيْطِير مَح بَجُود بيَاتِ طَيْطِي خَرِدهُ * يَاتِ الْمُعْلِدِة الْمُعْلِدِينَا الْمُعْلِدِينَا בָּלְ אָמֶּבוּנָתּ בּבְתְּבְיבִי נְשְׁבַבְּתְּ

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

- (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף הסדיומות מקריבין עשירית האיפה ביים שהן מתחנכין לעצודה, אבל כהן גדול בכל יום,
- (+1) מרבכת. מלומס ברוממין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): חפיני. לפויס לפיום סרבס, שלמר מלימסס לופס במנור, שנאמר מנחס סמיד וגוי, וסכסן סמשיח מסמיו מבניו וגוי חק חקח עולס וגוי (מנחוח נא:):
- (EI) המשיח תחתיו מבניו. סמצים מבניו מחמיו: כליל תקשר. אין נקמלם לסיים ציריס נאכלין, אלא כולס כליל, ומוזר ומעגנס בממבמ (מנמות נ:): מנחת פחים. מלמד שעעונס פמימס:
- וכן כל מנחם כהן של נדצה כליל חהיה:
- (10) בליל. כולה שוה לגצוה:
- שסרי נאמר למעס כל וכר בכסנים יאכל אומס: ממא בשעת וריקת דמים שאינו חולק בבשר (ובחים לע.), ואי אפשר לומר שאומר שאר כסנים באכילתה חוץ מן הזורק דמה, (91) המחשא אותה. סעונד ענודומים, שסיא נעשים המאת על ידו: המחשא אותה יאכלנה. סראוי לענודם, ילא
- כשרם מאכל כמומר שבה (שם לו:): ואשר יוה מדמה על הבגד. ואם הווה מדמה על הבגד אומו מקוס דם (הבגד אשר (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר מוכל משר יגע ויבלע ממנס: יקדש. לסיות כמוס, מס פסולס תפסל, ומס סימ

ימרָק וְשִׁפֶּר בַּמֶּים: نهُدُّد نَهُم خَذِيْءَ نَبِهُم خَهُمُن نخذـيثثم لخشد

خِيْتُ جِيْتُهُ لِمَا يُرَاكُهُ . בל בְּלַבְיֹלֵב בַּכְּנַוֹלִם יִאָכַלְ אָנַוֹע בֹּלְ גַּבִּינִא בַּבְנַוֹנִיּא יִיכוּלְ יְנַעַּיַ

לַאִ עֹאַכֹּלְ בַּאָה עַהָּבֶּוּנָ: (פּ) אָל־אַָהֶל מוֹעֶר לְכַפָּר בַּקָּדָשׁ וְכָל־חַשַּׂאַת אֲשֶׁרֹ װּבָא מִדְּמָה

בובאים ביואי אוע וואָם שוֹרָם 口袋袋口

יוְרָל עַּלְ־הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: וְאָבַבַעָּאָ בּאָבָבַבאָ אָהַבּאָב בּמְקוֹם אָמֶוֹר וֹשְׁהַתְּ אָנַר בְּתַלְּה

%प_<u>ग</u>्रद्धे दि: עַאַליָה וְאָת־הַחֵקֶלֵב הַמְּכַפֶּה יָת אַלִּיִּהְאַ וִיִּת מַּרְפָּא דְּחָפֵּי יָת

تخذبن نميثني: וֹאָטַ<u>נַיּטְרֶ</u>נִעְ מֹלְ_<u>נַכְּלֶּד</u> מֹלְ_ <u>נַבְּּרֶּ</u> ַ אַמֶּב הַּבְיַנִיוּ אַמָּב הַּבְבַיַבִּסְבְיִם בּהַבִּיִנוּן בַּהַבְ יַּסְסַיָּא וֹנִים נֹאָטַ אָשׁׁ. עַכַּלְיָט נֹאָטַ עַעַבַלָּךְ וֹנִט שַּׁבְּשׁוֹ כִּילָוֹ וֹנִט שַּׁבַבָּא

אַשָּׁר לַיהוָה אַשָּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשָׁיר אُתָם הַכֹּהֵן הַמִּוְבְּחָה וָיַפֵּיק יָחָהוֹן בְּהָנָא לְעַרְבָּחָא

> בְּמִיָּא: ואָם בֹמָנֹא בּנֹוֹהַא שׁבֹאָבְבוּ ימָן בּוֹסָר בִּיטִבּאָבְ בּיה

حِيْمِ طَيْلُمُ لِي رَبِي عَلَيْهِ الْمِيْدِ عَلَيْهِ الْمُعْدِينِ الْمُعِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعِينِ الْمُعْدِينِ الْمُعِينِ الْعِينِ الْمُعِينِ الْعِينِ ا

לא טטאָכֿיל בָּנוּרָא וַכְּלְ חַשְּׁתָא דְּיִמָּעַלְ מִדְּעַה

לְנֵהְתְּ נְנִאְ אִנְנִינִאְ נַאְּמְּמֹא לְנֵהְ בְּנֵהְתְּ נְנִאְ אִנְנִינִאְ נַאְּמִּמֹאִ לְנֵהְ

יוְרוֹק עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר וְכְּסֵוֹן נְתְ אֲשְׁמָא וְיָת דְּמֵיֹה באטבא בובסון זע הגלטא

لقن خُرِ يَاذِكُ رَكُكُ رَكَ لَذُ لَا يَقُولُ فَلَ لَا يَعْدُ لَا يُعْدُ لِللَّهُ اللَّهُ لَا يَقْدُ

כולולא וֹמִבׁינוֹני:

לוּבְבָּלֹא בוֹבֶם גֹוֹ אַמְּלֵא בוּא:

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be 21 sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

atonement in the holy place, shall tent of meeting to make of the blood is brought into the And no sin-offering, whereof any

be eaten; it shall be burnt with fire.

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, bereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

LORD; it is a guilt-offering. offering made by fire unto the smoke upon the altar for an And the priest shall make them

(:): . אשקירי"ר בלע"ו: - ומרק וששף. לפלוע את בליעתו, אבל כלי חרם למדך הכתוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם (פתחים (וב) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת זו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדעים: ומורק. לעון מַמְרוּקי הַנְּשִׁים (אֹמְתְרְצִּי יִצֹּ) יום עלים) מכבק בתוך סעזכה (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוח. יהא נוה כמו ולא ישה לשבץ מגלם (איוב עו, כע), יהא נעוי:

שלינו רלוי למפוי: (22) כל זכר בכהנים יאכל אותה. פא למדת שַפְמִמְמַשְׁ אותה פאמיר למעלה לא לפוציא שאר הכהנים, אלא לפוציא את

(ES) וכל חשאח וגוי. שאס סכנים מדס מעאת סמילונס לפניס פקולס (זנמיס פנ.): וכל. לרצות שאר קדשים:

(I) קדש קדשים הוא. סול קרב ולין ממורמו קרבס (ממורס יו: מ"כ פרשמל ד, ב):

(2) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שמלינו אשם בלבור נאמר ישחשו, רבים, וחלאו בעולה להביא עולת לבור ללפון:

ויקרא: אה האליה. לפי שאשם אינו בא אלה איל או כבש, ואיל וכבש נתרבו באליק: (3) ואח כל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך הולרך לפרשם כאן, אבל מעאם כבר נמפרשו בה בפרשת

- בְּמְלַנְיִם לַּבְנָתְ יֹאֹכְין לַבְּתָה בֹּאִנִיר לַנִּיתָה וֹנִיאָּכִילִ לַבָּתָ
- : ٢١٠ الألانا לְמֵים תַּפְּתֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּּר בִּי לְוִ מִדְאָ לְתִּוֹ בְּתַּוֹא דִּיכִפּר בִּיה בְּחַמְאַת בָּאֲשֶׁם מוֹרֶה אַחַה בְּחַמְּהָא בּן אֵשְׁמָא אוֹרִיהָא
- قِبْلَدُ بَيْفِرُالًا يُؤْثِلُ بَرَمِانًا حَافِيَا مِنْفِهِ يَرْمِهُ وَبَرِيدِهُ וְהַכְּבִין הַמַּלְרִיב אָת־עַּלִת אָישׁ וְכְּהַנָא דִּמְקְרֵיב יָח עַּלִת גָּבר
- : با الله מְחַבְּחַ לַכֹּהֵן הַמַּקְרָיב אֹהָה לוֹ שִפְּרִימָא, לְבְהָנָא דְּמְקְרִיב و إَرَاءِ الْمُمْنِ الْمُلاَلُ فِي الْمُرَاءِ الذِرِ لِمَنْ لِمُدَّالًا لِمَا الْمُرْءِ الذِرِ الْمُنْ الْمُدَرِ إجَا مَبْشِد هُمُد مُعُون فِمَوِيد أَجَا مَبْشِه لِمَنْهُمْ فِمَوَدُهُ
- אָישׁ כְּאָחְיו: (פּ) ַנְחֲרַבְּּהְ לְּכְלִי בְּנֵגְי אַהֲרָוֹ הַּהְנֵיה וּדְלֵא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַהַרֹּוֹ איש פאחיר: (פ) וֹכֹב_מִּנֹבוֹע
- نظند حبيثت מלימי וְוָאָת תּוֹרֶת זֶבַח תַשְּׁלְמָים אֲשֶׁר וְדָא אִיִרְיִתְא דְּנְכְּסָת קּוּדְשִׁיָּא
  יהריב ליהוֹה.
- تَمُٰثِا: וֹסְלְט מִּבְׁבְּבְט עַלְט בֹּלְנִלְט בֹּמִהָּע וֹסִלְט בֹבִיבֹא נִּבִיצִּוֹ بلكركر مَجُرِب مُشَلِّرَه فَشَمْا لِجُوْطِيرًا فَصَيْدًا يَمْشِينًا חַלְוּת מַצּוּת בַלוּלְת בַּמְּמֵן גָּרִיצָן פַּמִירָן דַפִּילָן בָּמִמָּח ™ וְהַקְּרֵיבו עַּל־זֶּבָּח

- ヘルドシン ト・ス・ ربخ خُرِيْد خُرِ لُـ دِيلَه خُرُلَاتُهُ تَرْخُرُوْنِك
- المركبات المالية
- المال المال المالة
- יַנַה דיליה הַנַוּי:
- جَٰذِرَٰں حَشَمُ الْحُرِ مَثَلَائِهِ لِمَحْرَةِ حَمْشِ

- דפילן במשח: עשוּבְע וּיקְביב עַל וִבְּסָת הוּדְתָא וּשׁבוּרָבָּנוּ אָם מַּלְ שַּוְבַּעָא וֹשְבַבַּנוּע

- holy place; it is most holy. eat thereof; it shall be eaten in a Every male among the priests may
- atonement therewith, he shall have them; the priest that maketh 7 guilt-offering; there is one law for As is the sin-offering, so is the
- hath offered. of the burnt-offering which he priest shall have to himself the skin 8 man's burnt-offering, even the And the priest that offereth any
- offereth it. the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on baked in the oven, and all that is And every meal-offering that is
- Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled
- offer unto the LORD. of peace-offerings, which one may And this is the law of the sacrifice
- sosked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened of thanksgiving unleavened cakes then he shall offer with the sacrifice If he offer it for a thanksgiving,
- ט: ומ"ם ברם"ל): הכסוב בחשאת, לפי שאשה לא נאמר בו אשה הוא, אלא לאחר הקשרת אמורין, והוא עלמו שלא הוקשרו אמוריו כשר (ובחים המוזבה, אם שחמו שחם אינו כשר לעולה קודם שנחק לרעיה. ואינו זא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו, כמו שדרשו, הוא (פ) אשם הוא. עד שינהק שמו ממנו, לימד על אשס שמתו בעליו או שנהכפרו בעליו אף על פי שעומד להיות דמיו עולה לקין
- (6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל ס, י):
- ાવાલ: (ד) חורה אחת להם. בדבר זס: הכהן אשר יכפר בו. סרמיי לכפרס מולק צו, פרע לעצול יוס וממומר כפוריס
- (8) עור העולה אשר הקריב לבהן לו יהיה. פרע לעצול יוס וממופר כפוריס ואינן שלינן מולקיס צעורות (וצמיס
- סא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ג): (9) לכהן המקריב אחה וגוי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר לכל בני מסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכסן סמקריב,
- (10) בלולה בשמן. וו מנחם נדבה: ווחרבה. וו מנחם חומל, ומנחם קנלום, שלין בקושמן:

לובלי הגודט שובע הלמוני מַלַבַוּלְעַ לְבַוֹם בַּמְּל נַלְבִיר

יְיָנְגַע לוּדְשִׁנְעֹי: וֹשְׁבוּנִב עוּוֹבְנוֹנִי מָּגְ וֹכִסְעַ מֹל גָּרִיצְּן דַּלְחֵים חַמִּיעַ

אָת־דָם הַשְּׁלְמָים לִוּ יִהְיֶה: קרימָה ליחוָה לַכּהֵוְ הַיּבֶק ⁺¹ וְהַקְּרִיב מִמְּׁנִּוּ אֶּחָדִ מִכְּלִ_קְּרָ

לוּדְשְׁנְא דִּילִיה יְהֵי: לְכְּנִוֹלְאֵ בְּיִּוְרוֹק יָתְ דַּם נְכְּסָת לונבלא אַפּוֹבְמוּנִיא בוֹבִם וֹנֹ ויקריב מניה QC4

كَلْحُرُدِ يَهُكُمْ كُهِـيَدُنِكَ مَقُودِ וּבְשַּׁר זֶבַח תּוֹדָת שְּׁלְמָיו בְּיִוֹם

יַצְנַע מָנֵיה עַר צַפְּרָא: ליום ליובלניה יהאַכיל לַא ולהָּב וֹכֹסֹנו עוָבֿנו לוּבַהְוֹנוֹי

بظفَلَالِهِ لَكِوَبُولِ طَفُودِ يَجُحُر: בּנוֶם עַלַּנוּלוָ אָעַוּלָטוָ וֹאָכֹץ

كظلالي

: ١٤١٤ :

けにひと

زن٪خرد: ירושהאר מניה זְתְ נְכַסְתֵיה יִתְאָבִיל וּבִיוֹמָא ביולא ביקביב נאם נבבא או נבבא נכסת

はないは必に

ÜĖĀL

ťĊĊŮΧ

thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for 13 shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his 15 peace-offerings for thanksgiving And the flesh of the sacrifice of his

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall But if the sacrifice of his offering be

day shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third But that which remaineth of the

تَمَكِيمَ فَكُم نَمُلَكِ: ^{עז} וְתַנּוְלֵוֹר מִבְּשָּׁר תַּוֹּבְתַ בַּיּוֹם וּדִּיִשְׁיִיםְ

ברוממין כל גרכו: מין ומין י' מלום, כך מפורש במנחום (דף עו.), ושעורן ס' סלין ירושלמיים שקן ו' מדבריים כ' עשרון: מדברת. לחס מלוע כאן: והקריב על זבח התודה. ד' מיני למס, מלומ, וכקיקין, ורצוכס, ג' מיני מפס, וכמיצ על מלם למס ממץ וגו', וכל שם של שחח מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, ומשונוח לחם האמור בענין, ואינן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש ומולם שנמרפא, שסס לריכין לסודומ שכמוב בסן יודו לם' מַמְדּוֹ וְנְפְּלְאוֹמָיו לְבְּגֵי מְדָס. וְיִוְבְּמוּ וּבְמֵי מוֹדֶס (מסליס קו, כא־כב), (12) אם על חודה יקריבוו. אם על דבר סודאס על נס שנעם לו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברום, ומבושי בים האסורים,

(13) יקריב קרבנו על זבח. מגיד שאין סלחם קדוש קדושת הגוף (שם עת:) ליפסל ביולא ועצול יום, ומללחת לחולין

ובשכה לבעלים מוץ ממוה ושוק שבה, כמו שמפוכש למטה מנופת מוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קכויה שלמים (ובמים (14) אחד מכל קרבן. למס אחד מכל מין ומין יעול למרומס לכסן העובד עבודמו והשאר נאכל לבעלים (מנמות עו:), בפדיון עד שישחע הובח:

מוא כל סלילס, אס כן למס אמרו עד מנומ, כדי לסרמיק אדס מן סעצירס (ברכות ב.): ולילס (ובחיס לו. מ"כ פרק יב, א): ביום קרבנו יאכל. וכומן בשרס ומן לחמס: לא יניח ממנו עד בוקר. אבל אוכל (פו) ובשר זבח חודה שלמיו. יש כאן רצויין הרצה, לרצות ממאם ואשס, ואיל נויר, וחגיגת י"ד, שיהיו נאכלין ליוס 7.):

בְּנֵי לְבְּׁמְוְן וְמַּיְּׁם וֹמְּלִם (בְרִטְםִיִּם לְוֹ בְרִ) מַם וְלְבָּם וְלְבָּם מָלְמֶם (דְנִימָלְ מִי יג): ובשחרת והגותר שמגו. בלסעון, יסלל. (ס"ס וסנופר ממנו יסלל) וי"ו זו יפירס סיס, ויש כמוס סרבס במקרס, כגון וָשַׁבֶּס (16) ואם גדר או גדבה. עלא הביאה על הודאה על נס, אינה מעונה לחם ונאכלה לב' ימים, כמו שמפורש בענין:

אּ מְּלְלְּוּו בּוֹּוִם עַמִּּלְיִמְ, לְאִ יֹבֹּגֹּעִ נאָם בֹאַכְלְ יֵאַכֶּלְ מִבָּמָּנִ בְּנָבַע

בָּלְשְׁרִוּר יֹאִבָּלְ בָּשֶּׁר: לא "אֹלָל בֿאָת וֹמִבֹּוֹ וֹעָבֿמָּר لْلَاقُهُد كَمُدَائِهُ خُرُدٍ مُثَمَّا

בעשות: אַלְגִּוּ וֹנִכְּבְׁעָבִי בַנְּפָּאָ בַנְצִיּ تهٰذِمْنط هُهُل حَبيثِت نَصْطُعُكِن لْكَرُّقُم كَمُلْكِ سَهُكُمْ خُمُّكِ مِنْ لَكُلِي

בספרי ספרד ואשכנו) ַבַּהָרְאַ מֵעַמֶּירְ: (פּּ) (אין פּרשה בּׁמְּמֹאַנ אַבְם אָנו בּבֹבומָנו בְּבֶלְ עַבְּמְמָא

אַמֶּב לִיהוֹה וְנְכָּרְתָּה הַנֶּפָּשׁ

لْهُكُمْ مَا خُمُدٍ يُآمَلِ لَاهُمُ مُنْاتِ لَنْدِيمِ مَا خُمُدِ رَحُونِ طِيلَةً لِهُ הְמִאָּנִע אַנְ בַּבְּלַגְהַמֵּבֹא הַמָּא מִסְאָבֹא אַנְ בַּבָּלְ הָבוּא מִסְאַב

בּלְ עָלֶּד מִּוּע וֹכֵּמִּד וֹמֹו לָא בֹּלְ טַּנִד שִוּע וֹאִמָּע וֹמוּ לָא يَقُد جُرَفُرُ، نَشِلُجُر كِعَرْب مَرْبِ مَن فَدْ، نَشِلُجَر ذِرْمَدَد בַּ וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

الكيرا:

מניה חוביה יקביל: ליה מְרַחַל יָהֵי נָאָנָשׁ דְּיִיכוּל במלבור וטוע לא וטטהור שׁלִינִאָּר לָא יָהִי מבשר נכסה קודשוהי ביומא **ガロガロハガ**

בובכו למודשא ויכול בשר מֹסֹאַב לָא וֹטַאַכֿוּלָ דָּנוּנֹאַ יִבְשָּׁר קוּדִשְׁא דִיקְרַב בָּכָל

הֿבוָנו וֹנֹמִשׁנגוּ אָלֹמָא נַנוּא ליוְשׁנְא בּלַבְם וֹן יִסְאִיְבָתִיה נאנש דניכול בשרא מנכסת

דַקְרֶם יָנְ וְיִשְׁמֵּיצֵי אֲנְשָׁא הַהוֹּא בּׁסְוֹאֵבֹע אֵנֹהָא אַן בֹּבֹהֹוֹבְאַ נאות אבו נפוב בבל מפאב

shall be cut off from his people. his uncleanness upon him, that soul that pertain unto the Lore, having of the sacrifice of peace-offerings,

shall be cut off from his people. Pertain unto the Lord, that soul hoidw, egrirofto-oseaq to sofirose shing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any

But the soul that eateth of the flesh

the flesh, every one that is clean

shall be burnt with fire. And as for

unclean thing shall not be eaten; it

the soul that eateth of it shall bear

it shall be an abhorred thing, and

imputed unto him that offereth it;

not be accepted, neither shall it be

sacrifice of his peace-offerings be at

18 all eaten on the third day, it shall

And if any of the flesh of the

And the flesh that toucheth any

may eat thereof.

his iniquity.

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

sheep, or goat. 25 saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

לא מעלס ואת במחשבס, ואס חשב פיגול יסיס: והופש האכלה ממנו. אפילו במוך סומן, עונס משא: לומר המקריב חומו לה ימשב, בשעת הקרבה הוה נפסל, והינו נפסל בשלישי (מ"כ פרשמה ה, ה). וכן פירושו בשעת הקרבמו (18) ואם האכל יאכל וגוי. בממשב בשמיטה לאכלו בשלישי הכמוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפפל למפרע, מלמוד

ואחם ללמד על קרבן עולה ויורד שלא נאמר אלא על עומאח מקדש וקדשיו: יד, ג. מכום יד:). ג'כריפום פֿמורום בפֿוכלי קדשים בפומפֿם הגוף, ודרשוה רבופינו בשבועום (ז.), פֿסם לכלל, ופֿסם לפּרט, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרת ממא שאכל את המסור אינה מפורשת בתורה, אלא תכמים למדוה בגוירה שוה (מ"כ (20) ושמאחו עליו. בעומהה הגוף הכחוב מדבר (ובחים מג:), הבל עהור שהכל הה העמה, הינו ענוש כרה, הלה הוהרה, יל מין לקלעים אפורס, כמו שכמוב במלר אסל מועד יאכלוס, בבשר זה אני אומר לך כל מהור יאכל בשר, אפילו בכל העיר): הבעליס, לכך נאמר כל עהור יאכל בער: (והבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר כל מה שאפרמי לך במעאמ ואשס שאס שהור יאכל בשר. מס מלמוד לומר לפי שנאמר וַ זַס וְּבָּמֶיף יִשְׁפֵּף וְסַבְּּעֻׁר פֹּאַבֵל (דבריס יב, כו), יכול לא יאכלו שלמיס אלא (91) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרצות אבר שילא מקלחו, שהפנימי מוחר: כל

עאַרֶלְהוּ: הממוע לבלג מלאבוע ואבלג לא ההעברה לבל עבידא ומי*ב*ל לי נְעַלְב יְנְבַלְּעְ יְנִעַּלְב מִנְבְּּנִע יִּעִרָב עִּבְיִגְא יִעִּרַב עַבְיִרָּא

eat of it. other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

בותמיון: ליהוְה נְנְכְרְתָה הַנָּפָשׁ הָאֹכֶלֶה בֵּיִם יִי וְיִשְׁמִיצִי צִּנִשְׁא דְּיִיכוּלֹ מַעַּמִיה: בּׁג בּּלְאַבֵּלְ עְּבֶּר עָן וַהַבּּׁעַקָּע אָבוּג כַּלְ גַיִּגַכִּוּלְ טַּבְבָּא מָן

ממָנָה אַמֶּה בִּעִּירָא דִּיקְרֵיב מִנַּה מִּוֹרְבָּנָאִ

shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it offering made by fire unto the 25 beast, of which men present an For whosoever eateth the fat of the

מוּשְׁבתּיבֶם לַעִּוּף וְלַבְּתַמֶּה: ºº וֹכֹּלְ_בַּׁםְ לַאָּ עאָכֹלְוּ דַּכִּלְ וֹכֹּלְ וַבְּׁמִא לָא עֹוּכֹלְוּוֹ דַּכִּלְ

מוְטַבְנֵיכוֹן דְעוֹפָא וְדִבְעִינִא:

blood, that soul shall be cut off Whosoever it be that eateth any

beast, in any of your dwellings.

And ye shall eat no manner of

blood, whether it be of fowl or of

from his people.

בספרי תימן) ದ್ವರ್ಥ: (ಡ) (XY Grwn īţĠa

ַּ װְמְּשֵׁגִּגִּ אָׁלָמָא בַּרַהּא מַעַּמֵּיה: בל אוֹה בייכול בל דַם

:Saryas: And the Lord spoke unto Moses,

סג הַמַּקְרִיר אָר־זֶבַח שְּלְמִיוֹ דַּמְּקְרִיב יָח נְכְסָה קּיִדְשׁוֹה. يَدُدُ هُمِ خُرْدُ نَشِدُهُم مِهْرُدِ مَعْرَدِ مَا خُرْدَ نَشِدُهُم خُرْدُنُور

ליהנות יביא את קרבנו ליהנה

נִיְדַבֵּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

מַנְבַּע שֶׁלְמֶּינ:

peace-offerings. LORD out of his sacrifice of shall bring his offering unto the of peace-offerings unto the Lord saying: He that offereth his sacrifice Speak unto the children of Israel,

خفتر نياب: אַת הַחַזָּה לְהַנִיף אֹתָוֹ הְנוּפָּה יָת חַדְיָא לְאָרָטָא יָתִיה צַּרָטָא לפני יהוֹה: 🍇 אָטַרַתַּתַקְלֶב עַלְרַתְּלְבְּתְּלִיתְ וְבִּיאָפּוּ יִתְ תַּרְבָּא עַלְ תַּדְיָא יִיִּתִּיִּהַ יִּ גַּבְינִ עַּבְרָאָנִי אָט אָהָּג וְטַנְיִנִ וֹבִינִי וּיִנִינִ וּיִנִין יָּנִי מִנְּדְּבָּנִיּא בּייִ

יכול שיסה אף החום להשים, לכך נהמר הה החום להניף וגוי:

Гокр. for a wave-offering before the bring, that the breast may be waved the fat with the breast shall he offerings of the Lord made by fire: His own hands shall bring the

- אין איפור חל על איפור (חולין לו.): חאבלהו. אמרס מורס יבוא איפור נבילס וערפס וימול על איפור מלב, שאם אכלו ימחייב אף על לאו של נבילה, ולא מאמר (24) יעשה לכל מלאכה. באולימד על החלב שאינו מעמא מומאת נבלות (פקחים כג. מ"כ פרשחאי, ח): ואכל לא
- בכל מושבות, ובמסכת קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למה הולרך לומר: (62) לעוף ולבהמה. פרע לדס דגיס ומגניס: בכל מושבוחיכם. לפי שסיא מונת סגוף ואינה מונת קרקע נוסגת
- יביאבו. ואת החוה למה מביא, להניף אותו הוא מביאו, ולא שיהא הוא מן האשים, לפי שנאמר את אשי ה' את החלב על החוה, ַניַקְמֵר סַמַּלְבִּיס סַמָּוְבַּמָּס (שׁס מִ, כ), למדנו שג' כסניס וקוקין לס, כך מפורש במנחות (דף פב:): אח החלב על החוה לְּבְּקִיף וגוי (ויקרסֿ י, עו), ולסֿמר סמנופס נומנו לכסן סמקעיר, ונמלסֿ סמוס למעס, ווסו שנסמר וַיָּשׁימוּ סֶׁמַ בַּמַלָּבִיס עַל בֶּמָוֹת סכסן סמניף נמלא סחום למעלם וסחלצ למעס, ווסו סאמור צמקוס אחר עוק סַמְּרוּמֶט וַמָּוֹה סַמְּנוּפֶט עַל אָשׁי סַמַלְצִיס יָצִיאוּ אח אשי חי. ומס סן סאשים, את סמלב על סמוס: - יביאנו. כשמביאו מבים המעבמים נותן סמלב על סמוס, וכשנומנו ליד (30) ידיו חביאינה וגרי. שמסא יד הצעלים מלמעלה והמלב והחווח וחניץ בה, ויד כהן מלמעה ומניפן (מוחוח שא:):

نڂڴڒ؞ڔ؞ amoke upon the altar, but the breast | Tight | Agirt | אָטַבַנוֹבְבַבְ

לכבון מוּבְהוּ שַּלְמִיבֶם: ผู้หนุ ผู้เป บฺะ่ผู้เป ช่ช่าง ช่าเผิบ

הקנה שוק הימין למנה: נאַט_טַטַלֶּר מִבָּדָּוֹ אַנִיגַוֹן לַנְי הַמַּלַבֶּיב אָנר־בַּם הַשָּׁלְמָּים

לְטַׁלַ מִּגְּם מִצִּינ בַּדָּג וֹמִּבַצִּלִי: אָטָׁם לֹאַנְיוֶן נַכְּנֵוֹן וּלַבֹּוֹוּ וּהְבֹּאָלְ מוּבְּעוֹ, הַּלְמִיהָם וֹאָשָּׁוֹ בּי אָת־חַוֹּה הַמְּנוּפְּה וָאָתוּ שָׁוֹק

خَصَتُا حَيناتِن: מַאִּשֶׁי יְהְוָה בְּיוֹם הִקְּרֵיב אֹהָם

מֹמְשׁנוּ אִלְּם מֹאֹנ בֹּנֹג וֹמְבֹאֹלְ בּגבבוּוֹ זֹטִבוּוֹ מוֹ בֹּנּג וֹמָבֹאֹלְ אַשֶּׁר צְּנְּה יָהְנְה לְהֵת לְהָם בְּיוֹם בְּפַבֵּיד יִי לְמִפַּן לְהוֹן בְּיוֹמָא

חַקָּת עוֹלָם לְדוֹרְהָם:

ילוֹבַע הַאָּלְמֶים: ְּלְטַמּׂאָנִ וְלְאַמֵּׂם וְלְמִּלְיִאָּיִם יִלְטַמִּטִא יִלְאַמִּמָא יִלְטוּרְבָּנִיָּא راهُم يَمَارُم جُنْدُمُ خَفِرْضُم جِه هَنْدِرْمِه خَيْدُمِه جُنِرْمِهِ

כַּבוֹנִא

לְבְּשְׁלֵא מִוֹבְסַע XGLMIUX ווֹנו הַלֹא ドバスバン إعاثاتنا

דַיִּמִינָא לְחְלָק: هَلَالِ لَا يُدِرِينَا بتات ふべく İĊŌĽ

ÄÄLÄS: וללנוני ללום מלם מו לני ויהקית וְהָהוֹן לְצַּהַרוֹ פְּהָנָא לני ישְׁרָאֵל מִנְּכְסָת קּיִרְשָׁיהַיוֹן מַלֵּא בַאַפּבותוּטָא לַכּוּבוּט מִן אָבׁנ. זֹט עַבְּיֹא בּאִּבְמוּטִא וֹנִט

וֹאָט מִמְּטַנִׁט אַנְיבוֹן וּמִמְּטַנִּט בְּנְינו בַּאֵ בְבוּנט אַנִּבוֹן וּרָבוּני

يدخك حدا نضيبا كهفهه كناه לווני מפונלוגא בּנוֹ לּנוֹמֹא

<u> לְּיִם הְּלָם לְבְּבִיתוּוְ:</u>

ילְנֹכְסַנוּ לִיּדִישְׁיָּאִ:

. 'snos sind bas s'nors A blands And the priest shall make the fat

peace-offerings. out of your sacrifices of 32 unto the priest for a heave-offering And the right thigh shall ye give

have the right thigh for a portion. peace-offerings, and the fat, shall 33 offereth the blood of the He among the sons of Aaron, that

ever from the children of Israel. priest and unto his sons as a due for have given them unto Aaron the sacrifices of peace-offerings, and the children of Israel out of their thigh of heaving have I taken of For the breast of waving and the

priest's office; minister unto the Lord in the when they were presented to the Lord made by fire, in the day 36 of his sons, out of the offerings of Aaron, and the consecrated portion This is the consecrated portion of

generations. It is a due for ever throughout their in the day that they were anointed. given them of the children of Israel, which the Lord commanded to be

sacrifice of peace-offerings; consecration-offering, and of the guilt-offering, and of the sin-offering, and of the meal-offering, and of the burnt-offering, of the This is the law of the

- (מ"כ פרק מז, ד): (IE) והקפיר הבהן את החלב. ולמר כך וסיס סמוס ללסרן למדנו שלין סצער נלכל צעוד שסלימוריס למעס מן סמוצמ
- (22) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרה עם הרחש עד הפרק החמצעי שהוח סובך של ירך (חולין קלד:):
- (33) המקריב את דם וגוי. מישסום כפוילוריקמו ולסקטיר מלביו, ילם ממם בשעם זריקם דמיס פו בשעם סקטר מלביס
- (46) החנופה החרומה. מוליך ומנים מעלה ומוריד (קוכה לו:): שמינו מולק בבשר:
- (עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

בְּמִלְבַּר סִינֶי: (פּ) לְעַלְנְיִב אָנַ לְנְבְּנִינִים לִיתְנִי se סֵׁנְנִי בּׁנְנְם גּּנְּעָנִ אָּעַרַבְּנֵנִ יִּמְּבִּאָרָ בַּסִּנְנִ יֹבְּנְנָמָא בַּפּפֵּנִר יִע בִּנִיּ ង្គម៉ូក ឌុក្រ រុកក្រែ ងូណជម្លាក ឝ្កក្រ

רניםי וַיְדַבֶּר יְחֹזֶח אֶל־מֹשֶׁח לֵאמִר:

בְּאֵילִים וָאֵת סָל הַמַּצְּוֹת: וְאָתו פַּר תַחַטָּאַת וָאָת שָׁנָּוֹ ً إَيُّمَ بَجِرِبُ مِ إِيُّمَ شِيرًا بَمِّ فِي رَا द्रा श्रुव श्रुवेट्री द्रिय द्रीत श्रुवेत

פַתַח אָהֶל מוֹעֵר: װּ נְאָׁע פֿ<u>ּלְ עַהְגַ</u>וֹע עַלְּעַנְץ אָּלְ

אָבַל מוּעָר: אֹתְוֹ וַמִּקְּהֵלְ הֶצֶּבְׁר אֶל־פֶּתַח ויַעשׁ משֶׁר כְּאֲשֶׁר צִּוָּר יְהוָה

رَيْرَهُرِي: پَيْدَ بَيْجُدُ كِيْשُدَ خِيْنَ إِبَيْنَ فِبِيْظِمُ جُوَمِيْدِ إِنْ كُنْسُوحَا: 더쒛다 ※く_亡ばむし

בּלנו נוּבשׁל אָטָם בַּמֶּנִם: ⁹ ניקרב משָה אָת־צִּהָרָן וָאָת־

حزا جزا: ניַחְנְּר אָתְוֹ בְּחֵשֶׁב הָאָפָּר נִיֶּאְפָּר הַמְּמְּיִלְ וַיְּתֵּן עְּלְיֵוּ אָת־הָאֵפְּׁד יָת הָעִילָא וִיהַב עַּלְוֹהִי יָת ע אָעוַ פֿאַבֿוָּס וֹגֹלַפּֿמ אָעוַ אָעַר זִמִיה פַּהַמְּנָגָא וָאַלְפָּגִּמ זִמִיה וּיִמַּן מְּלֵיוּ אָת־הַכָּמִנָת וַיַּהְוֹּרָ

ŪĠĠ(□: אָל הַחַשְׁן אָת־הָאוּהָים וָאָת בְּחוּשְׁנָא יָה אוּרַיָּא וְיָה הוּפּיָא: رَبِّهُ مِحْرَد جُمَا يَبَهُا رَبَهَا لِبَهَا يَهُد يُحَالَبُ بِمَا يَبَهِلُمُ الْبَهِ

> בבר וו במדברא דסיני: וֹמֶּבֹאֵג לְפֿבֹבֹא זֹט פּוּבְבּּנִינִן הפקוד ון וָת משָה בִּטוּרָא

וּמַבָּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

בַּמִּירַיָּא: ווט טבון גבנון ווט סלא בולא וני שולא בשמלא מְמֵּנִע וֹנִע לְבוּמָּנֹא נוֹע מָמָּעַא לבוד זנו אַנַבון וֹזנו בּוּנִנוּיוּ

לְטַׁנַת תַּמְּכּּן וַמְּוֹא: : נְיִּנְהַ נִאָּטַׁלְּוֹנָמִּט כִּּנְמָּטַא

לני כֿל כַּנְאָטַא כַּנִיָּאַ לַטַבַּת

מִהְכּן וֹמִנְא:

וֹאַמֹּע מָמִּע לַכֹּוֹמִּשֹא בּגוֹ

לַנְוְעַׁגְ נְאַסְׁעַׁגְ נְעַעַנוּ לְּמָנֹאִ: וְקְבֵוּב מִמֶּב וָת אַבַּבוֹ וְנִת

אַפּוּדָא וֹאַנְקרוֹ לֵיה בַּיה: אַפּוָבַא וֹזְבֵיז יָמֵיה בְּהַמְיַן וועד הגוני זע כשולא וובוו

> unto the Lord, in the wilderness of Israel to present their offerings that he commanded the children of Moses in mount Sinai, in the day which the Lord commanded

And the Lord spoke unto Moses,

and the basket of unleavened bread; the sin-offering, and the two rams, anointing oil, and the bullock of and the garments, and the Take Aaron and his sons with him,

'aniteem to the congregation at the door of the and assemble thou all the

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the 4 commanded him; and the And Moses did as the LORD

to be done. which the Lord hath commanded gnidi edi si sidT' :noisegergnoo ? And Moses said unto the

sons, and washed them with water. sid bns norsA 1dguord səsoM bnA

bound it unto him therewith. woven band of the ephod, and girded him with the skilfully put the ephod upon him, and he and clothed him with the robe, and and girded him with the girdle, And he put upon him the tunic,

the Urim and the Thummim. him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

- ביום כאשון למלואים חור וזרוו בשעת מעשה: קמנו בדברים ומשכסו: - ואח פר החשאח וגר.. אלו סאמורים בעניץ לוואת המלואים בואתה מלוה (שמות כע) ועכשיו (ב) קח אח אחרן. פרשס זו נאמרס שבעם ימיס קודס סקמת סמשכן, שאין מוקדס ומאותר בתורס: קח אח אחרן.
- (3) הקהל אל פחה אהל מועד. זה למד מן המקומות שהמויק מועע לת המכובה:
- קוק בפרשת המלואים פירשתי בואתה מלוה (שם): (פ) זה הדבר. דברים שמרמו שלני עושה לפניכה לוני הקב"ה לעשות, ואל מאמרו לכבודי ולכבוד אמי אני עושה. כל הענין

כּאֲשֶׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה: פְּנְיִוֹ אֲתַ צְּיִץ תַּזְּהְבֹ נֵזֶר תַּלְּדֶשׁ و يؤشِط مِرَاتِية فِيُوْلِ هُرَاثِية لِ נְיֵמֶם אָנוַ וַנְּמֵּגְנָפֵׁנ מַלְ בַאְמֻּוּ נְשִּוּ יָה מַצְּנָפָּהָא מַלְ בַישִּׁיה

יִי יָת מֹשֶׁה: לַלְילָא בַּלוּדְשָׁא כָּטָא בַּפַּקּיד אַרַבְּיִלא אַבַרְיִבָּא הג מהופשא לשבוג

as the Lord commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; 9 and upon the mitre, in front, did he And he set the mitte upon his head;

אַמֶּבַבְּנוֹלַבַּמ אָטֶׁם: נימְשָּׁם אָת־הַמִּשְׁבֶּן וְאָת־כָּלִ- דִּרְנְהִיתָא וַרַבִּי יָה מַשְּׁבְּנָא וְיָה <u>्रिक्र</u> प्रथम् श्रम् क्षुद्धा प्रविक्रेपेत स्ट्र

בלק גבוני וֹפַבּוּהָ וֹטִבוּוֹי:

that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all And Moses took the anointing oil,

<u>וְאָטַרַכַּנָוֹ לְקַדְּשֶׂם:</u> וֹאָטַבלגַבלָּגוּ פַעַּמִים וַיִּמִשָּה رَزَا بَرُوْدِ مَرِ لِمَاكِلَ مُرْجَم لَهُدَ بَوْدِيهِ مَرْ مَلَحُلَهُ مُحَمُّ

خْطَيْشِينَالِيا: نهُلاـتخذِد څرړن، زئد چ،ږئې نئب څې.هږي אָט_טַמָּוֹבָטַ וֹמֹּנוֹ וֹנַבֹּוֹ יָטַ מַּבַבַּטֹאַ וֹיִטַ כֹּב

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver п altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

upon Aaron's head, and anointed

And he poured of the anointing oil

هَتَدًا رَنْفُهُم هِنَا ذِكَالِهُنَا: הוצק משטו המשור על ראש נארים ממשחא דרביםא על

לְקַבְּשׁוּתֵיה: ilak ripiri jiti jak

LORD commanded Moses. bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons,

him, to sanctify him.

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: هَدُرُم تَبْلُخُمُ كُلُو طَرُحُمُهُم يَنْ فَيُدَا لِهِنُوا كَبِيرًا طَائِمًا تتركم كهتر تتبؤك كمها بعجوتهدا جمدنا إبتدا بمباأ וּנֹבְוֹדְ מְמֶּע אָטַ בּּדָוֹ, אַנִּבְן וֹבַוֹרַ מָמֵּע זֹטַ בּּדָּוֹ אַנִּבְן

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה:

יסמַב אַבַרן יבְנוֹהי יָת יָדִיהוֹן

וֹלונות וֹנו טווֹא בּוֹחַמּנֹא

על היש הורא דַּחַשָּׂהָא:

of the bullock of the sin-offering. sons laid their hands upon the head was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

רַאָּמֻ פַּר הַחַמָּאַני: אַבַרְן יבְנִיוֹ אָת־יְדִיהָם עַּלַ ניגש אָת פַּר הַחַמָּאָת נִיסְמֹדְּ

סְׁעוֹר סְׁעוֹר בָּאָגְבָּעְיִי וְעַכִּי וַיִּשְׁחְׁט וַיִּפְּח מֹשֶׁה אָת־הַדְּם וּנְכַס וּנְסֵיַב מֹשֶׁה יָת דְּמָא

tor it. sanctified it, to make atonement blood at the base of the altar, and gninismer edt tue beruoq bas his finger, and purified the altar, 15 horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took

تَفَاقِتَ رَزُكَكُ لِمُكَادِ ذُرَقِكَ مُكِّرِد: ﴿ ذُولُهُ مُرَانِدِ: 34_-וֹאָט_ביַבֶּם ふれん בּאָגֹּבֹּתוּ וֹנְטַמֹּא אָטַרַטַמּוֹבַּטַ פּ זַנְיהַן עַל־קַרְנֹוֹת תַמִּוְבֶּת סְבִּיב וַיְתַּב עַל קַרְנָת עַרְבְּתָא

(8) את האורים. כתנ של שם המפורש:

- (9) וישם על המצופה. פחילי מכלח הקבועים בלין וחן על המלופח ומלח הלין חלוי במלופח:
- (11) ויו ממנו על המובח. לא ידעתי סיכן נלמוס בסואות סללו:
- (12) ויצק. וימשה. במחלה יולק על ראשו, ואח"כ נומן בין רימי עיניו, ומושך באלבעו מוה לוה (כרימוח ה:):
- (13) ויחבש. לפון קפירס:
- טכפנוט: (EI) ויחשא את המובח. הְּמְּחֹוֹנְעֵבְלוֹ מְצְרִים ליכנם לקדושה: ויקדשהו. בעבודה זו: לכפר עליו. מעתה כל

ريקער מעה המובחה: نڠڡۦۿۊ؞ڽڂڂڔؙٮڹڠڡۦؿڂڂؿٳ ⁶¹ עַל־תַּפֶּׁרֶב וְאֵת יֹתֵבֶת תַּכְּבֶר رِبْغِہ אָת־כָּל־הַהֵּלֶב" אַשֶּׁר

dÿn: לַמַּטַנְיַר כַּאַמֶּר צַנָּר יְהַנָּה אָתַ־ י וְאָת־פִּרְשׁׁוֹ שְׁרָךְ בְּאָשׁ מִחָוּץ וֹאָטַ עַפַּׂר וֹאָטַ קָרַוָ וֹאָטַ בֹּאָרַן וֹיִטַ טַוָּרָא וֹיִטַ מַאָּכֹּיִצַ וֹיִטַ

لېم ئېزے: هَلَالًا الْحُدُرُا هُلا أِيَّالِكُ هَمْ الْمُؤْمِدِ هَبُدًا الْجُدَلَيْنِ بِمَ يُتَّالِهُ וּשְׁבֶּר אָט אָנג הַמָּבְיַע וֹיִסְמֶבֶנּ

מַּגְעַנְמִוְבָּתַ סְבָּיִב: נִישְׁחָמַ נִיּיְרֹק מֹשֶׁר אֶת הַנְּם וּנְכַס יּוְרַק מֹשֶׁה יָת דְּמָא עַל

نَّلُالاً لِنَظْلُد: משֶׁה אָת־הָרֹאִשׁ וְאָת־הַנְּהָהָים וֹאֶּט_בֹאָוֹלְ נֹטֹּט לְנִּטִּׁנִוֹ וֹוּלֵמֹּר

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: לְבֵיחַ נִיחֹתַ אָשֶּׁר הוּאַ לַיהוָה چِל־הַצַּיִל הַמִּוְבֶּהָה עַלָּה הָוּצִּ דַּ דְחַלְ בַּמְּנִם נַיַּקְמֶר מֹמֶה צֶּתְ־ וֹאָנַ_וַמַבוֹעַב ี่เ**พิบ_**บั¢ั่นั้ดัเ□

\$ט_נֹבונום הַּלְבַרָּאָהָ בַּאָנִילָ: עמלאָים ווּסְמְלֵי אַהַלָּן יִבְּנָיִוּ וּנֹלִבֶּק אָטַבְעַאָּנֹלְ עַהָּמְּנָּה אָנִלְ

בּלֹבְוְ עַוֹּמֶׁלִּינִי: ئمَح_جُثا ئىر تائزىد ئمَح_جُثا ⁶² עַל־ִּהְנְיִּךְ אָטָן־צַּהַרָּלְן הַיְּמְנְיִר राःभृतेय। राजुन वर्ष्णनं वर्द्धतं राःद्धा

> משה קמרבקא: כולון ווט שובעון ואַפוע וני שותר פּבְּרָא ונת פּרָהַיוּ וּנְסֵיב יָת בָּל חַרְבָּא דִּעַל וַּנְא

> <u>וְּפַּמֵּיד יְיְ יְת מֹשֶהֹ:</u> בֿתבא מבּבא לְמַמֶּבונים בּמֹא לּהְבוּע וֹנִע אִנִלבוּע אָנִ**בוּ**גע

> על היש דּבְרָא: וֹפֿבור וֹט בּכֹבא בּהֹּלִטֹא

> מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

אָבְרַיָּא וֹנְת עַּרְבָּא: וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָת בֵישְׁאֹ וְיָת ווע בכרא פּביג לאָברוּהי

the pieces, and the suet smoke. pieces, Moses made the head, and And when the ram was cut into its

dashed the blood against the altar

sons laid their hands upon the head 18 was presented; and Aaron and his

And the ram of the burnt-offering

LORD commanded Moses. with fire without the camp; as the

17 its flesh, and its dung, were burnt

But the bullock, and its skin, and

their fat, and Moses made it smoke

the liver, and the two kidneys, and

To edol and the inwards, and the lobe of

And he took all the fat that was

And when it was killed, Moses

round about.

of the ram.

upon the altar.

LORD commanded Moses. made by fire unto the Lorp; as the a sweet savour; it was an offering the altar; it was a burnt-offering for made the whole ram smoke upon were washed with water, Moses And when the inwards and the legs

the head of the ram. and his sons laid their hands upon 22 the ram of consecration, and Aaron And the other ram was presented,

right foot. hand, and upon the great toe of his and upon the thumb of his right upon the tip of Aaron's right ear, of the blood thereof, and put it And when it was slain, Moses took

- (16) ואח יחרח הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:
- (שיל המלאים. איל השלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים אם הכהנים בכהונתם:

אַלְיוֹן בַנְּבִיה דְּיַמִּינָא:

והק אליון יביה דימינא ועל

הל רום אודנא דַאַּהַרוֹ דַיַמִּינָא

ונכס ונסיב משה מדשיה ויהב

יָה יְדִיהוֹן עַל בִישׁ דִּכְּרָא:

לובלניא וסמכו אַבורן ובנוניו

וֹבוֹנת וֹנו בֹבוֹא טֹוֹנוֹא בַבוּ

ענא בוב וו פּמא בפפור וו ות

לאַטַלבֿלאַ בֿוֹהוֹאָ לוּוַבַּוֹאָ

בּכָרָא לְמַּבְבָּהָא הַּלְטָא בינא

בְּמִנְא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָת בְּל

ווט פּוֹא ווט פֿבהוֹא שַכַּיכ

קַבֶּיב: مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ומכ למו נילם בימוני ניובט בוֹמֹּנִית וֹמַּלְבַלְּמֵוֹ יֹבִם בּוֹמֹנִית →
□ מְמֵּע מִן עַדְּם עַל חְנְיִּךְ אָוְנָם ווּלבר אָטַבלוֹ, אַבֿבוֹ וּיִטָּוֹ

יָת דְּמָא עַל מַדְבָּחָא סָחוֹר يزك וֹפֿבור וֹט בֹּנוֹ אַבַּוֹן וּיהַב

against the altar round about. foot; and Moses dashed the blood upon the great toe of their right the thumb of their right hand, and the tip of their right ear, and upon and Moses put of the blood upon And Aaron's sons were brought,

וֹאֶת שִׁיל הַיִּמֶּוֹן: ٳۼۣۄ؆؈ڗ؞ڽڿڮۯؠٳۼۣۄۦڽڔڿڽٳ עַבֶּבׁ נָאָע וּיִקְּע אָת־תַחֵקֶב וָאָת־הַאַלְיָּת

ונְת מַרְבְּהוֹן וְנָת שְּקְא דְיַמִּינְאֹ: שׁהַר כַּבְּרָא וֹנִי שַּׁרְמֵּין כּוּלְנִוֹ ווט כֿל מַרְבָּא דְעַל מַּלְאַ וְיָת ולסוב זט שֹבלא וֹנִע אַלְוֹטֹא

and the right thigh. and the two kidneys, and their fat, inwards, and the lobe of the liver, and all the fat that was upon the And he took the fat, and the fat tail,

تِزَيْرٍ!: נֹמֶם מֹגַעַנֹם נֹמֹגַ מִּנִע בְטִם מֻמֵּוֹ אַטִר וֹבְקַיק אָטָר ॐ ट्रेंद्रेंग ग्रंत ध्रुंत श्रंगत ग्रंत्रंत

נמלא דַיַמִּינָא: נאספוג חד ושוי על תרביא ולניצְקא דּלְחִים מִשְׁח חַדָּא לכוב לנוגלא פּמונטא שַבא انظوَح بَيَقِيْدُنَا هُيُّلِادًا جَجَيْدٌ زِبَازُنَا انظوَجُهُ إِنَّوَقِيْدِيْهُ الْجَهِيْنَا يَبْ

hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the

the fat, and upon the right thigh.

and one wafer, and placed them on

cake, and one cake of oiled bread,

the Lord, he took one unleavened

unleavened bread, that was before

And out of the basket of

خظتر نديت: וֹמֹל כּפָּׁוּ בֹוֹנִוּ וֹנֹוֹנֵ אָשָׁם שׁוּנפֹּּע וֹמֹל וֹבוּ בּׁוַנְעוּ וֹאָבוּים וֹשַׁעוּוֹ נַיִּמַן אָת תַכֵּל עַל כַּבָּי אַנְרֵן יִיתַב יָת כּוֹלָא עַל יָדִי אַנְּרֹן

אָבֹמֹא פֿבֹם :::

And Moses took them from off for a wave-offering before the hands of his sons, and waved them

הוא ליהוֶה: מלאָים הַם לְרֵיחַ נִיחֹת אַשֶּׁת קַּירְבָּנָיָא النَّاظُّلُ لِيَقْلُقُلُكُ مَرِيكُمُكُنِ لِمُقْدَعَ خُمْلُخُلُمُ مَرَ مُخْلِثُهُ رَاغِٰ لَا لَا يُعْرَفُ لِيَوْدُ وَهَا ثِلَا الرَّوْدِ لَا يُهِدُ بِهِ رَبِ اللَّهُ لِي رَبِ اللَّهُ

לבהוא טובלוא בוא שבם ::: XELL ムダビごせん

fire unto the LORD. savour; it was an offering made by consecration-offering for a sweet burnt-offering; they were a on the altar upon the their hands, and made them smoke

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: המקאים קמשה היה קמנה وم بالنواء جوزر ניקַח מֹשֶׁה אָת הֶחְזֶה נִינִיפָּהוּ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חַדְיָא נַאֲרִימִיה

LORD commanded Moses. the ram of consecration; as the the Loren; it was Moses' portion of waved it for a wave-offering before And Moses took the breast, and

- (26) וחלח לחם שמן. סיא רצוכה, שסיס מרבס בס שמן כנגד סמלות וסרקיקין, כך מפורש במנחות (עת.):
- מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מון מום: (82) ויקטר המובחה. משק שמש כל שצעם ימי המלוחים בחלוק לצן (עצודה זרה לד.): על העולה. חמר העולה ולח

וֹאֵט_בֹּנִגַ', בֹּנָגוּ אִטַּנִי: אָט_אַבֿיבָן אָט_בּׁנֹבְיו וֹאָט_בּׂנֹיוּ וֹמּלְבֹּלִב׳ׁוּ בֹּלוּוּ אִשַּׁוּ וֹוֹלַבַּאָ مَحْ عَكُ لِلْ مَحْ خُدُبُ لِللَّهُ حِي خُدُنُ لِللَّهِ حِيدُ لَا لَهُ حَي خُدُنُ لِ שניעי ימן־הַדְּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּוְבֵּהַ נַיָּו וַיַּקַּח מִשֶּׁה מִשֶּׁמֵן

אּבֹבֹן יִבְּנְיוּ יִאָבֹבַווּי עמלאָים כַּאַמֶּר צִּיָּיִתִּי לֵאִמֶּר דָּפַּפּוֹרִית אַרָוּ וְאָּנִר הַלְּטְׁם אַמֶּוֹר בְּסָלְ לְחִימָא וּבְסַלְ מִוּרְבָּנִיא בְּמָא אַב'ל מוענד וְשֶׁם האַבְלוּ וִמְנָא וִתַּמָּן מֵיכְלוּו יָמִיה וְיָה י בֹּלָוּ בַּמִּׁלָּנְ אָעַ־תַבְּשָּׁתְ בָּמִּרְ בִּמִּלְנִי בִּמִּלְנִּ אָעִ־תַבְּמִּתְ בַּמִּרְ ينخهر ظؤت جِلاَ فِيلَ إِنْهُمُ يَهُمُ مِنْهِمَ خُعِيَااً إِخْصِنَاهِ

🌣 וְעַנּוְעָר בַּבְּמֶּר וּבַלְטָם בַּאָמ וּרִישְׁמָאַר בְּבִמְרָא וּבְלְטַם

: ۩ڲڵ؞ؙڶڰ מֹבְאֵנכִם כַּג מִּבְעָּה וְמִנִם וְמִבְּאֵ מפמיר שׁבְעַנְת יָמִים עַּדְי יִים מִלְאָת יָמֵין שָׁבְעָי יִמִּין עַדִּי הַשְּׁבְּעַ نظڤِتَالِ אָבُלְ מִנְמָּר לְאָ שֹׂגֹאנְ יִמִשְׁרַמ מַהָּכּּוֹ יִמְנָא לָא שִׁפֹּלֵנוֹ

יְחְנָה לַעַּשָּׁת לְכַּפָּר עֲלֵיכֶם: ** פּאַשֶּׁר ְעַשְׁׁה ֻבּוֹיִם הַזְּיִה צְּנְיָה פְּמָא דַעֲבַר בִּיוֹמָא הָדֵין פּפּיר

בּוַבוֹ גַּוֹנִנוּ: אָנַרַ מִּשְׁמֶרֶנוּ וְרָנְאַ הַמְּנִינוּ וּפָּתַת אַהֶל מוֹעָּד הַשָּׁבוּ יוֹמָם

ದೆಜ್ಞಗ: (ರ) פמוקים הַדְּבְרִים אֲשֶׁר־צְנָה יְהֹנֶה בְּיַר־ נוֹמֹמְ אַנוֹנוֹן וּבֹּנוֹו אָנוּ כֹּלְ_

> וֹנִט פֿונִע, וֹנִט לַכוּהָ, פֿונִעֹי, וֹפֹצּישׁ יָת אַנַרוֹ יָת לְבוּשׁוֹהִי בְּנִוְהַי וְעַלְ לְבוּשֶׁי בְּנוֹהִי עְּמֵיה מַל אַבורן עַל לְבוּשׁוֹהִי וַעַּל ימן בְּמָא בַּמַל מַבְבָּהָא נָאַבִּי וּנְסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁהָא דִּרְבוּתָא

יבניהי ייכליניה:

בנובא מיקדון:

יומון יהקרב קירבנירו: ומו טובלוכון אבו מבמא

!! לממבר לכפרא מביכון:

بناقظارن: בּגוֹ וֹלַא טֹמוּטוּו אָבוּ, כֹּו וֹטֹמְבוּוּ וֹטַ מַמִּבַע מַוֹמִבָּא נומם ולולו שִׁבֹּאֹא ווְמִוּן יבְהָרַע מַשְּׁכַּן וַמָּנָא שַהְבוּן

FAWT: וַעְבַר אַהַרֹן וּבְנוֹהָי וַתְּ כַּל

> sons' garments with him. garments, and his sons, and his and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and sid noqu bas, aotsA noqu upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing

sons shall eat it. commanded, saying: Aaron and his basket of consecration, as I eat it and the bread that is in the of the tent of meeting; and there his sons: 'Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

with fire. flesh and of the bread shall ye burn And that which remaineth of the

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He days, until the days of your door of the tent of meeting seven And ye shall not go out from the

make atonement for you. LORD hath commanded to do, to As hath been done this day, so the

for so I am commanded. charge of the Lord, that ye die not; night seven days, and keep the 35 meeting shall ye abide day and And at the door of the tent of

commanded by the hand of Moses. things which the Lord And Aston and his sons did all the

וללמד שכקן גדול מעון פרישה קודה יום הכפורים שבעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (48) צוה ה׳ לעשות. כל שבעת הימים ורו"ל דרשו (יומה ב:) לעשות, וה מעשה פרה, לכפר זה מעשה יום הכפורים,

⁽³⁵⁾ ולא חמוחו. סא אס לא מעשו כן, רי אמס מייניס מימס:

⁽³⁶⁾ ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנמן שלה סמוימין ושמחל:

before Pesah, read the Haftarah on page 180. haftarah are on page 167. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 171. On the Shabbat The Haftarah is Jeremiah 7:21 – 8:3 & 9:22 – 9:23 on page 142. For Shabbat Zachor the maftir and

خَعَلَالًا نَخِطُنُا نَخِلُانًا نَضِلُكُمْ الْمُلْكُمِ פּמיני וַיְּהִי בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינִי קְּרֶא מֹשֶּׁה

מְמֶּע לְאַנִינְוּ וְלְסָבֵּי וֹבׁוֹנִי בּׁוּמֹא טַמׁוֹלֹאִנִי צַוֹבֹא

his sons, and the elders of Israel; day, that Moses called Aaron and And it came to pass on the eighth

שמומם ועלבר לפני והוה: בּּוֹשְׁלֵבׁר לְטַמְּאָט וֹאָנִק לְמָלְט שִוּבֵוּ לְטַמִּטֹא וּוֹבַר כְמַלְטֹא וַיַּאַמֶּר אֶל־אַהַרוֹ קַח־לְּוֹדִּ עַנֶּלְ

ئۇۋى ختى بەئت ئىدىك خىچە:

كِابَادِ شِمْدِدَ عِنْدَطِ كِالَافِهِنَا لِمُرْجَ

^י וֹאָּלְ_פֹּדֹּג וֹמִּבֹאֵלְ שַּׁבַּפָּׁר לָאִמְּר

הַּלְמִוֹ וֹלֵבוּת בַּ בַּבָּם וֹנִי: blemish, and offer them before the a bull-calf for a sin-offering, and a נאמר לאַבוון פַב לָבַ מִּינַק פֿר and he said unto Aaron: 'Take thee

كْلَامْنَة لْمُدْرِ لْجُوْلِ خُدْرِ مُثْمُ למומר סבו אפור בר אוון בוו וֹמְבֹאָץ שַׁמַבָּוּץ

נאַגל לשְׁלְמִים לְוְבָּתַ וְתִּיר יִדְכַר לְנָכְסָת קּיִדְשִּׁיָּא הַּלְמִּגוֹ לַהַּלְטִׁא:

וֹשׁבֹא בּוֹ מִשׁנִּבְ, לַכִּוּן: בַשְּׁמֵן בֵּי חַיּּוֹם יְחֹוֶה נְרְאָה דִּפִּילִא בִּמְשָׁח צָּבִי יוֹמָא בִין יְהְנְה וּמִנְחָה בְּלוּלֶה לְרַבְּחָא בֵּוֹדֶם יִיָּ וּמִנְחָהָא

בל בְּנְאָשׁא וֹלִמִוּ לֵבֶם וֹנִי: פׁנֹג אַבְּבְ מִנְמֹּג וֹנְלֵבְנְ כֹּבְ בְלֵבִּבׁם מַהָּכּּן וַמִּנֹא נּלַבִּוּבִי ניקחו אַת אַשֶּׁר צְּנְה מֹשֶׁה אֶלְ־ וְקְרִיבוּ יָת דְּפַּפֵיד מֹשֶׁה

בְּבְוּג יִהְנְּה מַעֵּמְעּ וְנִרָא אָבְּנְכֵּם צַּפּפּגר וָיִ מַעָּ בְּבְוּג יִהְנָּה מַעְּמָעּ וְנִרָא אָבְנְכֵּם צַפּפּגר וָיִ מַעָּ ניאמר משה זָה הַדְּבֶּר אַשֶּׁר־

וכפר עליהון בְּמָא דְפַפֵּיר יִיָ: המא נהבור נה קורבו שמא رْد אָלְ_บַמִּוְבֶּׁעַ וֹהְאֶתֵּי אָט עַמְּאִטְדְּ לְמִּדְבְּחָא וַצְּבִיד יָה תַמְּקָדִּ ניאטר משָה אֶל־אַהַרֹן קָרָב נַאָמַר משָה לְאַהַרֹן קָרַב

burnt-offering, and make sin-offering, and thy near unto the altar, and offer thy And Moses said unto Aaron: 'Draw

LORD may appear unto you. ye should do; that the glory of the 6 which the Lord commanded that

before the Lord.

of meeting; and all the

And Moses said: 'This is the thing

congregation drew near and stood

Moses commanded before the tent

And they brought that which

LORD appeareth unto you.

mingled with oil; for to-day the the Lord; and a meal-offering

peace-offerings, to sacrifice before

and an ox and a ram for

year, without blemish, for a

calf and a lamb, both of the first

he-goat for a sin-offering; and a

And unto the children of Israel

thou shalt speak, saying: Take ye a

ram for a burnt-offering, without

burnt-offering;

commanded.' for them; as the Lord the people, and make atonement people; and present the offering of atonement for thyself, and for the

וְכַפַּׁר בְּעַּבְם כַּאָמֶר צְנָה יְהַנֶּה: הְנְיִם וַעְּשִׁה אָת־קְּרְבָּן הַעָּם

הַמְּלְת נַיִּעַּמְרָוּ לְפְּנֵי יְתְּוֹת:

ללוג געלנו:

ڲڒڔڟڡ؞

لْمُسَامِّكُمْ الْحَقْدِ طَمَلُكُ بَحُمَّدِ النَّا مُكِنَّكُ الْحَقِدِ مُكِكَ الْمَدِ

- (פרק ז): ולוקני ישראל. לסשמיעס שעל פי סדבור אסרן נכנס ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו נכנס: (I) ויהי ביום השמיני. שמיני למלוליס, סול ר"ח ניפן, שסוקס סמשכן זו זיוס, ונעל י' עערום סשנויוח זפקדר עולס
- (2) קה לך עגל. להודיע שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה על מעשה העגל שעשה:
- (4) בי היום הי גראה אליכם. לסשרות שכייתו במעשה ידיכה, לכך קרצנות הללו בתין חובה ליום זה:

וַיִּשְׁׁתָּט אָת־עַגֶל תַתַּטְאָת אַשֶּׁר־ יָת עַגְלָא דְתַטְּהָא דִּילִיה: هٰڷڔؙڶ

אָלְ עַמְּוֹבְּעַ וּלְבֵּיב אַנְירָן לְמָּבְבָּטְא וּנְכָּם

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

بَعْمَ هُم_نَوْبِ يَامِنُكُنَ : הַּלְ בַּלְנִינִ עַמְּוֹבְּעַ נְאָטְ עַבְּיִבֶּם הַלְ אַנִינִ עַבְּנִינִ עַבְּיִנִי בְּמָא ⁶ אֶלְיוֶ וֹיִּשְׁבַּׁלְ אָגְּבַּׁמִןְ בַּבְּּם וֹיִשׁל יִּשְׁבַל, אָגִּבְּמִיה בַּדְּמָא וִיַּדַב ַן;<u>ּלּלְרַרוּ בַּוֹּרְ אַנוֹרַלְ אָנוּ וַיַבַּ</u>ׁם וַלַּבוּרוּ בָּוֹג אַנַרוֹ זְיִנ בַּמָא לְוִיב

אַביק ליסוֹדָא דְמַרְבָּחָא:

the altar. poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

<u>יְהוְה אֶת־מֹשֶׁה:</u> הקטיר המובחה כאַשֶּׁר צְנָה אַסִיק לְטַרְבָּחָא בְּטָא דְפַקּיר " הַּיָּמֶבֶה מִן־הַכְּבֵּר מִן־הַחַמַּאַת הַצִּרָא מָן כַּבְּיָא מִן הַשָּׁמָאַ וֹאָט ַטַּיְלֶב וֹאָט ַטַבֹּלְיָט וֹאָט ַ וֹנִט שַּׁבַבָּא וֹנִט בּוּלְוֹטֹא וֹנִט

:; ;त संधुर्मः

Moses. the altar; as the Lord commanded sin-offering, he made smoke upon the lobe of the liver of the But the fat, and the kidneys, and

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחַנֶּה: ישרפּל וְאָרַ הַבְּשֶּׁר וָאָרַ הַעָּרָר שְׂרֵך וְיָה בִּשְּרָא וְיָה מַשְּׁבָּא אִיִּקִיר

בוובא מבבא למהבימא:

burnt with fire without the camp. And the flesh and the skin were

מַּלְ הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: אַבַרְן אֵלְיוֹ אָת־הַבְּׁם וַיּיְּרְבָּהוּ אַבִּרֹן לִיהּ יָת דְּמָא וָזַרְקִיה עַל עֵדְבְּּהְא סְחֹוֹר סְחוֹר: וּנְהָּטִּס אָטַ עַהְלְנִע וַוּמִּאָאַ פֹּנָנ עַנֹכֹס יָט הַּלְטָא וֹאַמָּסִּנִאַ פֹּנָנ

against the altar round about. him the blood, and he dashed it 12 and Aaron's sons delivered unto And he slew the burnt-offering;

בּל_הַמִּוְבָּה: לְנְיִבְּׁשְׁרֵיִם וְאָּטִרְהָרָאָהְ וַנִּקְּשָׁר לְאָּבְרָהָא וְנָה בִישָּׁא וְאַפַּיִּל **止点表 と**に

מַל מַדְבְּחָא: אָלֶוּנְ וֹנִע הַּלְעֹא אַמְמִהאַנּ כְיִנִּי

them smoke upon the altar. piece, and the head; and he made 13 burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

正母?异中下: %u_∐äL⊏

تَرَطُّمُ لَا يَعْمُرُكُ لِهُمُّكُ مَا يُغَمِّرُ مَا يُظَلِّمُ الْمُكَالِّةِ فَاعْدَ الْعُمْلِي فَيْ וֹשַבְּיַכְ וֹעַ עַּוֹּאַ וֹוֹעַ כַּבְתַּוֹּאַ

the burnt-offering on the altar. 14 legs, and made them smoke upon And he washed the inwards and the

נּוֹאֹבׁמֹבוּ נֹוֹבַמֹּאַבוּ כַּבֹאַאָנוֹ: אָר־שְׂעָר הַחַשְּׁאַל אֲשֶׁר לְעָּם ווּלַבֶּר אָט לֹוֹבָּוּ טִגְאָם וּיּפָּטַ

בלממא ונקסיה וכפר בדמיה ולסגד גע אַפּגבא בַּעַמּטָא יָת קוּרְבַּן עַמָּא

for sin, as the first. people, and slew it, and offered it the sin-offering which was for the 15 presented; and he took the goat of

And the people's offering was

೬ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ אָטַ טִׁמְלְנִי וֹיִּמְּאָטִ וֹלִבוּיב יִּטְ אַלְטָא וְעַּבְיַבִּי according to the ordinance. presented; and he offered it And the burnt-offering was

- ומכאן אמה למד: חשאחך. עגל גן גקר: ואח ערלחך. איל: קרבן העם. שעיר עויס ועגל וכגש. כל מקוס שנאמר עגל גן שנס סוא, (ד) קרב אל המובח. שסיס מסרן נוש וירמ לגשם, מתר לו משס למס מסס בוש, לכך נצמרם (מ"כ פרשמת ת', מ): אח
- (II) ואח חבשר ואח העור וגור. לא מלינו ממאם מילונס נערפם אלא זו, ועל מלואיס, וכולן על פי סדנור:
- (בו) וימציאו. לשון הושמה והומנה:
- (EI) ויחשאהו. עשקו כמשפע מעלת: כראשון. כעגל שלו:

וּנְקְּבֶׁבְ אֶשְ הַמִּוֹלְהַבְ וּנְמִבְּא נְקְרֵיב יָה מִנְחָהָא וּמְלָא יָדִיה

נּיִּמְעַם אָעַרַעַּמְּיִרְ וֹאָעַרַעַאָּיִלְ וּנְכַס יָת שִּיָרָא וֹיֶת צַּכִּרָא מֹלְבָר מְלֵנו עַבְּבָר: מְמַּבְע גַּפַּבְא: כפּן מִמְּנִּע ווּלַמֶּע מַּלְעַנְמִּנִּעַ מִנִּע וֹאַפִּיק עַּלְ עַּדְּבְּחָא בָּר

なく しはがけ

s זֶבַּע עַמֶּלְמֶנֶם אֲמֶּבֶׁר לָמָבֶׁם וֹכָּסַע

the altar round about, the blood, and he dashed it against Aaron's sons delivered unto him which was for the people; and the sacrifice of peace-offerings, He slew also the ox and the ram,

<u> װַבְּלְיֵת וְיִנְהָת הַבְּבֶּר:</u> نظِلَ لَهُذِم لِيَعْذِبُ لِيَاظُوَفِي يَخُدُنُ * هَذِيْنَ * لِيَاظُو וְאֶנַרַהַהַלְבֶּים

ڼ≒ړ⊏:

וֹכוְלִוֹטֹא וֹשֹׁגֹּר כַּבֹבֹא: מֹן בַוֹּמִי נֹנִים שַּׁנְבַּנֹּא מוּן שַנָּבֹא ימוּ

upon the altar. Dreasts, and he made the fat smoke And they put the fat upon the

kidneys, and the lobe of the liver.

covereth the inwards, and the 19 ram, the fat tail, and that which

and the fat of the ox, and of the

burnt-offering of the morning.

therefrom, and made it smoke presented; and he filled his hand

upon the altar, besides the

And the meal-offering was

正母其异中下: עַהַלְבֶּיִם וְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְעַרְבָּהָא: تأثاره הַּגְ_ וֹהַוֹּגִאוּ וֹט טּבׁבֿוֹא הַגְ טֹבׄוֹטֹא אֶּעַ_נִּנִבְלֶבֶּׁיִם

حيرا لايرزا مندود לجير بتزب אָבום אַבוֹן אָבֹמֹא פֿבֹם וֹזֹ וֹאָט בַּטַוְנִים וֹאָטְ הַּוֹּלַ בַּיֹּלֶגוֹ וֹנִט בַבַּוֹלֵא וֹנִט הַלֵּא בַּנִמּנֹא

כמא דפקיד משה:

commanded. before the LORD; as Moses Ration waved for a wave-offering And the breasts and the right thigh

נישָּׁא אַבְּרָן אָרַיִּנְדֶּוֹ אָלְ־הָעָם בַּאֲמֶר צְּוָה מֹשֶׁה:

נעלקא **ä**₹ääĒL

peace-offerings. burnt-offering, and the them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

نْلَمْكُك نْلَهُكُمُّاهِ وَنَا لِللَّهُ خُمُّاهِ اللَّهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ לְיִבְּרְבֵּחְ נַיְּבֶר מִצְּשָּׁת חַחַפָּאָת

וְנְבְסָת קּיִדְשַּיָּא:

And Moses and Aaron went into offering the sin-offering, and the

בַּהְים: בְבוֹּד־יְהְוֹה אָבְבַבְּבְ וֹאִטַוֹּנְגִי וֹפֹבֹא בַּוֹג בְבָבָ הַמָּא: מוְמָּע ווֹגֹּאָנ וֹוֹבַּוֹבלנ אָעַבַעֹמֹם נַיָּבְאָ מְמֵּטִ וֹאַנִירִן אָלְ־צָּטָלְ וֹמָאַלְ מְמֵּטִ וֹאַנִירוֹ לְמַמָּכּוֹ

the people. glory of the Lorp appeared unto all and blessed the people; and the the tent of meeting, and came out, ^{23}

(16) ויעשה כמשפט. המפורש געולת ודנה בויקרה (בילה כ.):

(שב) ויברכם. ברכם כסניס, יברכך, יאר, ישא: וירד. מעל המובה:

- (פן) וימלא כפו. סיא קמילס: מלבד עלה הבקר. כל אלס עשס אחר עולת החמיד:
- (91) והמכסה. מלג המכפה את הקרג:
- (מנמומ קב.): (OS) יישימו אח החלבים על החזוח. לאחר החניפה וחנין נהן החניף לנהן אחר להקעירה, ומלאו העליונים למעה
- כל סקרבנים ונעשו כל סמעשיס, ולה ירדס שכינס לישרהל, סיס מלמער והומר, יודע הני שכעם סקב"ס עלי, ובשבילי לה ירדס עבודה, אף ביאה מעין עבודה, הא למדה למה נכנם משה עם אהרן למדו על מעשה הקערה. דבר אחר כיון שראה אהרן שקרבו משם עם אסרן, ללמדו על מעשם סקערם, או לא נכנם אלא לדבר אמר, סריני דן ירידס וביאס עעונות ברכס, מס ירידס מעין (ES) ויבא משה ואהרן וגר. למס נכנסו, מלאמי בפרשה מלואיס בבריימא סנוספה על מורה כסניס שלנו, למס נכנס

ڗڹۊ۬ڮڹۿؚڮڂڎٮؿڡ؞ עַעַלְבָּיִם וּבְּרָא פַּלְ עַמְּם וֹנְּרָנִּיּ וְנִים שַּׁרְבִּיּא נְעָוֹא פַּלְ מַמָּא ַ מּלִים, עַּלְ-הַמִּוְבְּהַ אָת-הַעַּלְּה וְאָת- נַאָּכַלִה עַל עַרְבְּחָא יָה עַלְהַא נשְּׁבֵא אָתְ מִלְפְּׁנֵוֹ, וְדְנְיִר נִשְּאָכַלְ, וּנְפַּסַט אִישְׁטָא מוֹן שָּׁדָם וָנְ

צַנְה אַמָם: לְפַּנֵי, יְחִיְּהְעָ אָהְהְ זְּבְּיִר אָהָהְר לָאֵ צְּבְׁם וְיִ אִנְּהְּיִבְאַ וּלְבִּי ַנֹּהָׁ,מִנּ הַבְּיוֹ לַמְּבִנִי נַנְּלַנְיִבנּי x אָנְהָ מִנְוֹטִּׁנִי וְנִעַּלָּוֹ בַּעַן אָהָ ניקָהי בְּנֵי־אַהַרוֹ נָדֶב נַאָּבִיהוֹא

אִנִים נּיֹמֵעוּ לִפְּנָי יְבִוֹּנִי: ַ נַהַצָּא אָשׁ מִלְפָּנֵי יְהֹוֶה וַתַּאַכַּל .

בולם אַכַּבַר נוּדָם צַּהַרוֹ: בּלורבר אַפּוֹ בּלְ הַנֹּג בֹלְ אַנְיּברָה וֹהֹלְ אָפּּוֹ בֹלְ הַמֹּא ָּ אֵשֶׁרְ דְּבֶּר יְהְנְּה ו לֵאמִר דְּמַלִּיל יִי לְמִימַר בְּקְּרִיבִי ַנּיֹאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־אַהַרֹּן הוּאַ נַאֲמַר מֹשֶּׁה לְאַהַרוֹן הוּא

वंगाप देवव्हातः אַבוּכֹם מִאָּנו פֹּנִי בַּעְבָהְ אָלְ - מִנְלִי נִינִ אָּבוּכִוּן מִן בוֹבִם וַיַּאִמֶּר אֲלַהֶּם לֻּלְרְבֵיּ שְׂאָוּ אָתַר דְּאַהֲרֹן וַאֲמַר לְחֹוֹן קְרוּבוּ אֶלְגִּפְּׁן כַּהָּרְ מִּנִּיאֵלְ בַּבְרַ אַנֹדְרָן יּלְאֶלְגִּפּׁן כַּהָּ מִּנִּאַלְ אַנְפַּנְנִי تنظثه مهن څر شهجر نڅر نظله

וְאַבַּעוּ וּנִפַּלוּ עַל אַפּוּהוֹן:

قظىد ئىلىدا: הַלה קטהת בָּסְמִין וְקָרִיבוּי ווברו לבון אושקא ושויאו ťĒL ظبابزيني ĊΪ אַבורן נָדַב

וֹאַכֹּלַע וֹטִׁעוָן וּמִּיתוּ בַּבַבַ וֹנִי: ווֹפּלט אַיִּשְׁיָא מִן בוֹבָם וֹנִ

אָטִוֹפֿר יִשְׁמִיק אַבַּרוֹ:

ליוֹבְהָא לִמִבּרָא לַמָּהָרִיתָא:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the Lord, and consumed And there came forth fire from

He had not commanded them. strange fire before the Lord, which laid incense thereon, and offered censer, and put fire therein, and X Asron, took each of them his And Nadab and Abihu, the sons of

them, and they died before the 2 before the Lord, and devoured And there came forth fire from

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified. Me I will be sanctified, and before Through them that are angh unto is it that the Lord spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

the camp. from before the sanctuary out of Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

שטמקום במר בו: . אשר גוס ס' מעשו ויכא אליכס כבוד ס', אסרן אחי כדאי ומשוב ממני, שעל ידי קרבנומיו ועבודמו משרס שכינס בכס, ומדעו יאומרים למשה, משה רבינו כל הטורח שטרחנו שחשרה שכינה בינינו ונדע שנחכפר לנו עוץ העגל, לכך אמר להם זה הדבר ידיכם. לפי שכל ז' ימי המלוחים שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יום, לח שרחה בו שכינה, והיו ישרחל נכלמים לישראל: ויצאו ויברכו אח העם. אמרו ויקי נעס ס' הֶלֹקינוּ עְלֵינוּ (מסליס ל, יו), יסי רלון שמשרס שכינס צמעשס שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשים לי שנכנסחי ונחביישחי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה

(אב) וירנו. כמרגומו:

בויקרא רבה (יב, א): יין נכנסו למקדש. מדע שאחר מיחמן הזהיר הנומרים שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו בן בימ וכו', כדאימא (ב) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אסרן אלא על ידי שסורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שמויי

מומר נוֹרֶם מֵּלְהִיס מִמְּקְדְּשֶׁיךְ (מְסְלִיס מִחּ, לו), מל מקרי ממקדשיך מלה ממקודשיך: בבר כל העם אכבה. כשהקצ"ה עושה דין בלדיקים מחיירה, ומחעלה, ומחקלם, אם כן בהלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא ומס שכר קבל, שנמיימד עמו סדבור, שנאמרס לו לבדו פרשמ שמויי יין (מ"כ שס לו. ויק"ר שס). בקרובו. בבמירי: ועל בך, עכשיו רואס אני שסס גדוליס ממני וממך (מ"כ פרשמא א, כג. ויקרא רבס יב, ב): וידום אחרן. קבל שכר על שמיקמו, במכובדי (ובחים קטו:). אמר משה לאהרן, אהרן אחי, יודע הייחי צימקדש הבים במיודעיו צל מקום, והייחי קבור או בי או (3) הוא אשר דבר וגרי. סיכן דבר, וְנִשַׁרְמִּי שְׁמֶּס לְבְּנֵי יִשְׁרֶמֹל וְנְקְדְּשׁ בְּכְּלֹדִי (שמום כט, מג), חל מקרי בכבודי חלח

は殺し: مَّالَانِا كَاهَلَائِكَ حَكَيْهُد لَحَقْد خُمْجَدُهُ خُمْهُدَائِهِ خَمْهِ

אַשֶּׁר שְׂנָף יְהֹוָה: בְּנֵים נְשֶּׁבְאֶלְ נְבְבֵּנְ אֶמַ תַּשְּׁבְּפְּׁר בֵּנִת נִשְּׁבְאֶלְ נִבְּכּוֹן נְת נְקֵידְתָאִ בְּנֵת נִשְּׂבְאֶלְ נְבְבּנוֹ אֶת תַשְּׁבְּפְּׁר בְּנִת נִשְּׁבְאֶלְ נִבְּכּוֹן נְת נְקֵיִּדְ בְּלְ-הְעֵּבֶהְ יִקְּיִי יִקְעָּרְ יִנְעָּהְ יִנְיִי בְּנִישְׁהָא יְהֵי רְוּגִּוֹאִ נַאָּהַיִכִּוּן בְּלִ לאַ טַפּּׁרָמוּ וְלַאָּ טַמְּטוּ וְמֵּלְ טַבּוּמוּוּ וְלָאִ טַמוּטוּו וֹמַלְ בָּלְ באָמִּגכּם אַּלְשִׁפְּבֹּתְנוּ וּבֹלִיבִגכָם טַּבַבּוּן פּגרוּמּ וּלְבוּמָגכוּן לָא يزغ٪ خَمْنَابِ يَزَجُّدُنَوْبِ ١ كَٰرُبِر يَزُجُدُنُونِ خُرَبِنِد تَدِيهَ، حِبَا خُحُ

יהוָה עַלֵּיכֶם וַיַּעַשְׁי פַּדְבָר רְבוּהָא דַיִּי עַלִּיכוֹן וַעְּבַרוּ מְשָׁה: (פ) المُنْ الله عِلَا اللهُ بظڤِتَابِ אָבُל מוִקָּר לָאִ שֹׂגֹּאוּ יִמִשְּׁרַת מִהָּכּוֹ וֹמִנֹא לָא שֹפּלוּוֹ

¿۲۲۵٬۵۵۰ מוּמֹר וְלָא שׁמֹשׁים שׁפֹּט מוּלֶם וֹמִּנֹא וֹלָא שׁמוּשוּוּ בִּיִּם מֹלָם

יי וֹלְעַדְׁנִילְ בָּוֹן עַפְּבְּתְהְיבָוֹן עַעַוֹלְ וּלְאַבְּרָהֵאִ בָּוֹן טִוּדְשָׁאִ וּבִין

יבין הַפְּמָא יבִין הַפְּהָור:

אָלִיהֶם בִּיַּד־מֹשֶׁה: (פּ) خَرِـ لَالُاؤِره لِمُرْدِ لَاقُد لَائِن كَانُوْنَهُ لِمَرْدِ لِدُ ذِيلِ خِيلِهِ بَرَٰ لِبَالِنَ الْمُنْ خُرِّدٌ لَمُثَلِّمٌ كُلِنَ بَرِٰمُكِّفُهُ بِنَا فَتُرْ نَمُلُمُّرُ بِنَا فَر

דַּמַלֵּיל מֹשֶּׁה:

אֶלְאָנְיוֹן נְאָמִר מִמָּר לְאַנִין וּלְאָלְמָּזִר

מְאֲבוֹע בּלְמֹא טַמוּטוּן אָבוּ מִאָּבע

ניַבַבַּר יְהַנְּׁה אֶל־אַהַרִן לֵאמִר: יִמַלֵּיל יִיְ עִּם צַּהַרוֹ לְמֵימַר:

¿ţĽ.c.k:

חוקא יבין מְסָאָבָא יבִין דְּכָּיָא:

camp, as Moses had said. them in their tunics out of the So they drew near, and carried

which the Log D hath kindled. house of Israel, bewail the burning but let your brethren, the whole vroth with all the congregation; that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, sons: 'Let not the hair of your heads unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses said unto Aaron, and

according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the

:Saring: And the Lord spoke unto Aaron,

generations. forever throughout your ye die not; it shall be a statute ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when Drink no wine nor strong drink,

and between the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

the hand of Moses.' LORD hath spoken unto them by of Israel all the statutes which the and that ye may teach the children

- לחבירו, סעבר את המת מלפני הכלה, שלא לערבב את השמחה: (+) דד אהרן. עוזילל למי עמרס סיס, שנלמר וּבְּנֵי קַסְמוּגו' (שמומו, ימ): שאר את אחיכם וגרי. כלדל כלומר
- (E. 40 CL): (א) בכחנחם. של ממיס, מלמד, שלא ישרפו בגדיסם, אלא ישממס, כמין שני חימין של אש יכימו לחוך חיממיסס (סנסדרין
- ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלת על סכל (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁאָבֵל אסור במספורס (מועד קמן יד:), אבל אמס אל מערבבו שמחמו של מקוס:
- ביאם אסל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאם אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישה מובה כביאה אסל מועד, אף (9) יין ושכר. יין דרך שכרומו: 🗈 בבאכם אל אחל מועד. אין לי אלא בביאס לסיכל, בגשמס למובה מנין, יאמר כאך להמחבל בה:
- (10) ולהבדיל. כדי שמגדילו בין עבודה קדושה לממוללת, הא למדת שאם עבד עבודתו פסולה (שם ת. זבתים יו:): כאן עשה גישה מזבה כביאה אהל מועד (ה"כ פרשהא א, ד):

בוא: מּבּגִים אַבּגְ יַמִּוֹבְּיוֹם בּגְ לִיבְהָ מְּבְּבְּיִבְאָ אָבִי לְבָּהָ טִּיִּבְהָּגִּוֹ הַנּוֹמָבְתַ מֵאָשָׁוּ יְהַנְּה וְאַכְּלִנּהָ \$U_U\$\text{U}U ددره، هُذُمْيُد لَهُم بِمُنْقَلًا ١ كَثُرِ هُذُمُنُد لَمُن هُرَفُد خَرَبَدَر

<u>ירוות כי־בו צוויתי:</u> בָּי חְקְּוְּ וְחָלְ בְּנֶיִרְ הָוֹא מֵאָשֵׁי נאָכֹלְמָם אָטִׁעַ בַּמְקוֹם פֿרָוֹשׁ

הַלְנוֹו בֹּנוֹ וֹהָבֹאֹנִי لأكلأ لأباط خثرك دفيد منختار אַטַּע יִבְגָייָר יִבְנָהָיִר אָטָּוֹד בָּיִ ** הַמְּרוּמָה מְאָּכְלוּ בְּמָקוֹם שָהוֹר וְאָת חַוְּע בּשְּׁתּפְּׁע וֹאָתו שָּׁוֹל וִיָּח חַוֹּיִא בַּאָּרָטוּהָא וִיָּח שָּׁקַא

כּאַמֻר צְנָה יְהְנָה: مبدود جوزر بمزب بمزد ج יי מַלְ אָמָּוֹ, עַעַבְּלְבִיםְ וֹבְיאוּ לְעַוֹּוֹשׁ בַּאָּבֹמוּטֹאַ מַלְ טוּנַבָּוֹג עַּנַבּוֹאַ שוק התרומה נהוה התנופה שקא

Ľ.%: ווִדַבֶּר מִשְּׁר אֵל־אַהַרֹן וָאָל וּמַלֵּיל מֹשֶּׁר עִם אַהַרֹן וִעָּם

XÚŒŒĹĸU: ענא מפונבללא בּנוֹ אָבוּ כֹּוֹ וטולט ללש ומיקלון ימה באַמר קדיש

מִנֹכַסְנַי עוּגְהַוֹּא צַבְנָי, וֹהָבָאַבִי: עולפש ועולט בוש אַטוֹניורו בכן אַט יִבְנָך יִבְנָטָר עִמָּר אָבי האפרשותא היכלון באַתר

עלם כמא דפקיד ין: نت ځا نځځنه هغه ځغنه ושוטון לאבמא אבמא פבם וו באַבֹּבותוּטא ווּבוֹבא

> beside the altar; for it is most holy. fire, and eat it without leaven the offerings of the Lore made by To disnismer is the grirefto-lesm sous that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the Lord 13 because it is thy due, and thy sons? And ye shall eat it in a holy place,

Israel. peace-offerings of the children of due, out of the sacrifices of the are given as thy due, and thy sons' thy daughters with thee; for they 14 clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

as the Lord hath commanded. thy sons' with thee, as a due for ever; the Lord; and it shall be thine, and Pave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

- בעבודמס מימס, ואין מכמיס בסוראמס במימס: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בסוראס (מ"כ), יכול יסא מייב מימס, מלמוד לומר אמס ובניך אָפָּן: ולא ממומו, כסניס
- שעס, ואין כיולא בס לדורות, סולרך לפרש בס דין שאר מנמות: קל:): אח המנחה. זו מנסם שמיני ומנסם נסשון: ואכלוה מצוח. מס סלמוד לומכ, לפי שסיל מנסם לצור ומנסם ַ וְמֶׁמְפַּגֵּל גַּס דְּעַד מַׁבֵּלן דְּעֵמ סַכִּוֹמ (דבריס שס): - קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוננין, וקדשיס אמוריס לאוון (ובמיס (דברים ע, כ), ואין השמדה אלא פְּלוּי בנים, שנאמר וַשְׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּשַל (עמום ב, ע), ומפלמו של משה בעלה מחלה, שנאמר (בו) הנוחרים. מן סמימס, מלמד שאף עליסס קנסס מימס על עון סעגל, סוא שנאמר וּבְּשַׁבֵלן סִמְשַׁנַף ס' מָאֹד לְסַשְׁמִידוֹ
- (EI) וחק בניך. אין לְבֶּנִיֹם מק בקרשים: כי כן צויחי. באנינים יאכלים (מ"כ פרק א, מ ובמיס קא.):
- לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבנים, ומין מק לבנומ (מ"כ שם י): בסלק, אבל בנוסיך לא בחלק, אלא אם מסנו להם מסנום רשאום הן לאכול בחוה ושוק, או אינו אלא אף הבנום בחלק, מלמוד שסיא מסיר מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל סעיר (שם נה.): אחה ובניך ובנוחיך. אמה ובניך שסס קדשי קדשים, סווקק אכילמס במקוס קדוש, אבל אלו אין זכיכיס מוך סקלעים, אבל זכיכיס סס לסאכל מוך ממנס ישראל, (14) ואח חזה החנופה. על עלמי לגור: האכלו במקום שהור. וכי אם הכאשונים אכלו במקום ממא, אלא הראשונים
- מנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסכמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שסמלביס לממס בשעת (31) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון אשר סונף ואשר סורם. מנופס מוליך ומגיא מרומס מעלס ומוריד. ולמס מלקן

עניקרם לאמר: אַלְהֹזֹר וֹהַלְאַיִטְּתִׁרְ בַּדָּוֹ אַבַּוְן ממי^{שי} משָה וְהַנֵּה שַּׁרָךְ זַיִּקְצַרִּ עַלַ

خظر نيات: אָת־עַּוֹן הַעַּדְה לְכַפָּר עַבְיהָם הַגא נְאִנְהוּ נְתַּן לְכָּם לְמִאִּע الم المنظرة ال מהוע לא אַכַלְמָם אָת הַהַמְשָּׁאת מָדֵין לָא אַכַלְחוּן יָה הַשְּׁתָאֵ

אַנְהְ בַּקְּדֶשׁ בַּאָשֶׁר צַּוּיִהי: ترظيت فيرين لاختاط متخرج مبتهم يوبهد يدجد مدجدا ַבוּן לאַ הוּבָּאַ אָתּ־דָּמָּה אָל־

ביום הייטב בְּעִינִי יְהוְה: אָטֿו פֿאַכֿע וֹאַכֿלַטּוּ טַמּאָעַ مَٰذَنَٰ خُوٰتُر نُدِيْد نَفَظُرُ *بُدُنِ פּי הקריבוּ אָת־חַשְאַתָּם וְאָת־

בְּנֵי צַּתַּרֹן דְצִּשְׁהַצָּרוּ לְמֵימַר: יבוו הכ אלהור והכ אושמר תַבְעָה מִשֶּה וְהָא אָתוּקַר נְאָנו שְׁמָּנִר תַּחַשְּׁאִנ בְּרָשׁ בְּרָשׁ נְיָה נִיָּה צִּפִירָא בְּחַשָּׁהָ מִהְּבָּע

خُرَفَلُ؉ مُرْبِيلًا كُلُو أَنْ: לְסַבְּשׁא מַלְ חוֹבֵי כִּנִשְׁמַא לידשׁין היא וְיָהַה יְתַב לְכוֹן

נְיַנְיִנְ בְּלֵנְלְהָא בְּמָא בְּפַּבּינְרִית: עא לא אַמַעל מִדְּמַה לְבֵּית

الله علك الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على ا אַכַּלִית חַשְּמָא יוֹמָא דִין הַתְּקוּן זטו הפו פאבון אבו פון וני הֹלְנוֹטִבוּן בוֹם נֹי וֹמָבֹמֹא וומא בון קריבו נת השנוקהון וּמַלֵּיל אַבַרן עָם מֹשֶׁר הָאַ

> were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

the Lord? make atonement for them before the iniquity of the congregation, to and He hath given it you to bear sanctuary, seeing it is most holy, sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

the sanctuary, as I commanded. ye should certainly have eaten it in 18 brought into the sanctuary within; Behold, the blood of it was not

of the Lord? have been well-pleasing in the sight the sin-offering to-day, would it things as these; and if I had eaten and there have defallen me such burnt-offering before the Lord, their sin-offering and their Behold, this day have they offered And Aaron spoke unto Moses:

ועל איחמר. בשביל כבודו של אסרן ספך פניו כנגד סבניס וכעם: לאמר. אמר לסס סשיבוני על דברי: דרוש דרש. שמי דרישום סללו, מפני מס ושרף זס, ומפני מס נסכלו סלו, כך סום במורם כסניס (פרק ב, ב) על אלעזר ויש אומרים מפני אניגוח נשרף, לפי שסוא קדשי דורוח, אבל בקדשי שעם סמכו על משס שאמר לסס במנחס ואכלוס מלוח: מודש, ומכולן לא נשכף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי ישראל, (בח"ב פרק ב, ח־י) יש אומרים מפני טומאה שנגעה בו נשרף, (15) שעיר החטאה. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה שעירי המאות קרצו צו ציום שעיר שוים, ושעיר נהשון, ושעיר ראש

לשאח אח עון העדה. מכלן למדנו ששעיר כלש מודש היה, שהול מכפר על עון מומלת מקדש וקדשיו, שהמלת שמיני ובמקום הקדש הימה, מדוע לא אכלמס אומה: - ואוחה נחן לכם לשאח וגוי. שהכהנים אוכלים ובעליהם ממכפרים: אלא אמר להם שמא מוץ לקלעים ילאה ונפסלה: - בי קדש קדשים הוא. ונפסלם ביולא, והם אמרו לו לאו, אמר להם הואיל (עו) מדוע לא אכלחם אח החשאח במקום הקדש. וכי מון לקדש מכלוס, וסלם שרפוס, ומסו מומר צמקוס סקדש,

חאבלו אחד. הים לכם למכלה אף על פי שמתם אוננים: באשר צויחי. לכם במנתה: (18) הן לא הובא וגרי. שמילו סובא סיס לכס לשרפס, כמו שנאמר וְכֶל מַשֶּׁאֹח שַׁשֶׁר יוּבָא תָּנְיָשָׁ מוּנִי (ויקרא ו, ריך אבול וממלת נמשון לא לכפרה באו:

מייב לסיות אוון עליסס כאלו, כגון כל האמוריס בפרשת כסניס שהכהן מעמא להם: - ואבלחי חשאת. ואם אכלמי, הייעב שלני כסן גדול, ומקריב אונן (ובחים קל.): והקרצבה אותי כאלה. לפילו לל סיו המחים בְּנַי, אלל שלר קרובים שלני .אמר להם מעם עמא זרקמם דמה אוננים, עהאונן עעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריבו עהם הדיומות, אני הקרבחי, לא, כא), הרי כשרלה דבר לפני משה ולפני הנשיאים, זו מלאחי בספרי של פנים שני: הן היום הקריבו. מהו אומר, אלא יברין שיהה מלמיד משיב את רצו, יכול מפני שלה היה באלעור להשיב, מלמוד לומר וַיּהֿמֶר הֶלְּטֶּוֶ הַ הַפֹּקן הֶל הַנְצֵי הַצְּבָח וגוי (שם איממר, ואסרן מדבר, סא ידעם שלא סימס אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיסא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו (19) וידבר אהרן. אין לשון דבור אלה לשון שו, שנאמר וַיְדַבֵּר בְּשָׁס וגו' (במדבר כא, ה). אפשר משה קלף על אלעור ועל

בְּעֵינֶיו: (פּ) ٥٥ الشيار は没に

נַנְיַטְּבַ וּשְׁמַע מִשָּׁר וּשְׁפַר בְּעִינוֹהָי:

well-pleasing in his sight. And when Moses heard that, it was

אַבְרָן לֵאמָר אָלָהָם: שי וּיִרְבָּר יְהֹוְה אָל־מֹשֶׁה וָאֵלְ־ יִמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה יּלְאַהַרֹן

למימר להון:

and to Aaron, saying unto them: And the Lord spoke unto Moses

הַבְּהַמֶּר אֲשֶׁר עַל־הַאֶּרֶץ: וַאָּט הַהַיָּה אַשֶּׁר האַבְלוּ מִבֶּלְ דָּא הַיִּהָא דְּהֵיכְלוּן מִבָּל يَخُلُهُ هُرِ خُرْدُ نَشِلُهُم كِهُرُكِ مَعْزِيهِ مَا خُرْدُ نَشِلُهُمْ كُمَّامُكُ

בְּעִירָא דְעַל אַרְעָא:

beasts that are on the earth. which ye may eat among all the 2 saying: These are the living things Speak unto the children of Israel,

3 wholly cloven-footed, and cheweth

Whatsoever parteth the hoof, and is

בַּבְּהַלְּהַ אָנִה הַאָּבֶלְנִי: שֶׁסַע פְּרְסֹת מַעַּלָת גַּרֶה טִלְפִין פַּרְסָתַה מַסְּקָא פִשְׁרָא בַּלו מִפְּהֶטֶת פַּרְסְׁה וְשׁׁסָעַת בֹל דִּסְדִיקְא פַּרְסְתַה וּמִמְלְפָּן

בּבְעִירָא יָתַה מִיכְלוּן:

of them that only part the hoof: of them that only chew the cud, or Nevertheless these shall ye not eat may ye eat. the cud, among the beasts, that

cud but parteth not the hoof, he is

the camel, because he cheweth the

ځڅ□∶ יפַרְסָה אֵינָנִנּי מִפְּרִיס טָמָא הָוּא הַנְּרֶׁה יִמְמַּפְּרַסֶי הַפַּרְסָה אֶתַ מִּמַּפְּקֵי אַּף אָת זֶת לַא תְאַבְלֹוֹ מְשִּׁעָּבֹלִוֹ מְשִׁעָּבַלִוֹ בָרַם יָת בֵּין לָא תַיכִלוּן

סְדִיקְא מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן: פּשְׁרָא הוא ופּרְסְתִיה לָא פֹּבְסְׁנֵא זְּנִי נִּמְלָא אָבוּ מִפֹּגִל

the hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not And the rock-badger, because he

unclean unto you.

څڅ□∶ ופַּרְסָה לַא יַפְּהָיס שְמֵא הָוּא הוּא ופַּרְסְתֵיה לָא סְדִיקְא ְ וְאֶתְרַתַשְּׁפְּׁןְ בְּרִעַעַבֵּלֶת גַּרְתֹ הֹוּא וְיָת שַבְּיָא אֲרֵי שַּפִּיק פִּשְׁרָא

מְסָאַב הוּאַ לְכוּוֹן:

אין לך לסקל בקדשי דורום: וגו': - היום. אבל אנינות לילה מותר, שאין אונן אלא יוס קבורה (שס ק:): - הייטב בעיני ה׳. אם שמעת בקדשי שעה,

(02) ויישב בעיניו. סודס ולא בוש לומר לא שמעמי (מ"כ פרק ב, יב):

ולמיממר: לאמר לישראל, כשסיא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, לאלעזר (I) אל משה ואל אהרן. למשס למכ, שילמר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילמר לללעזר ולליממר, לו לינו ללל

זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שסנסמס נכלל מיס (מולין על.): מאכלו וגוי. אף בשרכי המים אחו מכל מין ומין והראה להס, וכן בעוף ואם אלה משקלו מן העוף, וכן בשרכים ווה לכם הממא: ויקרם רבה יג, ב): זאח החיה. מלמד שהיה משה אוחו בחיה ומראה אותה לישראל ואם מאבלו וואם לא מאבלו. אם וה עליסס מצוח, ולאומוח העולס לא אפר כלוס. משל לרופא שנכנס לבקר אם החולה וכוי, כדאימא במדרש רבי חוחומא (פ"ו, - זאח החיה. לשון מייס, לפי שישכאל דבוקים במקוס וכאויין להיוח מייס, לפיכך הבדילם מן המומאה וגור (2) דברו אל בני ישראל. את כולם השוה להיות שלותים בדבור זה, לפי שהושוו בְּדְמִימֶה וקבלו עליהם גזירת המקום

לעבור עליה בעשה ולה מעשה (זבחים לד.): יוו ימירס סיא לדרשס, לסמיר את סשליל סומלא במעי אמו: - אחח חאבלו. ולא בסמס עמאס, וסלא באוהרס היא, אלא מַיַס סַנְּבְּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שסוח נגרר חחר ספס, וחרגומו פְשָׁרָח, שע"י סגרס סחרל נפשר ונמוח: → בבהנוח. חיבה גרה. מעלס ומקיאס סאוכל ממעיס ומחורם אוחו לחוך פיס לכחשו ולעחנו סדק: - גרה. כך שמו, ויחכן לסיוחו מגורח כמרגומו ומַשַּלְפַּחׁ שַלְפַין, שיש שפרסומיו סדוקות מלמעלה וחֿינן שסועות ומובדלות לגמרי שמלמעה מתוברות: 👚 מעלת (3) מפרסת. כמרגומוקדיקה: פרסה. פלאנמ"ס בלט"ו: ושסעת שסע. שמוצדלממלמעלס ומלמעס בשמילפרנין,

الْمُنا لِيُمَالِ ثِكِن خُد مَمْكِن لاللِّي إِنْ مَا رُحُم هُدَا مَا فَكُم حَمِّلُه

שְמֵאָה הָוֹא לְבֶּם: הוא ופַרְטָה לַא הפַרִיסָה היא ופַרְסָהַה לָא סָרִיקָא

מְסְאֲבֶא הִיא לְכוֹן: she is unclean unto you the cud but parteth not the hoof, And the hare, because she cheweth

בּבָר לא־יַנְּרְ שָׁמָא הַוּא לַבֶּם: , וְאָת־נְחַוֹּלְיר בְּי־מִפְּרִיס פַּרְטְׁה הוא וְשׁׁסָע שֶׁסַע פַּרְטְׁה וְהָוּא

לְאַ טִּנְּעִי מְמֵאָים הָם לְכֶּם: « מִבְּשִׁבִּע לְאֵ עַאִּכְגְוּ וּבְּנִבְלְטִׁם מִבּשִּׁבְנוּוִן לְאֵ שִּיכְּגְוּ

UXCC:: בַּמָּוֹם בּוֹמֶּוֹם וּבַוֹּטַׁלְים אָטָם בּוֹמָמִּוֹא וּבִּוֹטַלְיָּא נִטַּעוּן م خرم تجَمَّد عِنِي صُنْفِيد نَطَمُكِمُن جِم يُحَيِي خَيْدَ لِمَانِكُ فِي خَمْنِهِ * אָת־זֶה הָאָבְלְוּ מִפָּל אֲשֶׁר בַּמָּוֹם יָת בֵּין הַיִּכְלוּן מִפֹל דִּבְתַיָּא

نجح تجَمِّد تناحِب فَتَقَدَد

החנה אַשֶּׁר בּמָנִם שָּקֵץ הַם דְּבְמָנָא שִקְּצָא אַנּוּן לְכוּן: מכל שָּבֶץ הַפָּיִם ימכָל נָפָשׁ דְּמִיָּא ימכֹל נַפְשָׁא הַיִּהָא

ځ۵۵∶ ··· נֹלֹמִּׁלְמִּע בֹּנֹמִּנִם נִבֹּנִּטֹלֵנִם

הְשַּׁקְצֵּוּן: קא מיקלוּן וְיָת נְבִּילַהְתוּן עאָכְגוּ וֹאָטַ וֹבֹלִטִּם שַּׁהַּשַּׁבּוּ: וְמְשֵׁלֵא וֹבְיוֹ לְכִיוֹ מִבְּסְּבְׁם מִבְּשְּבְׁם לֵאְ וֹמְשִׁלֵּבְא יְהְוֹן לְכִוּן מִבְּסְּרְחוֹן

لْكَاشُكَاشُى حَفَيْنَا شَكَا لِيَنِي خَمَيْنِي شَطَعُم لِينِي خُرِيلًا: כק בקים קיה ציצין וַקלפּין

څڅ□∶

נווא פּהָבא לָא פֿהַר מַסָאַר הוא ומַטְלְפָּן מִלְפִּין פַּרְסְתֵיה וֹנִע שַׁנִּיבֹא אָבִי סִבִּיל פּּבְסִנֹא

הוא לכון:

מְסְאָבִון אִנוּן לְכוּוֹ: ילללילטיון לא טלובין

تابكريا:

בּׁנֹמִמֹּנֹא יִבְנַנִיקְיָּא מִכָּק נִינִימָא וֹכִלְ גַׁלִינִי לִיהִי אַיִּאָין וְשַׁלְפָּין

in the seas, and in the rivers, of all And all that have not fins and scales

not otan waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all

and in the rivers, them may ye eat. and scales in the waters, in the seas,

These may ye eat of all that are in

their carcasses ye shall not touch;

Of their flesh ye shall not eat, and

cheweth not the cud, he is unclean

And the swine, because he parteth

7 the hoof, and is cloven-footed, but

9 the waters: whatsoever hath fins

they are unclean unto you.

unto you.

have in detestation. flesh, and their carcasses ye shall unto you; ye shall not eat of their and they shall be a detestable thing

thing unto you. in the waters, that is a detestable Whatsoever hath no fins nor scales

(9) סנפיר. אלו ששע בסס: קשקשה. אלו קליפין הקבועים בו (חולין נע.), כמו שנאמר וְשְׁרְיוֹן קַשְׁקַשִּׁים הוּא לְבוּשׁ נבלה קלה לא כל שכן, ומה מלמוד לומר לא מגעו, ברגל (ראש השנה מו:). (זהו שאמרו חייב אדם למהר עלמו ברגל): כל, ל), כהנים מוזהרין, ולין ישראל מוזהרין, קל וחומר מעחה, ומה עומאת המת חמורה לא הזהיר גה אלא כהנים, עומאת וקרנים ועלפים: 👚 ובובקחם לא חגעו. יכול יהו ישראל מוזהרים על מגע נצלה, מלמוד לומר שָמוּר שֶׁל הַפַּהַנִים וגוי (ויקרא שיש בסן קלת סימני מסרס אסורות וכוי (כל סענין בת"כ פרק ג, ב): מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא על עלמות וגידין (8) מבשרם לא האכלו. אין לי אלא אלו, שאר בהמה עמאה שאין לה שום סימן עהרה מנין, אמרת קל ותומר, ומה אלו

(10) שרץ. בכל מקוס משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על החרן: (\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\fra

סעלמום: ואח גבלחם חשקצו. לרבום יבחושין שםינין (חולין םו.), יבחושין מושיילונ"ש בלע"ו: (II) ושקץ יהיו. לאמור את עירוציק אם יש צו צנותן מעס (תולין למ.): מבשרם. אינו מוזסר על הקנפירים ועל

os ֻבַּלְ שֲׁבֶוּץ הַעְּוֹף הַהֹלֵךְ עַלְ בֹּלְ הִחְשָׁא דְּעּוֹפָא דִּטְהַלֵּיךְ

ני וֹאֵעְ עַעַּׁסְׁלְּבְע עַאַנְפֵּע לְמִינְעַ וְחַנְבִיסְא וֹאָבּוְ לְזְנְעַ וֹנְנְּר

<u> וֹאֶט_וַלּאָט</u> יּבְּוֹטִא וֹלִטָא וּנַבְלֵבִילֵא:

نَّمُن بَنِينَ فَعَا لَمُن لِمُمَّمِّنَا : مَنْ لِمُ يَمُمَّرُ فَعَ

And these ye shall have in detestation among the fowls; they shall not be eaten, they are a detestable thing: the great vulture, and the beatded vulture, and the ospray; and the kite, and the falcon after its and the kite, and the falcon after its

kinds;

15 every raven after its kinds;

and the ostrich, and the night-hawk, and the sea-mew, and the hawk after its kinds,

and the little owl, and the cormorant, and the great owl;

and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture;

and the stork, and the heron after

9 its kinds, and the hoopoe, and the
bat.

All winged swarming things that

go upon all fours are a detestable
thing unto you.

 (21) אשר אין לי וגוי. (מ"כ) מה חלמוד לומר, שיכול אין לי שיהא מוחר אלא המעלה שימנין שלו ליצשה, השירץ במים מנין, חלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים, הא אם היו לו במים אף על פי שהשירן בעלייתו מוחר (מ"כ פרשתא א, יא):

הל אַרְבַּע שָׁקְצָא הוא לְכוּן:

וֹשׁבֹיא וֹמִקְינוֹא וֹשׁפּוּפֹא:

מַשְׁפָּא וְנַצָּא לְזְנִיהִי:

(ε1) לא יאבלי. למייב את המאבילן לקענים (יבמות קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאברן בהנאה, תלמוד לומר לא תאכלו (דברים יד, יב), באכילה אתורין, בהנאה מותרין. כל עוף שנאמר בו למינה, למינו, למינהו, יש באותו המין שאין דומין זה לוה לא במראיהם ולא בשמותם, וכולן מין אתד:

(16) הנץ. לישפרוי"ר:

אַבְבַּע שֶׁקָא הָוּא לָכֶם:

וֹאָט_הַאֲּהָׁהַ וֹאָט_הַנֵּאֹ לְמִינָהוּ:

81 İÄU_ŪĠţÄĊU

تَازُهُانِكَ:

(TI) השלך. פירשו רבומינו (מולין מג.) זה השולה (פיי מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשָׁלִינוּנָה: כוס וינשוף. הם לוהימי"ש הלועקים בלילה, ויש להם לממות כאדם, ועוד אתר דומה לו שקורין ייב"ן:

(81) החגשמת. סיא קלב"א שורי"ן, ודומה לעכבר ופורחת בלילה, ותושמת האמורה בשרלים היא דומה לה, ואין לה עינים, וקורין לה עלפ"א:

(91) החסידה. זו דיס לבנס, ליגוני"ס, ולמס נקרם שמס ממידם שמישם ממידום עם מברומים במזונות (שס): האבשה.
 סים דיס רגונית, ונרםם לי שסים שקורין לס סיירו"ן: הדוכיפה. מרנגול סבר, וַכְרְּצַלְמוֹּ נפולס, ובלעו סרופ"ל, ולמס נקרם שמו דוכיפת, שסידו כפות, וזו סים כרבלמו, וְנַבֵּר מוּרְם, נקרם על שס מעשיו, כמו שפירשו רבומינו במם' גימין בפרק מי שלחו (דף סמ:):

(02) שרץ העוף. סס סדקים סגמוכים סכומשין על סארן, כגון זבובים ולכעין וימושין ומגבים:

خُلَدُرُدُر خُرْتَارِ فِتَا مَمْ لَهُدُا: هَلَـٰمُهُ: (ح، رُم)[م، رَبا جدين مقرقر المجديد المردد المعرفية

נֹ*אָ*ט_בּבוֹלֵיכ לַמִּנִדְנִי: לְמִׁנְדֵׁינִ נֹאָעַ בַּוֹנְיַנְעָ לְמִּינְדֵינִ וֹנִינִ עַוֹנִּלָאְ לְזִּנְיָנִי, וֹנִע עַנִּבָּאִ ב בְּאַרְבֶּה לְמִינֹוֹ וְאֶתְ־הַסְּלְעָם גּוֹבָא לִוְנִיה וְיָת רַשׁוֹנָא לְוָנִיהִי אָת־אָּכֶּר מִהֶם תֹאַבֶּלוּ אָתַ יָת אָבֶּין מִנְּהוֹן מִיכְלוּן יָת

בּגַלְנִם מֻּפֹּא בִנִּא לַכֶּם: לַּבְּלְמָּבֵלְ עַׁמְנַבְ אֵּמְבַר אֲבָבֹּת וֹכִלְ בַּעְהְיִהְא צְּמִנְפֹּא צְּלְיִצְ

בְּנִבְלְנִים וֹמְמֵא הַּגַ_עַהְמֶבְיּ שׁמּמֹאוּ בּֿלְ-עַנִּיֹמֹ נּלְאִבְּוֹ שׁסְטַּאַבוּוּ בּלְ גַּוֹפֿנִר

בְּלְבַוֹת וֹמְמָא מַּבַבְנַמֶּבִי: ⁵² וֹכֹא_עַנָּמִאָא מִנָּבֹלְטַׂם

چَپُت رَمْقِٰٰ٪: מְמָאָנִם עִבְ לַכִּים כַּלְ עַנְיִנְגַּ מַסְּמַּע וֹנִינִיעְ אָנִינְנִי תַּמְּלָפָא م עקבְרֶטָת פַּרְטָׁה וְשֶׁסַעוּ אֵיגָנָה פַּרְסְּתָה

אַר אָת־זֶת הְאַבְלְנִי מִכְלְ מֻבֶּלְ מִבֶּלְ מָבֶלְ מָבֶלְ

هَلُوَم لَاذِرْنَا شِكَمُمُ لِذِي ذُرِياً:

בּוֹבׁילַטַּהוֹן יָהֵי מִסְאַב עַּר

上口点が: לְבוּמֻוְנִי וֹיבֵי מִׁסְׁאַּב מֹּגַ نُحَدِّه لِخُم لِمُنْ مَائِدُ مِنْ لِمَالِ لَمُعَمَّم

בְּמָמֵא:

בוטבר בהון יהו מסצב: מפלא מפאבון אוון לכנו פֿג נמלפון ענא לכל להולא בענא סבולא

> the earth; their feet, wherewith to leap upon fours, which have jointed legs above lls noqu og that sanint animtews 12 Yet these may ye eat of all winged

grasshopper after its kinds. cricket after its kinds, and the locust after its kinds, and the locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. 23 which have four feet, are a But all winged swarming things,

until even. carcass of them shall be unclean 24 unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

clothes, and be unclean until the 25 the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

יודעים להבדיל ביניהם: . מימנים הללו מלויין באוחן שבינוחינו, אבל יש שראשן ארוך ויש שאין להם ונב (שם סה:), ולריך שיהא שמו חגב, ובוה אין אנו מהרה נאמרו בהם, ארבע רגלים, ודי כנפים, וקרסולין אלו כרעים הכחובים כאן, וכנפיו חופין אח רובו (חולין נע.). וכל מן ספרן מסחוק בפומן שמי כרעים ופורס, ויש מהן הרבה, כפומן שקורין לנגושמ"ם, פבל פין פֿני בקיפֿין בהן, פֿרבעה סימני (IS) על ארבע. על דירגלים: ממעל לרגליו. סמוך לנוחרו יש לו כמין שחירגלים לבד דירגליו, וכשרולה לעוף ולקפוץ

- (33) וכל שרץ העוף וגוי. גא ללמד שאס יש לו ממש מסור (מ"כ פרק ס, י):
- (44) ולאלה. (מ"כ) העמידין להאמר למעה צענין: חשמאו. כלומר בנגיעהם יש עומאה:
- פרשממ ד, ו): (ES) וכל הגשא מגבלחם. כל מקוס שנאמרס מומאם משא, המורס מטומאה מגע, שסיא מעונס כצוס צגדיס (שס
- שובלת בהמה ממחלה ממחלה, ובענין שבמוף הפרשה פירש על בהמה מהורה: (26) מפרסת פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסמו סדוקה למעלה, אבל למעה היא מתוברם. כאן למדך

בְּנִבְלְטָם וֹמְמָא הַּגַ_עַהְמֶבְיּ מְמָאָנִם עִם לַכִּים כַּלְ_עַנְיָגָּהַ לי הַחַיָּה הַהֹלְבֶה עַל־אַרְבַּע חַיִּהָא דִּמְהַלְּבָא עַלְ אַרְבַּע

﴿ رُفِ اللَّهِ ﴿ وَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه י ְּנְשְׁמֵאׁ אֶת־נִבְלְלְּם יְכַבֵּס בְּגְּדָיִוּ יִדִּיִשׁוֹהִי וִיהַי מְסְאָב עַדּיִי יְנְשְׁמֵאׁ עַּּת־נִבְלְלְם יְכַבֵּס בְּגָּדָיִוּ יִדִּיִשׁוֹהִי וִיהַי מְסְאָב עַדּ

נובאב למינהו: מַלְ־הָאָהֶץ הַהָּלֶּדְ וְהָעַּבֶּרְ דְּרָהֵישׁ עַּלְבָּא פּ וְזֶהְ לְכָם הַשְּׁמֵא בַּשְּׁבֵץ הַשְּׁבֵץ וְדֵין לְכוֹן דִּמְסְאַב בְּרִחְשְׁא

וְהַחְמֶט וְהַמִּנְשֶׁמֶה:

נְהְבָּא מַרְ־הָעְבֶּי הַשְּׁבֵּץ בְּלְ הַנִּגְעַ בְּהָם בְּמֹהָם רְחִשְׁאַ כְּלְ דִיקְרַב בְּהֹוֹן

نَصْتاد: בּמּוֹם וּיבָא וֹמִמָא מַּגַעְבַוֹמָנֶב בְּלֵי אֲשֶׁר־יִנְשְׁהַ מִלְאַבֶּה בְּהָהַם בְּגֶר אִיִּעִירִ אַנִּ מְּבִל בְּלִי דְּאָנִ אִוֹ לְבִוּשׁ אִי מְשָּׁרְ אִּנִ בְּמִלְיִם יִמְמָא מִכְּלְ_בָּלִי־עֵּץ אַנִּ בְּמִנְחָהוֹן יְהֵי מְסְאַב מִכְּלְ מָאוֹ

נאָטוּ טַמָּבָרוּ: אַלְ-שִׁוְכִּוֹ בָּלְ אַמְּוֹר בְּתוּכָוֹ וְמְטָא לְנֵּיוֹה בּלְ דְבְנִוֹיה וְסְמָאַב عدره، الجُرْ ـ خُرْدَ ـ ثِبُثُم هَمُد ـ نَجْر مُثَاتِ الجُر مُعَا يَتَمَا يُنَعَالِ يُنْعَالِ مُثَالِاً

「口口心が: בּּוֹבִילַטַבוּן יָבֵי מָסַאַּב מַּב מְסְאָבׁוּן אָנוּן לְכוּן כָּלְ צִּוֹשְׁנִר لْحُرا لللزَّكِ هَمْ فَضِّر، خُخُمْ لُحِمْ يَطْتَخْرِكُ هَمْ بْعَيْنَدْ خُخُمْ

בְּמִתְּא מִסְאַבִּין אִנּוּן לְכִוּן:

ומכברא וצבא לונוהי:

نېمىنى»: ئىزۇغى ئىزغاردىنى ئىزۇنى ئىيۇنى

בְּמִוֹטְבוּוֹ יְבֵי מְסָאַב מַר אْݣִנ עַמְּמְאָנִם לְכֵּם בֹּבֹלן אַכָּנו שַּׁמְּאָבוו לְבִנוּ בּבֹל

מֹר רַמְשָׁא וֹיִרְכֵּי: ביון בְּמִנֹא וִמִּהֹלְ וִיהֵי מְסִאַּד מִּל כֹּל מֹאוֹ בְּוֹטְהַבְּיִר הַבְּוֹבִא الجر يخشد بقح مُجْرِد مُثِت الحر لانقبر مُجْبِن مُؤْسِالًا

וומוש שושבונו:

be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall all fours, they are unclean unto you; 27 paws, among all beasts that go on And whatsoever goeth upon its

unclean unto you. unclean until the even; they are 28 them shall wash his clothes, and be And he that beareth the carcass of

kinds, mouse, and the great lizard after its the earth: the weasel, and the swarming things that swarm upon unclean unto you among the And these are they which are

the sand-lizard, and the chameleon. 30 land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

they are dead, shall be unclean until whosoever doth touch them, when 31 you among all that swarm; These are they which are unclean to

be unclean until the even; then must be put into water, and it shall wherewith any work is done, it or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them,

preak. in it shall be unclean, and it ye shall 33 any of them falleth, whatsoever is And every earthen vessel whereinto

shall it be clean.

- (TS) על כפיו. כגון כלצודוצוחמול: שמאים הם לכם. למגע:
- וקדשיס, וליכנם למקדש: החלד. מוש"מילס: והצב. פויי"מ, שדומה לנפרדע: (92) דוה לכם השמא. כל עומאים הללו אינן לאיקור אכילה, אלא לעומאה ממש, להיוח עמא במגען, ונאפר לאכול מרומה
- (30) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרד"ס: החמש. לימל"ל: הנשמח. מלפ"ל:
- (28) במים יובא. ואף לאחר עדילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. בהערב השמש (יבמוח עה.):
- (מ"ל ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שמין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמת ז. יג): (33) אל חוכו. פֿין כלי מרם מיטמה פֿלה מפֿוילו (מולין כד:): כל אשר בחוכו ישמא. הכלי מוזר ומטמה מה שבפֿוילו

iààx: תּהְפֿע אָהָּב וּהְּטְּע בֹּכֹק-בֹּצִי, מִסָּאִּב וֹכֹּלְ תַהְפֹּיֹא בּוֹהְטִּינּ. ייני יבוא מַּלְיוּ מִיִּם יִמְּמָא וֹבֶּלְ<u>- בּיִינִּלְיוּ הַּלְיִנִי</u> מפֿל_עַאָכֿל אַאָּבוּ וֹאַבָּל אַאָּבוּ מפֿל מוכֿל

בַים ישְמֵאָים יִהְיִי לָכֶם: نَّ مُعْرِينَ لَيْن مُعْمَة فَدِينَ لَيْن مُعْمَة فَدِينَ لَيْنَ مُعْمَة فَدِيلَ الْحِمْ كَمُهُد_نَهِمْ طَائِحُمْكُمُ الْمُمْرِيرِ لْحِدْ

מַבְוָר וְנִינֹתּ בִּנִבְלְטָם וֹמִמָּא:

זְנְוּתְ אֶּהֶהֹנְ נִנְּנֵתְ מִּנְיָנֶר נְוּאִ:

ζα: (α) מَوْجُرُكُم مُكِّرًا مُقَلِّم كَانِم يَلَمُّم انْهَارِ مُؤْخَرَكَكِياً ובי ימן מום מכיובת ונפל יאבי יהיה מיא מל פר

בּבֹלְ מָאוֹ וְעֵוּ מִסְאַב:

ומְסְאֵבוּן יְהוּן לְכוּוֹ: וֹכׁובוֹם וֹטַּבְתוּן מִסְאָּבוֹן אִנּוּן מּלִבֹּגקטעוּוּ كانتابح

בּוֹבׁילַהְיוֹ יְהֵי מְסְאַב: אַף מַשְּׁיֵן וּבָוֹר מִקְּוֹד־מָיִם יְהְיֵה בַּרָם מַשְּׁיֵן וְגוּב בֵּית בְּנִישִׁה

בר זרע זירוע דיוף בע דבי ל וב, יפּל, מִנּבְלְטְם מַּלְבַבְּלִבְת וֹאָב. יפּוּלְ מִנּבֹלְטְם מַּלְבַבְּלֹבִת וֹאָב. יפּוּלְ מִנּבֹלִטְם מַלְ

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן:

shall be unclean. every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in 34 eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

their carcass shall be unclean. shall be clean; but he who toucheth 36 wherein is a gathering of water Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you. and aught of their carcass fall But if water be put upon the seed,

סנאכל בבם אחח, ושיערו חכמים אין בים הבליעה מחזיק יוחר מבילת חרנגולם: משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אוכל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אוכל נפלו עליקן משנחלשו, שאס אחה אומר מקבלין הכשר במחובר, אין לך שלא באו עליו מיס, ומהו אומר אשר יבוא עליו מיס, מליטמא מאזיר כלי חרש, שהרי טומאה עלמה נגעה בהן מגבן. ולמדנו עוד, על ביאה מים שאינה מכשרה זרעים אלא אם כן וספת שניים, ולא נאמר רואין את התגור כאלו מלא עומאה ותהא הפת תחילה, שאם אתה אומר כן, לא נתמעמו כל הכלים לפיכך אינו חוזר ומעמא כלים שבחורו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר חנור והפח בחורו ולא נגע השרך בפח, החנור ראשון מישמא מאויר כלי מרש ואין כל הכלים מישמאין מאויר כלי מרש, לפי שהשרך אב השומאה והכלי שנשמא ממנו ולד השומאה, שנינו (פסחים כ.:) יכול יסיו כל סכלים מטמאין מאויר כלי חרם, חלמוד לומר כל אשר בחוכו יטמא, מכל האוכל, אוכל ומשקה יצוא עליו מיס או כל משקס אשר ישמס בכל כלי ישמא סאוכל. ועוד למדו רצומינו מכאן שאין ולד סטומאס מטמא כליס, שכך מקבל מומאס לעולס, ואפילו נגוב, וסיין וסשמן וכל סנקרא משקס מכשיר זרעיס למומאס כמיס, שכך יש לדרוש סמקרא אשר דברים סרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר ומחוקן לקבל טומאה עד שיבאו עליו מים פעם אחח, ומשבאו עליו מים פעם אחח, מיס, והוא בחוך כלי חרם הממא, יממא, וכן כל משקה אשר ישחה בכל כלי והוא בחוך כלי חרם הממא, יממא. למדנו מכאן (48) מכל האבל אשר יאבל. מוקג על מקרה העליון כל השר בחורו יממה, מכל האבר יהכל השר יבוה עליו

וממאים יהיו לכס, אם רלה לקיימן במומאתן רשאי: למעלס: יחץ. שאין לכלי מרם מסרס במבילס: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מנווס אני לנומנס, מלמוד לומר (אב) חגור וכירים. כלים המטלטלין הם, והם של מרם, ויש להן מוך, ושופח את הקדרה על נקב החלל, ושניהם פיהם

(פ) זרע זרוע. זריעס של מיני זרענין. זרוע שם דבר סום, כמו נימָנוּ לֶנוּ מִן סַצֵּלְעִים (דניפֿל ה, יב): שהור הוא. קל ומומר, אם מעהר את העמאים מעומאתם, קל ומומר שיניל את העהור מליעמא, לכך נאמר ונוגע בנבלתם יעמא: בסס מעומסמו: - ונוגע בנבלחם ישמא. אפי' סוא במוך מעין ובור ונוגע בנבלחס יעמא, (מ"כ פרשמא ע, ק) שלא מאמר (36) אך מעין ובור מקוה מים. המחוברים לקרקע, אין מקבלין עומאה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה שהור. העובל

(88) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאס חאמר יש הכשר במחובר אין לך זרע שלא הוכשר (חולין קיח:): מים למדך הכמוב שלא הוכשר ונמקן לקרום אוכל לקבל מומאה עד שיבואו עליו מים:

בְּנִבְלְטָב וֹמְמָא מַרַבְנַמְבַיּ ביא לַכֶּם לְאָּכָלְיִׁר וְבָי יִמוּתֹ מִן הַבְּהַמָּה צַּשֶּׁר־

نَظُرُت: נבלטע וכבס בילנו וממא גר * וְטְמֵא עַּר־הָעָּהֶר וְהַנִּשֵּׁא אָר־ التاء حر منظم أحد نحد فنكس

<u>שֶּׁבֶּץ הַוּאַ לָאִ וֹאָבֶל:</u>

הַּלְ יִנְאָבְׁלְנִם כַּיִּ נְנִישָּׁאָבְלְנִם כַּיִּ נְנִישָּׁאָ בִּנִינִישָּׁ הַּלְ אַנְיִּאַ לְאַ تَرْجُنَا خُرْجِ بَشَدُمُ يَشِيرُمُ مِن فِح مَدْرُنِ يَرْجُرِا فِحُرْ ב+ הֹלְאַבְׁהַה הֹֹנִ כֹּלְבַתְּוֹבֵּנִי וֹכְלְ צַּמְנִבְּהַ הֹלְ אַנְבַּהַ خَرُّ تَارَكُ فِي فِي مِعْدَا لِرَكِ النَّرِ اللَّهِ فِي بَهِيرِي فِي فِعْدَارِ فِي فِعْدَارِ

84_04

īwŗŸ

تَامَفُهُ لِ خُيْط لَامُمُنَاكَ خُط:

בְּמֶׁמֶא: בּוֹבׁילְטַע יְבִי מִסְאַב מַע

עד רַלִישָא: וֹאַבּֿמּ עַבוּמָוָטִוּ וּוִטֵּוּ מִסְאַב בְּמְּאֵ יּבְיִמִיִּלְ זָתְ לְבִילְתַּוּיִ לְבוּשׁוֹהִי וִיהֵי מְסְאַב עַּר ĿĿĸĸĸ ははさんさびビ

מְּלֵּגֵא בוּא לָא וֹנִאָּכִּיל:

שולקוווון אוו מִלּאֹא אוון:

בון וְהַסְּהַאָּבוּן פון בְּהוּן: וֹלַאַ בְּשַׁמֵּא בַּבְשִׁיהָ וֹלָאַ טִסְטַאָּבוּוֹ אַע_נַפָּאָטִיכָם לאַ עַאַפֿגוּן זָע נַפָּאָטַכוּן בָּכַל

> until the even. carcass thereof shall be unclean 39 eat, die, he that toucheth the And if any beast, of which ye may

the even. his clothes, and be unclean until beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

caten. detestable thing; it shall not be 41 swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

detestable thing. shall not eat; for they are a swarm upon the earth, them ye feet, even all swarming things that 42 fours, or whatsoever hath many and whatsoever goeth upon all Whatsoever goeth upon the belly,

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye 43 detestable with any swarming thing Xe shall not make yourselves

של שוב שינו נמלר *הי*מנו: מגבלחם עליו. אף משנגג מן המים, שלא הקפידה מורה אלא להיוח עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קצלם מומאה פעם על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין סס על סורע, בין סורע נפל למוכן, סכל נדרש במורח כסניס (פרק יא, ו): ונפל

- (93) בגבלחה. ולה בעלמום וגידים, ולה בקרנים ועלפים, ולה בעור (מ"ר פרשחה י, ה חולין קיח.):
- ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש: מחבה לו חבירו בביח הבליעה, אם כן מה חלמוד לומר האכל, ליחן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כויח (נדה מב:): ַלְמְמְמָּסְ בָּסּ (ויקרחֿ כב, ח), חוחס מטמחֿס בגדיס בחֿכילחס, וחֿין נבלח בסמס מטמחֿס בגדיס בחֿכילחס, בלחֿ משח, כגון, חֿס יאמר זו יכזם זגדיו: והאבל מגבלחה. יכול מעמאנו אכילמו, כשסוא אומר זנזלם עוף עסור נְזֵּלֶם וּמְרֵפָּס לֹא יֹאַכַל (0+) והגשא אח גבלחה. ממורס מומלת משל, ממומלת מגע, שהנושל מעמל בגדים, והנוגע לין בגדיו עמלין, שלל
- דבר נמוך קלר רגלים שלינו נרלה אלא כרוחש ונד: הארך אלא במוך האוכל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאסרו: דא יאבר. למייב על המאכיל כאוכל, ואין קרוי שרך, אלא (I+) השורץ על הארץ. לסוליה הם סימושין שָבּפְלִימִין וְשָבַפּוֹלִין, והח סויוין שבעדשיס (חולין סו:) שסרי לה שרלו על
- רגלים. זק גַדְּל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרחשו ועד ונצו לכחן ולכחן, וקורין לינמפיד"ש: לדומס: הולך על ארבע. וס עקרנ: כל. לסנים אם המפושים, השקרני"ע נלע"ו, ואם הדומה לדומה: מרבה (SP) הולך על גחון. זס נמש, ולשון גמון, שָׁמִיֶּס, שסולך שָׁמ ונופל על מעיו: בל הולך. לסבים סשלשולין ופֿמ סדומס
- מס ממס מממסין בסן במרך, אף אני מממא אחכם בעולם סבא, ובישיבת מעלה: (34) אל חשקצו. באכילמן, שהרי כמיב נפצומיכס, ואין שקון נפש במגע, וכן ולא מעמאו באכילמס: ונשמחם בם.

بَالِثِمْ مَحِـلَٰكُٰدُاءُ: خْر كَالِيم كُنْدُ لَكِم كَمَوْهِ لَكِم كَافَةُ حِيالًا لِتَغَمُّ كَالِيمَ كُنْدُ لَا تَعْمُكُ حِيالًا خُدُدٍ ++ ἰμάδεἀἀο ιμίιοο δεάιο ڲ۠ڔؙ۩ڔڟۄ

خَرَح ـ سَهَدُ لَم نَاشِع لَـ ثَانِم مَح عَلَـ مُع: ותהון קדישין צבי קדיש צנא אבו אוא וו אלעכון וטטפוהון

moveth upon the earth. manner of swarming thing that ye defile yourselves with any ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the Lord your God;

בוות אָנו: לאלהים והייתם קדשים בי לאלה יהחון שרישיו צבי בדיש צנא: מֹאֹבֹּא מֹאֹנְוֹם לְטִיּוֹע לְכֹּם מֹאַנֹהֹא בַמֹּגִנוֹם לְמִטִוֹנ לְכִוּן

בֵּנו אֲלָנ נְעַנְּע עַמַּהְּצְע אָטַבֶּע אָבַנ אָלָא נִיָּ בַּאַפַּנע נִטְכִּוּן

holy, for I am holy. . be your God; ye shall therefore be 45 you up out of the land of Egypt, to For I am the Lord that brought

حَقَانَا لَأَخُرِ لَقَمَ لَاهِلَامُنَا خَمَاءً لَأَحُرِ لَقَمُهُ لَلْنَامِهُ مَرِ וַאָּט טַנְרָט טַבְּטַמָּטַ וָטַמָּנָב בָּא אִנְרִיְּהָא בַּבְּעִירָא וּדְעוֹפָא

הַרְמֶּמֶת יּלְכֹל נַפְּשָׁא תַּיְּתָא דְּרָחֲשָׂא

the living thing that may be eaten unclean and the clean, and between to make a difference between the

and of every creature that swarmeth creature that moveth in the waters,

This is the law of the beast, and of

the fowl, and of every living

upon the earth;

לא יכון עוֹשׁא בַלא מעאַכֿלא: בבלא יבון הוְהָא בְּמִהַאַבְלָא נְבֵּוֹן לְאַפֹּבֹׁמָא בוּוֹ מִסְאַבֹּא נְבֵיוֹ

be eaten. and the living thing that may not

·5/1 980d no Parah, read Mafiir and Hafiarah on page 171. For Shabbat HaHodesh the Mafiir and Haftarah are The Hastarah is II Samuel 6:1-7:17 on page 145. Sepharadim read II Samuel 6:1-6:19. On Shabbat

מוכיע וַיְדַבָּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל וְיָ עִם מִשֶּׁה לְמֵימָר: And the Lord spoke unto Moses,

بالإلا في في الله וְמְּמְאָר שְׁבְעַּנְת יָמִים כִּימֵי וְדָּת י אַמָּעְ פּֿר עַזְּלְיָתְ וֹלְלְבֵע זְבֶר אָטִּטָּא אָבר הָעַבּר וְיִּלְרָב בַּבר لَـقِـل \$جـِفَدُ، نَشِلُـعَج، جَعظِد مَجْرج مُه فَدُر نَشِلُعَج خُمْرهَد

ŮQÄĖX: בומו ביחוק סאובתה תהי וּטַבוּ מַסְאַבא מִבְּעָא וומון

sickness shall she be unclean. the days of the impurity of her shall be unclean seven days; as in and bear a man-child, then she saying: If a woman be delivered, Speak unto the children of Israel,

- ווסו שאמרו בגמי (מכוח מו:) אכל פּימִיקַא לוקס ארבע, נמלס לוקס חמש, לרעס לוקס שש: קדושים. לפי שאני אקדש אחכם למעלה, ולעולם הבא: ולא חשמאו וגוי. לעבור עליהם בלאיץ הרבה וכל לאו מלקום, (44) כי אני ה׳ אלהיכם. כשם שלני קדוש, שלני ס' ללסיכם, כך וסמקדשמם, קדשו את עלמכם למעה:
- כשחר חומות דיים, ומעליותה היה גבייהו, והוה לשון מעלה (ב"מ קה:)): הרנאמי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלריס אלא בשביל שאין מעמאין בשרליס (Pt) כי אני ה׳ המעלה אחכם. על מנח שחקבלו מלוחי סעליחי אחכס. (דבר אחר כי אני ס' סמעלס אחכס, בכולן כחיב
- לומר בין לבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה מימני ערפה כשרה, לנולדו בה מימני ערפה פמולה: וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין ממאס לך, למסורס לך, בין גשמט חליו של קנס, לנשחט רובו: ובין החיה הגאבלה. לריך (קי) להבדיל. לא בלבד השונה אלא שמהא יודע ומכירובקי בקי השמא ובין השהוד. לריך לומר בין ממור לפרה,

المالك المالك المالك نظبح خَشَد بخيرة فمنتهد نفقد خهُدُه

his foreskin shall be circumcised. To desh shi yak day in shi ni baA

ַ עַּרְ מָלְאָת יָמֵי שָּׁהְרֶה: לאַ עֹלָה וֹאָלְ בַעַּמְלֵבְּהָ לָאַ עִּרְאָ עַלְּבָּ עַלְבָּבָּ בִּלְתְּלַבָּהָאָ י מּשָׁב בּדְמֵי טְהְרֶד בְּכָל־קַּדָשׁ בְּדִם דְּכוּ בְּכָל קוּדִשְׁא לָא וּשְׁבְשֵּׁים וּוִם וּשְׁבַבְשֵׁים וֹמִים וּטִבְּטִין וּטַבְּטָא וּוִמִּין מִשִּׁיב

עד משְׁלַם יוֹמֵי דְּכוּתַה:

fulfilled. until the days of her purification be thing, nor come into the sanctuary, days; she shall touch no hallowed of purification three and thirty And she shall continue in the blood

טְהַבְּרִי: וְאָאָה וֹמָנִם שַאָּב הַּלְ גַּעָּנִ ליי שׁבְעַיִם כְּנְדְּהָהָה וְשִׁשְׁים יוֹם מְסְצְּבָּא

שמיב על דַם דַכוּ: לביחיקה וְשְׁמִין וְשִׁמָּא יוֹמִין ã.ĢL נְשְּׁמְאָר וֹאָם נוּלַבְּהָא הָלִיד וּהְהַר

purification threescore and six days. continue in the blood of in her impurity; and she shall spe shall be unclean two weeks, as But if she bear a maid-child, then

אָל_עַכִּעו: לְחַשְּׁאֵת אֶלְ־פְּתַח אְהֶלִ־מוֹעֶר שִפְּנִינְאָ לְחַשְּׁהָא לְהָרַע עַשְּׁכַּוֹ שְׁנְחִוֹ קְעַלְּחִ וּבֶּן־יוֹנְח אִיֹּחִר שִׁמֵיה לַעֲּלְחָא וּבַר יוֹנָה אִּוֹ אַן לְבַעַ שַּׁבֵּגְאַ פַּבְּמַתְּ פַּן אַן לְבְבַעַמֹאַ מַנְמֵּג אַמַּג פַּגַ يخفر لِهِما يُقِرْ مُثَاثِين كُدِّلِ يَخْفَمُمُ مَا يَقِرَ يُحَافِين كُخِدُهُ

וְמִלֹא לְנִים כַּבְּוֹלָא:

tent of meeting, unto the priest. sin-offering, unto the door of the pigeon, or a turtle-dove, for a burnt-offering, and a young lamb of the first year for a 6 or for a daughter, she shall bring a purification are fulfilled, for a son, And when the days of her

₹### וֹאָׁע שוִבֿע בּוּלְבְּע לְזֹכֵּב אִּוּ בֹא אִיִבוֹטֹא בּוֹלְיִבְטֹא לְנַכֹּנ $^{ imes}$ ਪ੍ਰਤੰਾਰ ਪ੍ਰਾਹਰੂਰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ $^{ imes}$ ਪ੍ਰਤੰਾਰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ $^{ imes}$ لنظدية لأجير بمنت بحود بالمحديد لمهده بالمحدد

whether a male or a female. the law for her that beateth, the fountain of her blood. This is her; and she shall be cleansed from LORD, and make atonement for And he shall offer it before the

- דס: דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אמר לשון מדוס ומולי, שאין אשה רואס דס שלא מחלס ראשה ואבריס כבדין עליס: (נדס כו:): - בימי גדח דוחה חשמא. כקדר כל מומאס סאמורס בנדס, מעמאס בעומאס לידס, ואפילו נפחח סקבר בלא . נמפרשה אחר חורם בהמה חיה ועוף: — בי הזוריע. לרצום שאפי' ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו עמאה לידה (2) אשה כי חזריע. א"ר שמלאי (ויק"ר יד, א) כשם שילירמו של אדם אחר כל בסמס מיס ועוף במעשס בראשים, כך מורמו
- שלממר מבים אם כפרת עהרמה: יד: יבמוח שם), לפי שוו מבולח יום ארוך שמבלה למוף שבעה ואין שמשה מעריב למהרה עד שקיעה החמה של יום ארבעים, ימי עוסר שלס: - לא חגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנויס ביבמות (דף עס.): - בכל קדש וגוי. לרבות את סתרומס (מכות שהרה. אף על פי שרואס מסורס: בדמי שהרה. לא מפיק ס"א, וסוא שם דגר, כמו מוסר: ימי שהרה. מפיק ס"א, (+) השב. אין משב אלא לשון עכבה, כמו וַמַּשְׁבּוּ בְּקְבַשׁ (דבריס ה, מו), וַיַּשֶׁב בְּפִלנִי עַמְבַא (ברמשים יג, ימ): בדמי
- ומסרס, מי שסוא בא לכפר, בו סמסרס חלוים: ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (ובחים ימ: מנסדרין פג:): (ד) והקריבו. ללמדך, שמין מעכבה למכול בקדשים מלח מחס, וחי וה סוח, וה חמחם, שנחמר וכפר עליה הכהן

[4] [4] خْلَفَهُ لا لْحَقْد مُكْرِبُ لَوَتُلَا בְּנֵלֵי יוֹנְיִר אָמָדְר לְמִּלְיִר וֹאָמָדְר מִּבֵיו בָּנֵי יוֹנָר חַד לַעֵּלְתָא גְלַלַּחַב הַּהַירוֹלְים אַנ שְׁנֵי אִמְּנִא וְהַסַב הַבֵּיו שַּבְּנִינוֹ אַנְ נֹאָם ַלְאַ טַמְּבָּאַ יָּבְיּהַ בַּרָ מָּנַ נִּאָם לָאַ טַמָּכַּט יָּבִּיּ כְּמָסַט

هَلَالًا كِهِرُال: ^{، מכאַ} וַיְדַבַּר ְיְהְנְה אֵל־מֹשֶׁה וָאֶלְ וּמַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְצַּהַרֹּן

אָלְ-אַנִוֹר מִבְּנְוֹנו תַכְּנִינִים: וְהִיבָא אָרְאַהָּוֹן הַכּהָוֹ אָנְ וֹבְיָנִע בְּמִוּרַ בְּשָּׁרָוּ לְנָנִגִּ צְּבְוֹנַמַע מִאָּט אִנַּסַפַּטַע אַנַ בַּטְבָּט הַהָּבַט אַנְ הַבַּטַב אַנִנני. אַבְׁם בַּּיִיוֹנְיֵנְ בַמִּוַרְבָּמֶּרוֹ אֵנָמִ אַבִּי יִםׁי בַמְעַּבְּ בַּמְבִיהִ

נְשְׁמָא אָרָר: זוה אֹבֹהֹנו ביוא וֹבֹאָבוּו בּכבוֹן ימָרְאָר הַנָּגַעַ עָמִל מִעָּוֹר בְּשָּׂרִוֹ י וַבּאָר וְשִׁלֶּר בַּנָּגִת וַבַּוֹבוּ לִבָּוֹ וֹבְאָב עַכּבוֹן אָט_עַוּיוֹת בֹּמִנַ

;άι□: וְהְסְּנְּיִר הַכּבֵון אָת־הַנָּגִע שְּבְעָּת בומור ושְּׁמְרָה לאַ־הָפָּוּ לָבָוֹן לַּמְבוְ וֹמִׁמְלַ אֵּגוֹ_מַבְאָבֹוֹ מֹנַ_ וֹאִם_פֿנְינִת לַבֹּלָּנִי נִיוּא פֿהַּוָר

עכבון שְבְעָּת יָמִים שָּנִית: פֿמָּע עַנּגַע בָּעָר וְהָסְנִירָוּ ً إِبَيْنَ بَوْرَمْ فِهِيَّا جِعْرَبْر جُهُــٰ וְרְאָבוּ הַכֹּהַןְ בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי

לנע עד מבנוהי בְּעַנַיָּא: וושוטו לוח אַבורן בְּבַנָא אוֹ במהב בסביה למקמש סגירי

خيريد:

בְּנַנְאַ וִיסָאָיִב יָתִיה: מכשה סנירוקא הוא ויקוניה מכשמא ממוק ממשף בסבוה XULGIF **L**CLLILL بتلنات וממבא וֹנִטְוֹג כַּעַוֹלָא נִע מַכַּעַהָּא בֹּמָהָּבַ

מַבְּמָשְׁא מֻבְּעָא יוֹמִין: לַמְטַוֹר וְיַסְנַּר כַּעַבָּא יָת תַּמִּכֹּא וֹתַּגַּוֹבא לָא אַטַּנִוֹפּּוּ בּסְבִיה וְעַמִּיק לֵית מִחְזַהָא מִן וֹאִם כַּעַוֹרָא טוֹנֹא טוִא כֹּמָהָּשׁ

מבלא יומין הנינות: כֿווַלֹא **ゴロふごと** בְּרְ הַנְהַ לְאַ אִנְסֶיף עַכְּהַעָּאַ מֹבוֹמֹאַ וֹבִא מֹכִבּשׁמֹא בֿם

> her, and she shall be clean. priest shall make atonement for the other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

saniyss, north otan bas And the Lord spoke unto Moses

of his sons the priests. unto Aaron the priest, or unto one leprosy, then he shall be brought skin of his flesh the plague of bright spot, and it become in the of his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin

And if the bright spot be white in and pronounce him unclean. and the priest shall look on him, his flesh, it is the plague of leprosy; plague be deeper than the skin of white, and the appearance of the benrut ed eugelq edt ni tied edt li plague in the skin of the flesh; and And the priest shall look upon the

plague seven days. shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the

seven days more. then the priest shall shut him up the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and the seventh day; and, behold, if the And the priest shall look on him

- (ל.) בפי כל המדיר: (8) אחד לעילה ואחד לחשאת. לא הקדימה הכמוב אלא למקראה, אבל להקרבה העאה קידם לעילה, כך שנינו בובחים
- בְּבִיר סוּח בַּשְׁמְקִים (חֹיוב לו, כח): אל אהרן וגרי. גוירת הכתוב הוח, שאין עומחת נגעים ועהרתן חלה על פי כהן (ח"כ (ב) שאח או ספחח וגור. שמום נגעיס סס, ולבנות זו מזו (נגעיס פ"ל מ"ל): בחרח. תברבורות מייל"ר בלע"ז, וכן
- בשרו. כל מראס לצן עמוק סוא, כמראס חמס, עמוקס מן סלל (שצועוח ו:): ושמא אוחו. יאמר לו ממא אחם, ששער לצן (E) ישער בנגע הפך לבן. מממלה שמיר והפך ללגן גמוך הנגע. ומעיע שער שנים (מ"ג שם פרק ב, ג): עמוק מעיר (געים פרשמה ה, ע):
- ας,ι: (+) ועמוק אין מראה. לא ידעמי פירושו: והסגיר. יסגירנו בבים אחד, ולא יראס עד שוף סשבוע, ויוכימו שימניס מימן מומלה, הוא גזירת הכמוב:

نَمْتِد: בְּשֶׁר הַנֶּגִע בְּעָוֹר וְטִהָּרֵוֹ הַכֹּהֵן av שׁנִיתֹ וְהַנָּתֹ בַּהָָה הַנְּגַעּ וְלֹאֹ־ וְרְאָתְ תַכְּתָן אָתְוֹ בַּיָּוֹם תַשָּׁבִיעִי

تحتا: לְמְּהֵרְתִּי וְּנְרְאֵבִר שָׁנִית אָל^{ַ לְרְבִיּהֵיה} ر בַּמְוֹר אַנִוֹנִי, נוֹרָאָנוֹוְ אֵלְ-נַכִּנוֹן בַּמַמֶּבֹּא בַּנוֹר דְּאִנִּנוֹוִ, לַכְּנוֹלָא נאָם־פַּשָּה תִפַּשָּׁה

בְּעַעַ הָוֹא: (פּ) המספחת בְּעִּיר וְשִׁמְּאִי הַכֹּהָן עִּרִיהָא בְּמַשְּׁכָּא וִיסְאַבְנִיה

וְהוּבָא אֶלְ־הַכִּהֵוֹ: י ווֹנת אֹנְתֹע כֹּנ טֹבְינִע בֹאֹבְעֹם מִכְטַׁמֵּ סִנְּיִנְנִ אָנִוּ טַבִּי בֹאַנָּמָא

ដេំបំរំជែ ចំណុំ៤ បាំ ចេំង៉ង់៤: לַּמְוַר וֹנְיֵגאַ בִּפַּבְינוּ מָמָּר לַלָּוֹ , וְרְאֲֽה הַכְּהֵוֹן וְהִנָּה שְׁאֵח־לְבְנָהֹ

שָׁמָא הָוּא: נְטְמְּאָנִ עַכְּעַוֹן לָא יַסְנִּיְנִי כָּי בִּשְּׁבִיה וִיסַאָּבנִיה בְּעַנִיאַ לָא בְּעַׁתְּע נִוְמֶּנֶת הָוֹא בְּעַנְר בְּשְּׁרְוֹ סְנִירוּת עַמִּיקְא הָיֹא בִּמְשַׁךְּ

לְבָּלְ מַנְאָׁה עֵּינֵוֹ הַכְּבֵּוֹן: מור הַנְּגַע מֵראָשִׁוּ וְעַּדִר בַּנְלְיֵוּ בי בְּעִּוֹר וְכִסְתָּה הַצְּרַעַת אָת בֶּלְ־ ſ%¤_ĠĻſŢ ĽĠĹIJ

> زنكـــــز: יְנא נְכַבֶּם בַּנְבֵינו מְבִיקֹא הִיא וִיצַבַּע לְבוּשִּוֹהִי תַכְּטַתָּא וֹלָא אוָכָּוּך תַּכְּתַּשָּׁא

ذֻכְבַבְּיִא: إذانكاناة עַמָּסְפַּעַת וְאָם אוֹסָפָא תוֹסֶיף עָרִיקָא

בְּהַנְא סְגִירוּהָא הִיא: פַּשְׁעַר וְיִחְיֵּג כְּהָנָא וְהָא אַנְסִיפַּת

וֹימִימִי לְנִׁע בִּעְּנִאִּ:

בְעַמְיקְרָאַ: ڂڟڶڗٮ للبها בֹמֹמֻכֹּא וֹנִוא נִיפֿכֹנו מַזְּגֹנִא أنفت خفته لفه مُفكه فأله

זַּסְגְּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

בְּבַבַּלְאֵ: נפד דגלוהי לכל היזו פיני מֹסַנֹּא שַׁסַנָּג סַנְּגַרוּתַאַ

> clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the

leprosy. pronounce him unclean: it is skin, then the priest shall behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,

the priest. ornn then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a

flesh in the rising, hair white, and there be quick raw the skin, and it have turned the behold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,

not shut him up; for he is unclean. pronounce him unclean; he shall п flesh, and the priest shall it is an old leprosy in the skin of his

feet, as far as appeareth to the priest; plague from his head even to his all the skin of him that hath the in the skin, and the leprosy cover And if the leprosy break out abroad

- (a) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סכלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מוחלע:
- בואיל ונוקק להשגר נקרא ממא, ולריך מבילה: (6) כהה. מוכסה מולימו, הל אם עמד במולימו או פשה ממל: מספחה. שם נגע מסור: וכבס בגדיו ושהר.
- (8) ושמאו הכהן. ומשממלי סרי לוא מוחלט, ווקוק ללפריס ולמגלחת ולקרבן לאמור בפרשת ואת מסים: צרעה הוא.
- (10) ומחיח. שנימינ"ע כלע"ו, שנהפך מקלה הלובן שבחוך השלה למרלה בשר אף הוא פימן עומאה, שער לבן כלה מחיה, סמספסס סוסמ: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר:
- סוליל ועלמה מחיה העהרנה: (II) צרעה נושנה היא. מכס ישנס סים מחם סמחים, וחבורם זו נרסים בריפה מלמעלס וחחמים מלפס לחס, שלם מחמר וממיס בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס ממיס אלא בשאמ, אף בכל סמראות ותולדותיסן סוא מימן מומאס:
- (21) מראשו. על אדס ועד רגליו: לכל מראה עיני הכהן. פרע לכקן שמשך מאורו:

אָת־הַנְגַע כְּלֶוֹ הָפַּךְּ לְבֶן שְהָוֹר וִידַכֵּי יָהְ עַבְּהִשְׁא כְּלֵיה إرِيْ مَحَيَّا إِمَيْدَ حَفِيْدَ الْبَيْدِ

אַטַבַפּּיך לַמָּחַנַר דָּבֵי הוּא:

all turned white: he is clean. him clean that hath the plague; it is all his flesh, he shall pronounce behold, if the leprosy have covered then the priest shall look; and,

יי יבְיוֹם בֹוֹבְאִנִים בֹּוֹ בֹחֶבֹּר בֹוֹ, יבְיוֹמָא צִימִּטִוֹי, בִיה בִּמְּבֹא

חַנְאַ יְהֵי מְסְאַב:

in him, he shall be unclean. But whensoever raw flesh appeareth

בּּבֹבֹמֹנו שׁנְאַ: רְטְמְאַר תַבְּעֶּר תַתַי טְמָא הָוּא וִיסְאַבְנִיה בִּשְּׂרָא תַּיָּא מְסְאַב וְנְאָלֵע תַכְּעֵוֹן אָטְתַבְּאָהֶר תַּחָי, וְיִחְיִגִּי כְּחָבָא יִהְ בִּאָרָא תַּנְא

בוא סגירוקא הוא:

the raw flesh is unclean: it is leprosy. flesh, and pronounce him unclean; And the priest shall look on the raw

ذِٰذِלَا نِثُم جُٰذٍ_ںَכִּיוֹ! ** كَيْرِ دُنْ يُمْنِت نَحْمُنِد نَنَا، لَتُنْظَلِ

בְּוֹינִא: ווטבפוד למחור ונימי לנת אַן אַבוּ נעוב בֹמָבַא עַנֹאַ

and the priest shall look on him; the priest; into white, then he shall come unto

But if the raw flesh again be turned

שָׁהְוֹר הִוּא: (פּ) לְלְבְּׁלֵן וְשְׁתַּרְ תְּכְּיֵוֹן אֶתְ-הַנְּגָע מִבְּהָשְׁא לְמִהָנִר וִירַבֵּי בְּהַנִּא

נְת מַכְּמָשְׁא דְּבֵּי הוּא:

plague: he is clean. pronounce him clean that hath the into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned

عربع، أبجهِّد جددبه بد جند جند بهبرا

מְשַׁנֹא נְנִשַּׁםֵּי: נֹאָנֹה אָבוּ וֹנֵו בוּע בֹּמָהָכּוּע

thereof a boil, and it is healed, And when the flesh hath in the skin

אַבְּמְבְּמָבְ וֹלְבָאֵב אָבְ<u>הַכְּבֵוֹן</u>: וְהְיֹנְים בּמְקוֹם תַשְּׁהִין שְׁצֵּׁם וִיהֵי בַּצִּּחַר שִׁהְנָא עְּמְקָא חָוְרָא

ځڅ۵ځې: אַן בֿבּבֿא בוֹנֹבא סמלא נוֹפַבַּוֹי

shown to the priest. reddish-white, then it shall be 19 a white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is

جَهٰتِرا فِرْبَات: וֹמֹפֹאַׁו וַכּבוֹן דֹּנִתַ בִּּבֹבֹתוּ נַוֹא מו בימור ישיעה הפוד לבו إلى من من المناه المنا

סְגְיאַת: מֹכְטַשׁ סְגִירוּהָא הִיא בְּשִּׁהְוֹנָא i.ō¾të.Ľ מו מהפא וההבע אטניפוע וֹנְטְוֹגְ כַּעֲדָא וְבָא מִטְוַנִא מָכָּנְעַ

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

- לו ולאלעלימו ולכקומו ולבימו, וכן ברגל נומנין לו כל ימי הרגל: מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שאמס רואס בו, ויש יוס שאין אמס רואס בו, מכאן אמרו ממן נומנין לו כל שבעם ימי סמשמס, סלבר ונמגלס שפועו ע"י שומן, כגון שסברילו ונעשס רמב ונרלימ בו סממיס, למדנו סכמוב שמעמל (שס פרק ס, ל): וביום. מעשכים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור ראש (14) וביום הראות בו בשר חי. מס לממס זו מִמְיָס סרי כזר פירש שסממיס מימן מוממס, מלמ סרי שסיס סנגע זמי
- (15) צרעה הוא. סנשר ססול, נשר לשון זכר:
- שבוכם ובמלומו סתלם נגע ששב: (18) שהין. לשון המוס, שנהחמס הבשר בלקיי הבא לו מחמת מכה שלא מהמת האור (חולין ה.): ונרפא. השהין העלה
- (19) או בהרח לבנה אדמדמה. שמין סנגע לגן מלק, מלמ פְּמוּן ומעורב נשמי מרמות לוגן ומודס:
- (02) בוראה שפל. ואין ממשו שפל, אלא ממוך לבנינומו הוא נראה שפל ועמוק, כמראה ממה עמוקה מן הלל:

עכבון שְבְעָת יְמִים: מן המור והיא בהה והסגירו בה שער לַבְן ישְׁפְּלֶח אֵינְנָה שִׁעַר חַנְּר יִשִּׁכִּיְכָא לְיְחַהַא מִן

עַכְעַן אָטַוְ זָנָת עַוּא: ²² וְאָם_פַּמִּע טִפְּמֵע בַּעָּר וְטִפָּא

וְמְהֲרֵוֹ הַכֹּהֵןֹ: (a) לא פְשְׂתָה צְרֶבֶּתְ הַשְּׁחֶין הָוֹא _छ थ्रिव कृत्वेष्ट्र वृष्ट्रेट त्व्हेट्ट्रेट्

ڂڟڹ בּבוֹבִי לְבְּנָה אָבַמְבַבּמָה (פגי) אָשׁ וֶבְיִּנְיִב בְּעָבִינִי בַשָּׁבְּנִב 45,00 אַן בְּשֶּׁר בְּיִ־יִהְנֶה בְּעָרָוֹ מִכְּוַתִּ

בְּבַעִי הָוּא: פְּרָחָה וְשִׁמֵּא אַתוֹ הַכֹּהַוֹ נָגַע מו במנה במלוני במלוני ع مُمْد كَجُل حَحَثِثُ لا نَمَلُهُنُ مُنْظ įŗžn Xgn odil įngn tņer

נהקגירו הכהן שקעת נמים: אַנְנָּה מִן־הַעִּיר וְהַוֹא בַהָּה مُ حِدِيَرْدِيرَ شِهِرَ كِٰخِا الْهِٰظِكِرَاتِ וַאָםו יַרְאָנָה הַכֹּהַן וְהִנָּה אֵין־

עַכְעַן אָעָן דָּנָע צָרָעָה בָּרָעַת הָוֹא: אָם־פְּשָּׁה הִפְּשָׁה בְּעִּוֹר וְטִמֵּא וְרָאָרוּ הַכֹּהָן בַּוֹּיִם הַשָּׁבִיעִי

בְּבַבְּא שָׁבְעָא יוֹמִין: מַּמִּכֹּא וֹנִיא מֹמִיֹא וֹנֹסַוּנִבנּיה ַנְאֶםוּ יָרְאֶבָּּה תַפֹּתַן וְתַנָּה אֶלְ וִאָם יִחִינִה כָּתַנְא וַהָא לֵית בָּה

心: וּיסְאָיב כְּהָנָא יָהִיה עַכְּהָשְׁא נאם אוַספֿא עוָסגל למַהָּכֹא

וידביניה בְּהַנָא: לא אוֹסִיפַת רֹשֶׁם שִׁחְנָא הִיא נאם לאטנע למט פֿענטא

בֿעַבא טוּבא סמא או טוּבא: כַנֹאַנו בַנוּב וֹיהֵי רשָם כַנֹאַר או אָנְשׁ אָבֵי וֹבִי בַמַשָּׁכֵּיה

סְנִירוּקָא הִיא: ווסאור ושוע פֿעולא עוכשמ סְגִירוּהָא הִיא בְּכְוַאָּה סְגִיצִּה ימְחַזַּהָא עַמִּיק מָן מַשְּׁכָּא āäĹX خظناتد **ゼ**ロロレビス أنفت ثمد خفته لفع هفقهرك

ניסְגָּרְנֵיה בְּהָנָא שָׁבְעָא יוֹמִין: לְנֹעַבַא מֹן מַמֻּכֹּא נִבִּיא מֹמֹנֹא לבעלשא סמר חיור ומכיקא וֹאָם וֹטִוֹנִע כַּבְּוֹלָא וַבַּאַ כִּנִע

מֹכְשֹׁמ סִנְירוּתָא הַיּא: בְּמַמְבָּא וְיַסְאָיִב בְּהְוָנָא יָהַיִּה שְׁבִיעְאָה אָם אוּסְפָּא תוּסִיף けんひと ĊĽίχ

> shall shut him up seven days. the skin, but be dim, then the priest therein, and it be not lower than $_{\rm 21}$ $\,$ behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

> unclean: it is a plague. then the priest shall pronounce him And if it spread abroad in the skin,

pronounce him clean. scar of the boil; and the priest shall 23 place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

white; a bright spot, reddish-white, or quick flesh of the burning become thereof a burning by fire, and the Or when the flesh hath in the skin

it is the plague of leprosy. priest shall pronounce him unclean: broken out in the burning; and the than the skin, it is leprosy, it hath the appearance thereof be deeper 25 bright spot be turned white, and and, behold, if the hair in the then the priest shall look upon it;

priest shall shut him up seven days. than the skin, but be dim; then the the bright spot, and it be no lower behold, there be no white hair in But if the priest look on it, and,

plague of leprosy. pronounce him unclean: it is the in the skin, then the priest shall z_γ the seventh day; if it spread abroad And the priest shall look upon him

(22) נגע הוא. סשלת סולת לו סבסרת:

εςα..ι: רגיעה עור הנרגע מהמה הימוס, כמו וֶנְלְרֶבוּ בֶּס בָּל פְּנִיס (יהוקהל כה, ג), רייערי"ד בלע"ו: ערבה. רייערי"שמענע (23) חחחיה. במקומס: צרבח השחין. כמרגומו רשֶׁם שָׁמַנְסֹ, סִינו סֹלסׁ רושס סחמוס סניכר צבשר. כל לרצמ לשון

gg): שרים סם, ולמס חלקן סכחוב, לומר שאין מצטרפין זס עם זה, נולד חלי גרים בשחין וחלי גרים במכוה, לא ידונו כגרים (חולין (+2) מחיח המכוה. שנימני"מ בלע"ו, כשמימס סמכוס נספכס לבסכם פמוכס או לבנס מלקס. וסימני מכוס וסימני שמין

בְּי־צְּהֶבֶת הַמִּכְנָה הָוֹא: (פּ) שְּׁאָת תַמִּכְּנֶת הָנִא נְשְּׁהַרוֹ הַכֹּהַוֹן ⁸⁵ לֹא־פְּשְׁתָּה בְעוֹר וְהָוֹא בֵהְה נאָם מַּהְמָּיהָ תַעֲמָה הַבַּהַבת

כַּבַוֹלֵא אָבוּי רוֹשֶׁם כַּנַאָּה הִיא: מומט פֿוֹאַר היא וידַבּינִיה אוָכֿופֿע בֹמַמָּכֹא וִנִיא מֹמִנֹא נאָם כֹּאַטֹבַע לַמָּט כַּעַבַעָּא לָא

scar of the burning. pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin, And if the bright spot stay in its

בושה או בושו: ממישי וָאִישׁ צַּוֹ אִשְּׁה בְּיִיוֹהְיֶה בִּוֹ נְגַעַ וּנְבַר אַוֹ אָהַא צְַרֵי יָהֵי בַיִּה

מֹכְשַׁמָּא בַּבוּמָ אַן בַּבַּלוֹ:

peard, plague upon the head or upon the And when a man or woman hath a

LLKX: ענא גַּנַעַת הָנָאָשׁ אָוֹ הַנָּקוֹ בּבְרַ בְּלַ וֹמִמָּא אָנִוְ עַכְּעַן זָנְטַׁל ערְאָרוּ עְמַלְ מִן־הַעוֹר וּבֶּוֹ שִׁעְּרעַלְיל מִן־הַעֹּוֹר וּבֶּוֹ שִׁעְּר إرَكِم مِحَيَّا هِم مَثِيْهِ اِمَيْم

בישא או דַקְנָא הוא: נְמֵיה בְּהַנְא נִתְקא הוא סָּנִירוּת מהב סומל בהבל ווסאוב מטווטי עמיק מן משקא יביה ווֹבוֹוּ כֹבוֹלֹא זִנו מֹכֹנוֹמֹא וֹבֹא

beard. it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

מבולה ומים: וְהִסְּנְּיִר הַכּבֵוֹן אָת־נָגע הַנָּמָל הְמִּוֹר וְשִׁמְּרִ שְּׁחִוֹר אֵנִן בְּוֹ מִוְ מִשְׁכָּא וִשְׁמַר אוּכָּם בֵּיִם וֹנִינֹּנִ אֵּגוֹ מַנֹּאַנִי מְמָּנִל מֹן יַנִיפֹא וֹנִאַ כְנִי מִנְיַזְנִי. מַמֵּנֵל וֹבֶּי־יִרְאָה הַכֹּהֵן אָת־גָּנִע הַנָּהָק

נְיַבְאַ מִּבְּגָא וִמָּוֹן: ביה ונסנר כְּהָנְא יָת מַכְּהָשׁ וֹאָב, וֹטִוּ, כֹעַלֹא נִע מַכַּעַהָּ

the scall seven days. du tug him that hath the plague of black hair in it, then the priest shall than the skin, and there be no appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the And if the priest look on the plague

تَثِمُ عِنا مُمُع مِنا لِمُنِد: וְלֹאִ הָוָה בִוּ שִּׁעָּר צְּהָב וּמַרְאֵה تۈچرىن ئىيىر كۆچۈن ئىنىم וָרְאָה הַכֹּהָן אָת־הַנָּגִעַ בַּיִּים

בַּאַבַּא: ימטוו נטלא ביט המול מן וֹלְא עַוֹנִר בֵיה שְׁעַר סוּמָּל שְׁבִיעְאָה וְהָא לָא אוֹסִיף נְהָקָא וֹנְטַוֹּג כַּעַוֹלָא נִט מַכַּטַמָּא בּׁנִמָּא

not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

נטפא מבלא ומול טלנווט: וְטְשׁׁנַּבְּשׁ וֹאָשַ עַנְּשׁׁעׁ לַאָּ וֹנִבְשׁ וֹוּנִלָּש סַּטִּבׁוֹוּ נִשַּׁא וּבֹּמִם

the scall seven days more. diest shall shut up him that hath seall shall he not shave; and the then he shall be shaven, but the

וֹמִים מֻּוֹינו: וְּעִסְׁנְּוְרַ עַכְּעֵין אָטַ עַדְּמָטְׁל מֻבְלֵּלִי יִטְקָא לָא גִּנְבָע וְנִסִּוּר כְּעַדָּא נִטַ

- *tale* (a"c ecaad a, a): (92) בראש או בזקן. בא הכמוב לחלק בין נגע שבתקום שער לנגע שבתקום בשר, שוה סימנו בשער לבן, וזה סימנו בשער
- (30) ובו שער צהוב. שנהפך שער שחור שבו ללהוב: נחק הוא. כך שמו של נגע שבמקום שער:
- כמו שנשמר ושתר שמור לממ בו וגוי: (IE) ושער שחור אין בו. סל מס סיס נו שער שמור מסור, ומין לריך לסמגר, ששער שחור מימן מסרס סומ נומקיס,
- (25) והנה לא פשה וגר. סא אם פשה, או סיס בו שער לסוב, ממא:
- יפשם יעבור השערום וילה למקום הגילום: (33) והחגלה. פנינום סנמק: ואח הנחק לא יגלה. מנים שמי שערום ממוך לו פנינ, כדי שיסל ניכר לס פשס, שלס

- בְּגָבְיוֹ וְמְבִיר: הְעָּוֹר וְשִׁהַר אַתּוֹ הַכּהָן וְכְבָּס בַּמְוַר וּמַרְאֶבוּ אֵנֶנָנּוּ מְּמָל מִן־ ◄ بنهد بند أبرؤم حالا حولوم برؤرم
- אַבוב' מְבוֹבני: ע וָאִם־פְּשָׂה יִפְשָׂה הַנָּהָק בְּעַּוֹר וָאִם אוֹסָפָא יוֹסֵיף וָהְקָא
- הַצְּּהָב מְּמֵא הָוּא: בְּעָוֹר לְאִיוְבַקָּר תַכֹּתָן לַשֶּׁעָר ه إَرِهِٰٓ الْأَوْتُرَا إِبَيْنَ فِهُِٰتَا بِيَهِمَ وَيُرَمَ
- שְׁהַוֹר הָוּא וְשִׁהַרְוֹ הַכֹּהֵן: (ס) מַּעַׁר צַמָּעַרְבָּי נִרְפָּא עַנָּמָלַ ^{ענ} נְאָם_בַּמְּגַנִיוֹ עְמָּדְ הַנְּּמָלְ וְשִׁמְּרִ
- בְּשְׁרֶם בֶּבִירָת בָּבַרָת לְבָּוֹת:
- בּבַע בַּנִא פַּבַו בַּגוּנ מָבַונ בּשְּׁנִם בּּבַרְע בּבַוֹע לְבַּנְע וְרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנָּה Ė&LL_
- (שלישי) שָׁהָוֹר הְוּא: וֹאָיִשׁ כַּּי וֹמַבְשׁ בַאָּמִוְ בַבְּעַ בִּיּאָ מִיבַר אָבוּ, וֹמַר מָּמָּר בוּמָיִר
- גּבָּחַ הַיּאַ שָּהָור הְיּאַ: יי וֹאִם מִפּאָנו פֹּלָוו וֹמִנֹם באָאָוּ וֹאִם מִפַּבוֹנ, אַפּוָנוּ וֹמַב אָהָּוּ

- כַּבוֹהָא וֹגַּבָּה לַבוּהָוָנִי, וֹנֹבַכֵּי: אַמִּיק מִן מַשְּׁכָּא וִידַכֵּי יָמִיה במשקא ימחזוהי ליתוהי שְׁבִיעְאָר וְהָא לָא אוֹסִיף וָהָקא וְרָאָר הַכְּבָוֹן אָר־הַנְּהֶק בַּיִּים וִיִּחִי כְהַנָּא יָת נִהְקָא בִּיוֹמָא
- בְּמָמֶכֹּא בְּתַר דְּכוּתֵיה:
- לְשְׁמָּר סִוּמֶל מְסְאַב בוּא: נֹטַׁלֵא בֹתְּמִּכֹּא לָא גֹבּפֿר כָּהַנָּא liùitte élik lûx xioll
- אוכם הֹמוֹן בוּוּ אִנַּסׁוּ וֹעַבֹּא נאם כֹּב בַּנִב לִם נִנִילַא נַסְׁמָּב
- בְּבֵי הוּא וִידַבֵּינִיה בְּהַנָּא:
- خمُلِيرا حَتَدًا حَتَدًا فَأَدًا فَأَدًا: וולבר או אמא אבי יהי במשף
- LFX: בֿבְקְאָ הוא סְגִי בְּמַשְׁבָּא דְּבֵי כבולא נבא לממצ
- לַרִיח הוא דָּבֵי הוא:
- בישיה גליש הוא דבי הוא:

- and he shall wash his clothes, and priest shall pronounce him clean; deeper than the skin, then the and the appearance thereof be not 34 if the scall be not spread in the skin, spall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest
- skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in the

be clean.

- for the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek 36 and, behold, if the scall be spread in then the priest shall look on him;
- clean. the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and 37 and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,
- even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in
- the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,
- head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his
- forehead-bald; yet is he clean. the front part of his head, he is And if his hair be fallen off from
- (35) אחרי שהרחו. אין ליאלה פושה לאחר הפעור, מנין אף בעוף שבוע ראשון ובעוף שבוע שני, מלמוד לומר פשה יפשה:
- וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. הא ממא שמהרו הכהן לא מסור (מועד קמן ז:): (דב) ושער שחר. מנין אף סירוק וסאדום שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנים סוסב. לסוב כמו
- (88) בהרת. מלרלורומ:
- מברבורות אדמימותו קרויס בסק, כאים עדשן שבין עדשס לעדשס מבסיק סבשר בלובן לת: (95) כהוה לבנוח. שלין לוצן שלקן עו אלא כסק: בהק. כמין לוצן, סגראס צצשר אדס, אדוס שקורין רוש"ו צין
- בשר, בשער לבן ומחיה ופשיון: (0+) קרח הוא טהור הוא. מסור מטומלת ומקין, שלינו ודין בסימני ללש ווקן שסס מקוס שטר, ללל בסימני נגטי טור
- שמוכיו, קכוי קכמם: (I+) ואם מפאח פניו. משפוע קדקד כלפי פניו, קרוי גבחם, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפוע קדקד כלפי

בוא ללבשטו או לוּפשטוי: נוגע לְבָּן אַבַּטְּגַיִם צָּרַעָּה פַּרַחַתְּ י_ב וְבְי־יִהְיָה בִּקְּרַחַת אַנִּ בַנַּבְּחַת

ئىل: אַ בְּנַבַּשְׁעַוֹ בְּמַבְאָב בְּבַעַתְּ قه تيثين לבְנָה אַרַמְבֶּׁמֶת בְּקְרַהְתָּי १५४० थेते एटते १५६० थ्रेथ्न

** אַגַּמַ_גַּבונה בווא הַמָּא בווא הַמָּא

نظڙ%: لَمْحِ_مُقُط نَمُٰمُكِ لَمُمْعِ ا مُمُعَ יי יהיי פְרַמִים וְרֹאִשׁוֹ יִהְיָה פְּרֹוּעַ והצלוע אַשֶּר בַּוֹ הַנָּגַע בְּגָרֶיוֹ

לְמַּחֲנֶה מוֹשְּׁבְוֹ: (ס) שְׁמֵא הָוּא בְּּדֶר נִשֶּׁב מִחָוּץ בְּלְ־יְמֵיר אֲשֶׁר הַבָּנִע בָּוֹ יִמְמָא בִּל יוֹמִין דְּעִבְּמִשְׁא בִּיה יָהִי

خَتُرُد مُثِدُد مُن خَتُرُد فَمُنْدَت:

מְלֵאכִים מִּוְר: וְלָאָמֶר אַנְ בְּמְנִר אַנְ בְּכֶּלְ וּלְמִּנִרְאַ אַנְ בְּמָהְבָּאַ אַנְ בְּכָּלְ אַן בְּמִּטִׁ, אַן בְּמְנִב לְפַמִּטֵּים אַן בְמִעָּלִא אַן בְּמִנְבָּא לְכִּטִּלָּא

> או בגלישותיה: סְגִירוּת סְגְיָא הִיא בְּקַרְחוּתֵיה בולישותא מכתש חיור סמוק ڔؙڷڔ בְקַרְחוּהָא אוֹ

> בְּמִטְזֵי סְגִירוּת מְשָּׁךְ בִּשְּׁרָא: בקרחותיה או さればいる מומט מכשמא שונר סמוט ĊĽĊX

> בְּרֵישִׁיה מַכְּמָשִׁיה: ענאַ סַאָּבָא נְסַאָּבָנִיה כָּחֲנָא ひかがけ

עַסְמָאָבוּ יַקְבוּי: יהעשר ולא הסקאבו ולא נְבֵוּ פְּבוּנְהַ וְהַבְ מִּפְּם כַּאָּבוּלָא לבישורי יהון מבוּגין ובישיה

מותְבֵיה: はずにな ムロネト・ロメ מְסְאַב מְסְאַב הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי

סְגִּירוּ בְּלְבוּשׁ עַּמַּר אַוֹ בִלְבוּשׁ לי נְחַבְּּגָּׁה בְּירִינְהָנֶת בְּיֹנְנָגַע צְּרְיִשְׁא צָּבֵּיִי יְהִיה עַבְּּחָשׁ

אַבוּדה מִשְּׁך:

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in 42 the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

skin of the flesh, as the appearance of leprosy in the bald head, or in his bald forehead, the plague be reddish-white in his him; and, behold, if the rising of Then the priest shall look upon

head. . him unclean: his plague is in his 44 the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

shall cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague is in

garment, or a linen garment; a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is in

made of skin. wool; or in a skin, or in any thing 48 whether they be of linen, or of or in the warp, or in the woof,

בשמין ומכוס שסיא נדון בשבוע א', ולא כמכאס נמקין של מקוס שער שאין מעמאין בארבע מכאום, שאת ומולדמס, בסרמ עור בשר, אדם כי יסים בעור בשרו, ומסו אמור בו, שמטמא בארבע מראות, ונדון בב' שבועות, ולא כמראס לרעת האמור (בד) נגע פבן אדטדם. פַמּוּדְּ. מניין שֹמר המראות מלמוד לומר כמראה לרעם עור בשר, כמראה הלרעת האמור בפרשת

כום פומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (א- בראשו נגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרבות שאר המנוגעים, מלמוד לומר ממא יטמאנו, לרבות את כולן. על כולן

בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקול ממלו ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (פֹּיּ) פּרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פּרוע. מָגָדֶל שַׁעָר: ועל שפם יעשה. כֹּלִינָל: שפם. שער השפמיס, גרינו"ן

סואיל וסוא סבדיל בלשון סרע בין איש לאשמו ובין איש לרעסו, אף סוא יבדל: מחוץ למחנה. מוץ לשלש ממנות (פסמיס (6+) בדד ישב. שלא יסיי שאר ממאים יושבים עמו. ואמרו רצומינו (ערכין מו:), מה נשתנה משאר ממאים לישב צדד,

בְּבַעַ הָּיִא וְהַרְאָה אָת־הַכּהָן: בְּמְנֵבְ אָּנְ בַבְּבַבְבַבְיבַבְיב ^{פּּ} בַבְּנֶר אָנִ בְעִּנִר אָנִרבַשְּׁתָּי אָנִר וְהְיָה הַנְּגַע יְרַקְרָקו צָּוֹ צָּרַמְדָּם

אָט_עַנוֹּגַת הַבְּעָּע וֹמִים: יי וְרְאָה הַכֹּהֵן אָת־הַנְּגַע וְהִסְגִּיר

מֹמֹאָבְע עַנּוֹנִת מִמֹא עַנּא: נעשה העור למלאכה צבעת אָוַבְלַמְנֶבְ אָנִ בַּלְנִב לְכָּבְ אָּמָּבַב יי קר פְשָּׁה הַנָּגַע בַּבֶּגָר אָרַבַשְּׁתָי וֹבְאָב אָנַר הַנָּגַע בַּיָּנִם הַשָּּבִיעָּיִ

نجُلَّة: בְּיִצְיִם מִמְאָנִיתְ נְיִנִא בַּאָהֵ הַמְּוַר צְּשֶׁר־יִהְנֶה בָּוֹ הַנְּגַע אָן בֿפֹּמִשְׁים אָן אָעַבַבֿעַבַבֿעַ יי הַשְּׁטָרו צָּוֹ אָת־הְעַבֶּרֶ בַּצָּמֶרֹ וְשְׂרָוּ אָת־הַבֶּגֶּר %r %⊓_

בְּמְנֵב אָוְ בְּבְלִי־מְוְר: פֿמָּׁע עַפָּׁנֹת בּבֶּינֹע אָן בַמָּעֹי אָן מַכְּטַמָּא בּלְבוּמָא אִן בֹמִעֹיָא וְאָם יִרְאָָר הַכֹּהַן וְהָנָּת לֹאַ־

چڌري: בן בַּנְיָה וְבַסְנִירָן הָבְהַנַבַוֹמִים וְצְנְּחֹ תַכְּהֵוֹ וְלָבָּטִׁי אָת אֲשֶׁרַ

> הוא וְיִתַּחְזֵי לְכְּחֲנָא: מו במשף מקמש סגירוקא בשה או בערבא או בכל בֹלְבוּשָׂא אָוָ בְתַּמְבָּא אוֹ וובו מכשמא זבול או סמול

> נְעַ מַכְשַּׁמָא מָבָּגָא נְנִמָּוֹ: ווטוו כבוא ונ מכשמא ווסור

> בְּעַׁמַאַב בַינּאַ: فلايك άΠĢŢΧ בוטהביד משקא לעבידקא בֹלְבוּהָא אוּ בֹהִעוֹא אוּ שְׁבְיִעְאָה אֲבֵי אִיֹסִיף מַכְּהְשָׁא וֹנִבְוֹנִ נִבְ מַכְּעַהָּא בּנִנָּא

> במשך דיהי ביה מכקשא צבי או בכְהָנָא או וָת כָּל מָאן מִטְיָּגָא אַן יִנוּ מִנְבָּא בַּמְּנְנִא וויקיד וָת לְבוּשָׂא אוֹ וָת

لغط نفتد خفته نفع خع عبقبك

בְּיה מַכְּהָשְׁא שְבְעָא יוֹמִין הָנְיָנוּח: ויפַקיד כָהַנָא ויהורון יָת או במרבא או בכל מו המשר:

ناناركان: סׁגובוּט מֹטַסַבא בוּא בֿוּנבא

the woof, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in ss behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

a malignant leprosy; it shall be

skin, wherein the plague is; for it is

of wool or of linen, or any thing of

the warp, or the woof, whether it be

And he shall burn the garment, or

plague is a malignant leprosy: it is

whatever service skin is used for, the

warp, or in the woof, or in the skin,

And he shall look on the plague on

spread in the garment, or in the

the seventh day: if the plague be

hath the plague seven days.

the priest.

plague, and shut up that which

And the priest shall look upon the

leprosy, and shall be shown unto

thing of skin, it is the plague of

the warp, or in the woof, or in any

in the garment, or in the skin, or in

If the plague be greenish or reddish

burnt in the fire.

seven days more. plague is, and he shall shut it up 54 they wash the thing wherein the then the priest shall command that

זה עור שנעשה בו מלהכה: (84) לפשחים ולצמר. של פשמים או של למר: או בעור. זס עור של א נעשס בו מלאכס: או בכל מלאכת עור.

(פי) ירקרק. ירוק שנירוקין: אדמדם. אדוס שנאדומיס:

- (ופ) צרעה ממארה. לשון פגון מַמְּמִיר (יחוקחל כח, כד), פויי"נטש בלע"ו. ומדכשו חן בו מחרס שלח חסים סימנו:
- מלמוד לומר סיא באש משרף, אינס לריכס דבר אחר עמס, א"כ מס מלמוד לומר בלמר או בפשמיס, לסוליא את סָאִימֶרִיוֹח שבו (בפ) בצמר או בפשחים. של למר או של פשמים, והו פשומו. ומדרשו יכול יכיל גיזי למר ולנילי פשמן וישרפס עמו,
- שקן ממין אחר אימריים לשון שפה, כמו אימרא:
- קומב סנדתי סט כילד, יכבם מן סבדד עמו: (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סגגע בלבד, מלמוד לומר את אשר בו סגגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום, מלמוד

 $(\zeta \xi \zeta \xi \zeta \zeta \zeta)$ שביתי

ללבטטן אָן לַיַּבַטטן: הוא בָאֵטׁ תִּשְׂרְפֻּנִּנִּ פְּחָתָת הָוֹא בְּנִּירָא תַּיֹקְרַנֵּיה הְבְרָא הִיא אָת־עִינוֹ וְהַנָּנַע לִא־פִּשָּׁה טְמָא הַנָּגַע וְהַנַּה לַאַ־הָפַּּוּ הַנָּגַע וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵיו הָכַּבָּס אָת־

מֹן עַהֵּטֹּוֹ אָנְ מִן עַבֹּלֵב: אַרוֹ מִן־הַבֶּגֶר אַוֹּ מִן־הַעּוֹר אָוֹ י הַנְּגָּת אַנִוֹנוֹ, נִיכִּדֵּס אָנִיוָ וֹלִנֹת וָאִס בְאַָר הַכֹּהַן וְהִנָּר בַּהָָרוּ

אָר אָשֶׁר בּוֹ הַנְּגִּע: עור פֿרַחַת הָוּא בָּאָשׁ הִשְּׂרְפָּנּוּ حَمَّلَ، אִוַבְלֹמְנִב אָוַ בַּלֹבְ, בַּבֹּ וָאָם_מַרְאָּר עֹוֹד בַּבָּגֶר אָוֹ־

מְנֵים בַּנֹּנָת נְכַבַּס מֵנִית נְסָבַר: حُجْ حُجْ، لِيَعْبَدِ كِيْرِيْكُ لِيُحَدِّمُ لِمِنْ الْمُحْدِّمِ لِمُنْ الْمُعْدِدِينِ الْمُعْدِدِين بْتَجُرْك אِنَـتِهُبُ، אِنَـتِمْدُ جِنَا

לְמַבְּרִוֹ אָוֹ לְמַמְּאָוֹ: (פּ) אַן בֿקְבֶב אַן פֿקַבַפֿקיבאַן אָן מּנִבאַ אַן פֿלְ מָאַן צַּמָהַנּ وقام و تهِور ا هِذَ يَرَفِهُ مَا هِذِ يَاضِمُ لَا يَضِمُ لَا خَرَاتُ فِقِدَ هَا جَرَابِهُ هَا تَامِنِهُ אַט שוּרָט נֵגַע־צָּרַעַּה בָּגֶר דָא אוֹרָיָהָא דְּטַבְּהָשׁ סָגִירוּ

> בשהיקוה או בְּחַבְּתוּמִיה: XrarF なゆダロ מַכְּטְשָׁא מון כַּד הַנְה וּמַכְּמָשְׁא נו מכשמא נוא לא מנא כְּעַוֹלְאַ בַּעַר דְּעַוֹנְרוּ

۲ĽĖX: מַמְבַּא אַן מִן מָעַנֹאַ אַן מִן ויבוּע יַמוה מו לבושָא או מו מַכְמָשְׁאַ בְּתַר דְּחַוּרוּ יָתִיה נאם בוֹנא כבוֹנא נבא הֿמֹא

מיקדניה ית דביה מקקשא: מו שמה פונא ביוא בוולא בְּמִּטְנִא אַנְ בַמְבַבָּא אַנְ בַבַּבַ נאָם שַּׁשַּׁבוֹי מוָד בָּלְבוּשָׁא אוֹ

מנעון מכשמא וואמבה שנונוע לא מאן במשב במחור וומבי ילְבוּמָא אוּ שָּׁהְיָנִא אוּ עַרְבָּא אוֹ

לְדַבְאוּמִיה אוֹ לְסַאְבוּמִיה:

without. whether the bareness be within or burn it in the fire; it is a fret, spread, it is unclean; thou shalt colour, and the plague be not sti begnach ton evad eugeld eht its the plague is washed; and, behold, And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of gnidsew odr roths mib od ougsly odr 👌 And if the priest look, and, behold,

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to woof, or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the leprosy in a garment of wool or To sugalq shi to wal shi si sidT

וגו', וסקרמם כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש במורם כסניס (פרק מו, מ): לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרחת לשון אחוריים, והגבחת לשון פנים, כמו שכחוב ואם מפאח פניו אף כאן פרם בכולו מסור. לכך אחו סכחוב לשון קרחם וגבחם. ולענין פירושו וחרגומו וסו משמעו, קרחם לשון ישנים, וגבחם בבגדים שסיל מסורס, נלמרס קרמת וגבמת בלדם, ונלמרס קרמת וגבמת בבגדים מס לסלן פרת בכולו מסור (מנסדרין פת.), בגבחחו. כמרגומו בְּשָׁמִיקוּמֵפּ מוּ בְּמַרְמוּמֵפּ: קרחחו. ממקיס, ישניס. ומפני סמדרש שסולרך לגורס שום, מנין לפרימס פחחת היא. לשון גומל, כמו בְּשַׁמַת קּפְּמָתִיס (שמולל־יו, מ), כלומר שפלס סיל, נגע שמרליי שוקעין: בקרחתו או מקוס, דברי רבי יסודה, וחכמים אומרים וכוי כדאימא במורח כהנים (פרק טו, ו), ורמוחיה כאן לישב המקרא על אופניו: ספך ולא פשה עמא, ואין זריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, הלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל (55) אחרי הכבס. לשון בּעְשׁוֹמ: - לא הפך הנגע את עינו. לא כסס ממראימו: - והנגע לא פשה. שמענו שאס לא

- (95) וקרע אוחו. יקרע מקוס סגגע מן סצגד, וישרפנו:
- (אפ) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:
- לשבילה מתורגמין וילשבע: של כבוסין שבפרשה זו לשון לבון, וְיִמְּמַוֹר, חוץ מזה שחינו ללבון חלה לעבול, לכך חרגומו וְיִגְעַבַּע, וכן כל כבוסי בגדיים שהן (83) וסר מהם הגגע. אס כשכנפוסו נתחלה על פי כהן קר מחנו הנגע לגחרי: וכבה שניה. לשון מצילה. חרגום

.271 98nd no 9va The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19 on page 148. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah

מזרש וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַבֶּיל וִיָּ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

שְׁבְּרְתִּי וְהוּבָא אֶלְ־הַכֹּהֵן: ַ זָאַת מְּהְנֶת הֹנְרָת הַמְּצֹּרֶׁע בְּיִוֹם

כַּבְילֵא: בְּיוֹמָא דַּדְכוּמִיה וְיִמִּימִי לְנָת בא טבי אוריקא דסגירא

brought unto the priest. 2 the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

עַבְּרָעִת מִן־הַצְּרִיעַ: וְרְאָה תַכֹּהַן וְהַנָּה נְרְפָּא נָגַע־ ָ וְיִשְׁאְ הַכּבְוֹן אֶלְ־מִחָּיִץ לַשְּׁחֲנָה

סְנִירֶא: וֹבֹא אִנַּסֹּ. מַכַּׁשַׁמָ סַׁלִּיִבוּנַשׁא מוֹ ĊĽťX ムなされる

then shall the priest command to be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy 3 the camp; and the priest shall look,

And the priest shall go forth out of

אָבו וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאָוָב: إلابة مخشا إלקח למשתר שְּמֵּי־צְפֶּרִים חַיִּוֹת מְהֹרֵוֹת וְעֵּיֵץ

וְאֵיזובְא: וֹאֹמֹא בֹאֹבוֹא יִגֹּבֹת וְעִינְיִ שנשנו אפנון שנון בלנון נופּפֿיד כְּהָנָא וְיַסָּב לְרְמָרַכֵּי cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and 4 take for him that is to be cleansed

ਜੁ¦'□: הְאָהָת אָל־בְּלִי־הֶנֶים עַלְּאַ לְמָאוֹ דַּחַפִּף עַלְ עֵי ְ וְצְנְּהֹ תַכֹּהְׁן וְשְׁחַשׁ אֶת־תַצְּפָּוֹר וִיפַּקּיד כְּהָנְא וִיכּוֹס יָת צִפְּרָא

ಫ⊑ಟ್ಷ:

vessel over running water. kill one of the birds in an earthen And the priest shall command to

다다:''ㅁ: הַצְּפָּר הַשְּׁחְטְה עַל הַמָּים דְּנְכִיסְהָא עַל מֵי מַבּוּעַ: אַנְטְׁם נְאָנִיו תַצְּפָּרִ תַּתְיָּה בְּרַם צִפָּרָא תַנְטָא בְּרָטָא דְצִפְּרָא עמולְעּמ וֹאָט בֹאָנְר וֹמֹלָץ וֹנִי אָּנוּלָא וֹנִמִּבּוּץ נִימִנוֹ וֹנִי الإلا للإلا श्रुत एंड्रेंट एंग्रंच खून श्रंदेह

אֹמֹא בֹאֹבוֹא וֹנִינ אֹבֿה וַבִּינוֹנִי נְתְ צְפָּרָא חַנְתָא נַסָּב נָתַה נָנָת

over the running water. blood of the bird that was killed and them and the living bird in the scarlet, and the hyssop, and shall it, and the cedar-wood, and the As for the living bird, he shall take

הַצְּפֶּׁר הַחַיָּה עַלְ־פְּנֵי הַשְּׁהֵה: צִפְּרָא חַיִּהָא עַל אַפּי חַקְּלְא: שֶׁבְע פְּעְּקְים וְמְּבְרֵי וְשִׁבְּלֵח אָתְ־ שְּבִע וְמִנְין וְיִשְּבְּחִי יָת ְּוְהַנְּּה עַּלְ הַמְּשַּׁהֵרְ מִן הַצְּּרָעַת וְיַבֵּי עֵלְ דְּמִבַּכֵּי מָן סְּגִירוּהָא

field. go the living bird into the open pronounce him clean, and shall let leprosy seven times, and shall that is to be cleansed from the And he shall sprinkle upon him

- (2) זאח חדיה חירה וגיר. מלמד שלין ממסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות שנשתלת שם בימי תלומו:
- מקל של ארו: ושני תולעת. לשון של למר לבוע וסורית (ב"מ כא.): באין על גסום הרוח (שם): ושני חולעה ואזוב. מה חקנסו ויחרפא, ישפיל עלמו מגאוחו כחולעם וכאווב: שין ארז. פְּמְפּוּמֵי דְבְרִיס, לפיכך הווקקו למהרחו לפרים, שמפטפטין חמיד בלפלוף קול (ערכין מו:): ועין ארו. לפי שהנגעים (4) חיות. פרט לטרפות (תולין קת.): שהרות. פרט לעוף מתח (שם). לפי שהנגעים בחים על לשון הרע, שהוא מעשה
- (a) על מים חיים. נומן אומס ממלס בכלי, כדי שיסא דס לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעית (קועס מז:):
- מסא בכלל עבילס, מלמוד לומר ועבל אומס ואת סלפור סמיס, סחייר את סלפור לכלל עבילס: סוסורים, כענין שנאמר ואם עך סארו ואם שני סמולעם ואם סאווב, קיסס אחם לשלשמן, יכול כשס שאינס בכלל אגודס כך לא (6) אח הצפור החיה יקה אוחה. מלמד שלינו מוגדס עמסס אלא מפרישס לעלמס, אבל סעץ וסאורב כרוכים ימד בלעון

′;ά′□: וֹלְמֶּב מִטְוּא לְאָּבֶּלְוְ מִּבְׁמָּנִי נְמְבֶּר נְאַבַּר יָבְּנָא אֶלְ-הַמְּבְוֹנָה בְּמִיּא וִיִרְפֵּי וּבְתַּר פַּוּ יִיעּוֹלִ אָנוַ־בְּלְ־שְׁמְּרִוּ וְרְחַוֹּץ בַּמִּיֹם וִינַלְּח יָנוּ בְּלְ שַּׁצְּבֵיה וְיִסְחֵי וְכְבֶּסְ תַמְּשַּׁהָר אֶת־בְּגְדְׁיוֹ וְגַצְּתוֹ וִיצְבַּע דְּמִדַּבֵּי יָת לְבוּשׁוֹהִי

אָט_פֿמָנו פֿמִנם וֹמִבַינ: ינּבְיַת וֹכִבָּיַס אָעַבַּלִּלְנִוּ וֹבָתַּא וֹאָעְ זּבָּע מֹגוָוּו וֹאָעַבַלַגְ_חָׁמָבוִוּ פַלַמְתְּלְנִי אֵנוַ בַאָּמִנְ וֹאֵנוַ וֹלֵנוְ וְהָנְהֹ בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעָּׁי וָנַלָּח אָת־

:ايْثُمُّ מּנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמָן וְלִג אָחָד קמימה ישְלֹשֶׁה עַשְּׁרֹנִים סָלֶת ישיאל הַמִּימָם וְכַבְשָּׁה צַּחָה בַּת־שְׁנָהָה יבוֹנִם בַּמְּטִינִי וֹפַׁע מָּדִּיַ_כַּבְמָים

יְהְנְה פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר: بالإنم بالإمار للإلاط خواز וְהָצֶּמִיר הַכֹּהָן הַמְטַבר אָת

: ١٤٠١ المان تَهُمُا لَتِرْكُ غُرُهُ فِرْنَعُ لِانْظُلِ خُوْرًا וְהַקְּרֵיב אַתָּוֹ לְאָמֶּם וְאָתַ־לָּגִּ

Ľt8: הְאַּשֶׁם הוּאֹ לַכּהֵוֹ קָדֶשׁ מְדְשָׁים בְּמְקוֹם תַּאָבֶשׁ בָּּג בַּתַּמָּאִת ַבּיִי וְשִּׁעַבַּׁת אָת־הַחַמָּאָת וָאָת־הַעַּלָה لْمُلَام عُنالِيَةِ كُمْ خِمْكِيم غُمُنا

לְמַּמְבֹּנוֹע מִבֹּמֹא וְנִמֹוֹ:

בְּמִנֹא נִגֹבַכּנ: לבושותי ויסחי ית בשריה כֿל שַּׁמַבוּיה וַנַּלָח וִיצַּבַע וָתַ צַלַנוּע וֹנְע נִּבְינֵי עֵּינוּה וְנָת כל שַעַּרוה ות רַישִּיה ווָת

ווהו בְוֹמָא שָׁבִוּעָאָה וְגַּלַח וָת

FCQQQX: **الإلى** בַּר שַׁהַה שַלְמָהָא וּהָלָהָא אַמּבוֹן הַּלְמִוּן וֹאִמּּבוֹשֹא שֹבֹא ובוומא המונאה ופב הביו

משבן זמנא: במבכי ווחדון בדם יו בחרע ונלום פְּעַוֹא דִּמְּדַפֵּי נָת װּבָרָא

אַבלא בוב וו: לוגא דמשקא וירים יקהון וֹלַבוּר וֹטִיה לְאָּמֶּלֹא וֹנִי וֹוֹסַּב כַּבַוֹלָא וֹט אֹמֶבָא בַבַּא

אַמוֹבא באַנוֹבא

shall dwell outside his tent seven he may come into the camp, but and he shall be clean; and after that his hair, and bathe himself in water, wash his clothes, and shave off all And he that is to be cleansed shall

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall his head and his beard and his that he shall shave all his hair off And it shall be on the seventh day,

and one log of oil. meal-offering, mingled with oil, parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

.gaireem the Lord, at the door of the tent of cleansed, and those things, before $_{\rm II}$ shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

before the LORD. and wave them for a wave-offering guilt-offering, and the log of oil, he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

the guilt-offering; it is most holy. the sin-offering is the priest's, so is in the place of the sanctuary; for as sin-offering and the burnt-offering, the place where they kill the And he shall kill the he-lamb in

- (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שלפור נמשמיש המפה (מ"כ פרק א, יא. מולין קמא.):
- (9) אח כל שערו וגוי. כללופרט וכלל, לסגיא כל מקום כנום שער ונראה (פומה מו.):
- (מנמום לה.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן ממנו ל מנוך אונו וממן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממלמ: ישלשה עשרונים. לנקני צלשה כבשים הללו, שממלמו ולשמו של מנורע מעונין נקנים
- (II) לפני הי. נשער נקנור, ולה בעורה עלמה, לפי שהוה מחוקר כפורים (קומה ז.):
- ושט שלוג: (בו) והקריב אוחו לאשם. יקריננו למוך סעורס לשם לסניף, שסול מעון מנופס מי: והגיף אוחם. למ סלשם

ומַל־בָּהָן רַגָּלוּ הַוְמָנִיה: تافنت لمحكثا ثدر تافنت וֹלְלֵטׁם עַכְּעֵן מִבָּם עַאָּמִם וֹנִעֹן

על־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׁמָאלִית: ہ וֹלְלֵטׁם עַכְּעֵוֹ מִלָּיֵ עַהָּמֵמׁו וֹנֹגָּע

: בולבי خَمُمُحُمُ إِنَّ اللَّهُ حَمْدُ اللَّهُ خَمُرُاتِ كَافَرُا حَطَر بَاهُمُهُ كُرُبُ لِبَائِد مَالِ بَهُمُا or הַנְּמָּנְיִה מִן־הַשֵּּמָן אָּשֶׁר עַל־ אָט_אָגֹּבֿהָנ וְמְבַלְ תַכִּבוֹן

בְּאַמֶּם: <u>וְמֵּלְ בְּטֵוּ רַנְּלְוִ רַוֹּמְנְיִּ</u>ע מֵּלְ גַּם בַּזִּמְנִיִּא נְעֵּלְ אֵלְיִוּן רַנְּלְיִּרִּ تانظند لمَم خَثا ثبر تانظند لاتضغ لمَمْ هَذِيرا نتاب ע הבהן על הנוך אָנוֹ הַמִּטַהַר בְּהַנָּא עַל רוֹם אוֹדְנָא דְמִנַבֵּר بظثريا يا في المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة

أخقْد مُكِّرً، يَحِيًّا كِفِيْرَ نُعِيِّكِ: עַכּעָן ישׁן עַלְרַאָּהְ עַמִּשְּׁעִיר דְּכְּעָנִיּאִ יִשִּׁין עַלְּיִינְיִּאָ יִשְּׁיִּרְ בִּיִּשְׁאִ בְּמִבְּיֵּר « וְהַנּוֹהָר בַּשְּׁמֶן ְאֲשֶׁר עַל־כַּף יִדִּיִשְׁהְאַר בְּמִשְׁהָא דְּעַל יָדָא

و، וְנְיְשֶׂה הַפֹּהְוֹ אָת־הַחַשְׁאִת וְכִפֶּׁר וִינְיְבִיר פְּהַנְאִיָת חַשְּׁתָא וִיכִפּר

יִשְׁתַם אָת־הַעֹּלְה: שַּלְ־הַמְּשַהֵר מְשְּׁמְאָנִוּ וְאַהַר שִּלְ דְּמִרַבֵּי מִפְּאִוּבְתֵּיה יּבְתַר

> בּגַקוש בַּנְּמָנגָא: יביה דימינא ועל אליון במבכי בומולא ומכ אלוון ווטון פֿעוֹא מַל רוּם אוּדְנָא וְיַסְׁבַ כַּבְּיִנְאַ מִגְּמָא גַּאַמְמָא

> ドダロガス וובוט מֹן וֹבֹא בַבְבַבֹּלֹא וִפַּב בְּהָנָא מִלְוּנָא דְּמָהָּהָא

באאבייה שבע זמנין קרם ינ: ني المناه בומולא מו ממוש במכן ובוש וֹוֹמִבּוְלְ כַּבְּנִיֹא נִט אָהֹבֹּהִנִּצִ

וּמִשְּׁאַר מִשְּׁחָא דִּעַל יְדֵיה יִמֵּין

בׁנֹמִנֹא מֹלְ בַּמֹא בַּאַמְּמֹא:

ווכפּר הַּלְוָנוּ כִּנִוֹלָא צוֹבִם :וֹ:

בן יכוס יח עלקא:

his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

his own left hand. To mls pour it into the palm of And the priest shall take of the log

toe of his right foot.

the Lord. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil ol that is in the oil that is in his left And the priest shall dip his right

the blood of the guilt-offering. the great toe of his right foot, upon thumb of his right hand, and upon is to be cleansed, and upon the T the tip of the right ear of him that his hand shall the priest put upon And of the rest of the oil that is

говъ. atonement for him before the and the priest shall make head of him that is to be cleansed; priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

- כסנים (פרק ג, א): ו הימורים לגבי מובח, לכך נאמר כי כחמאם האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כחמאת, חלמוד לומר וכו', בחורת בכסן סשום אשם זה למעאמ, שלא מאמר הואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום להנמן על מנוך ובהונום, לא יהא מעון ממן דמים במקוס אשר ישמע וגו' (ובמיס מע.): בי בחשאת. כי ככל המעאות: האשם. הוה רבהן. בכל עבודות המלוית שהאשם מעוץ שחימה בלפוץ, לפי שילא זה מכלל אשמוח לידוץ בהעמדה, יכול חהא שחימחו במקום העמדחו, לכך נאמר ושחע (EI) במקום אשר ישחש הגרי. על ירך המוזה בלפון, ומה חלמוד לומר, והלה כבר נהמר בחורה השם בפרשה לו הה ההרן
- (+1) חנרך. גדר אמלעי שבאוון, ולשון מנוך לא נודע לי, והפומרים קורים לו מנדרו"ם: בהן. גודל:
- (10) לפני ה׳. כיגר נימ קרשי סקרשים (מ"כ שם ע):

הַכְּהֵן וְמְהֵר: (ס) עמּוֹעוֹע עַמּוֹבַּעוֹע וֹכִפָּע מֹלְיִוּ מִנְיַטִא לְמִוּבְּטָא וִיכִפּּר ְּוֹמְמְּלְיַׁע תַכְּעֵוֹ אֶת־הָעֹלֶת וְאֶת־ וִיפִּיק בְּחָנָא יָת עַלְהָא וְיָת

הֹלוהו בְּהַנָא וִיךְבּי:

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

خزير خَهْمُا ذِمْنُتُكِ لَذِيْ هُمُا: خُرَظُد مُخُرُد لَمُهُبِياً مِكْنِهِ كُنِيهِ (ממישי) וְלַלְּח בָּבָשׁ אָחֶד אִשְׁטַ לִהְנּיפָּה וָאִם־דַּל הוֹא וָאֵין יָדוֹ עַשֶּׁנֶת

下口切口: בבוב במהם למושמא ובעוא ムガルロメ תֹוִבַלֹא וֹנַסַּב אַתַּוּ נאָם מֹסְבֵּן הוּא וָלֵית יְדֵיה

הקלוהי וששיונא סילימא חד

חַשָּׁאַת וְהַאֶּחָר עֹלֶה: הַטְּקְא וְחַד עַּלְקָא: אַשֶׁר תַּשִּׂיג יְדֵוֹ וְהְיֶה אֶהְר יֹנְה דְּתַּדְּבִּיק יְבִיה וֹיהׁ חַבְּ וּשְׁתַּי תֹרִים אַוּ שְׁנֵי בְּנֵר יוֹנְר וּחָרון שַּבְּנִינון אַוּ חָרֵין בְּנֵי

אָהֶל־מוֹעֶד לְפְּנֵי יְהֹוֶה: לְמְּחֵרָתִי אֶלְ-חַכּּתַן אֶלְ-פֶּתַח לְרָכּיתִיה לְנָתְ בְּחָנָא לְתָרַע וְהַבְּיא אֹמְם בּיַּוֹם הַשְּׁמִינָי

מַהְבּן וֹמִלָּא לַלַבָּם !!: וֹנוֹטִי וֹטַבוּוֹ בּוּנִמָּא שַׁמִּנֹאַבּ

הכהן הנופה לפני יהוה: וְאָת־לַגְּ תַּשְּׁמֵּן וְהַנְּיִרְ אָתָם וִיָּה לִיגָּא צִּרִטְּאָ הֵיִים יִיִּהִים יִּהְהוֹי הפהו מנופה לפני יהוֹה: פְּהֵנָּא אָרָטָא הֵּיִהְשֶׁהְ יַ וְלְקַחְ הַכֹּהָן אָת־בֶּבֶשׁ הְאַשֶׁם וִיפַּב בְּהַנָּא יָה אִמְּרָא דַּאֲשֶׁמָא

בּלֹבְוָ עַוֹּמֶּלִינִי: إَمِّرْ حَيْرًا يَعِيْرُ بَانِطُدُمَ إِنْ خَيْرًا إِيَّا الْعَادِةِ الْعَرْمُ الْعَرْ Xţl_ūġāĽL S עַכְעַן מִעָּׁם עֵאֶהֶהְם וֹנִעָּן הַלְּ בְּעָהָא מִגְּמָא הַאַהָּמָא וְנִעָּוֹן הַלְ וֹמִּטַתְ אָּטַבְכַּבֹּתְ בַּאֹמֻתְ וֹלְלַטַ וֹנִכּוָס זִט אִמֶּבֹא בַּאַמְמָא וֹנַסַב

אַלְיוֹן בַּנְּלֵיה דְּיַמִּינָא: עּוֹמְנְיִע רוֹםְ אוֹדְנְא דְמִבַּכֵּי דְיִמִּינְא

his right hand, and upon the great

guilt-offering, and put it upon the

guilt-offering, and the priest shall

And he shall kill the lamb of the

of the guilt-offering, and the log of And the priest shall take the lamb

for a wave-offering before the oil, and the priest shall wave them

of meeting, before the LORD. the priest, unto the door of the tent

oring them for his cleansing unto

And on the eighth day he shall

sin-offering, and the other a

and two turtle-doves, or two young

meal-offering, and a log of oil;

fine flour mingled with oil for a

do dende ne to treg dinet ephah of

he-lamb for a guilt-offering to be

suffice not, then he shall take one

And if he be poor, and his means

waved, to make atonement for him,

for; and the one shall be a pigeons, such as his means suffice

burnt-offering.

De cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to

toe of his right foot.

25 take of the blood of the

הַכְּבֵוֹ הַשִּּמְאַלְית: ⁶² ימן השטן יצַל הבהן על־בָף ימן משְּחָא יָרִיק בְּהָגָא עַל יָדָא

דְּבְּהָנְא דִּשְׂמָאלָא:

into the palm of his own left hand. And the priest shall pour of the oil

עַמְּטָאַלְיִע מָּבָת פֹּלְּטִים לְפָּׁנָר צַמְּטָאַלְאַ מָבַת וֹטִּנִוֹ צַבָּם נִיִּי با_تڜثا ÄÄL וְהַיַּה הַכְּבוֹן בְּאָגְבָּהָוְ הַוְמָּנְוֹת וְיַבְּי

: בילני

מַל־כַפַּוֹ דְיַנִּמִינָא מון מִשְּׁחָא דְעַל יְדֵיה כֿעוֹלא

before the LORD. is in his left hand seven times 27 his right finger some of the oil that And the priest shall sprinkle with

(20) ואת המנחה. מנחח נקכים של צסמס:

נסכי סמנחם לא סווקק סכחוד לפרש: (IS) ועשרון סלה אחד. לכצש, זם שהוא אחד יביא עשרון אחד לנסכיו: ולוג שמן. לחת ממנו על הצהונות, ושמן של

(ES) ביום השמיני לשהרחו. שמיני לנפריס ולסולם ען לרו ולווד ושני מולעם:

מָלום בַם הַאָּמֶם: נמכ ~~ב~~ְּטֵּוֹ בַּנְּלְנִ בַּוֹמֶנְנִים מֵּלְ- בַּנִּמֵּנִא נִמּלְ אִלְיָנִוֹ בַנְלָנִיה בּוֹמֹּלְיִם וֹמַּלְ-בָּּמֵן יְדִוֹ הַוֹמְלִים בּוֹמִּינִאּ וֹעַלְ על־בַפּוֹ עַלְ־חְנוּף אָזֵן הַמְּשַּׁהֵר יִנִיה עַל רוּם אוּדְנָא דְּמִנְבֵּי

خُرَقِّد مُخْرِد خُفِرْد نُكِبُّك: עַכּעָן ישׂן עַלְ־רָאָה עַמִּסְּעַר דָּלְטִוֹּאִ יִשִּׁין עַּלָּ הַיִּהְאַ בַּמִּבַּכִּי

מן בְּנֵנְ הַיּנְנְה מִאֲשֶׁר הַשָּׁיג יָדְוּ: יּ וְעְשֶׂה אָת־הֱאָהַר מִאַשֶׁר חַשִּׁיג יָדְרֹּ: אָן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְבֵּיק יָדִיהּ: מְן־בָּנֵי הַיּוֹנְהְ הֵאַשֶׁר חַשִּׁיג יָדְרֹּ: אָן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְבֵּיק יָדִיהּ:

המשהר לפני יהוה: מַל־הַמִּנְהָהְ וְכְפָּר הַכֹּהֵן עַלְ מִנְחָהָא וִיכִפּר ್ 可換が凡 אָנו אָשֶׁר תַּשִּׁיג יְדוֹ אָנו הָאֶתֶר יִנוּ דְּתַּדְּבָּיִק יְדִיה יָנוּ תַרַ

בְּטְהֲרְתְוּ: (פּ) לאַ עַּמָּג יֹבוּ סַנִּינוּ בַּלְאַ עַּבַּיכּ יִבִּינִ לונע דָא אורְיָהָא דְּבֵיה עַכְּהָשׁ ŸÄL_ÈL

هَلَالًا كِهُرُال: ځېرټد: וּנְדַבֶּר יְהַנְּה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל־ יַמַלָּיל יִן עָם מֹשֶׁה יַלְאַהַרוֹ 45,97

בּבְנת בַבֵּית אָבֶץ אַהַוּהְבָּם: אַנֹּי נְעָוֹ לְכָּם לְאַטְנְּיִׁ וֹנְעַשִּׁ, זְנִתְּ בְּאֵנָא יִבִּיִבְ לְכִוּן לְאַטְּטָּנִאִּ

نانات ا לְכִּעוֹן לָאמָר כֹּנְיָנֹת נֹבְאָׁע לָ, לַכִּעוֹנֹא בַּמִנֹת וּבָאָ אַּמְּבַ לַוִּ עַבְּוֹע וֹעִינִּיג וֹהִיםׁי בַּבִּילַא וּיִחַנִּי

ַדְאֲשֶׁעָא: が丘し المناز المالا إنْمَا بِوَتِا مِالِـتَشِقِا، يُخْشِد إِنصَا حَبَنِهُ مَا مَضَمَهُ جَوَدً

לְכַפָּבְא מְּלְוָנִי פָבְם :::

מַלְּעְ עַמְּטָא וֹנִע עַר עַּלְטָא עַל

אָבג אַטַסְנָעַכון: נאטון מכשה סיורו בבית בּֿ עַׂדָאנְ אָבְ־אָבוֹא בֹּנְהַן אָהָב אָב. עַהַבְּנוּ בְּאָבֹהֹא בּבֹּהַן

אַטַעוּג לַג בָּבָינָא:

of the blood of the guilt-offering. toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be To qij ədi noqu bash sid ni si ishi And the priest shall put of the oil

the Logn. to make atonement for him before head of him that is to be cleansed, priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

pigeons, such as his means suffice 30 turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall other for a burnt-offering, with the the one for a sin-offering, and the even such as his means suffice for,

pertaineth to his cleansing. suffice not for that which 32 the plague of leprosy, whose means This is the law of him in whom is

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

your possession; leprosy in a house of the land of possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a When ye are come into the land of

were a plague in the house.' There seemeth to me to be as it 35 come and tell the priest, saying: then he that owneth the house shall

- (82) על מקום דם האשם. אפיינחקוח סדס, למד, שאין סדס גורס (מוחוח י.), אלא המקוס גורס:
- במיסס כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י הנגע נומן הבימ ומולאן: (48) ונחחי גגע צרעח. בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהממינו אמוריים מממוניות של והב בקירות
- נרחס לי (מ"כ פרשמח ס, י נגעים פי"ב מ"ס): (פצ) כגגע גראה לי בביה. אפיי הלמיד הכס שיודע שקוא נגע ודאי, לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע

מָנ<u>ַרַ בַּל</u>ּוֹנֵי: עַּנְּמָת וֹלְאָ וֹמְמָא פּֿלְ-אָמֶוֹר פּֿבְּוֹנִי נִי תַּבְּשַׁמָּא וֹלְאָ וֹמִשְׁאַכּ פּֿלְ פְּמֶּהֶה יְבְא תַפֹּהַלְ לְרְאַוֹת אָתַ־ עַר לְא יִיעוֹל ְבְּהַנְא לְמִחְוֹי

שְּבֶּל מִן־הַמִּיר: نْدَكْدَوْنِ هُرِ هُنَاتُنَافِينِ بَمَنْهُ. ثَالَ لأكِّذُكُ וֹבְאָּב אָבַבַנַּגָּה וֹבַנַּבַ בַנָּגָה וֹבִינִה וֹבַנַּה אַנַבַאַה בַּבָּנַהָּא

;₽.□: עַבְּיִתְ וְעַסְׁלֵּיִר אָתְ־תַבְּיִתְ שְּׁבְעָּתְ בְּיִתְאֵ וְנִסְּנָּר יָתְ בִּיתָא שְּׁבְעָּא וְנִפְּיָלְ בְּנִתְאָ בְתָּבְעָּ

ן הַנָּה פְּשָׂה הַנָּגַע בְּקִירָת הַבֶּיִת:

לַמָּגר אָבַבְּלַלִּוִם הַּמָא: ئن۾ٰڋرد هُٺڻا هُر_مُٺيا י הְאַבְּנִים אָהָב בַּבוֹן בַנְּגָע אַבְנִיּא גַּבְּנִיא בַּבְּנוֹן מַבְּמַהָא וֹנִבְמוֹן بعبت بحثا ببجيا

ಫ಼ជុ%: אָלַ מְנוּוּן לְמִּוֹר אָלְ מְלוֹם בַּפֹּנִפוּ לְמִבּרָא לְפַרְמָּא יי וְשְׁפְּבֹר אָת־הֵעְפְּר אֲשֶׁר הִקְצֹּר סְׁחִוֹר וְיִרְמֹוֹן נאט טַבּנט נפֿגה מבנט סבנר ונט בנטא נפגלפון מנוג סטור

נַקָּה נְשָּׁה אָת־הַבְּיָרָ: אֶלְ מַּחַת הְאַבְנֵיִם וְעָפֶּר אַחָר בּאָתַר אַבְנֵיא נְעָפּר אָחָרְוֹ יִפְּב י^{*} וְלְלֵּטִׁנְ אֵּבְנָּנִם אַּטִבְנִע וְטֵבְּיִאִנּ וְיִפְּבֵּנוֹ אַבְּנָוֹ אַטֵּבְנָוֹ וְיִנְּגְנָוֹ

וְצִנְּה הַכֹּהֵן וּפְנַּוּ אֶח־הַבַּוֹח וִיפַקּיד כְּהָנָא וִיפַּנּוֹן יָח בַּיקָא

או סְמְקוֹ וּמִהְוִיהוֹן עַכִּיךְ מִוֹ הֹאַמֹּבוּנִבְעַ בַּבוּטַבֶּוּ בִּוּטָאַ פּטַטּוּן וֹבְאַן

ַנבונו:

ניהזי והא איסיף מקמשא וותוב בְּהַנָא בִּוּמָא שָׁבִיעַאַר

בְּבוּהְבָּי בִיהָא:

אָטַ וּיפַפּוּר כָּהַנָא וִישַׁלְפּוּן יָת

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an 40 they take out the stones in which then the priest shall command that

behold, if the plague be spread in

And the priest shall come again the

house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

the appearance thereof be lower

streaks, greenish or reddish, and

and, behold, if the plague be in the

all that is in the house be not made priest go in to see the plague, that

they empty the house, before the

And the priest shall command that

And he shall look on the plague,

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest

walls of the house with hollow

39 seventh day, and shall look; and,

shut up the house seven days.

than the wall;

the walls of the house;

they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

And they shall take other stones, an unclean place.

mortar, and shall plaster the house. stones; and he shall take other 42 and put them in the place of those

(עורורה. שוקעום במרליסן (מ"כ פרשחלו, ס): ואס על אוכלין ומשקין יאכלס בימי עומאמו, הא לא משה המורה אלא על כלי חרש שאין להם עהרה במקוה (מ"כ שם יב): לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יטמא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שטף יטבילם ויטהרו, (36) בטרם יבא הכהן וגרי. שכל ומן שלינן כקן נוקק לו, לינן שם מורח עומלה: ולא יטמא כל אשר בביח. שלם

ונמוּה וֹט בֿוטֹא:

לְאָתַר מְסְאָב:

(04) וחלצו את האבנים. כמרגומווישַׂלְפוּוּ, ימלוס משס, כמוומללס נעלו (דברים כס, ט), לשון סערס: אל מקום

כן, שיקלוף העיה שפריב הבני הנגע: הקצו. לשון קלה, השר קלעו בקלוע הנגע סביב: (I+) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלשון משוס יש סרבס: מביח. מבפויס (שס ס): סביב. סביבות סנגע, במ"כ ודרם שמא. מקוס שלין מסרום משחמשום שס, למדך סכחיב שסלבניס סללו מטמלום מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד):

एक्रां : 止されに %U_<u>L</u>E',L אַ אַבּוֹר הְבָּץ אָת־הָאָבְנָיִם וְאַבְוַרִי ִּבְּנִימָא בְּתַּר יְּדִּשְׁלְּיִם יְּתְּ וֹאִם וֹמִּנִתְ וּפַּׁבַוֹע בַּבְּוֹע וֹאִם וֹעוּב מַבְּעֹמָא וֹנֹכִינִּוּ

וֹאַטְבֶי, אַבְנָיָּא וּבְתַּר דְקַלְיפוּ יָת

and after it is plastered; after the house hath been scraped, the stones have been taken out, and 43 break out in the house, after that And if the plague come again, and

בַּבּוֹע מִמָא עוּא: עַנְּנָת בּבְּיִר צְּלָתְם מַמְאַבְרַם עַנְא מַבְּהָשָּׁא בּבְּיִלָּא סְנִירוּהָ וּבָא הַכּהַן וְרָאָב וְהַנָּה פְּשָּׁה וִיִיעוֹל כְּהָנָא וִיחָיִ וְהָא אוֹסִיף

口(2): מַבַעַּטְׁבָּא בַיא בָּבֶרָהָא מָסְאַב

malignant leprosy in the house: it is spread in the house, it is a look; and, behold, if the plague be then the priest shall come in and

מַלום הַמָא: ְּנְהַנְּצִיאַ אֶּלְ־מְּחָנִיץְ לְעָּיִר אֶלִי וְיִפִּיק לְמִבָּרָא לְקַרְתָּא לַאֲתַר מְקְאַבּ: ֶּ אֶשׁבְּמֹּלְנִי נְאֵשׁ כַּלְ מְּפַּבְ נִיבְּנִים נִיִּה אָמִנְיִנִי נִיִּה כָּלְ מִפַּבְ בִּיִּהָא אַט_טַבּוֹט אָט_אַבוֹלוֹן ווּטַבה וֹט בּוּטַא וֹט אַבֿווָטִי

unclean place. forth out of the city into an house; and he shall carry them thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house,

shall be unclean until the even. qu tunk si ti that shile while shor it is shor up

Moreover he that goeth into the

אָטַוּ וֹמִׁמֹא מַּבַבוֹתְּבֶּי: ۱٠ װַבּאַ אָקַ עַּדְּנִע פַֿקַ -וֹמֹּג עַסְׁצִּּינַע הַ הַנִּמְנַק לְבִּינִאַ פּֿבְ יוָמִגן

口は(位)が:

במוף שבוע, אף שיבה האמורה כאן במוף שבוע (שם פרשמא ז, ו): בְּפֶב, דְּבֵּר ואם ישוב הגגע וגוי. יכול חור בו ביוס יסח ממח, חלמוד לומר ושב סכסן, וחס ישוב, מס שיבס סחמורס לסלן, (34) הקצות. לשון הַשְּשׁוֹת, וכן המוח. אבל חלך אח האבניס, מוסב הלשון אל האדם שחללן, והוא משקל לשון כנד, כמו

ומס יעשס לו, מולך וקולס ומס ונוסן לו שבוע, מור נוסך, לא מור מעוך לפריס, שאין בנגעיס יומר מג' שבועום: סכסן וכאס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בכאצון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף שבוע שני לסמגרו בא וכאסו שפשס, מלילם וקלוי ומימס, ואין המוזר לריך פשיון. ופדר המקראום כך הוא, ואם ישוב, ונמך, והבא אל הבימ, והאוכל בבימ, ובא שיבה זהו ביאה, אף במחמונה כך וכוי, כדאימא במורם כהנים (פרשמא ז, י). גמרו של דבר, אין נמילה אלא בנגע החוזר אחר . אם סרפוי, מס יעשס לו, ביאס אמורס למעלם וביאס אמורס למעס, מס בעליונס חולך וקולס ועח ונוחן לו שבוע, דגמר לס זסו פשה, וה העומד מה יעשה לו, יכול יפער וילך, כמו שכחוב כאן ועהר את הבית, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרחי אלא בשני, סרי כבר אמור, סא אינו אמור (ובא) ואס בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראס וסנס לא וקולס וממונימן לו שבוע, מלמוד לומר (ובל), ולס בל יבל, במס סכמוב מדבר, לס בפושס ברלשון, סרי כבר למור, לס בפושס ורומן לו שבוע, אף ביאה חולן וקולה ומח ונומן לו שבוע, (שם ז) ואם חור נומן, לא חור מהור. ומנין שאם עמד בזה ובזה חולן יכול ימלנו כמו שסמך לו ונמץ את סבית, מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולץ וקולס ועת למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, וסנס פשס, סא לא בא ללמד אלא על נגע סעומד בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשס, שלא פירש בו סכמוצ כן מס מלמוד לומר וסנס פשס, אין כאן מקומו של מקרא וס, אלא ונמך אם סבים, סיס לו לכמוב אחר ואס ישוב סנגע, וראס ממארם בבגדים, מה להלן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה, אם (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יסא המוזר ממא אלא אם כן פשה, נאמר לרעת ממארת בבתים, ונאמר לרעת

מל. עירובין פב:): מלמוד לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרם (מ"כ שם ה, ו, ז, ח ברכות בבית יכבם את בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, תלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מנין, (מ"כ פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שלין מעמל בגדיס, יכול לפי' שסס בכדי לכילם פרם, מלמוד לומר וסלוכל (אי) בל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף את נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף את נגעו, מלמוד לומר כל ימי

لْلَٰعِجَّدِ فَقِنَكَ نُحَوَّهُ عُن فَرُكُن : לי וֹעַמְּכֹּד פֿבּּוֹע וֹכֹפֿס אָעַבּלֹּנְבִוֹי

יצבע יָה לְבוּשׁוֹהִי: לְבוּמִוְנִי וּבְוֹנִכוּלְ בַּבוֹמֹא יוֹנְהַפּוַר פֿבוטא וֹאַפֿה וֹט

in the house shall wash his clothes. wash his clothes; and he that eateth And he that lieth in the house shall

אָט עַבָּוֹט כֹּו נִבְפָּא עַלָּנָה: הפון אָת־הַבְּוָת וְשִׁתַר הַכֹּהַוֹּ ** לא־פְּשָׂה הַנָּגַעַ בַּבַּוּת אַחַרֵי וָאָם בָּאָ יָבָאָ עַכְּעָן וָרָאָׁעַ וְעַנָּע

אָבׁ, אִשַּׁסֹ, תַּכִּשַׁהָא: בוטא וובכו כשלא זט בוטא לכנים לער דאָמָשָׁעַ נובא לא אוסיף מכָּקשָׁא לאַם מולג וומוַג פֿעוֹלא ווֹשׁוּוּ

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

ןאָן⊏: השבו האלו שולעת אבו האלו תולעת וֹלַלַע לְעַמֹּא אָּע עַלּוֹע הָשׁנָּי

זְהַוֹרֵי וְאֵיזוּבָּא: הפבון ואמא באבוא יהכת וופּב לַבַּפֹאִני וֹט בּוּטֹא שַּבַשׁוּוֹ

and scarlet, and hyssop. house two birds, and cedar-wood, And he shall take to cleanse the

an earthen vessel over running

And he shall kill one of the birds in

בְּלִי חַבְּשׁ עַּלִים חַוּים: יי וְמִּטֹת אָעַרַבֹּגַּפָּר הַאָּטְוֹע אָלַ וִיכּוֹס יָה צִפָּרָא הַדָּא לְמָאַן

בְּעַבְּיִבְיּהַ:

and the hyssop, and the scarlet, and And he shall take the cedar-wood,

אָבְעַבֿנִע הָהֹבֹת פֹּהֹטִנִם: השְּׁחוּטְּה וּבַפּוֹם הַחַוּיִם וְהַנְּה הַחַיָּה וְמְבָל אָהָם בְּדַם הַצִּפָּׂר יי וְאָתוּ שְׁנָי תַּמּוֹלַעַּת וְאָתֻ תַּצִּפָּׂר וְלְקַח אָת־עֵץ הְאֶבֶוּ וְאֶת־הָאוֹב

מבות ונב. לבושא מבת ומנון: בֹּבְׁמֹא בַּגֹפֹּבְא בַּנְכִיסְׁנַא נִּבְמִי אַפּּרָא הַוְּהָא וְיִּטְבוּל יָהָדוֹן אַוולא וֹט גֹּבֹה וַעונו וֹט ווֹסַב וֹט אַמֹא באַבוֹא ווֹט

house seven times. running water, and sprinkle the blood of the slain bird, and in the the living bird, and dip them in the

דומולמום: ילמֹן הַאָּבו יבְאָנַב יִבְשְׁנָי בי ובַמָּוִם הַחַיָּיִם וּבַצִּפָּר הַחַיָּה נְחַמָּא אָטַ חַבְּנִט בַּרָם תַצִּפָּנָב וּנַרַכּי יָה בַּיסָא בַּדְטָא דְּצִפְּרָא

יִבְצְבַע זְהַוֹרֵי: ולמו מכות ולאפבא שושא

with the hyssop, and with the bird, and with the cedar-wood, and running water, and with the living the blood of the bird, and with the And he shall cleanse the house with

וֹכפּׁר מַּלְ_עַבּוֹע וֹמִעַר: طبادلا خُرِوْد هُجِ فِينَ يَاشِيُتُ خِطَوْدُه خُوَالِمَه خِهَوْدَ يَاظَرُهِ וְשִׁכֵּח אָת הַצִּפָּׂר הַחַיָּה אָל וִישִׁלַח יָת צִפָּרָא חַיְהָא

ווכפּב מַלְ בּוּטָא ווֹבַבּוּ:

house; and it shall be clean. so shall he make atonement for the 33 out of the city into the open field; But he shall let go the living bird

نظثط: ממישי זאָע הַשּוּבְהַ לְבָּלְ דֶּנָע הַצֶּבְעַת הָא אוּבִיְהָא לְבָלְ מַבְּהַשָּ

סיירוים ילוהקא:

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

« ילְבְּנִתְּיַ יַבְּצִיר וְלְבָּנִינִי

and for a house; וֹלְסִׁנִירוּת לְבוּמָא וּלְבִוֹטֹא: and for the leprosy of a garment,

סשבוע, כי נרפה סגגע, והס חור כבר פירש על סחוור שמעון נתילה: בעני, וכאס וסנס לא פעס ימימנו, ואין מימס בלא מלוץ וקלוי, ואמרי סעות את סבימ, ומסר סכסן את סבית, אם לא מזר למוף רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה מעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא יעשה לו, יכול יעהרנו כמשמעו של מקרה, ועהר הכהן את הצימ, חלמוד לומר כי נרפה הנגע, לה עהרתי הלה את הרפוי, והין (אי) ואם בא יבא. למוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרל זס בל ללמד בעומד בעיניו ברלשון ובשני מס

๑๑ ไร่คุ่พืบ ไร้อิธิบับ ไร้ธิบิ๊บบ:
เร่ส่ต่อพ เร่สโต่พ เร่ธิบิ้บพ:

for a bright spot; and for a rising, and for a scab, and

ַבְּבֶּבְנֵענ: (פּ) がに

שנבש בַּכֹּיָא בַא אִיבִּיִּטֹא בַּסִּיִּירוּהָא: الْقُولَا لَا يَرْهُ فِي فِينَا لِيُولِيُهُ فِينَا لِيُولِيُهُ فِينَا لِيَالِمُ

leprosy. Yo when it is clean; this is the law of to teach when it is unclean, and

אַנוֹרְן לַאִּמֶר: עג ניְדַבֶּר יְהְנְׁה אֶל־מֹשֶׁה וָאֱלֹ יִמִּלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה יּלְאַהַרוֹ

خقيقد:

and to Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

מְבְּשְּׁרִוֹ זוֹבְוֹ מְמֵא הְוּא: אַלְנִים אָנשׁ בָּי יְהְנִילִ זְבְ וְתִּיִּמְרֵוֹן לְבִוֹן נְּבָּרְ נְּבִּרְ אָבִי يَظُدر هُم خُدَّد نَشِلُهُم يَهُمَالُكُ مَنْ مَذِيدِ مُعَ

מְסְאַב הוּא: וָהִי דְאָיב מִבְּשָּׁרֵיה דּוֹבֵיה

issue is unclean. hath an issue out of his flesh, his 2 and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

בְּשֶּׁרוֹ מִזּוֹבוֹ שָּמְאָתוֹ הָוֹא: רֵר בְּשִּׁרֵּיוֹ אָת־זּוֹבוֹ אִוֹ־הָחְמִים רִּיר בִּסְרֵיה יָת דּוֹבֵיה אוֹ הַתִּים בִּסְרֵיה מִדּוֹבֵיה וְנְאָט טַבְיֶה מְּמְאָטַוֹ בְּזוֹבְוֹ וְדָא מְהַוֹ סְאִנְבְתַוֹה בְּדוֹבֵיה

סָאַנְבֶתֵיה הָיאַ:

from his issue, it is his uncleanness. his issue, or his flesh be stopped 3 his issue: whether his flesh run with

And this shall be his uncleanness in

נְאָב הֹלָנו נֹסִמָּא: עַזְּעׁ יִשְׁמָאׁ וְבֶּלְ-חַבְּלֵי, אַּמֶּרִ- הִוּבְנָא יָחַיִּ מְסָאַר וְכָלְ מָאֵנָא ְ בְּלְ־הַמִּשְׁבָּב אֲשֶּׁר יִשְׁבָּב עְּלְיִו כְּל מִשְׁבְּבָא דְּיִשְׁכּוֹב עֵּלְוֹהִי

דְיִמֵיב עֲלְיָהִי יְהֵי מְסְאַב:

be unclean. every thing whereon he sitteth shall 4 issue lieth shall be unclean; and Every bed whereon he that hath the

בְּלְנֵינֵוּ וְנְטֵוֹּ בַּמִּנִם וְמְמֵּא מָּגַ בְּנְהַנְּנִי וְנְסְנֵינִ וְנְסְנֵינִ בְּמִהְּבְּנִינִי וֹמְנֵינִ וֹאָנְחְ אָמֶּבְ נִינִּתְ בְּמִהְבְּבִינִי וְכַבַּסְ נִינְבִּבְ בִּנְמָהְבָּבִינִי וֹגִּבָּתְ

מְסְאַב עַּר רַמְשְּׁאַ:

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth his bed

- (TZ) להורות ביום וגרי. מיזה יום ממהרו, ומיזה יום ממממו:
- סמפס שסיא מממאס. זוב דומס לְמֵי בֹנק של שעורין ודחוי, ודומס ללוצן בינס סמוזרם, שכבה זרע קשור כלוצן בינס שאינס אף סוב ממקוס שמעמא טומאס קלה, קרי, מעמא טומאס המורס זיבה (מ"כ וביס פרשחא א, ס): זובו שמא. למד על לבשר וכימי לדין טימא בוב וטימא בובה, מה ובה ממקום שהיא מְטַמְּאָה טומאה קלה, נדה, מטמאה טומאה המורה, ויבה, (2) כי יהיה זב. יכול זו מכל מקוס יסא עמא, מלמוד לומר מבשרו, ולא כל בשרו. (נדס מג.) אחר שחלק סכחוב בין בשר
- וובו שמא הוא, ומנה הכתוב השני כאיות שלש וקראו שמא, שנאמר טומאתו בזובו רר בשרו את זובו או החשים בשרו מזובו . בשרו מעפס וובו, והו פשועו. ומדרשו (מגילה ה. נדה מג:) מנה הרפוב הראשון ראיות שהים וקראו עמא, שנאמר וב מבשרו (3) רר. לעון ריר שוב את בערו: את זובו. כמו ריר שיולא ללול: או החתים. שיולא עב ומומס את פי האמה, ונקתס מוזרמ (נדק לק:):
- במיוחד חמיד לכך (שבח נמ.): ישכב, סמיוחד תמיד לכך, ילה זה שהומרים לו עמוד ונעשה מלהכתנו: אשר ישב. יַשַב לה נהמר, הלה השר יֵשֵב עליו, הוב, (+) בל חמשבב. קראוי למשכב, יכול אפילו מיוחד למלאכק אחרם, חלמוד לומר אשר ישבב, אשר שבב לא ואמר, אלא אשר מומאסו היא, הא כילד, שמיה למומאה, והשלישית מוקיקתו לקרבן:
- וסמגע שלינו משכב, לינו ללל ולד סטומלס, ולינו מטמל, ללל לוכלין ומשקין: (פ) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על סמשכנ שחמור מן סמגע, שוה נעשה אנ העומאה לעמא אדם לעמא בגדים,

בּפּוֹם וֹמִבֹא מַּגַ_נַהֹּבֹי: וֹעַיּמֶּבְ מֹּלְעַבֹּלָּ, אַּמֶּעַנִימֶּב

ל וְהַנְּצָׁהַ בִּבְשָּׁר הַזְּבָ יְכְבָּסְ בְּנְדֶרִי

וֹבְחַא בּפּוֹם וֹמִמָא גּּבַבְיֹמֶבֹי

بَيْرُ ٦: בְּלְבְיֵנְיִן וְבְתַּאְ בַּמִּיִם וְמְמֵא מַר - וִיצַבַּע לְבוּשִׁיִּהִי וְיַסְתֵּי בְּמִיָּא וֹכֹּגְ יַנְעַׁ עַזְּעַ בַּמְּעַוְעַ וֹכִפָּסׁ וֹאָבִג יִנְעַ בַּוְבִּנֹאַ בַּבַבְיָּא

בַּנְב נַמְמָא: וֹבֿלַ_עַמֶּוֹבְלֶּבְ אַּמֶּב וֹבַלֹּב מֹלֻנוּ וֹבֹלַ מִנְבַּבֹּא צֵּוֹנַבוִּב הֹלְנִנִּוּ

וֹבְתַּא בַּמִּיִם וְמְמָא עַּר־הַנְעֶּרָ: נובנומא אולם וכבס בגדוו تناثر إحְל־תַּנִגַעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִתְיֵת

וֹבְׁטַּאַ בַּמִּיִם וֹמִּמָאַ הַּגַ_עַהְגַּבׁי: גַּיִּ מְּמֹנִ בֹּמֹנִם וֹכִבָּׁס בֹּלִנֵינוּ

ĒÖ!□: نخِر_خذر_ۃ۪٨ نۿڟڬ יכלי־חַרַשׁ אַשָּר־יִנַע־בָּוֹ הַזָּב

> **「ひむない** ווֹסְבוּו בַמַּוֹאָ וְיְבוּו מִסְאַב מַּר עלוהי דובנא יצבע לבושוהי יגושוב על מאנא דומוב

> מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לבומוהי ווסהי במוא ויהי יובולוב בבהו בובנא וֹאַנַה

וּיהִי מְסְאַב עַּד רַמְשָׁא:

דוֹבְנָא יָהֵי מְסְאַב:

מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לְבוּמְוְנִי וֹנֹסְׁנֵי דְׁמָּנֹֹאַ וֹינֵי בממא יוומול נחול וצבע מְסְאַב מַר וֹכֹא בׁוֹלַבַר לכָג בּינִיוּ

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: לבוּמִוְנוֹי וֹנֹסִנוֹי בֹמַנֹּאַ וֹינוֹי וובוְנִיוּ לָא מֻּמוּנִב בַּמִּוֹא ווּגַּבַּת וֹכֶּלְ אָמֶּׁר יִנַּמִּבַן עַנְּּדְ וֹיִבְּר וֹנָבִי וֹכָלְ בַּיִּפֹרָב בּיִה בּוְבָּנָא

בוְבָּנָא וֹשַׁבַּר וְכָל מָאוֹ בַּאָת ימאן דַחַסָּוּדַ ĿċċĹĘ ËſĿ

> until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe ses sussi sht hat hath the issue sat And he that sitteth on any thing

water, and be unclean until the his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe upon him that is clean, then he And if he that hath the issue spit

unclean. od Ilada noqu dəbiz əussi ədə dəall And what saddle soever he that

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, beareth those things shall wash his unclean until the even; and he that that was under him shall be And whosoever toucheth any thing

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood 12 that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

- (6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מטמאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג,
- (8) וכי ירק הזב בטהור. יוגע זי (שס מ) אי נשאי שסרוק מעמא זמשא (נדס נס:):
- (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישב עליו, כגון הַמְּפוּם של בַּרְבָּא שקורין ארלו"ן, ממא משום מרכב, והאוכף שקורין
- והמשכב והמרכב, משאן משמא אדם לשמא בגדים: כבוס בגדיס, וסוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא אוחם. כל האמור בענין הזב, זובו ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו. של וז (מ"כ פרק ד, מ), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע זו ממא ואין מעון
- סגלוי, כמו סידים (מ"כ שם ה נדה מו:): מומאומיו. ווס שהוליא הכחוב מבילח גופו של וב בלשון שמיפח ידים, ללמדך שאין ביח הסחרים מעון ביאח מים, אלא אבר (11) וידיו לא שמך במים. בעוד שלה מבל ממומהחו, והפילו פקק מוובו וקפר שבעה ומחוקר מבילה, מעמה בכל
- (בו) וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע זו מאחריו וכרי, כדאימא זמ"כ (פרשמא ג, א), עד איזסו מגעו

בְּלְבְוֹו וְבְתַּוֹא בְּשֶׁבְוּ בְּמָנִם תַנֵּים ב או שְבְעָּת יָמֶים לְשְׁבֶּרָהָוֹ וְכִבָּם וְבְי־ִישְׁתַר תַזְּבֹ מִזּוֹבֹו וְסָׂפַר

װְנְהָנָה אָל־הַבֹּהֵן: לים או שני בני יונה ובאו time או بدِرْنَا بَاشِمْرَنْ يَظِمَا كُنَّا شِيرَا

לפְּנֵי יְהְוָה מִּוּיִבְוּ: (ס) וְבְאָבוֹר עּלְיִר וְכִפֶּר עַלְיֵּנו הַכִּבוֹן הַשְּּהָא וִינִר עַלְהָא וִיכִפּר וַפְשָׁר אָסָם הַכּבוֹן אֶחֶר חַפְּאָת וִיַּצְבֵּיִר יָהְהוֹן בְּחָנָא חַר

בְּשְׁרֵוּ וְמִׁמֵא מַּרַ עַבְּּמְרֵי: (מגימי) זְרֵע וְרָחַץ בַּמָּיִם אָרַ-בְּלִ- זַרְעָּא וִיַסְחֵי בְעַיָּא יָה בְּלִ 224 וֹאֵיִה בֿיַבעדא ממוּנּי הַכַּבעַ

הֹלְנוּ הִּכְּבַעַ זְנְהַ וְכְבַּכַ בַּמִּנִם הַלְנִנִי הַכְּבַע זַנְהָא נִיִּגְמָבַת

וְטְּמְאָנּ עַר־הָעְעֶרָ: (פּ) מָבְבַעַ זְגַרַת וֹבְעַבַּגַּ ロロニロ וַאָּמֶּׁר צָּיִשׁ אָהָר יִשְׁכָּב אָישׁ אָהָה

¡מְבָּׁא מַרַ'הְעָּבְיּ פּהְיָה בְּנִדְּקֹה וְכְל־תַנָּגַעַ בָּה יי זבה בּבְשְׂרָה שִׁבְעַּת יָמִיםׂ וְאָשֶׁרוֹ בְּיר תִּהְנֶר זְבְּה דֶם יִהְנֶת

> النكر: シロロジ וֹאֲבׁוּ וֹבַכֹּוּ בּוַבְנָא מִבּוַבִּיה

ומֹלא וושוננון לַכַּעוֹלא: ווים, לפוס וו להוע משפו שבון שפְּנִינון אַן שַבון בָּנֵי וְיָנָעַ ובוומא המונצה יפב ליה

הַלְנְעִׁי כְּעַׁלֹּא צַׁבְׁם גִּיָּ מִצְיָבִינִי:

TOLL LLL CÓNT ווֹכָר אָבי הפוק מניה שֶׁכְבָת

上口点が:

בַּמִּנֹא וֹנְבֵוּ מַסְאַב מַּגַ בַמַּמָּא:

I7 whereon is the flow of seed, shall be

washed with water, and be unclean

unclean until the even. bathe themselves in water, and be 18 shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

And every garment, and every skin,

flesh in water, and be unclean until 16 a man, then he shall bathe all his

mori tuo og bses to woft satt i bar

him before the Logn for his issue.

other for a burnt-offering; and the one for a sin-offering, and the

And the priest shall offer them, the

of meeting, and give them unto the

the Lord unto the door of the tent

And on the eighth day he shall take

running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in

his cleansing, and wash his clothes;

number to himself seven days for

cleansed of his issue, then he shall

And when he that hath an issue is

young pigeons, and come before

to him two turtle-doves, or two

priest shall make atonement for

until the even.

the even.

And if a woman have an issue, and

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; her issue in her flesh be blood, she

(EI) וכי ישהר. כשיפקוק (מגילס ה.): שבעה ימים לשהרחו. שנעה ימים מסוריס ממומחת וינס שלו ירחס וונ, שהוא ככולו, הוי אומר זה היקמו:

בַּה יָהֵי מִסְאַב עַד רַמְשָׁא:

שׁבוּ בּוֹנְעוּלַנִי וֹכֹּלְ גִּיֹלַנַר

עובה בבשרה שבעא יומין

וֹאִטֹעֹא אָבוּ, טַבוּ, בַּוֹבֹא בַּם וִבוּ,

מכבת זרעא ווסחון במיא

ואָטַרָא דִישָׁכּוֹב גָבָר יָתַה

וועון מְסָאָבון עַר רַמָּשָׁא:

(19) ורחצו במים. גוירה מלך סיה שֶׁהְשַׁמֵּה האשה בניהה, והין המעה משוח נוגע בשכנת זרע, שהרי מגע נית השהיה וכולן רלופין (נדה סמ:):

(19) כי חהיה זבה. (מ"כ) יכול מלחד מכל ליבריס, מלמוד לומר וסיל גלחס לת מקור דמיס (ויקרל כ, יח), לין דס 0'd ((TG ((d:):

מלמ רמיה רמשונה:

(נדס יע.): בנדחה. כמו וְמִפְּבֵל יְנְצְּסוּ (מֿיוּב ימ, ימ), שסים מנודס ממגע כל מֿדס: חהיה בנדחה. מֿפּילו למ כממס מממא אלא סבא מן סמקור (מ"ר פרשמא ד, ב): דם יהיה זבה בבשרה. אין וובס קרוי ווב לממא אלא אס כן סוא אדוס

נְהְמָא וְכָּבְ אַמֶּבְעַמְהֵב הֹבְיִנוּ בּּנִינוּמַנִי יָנִינִ מְסְאַב וְכִבְ أرح لأهُد فَهُوَد مُكُرُر فَئِدُنَكَ أَحِم لَا يُنهُمُونِهِ

תַּג<u>ַ</u>בוֹתֵּבׁי: בְּגְרָיוּ וְרָחַאְ בַּמִּיִם בְּמִמֶּכַבְּעַ

בּפּוֹם וֹמִמֹא מַּגַ_טַמַבּי משב עליו יכבס בנדיו ורחץ דיתר עליהי יצבע לבושוהי

בְּנְיָּמְוַבְיוֹ וֹמְמָא מַּעַ_עַמְלֶּנֶבי: הַבְּלֵי אֲשֶׁרַהָוּא יִשֶּׁבֶּתַ־עָּלָיוּ

[ロード・(ロ) וֹכֹּל_עַמַּמִּמֹּכֹּר אָמָגַר וֹמָכֹּר הֹלַינ ינדְקָה עַלְּיו וְשְׁמֵא שִׁבְעָּת יָמִים וָאָם שָׁכֹב יִשְׁכָּב אָישׁ אַתָֿה וּתָתָי

שְׁמֵאֶה הָוֹא: מְּמְאָנִה פִימַיִי נְדְּנְהָה מִהְיָה טוור מַל־נדָקָה בָּל־יָבֵי וַוֹר כּ בַבְּיִם בְּלְאָ מֶתְ־נְדְּהָהָה אָנְ בֶּיִ וַאָּשָּׁר בֶּי־יָוּוּבְ זְוֹב דְּמָה יָמָים וֹאָהָּהָא

בְּהָהֵיב עַּלְיָהִי יָהֵי מְסְאַב:

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: נֹמָלֵא לַבוּמָוְנִי נִנֹסָנוֹי דַמָּנָא וּיהַי לכבס וכל דיקור במשפבה וצבע

「口口母女: ונסטו במוא ויהו מסאב עד וֹלְּגְ-עַזְּיְגָּהַ שַּׁבֹּגְ-שַּׁגְיִּ אַמֶּגִּי וֹכָּגְ גַּוֹלֵנֵד שַּׁבָּגְ מָאֵנָא

「ひなみ: בְּמִלֵּבְרֵנְהַ בֵּנְהַ יְבֵוּ מְסָאַב מַּב מַל מָאנָא דָּהָיא יָהְבָּא עָּלִיהָ נְאָם מַלְ־הַמִּשְׁבְּבְ הֹוּא אַוֹ מַלְ־ נָאָם עַל מִשְׁבְּבָא הוּא אוֹ

ĊΩ̈́ŽŒ: מְאַבּׁבֹא בַּיִאָבוּב הַּבְוָנִי יָבִי מְסְאַב מְבְּמָא יוֹמִין וְכָּל ויהי ריחוקה עלוהי ויהי נאם מהפב נהפוב גבר נתה

מְסְאֲבֶא הִיא: סאובתה ביומי ריחוקה תהי מל דיחוקה כל יומי דוב

> upon shall be unclean. every thing also that she sitteth 20 in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, 22 that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean 23 thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

unclean. bed whereon he lieth shall be be unclean seven days; and every her impurity be upon him, he shall And if any man lie with her, and

days of her impurity: she is unclean. uncleanness she shall be as in the all the days of the issue of her beyond the time of her impurity; 25 her impurity, or if she have an issue Dood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

שנמרבה מעל הכלי: 🗈 בוגעו בו ישמא. ואינו מעוץ כבוס בגדים, שהמרכב אין מגעו מעמא אדם לעמא בגדים: במקרא סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב (ES) ואם על המשכב הוא. סטוכנ, או סיושב על משכנה, או על מושנה, אפיי לא נגע בה, אף הוא בדת מומאה האמורה

ورط ۱, د (۲۵ کد): וממא שצעם ימים, ומד מלמוד לומר ומהי נדחה עליו, מה היא מטמאה אדם וכלי הרם, אף הוא מטמא אדם וכלי חרם (שם (24) וחהי גדחה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאם בא עליה בחמישי לנדחה לא יממא אלא ג' ימים כמוחה, חלמוד לומר

בפרשה זו, י"ח יום שבין מוף נדה לחחלת נדה, שכל שלשה רלופין שחרחה בחחד עשר יום הללו חהח זבה: וסנדה אינה טעונה ספירת ז' נקיים, אלא שבעת ימים תהיה בנדתה, בין רואה בין שאינה רואה, ודרשו רבותינו (נדה עג.) על גדוחה. מופלג מנדמס יום ממד זו סימ זבס, ומשפמס מרוך בפרשס זו, ולמ כדם סנדם, שוו מעונס שפירת ז'נקיים וקרצן, (ES) ימים רבים. עלעס ימיס: בלא עת גדתה. אחר עילאו עצעת ימי נדתה: או כי תווב. אחג' סימיס סללו:

שַׁמָּב מְלְוּו מְמָא יִהְיָּה בְּטְּמְאָת סי בְּלְיְנְמֵנִי זוֹבְהַה בְּמִשְׁבָּב נִדְּהָה בְּלְ יוֹמֵי خَرِ ـ لَا فَهُ خُرِ لَا هُمُ لِـ لِهُ هُرُ لِهُ خُرِ لَا هُ خُرِ لَا هُ خُرِهُ لِهُ لِلهُ حَالِمَ لَا لَهُ لِن

ְּהְחָמֵיב עַּלְוֹהִי מְסָאַב יָהֵי בְּסוֹאֲבָת רִיחוּקַה: דובה כמשכב

impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

╚┸╬╚┲╌ בַּלְבַיוֹ וֹבְעַוֹּ בַּפָּוֹם וֹמִמֹא הַבַ וּגַּבָּה לְבוּמִּיִנִי וֹנֹסְעַי בַּמִּיֹא לב וְכְלְ הַנִּוֹלָה בָּם יִמְטָאַ וְכְבָּס וְכְלְ דִּיִקְרֵב בְּחִוֹן יְהֵי מְסָאַב

וובו מַסְאַר מַּג בַמָּמָא:

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

מְבְעָּתְ יָמֶים וְאַתַר תִּטְהָהָר: 35 נְאֶם_טְהָרֶה מִּוּלְבֶה וְסָפְּרֶה לָה וְאָם דְּכִיצִּה מִדּוֹבָה וְתִּמְנֵי לֹה

מְבֹּהֹא וְמִוֹ וּבְתַר בוֹ מַדְבֵּי:

unto the priest, to the door of the two young pigeons, and bring them take unto her two turtle-doves, or And on the eighth day she shall

seven days, and after that she shall

But if she be cleansed of her issue,

28 then she shall number to herself

tent of meeting.

be clean.

CICLT: אוקם אָל־הַכּהָן אָל־פָּתַה אָהֶל אניעי תֹרְים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְתַ וְהַבִּיאָת انجزأت השְּמִינִי מִפְּח לְהֹ שְׁמֵי וּבְיוֹמָא מָמִינָאָה תַּפַב לַה

וֹטִיָםִי יְהָהוֹן לְנִת בְּהָנָאְ לִהָרַת فتدا هَفنندا بجب فتدا فتدبيث

before the Lord for the issue of her shall make atonement for her a burnt-offering; and the priest for a sin-offering, and the other for And the priest shall offer the one

עַּבֶיהַ הַפֹּהַלְ לְפְּנֵי יְחְנְה מִּיּוֹב פְּהַנָּא בֵּרָם יִיִּ מִיּוֹב סְאוֹבְתַה: - חַמָּאַט נָאָט הַאָּטָר מַלְיַׁה נְכָפָּר וְיָה חַד עַלְהָא וִיכַפָּר עֵלִה

וֹנֹהְבֹיג פַּבְוֹלִא נִע בַּג בַּסְּטִא

of Israel from their uncleanness; Thus shall ye separate the children uncleanness.

בְּתוּבֶם: אָנו_מִהֶּכָּוֹ, 付いは必日 ÄÄ∟ מֹמְמֹאִנִים וֹלְאִ נֹמִנִינִ בֹּמִמֹאִיָּם מִפּוֹאִבִּינִינוּ

מַמְּבָׁנִי גַּבֵּינִיהוֹ: عُن خُدْر نَمُلُكُمْ لَنَظُلُمِنا ثَن خُدْر tabernacle that is in the midst of uncleanness, when they defile My that they die not in their

מְמֶּנֵנְ מֶבְבַעַבַוֹבַת לְמָּמְאָבַבַבַּנַב ייי נאָט שוְנַנְת נַזְּבָׁר נַאָּמֶב שַּׁהֵא גַ_{א אִנְרָנָטָא גַּרוּבְּנָא יַדְּתִּפְּוָלַ ^{בּי}}

מִנִּיה שֶׁכְבָת זַרְעָא לְאָסְתַּאָבָא

unclean thereby; flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

נְשְׁכַּב מִם_מִמְאַני: (פּ) وهرام کِنْکُل لَکِنْکُلْنَا لِکِهْمِ هُمْل استان خنائی ایک וְהַבְּנְה ְבְּנְבְּלְּה וְהַנְּב אָת־וּוֹבֹוֹ

מְסְאַבְיםְא: ילניללא וליבר בוחכור מם וֹלְבְיֹצִאֹר זְנִי בְּוְבָּוּנִי לְבַבַּר ŢĊŢĢĸĬĘŪŖ

her that is unclean. woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a 33 impurity, and of them that have an and of her that is sick with her

- בשמאחם. סרי סכרם של מעמל מקדש קרוי מימס: (וצ) והזרחם. מין נוירה מלם פרישה, וכן נְוֹרוּ מְמוֹר (ישמי' מ, ד), וכן נויר מחיו (ברמשים מע, כו):
- מומלת ערב: (25) זאח חורח הזב. לעל רלים לחח, ומסו חורחו: ואשר הצא ממנו שכבה זרע. סרי סול נגעל קרי, ממל

Haftarah on page 165. page 180. On Rosh Hodesh, read the Mastir and Hastarah on page 162. On Erev Rosh Hodesh, read the The Haftarah is II Kings 7:3 -7:20 on page 151. On the Shabbat defore Pesain, read the Haftarah on

the Lord, and died; Aaron, when they drew near before IVX after the death of the two sons of And the Lord spoke unto Moses,

טְמַבְיְ מוּמַ

<u>לפֿנ 'רוֹטְר נַיִּטְרַנַי</u> מְנִיטְ מְּתְנִי בְּלֵּנִ אַּנִינְן בַּלְּנְבְנִים בַּלְּנִיבְינִין אִימְּטֹאַ תּכְּנִיטָאַ מְנִיטְ מְּתְנִי מִּנִינִן בִּלְנִיבְ בַּלְּנִים בַּלְּנִים בַּלְּנִים בַּלְּנִים בַּלְּנִים בַּלְּנִים בַּלְ

אָבְאָר עַל־הַכַּפְּהָת: הג_בֹאָבוֹ וֹלַאִ וֹמָוּנוּ כַּוּ בּהֹלָּוֹ رَفَٰلِ ثِن عُر_فَٰزِ، لِادَقِدُلِ كَمُّلُ בבלק-מת אליההליט מבית בבל מבו לקודשא מגיי ^{*} אֶלְאַנְוֹן אֶּטָּוּלֵּ נְאַלְיִנְבְׁאַ אַנְוֹן אֵּטִוּנְ נְלֵא נְנֵוֹ הַּלְוֹלְ וַיּאַמֶּר יְהְנְּה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר וַאֲמַר יִיָּ לְמֹשֶׁה מַכֵּיל עָם

<u>ڄڻڙ</u>ٺ: خُطْب كُلِـ خُلَامُ كِلَامُهُ لِمَا لَهُمْ رَا خُلِيبَ حَبِيبًا خِلِيمُنَهُ يَلَحَبُ בּוֹאָט וֹבֹאָ אַנֹינִן אָכְיַנַאַנְאָ בּּנִאִנִי מִּכִּילִאָּנִי וֹבֹאָ

בְּשְּׁרֵוּ וּלְבִּשְׁם: קַבְשׁ בְּם וְרָחַאְ בַּמָּוֹם אָתַ־ וְשׁנְעַ נִּבְמָאֹנֹפַע בַּע וֹאַנָּלַ בַּנִּבַיַ. בֿגַיֹנְינִ מֹּלַ_בְּמֹּנִנֵי בַּאַבְנָמֹ בַּגַ בְּעִבְּע בְצַבְּה וּלֶבְּה וּלֶבְנָם.

וּוְדַבֶּר יְהוֹּהֹ אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי יִמִּכֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה בָּתַרָּ

בֹתְּלֵלֵא אָלֹא מִעַינִלָּי, הַּבְ בַּוּעַ במל אַרוֹנָא וְלָא יָמוּת אַרֵי ¿ġĿċůx ¿¿Ļ¤ ċœijúx

מֿל בַּשְּׁרֵיה וְהַטְּיִנְא דְּבוּצָא ドイドアシス

الكخيرا: לבוהוע לבוהו לווהא אוון נוסב ומֹגוֹפֹּטֹא בַרוּגֹא וֹבוּנת

> the cloud upon the ark-cover. ark; that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the holy place within the veil, before he come not at all times into the Speak unto Aaron thy brother, that and the Lord said unto Moses:

ram for a burnt-offering. bullock for a sin-offering, and a 3 the holy place: with a young Herewith shall Aaron come into

and put them on. and he shall bathe his flesh in water, attired; they are the holy garments; with the linen mitre shall he be girded with the linen girdle, and 4 breeches upon his flesh, and shall be tunic, and he shall have the linen He shall put on the holy linen

- (EE) והוב את זובו. בעל שמי כליות ובעל שלש כליות, שתורתן מפורשת למעלה:
- שנכנס אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחב, בא אחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחד שלא חמוח כדרך (I) וידבר ה׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגרי. מס מלמוד לומר, סיס רבי מלעור בן עוריס מועלו, מעל למולס
- (2) ייאמר הי אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימות כדכך שמתו בניו: ולא ימות. עלם בל סול מת: שמם פלוני, זה זרוו יומר מן הראשון, לכך נאמר אמרי מום שני בני אהרן:
- יבא כי אם בענן הקערת ביום הכיפורים (יומא נג.): בי בענן אראה. כי ממיד אני נכאס שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לבא, וסו פשומו. ומדרשו לא
- סכיפוריס, כמו שמפורש נקוף ספרשה נחדש השניעי נעשור לחודש: (ε) בואח. גימטרים שלו ד' ממות ועשר, רמו לבית רמשון: בואח יבא אחרן וגוי. ומף זו לם בכל עת כי מס ביוס

(+) כחנח בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפניס בשמונס בגדיס שסול משמש בסס נמון שיש בסס וסב, לפי שלין קמיגור

לבן לבגדי וסב, ובכל מליפס מעון מבילס ושני קדושי ידיס ורגליס מן סכיור (יומא לב.): בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פנים לעבודת מרך, וממרך לפנים, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי כמרגומו יָמַמ בְּבֵישָׁס, ינימ בראשו, כמו ומנח בגדו (בראשים לע, מז), וַשַֿמְּמָיִס: - ורחץ במים. אומו סיוס עעון עבילס נעשה סניגור, (ר"ה כו.) אלא בדי ככהן הדיות, וכולן של צון: קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (מ"ב פרק א, י): יצוף.

%קר לַּעַּלֶּה: מְּנֵירִ מְּנִּים לְעַמְּאֵט נְאָנִלְ יִפַּר שְּׁבֵּין אָפִּירֵי עִּנִּים לְעַמְּאָט נְאָנִלְ יִפַּר שְּׁבֵין אָפִּירֵי עִנִּים לְעַמְּטְאִי וּמֹאָּט הֹבַע בֹּלוֹ. וֹמִּבֹאָב, וֹפַּט וּמוֹ בּוֹהָשֹׁא צַבֹּדוֹ. וֹמִּבֹאָב

יוְבַר חַד לַעָּלְקָא:

burnt-offering. sin-offering, and one ram for a Israel two he-goats for a To neregregation of the children And he shall take of the

אַמָּב לְנִ וֹכֹפָּב בֹּמֹבוֹנִ וּבֹמֹב בַנַמָּב בַּנַבְנִינִ וֹנִיפְׁנַוֹר אַנִינָן אָט פָּר תַּוֹשְׁאָט וּיקְרֵיב אַנִּרוֹ יָנ הּוֹרָא

נמל אָנְשׁ בַּיהַיה:

for himself, and for his house. is for himself, and make atonement bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

ڗڽڽۄיר אֹקִם לְפְּנֵי יְהְנְהֹ פֵּחַת יְתְּהִוֹן קֵּדָם יִיְ בִּתְּרֵע מַשְּׁכַּן מבים מייים

בּאָמֹירָם וִיפַב יָה הְבֵּין צְּפִירִוֹ וִיקִים

the door of the tent of meeting. 7 and set them before the Lord at And he shall take the two goats,

« الْبَيْلَ الْاَمْدِ مُثَرِّدُ لَا مُؤْمِدُ لَا مُؤْمِدُ لَا مُؤْمِدُ لَا الْمُعْلَدِ الْمُؤْمِدُ اللّهِ الللّهِ الللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ الللّهِ الللّهِ اللّهِ الللّهِ الللّهِ اللّهِ الللّهِ اللّ אָבַל מוּעָר:

וֹמֹוֹבֹא טור לַמַּוֹאוֹל: ינְבַלְוִנוּ וּוִבַּלְ אָּטִבְ לְּיִבוֹוְיִי וֹנִוֹבָלְ הַבְּבֹּוֹ הַבְּבֹּא טַב לְאָמֹא בַּיִּנִ

and the other lot for Azazel. two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

וְהְקְּרֵיב אַהַרֹן אָת־הַשְּׂלִיר וִיקְרִיב אַהַרֹן יָת צְפִּירָא אָטַר לַעַּוֹאַזֶל:

אַשֶּׁר עְּלֶר עְּלֶיוּ הַגּוֹרֶל לַיהוֹה דְּסְלִים עֲלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא

sin-offering. LORD, and offer him for a 9 upon which the lot fell for the And Aaron shall present the goat

ַנְעְשֶׁרוּ חַמְּאָת:

אָמֶּרְ הַּלֶּנִר הַּלְּנִר וּגִּפִּירָא צַּסְלָנִל הַּלְנִירִ הַּדְּבָּא

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the Lord, to make atonement over 101 Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell

לְהַּוֹאִוֹלְ עַפִּוֹבְּבֶּינִי بْسَلِينَ كُوهِد שְּבְּיֵנִ كِٰهَٰٓלِيا אِلَيْهِ كُوهِدِهٖ שُجِينِ، جُهَٰٓלִיא יָתִּיהִ י עוּוּרָלְ לְהֹּוֹאִיְלְ זֹהְתֹּעִרַעַוֹּ לְפֹּוֹ. לְהֹוֹאִילְ וֹשִׁלֵּם כִּיַּ עַוֹּ צֹּוֹם וֹנִ

לְהַּוֹאִנֹלְ לְתַּוֹבְלָּהִאִּי

the sin-offering which is for house, and shall kill the bullock of atonement for himself, and for his is for himself, and shall make bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

himself.

תוֹרָא דְּחַטְּהָא דִּילִיה: בּיתְוֹ וְשְׁתְּטֵׁם אָתְ־פָּר תְּחַשְּׁאָת וְעַל אָנָשׁ בִּיתִיה וְיִכּוֹס יָת " אַשֶּׁר־לֹוֹ וְכְּפֶּר בְּעֲיְרִוֹ וּבְעָּרִ דְּתַשְׁרָא דִּילֵיה וִיכָפּר עַלְּוֹהִי וְהְקְּלִיב אַהַרֹן אֶת־פָּר הַחַמְאַת וּקּרִיב אַהָרוֹ יָת מּוֹרָא

- ביחו. ממודס עליו עונומיו ועונות בימו (שס לו: מ"כ פרשמא ב, ג): (6) אח פר החמאה אשר לו. סלמור למעלס, ולמדך כלן שמשלו סול בלולל משל לבור (שם ג:): וכפר בעדו ובעד
- סר עווקשס, נוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומה מו:), שנהמר פֶּרֶן גוַנְס, המוכס: ומברו בשמאל, ונומן עליסס, את שכמוב בו לשס, הוא לשס ואת שכמוב בו לעואול, משמלה לעואול (יומא למ.): עואול. הוא (8) ונחן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד אחד לימין ואחד לשמאל, ונומן צ' ידיו בקלפי, ונועל גורל בימין
- (9) ועשהו חמאה. כשמנים הגורל עליו קורה לו שם והומר לה' המהה (ה"כ שם ה):
- מליו. שימודה עליו כדכמיב והמודה עליו וגוי: יודע שילוחו אס למימס אס לחייס, לכך נאמר יעמד חי, עמידמו חי עד שישמלח, מכאן ששליחומו למימס (שס ו): רכפר (10) יעמד דוי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומו יִּמְּקַס בַּדַּמַי. מס מלמוד לומר, לפּי שנאמר לשלם אומו לעואול, ואיני
- (II) וכפר בעדו וגוי. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהנים, שהם כלם קרוים ביחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר בֵּיח אַבֵּלן בְּרֶכוּ

מבנת לפרכת: הְפְּלְּנִוּ קְּטְּבֶרת סַמָּים דַּקְּת וְהַבֶּרִא ישראל מעל המובה מלפני יהוה ומלא דאישא מעלני עדבהא מו

וְלָאָ זְמִוּנִי: אָטַבַוּבַפַּבָּנִי אָאָב הַכַבַנִּגני $^{\epsilon \iota}$ dạt trịn roạn $^{\epsilon \iota}$ dạt riện roạn אָּט_הַפְּטְּבֶה עַּלְ־הָאָשׁ

עַבַּט בַאָּגַבּהָנִי הַכַּפַּרָת וּזְּדַ שֶּׁבַע־פְּעָמָים מִן־ مرح فزر موفيه كالمب لرفزر لْكِٰكَابِ مُنْكَا يَافِدُ لَائِنُكَ كُمُخُخُمُهِ

بروفإته إكفير بروفيه: עשה לְדָם הַפָּר וְהִיּגָה אָתָּוֹ עַל־ לפְּרָכֶת וְעְשָׂת אָת־דָּמֹוֹ כַּאֲשֶׁר ַ ੨ ੨ੈ੦਼ੈ੦ । װִבוּאָ אָט<u>ַ ד</u>ּמָוָ אָּ<_מִבּוּט

עשבו אַמָּם בָּתָוּך שָׁמָאַמָם: ה האקם ובו יצשה לצהל מוער 91 ਵੱਧ (ਐਂਟੈਝੈਂਟ੍ਰ (ਹੋਵੇਲੈਕੈ.ਪੈਰ ਟੈਟੈਂਟ੍ਰ)

 לפֿרוּכִימֹא:
 דוסמון בשושון לוהוק מלוו בְּרֶם יְיִ יִּמְלֵי חוּפְּנוֹהִי קַמֹּרֶת וְלְקָהְ מְלְאִ־הְמַּהְמְּה גַּהְלֵי־אֵּשׁ וְיִפַּב מְלֵי מָהְתִּיהָא גּּיִמְרִין

סְהַרוּהָא וְלָא יָמוּת: למולטא זנו לפולטא בהכ אַגְאָלא בוֹם גֹּוֹ וְנִטְפָּג אָנַאָּ וושון יח קשהה בוסמיא על

בָאָבְבָּגִיה: ובו מֻכֹּה וֹמִנוֹן מִן בַּמֹאַ نظأه בא אַ בּי בּפוּבייא וופֿב מֹצַמֹא צַעוָבָא ווֹצַי

לובי ושוע מכ לפובשא ולבם בְּמָא בַּמְבַר לְדְמָא דְּתִּיָרָא خۇدىخى ئىقتىد خلىقىد בְלַמַּמָּא נִוֹמֵיל נְתְ דְּמֵיה לְמִנְּיוֹ וְשְׁהֵים אָת־שְׁעָיר הַחַמָּאת אַשֶּׁר וִיכּוֹס יִת צְפִּירָא דְּחַמְּתָא

בְּגוּ סוֹאֲבְּהְהוֹוֹ: למֹמְכֹּן וֹמִנֹא בַּמְבִי, המִעוּן לַכַּל חַמַּאָיהוֹון וְכֵּן יַצָּבָיר יממרדיהון نشلةح וְכְפֶּר עַלְ־הַלְּהָשׁ מְטְּמְאָרְ וִיכָפָּר עַלְ קוּדְשָׁא מָסוֹאֶבָּת

> bring it within the veil. of sweet incense beaten small, and before the Lora, and his hands full coals of fire from off the altar And he shall take a censer full of

restimony, that he die not. ark-cover that is upon the cloud of the incense may cover the the fire before the Lord, that the And he shall put the incense upon

finger seven times. he sprinkle of the blood with his east; and before the ark-cover shall finger upon the ark-cover on the the bullock, and sprinkle it with his And he shall take of the blood of

before the ark-cover. sprinkle it upon the ark-cover, and with the blood of the bullock, and and do with his blood as he did and bring his blood within the veil, sin-offering, that is for the people, Then shall he kill the goat of the

in the midst of their uncleannesses. meeting, that dwelleth with them and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their 16 uncleannesses of the children of the holy place, because of the And he shall make atonement for

וֹכְפֶּׁר עַלְ עַּלְבַבְ מִמְּמִטְטַ וגוי (מ"כ פּרק ד, צ): שֶׁם ס' וגו' (מסלים קלס, יע), מכאן שסכסנים ממכפרים בו, וכל כפרמן אינה אלא על עומאת מקדש וקדשיו, כמו שנאמר,

- יום הכפורים היה מחזירה למכחשת: דקס, וסלא כל סקעורם דקס סיא, שנאמר וְשְׁמַקְּמָ מִמֶּנָּס סְדֵּק (שמוח ל, לו), אלא שחסא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערצ (21) מעל המובה. סמילון (יומא מס:): מלפני ה'. מלד שלפני ספמת, וסוא לד מערני (שס): דקה. מס מ"ל
- (51) על האש. ענמוך סמממס: ולא ימוח. סל לס לל עעלס כמקנס מיינ מימס (יומל נג.):
- (14) והזה באצבעו. סומס ממת במעמע: ולפני הכפרה יזה שבע. סרי מתת למעלס ועבע למעס (יומל נס.):
- כאשר עשה לדם הפר. אמת למעלה ושנע למעה (שם נה.): (EI) אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישרחל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם קת.):
- שסוס משניסס בפניס, אחם למעלה ושבע לממה, כך מוה על הפרוכה מבחוך משניסס, אחם למעלה ושבע לממה (יומא נו:): ומפשעיהם. אף סנכנסין מויד במומאס (שס ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשס (שבועום יו: מ"כ פרק ד, ב): (16) משמאה בני ישראל. על הנכנסין למקדש במומאה ולא נודע להם צמוף, שנאמר לכל המאחם, והמאה היא שוגג

בילו יבער בל"ל ישָׁבָאָל: מַּבַ בּאַטַוּ וֹכִפָּב בַּמַבוּ וּבַמַּד לי מוֹעָר בְּבְאֵוֹ לְכַפֶּר בַּקְּדֶשׁ וָכְלְאַדֶּם לֹאִיוָהָו בָּאָהֶל

בולות המובה סביב: ַבַּבְ וּמִבַּם בַּמִּּלְּיִר וְנְתָּן עַלַ איי יְהְנָה וְכְפָּר עְּלְיִוּ וְלְלַחׁה מִדְּם لْنْجُم عُرِينَوْلُوْنَ كَمُمْدِ رُفَرُنِ

מממאָע בֹּלָג נַמְּבָאַב: شِحْم فَمُثِرَت لَمَكَلَا لَكَالِمِي וְטִיּבְע הֹלְנו מִוֹעַבַּים בֹּאָבֹבֹּהוָ

ئنڭدُرح ليُن مِشْرِد ثِيَّا: נאָט_אָבַל מוָמֹע נאָט_טַמּוֹּבָּטַ **%に_**正位に

īġĻ~~Ĕ~~ĊĽ: עַשְּׁמָנְר וְשִׁכַּוֹע בַּנִר־אָנִשׁ מִטִּי עמאַלים וֹנֹטֹן אָטֹם הַגַ_בָאָה لْمُن خُر فَمُمْرِيُّات ַ מְּלֵיוּ אָת־בְּלִ-שְּׁוֹנִתְ בְּנֵוֹ יִשְׁרָאָלְ צִּלְוִתִי, יָתְ בְּלִ שְׁנִיָּת בְּנִיִּ בַּאָה עַשִּּמִּיר תַחַי וְהָהְנַבָּה עַל בִישׁ צְפִּירָא חַיָּא וִיוַבִּי וֹסְמָּשׁ אַנִּבְן אָנַהַמָּנִי וֹבָׁו מֹּכִ

ڠٮ؈ڝٙڎ؞ڔڿ؋ڮڐڎ ونذرون هِذَ هِرَا مِيرِم السَوْم الندرِما لَهِدِه وَجَهَ بِمَجِعَ

> 下: 设下级之: אולה ביהיה ועל כל קדלא מב מפביה ויכפר עלוהי ועל למוגליה לכפרא בקודשא וֹכֹל אֶנְשׁ לְא יְבִי בִּמַשָּׁבּן וְמִנֹא

> מֹל קרנת מדבחא סחור בעובא ימבמא בגפובא ווטו! ווכפר עלוהי וופב מדמא נופול למדבחא הקדם

<u>ἰἀͺΚΥ</u>: نركأ يشتبك なのご没口に נובי קלוהי מן דְּמָא בָּאָצְבָּעִיה

ועלבוד זנו אַפּוּבא עּוֹא: וֹמֹל מַמִּבֹּו וֹמִלֹא וֹמֹל מַבַּבַּטֹא וושובי מלכפרא על קודשא

خمُلك خمَلك خدُه: אַפֿוּבְא וּושְׁכַּט בָּיִר וָּבָר דּיִּוְמִין הְשְׁמִּיהוֹן וְיִמֵּין נְיִמִין עַּלְ בִישׁ حُحُم - نهُدُهُم لئن خَمِ مَلَة.بِيلًا خُحُم ווסמוף אַבורן יָת מַרְמֵין יָדוֹה

וּישׁלַח וָת אָפּירָא בְּמַרְבְּרָא: וֹנְשָּׁא תַשִּׂמֹּנִר עַּלְיֵנ אָתַ־בְּלְ- וִיִּמּוֹל צְּפִּירָא עַלְיָהִי יָת בְּלְ

> assembly of Israel. for his household, and for all the made atonement for himself, and place, until he come out, and have 17 to make atonement in the holy ni droog od nodw gniroom to tnor And there shall be no man in the

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

the uncleannesses of the children of and cleanse it, and hallow it from esomit meyer segnît kir hir weyen times, And he shall sprinkle of the blood

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he 20 atoning for the holy place, and the And when he hath made an end of

appointed man into the wilderness. him away by the hand of an the head of the goat, and shall send sins; and he shall put them upon their transgressions, even all their of the children of Israel, and all confess over him all the iniquities upon the head of the live goat, and And Aaron shall lay both his hands

the goat in the wilderness. which is cut off; and he shall let go 22 all their iniquities unto a land And the goat shall bear upon him

לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג): (91) והזה עליו מן הדם. ממר שנמן ממנים במלצעו על קרנימיו, מיש ז'סימים על גגו: ושהרו. ממס שעבר: וקדשו.

(12) איש עהי. המוכן לכך מיום אממול (יומא פו:):

⁽מ:): וכפר עליו. ומס סיא לפרמו, ולקח מדס ספר ומדס סשעיר, מעורביץ זס למוך זס (יומא נו:): בפכרכם, ועמד מן המובם ולפנים והוה, ובמסנים המובח הוקיקו ללאם מן המובח ולחרך, ויסחיל מקרן מורחים לפוניים (יומא (18) אל המזבח אשר לפני הי. ום מוזח סוסב, שסוח לפני ס' זסיכל. ומס חלמוד לומק וילה, לפי שסום ססוחות על השכן אחם בחוך מומאוחם. אף על פי שהם ממאים, שכייה ביניהם:

كُرْكُم خُرِيْنِ جُرِينَظِيْم لَيَدْنِيْنَ خَمْرَةُرْيِدِ خِمْنِيْمِة لَيَجْدُمُونِا וּפְּשׁׁמִ אָּעַ־בַּגְרֵי הַבָּּר אַשֶּׁר וְיַשְׁלַחוּתְ לְבוּשִׁי בוּצָא דִּלְבַשׁ And Astron shall come into the tent | Aging | iqtx | and other come into the Astron shall come into the tent |

עמם וֹכפֹּנ בֹהֹצו יִלְמֹע עַמֹּם: אָטַ מְלַטוּ וְאָטַ הָלָט לְבְוָתְה וֹלְבֹתְה אָטַ<u>בְּלִּגְוֹ וֹלְּגָּא</u> لَلْ لِلَّهُ \$ שَا خُمُدُا حَقَرْطِ خُمُكَاتِ الْرَحْتِ، ثِن خُمُدِرِكِ خَمْنَهُ خَعْنَد

(١٥٠٠) نيفېچېند: נאָט עַלֶּב עַעַּמָּאָט נַלַמָּיר שלישי

एंद्रांग्रेहेंप: בּׁמֹּנִם נֹאַנִוֹבַרַבֵּלוּ נֹבִנִא אָבְ- בֹּמִּבִנִי בֹּמֹנִא וּבִּנִיב פֿו זומוִבְ ئَرَوْم خَرْبُر، زُلُلَا لِمُلَا كُمْ لِهُمْ لِهِ لْلَافُمَوْنَ هُلا لَاهُمُرِ كُمُّنَّهُإِذِ

וֹאָט_בֹּהֵבֶם וֹאָט_פֹּוַהֶּם: לַמַּעַנָּה וְשְׂרְפָּוּ בְאָה אָת־עַרֹהָם לְכַּפָּׁר בַּלְּבָתְ יוֹצָיא אֶל־מָחָוּץ ע בַוֹחַמְּאַנ אֲמֶּר הוּבָא אֶת־דְּטְּם

נַמָּא: מכש הפא נוכפר מכוהו ועל ליפול ווגביר ית צלהיה וית לציש וולבש יה לבושוהי

יוֹבונבוב וֹנו הֹפּוּבֹא כַהֹּוֹאוֹב ÇÇİÇÜX:

שׁמֹנושֹא נַפֿגַל

לגבע לבושוהי ונסחי ות

בשורהון ויה אוכלהון: האַתַעַל מַדַּמָהוֹן

> and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the

and for the people. and make atonement for himself the burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and other vestments, and come forth, water in a holy place and put on his And he shall bathe his flesh in

he make smoke upon the altar. And the fat of the sin-offering shall

afterward he may come into the bathe his flesh in water, and ₂₆ Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

their dung. fire their skins, and their flesh, and camp; and they shall burn in the shall be carried forth without the make atonement in the holy place, ot ni thguord saw boold seonw 72 and the goat of the sin-offering, ר הַחַשְּׁאָם וְאֵהוּ שְׁעֵּיר וֹיִה חּוֹרָא דְּחַשְּׁהָא יָנִה צְפִּירָא יָפּוּרִיסוּריה אווסok of the sin-offering, יָפּרר הַחַשְׁאָם וְאֵחוּ שְׁעֵיר וְיִה הּוֹלִיא דְּחַשְּׁהַא יָנִה צְפִּירָא יָפּרר הַחַשְׁאָם וְאָבוּוּ שְׁעָרִייִי

שמעונין גניוס, ולא ישממש באומן ארבעה בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:): עַלְמוֹ וגרי, וְמָׁח מֵלֶג סַמַּמְחֹת וגרי, וכל ספרשס עד וְמַבֵּיִי בֵן יְבִּוֹח מֶל סַמַּמַנֶּה, וֹחֹתר כך וּצָחׁ מַבְּיַרָּיִ: והוֹניחם שם. מלמד בברבו וסבי וסבר סמקראות לפי סדר סעבודות כך סוא, וְשִׁלַּם אָת סַשְׁעִיר בַּמִּרְבָּי וְכָתַן אָם בְּשָׁרוֹ בַּמַיִּס וגוי, וְיָנְאָ וְעָשָׁה אָת , המוספין בבגדי והב, והולאה כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המוספין וחמיד של בין הערבים וקעורה ההיכל שעל מובה הפנימי שדר העבודות, ממיד של שחר בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחמה בבגדי לבן, ואילו ואיל העם ומקלת שהקעיר בה הקערת לפני ולפנים: - ופשם אח בגדי הבד. אחר שהוציאם ולובש בגדי והב לחמיד של בין הערבים. ווהו שנעשים בחוץ בבגדי וסב, ומובל ומקדש ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליה הת סכף ואת המחחה לב.), ואמרו כל ספרשם כולס אמור על סקדר מוץ מביאס זו, שסיא אחר עשיים עולמו ועולמ סעס וסקערם אימורי פר ושעיר (33) ובא אהרן אל אהל מועד. מתנו רבומינו, שמין וה מקומו של מקרל וה, וומנו עעם לדבריהם במסכם יומל (דף

ַ שְׁבְּׁכִּוֹ וגו: ואַח עולח העם. ואיל לעולה האמור למעלה ומַבָּה שָדַה בָּגִי יִשְׁבָבֵל וגוי: כל ימום סשנה: - ויצא. מן ההיכל אל החלר שמובח העולה שם: - ועשה את עולחו. איל לעולה האמור למעלה בּוֹאת יַבֹּא סבאות תובס ליוס, אבל סראשונס סימס בתיל (שס ל. מ"כ פרק י, מ): רלבש אח בגדיו. שמנס בגדיס שסוא עובד בק לבן לבגדי והב מעון מבילה (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיא היתה בגג בית הַפַּרָנָה, וכן ד' מבילות שבאותה מבילה פשמ בגדי והב שעבד בהן עבודת המיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודת היום וכאן למדנו שכשהוא מָשַׁנֶּה מבגדי (24) ורחץ אח בשרו וגוי. למעלה למדנו מורחן אח בשרו ולבשם שכשהוא מְשַׁנֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה,

למבט זבט ומלט ומלטט (שמוט כי): (25) ואת חלב החשאת. אימורי פר ושעיר: "קשיר המזבחה. על מוצם החינון, דאלו צפנימי כמיצ לא קעַלי עַלָּיו

<u>יְבְוֹא אֶלַ הַמְּהַנְהַיּ</u> אָמ־בְּשֶׂרִוֹ צִּמְּיִם יְכַבֵּס בְּגִּדְיוֹ וְדָחַיְן
אָמ־בְּשֶׂרִוֹ בַּמְיִם יְכַבַּס בְּגִּדְיוֹ וְדַחַיְן

לְמָּהְוֹרִיתְאֵי:

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

וְעַדְּלֶר עַלֶּר בְּתִּלְכֶם: מְלֵאְכְּהְ לֵאְ תַּעֲשׁׁוּ הֶאָּוֹרְה עֲבִּירָא לֵא תַעְּבְּרוּן יַצִּיבִיָּא אָת־נִפִּשְׁהֵיכֶּם لَحُدٍ لِيُمْوَلِلُ وم جِرَارُكُ لَنَّ الْمُجَارِّةِ فِي فِي الْمُحَالِينَ الْمُجَارِّةِ فِي فِي أَرْدُ اللّهُ مِنْ اللّهُ مِنْ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ ا וֹנִינִים לְכֵּם לְנִיפַׂנִי

מולב ושני לכון לפום מלם בודהא

sojourneth among you. home-born, or the stranger that no manner of work, the shall afflict your souls, and shall do the tenth day of the month, ye unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

לפְּנֵי יְהוָה הִּטְהְרוּ: לְמַּבֵּׁר אַטְבָּׁם מִכְּלְ חַמַּאִטִּיבֶּם לְדַבָּאָר יָחָבִין מִכּלְ חוֹבִיכוּן و جِرْ حَرْنَا لَيْهِا رَحَهُد لِاكْرَاقِا لِمُحَرِّفِ لِمَالِدَ فِرَامِهِ لِيَدَا رَفِد لِاكْرَادَا

كلت ١٠ نيل ديا:

the Logn. all your sins shall ye be clean before 30 made for you, to cleanse you; from For on this day shall atonement be

אָת־נַפְשׁמֵיכֶב חַקָּת עוֹלֶם: י הַּבְּּט הַבּּטֹוְ טִיאַ לַבְּט וֹמִנִיטָם הַבּּא הַבּּטָא טִיא לַכִּוֹן יִטְׁמִּנִּוֹ

יָת נַפְשָׁטַכִּוּן אָיָם עַּלָם:

And the priest, who shall be is a statute for ever. you, and ye shall afflict your souls; it

It is a sabbath of solemn rest unto

עַבָּר בְּגְרֵי תַקָּדָשׁי: שַּׁטִּט אָבְינ וֹלְבָּהָ אָט בֹּנִינִ, טַּטוִט אָבוּטִּ, וֹנִלְפָּהָ יִט לְבִּוּהָּ. عد الْكُمُّابِ الْمُرْكِمِ الْمُلْالِينِ الْمُحْتَالِ الْدِيْرَاتِ بْنِ طِيدُ لِيْمُمْمُهِمْ

בולא לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא: וְכְפֶּׁר חַכַּהַן אֲשֶׁר יִמְשָׁח אֹתוֹ וִיכָפַּר פָּהָנָא דִּירַבָּי, יָמִיה

garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the father's stead, shall make the consecrated to be priest in his anointed and who shall be

تظثم نحقد: أخظر אָטַ מִלְינַהְ וַלְּבָהְ וֹאָטַ וֹיכֹפֹּר הַלְ מִלְנַהָה לִיּגְהָא וֹהֹלְ

ĿĊĊĊĸ ĊŒĿ: להקבלק הם נהק לבונג והק לק המא

assembly. priests and for all the people of the shall make atonement for the meeting and for the altar; and he make atonement for the tent of the most holy place, and he shall And he shall make atonement for

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וניעש כאַשָּׁר צְנָה יְהְנָה אָתַר なんし ロロックロ ÷ מּנְלָם לְכֹפֶּׁר מַּלְ-בֹּדֹוֹ וֹמִּבֹאָלְ څڅ□

בְּמָא דְפַבֵּיד יִיְ יָה משֶה: חוביהון הַדְא בְשִׁהָא וַעַּבָּר לְכַפּּבֹא מַלְ בָּנִי וֹמִּבַאָלְ מִכָּלְ יהָהי דָא לְכוּן לְקָנָם עָּלַם

Lord Kommanded Moses. in the year.' And he did as the Israel because of all their sins once atonement for the children of statute unto you, to make And this shall be an everlasting

- (עב) אשר הובא אה דמם. לסיכל לָפַנִי ולפניס:
- ואילך, שבימיו נגנוס ללוחים של שמן סמשחס (יומא נב:): לכהך החה אביו. ללמד שאס בנו ממלא את מקומו, סוא קודס בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, מלמוד לומר ואשר ימלא את ידו וגו' (מ"כ שם), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו שנאמרס כל ספרשס באסרן סוצרך לומר בנסן גדול סבא אחריו שיסא כמוסו: ואשר ינולא אח ידו. אין לי אלא סמשות (22) וכפר הכהן אשר ימשה וגוי. כפרס זו של יוס סכיפוריס אינס כשרס אלא בנסן גדול (יומא עג. מ"כ פרק מ, ד), לפי

ַ כניעי וַיְדַבֶּר יְדְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמִלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

זָה הַדְּבֶּר אֲשֶׁר־צַיָּה יְהַזָּה לְהֹוֹ זֵּין פִּהְנָמִא דְפַקּוֹד יִיָּ לְמֵימַר: ءِ خُر_خُدْر نَشِلْكِم لَكُمُلَاكُ كَاجَرَيْكُ لَهُمَا خُرِ خُدْر نَشِلَكِم لَقَامَا

يَجُد جُدِ عَلَيا لَجُح خَزُر لَجُح مَجْرِ مَا عَنَاا لَمَا خَرَانِهُ

commanded, saying: the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is sons, and unto all the children of Speak unto Aaron, and unto his

द्वांद्रांदर: בְּמַּחַנְּהָ אַנְ אֲשֶׁר יִשְׁחַׁם מִחָוּץ אוֹ דְיִכּוֹס מִבָּרָא לְמַשָּׁרִיתָא: ַ יִשְׁחַס שִּׁוֹר אַוְ־בֶּשֶׂב אַוֹּעֵז הֹוּר אַוֹ אַמַּר אַוֹ בַּמַשָּׁרִיתָא אָהְ אִּהְ מִלֵּנִע וֹמֶּבְאָבְ אַמֶּב

גבר גבר מבית ישראל דיכוס

that killeth it without the camp, or lamb, or goat, in the camp, or house of Israel, that killeth an ox, What man soever there be of the

באָגש בַרוּא מִמֶּבר עַּמָּוּ: לְאָישׁ חַהוּאׁ בֶּם שְּׁלְּךְ וְנְכְּנָהְ וְיִשְׁמִיצִּי אֲנְשְׁא חַהוּא מִגּוֹ לְפָּנֵי מִשְּׁכֵּן יְהְנֻה דָּם יִחְשֶּׁב שׁלואַן לַנַלוֹנְר לֹוְבֹּן לַיִנְנֵי لْאُح ڤِنَا كَبُثُح طَيْمَتِ كُه لَكِنُدَه طَهُوَا نَفْتُه كُه هَنْنَتِك

YOUT: לַנּנִּבְרָא נַנִנִּא גַּמָא אַמָּג מַמְבָּלָא בַּיִּנְ דְּמָא יִהְחָבָּת לפובא מונפוא פנס וו פנס

among his people. that man shall be cut off from that man; he hath shed blood; and Lord, blood shall be imputed unto **Lord** before the tabernacle of the 4 present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to and hath not brought it unto the

אנטֿם: וְזְבְּחִוּ וְבְחֲיִ שְׁלְמָּים לֵיהֹוֶה אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהָן לִהָנִע מִשְׁכּן וִמְנָא לְנָה בְּהַנָּא مَر فَرْرُ لَهُلُالِ رُقُدُنَكُم كَالِيلِ هَمْ لَقَرْمُ لَيْنَاسِا كَقَلُم نُزَّا י אָת וּלְחַיִּהַם אָאָר הַם וּלְחִים דּבְחַיהוֹן דְאָנוּן דָּבְחִין עַּלְ לְמֶּתּן אַּמְּר וֹלָיאוּ בֹּנוֹ וֹמִרְאָל בֹּרוֹלְ בַּנוֹטוּן בֹּנוֹ וֹמִּרָאֵלְ זֹט

: ווענו: נולסון ולסט טובאון צבם !!

гие Гокр. ornu egnirəfto-əəsəq do esəhirəse the priest, and sacrifice them for door of the tent of meeting, unto them unto the Lord, unto the field, even that they may bring which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices, To the end that the children of

ىتىۋ⊏ ختىن نىئى خىىتى: יְהְנְה פֶּתַח צַּהֶל מוֹעֵּד וְהַקְמָיר וְיִנְעַ הַכְּעֵּן אֶתְ הַבְּםְ מָלְ מִוְבָּח וְיִוּרִילִ בְּהַנָּא יָת דְּמָא עַל

ומלא נוסוט שבלא לאטטללא מַדְבְּהָא בַּיֹּהְ בְּהָרַתְ מַמְּבַּוֹ

savour unto the Lord. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and against the altar of the Lord at the And the priest shall dash the blood

בולוא שבם ול:

throughout their generations. . a statute for ever unto them whom they go astray. This shall be their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

٦٣٠ ע קשִׁמִּיהָם וֹכְאֵ וּוֹבְּטׁוּ מִגַ אָט וַבְּטוּנְם וֹלָא גַּבּפֿטוּן מִגַ גָּט בַּבְטוּנִין

יאָע לַבֶּם לָדִרהָם: خئتيديد: אַחַביהָם חַפָּת עוֹלֶם מַהְנֶה־ קָּנֶם עָּלִם מָהִי דָּא לְחוֹן אָנוֹם לַמָּוֹבוּוֹ בַּאִפוּוֹ סֹהוֹ בַּטַבוּנוּוִוּ

- אלא כמקיים גזירם המלך: (48) ויעש כאשר צוה ה׳ וגוי. כשהגיע יום הכפורים עשה כפדר הזה, ולהגיד שבתו של ההרן שלה היה לובשן לגדולתו
- (+) דם יחשב. כשופך דס סמדס שמממיינ בנפשו: דם שפך. לרצומ ממ סוורק דמיס במוץ (שס): (E) אשר ישחם שור או בשב. במוקדשין סכמוב מדבר, שנאמר לסקריב קרבן: במחנה. מון לעורס (ובמיס קו:):
- (E) אשר הם זבחים. משל הם רגילים לוצות:

87

בְּתוֹכְת אַמֶּר־ינְשְּלֵה עֹלֶה אוֹ בְּינִיהוֹן דְּיִפִיק עֵּלְהָא אוֹ נְכְּסָת (عربعه) نَشِلُمُ لَم بَنَا لَلَاك لَمُشَدِ تَلَادَ نَشِلَمْ فِينَا فِينَا لَهُ لَيْنَافِوْرِ اللَّه וֹאֶׁבְעַּה שַּאָמָר אָיִשׁ אִישׁ מִבּוּת יּלְרוּן הַיִּמָר וָּּבָר וָבָר מִבָּית

וְנְכְּבָרָת הַאָּישׁ הַהַוּא מִעַּמְיוּ: וּבוֹאָפּנּ כַמְּמִּוִנִי אָטַנְ כַּוּבוֹנִי ווֹטִוּנִיבּ בַמְמֵּבֹב וֹטִיה בַּוֹדָם וִיָּ י וֹאָלְ פְּטִּע אַבֵּלְ מִוְמֵּגְ לָאָ וֹלְעַּׁנִת מִּמִּבּוֹ

אַטַה נִקֶּרֶב עַּמֶּה: הְאָכֵלִע אָטַ-עַבְּׁם וְעַלְּנָעִיּ יאכל בְּלְבְינִם וֹלִינִינִּ פֹּנְי בּנְפָּתְּ בִּיִכִּוּלְ בַּלְ בִם וֹאִנֵּיוּ בוּנִּיִּוּ or ומֹן עַנֶּר עַנֶּר בַּעוָכָם אַהָּגַר וֹאָנָה אָנָה טִבּּנִע וֹהָבֹאַב

עוא פֿנפֿה וֹכפֿר: לְכַפָּׁר עַלְ־נַפְּשׁׁהַיִּיכֶה בֶּיִר הַדְּרָם " וַאֲנִי נְתַמֵּיו לְבֶםׁ עַל־הַמִּוְבֶּה چَر پُوْن بَچَنْ بَيْتِ بَيْنِي اِنْجُ اِلْاِنْ اِلْمُ

<u>"</u>□: لَلْهُ لَا لِمُ لَا خُطِيْحُكُم لِهِ لِهُ كَمْ لَا يَالِهُ لِمَا لَا يُعْلَى لِمُ الْهُولِينِ اللَّه בן בֿלְבַנְּפָּׁת מִפָּט לְאִבַּעִאָלַלְ בַּנְט כַּלְ אֵּנָתְ מִנְּכִוּן לָאִ הִכוּלְ בַּט הגבל אֹתֹנִשׁי צִבְּדֹוֹ יֹמִּבֹאָב הַבְ כַּוֹ אֹתַנִישַ צְבָדוֹ יֹמִּבֹאַב

וְשְׁפַּׁבְּ אָנַרַבְּמָוְ וְכִּפָּרוּ בָּעְּבָּר: בניד חַיָּהָ אוֹ־עוֹף אֲשֶׁרַ יַאָבֶלַ " הַגַּר הַתִּילָם אֲשָׁר יָצִיּר נֹאָישׁ אָישׁ מִבְּנֵוֹ וֹשְּׁבַאָּלְ וּמִוֹן וּוֹבַר וּבַר מִבָּנוּ וֹשְׁבַאָּלְ וּמִוֹ

װְשְׁשׁנְאֵר אַנְשָׁא הַרוּא מִעַּמִיה:

וּאַמיצי יָהוה מגו עמוה: בּאָלָאָא בּנוכוָל זָת דָּמָא וינבר ינבר מבית ישראל ימו

אַרַי דַּמָא הוא עַל נַפַשָּא מֹבְבְּטִא לְכַפָּבָא מַלְ נַפְּמָטַכוּוֹ ענא נאָלא וְעַבְּשִׁיה לְכוּן עַּלְ tām talk tlāk

ترخريا قاء

ויכַפוניה בעפַרָא: במטאכיל ונישור ית דמיה ביצוד צידא הוָקא או עקיצ

> sacrifice, offereth a burnt-offering or that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

shall be cut off from his people. it unto the Lord, even that man 9 of the tent of meeting, to sacrifice and bringeth it not unto the door

off from among his people. that eateth blood, and will cut him will set My face against that soul that eateth any manner of blood, I errangers that sojourn among them, the house of Israel, or of the And whatsoever man there be of

of the life. that maketh atonement by reason for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

boold. that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger of Israel: No soul of you shall ear Therefore I said unto the children

cover it with dust. pour out the blood thereof, and fowl that may be eaten, he shall that taketh in hunting any beast or strangers that sojourn among them, the children of Israel, or of the And whatsoever man there be of

- (٦) לשעירם. למדיס, כמו ושְׁעִירִיס יְרַקְּדוּ שְׁס (ימעיס יג, כמ):
- מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:): (8) אשר יעלה עלה. למייב על המקמיר היברים במרן, (עי'ברה"ס) כשומע במרן, שהם שחע החד והעלה הבירו, שניהם
- (9) ונכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין.
- פנד. פנאי שלי, פונה אני מכל עמקי ועומק בו: (10) בל דם. לפי שנאמר גנפש יכפר, יכול לא יסא חייב אלא על דס המוקדשים, מלמוד לומר כל דס (כרימות ד:): ונחחי
- כנפם: (11) כי נפש הבשר. צל כל בריס בדס סיא מלויס, ולפיכך נחמיו על סמובת לכפר על נפש סאדס, תבוא נפש ותכפר על
- (SI) כל נפש מכם. לסוסיר גדולים על סקענים (יצמות קיד.):
- יאכל בשר אלא בהומנה ואת (תולין פד. מ"כ פרק יא, ב): אשר יאבל. פרע לעמאים: (EI) אשר יצוד. אין לי אלא ניד, אוויין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ניד מכל מקוס, אס כן למס נאמר אשר יצוד, שלא

בְּלִי בְּשִׁי בְּעִי בְּלִי בְּיִנִא בָּלִ־אָכִּלְיִוּ לַּגְ_לַּמְּׁר גַאָּ עַאָּכַגִי כַּוּ נְפָׁמִ ÷י הוא גאַטר לבְּנֵי ישְׁרַאֵל דָם בְּנַפְּשִׁיף הוא נאָטריה לִבְנֵי

نَمُدُد لَمُتَاد: בּגַּבְוּנ וֹבְתַּא בַּמָּנִם וֹמִמָּא הַּגַ_ بْ رَجُد خَمُ لَيْ الْحَدِيدِ الْحَجُو لْحُدِ بِتَهْم هُمُّد سَهُكُم تُكَمِّن لَحُمْ هُرُم لُـنَاحِيمِ تُحْاجُهُ

וְנְשָׁא עֲנְוֹי: (פּ) יי וֹאִם לַאִּ וֹכַבָּס וּבֹמֶּבוִ לַאִּ וֹבְעֹוֹ וֹאִם לָא וֹגַבֹּת וּבֹמָבוּע לָאַ

mvx ויְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אַלהָם אַזִּי יְהוָה אָלהיכֶם:

יִבְחַלְמִינֶם לְאִ מַלֶּכִוּ: ध्दांत Ūάωι אָבוֹלַבְנָתוֹ אָמָהַר אָנִי מִבְיא ַּ וְשַׁבְּמָם_בָּה לָאִ תַּצְּשָׁוּ וּכְּמַצְּשָׂר בַּמִּהְשֵּׁר אָבוֹאַ מִּגְבוֹים אָמָּר בַּתּיּבְּדֵי

:۵۵۲۲: במוה היא כל דייכלניה שׁנכֹלוּן אַבוּ נִפַּהָ כַּלְ בַּהְּבָא וֹמִּבְאֵבְ בַּם כֹּלְ בֹמִּבָא לָא خْدِيْتُهُم خُرْ حَمِْد خُرْد خَنَاهُما يَجْدَد نَهُم خَرْ حَمْدُ * خُرْد

וובו מֹסֹאַב מֹג בֹמֹמֹא וֹוֹגַכּו: נועבע לְבוּשׁוֹהִי וִיסָהִי בִמַיָּא וטַבובא בוֹגובוֹא ובֹנוּנְבוֹא

זְסְבֵיג וְיקַבֵּיגְ עוְבָּיה:

וּמַלֵּיל וְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

خديا هُنَّم لَا هُجُدُورِيا: ^{*} בּבּׁרָ אָּכְ-בֹּדֹוֹ וֹמִּבֹאָכְ וֹאִמֹּבֹעُ מִכְּיִכְ מִּם בֹּדִּי וֹמִּבֹאָכְ וֹטִימִּר

יבְנִמּוְסֵיהוֹן לָא תְּהָכוּן: באבלא בכנען באָנא מעיר לא עֹהֹבּעוּן וכֹתוּבָעוּ הַמָּא は行び ドダブなど

> whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of beasts, whether he be which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

.yıiupini his flesh, then he shall bear his But if he wash them not, nor bathe

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

your God. and say unto them: I am the Lord

walk in their statutes. you, shall ye not do; neither shall ye land of Canaan, whither I bring not do; and after the doings of the Egypt, wherein ye dwelt, shall ye Tier the doings of the land of

- דס ובשר לשון זכר, נפש לשון נקבס: (14) דמו בנפשו הוא. דמו הוא לו למקום הופש שהופש חלויה זו: כי נפש כל בשר דמו הוא. הופש היא הדם
- עוף ממא מעמאה בביה הבליעה, הלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, ילא עוף טמא שאין במינו טרפה: ולמדך כאן שמטמאס באכילסה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול מהא נבלח (EI) אשר האכל נבלה ושרפה. בובלם עוף מסור דבר סכמוב, שלין לס מומאס אלא בשעם שובלעת בבית סבליעס,
- על רחילם גופו ענוש כרח, ועל כצוק בגדים במלקום: (16) ונשא עונו. אס יאכל קדש, או יכום למקדש, חייב על מומאס זו ככל שאר מומאות: ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.
- דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: רבי אומר גלוי וידוע לפניו שקופן לְנְּמֵּק בעריות בימי עורת, לפירך בת עליסס בגוירס תני ס' הלסיכס, דעו מי גוור עליכס, (2) אני ה׳ אלהיכם. אני היא שלמכתי בסיני, אנכי ה׳ הלהיך (שמום כ, ב), וקבלסס עליכס מלכותי, מעסה קבלו גורותי.
- מַּבְשְׁיִשׁ וְמָּבְשָׁתְּבִּי בְּשְׁיִבִי בְּימִבְ שְׁנִמִב שָׁלָו דַרְבִי שַׁמְמוֹבִי שִׁמֵנו מַבְמִים: יומר מכולס: 🗆 ובחקחיהם לא חלכו. מה הנים הכחוד שלה אמר, אלה אלו נמוסום שלהן, דברים החקוקין להם, כגון ישראני מקולקל מן הכל (מ"כ פרק יג, ה): אשר אני מביא אחכם שמח. מגיד שלותן עממין שכבשו ישראל מקולקלים (5) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סמומות, ומותו מקוס שישנו נו

- **پریاری**ت: مَنْ فِيلًا مِنْ إِلَيْكِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِةِ الْمِيْدِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُ אָטַבְעַהְשָּׁהַ עַהְּבַּהַ עָּהָ עַבְּיִבְעָבָי בּיִבְ עַהָּבָּבָהַ בּוֹנָהַ עַבָּהָ עַבָּבָּי בּיִבָּי בּיַב
- נְתַי בְּהֶם אֲנֵי יְהְנֶה: (סֹ) משְּׁפְּטִׁי אַשֶּׁר יַעֲשֶׂר אַתְּטַ הְאָדָם יִעְּבִיר יָהְהוֹן אַנְשָׁא יִיחַי בְּהוֹן וּשְׁמַבְתְּי
- לְאֵ עֹפְּׁבְׁרָנִ לְנְּלְּנְעַ מְּבְׁנִיׁ אֲלֵגְ לְאֵ עִפְּרָבֵּוּן לְנִּלְאָׁעַ מְּבִּוֹאָ אֵלָא
- \$\t\d\u: (0) קַנְבֶּוֹר אָמֶּוְךְ הָוֹא לְאַ תְּנַבֶּר תְּנַבֵּר אָמֶּךְ הִיא לָא תְנַבֵּר ל מּבׁוֹנִי אַבּּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַמּבּ לָאַ מּבוֹנִי אַבּוּבּ וֹמּבוֹנִי אַמּבּ לָאַ
- מֹבׁנֹע אַבֿנַבּ בַּוֹאַ: (ס) ⁸ מּבוֹנִע אָמָּע אַבְּוֹב בַּאָ עַזִּבְּנֻע מּבוֹנִע אָשַע אָבוּב בָא עַזִּבְּיָנ
- אַי מוֹלֶדֶת חָוּץ לֹא תִּנְלֶת
- 따라 (a) מְבְיִנְיִבְיִבְ אָנִּין: מֹבׁנֹע כַּעַבְּלֵּבְ אָנְ בַעַבְּטַבְּ מַבְנִע כַּעַ כָּנִבַ אָנְ בַעַ כָּנַטַבַּ

- څڅتربا:
- בְּחַוּ מַלְמָא אָנָא וֹנִי: ואט_ וטמבון זט לזמו וזט *ב*ות באם
- אָהְהָ אִּהְהָ אֶּלְבַבְּלְהָאֶר בֹּהְּדְוּ יִּבַר יִּבַר לַכַּלְ בַּרִיב בֹהִבוּיב

מָרְיָהָא דַאַבוּדְ הָיא:

- אַנֹאַ אַנְבוֹר אַן מוֹן אֹמֶּוֹב מוֹן בת אָבְוּבׁ מֹבוֹנִע אָנִמֹנִי בַּע אָבוּנִבּ אִוָּ בַע
- ַ מּנִלְבִע בְּנֹע אִמֵּנֵ צִּילִיבָא מִן אַבּוּנַ מִן
- الأحَد هَٰتَاتُا كُم نَاتَظِ، مُلْاَنْكِيا:
- thine own nakedness. thou shalt not uncover; for theirs is daughter, even their nakedness The nakedness of thy son's
- or of thy daughter's

their nakedness thou shalt not

daughter of thy father, or the

father's nakedness.

nakedness.

LORD.

the Lorp.

The nakedness of thy sister, the

shalt thou not uncover: it is thy

thou not uncover: she is thy

The nakedness of thy mother, shalt The nakedness of thy father, and

uncover their nakedness. I am the ot hat is near of kin to him, to

None of you shall approach to any

man do, he shall live by them: I am s and Mine ordinances, which if a

Ye shall therefore keep My statutes,

therein: I am the Lord your God.

Mine ordinances shall ye do, and

4 My statutes shall ye keep, to walk

The nakedness of thy father's wife

mother; thou shalt not uncover her

born at home, or born abroad, even

daughter of thy mother, whether

- ממוכס, שלא מאמר למדמי מכממ ישראל אלך ואלמד מכממ המנריים והכשדיים: ולבישת שעמנו, ומהרת מי המאת, לכך נאמר אני ה', גורמי עליכה, אי אתם רשאים להפער: " לרבת בהם. אל תפער דברים שהם גזירה המלך, שילר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן, כגון אכילה חזיר, (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס האמוריס נמורה במופע, שָׁאָלוּ לא נאמרו היו כדאי לאומרן: ואח חקחי חשמרו.
- לעולם סבא, שאם מאמר בעולם הזה, והלא קופו הוא מת: אני ה". נאמן לשלם שכר: למוקיס, ושמירה ועשייה למשפעים (שם פרשמת ע, י), לפי שלה נתן הלה עשייה למשפעים ושמירה למוקיס: וחי בחם. (a) ושמרחם אח חקותי. לרנומ שלת דקדוקי ספרשס שלל פרע סכמונ נסס (מ"ג שס יל). דנר למר לימן שמירס ועשייס
- (3) לא חקרבו. לסוסיר סנקנס כוכר, לכך נאמר לעון רביס: אני ה׳. נאמן לעלס עכר:
- (ויקרם כ, ים), מס לסלן פשם פביו, פף כפן פשם פביו: דערות אמך. לסבים פמו שפינס פשם פביו: (ד) ערוה אביך. זו אשת אביך (סנסדרין נד.), או אינו אלא כמשמעו, נאמר כאן ערות אביך, ונאמר לאלן עֶרְוַם אָבִיי גַּנְּס
- (8) ערות אשת אביך. לרצומ לממר מימק:
- (9) בח אביך. אף בה אנוסה במשמע: מולדה ביה או מולדה הוץ. בין שאומנים לו לאביך קיים אה אמה, ובין
- (10) ערוח בח בוך וגוי. בנמו מלווקמו סכמוב מדבר (קנסדריץ עו.), ובמו ובמ במו מלשמו לנו למדין מערות השם ובמס שאומרים לו סולא את אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה:

אַבְּוֹב אַׁעוֹנִילַנַ עַוֹא לָא תְנַכֶּוֹר מָן אָבוּרְ אָחָהָר הִיא לָא תְנַכֵּי מְּבְוֹע בַּע־אָאָט אָבְוּלְ מִוּלְבָּע מָבִינִע בַּע אָטַע אָבוּנּ בִּילִידָא

11 daughter, begotten of thy father, The nakedness of thy father's wife's

™ מְבְוּהְ אֲבוּוּה אָבֶּיוּדּ לְא תְנַלֵּה עָרִיבַת אֲבוּוּדִּ לָא תְנַלֵּי עַרִּיבַת אֲבוּוּ הִיא: שְׁאֶר אֶבֶּיךְ הָוֹא: (סֹ)

אָלְאָהְשׁׁעַּוֹ לָאָ טַפְּרֶׁדְ בְּבְּטִׁנְ לְאָשׁׁמִיִּהְ לָאָ טַפְּרֵדְ אָטַּנִי ^{*} מָבְׁנֵׁנֵע אֲּבְׁנֵבְּ בְּאִ טִּנְבְּיֵע מָבִּינִע אַטִבּוּבּ בְאָ טִּנְבְּיִ

מְבְוֹנִי כְּבְּּלְיֵבְּ בְאֵּ טִׁנְבָּנְיִ מְבִּוֹנִי כִּלְּעִוֹּבְ אִשִׁנִי

28

(18) אל אחוחה. שמיסן כאמם (קידושין נ:): לצרר. לשון לרס, לעשום אם זו לרס לוו: בחייה. למדך, שאס גרשס

סעונע שַׁשָּׁר יַקַּח שֶׁם הַשְּׁם וְשָׁם הַשְּׁשַ (ויקרסׁ כּוּ יִדְי), לעון קיחס, חבל הלם חשס מותר ליעס בתס: 🔻 שארה הבה. קרובות סן (קו) ערות אשה ובחה. לא אפר הכמיד אלא ש"י ישואי הראשיונה (יצמות לו.), לכך יאמר לא מקח, לשון קימה, וכן לענין

(II) ערוח בח אשח אביך. לימד שלינו מיינ על למומו מִשְׁפְּמֶס וְנְכְּרִים, לכך נלמר זמ לשם לביך, זרלויס לקידושין

שנאמר בסן לא מגלס, בין שסיא ממנו בין שסיא מאיש אחר: ערות בת בגך. קל ומומר לבמך, אלא לפי שאין מוסירין מן

עַלה בְחַיִּיקא:

(BI) אשת בנך היא. לא אמרמי אלא בשיש לבנך אישות בס, פרט לאנוסס ושפחס ונכרים:

לא ישא אם אמומה, כל זמן שהיא בחיים (יבמות ה:):

הדין למדוה מגורה שוה, (במקכת יבמות ג.):

זו לזו: זמה. עלה, כתרגומו שַלַת מָשְׁמִּן, שילרך יועלך לחמות:

(+1) ערות אחי אביך לא תגלה. ומס סים עכומו, פל משמו לם מקרנ:

מְּבְׁנֵׁעְ אֲּטִׁנְבְּ בְּאִ שְׁנְּבְּׁעִ מְבְּנִע אֲבָּנִע אֲבִּנִּעְ בְּאִ שְׁנְבְּּי " מְבְנֵע אֲטָע אָטִינְ בְּאִ שְׁנְבָּי מְבְיַנִע אָבַע אָבִּער בְּאִ שְׁנִבְּי מְבְּנִע אָבִיע אָבִינּ בְּאִ

﴿ خُرْجُهِ لَا مُنْ لِلَّهُ مُنْ لِهُ مُرْدِلًا خُرِيْمُ فِي الْمُرْجُدِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

וְאָשֶּׁר אֶל־אֲחֹתָה לָא תַקָּח וְאָהְתָא עִם צַּחָתַה לָא תַפַּב

הִפַּח לְגַּלְּוֹת עֶּרְוָלְה שַׁצְּרֶה הִפַּב לְגַּלְאָה עֶּרִיְמִה קָרִיבָּוּ הַנַּח זְּמֵּה הֵוֹא: אָנִין עֵיצַה הֲמָאין הִיא:

אָר־בַּרּ בְּנֶה וְאָר־בַּרִ בַּמְה לָא יִר בַּר בָּרַה וְיָר בַּר בְּרַמַה לָא

מַבְוֹנִי אָמָּיִר וּבְמַיִּר לָאִ טִּנְצְּיִׁר מַבְּיִר אָמִּטִא וּבְרַמַּבּ לָאִ טִּנְּבְּי

thy brother's nakedness. nakedness of thy brother's wife: it is

Thou shalt not uncover the

other in her lifetime.

lewdness.

uncover her nakedness, beside the 18 to her sister, to be a rival to her, to

And thou shalt not take a woman

daughter, to uncover her nakedness: son's daughter, or her daughter's

they are near kinswomen; it is

daughter; thou shalt not take her

nakedness of a woman and her Thou shalt not uncover the

<u>הַנְּה זְמָּה הֶוֹא:</u>

: ئانْ ئات

uncover her nakedness. she is thy son'wife; thou shalt not

ھْلَالْتَكِ: (0)

אַשָּׁת בּנְּדְּ הַנֹּא לְאִ תְּנַכְּוֹת בְּנְדְּ הִיאַ לְאִ תְּנַכִּי עֶּרְיִתַה:

15 nakedness of thy daughter-in-law: Thou shalt not uncover the

קוא: (ס)

she is thine aunt. thou shalt not approach to his wife: 14 nakedness of thy fathers brother, Thou shalt not uncover the

בּּי שְׁבְּי אִמְּךְ הְוֹאֵבְ לְאִ שְׁנְבְּיׁ מְרִיבִּת אִמֶּךְ הִיא: (ס) בְּרִיבַת אִמֶּךְ הִיא:

kinswoman. for she is thy mother's near 13 nakedness of thy mother's sister; Thou shalt not uncover the

is thy father's near kinswoman. nakedness of thy father's sister: she Thou shalt not uncover the

uncover her nakedness. she is thy sister, thou shalt not

ישלוְד לִנּלְוִי מָבוֹנִשׁי: וֹאֶלְ-אִמֶּוֹע פֹֹנבֹע סִמְאָלְעִׁי לָאַ יִלְאִשִּׁלֹא פֹּרִיחִילַ סְאִיְרְתַּיּרְלָא

ישלוד לַנּלְאָׁנִ מָּבׁוֹעִנִי:

uncleanness. as long as she is impure by her 19 woman to uncover her nakedness, And thou shalt not approach unto a

שְׁכְבְהָּהָ לְזְגַרֵע לְשְׁמָאָרַ בְּה: יי וֹאָל־אַשֶּׁת עַּמִיקוּ לֹאַ־תְּחֵוּ וּרָאָסַת תַּבֶּרָוּ לָאַ תִּמֵין

مُحنحُفُك كِيْلَمُم كِمُوْمَعُجُم

And thou shalt not give any of thy thyself with her. or thy neighbour's wife, to defile

And thou shalt not lie carnally with

هِرتِرَا لِهِرْ رَالِاتِ: לַמִּלְבׁ וֹלְאִ טֹעַכִּילְ אָּטַ-מִּם לְמִנִלְבּ וֹלָאִ טַעָּילְ זֹע הַמֹּא لايات لاك

يُظْرَبُكُ لِمُرْكِدُ لِمُنْكُمُ لِنَاءُ لَا يُعْرَبُكُ لِمُؤْكِدُ لِمُنْكُمُ لِمُنْ اللَّهُ اللَّ לְעַהְּבָּׁיִרְ יִמְיּוֹבְהֹֹנִי לְאִ טִּטֵּוּן לְאָהֹבָּׁנִאִ

Thou shalt not lie with mankind, name of thy God: I am the Lord. neither shalt thou profane the

21 seed to set them apart to Molech,

as with womankind; it is

abomination.

श्रृंप वायुद्गा ताशः $(L\Sigma_{\zeta}G_{\zeta})$ וֹאָטַ וֹלָב לַאִ טַהָּכֹּד מָהָבָּדָ, וֹנִטַ שביתי

بخدر ختش ربح بعقل مُحَدَفك بخدر خميد عب بعدا מְמֶּבְּׁבְׁוּ אֲשִׁא שוְתֵּוּבָא בִּוֹא: וֹנִע בַּרְנַבְא לָא טִמְּבַּוָּב

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

Ľ(X: לְפַּׁנְגְּ בְּעַמֶּעִ לְנְבְבְּמֵּעִ עֵּבְלָגְ עֵּבְּעָ עֵבְאָ טַּבְּנָהְ בְּגִּגְרָאִ ב לְטְמְאָת־בָת וְאִשְׁת לְאַ־תַעַמֹּר שְׁכּוּבְתָּךְ

לְמִמְּלַמִּ בַּעִּ שַּׁבְלָא עַנּאַ: **小さらばなれる**

from before you. nations are defiled, which I cast out 24 these things; for in all these the Defile not ye yourselves in any of

אָלָנ מִמְּבְטַ מִפּׁנִיכֶּם: בְבְּלֵבְאָבֶּבְעַ נִּשְּׁמְאֵנִּ עַזִּנְנְם אַמֶּבְ בַּבְּלֵבְ אִבֶּנִוֹ אַסְׁטַאָּבוּ מַּמְמִנֹּאִ אַגַשַׁמּמּׁאַנּ בַּבַּבְאַבְע בּ, לָאִ טִסְׁעַּאַבוּוּ בַּבַלְ אָבָוּוֹ אַבוּ

עוְבַה עֲלַה וְרוֹקֵינָת אַרְעָא יָת וֹאֹסִׁשֹּׁאַבַּט אַבְּמָא וֹאַסִמָּבוּט בּאָלא מֹנִלְ, מוֹ בֹּבׁמִנְכוּוֹ:

inhabitants. it, and the land vomited out her 25 I did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore

 הַבְּיִבְ וֹשִׁכֹּא בִאֵּבְא אָנַבְיְהְבֵּיבִי יי וִיִּסְטְּנֵא הַאָּבֶּן נָאֶפְּלָּר עַּנְנָה

וֹטֹמֶבוּן אַשוּן וֹט בַּוֹמָּוּ וֹנִטַ

וֹלֵא עַהְבָּרוּן

—noʎ stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the do any of these abominations; and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes

עַלֶּר בְּתוּכְבֶם: تمتوجم بهرجت بهرئت بتير لْعُنــ מֹמִּפֹּסְ. لَكِهٖ تَمْمِهِ مَخِرٖ يَـرَر וּשְׁבַוֹבִים %U_U<!

رَيَهُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

אַנְאֵוֹר הָאָבֶץ אָאָבוּ

נאַטְקאַבַּת אַרְעָא: הֹבוּנ אֵלה. אַבְּלֹא בַּלַבְהַיכוּן ַרָּג אָת־בְּל־הַתּוֹעֵבָּת הְאֵלִ עְשִׁיּ אֲרֵי יָת בְּל תּוֹעֵיבְהָא הָאִלֵּין

أناديدة لا يُناتِذُك إلى الترازيرا:

にない 一口 と

للاجرا

Defore you, and the land is defiled— 27 men of the land done, that were for all these abominations have the

כמם: ממסבן ברגליו בין שמי מדורומ סמש (מיסדרין מד:): לא חחן. זו סימממירמו לבומריס: להעביר למלך. זו סעברמ (IS) למלך. עבודת אליליס סיא ששמס מולך, וזו סיא עבודמס, שמוסר בנו לכומריס ועושין שמי מדורו מגדולו מומעבירין

קבם ווכת בסמס: (33) חבל הוא. לשון קבשׁ וערוס ונימוף, וכן וְמַפִּי עַל מַּבְּלִימָס (ישעי'י, כס). דבר מתר מבל סומ, לשון בלילס וערבוב, זרע

בְּלְ־אֲשֶׁר יַעֲשֶׁר מִכָּלְ אֲבֵי כְל אָת־תַּגְּוֹי אֲשֶׁר לִפְּנִיכֶם: בְּטְמַאֲכֶם אַנְוֹעַ כַּאָמֶר ئڭك

يح لل المراد מֹטִעוֹא **EOXLEICI** ハロジ אָטַלְם וֹלָא טַבוָפֿון אַבֹּהֹא זִטַכוּן

out the nation that was before you. also, when ye defile it, as it vomited that the land vomit not you out

For whosoever shall do any of these

ـ עּנְפַּשׁנִע בַעשׁת מִפֶּרֶב הַמָּם:

אָנִי יְהֹנְה אֶלְהִיכֶם: (פּ) تَمُمُهُ ذِخُتُرَكُمَ لُذِي كَمَوْهُ خُلُامً ۚ ومرمره يتشاب يتراجانه برمانيكم يؤيور بهٰمَالُثُلَّهُ \$ע_مُهٰمَالُفِ، خُخَذِفِ،

נְבְּשְׁתְּאַ בְּנְעְבְּבָּבְן מִנִּנְ מַמְּבְנוֹ: בְּאַבְּע נוֹכֹבְעוּ שִנְהֵּנְלִיםׁא בַּאָבָּנוֹ נִהְשִׁנַהֵּגוּוֹ

שבון ולא הסמאבון בהון לבוק בלא לממלב מנמוסי וֹטֹמּבוּוּ וֹט מֹמּבַע מִוֹמָבוּי

done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

LORD your God. not yourselves therein: I am the

do them shall be cut off from 29 abominations, even the souls that

among their people.

Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 180. The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 153. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the

אָלא גֹֹן אֶלְעַבוּנוּ:

בּבֶּר אָּגְ-פֹּגְ-הַֹּנִי בֹּנִי-וֹמִּבְאָּגְ תִּבְּיִגְ הִם כֹּגְ כֹּנִמִּטֹא צַבֹּנִי

them: Ye shall be holy; for I the 2 the children of Israel, and say unto Speak unto all the congregation of

And the Lord spoke unto Moses,

:Surves

جَلَانُ هِٰذِر إِحَالِم هُٰذَ تَرْتِ هُٰذُ تَدَرُه: נְאָמְנְעֵׁ אֶּבְעֲם טְּנְאָהֶנְם שִׁנְיִגְּיִ בְּיִנְם אָנָא נִיּ נְאָמִנְעֵּ אָבְעָם טְּנְאָהָם שִׁנְיִגִּיּ בְּיִנְם אָבִּיִּהְנִּם בְּעִּנְן טַּנְיָּהְנִּוֹ

%\$ئا⊂با:

LORD your God am holy.

ڲڔؾڔڟۦ שמבון אָלָא וֹן אֶלְבַברון: ְּאַבְּׁנִינִיׁ. שַׁמְּמְבִּוּ אָדְּגִּי וְאָבִי זְּבַּבְּעוֹ אָמִי וְמָבּוֹא צִּילִי אַנְטְּ אַמְּנִי וְמִבְּנִי שִׁיבְאַנִּ וֹאָבִי זְּבָּבְעוֹ אָמִי וְמִּנִּי מִּבְּנִּאִ צִּילִי

קישיס ניְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר: וּמַלֵּיל יִיִ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

sabbaths: I am the Lord your God. 3 and his father, and ye shall keep My Ye shall fear every man his mother,

- מקיימם עוברי עבירה. ומרגומו וְלָהׁ מְרוֹקַן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם: (82) ולא חקיא הארץ אחבם. משל לבן מלך שסטכיליסי דבר ממים שמין עומד במעיי מלמ מקימי, כך מרך ישרמל מינס
- (92) הנפשות העושות. סוכר וסנקנס במממע (נ"ק לנ.):
- (סוי) ושמרחם את משמרתי. לסוסיר בית דין על כך: ולא תממאו בהם אני הי אלהיכם. סל לס תממלו ליני
- (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שנאמרס פרשס זו בסקסל, מפני שרוב גופי מורס מלויין בס (ויק"ר כד, ס): אלסיכם, ואמס נפסלים מאחרי, ומס סנאס יש לי בכס, ואמס מחחייבים כליים, לכך נאמר אני ס' אלסיכם:
- יִסְיוּ (שם פּמוּק ו), מְשָׁה זֹנֶה וַמַּלְנֶה וגוי (שם פּמוּק ז): . מְשְׁב זֹנְס וַמַלְּלֶם וגוי (ויקרה כה, ז), מַבִי ס' מְקַדְּשְׁבֶּס. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַלֵּל זַרְשוֹ מֵנִי ס' מְקַדְּשׁוֹ (שס פּמוּק עו). קַדִּשִׂיס קדושים חהיו. סוו פרושים מן סעריים ומן סענירס, שכל מקוס שלחס מולל גדר ערוס לחס מולל קדושה (ויק"ר שס ו),
- למורה אב, לומר אף על פי שהוהרמיך על מורה אב, אם יאמר לך חלל את השבח, אל חשמע לו, וכן בשאר כל המלוח (ב"מ לב): לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדבריס (קידושין לא.): ואח שבחחי חשמרו. ממך שמירת שבת אמו ואביו היראו. כאן סקדים אַם לאב, לפי שגלוי לפניו שסבן ירא אם אביו יותר מאמו, ובְּבָבוֹד סקדים אב לאם, לפי שגלוי . אשה מנין, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שניה, א"כ למה נאמר איש, שהאיש מיפק בידו לעשומ, אבל אשה רשות אחרים עליה: (ε) איש אמו ואביו חיראו. כל מחד מכס מירמו מביו וממו, זמו פשומו. ומדרשו (מ"כ שס ג קידושין ל:) מין לי מלמ מים,

ڲڔؾڔڟۦ - מַפַּבְּׁע לָאִ עַּמְּמֵּוּ לְבָּנִם אָנֹוּ, וְעַנְּעַ - בַּמַטַבָּאַ לָאַ עַמְּבָּעוּן לְכִוּן אָנִאַ ל אַּגְ שׁפֹׁנוֹן אָגְ בַּיֹאֶבְׁנְאָם וֹאַגְבִי, לְאִ טִּטְפֹּנִוּן בָּטַר מָהֵּוֹן וֹבַטַבְן

בְּבְבְּנְכֵם שִׁנְבְּעֲבִיי: ליי וְבָי תִּוְבְּחִוּ זֶבַח שְׁלְמָים לִיהֹוְהַ

וְהַנּוּהָר עַר־נִים הַשְּּלִישִׁי בָּאָשׁ ° בְּיֵנִם זְבְּחֲכֶב יֵאְכֵל וְמְמְּחֲבָרִת בְּיִנְמָא

פּנוּל הוא לא יַרְצֶּה:

בַבְינא מִמְמֵּיב: יְּבְוֹנְ בְּנְבְּבְנְיִבְיִבְ בְּנְבְּבְנִים בַנְּבָּהְ בִּיִ בְּנִבְ נְהְשֵׁנְבֵּי " וְאְׁכְּלְיוֹ עֵּיְנְוֹיְ יִשְּׁא בְּי־אָת־קֹדֶשׁ וּדְיֵיִכְלְנֵּיה חוֹבֵיה יָקבֵּיל אַרֵי

וֹבְבַּמַת בַּאָרוֹבְבַּבַת: לַאִּ הְכַּגֶּה פְּאָה שְּׁרְךְּ לִקְּצֶּר דַאֲרַעְּכוֹן לָא הְשִׁיְצֵי פְּהָא וֹבְעֹלֵגִעָם אָעַעַלֵּגִּעָר אַבְגִּבְיִם וּבְּטָעַגַּרַכְוָן

!! XZTC!!:

بإجوابيري: äta !; ムレボは וֹאָבׁג טַבּּסוּן נִבְסַע לוּדִשְׁין

מַר יוֹמָא הָלִיהָאָר בְּנוּרָא ובומא בבטרוהו ודושמאר بالثلاثاه

שׁלִיקְאָר מְרַחַל הוּא לָא יָהִי ל נאָם באַלָּגְ יֹאָכֹגְ פֿוּנִם בֹּהֵּלְיִהֹוֹ נְאָם אֵטַאָּלָגְאִ יִטְאָכִּגְ בּׁנִּמָאִ

אָלְאָא עַרוא מִעַּמִיה:

הלקקים: בְּעַלְלֵבְ לְמִעָבָּר וּלְלַמָּא לָא

> am the Lord your God. make to yourselves molten gods: I Turn ye not unto the idols, nor

> accepted. shall offer it that ye may be yeace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of

shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye

accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third

from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the 8 bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall

thy harvest. shalt thou gather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

ζζ:): ישב במקומו, ולא ידבר במקומו, ולא יסמור את דבריו. ואיזהו בְּבוֹד, מאביל ומשקה, מלביש ומועיל, מכנים ומוליא (קידושין אני ה׳ אלהיכם. אמס ואביך מייביס בכבידי (יבמות ס:), לפיכך לא משמע לו לבעל את דברי (ב"מ לב.). איוסו מורא, לא

- מעשו לעלמכס אבל אחריס עושין לכס, הרי כבר נאמר לא יִקְיֶה לָךְּ (שמות כ, ג), לא שלך ולא של אחרים: סס, ואס אמס פונס אמריסס קופך לעצומן אלסומ: - לא חצשו לכם. לא מעצו לאמריס, ולא אמריס לכס. ואס מאמר לא (+) אל חפנו אל האלילים. לענדס. (מ"ל שס י) מליליס לשון מַל, כלמ סומ משוב: ואלהי מסכה. ממילמן מליליס
- לפי פשומו. ורבומינו למדו (מולין יג:) מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלריך שימכוין לשחומ: על מנח נחח רוח שיסא לכס לרצון, שאס חחשבו עליו מחשבת פסול לא ירצה עליכס לפני: לרצוכם. אנפיי"נימנטו, זסו לסס זמן אכילה, הרי כבר נאמר וְאָס גַבֶּר אוֹ נְדְבֶּה זֶבַת קַרְבְּנִי וּגוי (ויקרא ז, מו): לרצובם הזבחהו. מחלם וביחמו חהא (a) וכי הזבחו וגוי. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זבימתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן הזה, שאם לקצוע
- (6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משממוסו על מנמ זמן זס שקנעמי לכס כבר:
- (8) ואכליו עונו ישא. בנוחר גמור סכחוב מדבר ואינו ענוש כרח על סנשחע חוץ למקומו, שכבר מיעעו סכחוב, ווסו מחבירו, ילה הנשחט במחשבת חוץ למקומו (ובחים כט.): בגול. מחועב, כמו ומְרַק פְּגוּלִים כְּלֵישָׁם (ישעי סה, ד): ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו מייבין כרם על מכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ סְמֹכֶּלֶם מִמֶּנוּ עֲוֹנֶה מַשְׁמֹ (שֹס), ממנו ולמ (ד) ואם האכל יאכל וגוי. אם אינו ענין למון, לומנו, שהרי כבר נאמר וָאָם בַּאָבל מִבְּשַׁר זָבַּמ שֶׁלְמֶיו וגוי (ויקרא שם,
- בנומר גמור מדבר (זבחים כה:), ובמקכת כרימות (ה.) למדוחו מגזרה שוה:
- (9) לא חבלה פאח שדך. שינים פאס זמוף שדסו (מ"ל פרק א, מ): ולקט קצירך. שָׁבְּנֶליס הנושרים זשעם קלירס

פּבׁמֹב לְאִ שֹׁלְפֿה לְתֹּלֹג וֹלְנִיג בּבְּבֹבמֹב לְאִ שֹלְפֿגה לְתֹּלֹג

שַּׁעְּבֶׁי אָנְים אָנִי יִבְיָּה אֶּלֶבְי יִבְּיִה שִּׁמְבֵּיִל יִמְבִּיִל אָנְים אָנִי יִבְּיִּ אָנְים אָנִי יִבְּיִי שִּׁמְבִּיִל יִמְבִין אָנָא יִיִּ נכבלב לא המולל ופבט ופרטר לא העליל ונהרא

LORD your God. and for the stranger: I am the thou shalt leave them for the poor the fallen fruit of thy vineyard; vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

עמקקר אָישׁ בַּעַּמִיתְרָ: ישנין לא שוודר ולא הכהשה ולא לא הוובין ולא הבדרו ולא

עַהַפֿרון אָנָה בּעַבריה:

deal falsely, nor lie one to another. Ye shall not steal; neither shall ye

And ye shall not swear by My name

لْسَجَحْظُ אُسِ مِبْنَ الْجَيْدَ لِلَّهُ مُنْ لَيُسْجَعُ مُنْ مُمْمِ يُعْجَبُكُ لِمُنْهِ י וֹלְאֵיִיםְהְּּדְׁמִּנִּ דְהָּמְנִי, לְהָּצִּׁרִ וֹלְאִ טִהְּטַּדְׁמִּנוּ בְּהָמִּנִ לְהָּצִּׁרָאִ יי וֹלְאִיִיםְהְּּדְמִנִּ דְהָּמְנִי, לְהָּצִּׁרָ וֹלְאִ טִהְטַּדְמִּנוּ בְּהָמִנִּ לְהָצִּׁרָאִי

13 neighbour, nor rob him; the wages Thou shalt not oppress thy name of thy God: I am the Lord. 12 falsely, so that thou profane the

of a hired servant shall not abide

شد خود: לאַ עַלְאֵן פְּעָּלְעַ מְּכֵּינִ אִשְׁבִּ עַיִּנִים לְאַ עַבִּינִי אַנִּרָא צַּאַנִינִא לאַ עַעַּשְׁעָּ אָט דְרָעָּבְ וֹלְאַ עַלְּוֹלָ לֵאִ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ

לְנְטַבְּ עַּר צַפְּרָא:

blind, but thou shalt sear thy God: 14 put a stumbling-block before the Thou shalt not curse the deaf, nor .gnin1om

with thee all night until the

I am the LORD.

טַפּוּ מְּלָאָלְ וֹנֶרָאִטַ מַּאָלְנֵיוּ דִּלָא חָזִי לָא הַשָּׁים מַפָּלָא ַ כַאָּ טַׁלַכִּּכַ עַדְהָ וֹלְפַֹּנָ מִנְּרַ לַאִּ לָא טַׁלָנִּה גַּלָא הָתָה נַלַבַם

המת הו שמים, הצל שלש הינן לקט (פהה פ"ו, מ"ה):

שׁלֹזֹלְ בּֿלְ וִדְוּ, ' בֹּי טַ, זֹבִיבּ בִיבֹּס וִדְוּ, (מִבְלִי כִבּ' כַּבְּבַדְ): ברמך. גרגרי עוזים הנושרים בשעת בלירה: אני ה־ אלהיכם. דיין להפרע, ואיני גודה מכם אלא ופשות, שואמר אַל (10) לא חעולל. לא מעול עוללות שבה והן ניכרות. איזהו עוללות, כל שאין לה לא בְּמָף ולה נָעַף (פּאָה פּ"וּ, מ"ד): ופרש

מופך לשקר סופך להשבע לשקר: עונט, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא משקרו: לא הגובו ולא הכחשו ולא השקרו ולא השבעו. אס גוננת מופך לנמש עונש, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: ולא חשקרו. לפי שנאמר וָנִשְׁצַע עַל שֶׁמֶר (שס), ישלס קרן ומומש, למדנו שמייבין עליו מימח ב"ד (סנסדרין פו.): ולא חבחשו . לפי שנאמר וְכָמֶשׁ בָּּסּ (ויקרא ס, כב), משלס קרן וחומש, למדנו (11) א הגובו. אוסרס לגונג ממון, אבל לא מגנוג שבעשרת סדברות אוסרס לגונג נפשות, דבר סלמד מענינו, דבר

שם סמיוחד, מנין לרבוח כל סכנויין, ח"ל ולה חשבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי: (12) ולא חשבעו בשמי. למס נאמר, לפי שנאמר לא משָׁא אָמ שֵׁס ס' אֱלֹבֶיף לשֶׁוְא (שמות כ, ו), יכול לא יסא חייצ אלא על

כל סיוס, לפי שנתנס תורס זמן לבעל סבית עונס, לבקש מעות: ַ שַּׁשֶּׁמֶשׁ (דבריס כד, מו), מדבר בשכיר לילס (בבח מליעה קי:), שסשלמת פעולתו משיעלה עמוד השחר, לפיכך ומן גָּבוּי שכרו בשכיר יום הכמוב מדבר, שיניאמו מששקעה המה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבוֹחׁ עָלֶיו (13) לא חעשק. זס סכובש שכר שכיר (מ"כ פרשמת ב): לא חלין. לשון נקבס, מוסב על ספעולס: עד בקר.

מכירום בו, נפמר בו וירפם מפלסיך: נמכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראה מאלסיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל דבר המסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריות ויראח מאלחיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריום לידע אס דעמו של וס לעובס או לרעס, ויכול לסשמע ולומר לעובס לפני ספומא בדבר לא ממן עלס שאינה סוגנת לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואמה עוקף עליו ונועלה הימנו (שם יד): מרש, מס מרש מיומד שסוח במיים אף כל שסוח במיים, ילה סממ שחינו בחיים (מ"כ שם יג): ולפני עוד לא חחן מבשול. (14) לא חקרל חרש. מין לי מלח מרש, מנין לרצום כל חדס, מלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹח מַמֹר (שמום כב, כו), חס כן למס נחתר

خيرح جهدم منهجم لإمرية: (ממימי) השְׁא פְּנִי־דְּלְ וְלָאִ מָּהְבַּר פְּנֵּ はい ַ בְאַ_עַהְּהָׁהְ הַנְּבֶ בַּפֹּהָהָפָּס בַאָּ_

אַפּֿג וַבֿאַ פֿלוּמָּמֹאַ טַּגוניִי שַּׁסַב אַפּּג מִסְבּוֹא וְלָא שַּׁעַבַּר לא עלבעון אַלע בּגון לא

תְּעְלֵּע עַּלְ־הַם בִעֶּהְ אָנִי יְהֹוֶה: ⁹¹ לא היכול דְרָכִיל בְּעַּמְּיִרְ לְאֵ לְאִ הִיכוּלְ מִּוֹרְצִין בְּעַמְּוֹרְ לָאִ

הקרם על דְּמָא דְחַבְּרֶךְ אָנָא ייי

ַ הַשְּׁאַ עַּלְיִר הַשְּׁאַ: הובה תוליה את־עַמִיהֶף וְלֹאַ־ אוֹבְהָא תּוֹכָה יָת הַבְּרֶךְ וְלָאַ ע לא השנא אָר אָהִיף בִּלְבָּבָּף לֹא השני נָת אַהוּף בְּלִבָּהָ

ַבְּנְיִם בְּּנִים לְבַהְּבְּׁ בְּמִנְוּב אָנִי. כְּנְיִנִּה אָּנָּה נְיִנְיִם בְּנִיבְּנָוּ הַמְּּוּב נְאָנַבְלְיִנְ לְבַהְּבָּׁ בְּמִנְוּב אָנִר. כְּלְנִי, הַמָּנִּב נִינְנִים בְּנַבְּרָבִּּ ⁸¹ לְאִיִּטְפָּׁם וֹלְאִיִּטְמְּרִ אָּטִיבְּדָּוֹ, לְאִ טִפּּוָם וֹלְאִ טִמָּר דְּבָּבוּ

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect Ye shall do no unrighteousness in

blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the 16 talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

because of him. thy neighbour, and not bear sin 17 thy heart; thou shalt surely reduke Thou shalt not hate thy brother in

I am the Lord. shalt love thy neighbour as thyself: children of thy people, but thou 18 bear any grudge against the Thou shalt not take vengeance, nor

סוי דן אם מבירך לכף זכום: לביישנו ולכלס בנושמו, עונש יש בדבר, לכך גלמכ, ולל מסדר פני גדול: <u>בצדק</u> חשפוט עמיחך. כמשמעו. דבר למר בדין ונמלא ממפרנם בנקיום (מ"כ פרק ד, ב): - ולא חדדר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא וס, בן גדולים סוא וס, סיאך וְסְיִיסְ מַבֶּס בְּמִסִי שַׁמֵּן מְשַׁקְּצָנִי וגו' (שֹס ז, כו): - לֹא תשא פני דל. שלה מהמר עני הוה זה והעשיר הייב לפרנתו הזכנו מועבס, שומתר פי מוֹעַבַּמ ס'וגו' פֹּל עֹשֶׁה עָגֶל (דבריס כה, מו), והמועבה קרויה שקן ומרס, שומתר וְלֹה מָבִיה מֹועַבָּה הֶל בֵּימָךְ (פו) לא העשר עול במשפט. מלמד שסדיין סמקלקל אם סדין קרוי עול, שנאוי, ומשוקן, מרס, וחוענה. שסעול קרוי

(מ"כ פרק ד, מ קנסדרין עג.): אני ה". ואמן לשלם שכר, וואמן לספרע: השומעים: - לא חשמוד על דם רעך. לראות במיתחו, ואחד כיול להלילו, כגון מובע בנהר, וחיה או לשמים באים עליו שלכילם קורלין, לשון קבץ בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל סולכי רכיל לקרוץ בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן שלא יצינו שאר לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעמה, והוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת, ואותה הלעמה נקראת מַיכוּל קוּרְלְין, כמו וַמַּבְלוּ קַרְבְיִיסוֹן דִּי יְסוּדְמַיִי (דניאל ג, מ), מְבַל בְּסוּ קוּרְלָא בֵּי עַלְבָּא (ברכוח נח.), נראס בעיני שסיס משפעס . אחר כל שחורה, וכל המוכר בשמים להחקשע בהם הנשים, על שם שֶׁמְחַוֵר חמיד בעיירוח נקרא רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לָא ַנְיְכְבֶּלְ בְּעַבְּרְךְ (שמוחלר־ בּ ימ, כח), רגל במרמס לחמר עלי רעס, וכן לה בְגַל עַל לָשׁנוֹ (חסליס מו, ג), וכן רוכל ססוחר ומרגל בגימ"ל, שכל האומיום שמולאיהם ממקום אחד מחחלפוח זו בזו, בי"ח בפ"ל, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן (מסלים קא, ס), לְשׁוֹן רְמִנְּם (שם קר, צ), לְשׁוֹן מְדַבֶּבֶה גְּדֹלוֹת (שם יב, ד), לכך אני אומר, שסלשון סולך ומרגל, שסכ"ף נחלפת בלשון הליכה. לה חלך רכיל, הֹלְבֵי רֶבִיל וְחִשֶׁם וּצַרְזֶל (ירמיה ו, כה), ושחר לשון הרש הין כחוב צו הליכה, מְלְשֵׁנִי צַמַּמָר רֵשֵהוּ מס ישמעו רע לספר בשוק, נקראיס סולכי רכיל, סולכי רגילס, אשפיי"מנט בלע"ו. וראיס לדברי שלא מלינו רכילום שאין כמוב (16) לא חלך רביל. מני מומר על שם שכל משלמי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים בבתי רעיהם לְרַבֵּל מה ירמו רע מו

(ערכין מו:):

במוך. ממר ר' עקיבא זה כלל גדול במורה (מ"כ שם יב): סס לך וסיני כמוסך שלה סשהלמני, זו היה נמירה, שנוטר ההיבה בלבו הף על פי שהינו נוקס (יומה כג.): − ואהבה לרעך ששלפני, זו סים נקימס. ופיזו סים נעירס, ממר לו ששלילני קרדומך, ממר לו לפר, לממר ממר לו השפילני מגלך, ממר לו (18) א הקום. אמר לו השאילני מגלף, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא

تَمْكُكُ لِلهُ كُلُكُ اللَّهُ لَا يُمْكُلُكُ اللَّهُ لَا يُمْكُمُ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ בּלְאָנֹם וּבְּצֹיב בּלְאָנִם מֻּמֹמֹסְיְנִי לְאִ טְּוֹבִת הַגְרַוּבָּגוֹ וּלְבוּהָ הַגרוּבִּגוֹ עוברים בּלְאָנִם מִּבְנּבּ לְאִבְינִוֹנֵה עַבְבּּנִב הַּנְנִיבּוּן עַפֿלְנִּבְ לְא אָט הַפְּטַגְטַהְמֶבֶנְ בְּטַמְטַבּ בְּאַ בִּט לַנְמִג טַּמָבוּן בְּמִגְרָבּ לָאִ

गृङ्ग्युप: בּפַּׂבֶר טַבְיָבֶר לְאַ וּנְטְרָוּ כִּי־לָאַ בִּפּוּרְחָא חְּבֵוּ בַּה לָא יָמוּתוּן بَعَدُمِت هِن بَاعَقِهُت كِهِ بَمَا كَيْنَ مِٰهِ هَنَائِيَةَ حَلِي خَهُمُتُ בוֹשְׁכַּב

פָּתַח צַּהֶל מוֹצֵּד צֵיל צִּשְׁם: והקיא אָת־אַשְׁמוֹ לִיהוָֹה אָל־

□☆☆: (@) קטָא נְנִסְלַח לֹוֹ מֵחַשְּאִתִּוֹ אֲשֶׁר דְּחָב וִיִשְׁהְבֵּיִק לֵיה מֵחוֹבְתַּיה דְּחָב: ** לְפְּנֵי יְהְנְה עַל־חַטְּאָהִי אֲשֶׁר إجهد لإذَّا بَافَيُا جِهُرَا يَهِٰهُمُ الرَوَا يُرَابَ جِيَابِهِ جِبَدِرِهِ

הְבֹלִים לְאִ וֹאִכֹּלִי: אָת־פִּרְיִוֹ שְׁלְשׁ שְׁנִים יִהְיָה לְבֶם عربم، حُرِـةً ﴿ مَهٰجُحِ نَقَدَحُ ثِن مُلَحَلُنَا

שעקיניןא לא יסק עלף:

אָבׁוּ לָא אִטְׁעַבוּנִי: אֹנִפֹּבוּנפֿע פֿכֹספֿא אַנְ עוֹנְנוּנוֹא אַטוּגא לַנִּבַר נְאָטַפּּבַלא לַא מֹכַבַת זַבְעָא וְהָיא אַבֿר אַבי וֹשָׁכּוֹב וָת אָמָתָא

了沒可以 לְעַבַת מַמָּבֹן וֹמִנֹא צַכֹּבָא וווטו זע אַּאָמייה לקדם וו

בּאָהֻמֹּמא פֿבֹם נוֹ מּכְ טוַבַּטוּע

יְהֵי לְכוֹן מְרַחַל לְאַּבָּהָא לָא בשלא נע אפוע שלע הוו לא אַילָן דְּמִיכַל וּהָרַחַלוּן أخد שُجِ בَאָבُא שُمِ ـ בَאָבُא שִּׁמְהַשִּׁם מַּבֵּבׁ שִּׁהֹא בִּנִאַ בַּנִאַ בַּנִאַ בַּנִאַ בַּנִאַ

> mingled together. a garment of two kinds of stuff neither shall there come upon thee thy field with two kinds of seed; a diverse kind; thou shalt not sow shalt not let thy cattle gender with Ye shall keep My statutes. Thou

she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

guilt-offering. tent of meeting, even a ram for a the Lord, unto the door of the And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the Lord to men ent tor mid not the ram And the priest shall make

eaten. forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

- ממברת למר ופשמים: מישמי"ר בלש"ו, כמו פַוְיַיין לְבַּחִייְ דְמִיה פְּיוֹן (מועד קמן יב:), שלנו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ה, ולשון שעמנו פירש מנסס, בגד, מנין לרבות הלבדים, למוד לומר שטמנו, דבר שהוא שו<u>י</u>ע עוויןנוו, ואומר אני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור זה עם זה לחברו, ַלמס נאמר, לפי שנאמר לא הְלָבַשׁ שַעַּמְנֵו צָמֶר וּפִּשְׁמִּיס יַמְדְּוּ (דבריס כב, יא), יכול לא ילבש גיזי למר ואניני פשמן, מלמוד לומר (19) אח חקחי חשמרו. ואלו סן בסממך לא מרביע כלאיס וגוי, מקיס אלו גורום מלך שאין מעס לדבר: ובגד כלאים.
- (r,a,l ar:): גמ): 🔝 בי לא חפשה. לפיכך אין מייב עלים מימס, שאין קידושים קידושין, סא אס מופשה, קידושים קידושין ומייב מימס יסא בקריאס, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא מִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹח וגו' (דברים כח, נח), וְהְפְּלָח ה' אָם עַפְּקָּד וגו' (שם סדבר שלא למייבו מיחס, כי לא חפשס, ואין קידושים קידושין גמורין. ורבומינו (כרימוח יא.) למדו מכאן שמי שסוא במלקוח פדיין בכסף (מ"כ פרק ס, ג גימין למ.): או חפשה. בשמר: בקרת חהיה. סיל לוקס ולל סול. יש על בים דין לבקר למ המחורסת לעבד עברי שמוחר בשפחה הכמוב מדבר (כרימוח ים.): והפדה לא נפדחה. פדויה וחינה פדויה, וסחם (02) בחרפה לאיש. מיועדם ומיוחדם למים, ומיני יודע לו דמיון במקרם. ובשפחם כנענים שחלים שפחם וחלים בח חורין
- (שב) ונסלח לו מחשאחו אשר חשא. (רבות המ המויד כשוגג (כרימות ע.):
- (32) וערלחם ערלחו. וממממס ממיממו, יסא מעוס ונקמס מליסנות ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים.

- פְּרְיָוֹ לְבֻשׁ הִלּוּלֶים לַיהֹנֶה: ±2 וּבַשְׁנָּהְ הַרְּבִיעָּה יִהְיָה כָּלְ וּבִשְׁהַא רָבִיעִיהָא יָהֵי כַּלְ
- יְהְוָה אֱלֹהִיכֶם: פְּרְיוֹ לְתוֹסֶיף לְבֶם הְבוּאָתֻוֹ אֲנֵי אִבֵּיה לְאוֹסָפָא לְכוֹן צֵּלֹלְמֵיה
- וֹלְאָ שׁמִוּדְנוּ: °° לְאֵ עִאָּכֹלְוּ מַּלְ עַּנִּיִּם לְאָ טִׁנְּעַהְׁתִּ לְאִ שִׁנְּכִּוּוּ מַּלְ בְּמָא לְאִ
- תַשְׁהִית אָת פְּאָת וְקָנֶף: ע לא תַּלְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא לְא תַּקְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא
- לא תקני בָבֶם צֵּנִי יְהַנֶּה: בּבְשַׂרְבֶּם וּכְתַּבֶת קַשְּׁלֵע בִּבְשַּׁרְכוּן וְרוּשִׁמִיןֹ חַרִיֹנִיןֹ ŚţĠM ŚX
- نربح ينتثب يغدا بمزغب يغدا خهمديية وه هِرِ مِورَةٍ هِم جِورَةٍ خِورَالانهِم خِهُ

- אַבּיה קוֹדֶשׁ הוּשְּׁבְּחָן בֶּוֹדָם יִינִי:
- אָלא וֹן אֶלְעַבוּן: וּבַשְּׁנָה הַהַמִּישָׁה הְאַכְּלוֹ אָח־ וּבְשִׁהָּא הָמִישִׁיהָא הַיכְלוּן יָה
- שׁנֹשׁמִנּוֹ וֹלֵא שׁמֹנִוּוֹ:
- טְחַבֵּגְ וֹטְ פַּטְא בְּבְלֵּנְב:
- לא טשנון בכון אָנָא וֹנ: ַ עַטְּנִינְ וַחַבּוּלִ מַּלִ מָית לָא תַּחָנוּן
- 日母されて אַבהא וטטטכן אַבהא הוגע

- praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit
- thereof: I am the Lore your God. unto you more richly the increase 25 the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of
- nor soothsaying. 20 reither shall ye practise divination Ye shall not eat with the blood;
- the corners of thy beard. 27 your heads, neither shalt thou mar Ye shall not round the corners of
- Гокр. any marks upon you: I am the 28 your flesh for the dead, nor imprint Ye shall not make any cuttings in
- of lewdness. harlotry, and the land become full 29 her a harlot, lest the land fall into Profane not thy daughter, to make
- **'**74 (40 T): מאימחי מונה לו, משעת נעיעתו (מ"כ פרשתא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, בהוייתו
- שני אינו נאכל מרץ למוממ יכושלים, אלא בפדיון, אף וה כן. ודבר וה הלולים לה' הוא, שנושאו שם לשבת ולהלל לשמים: (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוב בו וכל מעשר סמרך וגו' קדש לס' (ויקרם כו, ל), מס מעשר
- לכס מבואמו: אני ה׳. אני ס׳ סמבטים על כן, ונאמן לשמור הבטחמי: היה ר' עקיבא אומר דברה מורה כנגד ילר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלטער בו חנה, לפירך נאמר להוסיף (25) להוסיף לכם חבואחו. המלוה הואם שמשמרו מהיה להומיף לכה מנואמו, שנשכרה אני מנרך לכה פירות הנמיעות,
- פלונית קשה ללאת (סנהדרין סו.): מפיו, לבי הפסיקו בדרך (סנהדרין סה:): - לא חעוננו. לשון עונות ושעות, שלומר יום פלוני יפה להתחיל מלאכה, שעה ואוסרס לאוכל מבסמת מולין ערס שתלא נפשה, ועוד סרבה: - לא חבחשו. כגון אלו סמנתשין במולדס ובעופות, פתו נפלס (32) לא האכלו על הדם. להרבה פנים נדרש במנהדרין, (מג.) הוהרה שלה יהכל מבשר קדשים לפני וריקה דמים,
- סכאש שסוא כחב ויש בו שחי פאוח, ואחח לממס בסנטכו מקוס חבור שני סלחייס יחד (שס כ.): אחרי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: באח זקנך. בוף הוקן וגבוליו, והן המש, שמים בכל למי, ולמי למעלה אלל (27) לא חקיפו פאח ראשכם. זה המשוה לדעיו לאחורי אזוו ולפדחחו (מכוח כ:), ונמלא הקף ראשו עגול קביב, שעל
- שם שושה כן הארך מונה את פירומיה לעשותן במקום אתר ולא בארלכס, וכן הוא אומר וַיִּמֶּנְעוּ רְבִּיבִּים וגוי (ירמיה ג, (92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במופר במופניים לביאם שלא לשם קידושין (פנסדרין ער.): ולא חזנה הארץ. נסוקענים (שמואל־ב כא, ו), מוחבין עך בארך וחולין אוחם עליסם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע בלע"ו: ושקוע שלינו נמחק לעולס, שמקעקעו במחע וסול משחיר לעולס (שס כת.): קעקע. לשון וְסוֹקַע תוֹקָס (במדבר כה, ד), (82) ושרט לנפש. כן דרכן של אמוריים, לסיוח משרטין בשרס כשמח להם מח: וכחבה קעקע. כחז המחוקה

שׁנבוֹא אַנֹּג וֹבוֹבי:

בְהֶם צֵּנֵי יְהְנָה צֶּלְהַיכֶם: עוּבְּענִים אַלְשְׁבַבְּעָתוּי לְמְמִאָּבִי לֵא טִטְבָּעוּוּ לְאִסְתַּאָבָא בְּעוּן

יְהוֶה: (ס) פֿנֹג זַעוֹ נֹגבאָט מָאֶּכְנִנוּ אָנֹג

(114)

אַנִי יְהוְה אֶלְהִיכֶּם: לי־גרום הייהם בּצָרֶץ מִצְרָוֹם תַּגָּר אִטְּכֶּם וְאָתַבְתָּ לִוְ כְּמִוְרַ בְּאָּזְרֶח מִכֶּם יִהְיָה לָכֶּם הַגֵּרוּ

במהשל יבמינהה: « לא־תַּעַשְׁיִּ עָלֵאִ בַּמִּשְׁבָּּת בַּמִּדְּה לָאֵי

ילבית מקדשי החון דְחַלִין os אָת־שַׁבְּּהֹתַיִּר הַשְּׁלְּרִוּ וּמִקְּדָּשִׁי יָה יוֹמִי שַּׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּוּ

אַק בּאָדָע נֹאָלַ לָא טֹטַפּׁנִוּן בָּעַר בָּצִּין וּוֹכוּרוּ

וטבעק מאלטב אלא וו: từ L Xã, đáx מפּׁנֹג מִּגבׁע שַׁלִּנִם וֹעַבַוֹעם מוֹ בוֹבַם בַּסָבַר בָּאַנְנִיּנִימָא

בְאַבְעָא דְּמָצֶלִים אָנָא حبد خنفك لختا يشتارا تأتيونا א בוטנזור אמכון וטבסם. בְיַצִּיבְא מִנְכוּן

『八八八八八八八八 はははははな لنظخلالا څڅاتربا:

> reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

LORD your God. out, to be defiled by them: I am the 31 unto familiar spirits; seek them not Turn ye not unto the ghosts, nor

God: I am the Lorp. old man, and thou shalt fear thy 32 head, and honour the face of the Thou shalt rise up defore the hoary

in your land, ye shall not do him And it a stranger sojourn with thee

the Lord your God. strangers in the land of Egypt: I am shalt love him as thyself; for ye were home-born among you, and thou you shall be unto you as the The stranger that sojourneth with

or in measure. judgment, in meteyard, in weight, ni sesneuostagirnu on ob Ilsale sY

- על סמקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים סמקדש דוחס שבם (יבמוחו.): (30) ומקדשי היראו. לא יכנם לא במקלו ולא במנעלו ובאפונדמו ובאבק שעל רגליו (יבמוחו:). ואף על פי שאני מוהירכס
- ממעב אמכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו אמ מי אמס ממליפין במי: עלס מיס ששמס ידוע למוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. לסיומ עמוקיס בס, שאס מעמקו בס אמס מַשַּּמָאין לפני ואני (ופ) אל חפנו אל האובות. מוסרס לנעל מוב וידעוני (מנסדרין מס.). נעל מוב וס פימוס סמדנר מטמיו, וידעוני מכנים
- (33) לא חונו. אונאם דבריס, לא מאמר לו אמש היים עובד עבודם כוכבים, ועכשיו אמה בא ללמוד מורה שנמנה מפי מאלסיך, שסרי דבר זס מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראה מאלסיך (שם): והדרח פני זקן. ליזסו סדור, לל ישב במקומו, ולל יסמור למ דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלל רלסו, לכך גלמר וירלת (28) מפני שיבה חקום. יכול זקן אשמאי, מלמוד לומר זקן, אין זקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:):
- (45) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למנרך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: סגבורס:
- סיא מדת סלת (וסיצש): במרב, ומגלס אומס מארלס: במדה. זו מדם הארך (נ"מ בא בבה במרה פע:): במשקל. כמשמעו: ובמשורה. מרס ומועבה, וגורס לממשה דבריס האמוריס בדיין, מעמא את הארך, וממלל את השם, ומעלק את השבינה, ומפיל את ישראל שמדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרא דייון, שאם שיקר במדה הרי סוא כמקלקל את הדיון, וקרוי עול שנאוי ומשוקץ (פצ) לא העשו עול במשפט. אס לדין הרי כבר ואמר לא קעַשו עַוַל בַּמִּשֶׁפֶע (פסוק עו), ומהו משפע השנוי כאן, היא

عُنٰدُه مَعْدًا مَعْدًاه: וְחְוָה אֶלְהֵיכֶּם אֲשֶׁרַ-הוֹצָאָתִי תַּאָוֹנִי אָבְנִי אַבְנִי אָבִנִי אָנִבּע אָנפַע

יְהְיָה: (פּ) בֿקַ מָאָפֿׁסָּ, וֹהָאָנִים אָנִים אָנִים וּהְּמִּבְעַם אָעַבַּלָבְעַפְעַיּ, וֹאָעַב

סמישי ניָדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר:

וֹבְּעֲבוֹי בְּאֶבוֹ: לַפְּלֶבְ עַּוֹת יימָת עָם הָאָרֶץ עַלָּר בְּיִשְׁרָאָכ אָאָר יִתַּן מִזּרְעָּי אִישֹׁ מִבְּנֵר יִשְׂרָאֵל וּמִן־תַּגַּרוּ וֹאֶבְבֹנוֹ וֹמִבֹאַבְ עַאָּמָבְ אָנִמִּ

خىشىنىڭ ڠٮڟؙڶۿ؞ڹڂڷڴڂۿ۩ڝؖ طينا خير في المراج الم י וֹנִיכְׁנַעָּׁי אָנִוּ מִפַּנִיר הַמָּוּ כָּי

הְמָית אִתְי: خَيْضَ مِيْدُم خَفِرْك خِجَفِي يَصِيهِ جَيْدَتِ مِيْدُمِن خِمْرِك י אָת־עֵינֵיהַם מִן־הָאַישׁ הַהֹּוּא ישִּׁרָאֵל יָת עַינֵיהוֹן מִן גּוּבְרָא

> מאַבוּא בּמֹאַבוֹם: ドダほっさっし בלמום יהון לכון אָנָא יִי

בנו וֹעֹמֹבׁבוּן נֹטִבוּן אָנֹא נֹנֹ: נטמבוו זט פֿל קוָמָי וָנָט פֿל

ימַלֵּיל יְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

יְרְגְּמוּנֵיה בְּאַבְנָא: וטלמול עמא בות ושֹרַאָל देवदी श्रंप्यंवद्श בוולילונו לואלאל הומון לבר מבני ישְרַאֵל ימו ניינריא וֹמִם בֹּנוֹ וֹמְבֹאֵלְ שֵׁוֹמָר יִּבַר

ולַאַּטַלְאַ וֹט הָמֹאַ בַּלוּבָהָוּ: לבוג לסאלא ונו מלוימי וַאֲנִי אָתַן אָת־פְּנִי בָאַישׁ הַהֹוּא נַאָנָא אָתֵין יָת רוּנָזִי בַּאַנְשָא

ההוא נאַשיצי יָחָיה מִגּוֹ עַמֵּיה

בּבוק בְּלָא לְמִלַּמָּק וֹנִינִי: נאָם עַהְּלֶם וֹהְלְוּמִוּ הָּם עַאָּבֹּא נֹאָם מִלְּבָּהָה נִלְּבָּהָוּוּ הַּמָּא בָּנִע

> drought you out of the land of I am the Lord your God, who 36 ephah, and a just hin, shall ye have: Just balances, just weights, a just

them: I am the Lord. and all Mine ordinances, and do And ye shall observe all My statutes,

And the Lord spoke unto Moses,

with stones. people of the land shall stone him shall surely be put to death; the giveth of his seed unto Molech; he strangers that sojourn in Israel, that 2 of the children of Israel, or of the children of Israel: Whosoever he be Moreover, thou shalt say to the

My holy name. defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to among his people, because he hath man, and will cut him off from I also will set My face against that

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto 4 all hide their eyes from that man, And if the people of the land do at

משקלומיו במלח לסונום אם סבריום שאין מכירים בסס (ב"מ פא:): אח⊂ם. על מנת כן. דבר החר הני הבחנתי במלרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, והני הנהמן להפרע ממי שטומן (35) אבני צרק. סס סמטקולות שטוקלין כנגדן: איפת. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר הוצאתי

אומן (מ"כ פרשמה ד, ד): שם הארץ. עם שבגינו נברהת סהרן, דבר החר עם שעמידין לירש הת סהרן על ידי מלות הללו (ב) ואל בני ישראל האמר. עונשין על המוסרות: מוח יומח. בבית דין, ומס פין כת לבית דין, עס המרך מסייעין

ישראל שסיא מקודשם לי, כלשון וְלֹה יְםַלְּלוּ מֶם מִקְדְשַׁי (ויקרא כה, כג): (מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פקול מנין, מ"ל בממו מורעו למולך (שס ז. מנסדרין מד:): למען שמא אח מקדשי. את כנסת מזרעו גהן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובמו באש (דבריס יח, י), בן בנו ובן במו מנין, מלמוד לומר כי מורעו נמן למולך (E) אחן אח פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו (שס יב): באיש. ולא בלבור, שאין כל הלבור נכרמין: כי (QQ):

(+) ואם העלם יעלימו. אם סעלימו בדבר אחד סוף שיעלימו בדברים הרבה, אם העלימו סנהדרי קמנה סוף שיעלימו

קנטגרי גדולס:

- بَرَفِرُكِ مِرْكِاتِ مَقِلَتِ مَقِلَتِ: בְּלְתַיּנְנִים אַנְוֹלְיוּ לְזְּנְוֹת אַנְוֹבֶי ، بجريانووبية إبرجية لائد المدالا بجوية المراه الجوية المراه المراع المراه المراع المراه المر
- וְהִבְּרַמִּי אָטִוּ מִפֶּרֶב הַּמָּו: וְנְתַתֵּי אָת־פְּנִי בַנָּפָשׁ הַהָוֹא القر لأذ لا عنا الأم الأحداث الأحداد וְעַנְּפָּׁתְ אַתְּר עַפְּגָר אָלְ הַאָּבְעַ נִאָּנָתְ הַנִּעָבָּיוּ בְּעַר בָּבּין
- אָלָּגְ נְׁעַוְּעַ אֶּלְתַנְכֶּם:
- אָטָׁם אַלָּג נְבוֹנְע מִלּגהַמֶּכֶם: $(2\xi \cdot \alpha \cdot)$ بِهُمَالِ عُن لِنَاظِئِ. الْمُهَرِيُاتِ إِنهُدِا ثِن كَائِمَا إِنهُدِا
- נאמו לבלך במנו בו: אַבֶּיוֹ וְאָת־אִמְּוֹ מָוֹת יִּימְוֹת אַבֶּיוּ בְּיִבְאָנִשׁ אָנִשׁ אֲשֶׁר יָלַלָּלְ אָּנִרַ
- מות־וימת הנאף וְהַנּאָפָּת: אַהָּב וֹנֹאַל אַנַרַאָּמָנ בֹגַּינוּ מיאָ חשָאַר האָ אַאַן: חשָאַ שיאָן
- ומלי אונים במנים לם: אַבְיו מָרְוַת אָבֶּיו וּלְּוָה מִוֹתַ الغني عَشِد الْمُوَلِ عُلِيكُمُ

- בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמְּהוֹן: וגים כל דשעו בהרוהי למשעי וְשְׁלֵּיהָ אָלֵי אָרַ פָּלֵי בָּאָיִשׁ הַהָּוּא נַאֲשָׁנִי אָנָא יָת רַהְּיָּיִי בְּהָבְרָא
- נאַמובי וָתוה מגו עמוה: וֹאָטוֹן זֹט בוּנִוּוּ בַּאָּנֹהָא בַּבוּנִא 八さなれ
- אָלא וֹן אֶלְעַבוּנוּ: גַּיִטְלַלּגַּהְשְּׁם וֹבְינִים לַּגְהָּנִם כֹּנִינִלּלּגַּהְנִּוֹ וּנִיבוּן לַגַּיְהָנוֹ צִּבְּנַ
- זְהְהֹרוֹן אָנְא זְיָ מְקַדִּשְׁכֵּוֹן:
- בַּמְלָא שַנִּיב: יטלמיל אַבוּהי וָאָמָיה לָמ אָבוּנִי וֹנִט אִמּיִה אָטְקְטָּ אָבׁו עַּבַר גָבַר דִּילִוּט יָת
- וֹנוֹ.פֹעֹא: نظظمرح וילבר דייגוף יה אַתַּה גַּבָר
- ₫;ιċιί: שַּבְיניהוֹן קַמְּלָא ווילמלון מֹבׁוֹטֹא בּאָבוּנִי, זּבִּי, אִטַבַּלֹּמִּ וּלְבַר דְּיִשְׁכּוֹב יָת אָתַת אֲבוּהִי

- Molech, from among their people. astray after him, to go astray after will cut him off, and all that go bns , ylimet sid teniege bne , nem , then I will set My face against that
- among his people. soul, and will cut him off from will even set My face against that spirits, to go astray after them, I ghosts, and unto the familiar And the soul that turneth unto the
- be ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and
- them: I am the Lord who sanctify And keep ye My statutes, and do
- blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his spall surely be put to death; he hath 9 curseth his father or his mother For whatsoever man there be that
- surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth
- their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered And the man that lieth with his
- שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עבודמה (מנהדרין מד:): מלמוד לומר אותו. אותו בסכרמולא כל המשפחה בסכרמ אלא בימורין: - לזנות אחרי המלך. לרבות שאר עבודת אלילים שכולס מחפין עליו (שבועות לע.): - והכרחי אוחו. למס ואמר, לפי שנאמר ובמשפחתו, יכול יסיו כל המשפחה בהכרת, (3) ובמשפחחר. ממר ר' שמעון וכי משפחה מה חמאה, אלא ללמיך שאין לך משפחה שיש בה מוכם שאין כולם מוכסין,
- (∇) והחקרשתם. זו פרימות ענודת הליליס:
- בְּרִחְשׁוֹ (יסושע בּ, ימ), חֿין נענש על מיחחו, חֿלח סוח, שסוח גרס לעלמו שֶּיֶּקְרֵג: דמיו בו, דמיסס בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בסס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שם פו.), ופשומו של מקרא, כמו דָּמוֹ (9) אביו ואמו קלל. לרצוח לאחר מיחה (שם פרק מ, ג. סנהדרין פה:): דמיו בו. זו סקילה, וכן כל מקום שנאמר
- לעובדי גילוליס: מוח יומח הנואף והנואפח. כל מימס סאמורס במורס קמס, אינס אלא מנק: קירושין, ועל איוו אשת פייבמי לך: אשר ינאף את אשת רעהו. פרע לאשת עוברי גילוליס, למדנו שלין קירושין (10) ואיש. פרט לקטן: אשר ינאף אח אשח איש. רט לאשה קטן (קידושין יט. סנסדרין נכ:), למדנו שלין לקטן

בַּבְיבַים בַּב: לוּנְע וּנְּמְׁעִּׁנְּ מְּהְנִינִים שַּׁבְּלְ מְּמִּנִּ אִנְקְּמָּלְאִ יִנְקַמְּלְנִוּ שַּׁנְיִנִינִוּ וְאָישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּבֹ אָתַ־כַּלְּתָוּ וּוְבָר דְּיִשְׁכּוֹב יָת כַּלְּתִיה

שׁבְּלָא הַּבַּעוּ שַמִּלָא עַנִּיבִין:

blood shall be upon them. have wrought corruption; their shall surely be put to death; they daughter-in-law, both of them And if a man lie with his

מְנֵינִם מִנִם וּנִמְנוּ בַּמִינָם בַּם: וֹאִגְהַ אַּהָבׁוֹ וֹחָבַלֹּב אָנוַ וֹכָּבְ

בַּמְלָא עַוּיִבְיוֹ: שַּׁבְּיִבְיִּנְן אִטְּקְשָּׁלְאִ יִהְקַשְּׁלְּאִ מַמַּכֹב, אַטַא טוָמָוּבָא מַבַּרוּ וולבר הושכוב ות הכורא

blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

בְתוּכְבֶם: את וְאָהָהָן וְלֹאֹ־תִהְנֶה וְמֶּה אַפָּה זְמָה הָוֹא בְּאֵשׁ יִשְׂרְפַּּוּ ַרַאָּישׁ אַשָּׁרִ יַקָּר אָרַ אָשָׁר וָאָרַ

מִיצַת הַשְׁאֵין בֵּינֵיכוֹן: וולבון נמוש נוטבון נלא טבי אַמַּע מִיצַר חֲמָאֵין הָיאַ בְּנוּרֶא וולב בופב זנו אַטַּנֹא ווֹנו

wickedness among you. and they; that there be no shall be burnt with fire, both he her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

نَالُالِهِ: ָרוֹבְוֻרָּ וֹאָ**ט**_עַבְּעַמָע CLL لْغِيم غُمُد نَقًّا مُحْخُفُ خَخْتَمُكُ

וני בְּמִירָא הַקְּמָלְהָוֹ: בּבּהוֹבֹא אִנֹלַמָּלָא וִנִילִמִּוּלָ ₩Cr. Cr. Tr. Tr.

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

יוטָתוּ דְּטִיהֶם בָּם: אָת־הָאִשֶּה וְאָת־הַבְּהַמֶּה מָוֹת جيون לרجעِت هٰبَه וְהָרַנְתָּ וֹאֹמֻּע אֹמָר טֹלַנַר אָלַבַלָּ

<u>הַּיֶּרְלָ</u>יִּן: בּׁמֹּגֹבְא לִמְמִּלָּס בַּעּ וִעֹלַסּוָלְ נאטלא בטלבר לנט פֿל

their blood shall be upon them. they shall surely be put to death; shalt kill the woman, and the beast: 16 beast, and lie down thereto, thou And if a woman approach unto any

<u>Έ</u>ΔΧ: עַּמְיִם עָרָוַיִּג אַרְתָּוֹי גּלָר עַנְיִלוֹי קָסָר הוא וְנְכְרְהוּ לִעֵּינֵי בָּנֵי מְבְוֹטְבִי וְבִיאַ עִבְבְאָב אָנַ מָּבְוֹנִינַ ע אָבָוּע אָנִ בַּעַ־אָפָּנִוּ וְרָאָבִי אָנַרַ וְאָישׁ אֲשֶׁר־יַקַּח אָת־אֲחֹתוֹ בַּת־

עובוע ולפוג: בְּנֵי עַמְּהוֹן עֵרִיַה צֵחַהֵיה גַּלִי לַלְנָא עוּא וְוֹמִּשׁוֹתִוּן לָתִּינִי אַבוּבוֹ, או בַּרוּ אָמֶּיִה וִיָּחָוֹיִ יָּתַ אַלַר דִיּסָב יָת אָּחָתֵיה בַּת

iniquity. nakedness; he shall bear his hath uncovered his sister's of the children of their people: he and they shall be cut off in the sight nakedness: it is a shameful thing; nakedness, and she see his mother's daughter, and see her his father's daughter, or his And if a man shall take his sister,

- (שו) חבל עשו. גומי. לישוא אחריוא מבלבלין זרע האב בזרע הבן:
- (13) משכבי אשה. מכנים כמכחול נשפופרה (עיי קנהדרין נה.):
- מספן, שם שמת מסן, ולשון יוני סוש סן שמת: סכמובין כאן שמיסן לאימור, שנשא את ממותו ואמס (מנסדרין עו:). ויש מרבותינו שאומריס (שס) אין כאן אלא ממותו, ומסו (+1) ישרפו אחו ואחהן. אי אמה יכול לומר אשמו הראשונה ישרפו, שהרי נשאה בהימר ולא נאתרה עליו, אלא אשה ואתה
- מורס סַשְׁמַת, שְׁרֹף וְכַנֶּס, סמעס אֹת מצירו מדרך מייס לדרכי מיתס, על אֿתם כמס וכמס: אָם בֶּל סַמְּקֹמוֹם (דבריס יב, ב), סרי דבריס קל ומומר ומס אילנום שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם מקלס על ידס אמרס . מסקל. קל וחומר לאדס שיודע לסבחין בין עוב לרע וגורס רעס לחבירו לעבור עבירה. כיולא בדבר אחס אומר שַבֵּד מְשַבְּדוּן (BI) ואח חבהמה חהרוגו. אם אדם מעל בסמס מס מעלס, ללל מפני שבלם ללדם מקלם על ידם, לפיכך למר סכמוצ
- (17) חסד הוא. לשון אלמי מֶרְפֶּס (צראשימ לד, יד), מִפּוּדָא. ומדרשו (מנסדרין נמ:) אס מאמר קין נשא אמר עשס

خۇڭ⊏ ئۇڭ□: مُكِّيد لَـ لِمُدْبَ لِرَدُلُولِ هُدْبِيُّا لِيَهْ مَا مَلِيَّا لِمَا مَنْ مَقْدِياً: מְּלְרֶה הֵשֶּׁלְה וְהַוֹא גִּלְהָה אָת־ וְהִיא הִּגַלִי יָת סוֹאֲבָת בְּשִׁהָא ⁸¹ דְּנְה וָגִּלְּה אֶת־עֶּרְנְחָה אֶת־ וִינַלִּי יָח עֶּרְיָחַה יָח קַלְנָה וַּלִּי أَيْمُرُكُ هُنِكُ الْمُوْلَ الْمُرَاكِ الْمُولَالِ الْمُولِدِ الْمُولِةِ لِمَا الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِ

בַּנְלָם נַמָּאַנּ: לא תְּגַּלְה כַּי אָת־שָׁאֵרָוֹ הַעֶּרֶה المُكْرِّبِ يُفْكِدُ بَالْمُوْلِ الْمُكْرِينِ يُكْرِينِ

מַנונום וֹמִעני: עָרַוָת דֹּדְוֹ גִּלְה חָטְאָם יִשָּׂאִיּ וָאָישׁ אַשֶּׁר וִשְּׁכַבׁ אָת־דְּדָתוֹ

מֻנוננם ובינו: נְבְּה הָוֹא עֶּרְוָת אָהָיו וּכְּה וְאִישׁ אֲשֶׁר יַקְּּח אָתְ־אָשָׁר אָחָיִי וּנְבָּר דְּיִפָּב יָת אָמַת אַחוֹהִי

מָבָיא אָהָבֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶּה בֶּה: ىنۇرى يېندى ئېدا تېھد كېزى 🛫 בַּלְ_מִּהְפֹּהְ, וֹהֹהִּ,טִם אָלִם וֹלְאָ_ بهٰمَالُقُاتِ عُنا خُرِ لَافِنَاءِ لَعُنا_

هَجُلِ مُشِدِ لَهُكَامُ قُلَتَ: אָלְגְ מִתְּבְּעַ מִפּּׁנְגַכִּים כֹּג אָטַבַכֹּלְבְ בַּאִּנֹאַ מִּנִּבְ, מִן בֹּבְתִּנִין אָּבָּ, عدرور إلَيْ يَارُدر قِبَوْل لَابُار هِنْ الْأَيْلِ

עולעון יפלקון: ַלְאַ שְׁנַבְּׁ, אֲבַׁוּ זְשַ לֵּבִוּבְּשׁוּעִי נַּבְּי וֹמֹבוֹט אַבוֹע אַפֿוּ וַאָּבוֹע אַבוּוּ

זַּבְּ, עוִבְּעוָן יְפַבְּקוּן בְּלָא וֹלָע

لآخ، كَحُمْ لَحَد نَكِيا: מְבְחַלֵא בִיא מְּבְיִּהָא בַּאָבוּיִהִי

ממגל יהכיו לתמו למתב בה: טַרוקין יָהְיכוּן אַרְעָא דַאָּנָא כל גיני ותעקדון יההון ולא נט בון נט בל אַנמו נוט

זט פֿל אַכֿון מַּבַרוּ וֹנַבוּיל וֹלָא שַׁבַּכוּן בּוֹמִוְסִּ, הַּמִּמִּיֹא

> cut off from among their people. her blood—both of them shall be she hath uncovered the fountain of hath made naked her fountain, and shall uncover her nakedness—he woman having her sickness, and And if a man shall lie with a

shall bear their iniquity. hath made naked his near kin; they nor of thy father's sister; for he nakedness of thy mother's sister, And thou shalt not uncover the

bear their sin; they shall die his uncle's nakedness—they shall uncle's wife—he hath uncovered And if a man shall lie with his

nakedness; they shall be childless. hath uncovered his brother's 21 brother's wife, it is impurity: he And if a man shall take his

therein, vomit you not out. whither I bring you to dwell and do them, that the land, statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

(18) הערה. גְּלֶב, וכן כל לשון ערוס גלוי סול, וסוי"ו יורדם צמיצס לשס דבר, כמו ועוס, מגורם וָלֹה קַס וְלֹה זָע (הֿסָמר המקום לבנות עולמו ממנו, שוחמר עולם קָבֶּד יְבְּנֶה (מהלים פּע, ג):

- ממנט: יס, ט), וכן אמוס מגורמ את. וסעראס זו נחלקו גס רצומינו, (יצמום נס:) יש אומריס זו נשיקם שמש, ויש אומריס זו סכנסת
- מן ססס (שם נד:), סבל עכום סשם סחי סביו לס סווסר סלס על סשם סחי סביו מן ססב: (91) וערות אחות אמך. שנה הכמוב באוהרמן, לומר, שהוהר עליהן בין על אמום אביו ואמו מן האב, בין על אמיומיהן
- עריריס יסיו, שאס אין לו בשעת עבירס יסיס כל ימיו כמו שסוא עכשיו (יבמות נס.): מקכחות חלו, ערירים ימותו, ערירים יסיו, ערירים ימותו חם יסיו לו בשעת עבירם, לח יסיו לו כשימות, לפי שקוברן בחייו, במרגומו בְּלֶם וְלֶד, ודומה לו וְסָׂנֹכִי הֹוֹלֶךְ עֲרִירִי (ברחֹשים מו, ב), יש לו בנים קוברן, חֹין לו נים מח בלה בנים, לכך שָׁנֶה בשני (02) אשר ישכב אח דדחו. סמקרא סוס בא ללמד על כרת סאמור למעלס, שסוא בעונש סליכת ערירים.
- בם עם מלוכם סתכם: (23) גדה הוא. סשכינה הואת מנודה היא ומאותה. ורצומינו דרשו (שם נד:) לאתור העראה בה כנדה שהעראה מפורשת
- (33) ואקץ. לשון מילום, כמו קַלְמִי בְּמַיֵּי (ברלשית כו, מו), כלדם שהול קן במוונו:

בּבַבַלְטִּי אָנְבֶם מִּן־הָמָּמִים: بلخم لائر يُحرِّت لاكِرْت لاكِرْت لاهُد לְנֵיהֵט אָטִיש אָנִישׁ אָנִישׁ זְבָּט עַלְבָ לְמֶוֹנִט זִטִּשׁ אָנִה הַּבָּבֹא אַ אַבְעָּהְהַ נַאֵּנְיִ אָהְנָנְהַ לְכָּםְ יָתְ אַבְעָּהְוֹן נַאָּנָא אָהְנָנָה לְכִוֹן לאָמָּׁר לַכְּם אַמַּם מַיִּרְהָּוּ אָּעַ

אַמֶּר־הִבְּרָלְהִי לְכֶם לְטַּמֵּא: بجُحِم يُجَمَّد فيُحَرِّم يَاجُيُّة فِي אָנוַנְפְּשְׁנוֹכְם בּבְּבִימָנִי יִבְעוּרְ توية حَوْبَات إِجَة بَنْوَجِنْ «פעיר הַשְּׂהֹרֶה לַשְּׁמֵאָה יבֵין־הָעִּיֹף لنختذيه

خكيان خر: יהוֹה נַאַבְּדֵּל אֶהְבֶם מִן־הֲעַּמֶּים نيرزيم كر جلافات جر جهان بجير

ַנְרְנְּמִנְ אָטֵׁם גַּמִּנְעֵם בָּם: (G) פסולים אור או ידעלי עות יישור באבן וְאָנִישׁ אָוֹראִשְּׁר בָּירוֹהָנֶת בָהָם

> באַפֿבומות וֹטַכוּן מוֹ הֹמִמּוֹא: שׁלֶב וּבְׁבָּהְ אָּנֹאִ גֹּנְ אֶלְעַבְּוּן נְאָמָרִית לְכוֹן אַתּוּן הַירִתּוּן

> באפרישית לכון לסאַבָא: לְבַבְיָא וֹלָא טַהַּפֿגוּן וֹני לְמְסְאָבֹא וּבֵון מוּפָא מָסְאָבֹא נטפומנו בון במירא דיריא

> מן עַמְטַנֵּא לָמִהָנִי פָּלְהִין לביש אַנְא וֹן וֹאַפְּבוּישִׁית וֹטְכוּן יהְהוֹן בֶּבְעַי קּדִישִׁין צַּבִי

נְהָהוֹן קַמְּלָא חַנִּיבִין: לבון או וכורו אָנַקטָלָא וּנְבָר אֹנְ אָמָא אָרֵי יָהֵי בָּהֹוֹן

> you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

set apart for you to hold unclean. the ground teemeth, which I have fowl, or by any thing wherewith your souls detestable by beast, or by the clean; and ye shall not make 25 and between the unclean fowl and the clean beast and the unclean, Ye shall therefore separate between

should be Mine. you apart from the peoples, that ye 26 the Lord am holy, and have set And ye shall be holy unto Me; for I

their blood shall be upon them. they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death; divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15 on page 155. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

אַלְטְׁם לְנָפֹּמָ לְאָ_וֹסּמֹּא בֹּמַמֵּוו: מִנִי לָאִ וֹסְׁטַּאַר בֹּמַמֵּוִי: אָלְ_עַכְּעַנְינִים בְּנֵוֹ אַעַגִוֹן וֹאִמְנִעָם בּנֵּנ אַבְעווִ הַּלְ למנר יַהְנְהֹ אֵל־מֹשֶׁה אֲמָר יַאֲמַר יִיְ לְמִשָּׁה אֵימַר לְבְחֲנַיָּא

dead among his people; shall none defile himself for the Aaron, and say unto them: There XXI Speak unto the priests the sons of And the Lord said unto Moses:

sydic: מסורס לך לממאס בין שנשחט רובו של סימן, לנשחט חליו, וכמס בין רובו לחליי מלא שערס: אשר הבדלחי לכם לשמא. (as) והבדלחם בין הבהמה השהורה לשמאה. אין לריך לומר בין פרס לממור, שסרי מובדלין ונכרין סס, אלא בין

- מליו עול מלכות שמים: יאבי שבשמים גור עלי, מלמוד לומר ואבדיל אמכס מן העמים להיוח לי, שמהא הבדלמכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל רבי אלעור בן עוריה אומר מנין עלא יאמר אדס, נפשי קנה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומה אעשה (62) ואבדל אחכם מן העמים להיוח לי. אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאי, אתם של וצוכדול רותביריו,
- ושגגמס מטאמ, וכן בכל חייבי מימות שנאמר בסס כרת: (22) כי יהיה בהם איב וגוי. כאן נאמר בסס מימס, ולמעלה כרמ, עדים והמראה בסקילה, מויד בלא המראה בהכרמ,
- מלליס, מלמוד לומר סכסניס: בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע: בני אהרן. ולא בנות אסרן (קידושין לס:): א (ו) אנוור אל הכהנים. אמור, ואמרם, לסוסיר גדוליס על סקטניס (יצמום קיד. מ"כ פרשמא א, א): בני אהרן. יכול

- ڹڂڰ۬ڷ؞ڔ؞ לאְמִּוּ וּלְאַּרְוּוּ וֹלְבֹּוֹוִ וּלְבֹעוֹיִ לְאִמֵּוִי וֹלְאַבוּיִוּוּ וֹלְבַבוֹיִוּ בּֿ, אִם לְאָאֶרְוִ נַפּֿרָב אָלְיִן אֶלְנִין לְפֿרִיבִיה בְּפֹרִיב לִיה
- TOOK: אֹלֶוּנוּ אֹֹאָהַר לְאַבְּינִינִינִיע לְאַנִיתְ לְעִי בְּנִינִי בַּלָּאַ עִזְּנִי כְּנָּבַּר כַּעַ
- לֹא ִשְּׁמֵּא בַּעַלְ בְּעַּמְּוֹו לְחֵחַלְּוֹ: לֵא וִסְחַאַב בְּרַבְּא בְּעַמֵּוֹה
- ھُڐؖۿٮ: رِي زَرَجٌ لِي بَرَخُمُرُت رَي نَمُلُمُ لِي بَصْلُم لِي الْمَالِ مِنْ الْمَقْرِدِ الْمُعَالِينَ فَي ל קרחה בראשם יפְצָת וְקָנָם יפָּמָא דְּרְקָנְהוֹן לָא יְנַלְּחוּן לְאַ-(כֻ יִּקְרְחַה)[קֹ יִקְּרְחָהוֹ לְאִ יִמְרְטִהוֹ מְרַטֵּ בְּּרֵישְׁהְוֹ
- מּלונולם וֹנוֹנוּ לִבָּה: אַשֶּׁי יְהְנְה לֶחֶם אֱלֹהִיהֶם הָם <u>ְּ יִחַלְלְיּ שֵׁם אֱלְהֵיהָם כִּיֹ אֶתַ</u> קושָים יהִיוּ לאלַהיהָם וָלָא
- ביקליש הוא לאלקוו: וָאשֶׁה גְּרוּשֶׁה מֵאִישָׁה לָא יִקְחוּ श्र्कंत भूत गुट्देदेत दृश्च ख़िता

שסים לסמלו, לסממלל סום מכסונמו:

- וֹלְבֹנִינִי וּלְאָּעוּנִי:
- הַבְּּמוּלְתְ הַפְּּרוֹבָה וְלַאֲּחָמִיה בְּמוּלְמָא דְּקְרִיבָא

- אָלבוֹביוּן אַפּוּן מִלּוֹבִין וּיִביוּן אָבׁו וֹטַ לַוּוֹבְלָוֹא בַּוֹוֹ לַוּוֹבַן نْزُم تَتَرِيا شَمْم يُجْزَتَتِيا كياما يتا جتا هجيتانا
- הוא קרַם אֶלְהֵיה: מבלבע לא ופבון אָבו פוניש אַטַּעָא מַמִּגוֹא וּמִעַלָּא לָאַ

- daughter, and for his brother; father, and for his son, and for his 2 him, for his mother, and for his except for his kin, that is near unto
- himself. husband, for her may he defile 3 near unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is
- profane himself. ot,esf man among his people, to He shall not defile himself, being a
- make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor 5 their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon
- shall be holy. God, they do offer; therefore they made by fire, the bread of their God; for the offerings of the Lord and not profane the name of their They shall be holy unto their God,
- God. her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is
- ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה (מ"כ שם ג):
- (2) כי אם לשארו. מין שמרו מלה השמו (שס ד):
- **10)**: (3) הקרובה. לרצום את סארופס (שם יצ. יצמות ק.): אשר לא היחה לאיש. למשכצ: לה ישמא. מנוס (מ"כ
- פטומו של מקרא לא יעמא בעל בשארו, בעוד שהיא בתוך עמיו שיש לה קוברין, שאינה מס מלוה, ובאיזה שאר אמרמי, באומו (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא יממא לאשמו פקולה שהוא מחולל זה צעודה עמו (שם מו. יצמוח כז:), וכן
- ולני יודע שקיל שרעת: . אמת, מלמוד לומר לא ישרטו שרטמ, לחייב על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו יחירה היא לדרוש, שהיה לו לכחוב לא ישרטו ישרמו שרמת. לפי שנאמר בישראל (מכומ כא.) וְשֶׁבֶמ לְנֶפֶשׁ לֹהׁ מִפְּנוּ (שם כת.), יכול שרט חמש שריעות לה יהא חייב אלה וקסיטני יסא מייב, לכך נאמר לא יגלמו, שאינו מייב אלא על דבר סקרוי גלומ ויש בו סשממס וזסו מער: והבשרם לא ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאח זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחיח (ויקרא ימ, כו), יכול לקטו בְּעַלְקַט קרמס, מס כאן כל סראש אף לסלן כל סראש במשמע, כל מקוס שיקרם בראש, ומס לסלן על מם, אף כאן על מם (מ"כ פרק א, לא יסא חייב על כל סראש, חלמוד לומר בראשס, וילמדו ישראל מסכסנים בגזרס שוס, נאמר כאן קרחס ונאמר לסלן בישראל (a) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם פף ישרפל סווסרו על כך, פלם לפי שנפמר בישרפל בין עיניכס, (דבריס יד, פ) יכול
- (6) קדושים יהיו. על כרחס יקדימוס בית דין בכך (מ"כ פרק א, ו):
- (7) זונה. שנבעלה בעילם ישראל האסור לה, כגון הייבי כרימום או נמין או ממור (יבמום של:): הרלה. שנולדה מן

לעות אָלוּ יְעוֹע מִלצַהַמֶּכֶם: הוא מקורב קדש יהיה לף בי וֹלְגַּהִשְׁיִ בֹּי אָנַ כְּמִם אֶּלְמֵוֹנִ

نهٔتاء: (۵) אָטַ אָבְׁנִעָּ עַנִּא מִטַבְּבֶבְע בֹּאָה לַמִּסֶה. מַפַּענּהָט אָבִּנִעַא עַנִא יבַת אַישׁ כֹהַן כָּי תַחֵל לִוְּנְית

יללניו לא יפרם: עַבְּגָּרָיִם אָתַראִשׁוֹ לָאִ יִפְּרָע ומקא אָנוַיִּדְוּ לְלְבָּׁהָ אָנוַ ייצַק עַל־רֹאִשְׁוֹו שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָהֹ וְתַכֹּתֵן תַנְּדִוֹל מֵאֶחָוּר צֲשָׁר־

לְאַבְוּו וּלְאִמִּוּ לָאִ וֹחַמֵּא: " וֹמֹלְ כֹּלְ_וֹפֹּמִטִּע מֹע לָאִ וֹבֹאִ וֹמֹלְ כֹּלְ וֹפֹמָע מִוּטֹא לָא המוּלְ

مُمَّقًا مَمْنَانَ گَرِيْدَ، مَكْرَد كَانَد كَانَ خَرْدِم فَمْن لَحِينَه ַ יְחַלְּלְ אֵׁע מִלְּבַּׁהְ אֵּלְנִינִי בְּי יֶנִוֹר יַנִילְ יִנִי מִלְּדִּהָא בֹּאֵלְנִינִי יִטְן־הַמְּקְבָּיִתְ לָאִ יֹבְּא וֹלָאִ יִטְן מַלֵּיִהָּאִ לָא יִפּוּס וֹלָא

ישראל ן הוא אַשָּׁה בִבְּתוּלֶיהָ יָקְּח:

בְּתּלֶר מִעַּמָיו יַקָּר אָשֶּׁר: אָר־אָלֶה לָא יָקָּה פָּר אָם־ טַּטְּעָּיִא יָה אָלֵּין לָא יַפַּר אַלְמְנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלְלְהַ זֹּנְה אַרְמָלָא וּמְתַּרָכָא וַחֵלִילָא

> ic de sc. dem stx ii אָלְבוֹּרְ הוּא מְקְבוֹרַ קּדִּישׁ וטֹלבּהבוּיה אָבי יָת לוּרְבַּן

باكلي المحالة

משטלא בנולא ששוקר: יבת גָּבַר בְּהִין צָּבֵי הַתַּחַל

ולְבוּמְוְבוֹי לָא וֹבֿוּמ: וֹנו בוּמָוּנוּ לָא וֹבַבּׁוּ פֿוּבוּמֹ לובבנוע למלבש וָת לְבוּשִּׂנְאַ لكنظتنح בְּיִמְרַל עַל הַישִׁיה מִשְׁחָא בוטבלא מאָשוני,

לַאָּבוּנִי, וּלַאָּמָּנִי לָא וֹסְׁנַאַּב:

בּאָלִבונע הַּלְנִינ אָּלָא וֹל:

נו אַ אַנוֹינאַ בּבְּעוּלַנִאָ וַפַּב:

אָלִבוּל בְּתוּלְתָא מִעַּמִיה וַסַּב

God; he shall be holy unto thee; for 8 for he offereth the bread of thy Thou shalt sanctify him therefore;

I the Lord, who sanctify you, am

she shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: 9 she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if

of his head go loose, nor rend his the garments, shall not let the hair and that is consecrated to put on head the anointing oil is poured, among his brethren, upon whose And the priest that is highest

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

his God is upon him: I am the To lio gnitnions of the anointing oil sanctuary of his God; for the sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his 14 profaned woman, or a harlot, these A widow, or one divorced, or a

אחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עז.): ספסולים שבכסונס, כגון בת אלמנס מכסן גדול, או בת גרושה וחלולה מכסן הדיוע, וכן שנתחללה מן הכסונה על ידי ביאת

- (8) וקדשתו. על כרמו, שלס למ רלס לגרש, סלקסו וימרסו עד שיגרש (יצמומ פמ:): קדוש יהיה לך. נסוג צו קדושס
- (9) כי חחל לזנוח. כשממלל על ידי ונים, שסימס בס זיקם בעל, רונסס או מן סאירוסין או מן סנשואין, ורבומינו נמלקו לפתוח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין גמ: ח"כ):
- עליו אַרור שוו ילד, אַרור שוו גדל (שס נב.): בדבר (פנסדרין נא.), וסכל מודיס צלא דבר סכמוב בפנויס: אח אביה היא מחללה. מללס ובומס את כנודו, צאומריס
- (11) ועל כל נפשח מח. באסל סממ: נפשח מח. לסביא רביעית דס מן סמת שמעמא באסל (נזיר לת.): לאביו (10) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשיס יוס (קנסדרין כב:):
- (בו) ומן המקדש לא יצא. אינו סולך אחר סממס (מ"כ שם ס. סנסדרין יח). ועוד מכאן למדו רבוחינו (שם פד.) ולאמו לא ישמא. לא נא אלה להמיר לו מת מלוה (שם מו: מ"כ שם ד):
- מקדש. שלינו מחלל בכך אם סעבודם, שסחיר לו סכחוב, סא כסן סדיוע שעבד אונן חלל: שכסן גדול מקריב אונן, וכן משמעו, אף אס ממו אביו ואמו אינו לריך ללאם מן המקדש אלא עובד עבודה: ולא יחלל אח

יַהֹוֶה מִקּדִּשִׁי: (ס) י וֹלְאָבוֹעַכֹּלְ זַבְׁתֹּוְ לַּתֹּמִוֹנִ כָּנְ אָלָנִ וֹלָאִ זִעִוֹלְ זַבְּתֹּנִי בַּתְּמֵּנִי אָנִי

אַלָּא װְ מְקַדְּשֶׁיה:

שני וַיְדַבֶּר יְדְּוָה אָל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: װַמַלִּיל יִיְ עִם מֹשֶּה לְמֵימַר:

ڲٛۮڷؚڔڔ؞ קום לָאִ יפֿנְד לְנַפֿנִיד לְנִים מוּמֹאַ לָאִ יפֿנַד לְפֿנִבָּאִ בּבּר אֶלְאַנִילִן לֵאמָר אַנִּת מִלְּילִ מִּם אַנַּוּוֹ לְמִימָר וָּּבָר

طنل~~ة الا~~ كَلْتِ اللهُ كَلْتِ اللهُ عَلْمَانِينَ اللهُ عَلْمَانِينَ اللهُ عَلَيْنِينَ اللهُ عَلَيْنِينَ اللهُ

אָן שֶּׂרוּעַ: יְקְרָבְ אָיִשׁ עָּוּרְ אָוֹ פְּסְׁחַ אָוֹ חַבֶּם בְּקָרַ עַּבְּרַ עַּוֹרָ אִוֹ חַנִּיר אִוֹ

חַבוים אַן סָרִיעַ: בּׁג בֹבְאָנְהָ אַהָּבְבַּנְ מִנּם בַאָּ אָבוֹג בֹבְ נִּבַב בַּבִּננִי מִנּמֹא לָא

בְגָלֶ אָנְ מֶּבֶר יֶּד: or אָן אָנְשׁ אַמֶּבְינְהְנֶהָ בַּוֹ שֵׁבֶּר אִנְּנְבָר דִּיהַי בַּיה הְּבֶּר דְּנְלָא

אַנ שַּׁבַר יָדָא:

אַן גָרֶבְ אַן יַלְפָּת אַן מָרָוָתַ אָוַיִּנְבָּן אִוַּדְע אִוּ שַּׁבַּנְץ בַּמִּינִוּ

מָנונס פַּנוֹצִינוֹ: בְּעֵיהַ אֵי נַרְבְּן אִי הַנָּיָן אֵי או גבון או דוקא או חליו

لأَكِيْدِيدِ كِي نَتِمَ كِلَاكُلُدِ: אָת־אִשֶׁי יְהֹוְהַ מָוּם בֹּוֹ אֲת לֶחָם יי אַבְרוֹ הַכּהֵוֹ לֵא יִנְּהִ לְהַלְּהַרִּר רְאַבְּרוֹ כְּהָנָא לָא יִקְּרִי בְּלְאֵישׁ אַשֶּׁרְ בָּוֹ מִוּם מִנְּרַעַ בְּלְ נִּבָּר וְיִבִּיה מִוּמָא מִזּרִעָּא

לא ולוד ללודא: מומא ביה ית קורבן אֶלְהַיה

> LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

And the Lord spoke unto Moses,

approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed Speak unto Aaron, saying:

or anything too long, or he that hath any thing maimed, approach: a blind man, or a lame, hath a blemish, he shall not For whatsoever man he be that

proken-handed, or a man that is broken-footed, or

stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his that hath his eye overspread, or is or ctook-dacked, or a dwarf, or

offer the bread of his God. ot dgin 5m05 ton llade 5h; heimeld the Lord made by fire; he hath a To again offer the offerings of priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

- (+1) וחללה. שנולדס מפקולי כסונס:
- (EI) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אמת מן ספפולות, זרעו סימנס מלל מדין קדושת כסונס:
- (TI) לחם אלחיו. ממכל מלסיו, כל קעודה קרויה למס, כמו עַבַּד לָמֶס רַבּ (דנימל ה, מ):
- ועינו אחם קענה, או שוקו אחם ארוכה מחצרתה (שם מ:): שקוע בין שמי סעיניס, שכומל שמי עיניו כחמת (בכורות מג:) ₪: שרוע. שחמד מחיבריו גדול מחבירו, עינו חמת גדולס (18) בי בל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרנ, כמו הקריבהו גָא לְפֶּמָהֶן (מלאכי א, מ): חרם. שמועמו

ליבי פַּמַבו יִּשְבְּרוּ (מִיוּב מי יוֹ): בבכורות (בכורות מל.): מדוח אשך. לפי התרגוס מכים פַמַדִין, שפתדיו מרוממיס, שביניס שלו כתומין. פתדין כמו יצַבְּבְי וּבֶּמְבֶם (דברים כח, כו), כשממוך גרב אנל חרם קורא לילפח גרב, וכשהוא ממוך אנל ילפח קורא לחרם גרב, כך מפורש וסולכם עד יום המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחין הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר מיני שחין סס: גרב. זו סחרם, שחין סיבש מבפניס ומבחוך: ילפח. סיא חזוית סמלרית, ולמס נקראת ילפת, שמלפפת לשון מלוון, שסום דומס למולעם הומו המוט, וכן כינוסו מכמי ישראל במומי הבכור מלוון נמש עֵינֶב (שס): גרב וילפח. במירא, שהוא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, והחוע הזה פוסק את העוגל ונכנס בשחור. ותרגום מבלול פִילִיו, (שם לם.), כמו שַּנִּישֶׁ בַּדְּקְ (ישעיה מ, כב): אַר חברלל. דבר המבלבל אם העין, כגון חוע לבן הנמשך מן הלבן ופוסק (20) או גבן. שוריליול"ם בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושורב (שם מג:): או דק. שישלו בעיניו דוק שקורין עיל"א

ימִן הַפַּרְשָׁים יאַבֶּל:

₩<u>₩</u>□: יְחַלֵּלְ אֶת־מִקְּדְּשֶׁי בֶּי אֲנָי יְהַנְּה מִנְמָא בֵּיה וְלָא יַחֵילְ נֶת אַף אָל־הַפַּרְכָת לַא יָבֹא וָאָל־ בְּרַם לְפָּרוּכְהָא לָא יִיעוֹל

מַלְּדִּשְׁיִם לֵי אֲנָי יְהַוְּה: ئْلَذْكُرْ אُلَا شُو كُلُشْ، كُشُد لِنُو ء انقلار ظظلها ختانهلهم لله إنظلها בּבֶּר אֶבְאַבַוֹרֶן וֹאָבְבֹּלָוּו מִכִּוּבְ מִם אַנַרוֹ וֹמִם בֹּנִוּנִי.

מַלְפָּנוֹ אָנָי יְחַנְּׁח: עַלְיִוּ וְנִכְּרְהְיֹה הַנָּפָּשׁ הַהָּוֹא خَتْدَاهُدُهُمْ كَابِدَأِدِ لَهُمُعْظَةِ يَهُدُهُمْ كَلُو يُدْ يَضْعِيدُتَيِدِ י אָּהָחו אָהָתְרַוֹלְעַנֵּדְ מִכֹּלְ זַנְהְבֶּים וּבָּר בִּיִלְנַדְ מִכָּלְ זַנְהְבִּיוֹ <u> א</u>ָמָר אַלהָם לְדרֹמִיכֶּם בָּל־

> לידשוא ימן קידשוא גיכול: **X**ZL'F

מֹלֵבְׁהָּג אָבׁנג אָלֹא !! מֹלַבּהְעוּנו:

لْمُحْرِ خُرْ خُرْدُ فَرَيْدُ لَمْتَ خُرْ خُرْدُ نَشِلُمُ \$ אָל־אַהָרוֹ וּמִלֵּיל מֹשֶׁה עִם צַּהַרוֹ וְעָם

אין בי וֹנְבַבֶּּר יְהַוְּהַ אֶּלְ מָמֶּה בַּאִּמְר: יִמַּבִּיל יִי עִּם מָמֶּה לְמִימָר:

אָלָא גַ׃ בְּלְנְבְׁמִּרְ בְּאִנּנִן מִלְבְּמֵן לֹנְמִי וּהְבֹאָכ וֹלָא וֹשַׁכוּו וֹט הָמֹאָ ひんごしるいと

מו שבתו אלא גל: אַימָר לְחוֹן לְזָבוּכוֹן כַּלְ

> both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

am the Lord who sanctify them. profane not My holy places; for I because he hath a blemish; that he veil, nor come nigh unto the altar, Only he shall not go in unto the

of Israel. his sons, and unto all the children So Moses spoke unto Aaron, and to

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

name: I am the Lord. and that they profane not My holy israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

Defore Me: I am the LORD. that soul shall be cut off from mid noqu ssənnsələnu sid gaivsd, of Israel hallow unto the Lord, the holy things, which the children 3 generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

- כשר: לחם אלהיו. כל מחכל קרוי לחס: (וב) כל איש אשר בו מום. לרצות שלר מומין (מ"כ פרק ג, ל): מום בו. צעוד מומו צו פקול, כל אס עצר מומו
- המלואים, אבל בחום ועוק על קדעים קלים לא יאכל, עלא מלינו זר חולק בהן, לכך נאמרו קדעים קלים (מ"כ פרק ג, ח), כך למס נאמרו קדשים קליס, אם לא נאמר סיימי אומר בקדשי סקדשים יאכל בעל מוס, שמלינו שסומרו לור, שאכל משה בשר (שב) מקדשי הקדשים. אלו קדשי הקדשים: ומן הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי הקדשים,
- (שסי.): ולא יחלל אח מקדשי. שאס ענד, ענודמו ממוללמ להפקל: (ES) אך אל הפרכה. להיות שבע הולות שעל הפרכת: ואל הניובה. החילון. ושניהם חילרכו להכתב, ותפורש בח"כ מפורש בזבחים (קא:):
- (+2) וידבר משה. המניה הואם: אל אהרן וגר ואל כל בני ישראל. להוסיר בים דין על הכהנים (שם יב.).
- בימי טומאאן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, שרש המקרא ודרשהו: (2) וינזרו. פין נוירס פלפ פרישס, וכן סופ פומר וַיִּנְוֹר מַפַּבַּרִי (ימוקפל יד, ו), נְוֹרוּ פְּמוֹר (ישעיס ה, ד), יפרשו מן סקדשיס
- קדש לא פגע, (ויקרא יב, ד) אוהרה לאוכל, ולמדוס רבוחינו (ובחים לג:) מגוירה שוה. ואי אפשר לומר שחייב על הנגיעה, (E) כל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמרה הוהרה הכילה קדשים במומחה בלשון נגיעה, בכל אשר הם מקדישים לי. לרצות קדשי כסנים עלמן:

שהרי נאמר כרח על האכילה צלו את אהרן שתי כרימות זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייב לא הולרך לחייבו על האכילה, וכן נדרש

- מְמֵנוּ מִבְבַעַ־זְבַנִּ מְמֵאַ נְפָּמִת אַּנִ אָנִתְּ אַּמָּבְרַ עַּבֵּאַ מֹב אָמֶוֹב יִסְבְוֹב וְנִבְּנְתְּ בְּבְּלִיךְ בִיכִּיִלְ מִּב בֵּיִבְבָּי יִנְיִלְנַבִּ אַ בְּלִינִתְ אַנִּי זְּבְ בַּפֵּלְבְׁמִּים לְאִ יִאִבְּלְ סִנִיר אַנִ בַּאִב בְּמִיּדְשְׁנֵא לְא
- ¡מְמָאַבְוָ לְכְבְ מִּמְאָטִׁוּ: אַמָּבׁר יִטְּמָאַ־לְוּ אַוּ בְּאַבַּם אַמָּב בּיִסְהָאַב בַיִּה אַוּ בַאַּנְשָּׁאַ אָרַאָּיִתְּ אָּהָּרֹ יִנְּתּ בֹּכֹּלְ הַהְּבֹּל אִי נִּבָּר בִּיִלְּנִד בַּבֹלְ וַנִיהָאִּא
- בָּ אָם_בַבַוֹאַ בַּמָּבו בַּמָּנִם: הְעָּרֵב וְלְאִ יאָכַל מִן־הַפֵּּדְשִׁים עַּד רַמְשָׁאַ וְלָאִ יִיכוּל מִן
- מִן־תַמֵּדְשִׁים בָּי לַחְמִוֹ הְוּא: ל ילא הַשְּׁמִת וֹמִבִיר וֹאַהַר יִאָּכֹלְ
- לְּמְּלְאָרַ בְּרָהְ אָּנִי יְהַנְּרִי: יטֶבְפָּה לְאָ
- אָלָּגְיִ נְּעַנְעַ מִּלַבְּשָּׁם: עַּלְיוֹ הַשָּׁא וּמֶתוּ בוֹ בֵּי יַתַּלְלְתוּ

- בּיהפוק מְנֵיה שֶׁכְבָת זַרְעָא: בְּבֶר מְמֵנ נַפְּמָא אָנְ נָבָר אַישׁ אָישׁ מְגָּרַע אַהַרֹן וְהָוּא וְּבָר וְּבָר מִזּרִעָּא רַאַהַרוֹוְהוּא
- ביקמאב ליה לכל סאוקמיה:
- בְּנִגְיָא: طيلهزه څڅتيا هخن، خهتيد ° 'נְפָּׁהְ אֵּהָּׁר ִ שִׁנַּתְ בְּנִ וְ וֹמְלֵאֵר מַר - אֵנָהְ דִּיִקְרֵב בּיָה וִיהִי טְּסָאַר
- לַחָמֶיה הוּא: בו ייכול מו קודשוא צבי וכמוגל אָמֹאָא ווֹשׁבּי וּבַעַר
- לְאַסְׁעַאַּבְאַ בַּעַ אָּנָא גָּיִ: יאַכֿע וֹבִילָא וּטַבוּבֿא לָא היכוָע
- ېرخېتېدېد: ביה אַרי יהַלְינִיה אַנָא יִי לשלקון הקוני טולא וימוטון וְמְּמִׁנֵנִי אָּטַ מִּמְּמִנְנִייָּי וְלְאָבוֹמְאַנִּ וְנִשְּׁבוּוֹ זָטְ מִשְּׁנִטְ מִנְמָנִנִ וֹלְאִ

- flow of seed goeth out; the dead; or from whomsoever the toucheth any one that is unclean by until he be clean. And whoso , sanidi not eat of the holy things, Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of
- whatsoever uncleanness he hath; whom he may take uncleanness, be made unclean, or a man of swarming thing, whereby he may or whosoever toucheth any
- unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, 6 shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such
- of the holy things, because it is his 7 be clean; and afterward he may eat And when the sun is down, he shall
- himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn
- the Lord who sanctify them. die therein, if they profane it: I am 9 charge, lest they bear sin for it, and They shall therefore keep My
- (ובסיס מג:): וגברוחה וגור. יכול מלד וה ללד וה, יכרם ממקימו ויסיישב במקוס אחר, סלמיד לומר אני היל, בכל מקוס אני: הכמוב מדבר, על כרחך ממשמעו אמה למד, במי שעומאמו פורחת ממנו הכמוב מדבר, וזהו האדה שיש לו עהרה בעבילה וכוי: ושמאחו עליו. ומומאה האדה עליו. יכול בבשר הכחוב מדבר ומומאהו של בשר עליו, ובמהור שאכל את הממא . אם כן קרבו מסיריו, ואם מאמר שלש כרימות בעומאת כסנים למה, כבר נדרשו במס' שבועות (1.) אחת לכלל, ואחת לפרע במ"כ (פרשמא ד, 1), וכי יש נוגע מייב, אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין מייבין עליו משום מומאה, אלא
- (+) בכל שמא נפש. למי שנמתה למה:
- אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, ווסו כוימ: לכל שומאחו. לרנוס נוגע בוב, וובס, נדס, ויולדם: (a) בכל שרץ אשר יטמא לו. נשיעור הראוי לממא (מ"כ פרק ד, ד), נכעדשה (מגיגה יא. מ"כ):
- (6) נפש אשר הגע בו. בלחד מן סממלים סללו:
- (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש ביצמות (עד:) בתרומס, שמותר למכלס בסערב סשמש: מן הקדשים ולת כל
- ומשל, אלה עומהה הכילה בביה הבליעה, העור להכול בקדשים, ולריך לומר וערפה, מי שיש במינו ערפה, יצה נבלה עוף עמה (8) גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה. לענין סמומאס סוסיר כאן, שאס אכל נצלם עוף מסור שאין לס מומאח מגע
- (9) ושמרו אח משמרחי. מלאכול מרומס במומאם סגוף: ומחו בו. למדנו שסיא מימס בידי שמיס (מנסדרין פג.): שלין במינו מרפה:

כְּבֵוֹ וֹמְבֹיר לְאַ־וֹאָכַלְ לִבְמִי:

יאַכְלוּ בְלַוֹּלְוּ: הוא נאכל בו ויליד ביהו הם פספיה הוא ניכול ביה וילידי أحتا خد نظت رهُم ظئرًا حَفْظٍ أَحْسَا لِحَدَّ نَظِيرُ نَظِم ظَئِرًا

に※<u>に</u>べ: בְּיִגא בּּטְרוּמָת הַפֶּּרְשָׁים לָאָ חִילוֹנִי וּבְּעַ כַּנְיוֹ כֹּוּ טַבְּנִינִ לְאָּנְהָ זְּבַ וּבִע כַּנִין אָבוּ טַבוּ לַיָּבַר

בו: אָבֶיהָ תּאַבֻּלְ וְבְּלִ-זֶּרְ לִאַ־יִאַבַל מִילִּוְמָא דַּאַבוּקא מִיכוֹל וָבְלֹּ היליני לָא יִיכוֹל בָּיה: אָלְבַבּׁנִע אָבְנִעַ כֹּנְמִנְבְינִע מִכְּנִעִם בְבָּנִע אָבִנִּעֹא בַּנַבַּנִנִּעִיהַ פּ וּלְרוּשָּׁׁר וְזֶּבֹתְ אָּגוֹ לְבִוֹ וְשָּׁבֶּׁר וּמִּטְרָבְא ּוּבַר לֵית לַבּ וּחָתוּב וּבַּטַ כַּבַוֹּן כָּּוּ טַבַוֹיֹנְיַנַ אַלְמָלֹנַ וּבַטַ כַּבַיוּן אָבוּ טַבוּ אַבְמַלָּאַ

%u_⊡\ئي: أنظه تظهدي هَجْد أَثَنَا حُجِتَا أَنْهَا عَالِمُهَا لِمُعْهَا لِمُعْلَى الْمُعَالِينَ أَنْهَا الْمُعَالِينَ الْمُعَلِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعِلِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَا اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلِيهِ عَلِي عَلِيهِ عَلِيهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ ع יו וְאֵישׁ בִּיִּייֹאַכָּלְ , קְבָשׁ בִּשְׁלֵּגְהַ וּנְבַר אָרֵי יִיכוֹל קוּדְשָׁא בְּשָׁלֹוּ

نَشِلَةُمْ هُنَا كُيْشِكُ نَدُنَاكُ مِن الْمُلَهُمُ ثَنَا لِيَقَلِهِمَا كَلُمَا نُنْ: י וֹלַאְ וֹעַלְּכְנִּ אָּעַ־לַּבְׁהָּנִי בְּדָּוֹ וֹלָאִ וֹעַלְנִּוֹ זִעַ לַנִּבְּהָנֹאִ צַּבְּדָּוֹ

באַכֹּלִם אָנַ בַּלְבְּהָנִנִם כָּנְ אָנָג נְעִנְבָּגוֹ בַּהָנִבְּאָנִוֹ בַּסְנָאָבָא אותם ענון

ביכול קודשא: שַוְטַּבָא בַּבְּעַנְא נָאָנִינָא לָא יי וֹבְלְ-זָר לְאִ-נִאָּכֹלְ לַבְּהָ שַּנְהָּב וֹבֹלְ טִילְנִּנִּ לְאִ יִיכוּלְ לַּוּדְּהָּא

בימיה אַנוּן יִיכְלוּן בְּלַחָמֵיה:

לידְשִׁיָא לְא שׁיכוּל: ביא בָאַפָּרְשִּוּע

לְבְּבְּבְיִגְא יָת קּוּדְשָׁא:

مُكَانِينَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل אַמִּמְע ווּקּבּּלוּן

> eat of the holy thing. priest, or a hired servant, shall nor o of the holy thing; a tenant of a There shall no acommon man eat

house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his п purchase of his money, he may eat But if a priest buy any soul, the

apart from the holy things. shall not eat of that which is set 12 married unto a common man, she And if a priest's daughter be

there shall no common man may eat of her father's bread; but father's house, as in her youth, she child, and is returned unto her widow, or divorced, and have no But if a priest's daughter be a

give unto the priest the holy thing. fifth part thereof unto it, and shall 14 through error, then he shall put the And if a man eat of the holy thing

which they set apart unto the 15 things of the children of Israel, And they shall not profane the holy

the Lord who sanctify them. they eat their holy things; for I am 16 iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

שנים שיולה בשש, בה סכמוב ולמדך כהן, שהין גופו קנוי להדוניו להכול במרוממו (יבמוח ע.): ושכיכר, לפיכך מושב זה נקוד פממ, לפי שהוא דבוק, ואיזהו מושב, זה נכלע שהוא קנוי לו עד היובל, ואיזהו שכיכ, זה קנוי קנין (10) לא יאכל קדש. במרומס סלמוב מדבר, שכל סענין דבר בס (שס פג:): חושב כהן ושכיר. מושבו של כסן

שמקרא שום, שאף שיא קנין כספו (כמוצות נו:), ועוד למד ממקרא אחר כל עסור צצימך וגו' צספרי (קרח יו): (II) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. חלו בני סשפחום, וחשם כסן חוכלם בחרומס מן

(בו) לאיש זר. ללוי וישראל:

לנינות (שם קת:): ומן שסורע קייס (יבמוח פו.): - וכל זר לא יאכל בו. לא בא אלא לסוליא אם סמונן שמוחר בחרומה, זרוח אמרחי לך, ולא (13) אלטנה וגרושה. מן סליש סור: וזרע אין לה. ממנו: ושבה. סל לס יש לס ורע ממנו, לפורס במרומס כל

מולין, וסן נעשין מרומס (פסמיס לב.): (14) כי יאכל קדש. מרומס: ונחן לכהן אח הקדש. דבר סרלוי לסיום קדש, שלינו פורע לו מעום, ללל פירום של

(15) ולא יחללו וגרי. להחכילם לורים:

אלישי נַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

נְרְבִוּהָם אָמֶר יִקְרִיבוּ לִיהְנָה לַעֵּלְהָא: לובנו לְכָלְ יוֹדְינִים וּלְכָּלְ - מֵנְרְפָּנִיה לְכָלְ יִדְינִינִוֹ וּלְכָלְ للآل خُنْمُلْكُم كَمُّل نَظْلُبِ يَمَا يُولِيْهُ خُنُمُلِهُم يَظْلُبِ لَيَ غْيَم عَيْمَ طَوْبِت نَمُلُعُم بَطَا خُبِيا يُحَدِ يُحَدِ طَوْبُ نَمُلُعُم خْدِ خُتْرُ نَشِلَهُمْ لَهُمَلَكُ لَاَكِتُوا لَمُنَا خُدِ خُتْرُ نَشِلُهُمْ لَكَامَا يَجُد هُمْ هَتَدِا لَهُمْ خَزْدِر لَهُمْ مَوْدِمْ مَا هَتَدِا لَمْنَ خُرَيْدِ

לבבינו ביקרבון קדם יי

בּבֹמֹבׁים וּבְּעִּיִּים: י לְבַׁקְּנֹכֵים שַׁמֶּנִם וֹכָּב בַּבַּעַב לְבַהַּנֹא לַכַנְן הָּלָנִם בַּבַּב

בּי־לְאַ לְרָצִּוֹן יִהְיָה לְבֶּם: ° בָּלְ אֵּמֶּבְ בַּוֹנְ מִוּם לַאֲ עַלֵּוֹבִוּ כַּלְ בַּנִבְּי מִוּמֹא לָא עַלַבַּוּוּ

לְבְאָוֹן בֶּלְ־מִוּם לָאִ וְהָיָהַ־בְּוֹּי בּבּבאַן הַמָּאַן הַמָּים יְהָיִבּי ۱۵ کِدہزِہ جِوجِ۵ پِہِ جِندِہِ جِندِہِ جُدہے۔ נֹאָיִה בּי־יַקְרָר זֶבָּח־שְּׁלְמִים

٢٠٣١: לא שיקיני מקים על המופה וקרובנא לא החנון מנהון על לא תַקְרָיבוּ אֶלֶה לִיהֹנְה וְאִשֶּׁה לֵא הְקָּרִבוּ אָלֵיו קַנִּם יִי ע אָוְרַיַבֶּלְע אָוּ נְּרֶבְ אָוּ יַלְפָת אִוּ יַבְלָן אוּ וּוְדָן אוּ חַוָּוִן

בַּעוְבוֹא בֹאמוֹבוֹא ובֹהֹוּגֹא:

בה בי לבה הילים יהי לבעיא פל לבוא או לובלטא לטוב. או طيلهنع كُلُو لَرْ خُوْلُهُمْ וֹלַבור נֹכִסַנוּ ÄĽ،

هُد، ﴿ لَمْ ذِدَةً لَهُ نُتِ، ذِحِياً :

אַן טַבור אַן פַליר אַן פַּסִיק מום לָא וְהֵוּ בֵּיה:

And the Lord spoke unto Moses,

brought unto the Lord for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

the beeves, of the sheep, or of the 19 offer a male without blemish, of that ye may be accepted, ye shall

goats.

burnt-offering;

not be acceptable for you. that shall ye not bring; for it shall But whatsoever hath a blemish,

be no blemish therein. be perfect to be accepted; there shall of the herd or of the flock, it shall uttered, or for a freewill-offering, in fulfilment of a vow clearly of peace-offerings unto the LORD And whosoever bringeth a sacrifice

of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

ו), סוא קבר את עלמו, כך נדרש במפרי (נשא לב): שמדברים באדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹאֹם יְמֵי נְזְרוֹ נְבִיאׁ אֹמוֹ (במדבר ו, יג), סוא יביא אם עלמו, וכן וַיִּקְבֹּר אֹמוֹ בַּגַּיאׁ (דברים לד, שמרגס בְּמֵיכְּלְסִין בְּמוֹמַבְּסֹ, שלה לצורך תרגמו כן: - והשיאו אוחם. זס המד מג' המים שסיס רבי ישמעהל דורש במורס (16) וחשיאו אוחם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיהם, שהובדלו לשם תרומה וקדשו, ונאסרו עליהם. ואונקלום

מִבְבַּטְאַ בַּבְרַם גַּנִי:

(18) נדריהם. סריעלי: נדבותם. סריזו (מגילס ת.):

זכר בבקר בכשבים ובעזים. אלל בעולם סעוף אין לריך ממוח וזכרום, ואינו נפסל במוס, אלא בחסרון אבר: (פו) לרצונכם. הזיאו דזר הראוי לרזית אמכס לפני, שיהא לכס לרלון, אפיישמנ"ט גלע"ו. ואיזאו הראוי לרצון:

(וג) לפלא נדד. להפרים נדינורו:

לא חקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, ועל שמיממן, ועל זריקם דמן (ממורס ו:): ואשה לא חחבו. מוסרם מווימ, וכן ילפח ולשון ילפח כמו וַיִּלְפֹּח שְׁמְשׁוֹן (שופטים טו, כט), שאחוזה בו עד יום מיחה, שאין לה רפואה (בכורוח מא.): של עין שנסדק או שנפגס (בכורום לה.), וכן שפחו שנסדקה או נפגמה (שם למ.): יבלח. ורוא"ה בלע"ו: (בב) עורת. שם דבר של מום, עוְרוֹן בלשון נקבה, שלה יסה בו מוס של עורה: או שבור. לה יסים: חרוץ. רים

שַּׁהְשָׁר אָטָוִ וּלְנָדֶר לְאָ יִבְצֶּר: יי וְשִׁיר וְשֶׁר שְׁרָוּעִּ וְקְלִים נְדְבָר ^{וְחִיר}

לא יהרגי: לבלטא טּהֿכור וָטוּה וּלַנִרְרָא

יַבּוֹת בּיִבּוֹי עַקְרָיִר לְיִרְנְיִר וְּבְאַבְּבֶּכֶם לְאִ וְרָנִיִר לְאִ יִהְקָּרִבוּן פוֹבִם ;; ליג ומְעָּוּרְ וְבְּתְּוּתְ וְנְתָּוּתְ וְבְּתְּיִה לְאִ וִדְּמְרִים וְדִּשְׁלִיף

﴿ رُفِ اللَّهِ عَلَى الْمِا الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْم מַּשְׁשְׁשִׁים בַּעִים מִנּים בְּשׁ לַאִינֹבֹאֹנִ אָבִוֹ עַבְּנִלְעַנְוֹ בַּעַנְוֹ מִנִּמָא مُ كِلْمُاتِ هُجُلَتِنچُت فَجِدًا هُذِا بِنَا طَالِهَا هُجُلَتِدِياً فَجَدٍ هُجَرًا וְמִהְ בּּוֹ בַּבְּר לַאֲ עַבַּבוֹרֵנוּ אָטַ וּמִהְ בּּר הַמְמִהוֹ לָא עַבַּוֹרֵנוּ

٥٠ נִיְדַבֶּר יְהַזְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

לְקְרְבָּן אִשֶּׁה לַיהוָה: ימיוֹם הַשְּּמִינִי נְהָלְאָה יֵרְצֶּה קין שְׁבְעָּת יָמִים תַּחַת אַמֶּוֹ אַמְּי שְׁוֹר אִוֹ־בֶשֶׁב אִוֹ־עֵוֹ בֶּי וָנְלֶּד

יקשְׁהַשְׁיִּה בְּיִוֹם אֶחֶר: ⁸² וְשִׁוֹר אִוֹשְׁׂה אִתַּוֹ וְאָתִ בְּנוֹ לְאִ וְתִּוֹנִתְא אִו שִׁיתָא לַה וְלְבָּנִה

לְבַבְּנְכֵם טַּוְבֶּעוּ: ⁶⁵ וְבֶּיִר חִּיְבְּחִי וְבַּחִרחִירָה לַיהְוְהָה יַּצְּרֵי' הַבְּּסִיּן יִכְּסָה מּוֹדְהָא

וּבֹאֹבֹהֹכוִן לָא עֹהֹבֹּעוּן:

خدبا ځې ځدۀڼې ندبا ځدبا:

עובלא פֿבֿם !t: ĊĊĊĊ₩ ילִנַלאָנו וֹנִנְהָּגִּי בָּתַר אָמֶיה וּמִיּוֹמָא הָמִינָאָר וטובות ווטו הַבֹּהֹא ווְטִוּן הזר או אַמַר או עו אַרַי

לא הקסון בְיוֹמָא חַד:

שבם ג' לַבֹּגֹוֹא לַכִּוּן שֹבֹּסוּן:

shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it short, that mayest thou offer for a hath any thing too long or too Either a bullock or a lamb that

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither 24 or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

be accepted for you. a blemish in them; they shall not their corruption is in them, there is your God of any of these, because foreigner shall ye offer the bread of Neither from the hand of a

And the LORD spoke unto Moses,

thenceforth it may be accepted for from the eighth day and be seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall When a bullock, or a sheep, or a

an offering made by fire unto the

in one day. shall not kill it and its young both And whether it be cow or ewe, ye

Гокр.

accepted. shall sacrifice it that ye may be 29 thanksgiving unto the Lord, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

(23) שרוע. אברגדולממבירו (בכורוממ.): וקלוש. פרמומיו קלומומ: נדבה חעשה אחו. לבדק סבימ: ולנדר. מלמנט!:

שסרי מרום מובם סגוף סול, וכל מובם סגוף נוסגם בין בלרך בין במולס ללרך (קידושין לו:): שום בהמה וחיה ואפילו עמאה, לכך נאמר בארלכה, לרבוח כל אשר בארלכה, שאי אפשר לומר לא נלמוז על הערום אלא בארן, שַבַּיִמ שַבְּרוֹל רְמִימִיס (עמום ו, ימ), בְּקִיעוֹת דַּקוֹת, וכן קנה המרופם (שבת פ:): רבארצכם לא חעשו. דבר זה לפרם כרומין בכלי ועודן בכים: ומעוך. מכגומו וְדְמֶבִים, וֹם לשונו באַכמים, לשון כמישה: וכחוח. מכגומו וְדְרָמִים, כמו (פכוכומלמ:): בחוק. מלושין ביד עדשופסקומומים שמלויים בסן, אבל נמונים סם במוך סכים, וסכים לא נמלש: וכרוח. (24) ומעוך וכחוח ונחוק וכרוח. בגיליס מו בגיד: מעוך. גיליו מעוכין גיד: כחוח. כמושים יומר ממעוך למובם: לא ירצה. איום סקדש בא לרצום, סיי אומר וס סקדש סמובה (מ"כ פרק ז, ו):

יג:): משחתם. קפולְסוֹן: לא ירצו לכם. לכפר עליכס: אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה (פטוק יח) איש איש, לרבוח את הנכרים צנודרים נדרים ונדבוח כישראל (חולין מומים לקרבן בני נח אלא אם כן מחוסרי אבר, ואח נוהגם בבמה שבשדוח, (חמורה ז.) אבל על המובח שבמשכן לא מקריבוה, (25) ומיד בן גבר. נכרי שהציה קרצן ביד כהן להקריצו לשמים. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלה נהסרו בעלי

(עם למ:):

פרק מ, מ מולין עמ:): אחו ואח בנו. מף בנו ומומו במשמע (מולין פב.): (28) אחו ואח בנו. נוסג בנקבס, שלפור לשמוע סלס וסבן לו סבם, ולינו נוסג בוכריס, ומוסר לשמוע סלב וסבן (מ"כ

ממנו מַע_בַבר אָנָר יְתוֹת: פּ פַּיִּלְם הַהוּאַ יַאַבְלְ לְאַ-תּוְתִירוּ בְּיִנְמָא הַהוּא יִהְצַּכִיל לְאַ

עַמָּאַרוּן מִנְיהַ עַּר צַּבְּרָא אָנָא

morning: I am the Lord. ye shall leave none of it until the On the same day it shall be eaten;

אָלָג יִרוְרָה: יי וּשְׁמְרְיִם מִבְּיִנְיִּי וַמְּשְׁנִים אָטָם וְטִּשְׁרִוּן פְּפִּוֹרִי וְתַּשְּׁבְּרִוּן יָהְתִּוּ בִּּ אני יהוֹה: אָנָא יָיָ:

am the Lord. 31 commandments, and do them: I And ye shall keep My

And ye shall not profane My holy

יְהוָה מְקַדִּשְׁבֶּם: لْبْكَالَـمُهِا، خُلْبَكَ خُدْرٌ نَمُلَكِمْ كُذَا لَكُنْكَلَيْمَ خُدْرَ خَدْرَ نَمْلَكِمْ كَذَهُ

the Lord who hallow you, among the children of Israel: I am

32 name; but I will be hallowed

לְהְיִוֹת לְבֶם לֵאלֹהֻים אֲנֵי דְּמִצְּרֵיִם לְמִהְנֵי לְכִוֹן לָאֵלְה יהוה: (פ) עמוּגִיא אָטַכִּם מָאָבֶּא מִגְּנְיִם צַאָּפּיק

ごぶしふめ

Гокр. Egypt, to be your God: I am the that brought you out of the land of

ַ כנישי וַיְדַבֶּר יְהַזְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

:gaiyse IIIXX And the Lord spoke unto Moses,

בום מוצַּבו: הַקְּרְאָנּ אַטָּם מִקְּרָאַנִּ קַּבְשׁ אֵכֶּר יִהְהוֹן מִשְּרָעֵי קַּדִּישׁ אָבֵּין אִנּּוּן הַם מוֹעָרִי: הוֹעָּדִי: ב אַלְהָם מוּשְׁבֵי יְהֹוֶה אֲשֶׁר לְהוֹן מוּשְׁבִיּא בּייָ דִּהְשְּׁרְשוֹ

even these are My appointed seasons. proclaim to be holy convocations, seasons of the Lord, which ye shall and say unto them: The appointed Speak unto the children of Israel,

מוֹשֶׁבְתֵיכֶם: (פּ) עַעַעָּיִי שְּׁבֶּיִ הַיִּהְעִי בְּלִי הְּבָּלְ הַיִּהְבָּיִרִי בְּלָלְ הַבְּלִּ מִוּהְבְּנֵינִין: מפרא להש בְּלְ־מִלְאַבֶּה לָא מִעְּרִשׁ בִּרְשָׁלָאַבָּה לָא מִעְּרַשׁ בִּרְשָׁרָאַלְאַ נּ וּבַיִּוֹם תַּשְּׁבִימִּי שַּׁבַּח שַּבְּחוֹן יִבִּיוֹטָא שְּבִישָּׂא שַּבְּאָ שַּבְּחָא שַׁשָּׁה יָמִים הַעְּשָּׁה מְלָאְכָּה שָׁהָא יוֹמִין הִּחָעַבֵּיד עַבִּידִּתָא

עַלְבָּרוּן שַּבְּקָא הָיא בָּרָם יִי

dwellings. sabbath unto the LORD in all your shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye the seventh day is a sabbath of Six days shall work be done; but on

(92) לרצוכם חזבחו. ממלמ זביממכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:

- די. דע מיגור על סדבר ואל יקל בעיניך: לסוסיר אלה שמסה שמיעה על מנח כן, שהם לקבוע לה ומן הכילה, כבר כמיב ובָשַׁר זָבַּח מּוֹדַח שְׁלָמֶיִי וגוי (ויקרה זו, מו): אני פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין ליום אחד, שמהא וביחמן על מנת לאכלן בומנן: ביום ההוא יאבל. לא בא בו מחשבת פסול לא יהא לכם לרצון. דבר אחר לרצונכס, לדעחכס, מכאן למחעסק שפסול צשחיעת קדשים (חולין יג.), ואף על (36) ביים ההוא יאכל. לא בא לסוסיר אלא שמסא שמיעס על מנם כן, אל משמיעיסי על מנת לאכלו למתר, שאס ממשבו
- (IE) ושמרחם. זו המשנה (מ"כ פרק מ, ג): ועשיחם. זה המעשה:
- (בניאל ג, יה), מליל ולא מליל ידיע להוי לך וגוי: היס, אין עושין לו וס, שכן מנינו בחנניה מישאל ועוריה שלא מסרו עלמן על מנח הנס שנאמר וָהַן לָא יֶדִישַ לֶּהֶוַא לֶךְ תַלְבָּא וגו' שמי, יכול ביחיד, חלמוד לומר בחוך בני ישראל, וכשסוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנס למוס, שכל המוסר עלמו על מנס (שבי) ולא חחללו. לענור על דְּבֶּבִי מְזִידִין. ממשמע שנחמר ולח החללו, מס חלמוד לומר ונקדשמי, מסור עלמך וקדש
- (33) המוציא אחכם. על מנת כן: אני ה'. נאמן לשלם שכר:
- שנעקרו ממקומס לעלום לרגל ועדיין לא סגיעו לירושליס: (2) דבר אל בני ישראל וגר מועדי ה. עשם מועדות שיסיו ישראל מלומדין בסס, שמעבריס את סשנס על גליות
- המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (ε) ששח ימים. מס ענין שבח אלל מועדות, ללמדך שכל סמחלל את סמועדות, מעלין עליי כאילו חלל את סשבחות, וכל

אַמֶּר הַמְּקְרָאָנ אָנָם בְּמִנְעַּבָּ אַכֶּר מוֹצְבֵּי יְהְנְׁה מִקְרָאֵי קְּדָשׁ

<u> ۲۰۲۲</u> ۲۰ حَنِيْتِم بَنِهِمِيا خَعَلَحُمْنِ مُمْرِد

מֹגִּוִע עאַכֿבוּ: חַג הַפַּצְּיִה לַיהְוָה שִׁבְעָּה יָמִים הַבֵּיוֹ חַנָּא דְּפַּשִּירִיָּא בַּדְם יִיָּ انجييظ فِل لَاظُ كَرَالِكُ لَا يَأْتُلُ الْحَيْرِيْظِ وَفِرْهِ لِأَنْهِ لِأَنْهِ لِأَرْدُ اللَّهِ لِأَرْدُ الل

小水 点資学: بَبَرِي خُكِم جِكَ مِكْ لِمَكِم فِكِينَ نِنْ جُحْنًا جَحْ فِجَنِيَه هَذَٰئِيَا ְ בַּיּוֹם הֵרְאִשְׁוֹן מִקְרָא־קֹּדֶשׁ בְּיוֹמָאַ קַרְמָאָּה מָעְרַע קַּרִישׁ - י--- י

<u> កម្ពុជ្</u>ធារៈ (៤) לְּבָשׁ כָּלְ־מְלָאָכָת עֲבֹּדֶה לָאִ ° נְמָיִם בַּיָּוֹם הַמֶּבִיעִּי מִקְּרָאַ וְהְקְּרַבְּמָם אָמֶּה לַיהֹוָה שִׁבְעַּת

ניְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל מֹשֶׁה לֵאמִר:

באָהָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּלְבַנַּכְעַוֹּיִ אָנוַ לַּגִּירָה וַנִּבְאִנָים אָנוַ מָּמָר אַהָּב אָנִי וָטַוֹ לַכְּם וּלַגּּבַטַם ס אָבְטָם בּיִבְעָבָאוּ אָבְבַיֹאִבֶּאָ يَةِد عُرِفَدُ نَشِلَعُرِ لَعُمَلَكُ

تحتا: לְבְצְּוֹכֶים מִמְּשַׁבַע נַמְמַבַּע נַנְיפָנִנִ " וְהֵנֵיף אָת־הִעָּמֶר לְפְּנֵי יִהֹנָה

> בּזִמָנֵיהון: אַבְּוֹן מוִמַּבִּיִּא בַּינַ

GÓLX ŽÍC II: הּמִּבֹא לַנֹבֹעֹא בּנוֹ מִמֹמָהִנֹא בְּיַרְהָא קַרְעָאָר

מְבְעָא וֹמִין פַּמִירָא מֵיכְלוּן:

לא עַקְבָּרוּן:

וטלוכון לווללא לבם וז

פּוּלְעוֹ לָא עַמְּבָּעוּו: מְבֹּהֹא וְמִוֹן בַּוְמָא מָבִוּהֹאִנוּ

of servile work. convocation; ye shall do no manner days; in the seventh day is a holy 8 made by fire unto the Lord seven And ye shall bring an offering

convocation; ye shall do no manner

In the first day ye shall have a holy

seven days ye shall eat unleavened

unleavened bread unto the Lord;

And on the fifteenth day of the

dusk, is the LORD'S passover.

fourteenth day of the month at

which ye shall proclaim in their

the Lord, even holy convocations,

These are the appointed seasons of

In the first month, on the

appointed season.

do 1865 shi si dinom smes 6

of servile work.

sayıng: And the Lord spoke unto Moses

harvest unto the priest. sheaf of the first-fruits of your thereof, then ye shall bring the unto you, and shall reap the harvest come into the land which I give and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

the priest shall wave it. on the morrow after the sabbath п the Lord, to be accepted for you; And he shall wave the sheaf before

- (+) אלה מועדי ה׳. למעלס מדבר בְּעָבּוּר שְׁנֶס וכחֹן מדבר בקדוש סמדש:
- (8) והקרבתם אשה וגוי. סס המוספין האמורים צפרשה פנחם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין זה (2) בין הערבים. משש שעית ולמעלס: פסח לה׳. סקרצת קרצן ששמו פסח:
- כסנים (פרשמא יב, מ), דקמני יכול אף מולו של מועד יהא אמור במלאכת עבודה וכוי: מלאכת עבדה. אפילו מלאכום המשובום לכם עבודה ולורך שיש חםרון כים בבעלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנמי ממורם שבעה ימים. כל מקוס שנאמר שבעת, שם דבר הוא שבוע של ימיס, שמיינ"א בלע"ו, וכן כל לשון שמונת, ששת, המשת, שלשם: אם זס (מנחום מע.): והקרבתם אשה לה׳. מכל מקוס, אם אין פריס, קבֵּה איליס, ואס אין פריס ואיליס, קבֵה כצעיס:

לַבַּגַּוֹא לַכַּוָן מִפַּעַר יוָמָא מַבָּא

וובום זנו מומבא שבם וז

הַבְּבַר וְתַיְמוֹן יָת עוֹמֶר בֵישׁ

בּאָלא זבור לכון וֹטטַאָּבוּן זִינ

לְעוּן אָבוּ שׁנְהָּלְיוּ לְאַבֹּהֹא

מּבִּגק מֹם בֹּנוֹ וֹמִּבֹאָק וֹטִוּמִּב

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

חַבְּרְכוֹן לְנָת כְּחַנָּא:

(שמום מז, יה): (10) ראשיח קצירכם. שמסא ראשונה לקליר (מנמות על.): עומר. עשירית האיפה, כך היתה שמה, כמו זיָמֹדּוּ בָּעֹמֶר

ַבְהַבְּׁלְטַא בוֹבִם !;:

קעקה ליהוֶה: لِيُمْمُدُ كُدُم فَمُرات كُلِمُثَلِّ مَنْفُدُم هُمْدَ مُذِرَة حَدِ مَقَيْك וֹהְמִּיטִׁם בֹּיוִם עַוֹנִיפַבם אָטַ וַעַהְבָּבוּן בִּיוָם אָבַמִּנִטַכוּן זָטַ

ניחַ וְנְסְבָּה יָיִן רְבִיעָּת הַהְיִן: جِحْدَرِٰت حَهِٰقِا هِٰهُت حَنتَٰنِت رَبَّة משרנים

立づい: לבמוא ווספוה חקרא בקעות לוּבְבָּלֹא עוֹבִם גֹּגְ בְאִנִּעַבַּבֹּא ĘĊĢ

משְבְתֵיכֶם: (ס) שפת עולם לדרתיכם בכל האלהכיו קים עלה יכיו עַבָּיאַכֶּם אָטַ־פְּרָבֵּן אֶלְעַיִכָּם מַּרְ אָיִמִּאַכִּוּן יָה פוּרְבָּנִאָּ ÷י עַר־עַׂצֶם הַיַּוֹם הַנָּה עַר מִיכְלוּן עַר פְרַן יוֹמָא הְדֵין ڶڲۣڽؙڝ ڶڴڂ؞ڶڂڬڠ۪ڔڂ؉ڽۼڂڔ؞ڹڂ۪ؾ؞ڡۦڹڟڋ؞ۦڹۊ؞ٮڹڎڶۦڂ؉

نياثاريا: הקנופה שֶבַע שַבְּקוֹת הִמִיֹמִת בַּאַרְמוּקא שְּבַע שְבוּעָן שַּלְמָן Ľť.¾Ĉ□ بَوْدَارُ مِنْ مُوْلِيَرُهِ لَاقِيْلِينَ لَاقِفِدَ لِمَثِينًا كُذِياً مُوْلِدَ الْمِهُ فِجَه

מְנְחֲה חֲדְשֶׁה לַיהֹוֶה: نف فحد ل في المنظر الم מַּר מְמְּנִוֹנְיַע וַמְּבַּע וַמְּבֹינִ עַ מִּב מִבָּעוּ הַבוּמִּטֹא הָבִימִּטֹא

לכל מועלניכון:

מיום אַיְמוֹאַיכוּן יָת עוּמְרָא

מֹלְטַׂמָא שַׁבַּטַא פֿבָם גָּיִ:

a burnt-offering unto the LORD. without blemish of the first year for 12 sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the as, lio die mingled with oil, an de two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the 15 the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

meal-offering unto the LORD. days; and ye shall present a new 16 seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

- שלם אתה אומר שבת בראשית אי אתה יודע איזהו (שם קו.): (מנמום פב.): לרצוכם. אם מקרינו כמשפט זה יהיה לרלון לכם: ממחרת השבת. ממחרם יום מוב הראשון של פסח, (II) והגיף. כל מנופס מוליך ומביה מעלה ומוריד, מוליך ומביה לענור רוחום רעום, מעלה ומוריד לענור עללים רעים
- (בו) ועשיחם. כבש. חונה לעומר הוא בא:
- (13) ומנחחו. מוחח וסכיוי: שני עשרנים. כפולס סיחס: ונסכו יין רביעיה ההין. אף על פי שמוחח כפולס, אין
- על החדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו: נמלקו בו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג במולה לארץ, ויש אומרים, לא בא אלא ללמד שלא נלמור (14) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמייצשין אוחו בחנור: וכרמל. הן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל משבחיכם. נקכיו כפולים (מנחוח פע:):
- הינן ממימות (שם פו.): (פו) ממחרח השבח. ממחלם יוס עוצ (מנחום קס:): חמימוח חהיינה. מלמד שמחחיל ומונס מצערצ, שאס לא כן
- הכלשונה שהובאה מן החדש, ואם מאמר הרי קרבה מנחת העומר, אינה כשאר כל המנחות שהיא באה מן השעורים: אבל פשומו עד ממחרת השבת השביעית שהוא יום חמשים תספרו, ומקרא מסורם הוא: 👚 בנהה הדשה. 🗸 היא המוחה ארבעיס ומשעם יום: חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה". ביוס סממשים מקריצוס. ואומר אני זסו מדרשו, (16) השבת השביעה. כמרגומו לְּנִיעֶמָם לְנִיעֵמָם: עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולה עד נכלל, וק

בבונים ליהנה: סַבְּע שַּׁבְּיֶלִינִ חַמֵּץ הַאָּפְּינָה עָשָּׁרְנִין סִילְמָא יַהְנָין חַמִּיעַ रः त्रावृत भूवाव מָלֶה שַׂבַּגאַנוּ

אַשָּׁר בֵיחַ־נִיחָהַ לַיהֹּוָה: עלַה לַיהוֶה ימְנְחָהַם וְנִסְבֵּיהֶם حُلِ خَكْدِ هُلَادِ لَهُ ذِكْتِ مُثَرِّتِ مُثَرِّتِ نَدُرُهِ 81 כְּבְשֶׂים קְּמִימִם בְּנֵי שְׁנְּה וּפַּר וְנִילְנִבְנִים מָּלְ_נַנְלְטִם מִּבְׁמָּנִ וּטִלְנִבוּן מָלְ לָטִמֶּא מִבְּמָּא

לְנָבַׁע מֻּלְמֶׁנִם: לְּנִםְּמְאָנֵי וּמְּנִגִּ כְּבְׁמָּגִים בְּנֵגְ מְּנִנִי לְנַהַמְּנֵא וּהְבֵּוֹ אִמְּנִגוֹ בִּנָּגְ מִּנָּאִ וֹהֹמִינִים מְּמִּגַרַ מִּגַּנִם אָנוֹר וְיַנְאַבָּּבוּוּ בִּבַר בִּבַ מִּגַּוֹ וַבַּ

حْسَلِم حَحَيَا: על־שְׁנֵר בְּבְשִׁים קָדֵשׁ יהְיִר מְּבֵין אִמְּרִין מִּיִּדְשְׁאִי הְוֹן מֵּדָם oz הבפרום קנופְה לפְּנֵי יְהֹוֹה דְּבִפּוּרִיָּא צֵּרְטָא קַדָּם יִיָּ עַל וְהַנְּוֹךְ הַכְּהַוֹּן וּ אִמְיִם עַל' כֶּהָם וִירִים בְּהָנָא יָהְהוֹן עַל לַהְמָא

¿גַבְבַנֻימָם: שׁׁפֹּט מּוּלְם בּּבְּלְ-מוּשְׁבִּמִיכֶם בֵּיָם מָּלִם בּּבָל מוּהְבָּנִיכוּוֹ מְלֵאכָת שָׁבְּדֶר לְאִ תַעֲּשִׁי עַבִּירַת פּוּלְתוּ לְאִ תַעְּבָּרוּוּ מֹלבֹאַ לְבָהַתְּ וֹנִינוֹנִי לְכְּם כֹּלְ מִהֹנַה פֿנִהְהַ וֹנֵי. לְכִוּן כֹּלְ וּקָרְאַהֶּם בְּעֶּצֶםוּ הַנְּיֹם הַנָּה וּהְעָרְעוּן בִּכְּרַן יוֹמָא הָדֵין

> וניאפון בכירון קדם ין: המהבלים אַרָמוּהָא הַרְהֵין וּרִיצָּן הְּרִי ממותבניכון היתון לחים

בוֹגוֹא בוֹבם וֹנֹ: أنفقيديا طيئةا كفنفققد נבון עַּלְמָא בָּרָם יִיָּ יִמִּנְחָהָרוֹן בר תובי עד וִיקרין הָבין אַמּבון הַּלְמִון בַּנוּ הָּנֹא וֹעוָר

לְנְכְּסָת קּיִדְשָׁיָא:

!! לכ<u>וולא:</u>

leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

made by fire, of a sweet savour unto drink-offerings, even an offering with their meal-offering, and their burnt-offering unto the LORD, and two rams; they shall be a 18 first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the And ye shall present with the bread

peace-offerings. the first year for a sacrifice of To sdmsi-oh owt bns, and two he-lambs of And ye shall offer one he-goat for a

holy to the Lord for the priest. with the two lambs; they shall be wave-offering before the LORD, $_{\rm 20}$ $\,$ the bread of the first-fruits for a And the priest shall wave them with

throughout your generations. statute for ever in all your dwellings do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall the selfsame day; there shall be a And ye shall make proclamation on

- (40, 5(40 (40 67:): - המדשה האמורה למעלה: - בבורים. ראשונה לכל המנחום, אף למנחת קנאות הבאה מן השעורים לא מקרב מן החדש קודם (TI) ממישבותיכם. ולא מחולה לארץ (מנחות פג:): רחם חבופה. לחם חרומה המורם לשם גבוה, וזו היא המנחד
- ורביעית ההין לכבש (במדבר מו, ד־ו מ־י): נסכים, ג' עשרונים לפר, וצ' עשרונים לאיל, ועשרון לכצש, זו היא המנחה. והנסכים, חלי ההין לפר, ושלישית ההין לאיל, (18) על הלחם. בגלל הלחם, חובה ללחם: - ומנחחם ונסכיהם. כמשפט מנחה ונסכים המפורשים בכל בהמה בפרשה
- יג, ו מנמום מס:): בשאמה מגיע אלל פרים ואילים אינן הם, אמור מעמה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרבו בגלל הלמס ואלו למוספין (מ"ר פרק (91) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כבשים והשעיר האמורים כאן הם ז' הכבשים והשעיר האמורים בחומש הפקודים,
- קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשים קלים, היוקק לומר בשלמי לבור שהם קדשי קדשים: (10) והניף הכהן אוחם הנופה. מלמד שמעונין מנופס ממייס (מנמומ קב.), יכול כולס, מלמוד לומר על שני כבשיס:

84,Ľ,Ĉロ: (G) וְלַגֵּרְ תַּעֲנִר אֹהָם אָנֵי יְהֹנֶת ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ දින ප්දුමීබ දීබ්රී. וּבֹעֿגּוֹבֶם אָעַעַלּגָּוּנ אַּבֹגַּכָּם

گرلت⊂با: ילגייבי השבוק נההון אַנָא יִי שַׁמָגגי פַּעֹא ゴギザメ

am the Lord your God. for the poor, and for the stranger: I thy harvest; thou shalt leave them To gainselg eather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

aavav וּיְדְבֶּר יְהֹוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאִמְר:

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימַר:

שׁנוּמֹנו מִלוֹנאַ לוֹנְמִי: לפט הַּבּעוּן בַּוֹגָשׁ הַשְּּבִינִּי בְּצָּחָר לַחַגָשׁ يَظُد جُدِ خُدُ نَشِدُكُم كِيهُنِدِ مَعْنِدٍ مَعَ فَتَدَ نَشِدُكِم كُمْنَادِ

מהבה פצייש: וֹבְרָוֹן נְיֵהְ לְכֵּוֹן נְּיִּטְׁאַ צִּיּכְּרֵן נִבָּבָא בּנֹבְטְא מֻבֹּנִמְאַׁנִ בַּטַב לַנַבְטָא

a holy convocation. proclaimed with the blast of horns, a solemn rest unto you, a memorial the first day of the month, shall be saying: In the seventh month, in Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

إِبَامِ لَا جِنْ لِمَا كُنْ بَالِنَا: (ס) 🌣 בַּלְ מַבְּעָׁם הַבְּנִוֹנִ לַאָ עַהַהְּיִּ בַּלְ הַבִּנִנִע פּוּלְעוּ לָאִ עַהִּבַּנוּ

ישׁבוֹעוֹ ביוֹבְבֹּנֹא בֹּבֹם וֹה:

made by fire unto the LORD. work; and ye shall bring an offering

Ye shall do no manner of servile

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימָר:

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

۲۰۳۲: 必急止 [ظِمِت،ݣُロ iidīt לְבַשׁ יִהְנֶת לְכָּם וִעִּנִיהָם אָתַר ע הַנְּה יָוֹם הַכִּפְּרֵים הוּא מְקְרָא־ لاَبِ چَوْتِان كِالْهِن الْهِجَانِةِ،

עובלא פבם ::: יהעשון נת נקשהכון יהקרבין ענא מֹתֹבת לציש יהי לכוֹן מְבִינִאָּטְ בִיבוּן וומָא בְּכִפּוּבוּיָא ĘŢĢŢX

LORD. an offering made by fire unto the afflict your souls; and ye shall bring convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy To yab eth is the day of Howbeit on the tenth day of this

ڲڔؾڔڟۦ نْحُرِ فَرْجُهُ حَبِ كَهِ يَنَمُّهِۥ خُمُّمُٰتُ أَحْرُ مُّتَنِيهُ كُمْ يَفَخُدِۥا فَخُدَا

پېڅاترېا:

you before the Lord your God. atonement, to make atonement for 28 in that same day; for it is a day of And ye shall do no manner of work

היא לְכַפָּר עַּלִילֶם לְפָּנֵי יְהְנָה הִיּא לְכַפָּרָא עַּלִיכוּן בַּרָם יִיָּ SS הַיַּוֹם הַזְּגָּר כֵּי יָוֹם כִּפָּרִים 'וֹטָא הָבֵּין אָבִי יוָטָא דְּכִפּוּרַיָּא

בות מונוי: בּמֹמֹם בַנִּים בַיִּנִים וֹנִבֹיב וֹלַבְבַים נִמֹא בַבוּל וֹנְשִׁפַנִּגִּי מִמֹמִנִיבי حُد خُدٍ ـ بَرُهُم هُمَّد جُهِ ـ بَعُونَ اللَّهُ لَا يَ خُدِ الْأَمْ لَا جُهُ بَنُمْ اللَّهُ اللَّ

shall be cut off from his people. 29 not be afflicted in that same day, he For whatsoever soul it be that shall

- די אלהיכם. יאמן לשלס שכר: שליו כאילו בנס בים סמקדש וסקריב קרבנומיו במוכו: - חשוב. סנמ לפניסס, וסס ילקטו ואין לך למייע לאחד מסס: - אני סרגלים, פסח ועזרח מכאן, וראש סשנה ויוס סכפורים וחג מכאן, ללמדך שכל הנוחן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין (22) ובקצרכם. חור ושנה, לעפור עליהם בשני לאוין. אמר רבי אבדימי ברבי יוסף, מה ראה הכחוב לימנם באמלע
- (24) זכרון חרועה. זכרון פסוקי זכרות הפסוקי שופרות (ר"ס לב.), לזכור לכס עקידת ילמק שקרב מחמיו איל:
- (25) והקרבחם אשה. המוספים הלמורים נמומש הפקודים:
- (27) אך. כל אכין ורקין שבתורה מיעומין, מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג.):

نېږات لاۋات: äu_liga لَحْرِ ـ עَبُقُم لِهُمُ لِـ فَلَمْ مِنْ خُرِ ـ

הַהָּוֹא אֲנְשְׁא הַהוּא מִגּוֹ עַמֵּיה: בַּכְרַן וומָא בַּבון וֹאַנבָּוֹגַ וֹעַ וכל אָנְה בוֹהְבִיר כָּלְ הַבִּירָא

from among his people. same day, that soul will I destroy 30 doeth any manner of work in that And whatsoever soul it be that

מַמְבְינוּכֶם: 5,8

עַקָּה עּוֹלְם לְדְרָהַנִיבֶּם בְּכָלְ מָנֶם עָלָה לְנְרֵיכוּוּ בְּכִלְ עֹהְאָנ כֹּלְ הַבֹּינִא לָא עַהְבַּבוּוּ

מְבַעַבְרָבוּ (פּ) בְּמָנֵר מִמְנֵבׁ מַּגַ מְּנֵר שַׁמְּבְּטִי בְּנַמְמָא מָנַמְמָא מָּג נַנְמָמָא אַנרנפְשׁמִיכֶבֶם בְּתִשְׁעֶּהְ לִנְהָהָשׁ יָת נִפְּשְׁמִיכִון בְּתִשְׁעָּא לְיִרְחָא

שניחון גיהבון: שַּבְּׁה שַּבְּּהְיִלְ הוּאַ לְכְּם וֹמִנִּיקָם שַּבְּא שַּבְּהָא הוּא לְכוֹן יִהְעַנּוֹן

ששי וַיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:

שְׁבְעָּת יָמִים לַיהוָה:

הַאָּבׁיעִי הַזָּה הַגַּ

בְּחַמִּשְּׁר עִשְּׁר יוֹם לַחַבְשׁׁ בַּחַמִישְׁהְ עַשְׂר יוֹם לַחַבְּשׁׁ בַּחַמִישְׁהְ עַשְׂר יוֹם לַחַבְּשׁ يَقُد هُرِ خُرْدُ نَشِدُهُم كِهِنِد مَجْنِم مَا خُرْد نَشِدُهُم خُرْدَامَد

מְבָּלְא יוֹמִן בֶּרָם וְנִי: הַסְבָּוֹת שְׁבִיעָּאָה הָדֵין חַנָּא דְּמְטַלִּיָּא

تظجها: בְּלְ־מְלָאכָת עֲבֹרֶה לָא תַעֲשְׁוּי: כַּל עַבְידַת פּילְחַן <u>ﻧﺮځاﻟﻪ ﮔﻠﻪﺳ</u> בּוּוֹמָא לוֹבְמָאָר מִעְּרָע לַבְּיוֹמָ

מבלא וומון הקרבון קורבנא

manner of servile work. solemn assembly; ye shall do no unto the Lorp; it is a day of shall bring an offering made by fire holy convocation unto you; and ye 36 Lord; on the eighth day shall be a offering made by fire unto the Seven days ye shall bring an

convocation; ye shall do no manner

tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of

sid1 day of the fitteenth day of this 45

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

even, shall ye keep your sabbath.

month at even, from even unto

To daall be unto you a sabbath of

generations in all your dwellings. a statute for ever throughout your

Ye shall do no manner of work; it is

souls; in the ninth day of the solemn rest, and ye shall afflict your

On the first day shall be a holy

of servile work.

מְלֵאכִי הַבְּבִי לָאִ עַהַּהְּוּ: אַשָּׁר לַיהוָה עַצְּרָה הָוּא כָּל־ ظيّم نبيْد خچه بمجردچه ליהוֹה בַּנִים הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־ מִבֹּגַּע וֹמָנִם שַּׁלַבוֹנִדנּ אָמֶּע

בומא שמתאב מהבת

(35) והאבדתי. לפי שהוא אומר כרת בכל מקוס ואיני יודע מה הוא, כשהוא אומר והאבדתי, למד על הכרת שאינו אלא

(וצ) כל מלאכה וגרי. לעזרר עליו זלחיין הרזה, חול הזהיר על מלחכת לילה כמלחכת יוס (יומח פח.): acri:

(35) עצרח הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומנן להפער אמר, בני, (אד) מקרא קדש. [ביוס"ב] קדשהו בכסוח נקים ובחפלה, ובשחר ימים טובים, במחכל ובמשחם ובכסוח נקים ובחפלה:

לא מעשוה יש מסרון כים בדבר: – לא חעשו. יכול אף מולו של מועד יהא אמר במלאכת עבודה, מלמוד לומר, היא: בבקשה מכם עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידמכם: בל מלאכח עבדה. אפילו מלאכה שהיא עבודה לכם, שאם

וּנְסְבֶּים דְּבַר־וָים בְּיוֹמְוּ: אַשָּׁה לַיהוָה עַלָּה וּמִנְחָה זֶבַּה אָטָם מִלְנִאָּג עַבְּהָ לְנַלֹּנְיִד יִטִּיוָן מִהָּנִה, פֿגִּהְהְ לְלַנֹבֹּאִ אַבְּע מוְהַבְּיֵּג יְּהְנְּׁה אַהָּבְיִם מִלְּהָבְּאַנ אָבָּעו מוְהַבִּיָּא בּוֹן בּהִעְּנְרִבּנִוּ

נוסוכון פּטוֹם וום בּוומוש:

אַשָּׁר מִמְּנִי לַיהוֹה: נֹבְרֵיכֶם וּמִלְבַּבְ כֹּלְ-נֹבְרַכִּיּכֶם יַבָּר מָכָּלְ זָבַבְּטִבְוּן גַּטִּטִּהוּן מקקר שַבְּתָת יְהוָה ומקבַר בָּר

מִבֹּגֹּט נֹמִים בּנִּם בַּנִבּאמוּן ىئلان **%ת⁻הַג־יְהַנְ**ה 66 LŸŲŢ'ŸŢ ĘŸĢĘĢĀ ŊŖŢĢŒŊ אַף בַּחַמִשְּׁה עַשְּׁר יוֹם לַחַבָּשׁ בָּרַם בַּחַמִישִּׁהָ עַשְּׂר יוֹם לַחַבָּשׁ

o+ פּוֹרִי מֵּלֵּ הְרָבְ כַּפָּּת הְעָהְיִם بخطناه خجت فتبت بندهمبا מבּטון ובּוֹום בּמִּטוֹנוֹ מַבּטוֹן:

שְבְעָת יָמִים: السُمِنَافِط خَفِيرٌ إِلَيْكِ كُلِّرِينَا اللهُ الرَّبِي المُنْتِينَا اللهُ المُنْتِينَانِ اللهُ المُنْتِينَانِ ַ הַּגַּלְנֵע וֹהַּבְׁרֵי. tֹעַב

שובי אין:

بِهُرُدُ لِي فِي فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ فِي فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ فِي فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ فِي فِي اللَّ

בל_ ממשלשכון ובר

הְנְיִנְאָה נְיָהְא: בְּיוֹמָאַ אַ בַּוֹרְמָאַרוֹ נְיָהָאַ וּבְיוֹמָאַ נה הנא בדם יו שבעא יומין זָר עַלְקְהָא דְּאַרְעָא הַיוֹנִיוּן كتكشع شخيظهٰ خطختهٰ إلى

تقتفيا نقلخيا عئمح نضعيرا قنت مخنفه هفديدنا حبحفنا נטפבנו לכון ביומא פדמאה

פֿבׁם !! אֶלְנַבוּן מִּבֹּהֹא וִמִּוּ!

בּוֹבוֹא מֻבׁוּמֹאִבּי וְחַגְּמָם אַתוֹ חַג לִיחֹנְה שָׁבְעָּה וְמִיחָגוּן יָמִיה חַנָּא בַּדְם יָיָ

מולם מבלא וומון במשא לום מלם

כֿל זַבּּיבָא בְּיִשְּׁבָּאָל יִמָּבוּן בּ ְ בַּסְּבְּׁע תַּמְּבְוּ שִׁבְּעַּתְ יָמִים בְּלִ- בִּמְּטִבְּיָּא תַּחָבוּן שִׁבְעָּא יוֹמִין

> drink-offerings, each on its own meal-offering, a sacrifice, and LORD, a burnt-offering, and a an offering made by fire unto the 37 to be holy convocations, to bring the Lord, which ye shall proclaim These are the appointed seasons of

unto the Lord. freewill-offerings, which ye give your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all beside the sabbaths of the Lord,

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a ye shall keep the feast of the Lord gathered in the fruits of the land, зелептh топтh, when уе have Howbeit on the fifteenth day of the

the Lord your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

month. ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; 41 LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

shall dwell in booths; all that are home-born in Israel Ye shall dwell in booths seven days;

- דבר יום ביומו. סא אס עבר יומו בעל קרבנו: (פ) עלה ומנחה. מנסס נסכיס סקריבס עס סעולס (מנסוס מד:): דבר יום ביומו. סוק סקנוב בסומש ספקודיס:
- יסא מביאן כל שבעס, מלמוד לומר ומגופס אופו, יוס אפד במשמע, ולא יופר, ולמס נאמר שבעס, לפשלומין (מגיגס ע.): סעבור, פעמיס שסוא בא באמלע סקיץ או סמורף: - החגו. שלמי מגיגס: - שבעח ימים. אס לא סביא בוס יביא בוס, יכול כל שבעס: - באספכם את הבואה הארץ. שיסל מדש שביעי וס בל בומן לסיפס, מכלן שנלמוו לְעַבֵּר לח סשנים שלס לין (95) אך בחמשה עשר יום החגו. קרנן שלמיס למגיגס, יכול מדמס את סשנת, מלמוד לומר, אך, סואיל ויש לס משלומין
- הדם, העשוי כמין קליעה (שם לב:): כפה המרים. מקר וי"ו, למד שלינה אלה אחת (שם לב.): ועוף עץ עבה. שענפיו קלועים כעבוחות וכתבלים, וזהו (04) פרי עץ הדר. ען, שמעס עלו ופריו שוה (סוכה לה.): הדר. הַדָּר בֹּחִילנו משנה לשנה, וזהו המרוג (שה):

מְאָבְיוֹם אָנֹוּ וְעִוֹּע אֶבְעַיִּנְכֵּם: נשְּׁבַאָּבְ בַּּעוָגִּגאָנ אָנְטָם מִאָּבֹּאָ アデロバロ جرقيول يهبوه

** וּיִדְבֶּר מֹשֶׁׁה אָת מֹעָּדֵי יְהֹוְוֹה וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָה סְּדַר מוֹעַדִּיִּא

שניעי נַיְדַבֶּר יְדְּנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמִלִּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

چّر אָת־בָּנֵי יִשְׁרָאָל וִיקָּוֹה אָלֶיף

לְעַהְּלְעַ דָּרְ שַּׁמֶּיִר: מְּמֹל זִנִים זִוֹּב כִּטִינִם כִמּאָוָר

חַקָּת עוֹלָם לְדִרְתַיכֶם: עד בַּקר לפְּנֵי יָהוָה מְּמִיר ַ מוֹעָּד יַעַּרֹךְּ אֹלוּ אַהַרֹּן מִעָּהָר מחוץ לפְרָבֶת הָצֶּהָת בְּצָּהֶל

ַהַנְרְוֹת לְפְּנֵי יְהְוָה מְּמִיד: (פּ) עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעַּרְף אֶת־

הַהַלָּה הָאָהָה: ـ מַשְּׁבַׁע חַלַּוּת שְׁנֵי מָשְׁבִּוֹּים יִהְיָה لْجُكَانُكُ وَكُنَّ لَهُ فَانَ هُنِكَ مُنْتِكَ مُنْتِكَ

توبات לפְּנֵי יְהוֹה: ַ מָּמָ עַפְּמַלְּבַיִּע מָּבְ עַמָּבְעַוֹן מָּגִע סִבְּבָא מַבְ פִּעוּבָא בַּבִּיגִא لْهَمْقْ אِيقُو هُفَرُو مُلْمُلُكُونِ بِنُهِٰذِ نُفُدِياً فَلُقِياً فَلُدِياً

> پېڅاترېا: מאַבהא במהבום אַלא לנו וֹמְבֹאֵלְ לֹאַפֹּלוּטִׁוּ זֹטִׁבְוּן בִּמְטַלַת עַּנָרָי אוֹתִיבִית יָת בי בבול דוףעון דביכון צבי

لان لَعَجْنَفِولَا كِلُوْرُ نَشِلُعُجِ:

לְאַנְעַבְׁאַ בְּגָּנִנֹגָא לַב מְהַּט זוֹטָא בַּכֹּוֹא כַּטִוּהָא פּפֿגע זט פֿנג וֹמָבֹאָכ וֹנֹפַבוּוֹ

ئلارك%:

ئا فندئه ځاه څچه ځندنديا: אַנַון מַנַמָּמָא גּרַ צַּפָּרָא בָּרָם בְּמַשְּׁכַּן וַמְנָא יַסְדַּר יָתֵיה מברא לפרולטא דַסְהַרוּתָא

דוגוניא טבום וו שבובא: מַל מִנְרְתָא דָּכִיתָא וַסְבַּר יָת

ממבונון שבו בונא לבוגשא שושא מהבי גריצו הבין וְנְקְפַב סוּלְקָא וְתֵיפֵּו יָתַה

<u>Π</u>Γ'8:

And thou shalt set them in two

tenth parts of an ephah shall be in

And thou shalt take fine flour, and

5 bake twelve cakes thereof: two

pure candlestick before the Lord

throughout your generations.

before the Lord continually; it

order it from evening to morning

in the tent of meeting, shall Aaron

Without the veil of the testimony,

oil beaten for the light, to cause a

2 that they bring unto thee pure olive

Command the children of Israel,

And the Lorp spoke unto Moses,

children of Israel the appointed

them out of the land of Egypt: I am

dwell in booths, when I brought

that I made the children of Israel to

that your generations may know

And Moses declared unto the

seasons of the Lord.

the Lord your God.

shall be a statute for ever

lamp to burn continually.

ΛΙΧΧ

He shall order the lamps upon the

one cake.

continually.

table before the Lord. rows, six in a row, upon the pure

- (ב+) האזרח. וס אורמ: בישראל. לרצות את סגריס (שם כמ: מ"כ פרק יו, ע):
- (₹\) כי בסכות הושבתי. ענני כצוד (קוכה יה:):
- יך, וסן מפורשים במנחוח (פו.) ובח"כ (פרשחא יג, א): חבויד. מלילה ללילה, כמו עולם חמיד (במדבר כח ו), שאינה אלא - המנורה, וכן משמע ואמה סופך ללוום אם בני ישראל על כך: - שנון זיה זך. שלשה שמנים יולאים מן הזים, הראשון קרוי (2) צו אח בני ישראל. זו פרשת מלות הנרות, ופרשת ואתה חלוה לא נאמרה אלא על שדר מלאכת המשרן, לפרש לורך
- (3) לפרכת העדת. עלפני סמרון, שסומ קרוי עדות. ורבומינו דרשו (שבת כב. מ"כ שם מ), על נר מערבי, שסומ עדות מיום ליום:
- וסן כדמי אף ללילי מקופת מבת, ומדס זו סוקבעם לסס (מנמות פע.): אהרך מערב עד בוקר. יערוך אומו, עריכה הראויה למדמ כל הלילה (מ"כ שם יא), ושיערו מכמיה, מזי לוג לכל נר ונר, לכל באי עולס, שסשכינס שורס בישראל, שנומן בס שמן כמדם מברומיס, וממנס סיס ממחיל, ובס סיס ממייס: – יערוך אחו
- (+) המנורה השהרה. שסיא זסב מסור. דבר אחר על מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס חחלס מן סאפר:

٢٠٣١: ئنٺڻب حَجْثِو جُهَاٰجَبُب هَهَٰب يُزْ_{خَيْنَه}

ללנ. וֹמְּבֹאֵלְ בֹּבוֹנִי מִנְלֶם: ינער לפני יהוָה הָמִיד מֵאָת קיום השַבְּת בְּוִם השַבְּת

۵۱ (a) הוא לו מאשר יהנה חקר צר לגש מיןשיו הוא ליה ¿ בְּמָלִוִם לַגְיִהְ כֻּי לֶבְהָתְ לֵּבְהָתִים וְנִירְלְנִוּנִיה ئٹئٹی کھٹٹا بکھڑی تھکگید بٹت،

עַיִּשְׂרָאֵלְיִת וְאָיִשׁ עַיִּשְׂרָאֵלְי: خَرْز نَهْلَهُمْ رَنَوْءَرِ خَمْنَازُكِ قُلَا נבוא פֿו אַנה מגּבו בּטוּנוּ ניצא בוראשה

بجراد למפת דו: אָלַ מִּמְׁעַ וְׁמִּׁם אִמּוֹ שָּׁלַמִית בַּתַ " אָת־הַשֶּׁם וִיְקַלֵּל וַיְּבָיאוּ אֹתְוֹ ַנְנְמֶב בּּוֹ <u>הַאְמְּ</u>ב הַנְּמְּבֹאַלְנִע יִפְּבֵּנִתְ בַּר אָטְּהָא בַת יִמְּבָאַל

□أك ל וְנְתַּהָ עֵּלְ-ְהֲשְׁנֵהֶהְ לְבֹּנְה וְבָּה וְתִּפֵּוֹ עַלְ סְדְרָא לְבֹּנִהָא

\$40: שׁבובא מו בנו והָבאבן צום

מפונבלוא בנו פום מכם: ĒÄŪL

בר ישראל: בֿר אַטְּקָא בַת יִשְּׁרָאֵל וְיוּבְּרָא וֹמְבֹאָב וֹאִטַּוֹגִיאַ בַּמַמָּבוניאַ וְהוא בַּר וְּבָר מִצְּרָאֵי בְּגוֹ בְּנִי וֹמְּבֹאֹלְיִנוּ וּנְפֹּט בּר אַטִּהָא בֿנו וֹמְבָאַלְ

לנו גלני לשְׁבָשָׁא דָרָן: לְנְת מִשֶּׁה וְשִׁים אָמֵּיה שָׁלוֹמִית נו המא ואובנו ואוטואו נמוב

> made by fire unto the LORD. memorial-part, even an offering may be to the bread for a frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

everlasting covenant. it is from the children of Israel, an 8 order before the LORD continually; Every sabbath day he shall set it in

by fire, a perpetual due. of the offerings of the Lord made place; for it is most holy unto him 9 sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his

Israel strove together in the camp. the Israelitish woman and a man of children of Israel; and the son of Egyptian, went out among the woman, whose father was an And the son of an Israelitish

of the tribe of Dan. Shelomith, the daughter of Dibri, Moses. And his mother's name was cursed; and they brought him unto woman blasphemed the Name, and And the son of the Israelitish

- הסניפין מגביהין אח הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד): (6) שש המערכת. עם מלומ המערכה המממ: השלחן הטהר. על והב מהור. דבר ממר על מהרו על שלמן, עלמ יהיו
- סואת: ללחם לאזכרה. שאין מן הלמס לגבוה כלום, אלא הלבונה נקטרת בשמפלקין אותו בכל שבת ושבת, והיא לוכרון (ד) ונחח על המערכה. על כל מממ משמי המערכום, סיו שני צויכי לצונה, מלמ קומן לכל ממם: והיחה. הלצונה
- (9) והיחה. המנחם הואם, שכל דבר הבא מן החבואה, בכלל מנחה היא: ואבלהו. מוחב על הלחם, שהוא לשון וכר: ללמס, שעל ידס סוא נוכר למעלה כקומן, שהוא אוכרה למנחה:
- הישראלי. זה שכנגדו שמיחה בו משע ההלו: מצרי. סוא סמלרי שסרגו משס: בחוך בני ישראל. מלמד שנתגייר: וינצו במחנה. על עסקי סממנס: ואיש מתרו לו מִישׁ עַל דְּבְלוֹ בְּמֹלֹם לְבֵיִת מֲבֹׁבֶּס (בתדבר ב, ב) כחיב, נכנס לביח דינו של משס וינא מחדויב עתד וגדף: 👚 בן 🏾 🗷 איש פרשמח יד, א), מבים דינו של משה ילא מחוייב, בא לישע אהלו בחוך מחנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן, אמר להם מבני דן אני, ואמר, ביוס סשבת יערכנו, דרך סמלך לאכול פת המה בכל יוס שמא פת לוננת של השעה ימיס, בהמיה. ומהניתא אמרה (ה"כ (10) ויצא בן אשה ישראליה. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס ילא, לגלג
- למ, ו), שבח לו שבח למביו שבח לשבטו: קלקלה: - למטה דן. מגיד שהרשע גורה גנאי לו, גנאי לאביו, גנאי לשבטו, כיולא בו אהליאב בן אחיסמך למטה דן (שמות עלך, שלס עלך, שלס עליכון, מפעפעת בדבריס, שוחלת בשלוס סכל: בח דברי. דברנית סימה, מדברת עס כל חדס לפיכך שלומיח בח דברי. שנמן של ישראל שפרסמה הכמוג לוו לומר, שהיא לנדה היחה וונה: שלמיח. דַ*קַנ*ה פמפמה שלם ([11] ויקב. כמרגומו, ופְּגַישׁ שנקב שם המיוחד וגדף (מנהדרין נו.), והוא שם המפורש ששמע ממיני: רשם אמו

עַל־פָּי יְהֹוֶה: (פ) (זַּנְּיַטְׁבִי פַּמִּמְּמִנְר לִפְּרָמִ לַנֵים)

מומבא דון: היתפרש להון על גזירת נֹאַסְׁבוּנִי, בַּבִּיח מַמָּבָא מַּב

mouth of the Lord. might be declared unto them at the And they put him in ward, that it

And the Lorp spoke unto Moses,

ق ניְדַבֶּר יְדְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

אָעוֹ בָּלַ הַעֶּהְוּי אָנַבְינִבְינִם הַּלְבַרְאָהֻוֹּיְ וֹבְינִמֹיִ בַּהְּמִתְ זִנִי נִבְינִוֹ הַלְ בַנְהָּנִנִי $^{+1}$ Çâ $\bar{\Pi}$ ÇU Ç $\bar{\Pi}$ ÇA Ç $\bar{\Pi}$ ÇA ÇÂ $\bar{\Pi}$ ÇA ÇÂ $\bar{\Pi}$ הוצא אָת־הַטְקַלַלֵּל אָל־טָחוּץ אַפָּיק יָה דִּאַרְנֵּיז לְטָבָּרָא

וֹנֹבׁנֹמוּן יָבִיה בָּלְ בִּנְאָשֹׁאִ: ניסמכיו

stone him. head, and let all the congregation heard him lay their hands upon his without the camp; and let all that Bring forth him that hath cursed

Π̈ΨΧ̈́Γ: אָיִשׁ אָיִשׁ בְּיִייִּםְלָּלְ אֶלְנִיוּ וֹנְשָּׁא לְמִימִר וֹּבִי וּבִר אָבִי זֹבוּנוּ װּ נֹאָכְ_פֹּדְּנִׁ נֹחְּבֹאָכְ שַׁבּבּּבֹב כְאַמְּב נֹמִם פֹּדִּנִּ נֹחְבֹאָכְ שַׁתּבְּנִרְ

<u> בְּרֶה אֶלְהֵיה וִיקַבִּיל חוֹבֵיה:</u>

And he that blasphemeth the name bear his sin. Whosoever curseth his God shall 15 children of Israel, saying:

And thou shalt speak unto the

בְּאָוְרֶח בְּנְקְבוֹ־שָׁם יוּמֶת: نــُــــُמוــــــــ בַּלְـــــــــמַבַּבַי בַּנֶּבַ יִיקְּמָּיִלְ מִרְּנָם יִרְּנָּמוּן בַּיה ְנְלָקְב שֵׁם־יְהְנְה עַנְה יוּמְּה רְגָּוֹם וְדִיפְּרִישׁ שְׁמָא דִּייִ אָהְקִּשְּלָא

בְּפַּבְשְׁנִינִי שְּׁמָא יִהְקְשׁהַיִּי כֿל כָּנְאָשׁא נּיּוָרָא כַּיַּגִּירָא

put to death. he blasphemeth the Name, shall be stranger, as the home-born, when certainly stone him; as well the to death; all the congregation shall of the Lord, he shall surely be put

ע וְאֶׁיִשׁ כֵּי יַבֶּר בְּלְ זָבָּשׁׁ אָבִוֹם וּנִּבָּר אָבִי יַקְשׁׁנִּלְ בָּלְ זָבָּשׁׁאַ

בּאֹלְהֵא אִטַלְּמֹלָא וִטַּלְמִוּנִי

mortally shall surely be put to And he that smiteth any man

 $_{
m sr}$ ಗ್ರಹ್ಗ ಕ್ಷತ್ರು ಕ್ಷಮ್ ಕ್ಷಾಪ್ತಿ ಸ್ಥಾಪ್ತಿಗೆ ಸ್ಥಾಪ್ತಿ ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಸಿಸುವ ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಾಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಪ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಪ್ರಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಪ್ತಿಸುತ್ತು ುತ್ತಿಸುತ್ತು ಸ್ಥಿಪ್ತಿಸುತ್ತು ುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತಿಸುತ್ತಿಸುತಿಸುತ್ ಭು ಚಿರ್ಭ

נפְּאָא חַלְּלָר נִפְּאָא:

mortally shall make it good: life for And he that smiteth a beast

رُقُم تِرَبَر رُقِم:

בְּמָא בַּיהַב מוּמָא בַּאָנָמָא בּן

as he hath done, so shall it be done And if a man maim his neighbour;

בּאַשֶּׁר עִּשְּׁה בֵּן יֵעְשָׁה לְוּ:

בְּמָא בַּמְבַר בוּ יִהְעָבָר כִּיה: ⁶¹ וֹאֵנָת בּׁנִינִשׁן מִנִּם בַּהַמִּנִעוֹ נִּיָּבַר אָנֵרִ נִשְּׁנוֹ מִנְמָא בַּעַבַּרַנִיִּנִי

:wind ot

לאֹבם כוֹ נוֹמוֹ לני: מוֹ שַּׁבַע מוֹע בּאַמֶּר יַשָּׁוֹ מוּם עַבָּךְ הַּנָּא הָּנָּא עַבְּלָבְ הַנָּא אָבֶר מַּדַר שְׁבֶר עַ מְּבֶר מָיִן מַבְּרָ מִיּבְרָ מִיּבְרָ מִיּבְרָ מִּיִּבְרָ מִיּבְרָ מִּיִּבְ

him. a man, so shall it be rendered unto 20 tooth for tooth; as he hath maimed breach for breach, eye for eye,

אבל במקלל סוא אומר, לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מימה אם לאו: שנאמר מְתַּלְּלֶיֶהְ מוֹת יוּמָת (שמות שם יד), אבל לא פורש להם באיזו מיתה, לכך נאמר כִּי לֹה פֹרַשׁ מַה יַעָשֶׁה לוֹ (במדבר מו, לד), (SI) וינחהו. לגדו, ולה הנימו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק החד, ויודעים היו שהמקושש במיחה, (סנהדרין עת:)

במיממך, שממס גרממ לך: בל העדה. במעמד כל סעדס (מ"כ פרק ימ, ג), מכמן, ששלומו של מדס כמומו: (14) השמעים. אלו סעדיס: כל. לסביא את סדייניס: את ידיהם. אומריס לו דמך בראשך, ואין אנו נענשיס

(פו) ונשא חשאו. נכרמ, כשלין המרלה:

מנסגרין נו): (16) ונקב שם. אינו חייב עד שיפרש אם השם, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו עָה שֶׁלָּב (במדבר כג, ה.

כל נפש חדס: (דו) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמוח כא, יב), אין לי אלא שהרג אח האיש, אשה וקטן מנין, חלמוד לומר

אָרֶם יומָת:

יבולמול אַנְשָׁא וְהָקְשָׁהַיּ מפטיר ועובֶר בְהַטָּה וְשַׁלְּמָנָה וּמַבֶּה וּדְיִקְטוֹל בְּעִירָא וְשֶּׁלְמִנָּה

man shall be put to death. make it good; and he that killeth a And he that killeth a beast shall

ڲڔؾڔڟۦ לאוננו ונינע בי אלו יהור ביציבא יהי אני אני אלא יי משְׁפַּט אָחַד יִהְיֶה לְבֶּם כַּגֵּר דִּינָא חַד יָהֵי לְכוֹן גִּיוֹרָא

پېڅاترېا:

your God. home-born; for I am the Lord 22 well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law, as

ಜ್ಞ⊓ದಭ್ಞ⊓: (ಡ) ישְׁרַאֵּלְ עַשׁׁוּ בְּאַשֶּׁרַ צְּנְּה יְהֹנְה יְבְּרִוּ יִשְׁרָאֵל עַבְּרוּ בְּמָא אַת־משְׁה: (פ) יְּפְּקֵיר יִיְיָה משֶּה: كْرْهَلْتَأْتِكُ نَبْلُةُ كُلُّوا لِخُرِّدِ خُرِيْهُدِينَمُ لِلْأَرِيدِ خَمْجُرُهُ פמוקים ויוציאו אַת־הְמְקּלֵל אֶל־מָהוּץ וְאָפִּיקוּ יָה דְּאַרְגִּיז לְמִבָּרָא

رزبيور ظهِبَ هِذَ جِيْرِ بَهُرَهُذَ فَرَدِ ظهِبَ مِن جِيْرِ بَهُرَاهِ فِي بِهُرَاهِ

The Haftarah is Ezekiel 44:15 – 44:31 on page 156.

فرزر جهياد:

בסיני למימר: And the Lord spoke unto Moses in אָל מַשְּׁהְ בְּהַרְ וְּמַלֵּיל יְיִ עָם מִשְּׁה בְּמֵוּרָא שוּ And the Lord spoke unto Moses in אָל מַשְּׁה בְּתַּרְ וּתִלּיל יְיִי עָם מִשְּׁה בְּמֵוּרָא

mount Sinai, saying:

LORD commanded Moses. the children of Israel did as the

and stoned him with stones. And

that had cursed out of the camp, Israel, and they brought forth him

And Moses spoke to the children of

ַהְאָבֶּץ שָׁ~~בָּ~~ָת לַיהֹוֶה:

אַבְּעְּ שְׁבַּעַ לְבְּעָׁבְיִּנְיִי בְּאָלָא הָמִים לְכִּיוְ וְמַשְׁמֵּיִם אַרְעָּא שְׁמִּשְּׁהָא בֵּדָם ::: הַאָּבְעְּ שְׁבַּעַ לְכְנִוֹ וְמַשְׁמֵּיִם אַרְעָּא שְׁמִשְּׁהָּא בַּדְם ::: ַ אַבְּטְׁם כַּּי חָבָאוּ אָבְ-חַאָּבוּוּ לְּאַרְעָּאַ לְּחַוּוּ אָבִי הַיִּעָּלְוּוּ לְאַרְעָּאַ يَتِد جُرِ خُرْرُ نَشِدُجُرِ لَجُمَالُنَ مَرْبِرِ مَهِ خُرْرُ نَشِدُجُرِ لَنَامَد

the Lord. shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,

نبترنېټر: مَّدُرُتُ سَائِلَا حَلَيْكَ لَمُوَفَّقُ مُلِكَ مُدْرًا ْسَخُونَ حَلَيْكَ اِسْخَرِيمَ نَتَ مُمْمَ مُدُرَى سَائِكَ مَهُلِكَ لَمُمْمَ مَدِينَ مَدْرًا سَائِكِ الشَّرِيمِ يَتَ

يرززين

thereof. vineyard, and gather in the produce 3 and six years thou shalt prune thy Six years thou shalt sow thy field,

- לשון נמינה, דבר הנמון מיד ליד: (02) כן ינחן בו. פירש רבומינו (נ"ק פד.) שלינו נמינם מוס ממש, אלא משלומי ממון שמין אומו כעבד, לכך כמוב בו
- שפטור, ומס בנהמס בחבלה, שאם אין חבלה אין משלומין, אף מכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה בהם חבורה: מחיים, אף מכה אביו ואמו מחיים, פרט למכה לאחר מיחה, לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הוצרך לומר במכה לא סרגו, אלא עשה בו חבורה, שלא נאמר כאן נפש, ובמכה אביו ואמו דבר סכחוב, ובא להקישו למכה בהמה, מה מכה בהמה (IS) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס דְּבֵּר נסורג נסמס, וכאן דנר נעושס נס מנורס: ומכה אדם יומה. אפילו
- (שב) אני ה׳ אלהיכם. אלסי כולכס, כשס שאני מיחד שמי עליכס, כך אני מיחד שמי על הגריס:
- (ES) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה זמקילה זמקום אחר דחייה, רגימה, וחלייה:
- ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשס שמסיני סיו כולס כללומיסן ודקדוקיסן, וחורו ונשנו בערבוח מואב: שלא מלינו שמיעת קרקעות שנשנית בערבות מואב במשנה חורה, למדנו שכללותיה ופרעותיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ודקדוקים מסיני, אף כולן נאמרו כללומיסן ודקדוקיהן מסיני, כך שנוים בח"כ (פרשחא א, א). וגראם לי שכך פירושה, לפי (I) בהר סיני. מס ענין שמיעס אלל סר סיני, וסלא כל סמלות נאמרו מסיני, אלא מס שמיעס נאמרו כללומיס (ופרעומיס)
- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנחמר בשנת ברחשית:

לאַ שֹוֹלְת וֹכֹּבֹשׁבׁ לאַ שׁוֹמִב: رس نيرت לאְבֹּא הַבָּט לִינִוֹנִי מָּבִּׁבּ بحَشَالًا لَشَحْدَمْنَ شَقَنَ شَخَنَالًا بَحْشَنَهُ شَحْدَمْنَهُ ثَنَا شَمْضَنَه

ÜĊŌΠ: עקלף לא הוָרַע וְכַּרָעָר לֹא נבי לאַרְעָא דְּתַשְׁמֵיט בַּרָם יִיָּ

prune thy vineyard. shalt neither sow thy field, nor a sabbath unto the Lord; thou sabbath of solemn rest for the land, But in the seventh year shall be a

שְׁנָת שַׁבְּתִוֹן יִהְנֶת לְאֶבֶּץ: וֹאָטַ מִּלֹבוֹי נְוֹיִנֵעַ לַאִּ טִבְּאָׁר מִּלָּבוֹ מִבְּלֵעַ לַאִ טַלַּמוּר מָּנִי אַט ספּוּנוּ קאָ ניקצור יות בָּמִי מַצְּלָא מִקְצָּוּר יות בָּמִי מַצְּלָר לָא מַחָצִּיּר וְיָתַ

הְּמִמְׁטִׁא וְבִוּ לְאַּבְׁהֹּאִ:

And the sabbath-produce of the solemn rest for the land. shalt not gather; it shall be a year of grapes of thy undressed vine thou harvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy

: خاڭتى نظمُخنيك بخريبَمُكَكِ يَاثِنُهُ الْعَالَىٰ اللَّهِ الْعَالَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ﴿ خُمُحُمُ لِا خُلِكَ بَخُمَّتُكُ لَا يَجْمَعُنُكُ خَمَّرَهُ خُلِد بَخْمَتُكُ بَخْمُ فَلَكُ וְהַוְהָה שַׁבַּת הַאָּבֶץ לְכִם וּהָהֵי שָׁמִפָּה אַרְעָא לְכוֹן

الإخمائك الإيانية يحفهلمك

increase thereof be for food. That are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts

and for the settler by thy side that

thy maid, and for thy hired servant

thee, and for thy servant and for land shall be for food for you: for

sojourn with thee;

۲۵٪ (۵) בּאַנֹאָנַ טַנַיִּנִי כָּלְשַׁבְּיִּאָטַי טִנִי כָּלְ מָּלְלַטִּי לְמִיכַלְיּ بالإختاظين

אַבְבְּעִין יִנְשָׁעַ שְׁנִין: שְׁבַּת שְׁנִון שְׁבַּת וֹמִינוֹ וֹיִבְיוֹ

of years, even forty and nine years. unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be s sabbaths of years unto thee, seven And thou shalt number seven

שמה וֹאַבַבּהוֹם מֹּנִבי: לְבּ וֹמֵן מֻבֹּת מַבְּעִינִי עַמְּנִים לַנַּ וְמֵן מֻבֹּת מֵמִמּוֹ צַמְּנוֹן معدوم شَحْم هُدُرَت هُدُم خَمْثَرَت لَيْلَا هُدُم هُدُرًا هُدُم نَفِدًا لَيْكِياً نُصُوَلُنُ ذَلِكِ هُدُم هَدُنِي هُدُرِ لَيْكُمْ هُدُرًا هُدُم هُدُمًا يَهُدًا

- (+) יהיה לארץ. לשדום ולכרמיס: לא חומור. שקוללין ומורומיס, ומרגומו לֶח מָבְשָׁח, ודומס לו קוֹנִיס בְּשִּוּמִיס
- לסיום מחויק בו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: נזירך. שהנורם והפרשת בני אדם מהם ולא הפקרמה: לא חבצר. (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא ורעמה, והיא לממה מן הורע שנפל בה צעת הקליר, הוא קרוי ספיה: א חקצור. (ישעיה לג, יב), שַׁרָפָה בָהֵשׁ פְּמִוּמָה (תהלים פּ, יו):
- פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וְאָבְלוּ אֶבְינֵי עַמֶּךְ (שמוח בג, יא), יכול יסיו אסוריס באכילה לעשירים, סכל יסיו שוים גס אמס ושכירך ומושגך: שבח הארץ לכם לאכלה. מן שַּבְּינּ אמס אוכל, ומי אמס אוכל מן סשמור (מ"כ (6) והיחה שבת הארץ וגר. מע"פ שמפרמיס עליך למ במכילס ולמ בסימס מפרמיס מלמ שלמ מנסוג בסס כבעל סבימ מלמ שומס שינך בולר, שלש מן המופקר:
- למיס, כל זמן שמיס אוכלמ מן סשדס סאכל לבסממך מן סבימ, פֶּלֶס למיס מן סשדס פַּבֶּס לבסממך מן סבימ (מ"ב. שס מ. מענימ (ד) ולבהמחך ולחיה. פס מיס פוכלם, נסמס לפ כל שכן, שמוונוסיס עליך, מס מלמוד לומר ולנסמסך, מקיש נסמס (IQI):

מלמוד לומר לך ולעבדך ולאממך, סרי בעליס ועבדיס ושפחות אמוריס כאן (מ"ב שס ו): ולשכירך ולחושבך. אף הגויס

שמעות עשה יובל לפוף מ"ע שנה. ופשומו של מקרה יעלה לך השבון שנות השמעות למספר מ"ע: פעמיס, סוי אומר כל שמעס ושמעס בומנס (מ"כ פרשמא ב, א): דורו לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שאף על פי שלא עים (8) שבחח שנים. מממוח שנים, יכול ימשה שבע שניס רלופוח שממה וינשה יובל החריהס, תלמוד לומר שבע שנים שבע **(:)**:

112

<u> Ϋ</u>ĹάĊロ: הַכּפּּרִים הַעַּבְירוּ שׁוֹפָּר בְּכָלִ בְּיוֹמָא تَشَخَمُ، حُمْشُبِد كَنْلِيُّم خُنِالِ مُخْنَمُهُن خَمْشُدُه خُنَلَايُهُ וְעַקְּבַרְהָ מֻוּפַּר מְרוּטְהַ בַּּהָבָשׁ וְתַּעְּבַר שִוּפַר יַבְּבָא בְּיַרְחָא

throughout all your land. proclamation with the horn atonement shall ye make seventh month; in the day of born on the tenth day of the proclamation with the blast of the Then shalt thou make

ئۆرھ 🕏 ئۆرۈقكىن ئۇڭكە: לְבְּׁם וְתְּבְּׁטִּׁם אָיִשׁ אֶלְ־אָחִוְּלְיוֹ לְכוֹן יִחְתִּיבוּן גְּבַּר לְאַחְטָּנְתִיהּ לְבְלְ-יִשְׁבֶּיִהְ יוֹבֶלְ הִוּאַ מִּהְיָהֵהְ יָהְבִּילְאִ הִיאִ מְּהֵי י הַּלְּנִי וּלֵינֹאַטֶּם גַּנְנִי בֹּאָנֵא וֹטַלּנִוּן בוּנִינִא בַּאַנַהֹא לָכִי زَكَيَمُنُه ؆ٓت مُثَنَ تَتَنَفِمُ مِ نَظُكُم انْعَ مُثَنَ تَقْمُما مُثَلًا

וּלְבָר לְזַרְשִׁיהַיה הָתוּבוּן:

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto or the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughout And ye shall hallow the fiftieth year,

עֹבְאָרֵוּ אֶשַׁבְּנִוֹנֵינִי: じざえしょ שׁבְּינוֹ לְבָים לָאִ שֹוֹבְתוּ וֹלַאִ חִּוֹנוֹ שִׁבוּ לְכִוּו לָא שֹוֹבֹתוּ יוֹבֵל הַוֹא שְׁנָת הַחַמִּשְּׁים שְׁנָה יוֹבֵילָא הִיא שְׁנַת חַמִּשִׁין

אָר־סְפִּיהָיהְ וְלְאִ וְלָאִ הַהְצְּרִוּן יִה בְּתְּהָא וְלָא

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

לְבֶּח מִּן־תַשְּׁבֶה הֹאַבְלוּ אָהַ־ לְבִּוֹן מִוֹ תַקְּלֵא מִיּכְלוּוּ יָה בָּי יוֹבֵל הֹוֹא קֹדֶשׁ מִהְיָה צָּרִי יוֹבִילְא הִיא קּוּדְשְׁא מְּהֵי

द्वददेखाः

thereof out of the field. unto you; ye shall eat the increase For it is a jubilee; it shall be holy

every man unto his possession.

וּבר לְאַנִוֹסְנְתֵינִי: The this year of jubilec ye shall return היובלא הָרָא הָרוֹבלְא הָרִיב אַ הָרוֹבלָא הַרוּברוּן an this year of jubilec ye shall return response to the page of th

ארלכס, ואין מקיעת ראש השנה דוחה שבת בכל ארלכס, אלא בבית דין בלבד (מ"כ שם ה): סכפוריס, איני יודע שסוא בעשור לחדש, אס כן למס נאמר בעשור לחדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור לחדש דוחס שבת בכל (פ) והעברת. לעון יַיַעַבְּיכוּ קוֹל בַּמַקַנֶּס (שמות לו, ו), לשון סכרוס (כ"ס לר.): ביום הכפורים. ממשמע שנהמר ביוס

חשבו. לרבות את הנרלע (קידושין מו.): שמס, יובל שמס, על שס מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחזחו. שסשדות תווכות לבעליסן: ואיש אל משפחחו שדר בכל מקום שסוא רולס ואינו ברשות אחרים: יובל הוא. שנה ואת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ומה לעבדים, בין נרלע, בין שלה בְּלוּ לו שש שניס משנמכר, המר ר' יהודה, מהו לשון דרור, כמדייר בי דיירה וכו' (רחש השנה ע:), (10) וקדשחם. (מ"כפרק ב, א) בכניםמס מקדטין אומס בבימ דין, ואומריס מקודטמ סטנס (ר"ס מ:): וקראחם דרור.

ג, או גוריה. אח בענדים המשומרים, אבל בולר אחם מן המופקרים. כשם שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל, נמלאר (II) יובל הוא שנה החמשים שנה. מס מלמוד לומר, לפי שומתר וקדשמס וגוי, כדמימת בכמש סשנס (מ:), ובמ"כ (פרק

(שס ד). כשס שנאמר בשביעית, כך נאמר ביובל: פרק ג, ג): מן השדה האכלו. על ידי סשדס אמס אוכל מן סבים, שאס פֶּלֶס למיס מן סשדס, אמס צריך לבער מן סבים (21) קדש חהיה לכם .מופסמ דמיס כסקדש, יכול מלא סיא למולץ, מלמוד לומר מסיס, בסייימס מסא (פוכס מ: מ"כ שמי שנים קדושות פמוכות זו לוו, שנת מ"ט שמטה, ושנת החמשים יובל:

לאביו ביובל: (13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כבר נאמר וְשַׁבְּמָּס אִישׁ אֶל וֹלְמַ לְרַבּוֹת, סמוכר שדסו ועמד בנו וגאלס, שחוורת

קְּנְהְ מִיֵּדְ עֲמִימֶוְדְּ אַלְ־תּוֹנֶוּ אֵישׁ תַּוְבּוֹן מִיַּדְ תַּבְּרֶדְ לְאׁ תְּוֹנִוֹן מיי וֹבֹּי. שׁמְבֹּבׁוּ מִמְבַּבְ לְהַמִּימְוֹבּ אִּנְ זִאְבִי שׁזִּבּּגוּ זִּבְּנִגוּ לְחַבְּבוֹב אִנְ

אָלוַ עַבוּאָע וֹמְבָּעַבַיָּ ַ בְּמִסְפֶּּר שְׁנִּים אַתַּר תַּיּנְבֶּל בְּמִנְין שִׁוֹ תַבְּרֶרְ בְּמִנְין שְׁנִיּא בְּתַר יוֹבֵילָא מְאָנִים שָׁנִים אַתַר תַיּנְבֶּל בְּמִנְין שְׁנִיּא בְּתַר יוֹבֵילָא בְּמִר יוֹבֵילָא

מפֿוֹעוֹ, בֿו מֹסְפָּּר מַבוּאָט עַוּאַ מַוֹּהֵּרֶ יי וּלְפּׁי מִעִּט תַשִּּלְים תַּמִעִּיט וְבִינוֹהִי וּלְפּוֹם וְעֵירוּת שְׁנַיָּא לְפָּיו רְב תַּשְּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנְהֹוֹ לְפּוֹם סַגְיוּת שְׁנֵיָא

הַכַלְטַא הוא מִזַבָּין לָרָ: זְבְינוֹהִי אֲבֵי מִנְיַן

הַכְלִטֹא וֹזִבּוֹ לָבַ:

ڲڔؾڔڟۦ וֹנֹבְאטׁ מֹאֵכְבִינֹיִ בּי אָנֹי וֹבוֹנִי וִטֹבִּטַלְ מָאֵּלְטַבּ אָבִי אָנֹא וֹנֹ ין וְלְאָ עוֹנוֹלְ אֵיִשׁ אָת־עַּמִילוֹ וְלְא חּוֹנוֹן וְּבָר יָת חַבְּרֵיה

על־קאָרֶץ לָבֶּשַה: יַּשְּׁמְׁלֵנְיִ נְגְּּמְּנִיִּם אָטָׁם וֹנְהַּבְּשָׁם מּיִּ تَلْمَمْنَاتِ كُنكِ لَكُنْ لَكُنْ لَكُنْ مِنْ هُطُونَ الْمُنْ لَكُنْ مِنْ شُخُمْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُن

المحالة المحالة

וֹטשׁבוּו הֹכְ אַבְהֹא לְבַשׁהֹּוּ: וֹעֹמְבָּׁצְנוֹ זְנִי לַנְמָּנִ וֹנִינִי צַּנִּנִּי

(מני) לְמֻּבָּת וֹנְתִּבְשָׁם לְבָּמִם הֹלֶנִים: خِيْمُوَمَ يُنْفُدِيا خِيُنِيمُ لَمُحِينَ ٰ וֹלֹטֹלֹע שִׁאְבֶּא ְ פֹּבֹיְש וֹאַכֹּלְטֵּם וֹטִשֹּׁגוֹ אַבֹּהֹא אִבַּש וֹטִיכַּלְגוֹ

> wrong one another. neighbour's hand, ye shall not 14 neighbour, or buy of thy And if thou sell aught unto thy

shall sell unto thee. the number of years of the crops he thy neighbour, and according unto To ynd zhed ubilee thou shalt buy of According to the number of years

number of crops doth he sell unto diminish the price of it; for the fewness of the years thou shalt thereof, and according to the years thou shalt increase the price According to the multitude of the

God; for I am the Lore your God. another; but thou shalt fear thy And ye shall not wrong one

in safety. them; and ye shall dwell in the land 18 and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

enough, and dwell therein in safety. 19 and ye shall eat until ye have And the land shall yield her fruit,

- לונלת ממון (שם פרשמל ג, ד ב"מ נת:): ממכרו ממכר לעמיפך, מכור, ומנין שאס באם לקנום, קנה מישראל הזכרך, הלמוד לומר או קנה מיד עמיפך: אל הזנו. זו (+1) וכי המכרו וגוי. לפי פשומו, כמשמעו. ועוד יש דרשה, מנין כשההה מוכר מכור לישרהל הפרך, מלמוד לומר וכי
- ושני, אינו יולא מפשומו, כלומר, מספר שניס של מבואום, ולא של שדפון, ומיעוע שָׁנִיס שָׁנַיִס: משמי שניס, שמעמוד שמי שניס ביד הלוקמו מיוס ליוס, ואפילו יש שלש מבואות באומן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, שני סמבוסות שמסס עומדת ביד סלוקת ממכור לו. ורבותינו דרשו מכסן (ערכין כמ:), שסמוכר שדסו סינו רשלי לגסול פחות ממנס מבואות סרבס, סרי נתאנס מוכר, לפיכך לריך לקנותס לפי סומן, ווסו שנאמר, במספר שני מבואות ימכר לך, לפי מנין שופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נחאנה לוקת, ואם יש שנים מרובות ואכל . מקנס קרקע דע כמס שניס יש עד סיוצל, ולפי סשניס ומצואות סשדס שסיא ראויס לעשות ימכור סמוכר ויקנס סקונס, שסרי (EI) במספר שנים אחר היובל חקנה. זמי פשומו, ליישג המקרא על אופניו, על האונאה גא להזמיר, כשהמכור או
- (16) חרבה מקנחו. ממכלים ביוקל: חמעיט מקנחו. ממעיט בלמים:
- ממשבות סוא יודע. כל דבר המעור ללב, שאין מכיר אלא מי שהממשבה בלבו, נאמר בו ויראם מאלהיך (ב"מ נה:): עלס שאינה הוגנם לו, לפי דרכו והנאמו של יוען, ואס מאמר מי יודע אס נמכוונמי לרעה, לכך נאמר ויראם מאלהיך, היודע (פן) ולא חונו איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאת דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאת דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו.
- (ויקרא כו, לד שבת לג.), ושבעים שנה של גלות בבל כנגד שבעים שמעות שבעלו היו: (18) וישבחם על הארץ לבטה. שַּבְּעַיֹן שממס ישראל גוליס, שואתר אַו מִרְנֶס סָאָבֶן אָמ שַבְּהֹמָיִסְ, וְסִרְנְמ אָמ שַבְּהִמַיִּיסָ
- (19) ונחנה הארץ וגרי וישבחם לבטח עליה. שלא מדאגו משנת בלורם: ואכלחם לשבע. אף במוך המעים מהא

יאַסלי אָת־הָבוּאָהָנוּ: עַהְּבְּינִמְע בַּוֹלְאַ נִוֹרְת וֹלְאַ הָּבִיתִּיםׁאַ עַאַ לְאַ נִוֹנִת וֹלְאַ

خِمُحُم تِمُثَرُت: הַשְּׁשֶּׁיִת וְעְשְׁתֹ אָת־הַהְבוּאָֹה בְּשִּׁקְּא שְׁהָיהִיִּהְיִל יָתְּעָבִיד יָתֹ

הְבָּוּאָבְה הֹאְכְלוּ יָשֶׁוֹ: עַרו השְּׁנָה הַהְשְׁשִׁישִׁת עַדְ־בּוֹא עַר שִׁקְא הְשִׁיעִיה עַר מִיעַלֹ T בּבְלַטִּם מּלַבּיּאָר אַנוֹנוֹמִים אָנוּ בּמָּהָנוֹי בּמָהְנוֹנִים וֹנוּוֹנִתוֹ בּמַהָּ בּמַהָּ

אַטַּם המָּגוֹי: ל, באבו ליונים והושלים אבי דילי ארשאבי ביירין الْلَهُمُا لَيُهِ نَافَحُر كِيَّمُونُنَ خِي الْهَلَمُّهِ كُمُ نَائِدُوا كِنَاكِيمَا!

יַ יּבְּכִילְ אֶבֶּוֹ אֲשִׁיזּיִבְכֶּים יְּאֶבֶּיְע יּבְכִלְאֵבֵע אַהְטְּנְהָכִין פּיּרְקָנָא

ממבר אַבווי: נבא לְאָלְוְ עַפּֿרָב אָלְוּנ וֹלֹאָלְ אָנו בּלְנִיב לִיה וֹנִינִי יְנִי וֹבְינִי וֹנִינִי יְנִי וֹבְינִי נגימי לי־יַנְעוּרְ אָהוֹרְ וּמְכָר מֵאַחוּהָוֹ

إبرسُّرن بَّادُ الْهِلِيُّةِ جِيرٌ، رِهُجُرَادُ: ا

נכנוָ*ה* גֹע הַּכֹלִטַׂנֹא: أَرْدُ، עאָמֶׁבְוּ מַעַ־נּאָכֹֹלְ בַּמָֹּלֵע וֹאֶבוּ טֵימֶבוּן מָא נִיכוִלְ בַּמָּטַׂא

הְּלַלְטֹּא לִטַׁלְּט הָּוֹגוֹ: וֹאֹנִינוּ, אָטַבַּבַּוֹבְטִי, לַכָּם בַּאָּנִינו וֹאָפַפֿוּג וֹטַ בַּנַבְטִי, לְכִוּן

עַלְקַתַה הַיְּכְלוּן עַהִּקָא: לְאָל וֹשׁיכְלְוּן מִן הַּלְלְטָא הַטִּילָא

נעומבון אַטון בֿבֹמָי:

שְּׁמִינוּן לְאַּבְׁמֹאִ:

מאַטַסְנְתֵיה וְיִיתִי פָּרִיקִיה אָבׁוּ וֹטַמַּסַכֹּן אָטוּצַ וֹוַבָּוֹן

وبلأزين: ותרביק ידיה וישפח במסת ⁶² וְאֵישׁ בֶּי לְא יְהְיֶה־לְּוֹ גַּאֵלְ וּנְּבָר צָּבִי לְא יָהַי לִיה פְּרִיק

> increase; may not sow, nor gather in our 20 eat the seventh year? behold, we And if ye shall say: 'What shall we

three years. shall bring forth produce for the 11 upon you in the sixth year, and it then I will command My blessing

old store. produce come in, ye shall eat the store; until the ninth year, until her and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

ye are strangers and settlers with 23 perpetuity; for the land is Mine; for And the land shall not be sold in

redemption for the land. possession ye shall grant a And in all the land of your

which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

find sufficient means to redeem it; redeem it, and he be waxen rich and And if a man have no one to

(02) ולא נאסף. אל סבית: אח חבואחנו. כגון יין ופירות סלילן, ומפיתין סבליס מלליסס (פמחיס גל:): בו בנכם:

בניםן: (IS) לשלש השנים. למקלם הששים מניםן ועד ראש השנה, ולשביעיה, ולשמינים, שיורעו בשמינים במרושון ויקלרו

(33) והארץ לא חמכר. לימן למו על מורת שדות לצעלים ביובל, שלמ יהם הלוקה כובשה (מ"כ שם ה): שהן בעלין מעבודה קרקע שהי שנים רלופות השביעית והיובל, ומקרה זה נהמר בשהר השממות כולן: בשדם בגרנות, ובחשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמים שסימה לריכה לעשות לארבע שנים, בששית שלפני השממה השביעית, (22) עד השנה החשיעה. עד מג סקכום של משיעים שסים עם בום מבותםם של שמינים למוך סבים, שכל ימום סקיך סיו

(24) ובכל ארץ אחוחכם. (מ"כ) לרצום במיס, ועצד עצרי (שם ט), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק מ' (דף כת.). ולפי לפסיקס, למכירס פסוקס עולמימ: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עיין בס (שס), שאייס שלך:

(25) כי ימוך אחיך ומכר. מלמד שלין אדס רשלי למכור שדסו אלל מחמם דוחק עוני (מ"כ פרק ס, א): מאחוחו. פשרמו, סמוך לפרשה שלאחריו, שהמוכר אחוזחו רשאי לגאלה לאחר שחי שנים, או הוא, או קרוצו, ואין הלוקח יכול לעכצ:

(26) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס, אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו (קידושין שס ולא כולם, למדס מוכס דרך ארן, שישייר שדס לעלמו: - וגאל אח ממבר אחיו. ואין סלוקח יכול לעכב:

מ"כ פרק ס, צ):

װְאָב בְאָבוֹיִנִינִי: אָטַ עַמְּבָּׁנְ לְאָנִהְ אַהָּבַר מְבַבּר לְנִי נִי מִנִּטָּרָא לְנְבָּר בְּזַבּּנוֹ לִנִי لْلَاهِّرِ \$עَـهُٰڒٌ، فَفُوْدٍا لَكَهُرَ لَيْكَهُرَ تَنْ هُٰزً لَحُنَانِا لَٰئُنَارِ

ויתוב לאַחָסָנְהַיה:

then let him count the years of the

to get it back for himself, then that But if he have not sufficient means possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the

ζġμἰψι: (α)

ער שְׁנָת הַיּוֹבֵל וְיָצְא בִּיּבֶל וִשְׁב ⁸⁵ לוֹ וְהְיֶה מִמְּבְּהוֹ בְּיֵד הַמְנֶה אֹחוֹ הַיְהִיב לֵיה וִיהֵי וְבִינוֹהִי

بْلاخْكَالِ: ظظخلا (שَלْعَهُ) חוֹמָה וָהַיָּמָה נָאֲלְמֹוֹ עַּדְ־הָּוֹם ממישי וֹאָנְהָ בַּנְיַנִעַבְּעַנְהָּדָ הָּנִרַ

לַּבְבְנַינֹוּ לַאִ וֹהָא בּֿיָבַלִי: לַן עמָע לַבְּּמִיתָת לַפְּנָת אָתוֹ שִׁירָא לַחָלִיִּטִין לְדִּוְבַּן נְתִיה **協商し付付し 協商し(C、 4×) し** לו שְׁנָה הְמִימְהֹ וְּלְם הַבַּׁיִת לֵיה שַׁהָא שַׁלְמְהָא וִיקּוּם

יִחְשֶׁב גְּאֶלְּהֹ מִהְיָה־לֹּוֹ וּבַיּבֶל ַ הֹמְהוֹ סְבְּיב עַל־שָׁבֶה הָצֶּבֶץ מַקּף סְחוֹר סָחוֹר עַל הַקַל انچور برویزات یاشد ۱۲۵ جروت انجور وبروی جزاد جارا تارا تارا

וועוב לאַבְסָנְהַיה: וְאָם לְאַ־מְצְאָה יָדִוֹ דֵּי הָשֶׁיב וָאָם לָא אַשְׁכַּחַת יָדִיה כְּמִפָּת

وبأركة بين: ĿĬĊĸĸĿ פובלניה עד なるてロ וולבר אַבו ווַבּון בּית מותַב

לְבַבוְנִי, לָא וֹפּוָלַ בֹּוּנְבֹּגלָא: トログトログス מַּרַ מִלְאָנוּ וֹאִם לָא וֹנִפְּּבוֹנִל מַּרַ מִמְּלַם

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

it is sold; for a full year shall he have

redeem it within a whole year after

And if a man sell a dwelling-house

shall return unto his possession.

the jubilee it shall go out, and he it until the year of jubilee; and in

the hand of him that hath bought

which he hath sold shall remain in

the right of redemption.

29 in a walled city, then he may

and they shall go out in the jubilee. the country; they may be redeemed, shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

שבה לגהלה (ערכין ל.): סשאר, ווסו: והשיב את העודף. בדמי סמקם על סאבילה שאכל, וימנם ללוקם: - לאיש אשר מבר לו. המוכר הוה, . נמלאת קונה מספר המבואות כפי משבון של כל שנה, אכלת אותה שלש שנים או ארבע, הולא את דמיהן מן המשבון, ועול את (TS) וחשב אח שני ממכרו. כמס שנים היו עד היוצל, כך וכך, ובכמס מכרמיס לך, בכך וכך, עמיד היימ להמזירס ביוצל,

לעון ילויבילא יפטון:

בממלמו (מ"כ שם ז): (82) די השיב לו. מכאן שלינו גואל למלאין: עד שנה היובל. שלא יכנם למוך אומה שנה כלום, שהיובל משמע

שנה שלימה קרוים ימים, וכן מַשֶׁב הַנַּעֲרֶה הָמָנוּ יָמִים (ברהשית כד, נה): בוס שסוא מלוף, שאס כלס לגאול בשנס כאשונס גואלס, ולאחר מכאן אינו גואלס: - והרחה גאלחו. של בימ: - ימים. ימי לפי שנאמר בשדה שיכול לגאלה משמי שנים ואילך כל זמן שירלה, ובמוך שמי שנים הראשונים אינו יכול לגאלה, הולרך לפרש (92) בית מושב עיר חומה. זים זמון עיר סמוקפם מומס מימום יסושע ז(יון (שס פרשמל ד, ל): והיחה גאלחו.

בפניס, מקנו לו בממורמ זס נופל על זס): - לא יצא ביבל. אמר רב ספרא (אף) אס פגע בו יובל במוך שנמו לא ילא (שס (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיל והימה לו קודם לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכמוב לה, אלא ממוך שצריך לכמוב לא (35) וקם הביה וגרי לצמיהה. ילא מכמו של מוכר ועומד בכמו של קונס: (אשר לא חמה. לו קרינן, אמרו רו"ל

(וֹב) ובחי החצרים. כמכגומו פַּנְמַיָּמׁ, עיירות פתוחות מחין מומס, ויש הרגה צמפר יסושע הֶעֶּרִיס וְמַלְּבִיהֶם (יסושע יג, ζψ:):

אָאַלַת עוֹלָם מִהְנֶת לַלְוּיָם: יי וֹמֹבׁי, בּלְוֹיְם בַּשֹׁי מִבִּי אָטוּנִים

خئبك ختر نهلةح: בּי בְּהֵי עְּבֵי הַלְוּיִם הָוֹא אָהִוּּהָם ממכע בניט ומיר אַהוּיָּהוֹ בּיבָלַ

﴿ثِاٰتِ: (۵) ַנְמֶבֶר בֶּי צְּחָזָת עוֹלֶם הָוֹא צְרֵי צִּחְסְנָת עֶּלָם הוּא לְהוֹן: لْمُتُلِ مَرْثِمَ مُتِيثُو كِي نَفَظَمْ لَيْنَ طَلَيْنِيا كِي نَفَدَهُ

ְּנְחֲחֲנְקְתְּ בְּנְ עֵּנְרְ וְתִוּשֶׁב נְחֵי יְבִיה שְּמֶךְ וְנִיחֵי שְּמֶךְ: מְמְבְּיִי أَدُدَ يُمْدِكُ جُنِيكَ بِمُمْكِ يُكِيدُ مُقُلِّكَ يَجُدُدُ يَنْظِهُمَا جُلِيكَ بِنَظِيمًا

: ئاڭنى لَّنْ لَا مُنْ اللَّهُ عِنْ لِهُ اللَّهُ عَنْ لَا لَيْ لَا لَهُ مِنْ لَا لَكِنْ مُنْ لَا لَكُنْ لَا لَا لَكُنْ אַל הַקָּח מָאָמוֹ נֵשֶׁךְ וָתַרְבָּית לָא תַסַּב מִנֵּיה

> 44,18. אַטַסְנַמָּבוּן פּוּרַקוּ עַלַם יָהֵי idli. Zitxi

چىزى غدا قائدتىدا خدر خدر לווְבוֹלֹא אָבוּו בֿשׁוּ עבונו זְבְינֵי בֵיהָא וְקָרֵי אַהְסְנְתֵיה لَمُهُد يَرُمُمْ مَالِكَذِّنْتِ لَنَمُمُ يَلَيْغُدِيمَ مَا جَبَلَمُ لَيْغُمِياً

וויחי אַחוּד עמָד:

perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a 32 the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

children of Israel. are their possession among the houses of the cities of the Levites shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the

is their perpetual possession. their cities may not be sold; for that But the fields of the open land about

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger 35 and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

brother may live with thee. 36 increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

פרקו, ב ערכין לג.): וביובל ילה. בהנס: לבעליס, אס לא נגאלו: - גאלה תהיה לו. מיד אס ירלה, ובזה יפה כחו מכח שדות, שהשדות אין נגאלות עד שמי שנים (מ"כ כמ), אַמַּלְּבֵיקָס וּצָּעַילַסָס (צַרַמְשַׁיִם כֹס, מַוֹ): על שדה הארץ יחשב. סרי סן כשדום סנגמליס עד סיובל, ויולמין ביובל

(gg:): משדומיסס הנמונות להס באלפים אמה שביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע למוף שנה (22) וערי הלוים, ארנעים ושמנה עיר שנחנו להם: גאלה עולם. גואל מיד אפילו לפני שחי שנים אם מכרו שדה

לסס במקוס שדומ, ויש לסס גאולס כשדומ, כדי שלא יופקע נחלמס מסס: של ישראל: - בי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס נמלמ שדימוכרמיס, אלא עריס לשנמ ומגרשיסס, לפיכך סס מיד לויגואל גאולת עולם: - ויצא ממכר ביח. הרי זו מלוה אחרת, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלע למוף שנה כבית לא דבר הכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלומ, מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל ולא יהיה חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם חהיה ללוים, יכול (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנס בים או עיר מסס. וילא ביבל. אומו ממכר של בים, או של עיר, וישוב ללוי שמכרו,

לכסנים ביובל, כמו שנהמר בישרהל וְהָס מְבַר הֶה בַּשְׁבָה לְהָישׁ מַבַּה לָהַ יִּבְּהֵל עוֹד (ויקרה כו, כ), הבל בן לוי גוחל לעולם: (48) ושדה מגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶּר גובר, שלס סקדיש בן לוי את שדיסו ולא גאלס ומכרס גובר אינס יולאס

מושב, ומיוסו מושב כל שקבל עליו שלמ לעבוד עבודת מלילים ומוכל נבלות: שממור, עודסו על החמור, אחד מופס בו ומעמידו, נפל לארץ, חמשה אין מעמידין אוחו: גר וחושב. אף אם הוא גר או (אב) והחוקה בו. אל מנימסו שיכד ויפול, ויסים קשם לסקימו, אלא מוקסו משעת מועת סיד. למס זם דומס, למשאוי שעל

adtarf (E"a (a:): או המולה מעומיו בנכרי כדי להלוומס לישראל ברבימ, הרי זה דבר המעזר ללבו על אדם וממשבמו, לכך מולרך לומר, ויראת ימשכם אחר הרבים, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו היחר בשביל מעוחיו שהיו בעלום אללו, הולרך לומר ויראת מאלהיך, (36) נשך וחדביה. מד שווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני למוין (ב"מ ס:): ויראה מאלהיך. לפי שדעמו של מדס

יִבְמַרְבָּית לֹאַ־תְתָּוֹ אֶבְלֶּךְ:

לְבְיִוֹת לְבֶם לֵאָלְהַים: (ס) كِيْنَا كُرْفُو الْمُناعِيْنَا خُرِّمًا كُرِيا بُن لِمَادُمُ لِمُخْرِّمًا كُمْنَانَا יה הוצאהי אַהְכֶּם בַּאַבֶּין מִצְּרָיִם יָהְכִּוּן בַּאַרְעָּא דְּמִצְּרָיִם לְמִתַּן

שְׁנָת הַיּבֶל יַעְּבָר עִּמֶּף:

אָבטָוו נְשִׁוּב: וֹאֶבְ אֶבְ-מִאָּפּּטִׁשְיִּ וֹאֶבְ-אֵטִוֹּטִ וֹנִנוּב בְּזִנֹּאַנִינִי וּלְאַטַׂמִּנִי لْنُجُمُ مُّمَٰقِكَ كَنِمُ نِكُثُرًا مَقْلِ لَنَهَامِ مُتَقَلِكُ لِنَمْ نَكُرُكِ مَقَلِكُ لِنَاكِ مَقَلِك

מְמְבָּבְיוּ מְבָּבִי: אַטָם מֵאָבֶּן מִבְּרָיִם לְאַ וְמָּבְרָוּ יִמְיִוּן מֵאַרְעָּא רְמִצְּרֵוּים לְאִ בּי בְּי־עַבְרַי הֹם אַשֶּׁרַ הוֹצֵאָתִי צָּרֵי עַבְּיַר אָנּוּן דְּאַפָּיקִית

تهج شك: ^{*} לא עובר בי בפור וינראט לא הפלח ביה במשיי והדעל

#\Ç\$\: בְּטִוּכִוּלְנֹא וּבְבַבַנִיטָא לָא טִטֵּוּן و المُرت وَاهِا لِمْ الْمُرْامِ لَا الْمِيْلِيَاتِ بِن وَوْهِا لَهُ المَوْدَا كُنْهَا

4
4
4
4
5
5
5
6
7
8
7
8
7
8
7
8
7
8
7
8
7
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
<p יְהְנְהַ אֱלַנְהַלֶּם אֲשֶׁר אֲנָא יִיָּ אֱלָהַכּוֹן דְּאַפּיָקִית

פולְעוֹן עַּבְּיִין: (ככישי) לְוְךְּ לְאִרְעַעְּעָלְיִר בְּוּ עֲּבְרָת עְּבֶרֵר וְאָרֵר לְּדִּ לְאִ תִּפְּלְּעִ בְּיִר עִּמְרָר (בישי וְבְּיִר יְּאָרַתְעַעְּבָּרְר בְּוּ עְּבֶּרָר עִּבְּרָר וְאָרֵר בְּיִּרְ עִּבְּרָר בְּיִבְּיִּ ווובלו לף לא הפלח ביה

מְּטַא בַּיוֹבֶילָא יִפְּלַח עַמָּף: ^{۲۰} - פְּאָנִירָא פְּתִּוֹטְבָא יָהֵי עִּמֶּוֹרַ עִּמֶּוֹרַ עַּבְּיִרָּא פְתִּוֹטְבָא יְהֵי עִּמֶּוּרַ עַּרָ

אָבְהָתוֹהִי יְתוּב:

تېڅځكك:

victuals for increase. 37 upon interest, nor give him thy Thou shalt not give him thy money

Canaan, to be your God. of Egypt, to give you the land of 38 brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

serve as a bondservant. thee, thou shalt not make him to 39 with thee, and sell himself unto And if thy brother be waxen poor

with thee unto the year of jubilee. 40 he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

fathers shall he return. and unto the possession of his shall return unto his own family, 41 and his children with him, and Then shall he go out from thee, he

bondmen. Egypt; they shall not be sold as 42 brought forth out of the land of For they are My servants, whom I

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

- כעובד עבודת אליליס (מ"כ פרשתא ס, ד כתובות קי:): אח ארץ כנען. בשכר שמקבלו מנומי: - להיוח לכם לאלהים. שכל שַבְּרבּמרץ ישרמל, מנילו למלסיס, וכל סיולת ממנס, נכרי סס. דבר אחר אשר סולאחי אחבס מארץ מלריס על מנח שחקבלו עליכס מלוחי, אפילו סן כבדוח עליכס: דחח לכם (88) אשר הוצאחי וגוי. וסבתומי בין בכור לשלינו בכור, אף אני יודע ונפרע מן סמלוס מעום לישראל ברבים, ואומר של
- (95) עבודח עבד. ענודה של גולי שיסל ניכר בה כעבד, שלל יוליך כליו לחריו לבים המרחך, ולל ינעול לו מנעליו:
- לפני שש שנים היובל מולימו: (0+) בשביר בחושב. עפודת קרקע, ומלאכת אומנות, כשאר שכירים התנהג בו: עד שנה היבל. אם פגע בו יוצל
- קידושין כב.): ואל אחזה אבוחיו. אל כבוד אבומיו, ואין לולולו בכך (מכום יג.): אחזה. מוקם: (1+) הוא ובגיו עמו. אמר רבי שמעון אס הוא נמכר בניו מי מכרן, אלא מכאן, שרבו חייב במוינות בניו (מ"כ פרק ז, ג
- ישמידנו על אבן הַבֶּּקַם: (ב+) כי עבדי הם. שמרי קודס (מ"ל פרשמא ו, א): לא ימכרו ממכרה עבד. בסכרוס, כאן יש עבד למכור, ולא
- לכך יאמר ויראם: מחם הגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אם לנורך אם לאו ואומר אני לו שהוא לנורך, הרי הדבר הוה מסור ללב, (ε+) לא חדדה בו בפרך. מלסכס שלם לצורך, כדי לשנומו, סל מסמר לו קמס לי סמ סכום סוס, וסום סינו לריך, שַלר

مَثُلُ فَكُلُ مُكُلُ لِهُمُّلِ: מַאָּע תַּנְיִם אָּמֶּר סְבִיבָּתִיכֶּם نمخكك تغمنك غمر نندر خك

בְּאַרְצְּכֶם וְהָוֹיִ לְכֶם לְאֵהְוֹיִה: מַּמֶּכֶם אֻּהָּר עוָלִידוּ עמְכֶם מָהָם הַקְּנִי יִמִּמִשְׁפַּהְהָם

לִי בְּפֶּרֶךְ: (ס) نَّمُلُعْمِ غَيْمَ خُعُنِي مِعِينَا لَيْكِ בַּבַבוּ שַּהְבַינוּ וּבַאָּבונכִם בַּדָּנַ * אַהַרִיכֶּם לְהָשֶׁת אֲהַוֹּה לְעֹלֶם %Ū¤ לבניבם

ደ¦∟: שוְאָב אֹפָּב אִן לִמֹפֿר מִאָּפַּּחַנוּ بظك غيابك خميا إنظرت خيرا וֹבָּי תַּשִּׁיג יַרְ וַּתְיִשְׁבַ מִּפָּׂרִ

אָבוֹר מִאָבוֹיו וֹלָאַבְנוּי ¾ אַבור למֹכְּר לֹאֹלְנִי שֹׁנִינִי בְּנִי בַּעִּר בַּאַנְבַּלוֹ פּוּנְעַנֹּא נְבֵי,

אָרַהְשָּׁמִינִר יָרָוֹ וְנִינִאָּכִי مَا مُعَالِدُ لَا مُعَالِمُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللّ אוֹ־דֹרְהׁוֹ אָוֹ בֶּן־דּּדוֹ וָגָאַלֶּנוּ אָוֹ־

> نظريا مَكٰديا لَمَحٰيا: הממוא גבסטבונכון מוצון ועבדה ואַממף דיהון לף מו

حُربا جُمِّناهُمُ: באַטוּכַרוּ בַּאַרַעָּכוּן וִיהוֹן טַלַנון יִמְזַּבְּמִיּטְבוּן ואַב מכוו טוָטַבוּא מֹבַלוּא

בַּלַמְיוּ: ינבר בַאַחוּהי לַא תִפַּלַח בַּיה יבַאָּבוי⊂ון MEXC ڂڿٙ؎ نظكلانا ĘĽĻĹ چندردبا التاناء) ÄΠĢĹΧ نتنفريا المالالالا 445,011

לַאַּבְׁמָאַ מִּנַּבְׁמִים נִּינְבָא: וווֹבּבּוֹ כַהְבֹע טִוּטִׁב בַּהֹפָּב אִוּ אַמָּוּ וְנִיהַמַּסְבַּוּ אָבווּדִּ אַמֵּיה וֹאֶבׁוּ עֹוַבְּוֹע זִגַ הְּנַגְ וַעִוּטִבּ

ליה תד מאַחוֹהי יפְּרְקנִיה:

בעלבים לביה ויהפבים: ופולנוע או מפווד בשווה או אַטִבוּטִי או בֿר אַטִבוּטִי

> their families that are with you, you, of them may ye buy, and of gnome n'uojos ob tedt eregnerte Moreover of the children of the bondmen and bondmaids. about you, of them shall ye buy have: of the nations that are round bondmaids, whom thou mayest And as for thy bondmen, and thy

which they have degotten in your

one over another, with rigour. children of Israel ye shall not rule, for ever; but over your brethren the them may ye take your bondmen you, to hold for a possession: of inheritance for your children after And ye may make them an

land; and they may be your

possession.

offshoot of a stranger's family, who is a settler with thee, or to the and sell himself unto the stranger brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy And if a stranger who is a settler

redeem him; redeemed; one of his brethren may after that he is sold he may be

he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may redeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

- ולא שבמוך גבול ארלכס, שסרי בסס אמרמי, לא ממיס כל נשמס: סוסרמני לא הְהַיֶּס כְּל נְשְׁמֶס (דבריס כ, מו), אלא מי ישמשני: מאח הגוים. סס יסיו לך לעבדים: אשר סביבחיכם. (++) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במס אשממש, בעבדי איני מושל, בזי אומום איני נומל, שהרי
- אלא אחס מוחר לקנוחו בעבד (קידושין סו:): מהם חקנו. אוחס חקנו: (P+) וגם מבני החישבים. שבאו מסביבומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אמר סאב, ואינו בכלל לא ממיס,
- שלה לרדות בפרך: סיס לו לכמוב וסנמלמס אומס לבניכס: והחבחלחם. כמו וסמחוקמס: איש באחיו. לסביא נשיא בעמו ומלך במשרמיו (אי) והחנחלחם אחם לבניכם. החיקו נהם לנחלה לנירך בניכם אחריכם ולא יחכן לפרש הנחילום לבניכם, שאם כן
- עלים, ולשאוד מים: וסו עכו"ס, כשקוא אומר לעקר, זה הנמכר לעצודה אלילים עלמה (שם כ. צ"מ עא.), להיוח לה שמש, ולא לאלהוח, אלא לחמוצ מיגרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מיגרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: משפחה גר. (ק+) יד גר וחושב. גרוסוא מושב, כתרגומו עַרָל מוּהָב, ומופו מוכי חושב. דרו וחושב עמך.
- (84) גאולה חהרי לו. מיד, אל מניחסו שֶׁיִּשְׁמַע:

שְּבֶּיר יִהְנֶה עִּמְּוּ: ממכבן במספר שָּנִים כּימֵי م جب قد هُلَا تَبَدِّم نُنَيْد قَوْلًا ببوح بم-جثد بونيدر بورجان نايات:

יַשָּׁיב גָאַלְהוֹ מִבֶּסֶר מִקְנָהוֹ: י אָם מִּוֹע בַבִּוֹע בַּמִּוֹנִם לְפִּוֹעֵוֹן

מִכֹסֹב וַבִינונו: GILŻILY

יַשְׁיִב אָת־גָּאָלְהָוּ: מִלְנִי עַיִּבֶּלְ וְשִׁמְּב_לְוִ כִּפָּׁוּ מִּלְּוּוּ ַנְאָם_טְהֶהָם נָהָאָר בַּהָּנִוֹם הַּגַ_

وبلأكاتين: ליה קפום שנוהי יחיב יח עד שַּקא דְיוֹבֵילָא וִיחַשִּׁיב וֹמֹוַ אֹמִטֹאַר בֹמִוֹּא

 כֹחֶבֹוֹ חֻׁלֵינִ בַּתְּלֵינִ וֹנִינִנִ הַמְּנִוּ בַּאַנִיר חֻלֵּא בַּחָלָא נְבִי הַמִּנִינִ

לא נפלח ביה בקשיו לעיין

בּמִּלַנִי עַיִּבֶּעְ עַוּאִ יִּבְּלָוּו מִּמִּוִי: יי נאם לא יגאל באלו וינאא ואם לא יהפרוק באלון וופוס

בְּאָשֹׁא בַּיוֹבִילָא בוא וּבְנוֹנִינִ

ڲڒڷڒڟ: אוקם מאָרֶץ מצְרָיִם אַנִי יְהַנֶּה ÄĒĪ. ÜΠ ※海口_口に対めば、 מפמיר ליבלי בנייישלאל על הבוים

المُحَالَحِيا: מאַבמא במאַבום אַלא מֹבֹבַּוּ אַנּוּן בַאַפּֿיקית וָתָהוֹ אָבוּ גולִו לַנוּ וֹמִּבָאָל מַּלְצוּוֹ

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁמַחֵוֹּה עְּלֵיהְ בֵּי אֲנֵי וְהֹוָה לְמִסְנֵּר עֵלִה אֲבִי אֵנָא יִי מֹמִּבְּיִנִי לְאִ עֹשְׁוֹנְ בֹּאַבֹּגֹרֶם סִיּנִגּא לָאִ עִשְׁנוּו בֹּאַבַּמֹרָוּן בא וּמֹבּּבֹע לַאֲ-שַׁלַוּמוּ לַכְּם וֹאָבוֹ וֹפֿמֹא לַא שַׁבֿוּמוּן לַכוּן וֹאָבוֹ לא עלשה לכם אלילם יפּסָל לא תעקריון לכון שְּעָּוֹן וְצִילִם

hired servant shall he be with him. of years; according to the time of a shall be according unto the number of jubilee; and the price of his sale sold himself to him unto the year bought him from the year that he And he shall reckon with him that

bought for. out of the money that he was back the price of his redemption sccording unto them he shall give If there be yet many years,

price of his redemption. unto his years shall he give back the shall reckon with him; according unto the year of jubilee, then he And if there remain but few years

with rigour over him in thy sight. 33 he be with him; he shall not rule As a servant hired year by year shall

children with him. in the year of jubilee, he, and his 54 of these means, then he shall go out And if he be not redeemed by any

land of Egypt: I am the Lord your whom I brought forth out of the 35 are servants; they are My servants For unto Me the children of Israel

your God. down unto it; for I am the LORD figured stone in your land, to bow or a pillar, neither shall ye place any shall ye rear you up a graven image, Xe shall make you no idols, neither

וסיס כפף ממכרו במפפר שניס: – כימי שכיר יהיה שמו. משבון סמגיע לכל שנס ושנס ימשוב כאלו נשכר שמו כל שנס שקנה הנכרי עבודה שנה במנה, ואם שהה זה אללו המש שנים ובא ליגאל ינכה לו המשה מנים, וימן לו העבד מ"ו מנים, וזהו בחשבון לפי המגיע בכל שוה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אה היו עשריה שנה משנמכר עד היובל וקנאו בעשרים מנה, נמלא ו בנכרי שמחם ידך סכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא עליו בעקיפין, מפני מלול סשס (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל ידקדק (50) עד שנת היובל. שהריכל עלמולה קוהו הלהלעובדו עד היובל, שהריביובל יצה, כמו שוהתרלמטה, וְיָבֶה בָשְׁנַת הַיֹּבֶל,

(IE) אם עוד רבות בשנים. עד סיונל: לפיהן. הכל כמו שפירשמי: במנס, וינכס לו:

(33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרולמס רולס:

(44) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל בטט (קידוטין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי חייב במזונות

(33) כי לי בני ישראל עבדים. שמרי קודס: אני ה' אלהיכם. כל המשענדן מלממה, כהלו משענדן מלמעלה: בניו (קידושין כב.))

הירָאוּ אֲנֵי יְהֹוֶה: (פּ) adidia

אָלָא גַלָ: ילבית מקדשי ההוו דובליו וָת יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי תַּשָּרוּוּ

LORD. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftarah is Jeremiah 32:6 - 32:27 on page 158.

ים אָלֶם: מַּמְּגַעָם אָלֶם:

نفديا نتخجها ئنديا: במלמי אם ב'ב'ב'פללי. שב"בי ואט מגועו. אם ב'צ'ומו שביבו ונים פעונו.

My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

produce, and the trees of the field

then I will give your rains in their

4 season, and the land shall yield her

خالًا: בַּאַבֶּא יִבוּלְטִי וְמֵּא בַּמְּבֵינו יִטוּ וְנִיטוּן אַבְּנִא מַלְלְטִי וֹאֵילָן וֹנִעַעָּי נְאָמֵיכֶם בַּאַמָּעָם וֹנִעָּנָר וֹאָמֵין

עקלא ימין אָבָּיה: מטביכון בְּעָּדְנְהוֹן

land safely. have enough, and dwell in your and ye shall eat your bread until ye shall reach unto the sowing time; unto the vintage, and the vintage And your threshing shall reach

shall yield their fruit.

בַּאַבְאַבְים: كِيَامُونُ لِي كِي خِلِي خِلْ الْمِي خِلْقُ لِمِي الْمِي خِلْمُ لِمِي الْمِي خِلْقُ لِمِي الْمِي خِلْقُ الْمِي ובֹאור ושְּׁינ אָטַ־זְגָרע נִאָּכַלְטֵּם

تَكُدُدُد!: لنفحنا كدننغا 八さな付 لتدخدنا להמכון ולַמְּפָא וֹמְנַת לְאָפּוָעָר בַּר لْنَاهِٰرِ رُكُٰتِ لَٰنِهِ \$نَا فَجُنِا لِنَمْلَمَ ذُحِياً لِنَهُمَ رَفَهُ

through your land. land, neither shall the sword go cause evil beasts to cease out of the shall make you afraid; and I will and ye shall lie down, and none And I will give peace in the land,

ĖĀĻĀČO: מו בּהַמֹא מוֹ אַנֹהֹא וּוֹבַמֹהֹלָנִי בַּהָמֹא מוֹ אַנֹהֹא וּוֹבַמֹהֹלְנִוּ ְוְאֵין מִחֲרָיִר וְהִשְׁבַּהְיִי חַיְּהְ רְעִי וְלֵית דְּמִנִּיד וַאֲּבַפֵּיל חַיְּהָא لْزُنَانَا، هُرِيَ خُغُدًا بِهُرَدُنُاتِ لَعُنَا هُرُمُه خَمَلَمُه لَنهُدِيا

לעובלא לא וגיון פֿאָנגרכון:

מן המקדש (מגילה כב.): ברלפת אבניס: - להשתחות עליה. אפילו לשמיס, לפי שהשתחואה בפשומ ידיס ורגלים היא, ואמרה מורה לעשות כן, מוך דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיח. לשון כמוי, כמו וְשַׁפְּמִי כַפִּי (שמות לג, כב), שמכתין הקרקע שם ביסו, לא חור בו, סוף לוס ברבים, כל אלו סאסרונים קשום מן סראשונים, לא חור בו, סוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא וכי ממכור ממכר, (מס כמיב ביס או קנס מיד וגו' דבר סנקנס מיד ליד)לא חור בו, שוף מוכר אחוחו, לא חור בו, שוף מוכר סללו נאמרו על ספדר, בממלס סוסיר על סשביעית, ואס ממד ממון ונחשד על סשביעית, סופו למכור מעלעליו, לכך סמך לס, עבודם אלילים אף אני כמומו, סואיל ורבי מחלל שבח אף אני כמומו, לכך נאמרו מקראום הללו (מ"כ פרק ע, ו). ואף הפרשיום (I) לא חששו לכם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, שלם יממר סומיל ורבי מגלס שריום אף מני כמומו, סומיל ורבי עובד

(ג) אני ה׳. יאמן לשלס שכר:

- אס צמקומי, מלכו שמסיו עמליס צמורס: ואח מצוחי חשמרו. הוו עמליס צמורה על מות לשמור ולקייס, כמו שואת (3) אם בחקתי תלבו. יכול ום קיום המלומ, כשהוא אומר ואת מלומי משמרו הרי קיום המלות אמור, הא מה אני מקיים
- ועץ השדה. קו לילני מרק, ועמידין לעצות פירות (מ"כ צס ו): (+) בעחם. נשעס שלין דרך בני לדס לללח, כגון (בלילי רביעיח. רש"י ישן) בלילי שבחוח (חעניח כג. ח"כ פרק ל, ל): (דבריס ה, ה) ולְמַדְמָּס הُמָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס:
- ואכלתם לחמכם לשבע. אוכל קמעא, והוא ממברך במעיו (שם ז): (כ) והשיג לכם דיש את בציר. מיסא סדים מרובה, ואחם עמוקים צו עד סגליר, וצגליר מעמקו עד שעת הורע:
- מכאן שסשלום שקול כנגד סכל, וכן סוא אומר עושה שלום ובורא את סכל: וחרב לא חעבר בארצכם. אין לריך לומר (6) ונחחי שלום. שמא מאמרו סרי מאכל וסרי משמס, אס אין שלוס אין כלוס, מלמוד לומר אמר כל ואמ ונממי שלוס בארך,

خفترة كثاثت ל ונבשטם אַנבוכים ווֹשֹלוּ וֹנוֹבּבּוּן זֹנִי בּהֹבִּי, בּבַבּוּכִין

אָנֹבׁנכֹם לִפַּננכֹם בְּשֶׁבֶבי מפט בבבר יריפו וְנְפְּלֵוּ וּמְאָרְ מִנְּכִוּן לְנִבּוּמָא יִעְּיִר ألله نرجو تاظهد ترغد بترغد الزلاه المؤحرا ياظهم كرفغد

בווטו אַטַבּם: أينا قرير المُعَادِّة المُعَادِينَ المُعَادِم المُعَدِم المُعَادِم المُعَادِم المُعَادِم المُعَادِم المُعَادِم المُعَدِم المُعَادِم المُعادِم المُعَادِمِ

(ממישי) הְרָשׁ הוֹצִיאוּ: שלישי

نائمْ لِقَمْد الْفَارُاتِ: יי וֹנִעַעָּר מִמְּבֹּנִר בַּעוַבַבְּעָם וֹלְאָר וֹאָעָרוֹ מִמְּבַּנִר בּתִּבַוּוּ וֹלָאִי

לֶּהֶם:

انظريا كلمرحبا كبلكه:

كَلُمْرِدِيا كُلِلْدُهِ: נופלון בעל FÇÇICİ

זמכון וֹאַפֿום זֹט פֿוֹמִו הֹמֶּכוּן: بْقْدْرْنْد אُكِرْدُە لْيَافْدُرْنْد אُكْرُوه لْאُنْفَدْد خُدْرَفْد. كِيْرَمْجُه

ننقدل: נהטולא מן בבם אַטֿעֿד מּטובא

<u>וֹבְשׁיל מִימָּבוּ וֹשְׁכוּוֹ:</u>

« لِمَرْبَوَدُ فِي خِوَادِكُم المَرِيْنِ، الْهِفِدِ، هُجِبَوْنِ فِيدِرَا لِهُبَيْر

In you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among

and ye shall bring forth the old

And ye shall eat old store long kept,

multiply you; and will establish My

enemies shall fall before you by the

spall chase ten thousand; and your 8 hundred, and a hundred of you

and they shall fall before you by the

And ye shall chase your enemies,

And five of you shall chase a

And I will have respect unto you,

from before the new.

covenant with you.

9 and make you fruitful, and

And I will walk among you, and

people.

שלא יבאו למלחמה, אלא אפילו לעבור דרך ארצכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג):

(√) לפניכם לחרב. מים נמרנ רעסו (מס):

אם המורה, למרובים העושין את המורה (שם): - ונפלר איביכם וגוי. שיהיו נופלין לפניכה, שלא כדרך הארך: מרובה, על שם ריבוי, וזה הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר ורו'. ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין נכ"ו, שמלה רבבה סובל בי פירושים, פירוש הי עשרה הלפים, ועל זה מקשה רש"י זכי כך הוה ההשבון, ופירוש בי, רבבה מספר סיס לריך לסמחיל, ומס מעס פמח, שגס כן כפל ועיין שס בישובס, וכאן גראס לפרש למורי סגאון סמופלג מוסר"ר משס חריף כך סוא המשבון והלא לא היה לריך לומר, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים ומשוביהם בלשון רש"י בפרשת בראשית, לא המשבון, והלא לא היה לריך לומר אלא ומאה מכה שני אלפים ירדופו, (יש מדקדקים צלשון רש"י שהוא כמו כפל ואריכום וכי (8) ורדפו מכם. מן סמלשים שבכס, ולה מן סגצורים שבכס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי כך סוה

אחכם. ברים מדשס, לא כברים סראשונס שספרמס אומס, אלא ברים מדשס שלא מופר, שנאמר וְכָרָמִּי אָם בַּים יִשְׁרָמֵל וְאָם ב, ס): והפריחי אחכם. נפריס ורביס (שס ס): והרביחי אחכם. נקומס וקופס (שס): והקימחי אח בריחי (9) ופניחי אליכם. מפנה מכל עמקי לעלם עכרכם. מעל למה הדבר דומה, למלך עעכר פועלים וכוי, כדמימה במ"כ (פרק

(שס פרק ג, א ב"ב לא:): - וישן מפני חדש חוציאו. שיסיו הגרנום מלאום מדש והאולרום מלאום ישן, ולריכים אם סלפנום (10) ואכלחם ישן נושן. ספירום יסיו משחמרין ומובים להחיישן, שיהה ישן הנושן של שלש שנים יפה להרול משל השחקד בּימ יִסוּדָס בִּרִימ מַדַשְׁסָ (ירמיס לֹח, ל־לח), לֹח לַבִּרִימ וגו' (מ"כ שם):

מן פו מנים שלם יקוב סעור: כמו פִּי שֶׁם נִגְשַׁל מְגֵן גָּבּוֹרִים (שמוחל־ב חֹ, כחֹ), לחׁ קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּמֵלֶב מבושל כדי להחליק מעליו מכח (II) ונחחי משכני. וה בים המקדש: ולא חגעל נפשי. אין רוחי קלה בכם. כל געילה לשון פליעם דבר הבלוע בדבר, באולרות למקום אתר, לתת התדש לתוכן:

לומר והיימי לכם לאלהים: (בו) והחהלכחי בחוככם. אמייל שמכס בגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודשועים ממני, יכול לא מיראו ממני, מלמוד

לוְמְמִיוּת: (פּ) מְמָּנו הֹלַלְבֶּם וֹאִנִלֵּב מְבְיִנִ לְבֶּיִם מְּבְּבִינִם נְאָמִּבְּרִ מִלְּמִבִּינִ לְבִיוָן מַּבְּיֵנוֹ וְמַבּרִית מייכנמול הוֹצָאָתִי אָתְכָם מַאֲרֶץ מִצְּרַיִם

אָת בְּלְ־הַמִּצְּוָֹת הָאֵלֶה: tı וֹאִם_לָאִ טִהְּמִׁמֹּנִ לִי, וֹלָאִ טַהַּהְּנִּיּ

\$U_~~+~~_نار: אַמַבבֿלַבְמָצִוּעָהָ לְעַפַּבַבַּ مفقة فلألم تغفظ كخرفا וֹאִם_בֹּטַׁמְעָּנִ, טַמְאָָסִ, וֹאָם אָעַ

לְנִילְ זַנְהְבָּם וֹאָכֹלְנִינִ אָנְבִּיכֶם: מונום ומבולט לפה וובגטם השַׁמָפָת וָאָת־הַקּדָּחַת מְכַלִּוֹת or lidedly, az.co edzi, su_ 投資は17岁に

نتفقه نقرا_بيك غنقه: אַנְבֵּיכֶם נְרָרָוּ בְּכָם מֶּנְאֵיכָם ائنتي، خزر خذِه انتخفاه حخزر

> לור עליניא מוכון ודברית ئنديا *TTCit

בלא לממבר יה כל פקורי ביני הנהמין בדיל נאם כֹלוֹמִו שַׁלוּגוּן נאָם זַע للهجرا: וֹלָא טַהַּבַּׁרוּן יָהַ כָּלְ פַּקּוֹרַיָּא

נאם לא טפלגוו למומני

ختركته تنقحبا نتخديت aitı ıdedi tem idil מַלַיכוֹן בַיהוּלְהַא אַר אַנָא אַמַבוּע הַאַ לַכוּן לאַמְּלוּוּשׁכוּוּ זִשׁ עוֹמִוּ:

לכון שְּׂנְאֵיכוּן וְתִּלְּבְיוֹ וְבִית שבם בהבי הבביכון וירדון נאטון בולנו לכנן נטטלבון

בּהְּבֶׁי בְּבָבִיכוּן:

you go upright. the bars of your yoke, and made their bondmen; and I have broken of Egypt, that ye should not be brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

commandments; and will not do all these But if ye will not hearken unto Me,

My covenant; all My commandments, but break ordinances, so that ye will not do and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

seed in vain, for your enemies shall to languish; and ye shall sow your make the eyes to fail, and the soul consumption and fever, that shall appoint terror over you, even I also will do this unto you: I will

none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall 17 and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

מוֹמֵרוֹם וּמִמוֹם (ירמיס כו, ב), קביליי"ה בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופס: נסיס גדולים: - משח. כמין יסד בשני ראשי העול המעכבים המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו עַשַּׁה לָךְּ (13) אבי הי אלהיכם. כדלי אני שמאמינו בי שאני יכול לעשות כל אלה, שהרי הולאתי אתכה מארץ מלריס, ועשיתי לכם

מבירות (מ"כ פרשמת ב, ג): וְמַשֶּׁמְיִס לַס' מְמֹדׁר (שֹס יג, יג), מכיריס חֿת רצונס וממכווניס למרוד צו: רלא העשו. משלח מלמדו, לה מעשו, הרי שמי . אֿמ רבונו וממכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גַּבֹר צַיַדְ לְפָּנֵי ס' (ברמֿשים י, ש), שמכירו וממכוין למרוד בו, וכן במנשי מדוס בְשִּיס יסרי קיוס מנות אמור, סא מס אני מקייס ואס לא משמעו לי, לסיות עמליס בתורס. ומס מלמוד לומר לי, אין לי אלא זס סמכיר (14) ואם לא חשמעו לי. לסיום עמלים במורה, ולדעת מדרש הכמים. יכול לקיום סמלות, כשסות לומר ולה מעשו וגוי

באחרים העושים, שווא את החכמים, מונע את האחרים, כופר במנות, כופר בעיקר: אח בריחי. כופר בעיקר. סרי שבע עבירום, סראשונס גוררם סשניס, וכן עד סשביעים, ואלו סן, לא למד, ולא עשס, מואם אם אחרים מעשום: אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך ואמר את כל מצומי, ולא ואמר את כל המנום: לחפרכם (PI) ואם בחקחי המאסו. מואם נאמרים העושים: משפטי הגעל נפשכם. שווא המלמים: לבלחי עשוח. מווע

מלממ, ומכלוסו מויציכם: משפחחו במוחו. כל חאוה שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: - וזרעחם לריק. - חורעו ולא חלמח, ואם לב, כב): -- מכלות עינים ומדיבת נפש. העינים לופות וכלות לראות שֶּבֶּקל וְיַרֶפֶּחֹ, ומוף שלא ירפא, וידאבו הנפשות של שסיקלס נפיסמו ומכלים פניו ועופס: - קדחת. מולי שמקדים את סגוף ומסממו ומבעירו, כמו פִי מֵשׁ מֶדְמֶס בְּעַפִּי (דבריס (16) והפקדחי עליכם. ולוימי עליכס: שהפה. מולי שמשחף אם הצשר, אופולי"ש גלע"ו, (געשוואלען) דומה לנפוח

עַל־חַמאָהַיכֶּם: أنْعَظْفَر خُرَفَلُك هُنْجُه شِحْم خِمْنَظِد، نُعْبِعَنَا خَمْلَة، نُفْحِياً וֹאָם הַגַּאְבֶּנִי לָאָ טַהְּמֹתֹה לָגִ וֹאִם הַּגַ אִבָּגוֹ לָא טַבַּבֹּנְוּן

שְׁבַע עַל חוֹבֵיכוֹן:

your sins. chastise you seven times more for 18 things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

אַבְעָבֶם כַּנָּחַשְּׁהַ: וְאַבּוֹטֹי אָטַ־וֹּאָוֹן הֹוֹכִים וֹלִטַטֹּי

כּוֹשׁא מִלְמָהֶּבַּע מהבא נאבלא בהחומיכון زير قطرفا ختلائم ملاهناته וּאָטוּן וָת מְּמָּוֹא בַּמְלָוּיכוּן נאטבר יח יקר הוקפכיו

as iron, and your earth as brass. power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

رلا بها هدانه אַרְצָּכֶם אָת יְבוּלְה וְעֵיץ הְאָהֶץ הִמִּין אַרַעְּכוֹן יָה עַלֹלְהַה " וֹעָם לְנִׁגע פִּוֹבְיֹט וֹלְאַ עִעָּוֹ וּיִסִּוּ לְנִגִּלֵנִי נוּגְלְכִוּן וֹלְאַ

וֹאִגְלוֹ ווֹלֵלְאִ לָאִ וֹשִׁוֹ אָבָּוֹעִיּ

of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees 20 vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

אחכם. מבלי כמ: וכן סוא אומר וַ אַשֶׁר אָכְלוּ אָמָר עַמִּין עוֹכְס מִעֲלֵיסֶס סִפְּאָימוּוגו' (מיכס ג, ג. מ"כ שס): ונסחם. מפני אימה: ואין רודף ג), וַיַּמַנוּ שֲלֵיקֶס וַיִּשְְׁמִימוּ מֻׁמ יְבוּל סְמְבֶן (שס ד), מֿבל בשעה שמעמיד עליכס מכס ובכס הס מחפשים אחר המעמוניות שלכס, עומדים על ישראל אינס מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וְבְּיֶב אָם וְבַע יִשְׁרָבֵל וְעָלֶה מִדְיָן וַשְּמֶלֵק וּבְּגֵי קֶדֶם וגוי (שופמים ו, (מ"כ פרק ד, ס): ורדו בכם שנאיכם. שליני מעמיד שונאיס אלא מכס ובכס, שבשעה שאומות העולם עובדי אלילים ועוסק אני עמכס לרעה: - ונגפהם לפני איביכם. שיהא המוח הורג אחכם מבפנים, ובעלי קבָבָיכוֹן מקיפין אחכם מבחוץ בכם. כמו שנאמר במובה ופנימי אליכה, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי מדבר, שאמה עמל בהם ומגדלן, והמעא בא ומכלה אומם, שואמר שַׁשֶׁר מָפַּהָפִּי וְרָבִּיִהִי מֹיְבִי כָּלֶּם (אֹיכה ב, כב): 🌐 ונוחחי פני מבואה לימי המצור, ושבפנים ממים ברעב שלא לקטו מבואה אשמקד. ד"א וזרעמם לריק זרעכם, כנגד הבנים והבנות הכמוב ו מוכלים, ומס מ"ל ומכלוסו מויביכס, סמ כינד, ווכעס שנס כמשונס, ומינס מנמחם, שנס שניס מנמחם ומויבים במיס ומולמים קבוריס שימיס, קלמוד לומר ומדיבות נפש: - וזרעחם לריק זרעכם. זורעס ולינס מלמתת, ומעתה מה לויביכה בליס או עסיס שהוא מקדים וסבור הוא בעלמו שימיה, חלמוד לומר מכלום עינים, או הוא אינו סבור בעלמו שימיה אבל אחרים מלמוד לומכ שמפת, שהוא נשמף, או עמים שהוא נשמף אבל נומ ואינו מקדית, מלמוד לומכ ואם הקדמת, מלמד שהוא מקדית, סמבסלם אם סבריום, ואיוו, זו מכם מומן: אח השחפח. יש לך אדם שסוא חולס ומועל במעס אבל בשרו שמור עליו, עליכם. עיסיו המכום פוקדום המכם מוו לוו, עד שהרהשונה פקודה הללכם, הביה החבת והסמכנה לה: בהלה. מכה מפרשה זו (פרק ד): אף אני אעשה זאח. איני מדבר אלא באף, וכן שַׁף שַׁנִי מַבֶּן שָּמָס בְּקֶרִי (פּפוק מא): והפקדתי (קו) ונחחי פני. פולי שלי, פונה לוי מכל עמקי להרע לכס: ורדו בכם שנאיכם. כמשמעו, ישלמו בכה. לגדת מ"כ

- על ז' סעבירום סאמורוח למעלה (מ"ר פרק ה, א): (18) ואם עד אלה. ואס בעוד אלכ לא השמעו: ויספתי. עוד יקורין אחרים: שבע על המאחיכם. שבע פורעניות
- מויעה, והיא מאבדת פירומיה: פירומים, אבל כאן סשמים לא יסיו מזיעין כדרך שאין הברול מזיע, ויסא חורב בעולם, והארך חסא מזיעה כדרך שהנחשת (דברים כח, כג), שיהיו השמים מזיעין כדרך שהנחשח מזיעה, והארך אינה מזיעה כדרך שאין הברול מזיע, והיא משמרח ונחתי את שמיכם כברול ואת ארצכם כנחשה. זו קשס משל משס ששס סוף פומל וְמָיִּ שְׁמֶיּךְ מַשֶׁל עַל כֹפְשָׁךְ נְמִשֶׁמ וּגוּ' (19) ושברתי את גאון עוכם. זה בים המקדש, וכן הוא אומר הנני מחלל אם מקדשי גאון עוזכה (יחוקאל כד, כא):
- מפרה מִשְׁיר פּירומיו, הרי שמי קללומ, ויש אן שצע פורעניומ: לקוי, שלא ימניט פירומיו בשעת התנטה (שם): - לא יחן. משמש למעלה ולמטה, אעץ ואפרי: - לא יחן פריו. כשהוא שס ד): ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאמס מוביל לס בשעת סורע (שס): ועץ הארץ. אפילו מן סארן יסא ומלקס אומו אין בכך כלוס, אבל אדס שעמל ומרש וזרע ונכש וכסמ ועדר ובא שדפון ומלקס אומו, הרי שניו של זה קהום (מ"כ (OS) וחם לריק כחכם. הרי אדם שלא עמל שלא הרש שלא ורע שלא נכש שלא כפח שלא עדר וצשעה הקליר בא שדפון

מבע בְחַמּאַהַיבֶּם: וֹאִם_שֹׁלְכֹוּ מֹמִּי, לְּנִוּ וֹלְאָ עאָבוּ

שְׁבַע בְּחוֹבֵיכוֹן: נאוסיף לְאֵיתְאָה עַּבִּיכוֹן מַחָא וֹלֵא שִׁיבוּוֹ לַלַבָּלָא לָמִימִנִי נאם טַבירו בדער בַּקשׁיוּ

upon you according to your sins. will bring seven times more plagues 21 and will not hearken unto Me; I And if ye walk contrary unto Me,

ĿĹĊſĊ□: וְהְמְּצִישְׁה ÄŮĈŒ للأخلينكلا ľợĊĽĽ عد لَاشِلَال בוֹיַם בוּא

וְנְשָׁמֵנִ אֵנְרְחָהְכִּוֹן: להגבכון ועזהב זטכון וואבזן ושטפגל וטכון וטמוגו וט נאָשִׁלַח בְּכוֹן וָת חַוַּת בְּרָא

become desolate. number; and your ways shall cattle, and make you few in your children, and destroy your among you, which shall rob you of And I will send the beast of the field

נְנַבְלַנֵּם מִמָּג צָבוּג:

בַלַמָּגו: خقيظك לְאָ טֹוֹסֹבׁוּ לְיְׁ וֹאֵם בֹּאִכָּוּן לָאִ טִטַּבוּנִוּ

will walk contrary unto Me; will not be corrected unto Me, but And if in spite of these things ye

על־חַמאָהַיכֶּם: וְעִבּׁנִעַּׁנְ אַעַבְּעָּרְ נִּם אָנִּנְ אֶבְעָּה נִאָּלְעַנְּנִעָּבְעָּנִּעָּ וֹנִיבְלְכֹּעָּׁוֹ אַנְּבַאָּנָוֹ הֹמִּכֹּם בֹּצְוֹנוֹ וֹאָנִינַ אַנְּ אָנֹא הֹמִכְוּן בַּבַּהָוּוֹ

ىلىڭىدىل:

seven times for your sins. you; and I will smite you, even I, then will I also walk contrary unto

מְבוּכִים וֹמִבְּטִטֹּוּ בְּבָּב בַּעַנְכַבָּם

أباليتوادا أنانحتها ヹゟ゙ヹ゙゙゙゙゚゠゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゠゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚ヹゖ゚゙゚゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚ פורענוקא حرت LiùGLaul خززحدا 421611 ドムダイイ

enemy. delivered into the hand of the among you; and ye shall be cities; and I will send the pestilence gathered together within your 25 the coverant; and ye shall be That shall execute the vengeance of ,noy noqu brows a gnird lliw I bnA

לבס לסמנע מסמקרב אלי: שבע כחשאחיכם. שבע פורעניים אחרים במספר שבע כהמאחיכם: מניעס, וכן שֹׁמַר בַגְּלֶךְ (משלי כס, יו), וכן יְמַר רוּמַ (משלי יו, כו), וקרוב לשון וה למרגומו של אונקלום, לשון קושי, שמקשים (23) ואם חלכו עמי קרי. רצומינו אמרו עראי, צמקרה, שאינו אלא לפרקים, כן מלכו עראי גמצות. ומנחס פירש לשון

ונשמו: שבילים גדולים ושבילים קטנים, סרי שבע פורעניוח, שן בסמס, ושן מיס, חמח ווחלי עפר, ושכלה, וסכריחה, וסמעיטה, ושכלה אחכם. אלו הקמניס: והכריחה אח בהמחכם. מנחון: והמעיטה אחכם. מנפניס: ונשמו דרכיכם. (שם), מה אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר היו שנים בארך ישראל, חמור נושך וממימ, ערוד נושך וממימ: מלמוד לומר וָשֶׁן בְּהֵמֹת הַשַׁעַּלְתַּסְ (דבריס לב, כד), הרי שמיס, ומנין שמהא ממימה בנשיכתה, מלמוד לומר עַס הַמַמ וֹהָלֵי עָפְר (בב) והשלחתי. לשון גירוי: ושכלה אחכם. אין לי אלא מיס משכלם שדרכס ברך, בסמס שאין דרכס ברך מנין,

(33) לא תוסרו לי. לשוצ אלי:

מולימים אם המח לקברו נחנים ביד אויב: ושלחתי דבר בתוככם. וע"י קדֶבֶר, ונממס ביד האויביס הלריס עליכס, לפי שאין מליניס את המת בירושליס, וכשהס אשר עברחם. כל הבאת חרב שבמקרא, היא מלחמת חיילות אויבים: ונאספחם. מן החוץ אל מוך הערים מפני המלור: (25) נקם בריח. ויש נקס שלינו בברים, כדרך שלר נקמום, וזהו סמוי עיניו של לדקיהו. דבר לחר נקס ברים, נקמח בריםי

ַנֹאַבֹּלִטִּׁם וֹלַאָ טַמִּׁלֶּמנּ: (o) אַטְׁב ְ נְׁנִימָּהְבִּוּ לְטִׁמְבֵּם בַּמִּמְלֵּלְ בְּּנִינִיאָ עַב וֹנִיִּיבוּוֹ לְטִּמְבוּוֹ or מַּמֶּר נְשִׁים לַטְהָּבֶּׁם בְּתַּבָּּוּר וְיִיפְּּיָן שִׁמְּר נְשִׁין לְחָקְים בּתַבָּּוּר וְיִיפְּיָן בְּשָׁבְרֵר לְכָם מַמֵּח־לֶּחֶם וְאָפֿוּ בּרְאָהָבּר לְכוֹן סְעֵּיד מֵיכְלָא

נְנִיבְלְנִים מִמֶּי בַּצְינִי: ע וֹאָם בּוְאָט לָאִ טִהְּמִׁמֹּנִ לָיִ וֹאִם בֹּבִא לָא טַׁפֿבּׁלְנִּוֹ לְמִּימִבִּיִּ

עַל־חַשֹּאָהֵיכֶם: נופבט, אַטַבְּם אַנַּאָנוּ, מֻבַּת נֹאָבַנּוּ נִטַבְון אַנַאַמָּבַת הַּכְ لْتُحْرَفُنْ مَقْدُه حَتَامَتِكَ لِذِي يَكُتُكُ مَقْدِياً خَتَعَيْكًا لِذِي

בניויקם האכלו: ⁶² [אֶׁכֹּלְשֵׁׁם בֹּהָּג בֹּנִיכֵּם וּבֹהָּג וֹשִׁיבֹלְוּוֹ בַּסֹּג בֹּנִיכִוּן וּבַסֹּג

ندردرد لألأذ لا تظهر هناكه: אֶנוַ_פֹּנִנַ,כֶּם ه لْكَارُلُونِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ لِيَانُونُونِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ فَيْدِيرِيا لِمُعْلِينَ الْمُعْلِينِ فَيْدِيرِيا

אָבְיהַ בְּבֶיהַ נִיחְהַבֶּם: נְנַיְמִּמִנְעִי. אָעַ־מִלֵּדִּמִּגְכָם וֹלָא אָת־עֶּרִיכֶּם חְרְבְּׁה וֹאָמֵין יָת קרְנִיכוֹן חְרְבָּא

מְּבֶּׁיִםְ אָּוֹבִיכְּם עַיְּהָבִּים בַּשׁי: 🕫 ប្រើសុល្ហា ន៍ពី និយ្យជំនុំប្រឹង្គ្រីសុល្យា នៅនារ ន៍ព័ន្ធ បែ និងស្តែ នៃក្សា

> השבעון: けれいさんべん نكرخزا

יניברו בדעי בששיי:

בְּנְהָכִין הֵיכְלוּן:

מומבו זשכון: אַט_פֿמִטַנכֿם נאָהָגג נע פֿמטַכון נאַפגע נע

מַלְ-פַּנְרֵי עַלְ פַּנְּוּר שְׁעַנְּוָלְכִוֹן וִירַחֵיק

shall abhor you. carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the 30 and cut down your sun-pillars, and And I will destroy your high places,

daughters shall ye eat.

sons, and the flesh of your

seven times for your sins.

contrary unto Me;

27 hearken unto Me, but walk

And if ye will not for all this

shall eat, and not be satisfied.

your bread again by weight; and ye one oven, and they shall deliver

26 ten women shall bake your bread in

When I break your staff of bread,

And ye shall eat the flesh of your

in fury; and I also will chastise you

then I will walk contrary unto you

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the 31 and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

dwell therein shall be astonished at 32 desolation; and your enemies that oni basl oting the land into

לינם מן סמנין **שסי**ם סמרב: מארה במוך המעים בלחם. הריז'פורעניות, חרב, מלור, דבר, שבר מעה לחם, חושר עלים, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם נרקבת ונעשית פת נפולס ומשתברת בתנור, וסן יושבות ושוקלות את סשברים לתלקס ביניסס: ואכלחם ולא חשבעו. זס וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממוקר עליס: והשיבו לחמכם במשקל. שמסל סמצולס (as) מטה לחם. לעון מעטן, כמו מַמַּס טוֹ (ירמיס מח, יו): בשברי לכם מטה לחם. השניר לכס כל מסעד הוכל,

הלב בהל. בלביכון בוטבון

בוֹתוֹא

ואָבּבּי וֹט מִלְּבְּשָׁתְּכִוּן וֹלָא

בוגאטכנן:

ぶさばん

וגעלה נפשר אחכם. זס מילוק שכינס (מ"כ פרקו, ד): ממניס: ונחחי אח פגריכם. קפוקי רעצ היו, ומולילים ירלחם מחיקם ומנשקים לוחם, וכרסו נצקעם ונופל עליה: (36) במחיכם. מגְּבְּלִיסׁ וּבְּבְנִיוֹם: חמניכם. מין ענידם אליליס שמעמידין על סגגום, ועל שם שמעמידין בחמס קרויין

סגדודיום, ולה הרים קרבנום, סרי שבע: יפלו החמנים שבראשי הגגוח ויכרחו, ונחחי את פגריכם וגו' הרי שלש, שלוק שכינה ארבע, חכדן ערים, שממון מקדש מן פורעניום, אבילה בשר בניס ובנום, והשמדה במוח הרי שהים, כרייהה המניס אין כאן פורענום אלא על ידי השמדה הבירניוה סא מס אני מקיים וסשימותי את מקדשיכם מן שַגְּדוּדִיוֹת, שיירות של ישראל שסיו מתקדשות ונועדות לבא שם. סרי שבע מקיים מרבה, מעובר ושב: - והשימוחי את מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כשהוא אומר ולא ארים הרי קרבנות אמוריס, (וצ) ונחחי אח עריכם חרבה. יכול מאדס, כשסוא אומר והשימותי אני את שריכם חרבה. יכול מאדס, כשסוא אומר והשימותי אני את שריכם

מְּמְמָׁע וֹמְבוּכֵם וֹעַוֹּוּ עַבְרָבִּי אַבוֹבוכֶם בַוֹבׁר וְבִּוֹנִיב אַבֹּלֵכִם וְאֶטְכֶם אֱזָבֶת בַּגּוֹיִם וַהַרִילִתָּי

וְבִוֹבְאָנו אָנו_מַּבְּנוּטִיּוּבִי: אַנְבֵּיכַם אָז הִשְּׁבָּת הָאָבֶּן رَحْمُ إِيْرٌ، رَاهُوْنَا إِيْمِيْنَا جِيْرُامُ

בְּמִבְעַבְים מָבֶּינִי אַמָּר לאַ־שְּׁבְּתָה בְּשִּׁבָּת בְּשִּׁבָּת בַּשְׁבַּת בַּשְׁבַּת בַּשְׁבַּת בַּשְׁבַּת בַּשְׁבַּת

אַטָּם צֿוִג הַבֶּע נֹבְּל וֹנָסַׁוּ הִוֹּסַעַ $_{9\epsilon}$ خَرْحُرُه خَمَادُمُ لا λ نَّتَاتُه الْمَثَالُة ^{9} نتنهٰغٰدُ،ם خُجُם نتحُعن، وثِلْ

> בּעוֹבבּא יִנִינוֹ אַנַּמֹכוּן גַּגוֹא

شَٰظِمَٰكِٰ: על אבולא לעבות בים בּאָרַע בַעַלִי דְבָבַיכוֹן בַּכֵין כל יומין דצדיצת וצתון אַן הַרְצֶּה הַאְּבֶּץ אָת־שַּׁבְּתֹהֶיהָ בְּבֶּיוֹ הַרְעֵי אַרְעָא יָת שְׁמִשַּהָא

בויתיון יהביו עלה: יְקְא שְׁמַמַּנ בִּשְׁמִּמֵּיכּוֹן כַּ*ד* שׁמְּבְּע אָנו כֹּל יוֹמִין דִּצְּדִיאַת תַּשְׁמֵים יָת

انظريا لربه لائتياء: מופא השבוף ויגורקון מענר בּשְּׂנֹאָיבוּוֹ וֹנִרְדּוֹף יַתְּבוֹלוֹ קַל שׁבֹּבֹא בֹּלַבַּעוּוֹ בכון

> be a waste. be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall 33 nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her

.ii noqu not in your sabbaths, when ye dwelt 35 have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall

shall fall when none pursueth. one fleeth from the sword, and they very find a figure sword, and they chase them; and they shall flee, as and the sound of a driven leaf shall 36 heart in the lands of their enemies; I will send a faintness into their And as for them that are left of you,

- (28) והשמחי אני אח הארץ. זו מדס מונס לישראל שלא ימולה סאויניס נחת רות בארלס, שמסא שוממס מיושניס:
- מין כרמו ובימו מרביס, כך שנויס במ"כ (פרק ז, מ): לשוב למוכס, וממוך כך עכיכס יסיו מכבס, נכחות לכס מכבות, שבשעה שהדס גולה מבימו ומככמו ומעיכו מופו למוור כחילו מרב סגשמעם אמריכס אינס מוזרם מסר, כאדס שמכיק את סמיס ואין מופן למוזר: - והיוחה ארצכם שממה. שלא ממסרו כבמורס, כאדם סוורס שעורים בנפס ואין אחת מהן דבוקה בחבירתה: - והריקחי. כששולף החרב מחרוקן הנדן. ומדרשו (33) ואחכם אזרה בגוים. זו מדס קשס, שנשעס שנני מדינס גוליס למקוס אמד כואיס זס את זס וממנחמין, וישראל נוכו
- (45) אז חרצה. מפיים לם כעם המקוס, שכעם על שמעומיה: והרצה. למלך לה שנהומיה:
- مرسره مِل دِرُوم جِهُدٍ إِهُم عَقِدَمانِ فِي الدر ، ذِيرَفِها مَعِدِمِ حَيْدٍ (דَدَر به مرسو دَر ا , حَمَا): - המשלמת לשבעים. (נ"א ואותו יובל שגלו שלא נגמר בעונס נחשב להם) ועליהם נגזר שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר בדברי לארבנּע מאָומ שנים ששים וארבע, לשלשים ושַש שנים חמש שמיטוק, סרי שבָעים חסר אחח, ועוד שנָס ימירה שנכנִסָה בשמטה ללדקיסו. לא ומשוב לארבע מאות ושלשים ושש שנה שמיטין ויובלות שבהם, והם שש עשרה למאה י"ד שמיטין וב' יובלות הרי שנה, וכל שנות רשעו עשרים ושמים, כמו שממרו במגדת חלק (סנהדרין קג.), ושל ממון שמים, ומתת עשרה ליהויקים, וכנגדן עשו שש שנים עד גלות לדקיסו, סרי ארבעים ושש. ואס תאמר שנות מנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה השובה שלשים ושלש שָׁנִים חַֿרְבָּשָׁים יוֹס וְנָשְׁחַׁ מַּׁחַ שֵּׁוֹן בֵּים יְסִידָס (שס ו), ונצוחֹס זו נחתרס ליחוקחל בשנה החתישים לגלוח התלך יסזיכין, ועוד מרצומ ירושלים, סוא שנאמר צימוקאל וַפַּּמִי שְׁבַצַּ עַל גִּדְּךְ בַּשְּׁמֶאלִי וגו' (ימוקאל ד, ד), וְכָלִיםָ אָמ בֻּלֶּה וְשָׁבַצָּמָ עַל גִּדְּךְ בַיְמֶנִי ומשעים היו שני עונם משנכנסו לארך עד שגלו עשרם השבמים, ובני יהודה הכעימו לפניו מ' שנה משגלו עשרם השבמים עד ק היו כנגד עי שנות השמעה ויובל שהיו בשנים שהכעימו ישראל בארלם לפני המקום ארבע מאות ושלשים שנה. שלש מאות (פצ) כל ימי השמה. לשון הַשְּשׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס כפל שממס: אח אשר לא שבחה. שנעיס שנה של גלות נגל
- כה), מַשְׁקופֵי: לשון מבעק, שְדוּפֹת קְדִיס (ברמשית ממֹ, ו), שְקיפָן קִדּוּס, לשון משקוף, מקוס מבעת הדלת וכן מרגומו של מבורה (שמות כמֿ, כודפים סוכגים אומם: עלה גדף. שסכום דומפו ומכסו על עלה אמר ומקשקש ומוליא קול, וכן מכגומו קל עַרֶפָּאֹ דְשַׁקיף, (196) והבאתי מרך. פחדורך לצבמ"ס של מרך יפוד נופל קום, כמומ"ס של מועדושל מוקש: ונסו מנסה הרב. כלילו

לְכֶּםְ טַּׁלוּמְׁע לְפָּׁנִגְ אָּנְבִּוּכֵּם: מַנְב וְׁרְעֵּר אָנִן וְלְאָ_טַּעַנִּנִּ נְלְאָלֵנִ אִנִּהְבָּאָ

אָבְטָׁם אִטַּׁם נִמֶּפוּ: בּאַרְאָט אִנְבִּנְכָׁם נִאָּרְ בַּאָּנִיָּט נְטִּנְאָאָרַנִים בַּכָּם נִמָּפוּ בַּאָנִיָּט

וֹאֲּׁׁׁ אַמֶּׁׁׁׁרַ בְּׁלֵכִׁי מִּמִּׁי בַּׁעֵּׁרִי: אָּבְטְּׁם בַּׁמִּמְּׁלֶם אִׁמָּׁר מֶּמְּׁלִי בַּיֹּי '* וֹנִיטִוֹנִי אָטַ הַּוָּלָם וֹאָטַ הַּוֹּן

װְבְּאָנִי אָטְם בְּאָנֵּהְ אָנְבּינֵה אָנְבְּאָנִי אָטְם בְּאָנֵּץ אָנְבִּינֵה ה וְחַבָּאָנַיִּ אָטְם בְּאָנֵץ אָנְבִּינֵים אַנְבְאָנִי אָטְם בָּאָנֵץ אָנְבִּינִים

אָוֹכְּׁר: בְּרִיתֵּי אַבְרָתָׁם אָוֹכָּר וְהַאָּרֶץ מִזַּבְרִיתִּי יִצְּחָׁל וְאָּף אָתַר וְזְכַרְתָּי אָבְרָתָה יַצְּחָל

> פֿבׁם פֿמֿלָ, בַּלְכּיכוּן: לִיִּט וֹלְא טִׁנִי, לְכִּוּן טִׁלִּימִּנ פֿבַם בַּלַמְלָן בִּעַבָּא וֹנִבֵּוּ וֹיִטַּלַלְוּן יָּבָּר בַּאָּטוּנִי, כָּר מָן

זְטְׁכְוָן אֶׁנַתְּ בַּהְּכְ, גַּבְּבָּוֹכְוָן: וְטִּיִּבְׁנֵוּן בַּיִּנִּ, הַּמְמִּוֹּאִ וְטִׁנְּמָּרַ

ידִישְׁהְאַרוּן בְּבֵּוֹן יִהְשָׁהִוּן בְּחוֹבֵיהֹוֹן בְּאַרְשָׁהֵא דְּסָנְאֵיכֹוֹן בְּחִיבֵי אֲבָהְתָּהֹא דְסָנְאֵיכֹוֹן בַּאֲהִידִין בְּיַדְיוֹן יִהְשָׁהוֹן:

בְּסֵהְנִי: בְּמִנְמִנְינִ וְאָּבְ צְּחַלְּנְכִּי צֵּבְתָּנ וְנִוּצְוֹ יִי חוֹבֵּיחוֹן וְנִים חוֹבֵּי וְנִוּצְוֹן יִים חוְבֵּיחוֹן וְנִים חוִבִּי

אַף אַנָא אַחָף עִמְּחִוֹן בְּעַשִׁי הְבְּבִיחֹוֹן אַנְ בְבֵּין יִחָּבִּר הְבְּבִיחֹוֹן אַנְ בְבֵּין יִחָּבִר הוֹבִיחוֹן:

בכנב נאבלא אלא בכנב: נט פולמי בעם אבבום אלא נאם נס פולמי בעם נאם נאם הבכנבלא נס פולמי בעם נאם

And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursueth; and ye shall have no power to stand before your enemies.

And ye shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up.

And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.

And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me.

I also will walk contrary unto them, and bring them into the land of their enemies; if then perchance their uncircumcised heart be humbled, and they then be paid the punishment of their iniquity;

then will I remember My covenant with Jacob, and also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land.

- (πε) וכשלו איש באחיו. כשירלו לנוס יכשלו זה בזה, כי יבהלו לרוץ: במפני חרב. כהילו בורחים מלפני הרגים, שיהה בלבבה פחד וכל שעה סבורים שהדה רודפה. ומדרשו (מ"כ פרק ז, ה), וכשלו היש בהחיו, זה נכשל בעונו של זה, שכל ישרהל ערבין זה לזה (שבועות למ.):
- (88) ואבדחם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אבודיס וס מוס: ואכלה אחכם. אלו סממיס בגולס:
- (1+) והבאחי אחם. אני בעלמי אביאם. זו מדס עובס לישראל, שלא יסיו אומריס סואיל וגלינו בין סאומות עובדי אליליס נעשס כמעשיסס, אני איים אלא מעמיד אני את בניאי ומחזירן לתחת כנפי, שנאמר וְסָעַלְּס עַל רּוַּחֲבֶּס סִיוֹ לֹא מְסָיֵס וגוי (יחוקאל כ, לצ), חַי אָנִי וגוי אָס לֹה צְּיָד חֲּוְקֶס וגוי (שס לג. מ"כ שס ס): או אז י⊂נע. כמו או גוֹדַע כִּי שֹֹר נַבֶּח סִיּא (שמת כֹּתְ, לִוֹ), אֹס או יכנע. לשון אתר אולי, שמא או יכנע לצבס וגוי: וֹאז ירצי את עונם. יכפרו על עונס בימורי, סס:
- (24) וזכרחי אח בריחי יעקוב. בממשס מקומות נכתב מלח, וחליסו משר בממשס מקומות, יעקב נעל חות משמו של
   חליסו ערבון שיבוח ויבשר גחולת בניו: וזכרחי אח בריחי יעקוב. למס נמנו חתרונית, כלומר, כרחי סוף יעקב סקען
   לכך, ואס חינו כדחי, סרי ילמק עמו, ואס חינו כדחי סרי חברים עמו, שהוח כדחי. ולמס לה נחמרס זכירס בילמק, חלח חפרו
   של ילחק נכחס לפני לבור ומונח על המובת:

दृष्ट्रीत द्विश्लेवः מְאָסוּ וְאֶת־חָקתַי וֹבֵים וֹבֹגוּוּ אָנַרַהְּוָּלָם זֹהֹן וּבֹּוָהֹן Et XU_ATUULL

אַמַם כָּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִיהֶם: לּמּלִטֹּים לְכַבְעָם לְעַפָּׁר בָּרִינִייּ אָנְבֵיהָם לאַמְאַסְתָּים וָלָאַ וַאַף־נַם־זֹאָת בָּהְיוֹהָם בָּצָּבֶץ

לְבָּים לֵאַלְנִים אָּנָּי יְׁבִּיָּבִי: מֹבְּלְים לְמֵּנִלָּוֹ עַצִּוּיָם לְעַׁיֹּנְעַ אַמָּבוּ בוַגַּאַנוּ אָטַם מַאָּבּוֹ מֹכֹבׁשׁי לַנִים בּבוֹיט באָמָוֹים

루-다었다: (년) بظرا خُرْر نَهُلُهُم خُلَال صَرَرُ וְהַמּוֹרִתְ אֲשֶׁרֹ נָתַוֹּ יְהוֹה בֵּינוֹי XĽ 다다☆~ㅁ

ימי וַיְדַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: לבימי

בְּעֶרְבְּרְ נְפְשָׁת לֵיתֹּוֶת: هُمْ ثِابِهِ خِيرِهِ خِيرٍ يَقْدُمُ ثُنَّاتٍ مِٰتِياً لِأَحْدَ هُدَا يُقْدَرُهُ لَيَدِ يَجِد عُرِ خُدُر نَمُلَعَرِ لَعُمَلَكَ مَدْرِ مَه خُدْر نَمُلَعَر اَتَامَد

خَشَّكُم لَاظِيُّم: مُلَّكُ لَا يُعْمِرُ لِمَا يُعْمِرُ لَا يُعْمِرُ لَا يُعْمِرُ لِمُعْلِمِ لِمُعْلِمِ لِمُعْلِمِ لِمُعْلِمِ لِمُ ، هَٰزِب لِعِب چَا_ضَعِبُ صَالِمٌ بِينِ بِرَرِب וְתְיָה עֶּבְרְ תַּבְּלְבְ מִבֶּן מִמְבַוֹנִם וַנְתֵּי פּוּרְסָּנִיה דְּדִּבְּרָא מָבַּר

> נפְשָׁבוּנוֹ: בּבְּבוֹנִי לַבֵּוּ וֹנִע לַנְמָּוּ בִּשְׁנַלַע חַלְף בָּרְכָאוּ אַיָּחִי עַלִּיהוֹן נאפון יבמון זם חוביהון לַנְמִין נה שָּׁמְשַּׁרָא בָּרְצָּרִיצָּת מִנָּהוֹן נאַבהא טטבמיש מנהון ומרעי

> לַאַּמָּלֹאַׁנִי לַנְמִי, הֹפִּׁנִינָן אָנַי, אָלֹאַ نْجُم جُنَتَنَظِيْنَا كِمُنْجُنَبَكِيلًا בּהֹבִי בַּבֹבוּנוּן לָאָ אַנְׁמִנְאָנוּוּ נאַּב בֹנִם בַּא בֹמִנִיגִּנִנו בֹאַנַת

> במאבום למיני עממיא למהני יובירנא להון קנם קדמאי

וֹמְבֹאֹב בֹסוּבֹא בַסׁוֹנִ בֹּוֹבָא ביתב ;; בין מימְביה יבין בְּנִי نتظمهٔ فضرص هَجْرا كَنْمَنَّهُ لَلَيْنَهُ لَهِبَلَنْكُمُ

לפּגּבׁסֹן נֹפֹמִטֹא בוֹבִם גֹוֹ:

דְרְסָרְ בְּסְלְמֵי קוּדְשְׁאֵ: ויהי פורְסְנֵיה חַמְשִׁין סִלְעִין مُمُدِيا مُنا لَمَا حَد مُنا مُنا

> soul abhorred My statutes. rejected Mine ordinances, and their iniquity; because, even because they paid the punishment of their without them; and they shall be 43 sabbaths, while she lieth desolate without them, and shall be paid her For the land shall lie forsaken

with them; for I am the Lord their utterly, and to break My covenant abhor them, to destroy them not reject them, neither will I in the land of their enemies, I will And yet for all that, when they are

I am the Lorp. nations, that I might be their God: land of Egypt in the sight of the whom I brought forth out of the the covenant of their ancestors, But I will for their sakes remember

the hand of Moses. children of Israel in mount Sinai by Lord made between Him and the ordinances and laws, which the These are the statutes and

:Saryas: $II\Lambda XX$ And the Lord spoke unto Moses,

valuation, unto the Lord, according to thy shall clearly utter a vow of persons and say unto them: When a man Speak unto the children of Israel,

sanctuary. silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the

- (Et) ישן ובישן. גמול, ובגמול אשר במשפטי מאסו:
- ולהפר ברימי אשר אמם: (++) ואף גם זאח. ואף אפילו אני עושה עמהם ואם, הפורענום אשר אמרחי, בהיוחם בארך אויביהם, לא מאסחים לכלוחם
- (אי) ברית ראשונים. של שנעיס:
- (אי) והחורת. אחת בכתב ואחת בעל פה, מגיד שכולם נתנו למשה בקיני:
- (ב) כי יפלא. יפרים בפיו: בערכך נפשח. לימן ערך ופטו, לומר ערך דבר שופטו מלויס בו, עלי:
- (3) והיה ערכך וגוי. אין ערך זה לשון דמיס, אלא בין שהוא ייקר בין שהוא זול, כפי שניי, הוא הערך הקנוב עליו בפרשה

(9) כל אשר יהן ממנו. אמר רגלה של זו עולה, דבריו קיימין, וחמכר לצרכי עולה, ודמיה חולין, חוץ מדמי אוחו האבר:

על פי אשר חשיג. לפי מס שיש לו יסדרנו, וישליר לו כדי מייו, ממס כר וכסם וכלי לומנום, אס סיס חמר משליר לו חמורו (8) ואם מך הוא. שלין ידו משגת לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכקו ייעריכנו לפי סשגת ידו של מעריך:

משליש בערכר, והחשה חינה פוחחת חלה שליש בערכה, דחמרי חינשי (ערכין יע.) שָבָח בְּבֵימָח פַּמָח בְּבֵימָח, שַבְּמָח בְּבֵימָח (ד) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיע לימי סוקנס סאשס קרוצס לסחשצ כאיש, לפיכך סאיש פוחם צסודקנו יוחר

(E) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא סנידר קמן שאין בדברי קמן כלוס, אלא גדול שאמר ערך קמן סוס שסוא בן ממש שנים

شَاحِيشًا لِمُكَامِنَةً الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَا ל וֹאִם נֹפֹבָּט עַׁנִא וֹבַנִי מָנְבָּנְ וֹאָם נִפְּבָּטִא עַנִא נִבִּי פְּנְסִּנִּעִ

וֹאָם מֹבּוֹ שַׁמָּח חֻּנָּים וֹהַרָ בּוֹן וֹאָם מִבּר שַמִיח חָּנוֹן וֹהַר בַּר

مُمُدُره مُكَذِّره لَحَفْظُك مُمُدُره ָ מֹמְבֹוּם מִּלְּע וֹנִינִע מֹבְכַּבְּ עַנְּכָּב

(accy cr:):

 $\mathfrak{A}$

ظثم:

וֹבוֹיבוֹ בוֹנאַ

מׁימָסׁ בְּבֵימַטְ וֹמִימֵלָטְ מָבַטְ בַּבִימַטָ:

ממנו ליהוֶה יְהְיֶה־קֹּדֶשׁ:

על־פִּי אַשֶּׁר תַשִּׁיל יַד תַנּדֶּר

مَمُل مُثَادِ لَالْكَاتُا لَمَمُلُا

مُعْكِرُه خُول لَائِعَتْنِ مُلْخَلِيهِ

שִׁנִים וְהַנְיֵה עֵּרְכְּףְ הַזִּּלְר חֲמִשְּׁה

ע אָם וֹלְר וֹהְיָה עֶּרְכְּוֹּ חֲמִאָּה

הְלָמֵת הִלֹלִתם כַּסָר:

، خظر محتا نمهر، بهن محتا

וֹהְנוֹנֵינוֹ נִיכְעֵּוֹן: (a)

شِكِرُ ١٥٠

شظ۲.۵:

וו: ערכך. כמו ערך, וכפל סכפי"ן, לא ידעמי מאיוה לשון הוא:

يكريرا وجودا:

ילוולבהא עשר סלעין: âàil àtil iil eilôil

פּוּבְסְנַה מְּלֶת סְלְּעִין דִּבְסָף: שמיש סלעין דקסף ילניקבהא هُزيا زيت، هنا فتيد يأحناه <u> וֹאֶם מֹפּוֹ עֲבְהָה וֹהֹגַ פֿוֹ טִׁמֹהָה וֹאִם מֹבּר וֹבְטֹאוֹהַר בַּר טַמִּיהָ</u>

يون وجودا: שמיש עשור סלעין ילניקבָהא XD PCIÇX I'T' GIÇQL'R And it be from sixty years old and

וְאָם מִבּּן־שִׁשָּׁים שְׁנָה וָמִעְּלָה וָאָם מִבַּר שִׁתִּין שְׁנִין וּלְמִילָא

إلام كِذِهِ مِن مُرَدُكِ لِي يُرَاثِهُ مِن لِي اللهِ مِن اللهُ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن اللهِ مِن الله נאם מסבן הוא מפורסניה

יִר נְדְרֶא יִפְּרְסְנֵיה בְּהָנָא: יְהִי בְּהָנְא עַל פּוֹם דְתַּדְבֵּיק ויקימניה קדם בהנא ויפרוס

קרבו ליהוֹה כל אַשֶּׁר יתוּ מוּיה קִּרִם יִיִּ יִהִי מּוּיִה שָּׁרִים יִיִּ בֹל דִּיִּחִין מנּיה קָּרָם יִיִּ יְהִיּר פּֿרָשׁׁי נאָם בַּבַּעַמְע אַמֶּב וֹלֵינַינִ מִמֶּוֹנִי נֹאָם בַּמִּינִא צִּיקָרָנוֹן מִנָּע

בְּבָעִירָא וִיהֵי הוּא וְחָלוּפֵיה וֹאָם עַלְפָא יִעַלְיִּנּ בֹּהִירָא י מֹנֶר כֹּבֹת אַנְ_בֹת כֹמֹנֶר וֹאִם_ לַאִּ וֹנוֹלְוּפְּנּוּ וֹלְאָ־וֹמָוֹנִ אָּנוֹוְ לָא וֹנוֹלְפָּנוּנִי וֹלָא וֹמֹבַּר וֹנִינִי

יהי קודשא:

that for which it is changed shall be beast for beast, then both it and good; and if he shall at all change a good for a bad, or a bad for a

twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even

ten shekels.

holy.

He shall not alter it, nor change it,

And if it be a beast, whereof men

means of him that vowed shall the

shall value him; according to the

before the priest, and the priest

valuation, then he shall be set

But if he be too poor for thy

and for the female ten shekels.

7 upward: if it be a male, then thy

of silver.

valuation shall be fifteen shekels,

thy valuation shall be three shekels

shekels of silver, and for the female

valuation shall be for the male five

And if it be from a month old even

unto five years old, then thy

unto the Lord shall be holy. all that any man giveth of such 9 bring an offering unto the LORD,

priest value him.

valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy

خفتر بويا: לַיהְוָה וְהֶשְׁמִיר אָת־הַבְּהַמֶּה ĊĊĊŢ س ۲۶۰۰ظائر ۱۳ ןְאָם כְּלְ־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר

ונטום זנו במולא טובם כבולא: ולבון מנה מורבנא קדם יי נאם כֿל בַּמִּירָא מִסְאַבָּא בַּלָא shall set the beast before the priest. offering unto the Lord, then he п which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

:וַוֹיֵנוֹי יבון בע פערפה הפהן פו וְהַעֶּבְיוֹךְ הַפֹּהֵן אֹהְה בָּיוֹ שָׂוֹב

יבון ביש כפורסן כְּהַנָא בּן וופרוס כהנא ותה בין טב

the priest valuest it, so shall it be. whether it be good or bad; as thou And the priest shall value it,

But if he will indeed redeem it,

جَاعُاءُ مَا اللهُ الله נאם ינֹאָל יִנְאַלְיָנְע וֹנִסַר חַמִּישְׁעִוּ נֹאַם מִפְּרָל יִפְּרְקַנַּה וְיִסְּוּך

חומשיה על פורְסָנֵיה:

priest shall value it, so shall it stand. whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the Lord, And when a man shall sanctify his

thereof unto thy valuation.

then he shall add the fifth part

עכבון בון נקום: יבון בי פּאַמָּר יַעָּרוּי אָנִיוּ ⁺¹ לֵיהוְה וְהַשֶּׁרִיכוֹ הַפֹּהֵן בֵּין שִׂוֹב נֹאַיִּה בַּירַיַלַבְּה אָתַבַּיתָוּ לְבָתָה

בופרוס ומיה פהנא פו יקום: כֿעַלא בון סָב ובון בוה כֹמָא לוּבְשָׁא שַבְם וּנִ וְנִפָּבְסִנִּיה אַבר אַבי יקביש וָת בַּיתִיה

ניימיף חומש בְּסַף פּוּרְסָנִיה

valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add And if he that sanctified it will

(מנישי) לַיהְנְה וְהְנֶה שֶּׁרְכְּףְ לְפֵּי זַרְעֵּוֹ בְּּכֶּר בֻּרָם יִיָּ וִיהֵי פּוּרְסָנִיה נאַםו משָּבֶת אַחַזְּתוֹ נַלְבָּישׁ אִישׁ מֹלֵינו וֹבוֹינוֹע לוְיּ

شِكْم حُمُكِ:

شَمَّدُرا خُلَاثُمُما مُكْمَرا يَحْمَلُهُ: ַבְּרֵע הָעָבר שְׂעַרְים בַּחֲמִשָּׁים לְפּוֹם זַרְעֵיה בֵּית וְרַע פּוֹר, נאָם מִעַלַלְ אַּעַסִּוֹטִינִי וַלֵּבִּיִּמִ

shall be valued at fifty shekels of the sowing of a homer of barley be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall Lore part of the field of his And it a man shall sanctity unto the

valuation it shall stand. خمُلُخُكُ بُطِينِي: עַלְבֶיה בְפוּרְסְנֵיה יְקוּם: of jubilee, according to thy ע אָם מִּמְּלֵט עַיִּבֹילְ יַלְּצַרִישׁ מְּצַערִי אָם מִמְּטִא בִּיִיבִילָא יַלְּדִּישׁ If he sanctify his field from the year

הקוני ויני קיה:

- (10) שוב ברע. מס ננעל מוס (מ"כ פרק מ,ו): או רע בשוב. וכל שכן מונ נעוב, ורע ברע (ממורס מ.):
- למולין בפדיון, אלא א"כ הוממו (שם לב: מ"כ פרשמא ד, א): (II) ואם כל בהמה ממאה. זינעלת מוס סכתוג מדינר שסיא עמאס לסקרזיס, ולמדך סכתוג שאין קדשים תמימיס יולאין
- (שו) בערכך הבהן בן יהיה. לשמר כל מדם סבא לקנומה מיד הקדש:

י 'נְאָם בַתַּּלַבְּיִהְ יִנְאָלְ אָט בַּיּתְוֹ נְאָם בַּאַלַבִּיִהְ יִפְּרָלִ יָּט בִּיתִיהּ

- מעשר שני, הבעלים מוקיפין חומש, ולה שהר כל הדה (מ"כ שה ז): (13) ואם גאל יגאלנה. בבעלים החמיר הכחוב, להומיף חומש, וכן במקדיש ביח, וכן במקדיש אח השדה, וכן בפדיון
- בו ומחחלקח ביניסס (שם כח:), זהו המשפט האמור במקדיש שדה, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראוח: ועומדם ביד סלוקם עד סיובל כשאר כל השדום המכורום, וכשהיא יולאה מידו חוזכם לכהנים של אוחו משמר שהיובל פוגע לשנה (ערכין כה.), לפי שהינה הקדש הלה למנין שני היובל, שהם נגהלה הרי מוב, והם להו הגובר מוכרה בדמים הללו להתר בממשים שקלים, כך גוירת הכמוב, והוא שבא לגאלה במחלת היובל, ואם בא לגאלה באמצעו נותן לפי החשבון, שלע ופונדיון (16) והיה ערכך לפי זרעו. ולה כפי שוויה, המת שדה מוצה והתת שדה רעה פדיון הקדשן שוים, צית כור שעורים
- סום סלמור יסים, ממשים כפף ימן: (TI) אם משנח היובל יקדיש וגוי. אם משענרס שנח סיולל מיד סקדישה ובא וס לגאלס מיד: בערכך יקום. כערך

אָלנו עַיּבֶל וְנִגְרָע מִעָּרָבָ על־פָּי הַשְּׁנִים הַנְּוֹהָרֹה עָד ⁸¹ וְחִשַּׁב־לֹּוֹ הַכֹּהֵוֹ אָח־הַבֶּסֶף חַקּלִיה וִיחַשֵּׁירָ לִיה בְּהַנָּא

حُفْك مُلَا فَكُ مَكُم الْخُول كِلِنَا עמקקיש אָתוֹ וְנִסָּר חַמִּשְׁית ڶ**אׄם_לֹא**ִל نلالآح **%਼त**⁻ਜੁਊਂਟੂਜ

לא ינאל עוד: מָכָר אָת־תַשְּׁבֶּת לְאֵישׁ אַתֻּר זִבּין יָת תַקְּלָא לֹּגָּבָר אָתֶּרָן לָא

حَجِيَا فِنِيْتِ كُنِيْتِا: קְבֶשׁ לִיהְנְה בִּשְּׁבֵּה הַנַבֶּה מִיּדְשָׁא בֵּּדָם יִיָּ כַּחַפַל חַרְמָא וְחָיְה תַשְּׁבֶה בְּצֵאתַוֹ בַּיֹבֶל וִיהֵי חַקְלָא בָּטִפְּקִיה בְּיוֹבֵילָא

מְשְׁבֵּר אֲחַיְּהִוֹ יַקְּדִּישׁ לֵיהוְה: ממי נאַם אָת־שָׁבֵר מִקְנָּהוֹ אֲשֶׁר לֹא

﴿ لِأِللَّا لَا يُ אָת־הַעֶּרְכְּּרִּ בַּיַנִם הַהְנֹא קֹדֶשׁ וְיִמֵין יָת פּוּרְסָנִיהַ בְּיוֹמָא ַ עַמְּנְבַּוֹּ עַּבְ שָׁנָנִי נַיְבַגַעְ וָנָתַן פּוּרְסָנִיה עַד שַׁהָא דְּיוֹבַיִלְא וְחִשְּׁבְ לֵוֹ חַכְּהֵוֹ אֲתְ מִכְסָתְ וִיחַשִּׁיב לֵיה כְּהָנָא יָת נָסִיב

ווטמנע מפורסניה: באָמִטְאַרַא עַר שָׁתַא דִיוֹבֶילָא נְתְ כַּסְפְּא עַל פּוֹם שָׁנֵיָא נאם אּעֿר עַיּבֹלְ וֹלֵצֵיהָ הֹּגֶּענְ נֹאִם בֹּעֹר יוִבִּילְאִ יֹלֵצִיהָ

<u> زيا</u>: בְּסָף פּוּרְסְנֵיה עַלְיֹהִי וִיקוּם لُهَٰكُةِيم نُتِيكِ لَيَوْنِكَ لِيَقْهِم נאם מפֿבל יפֿרול נת חַלָּלָא

יחפריק עוד: נאָם לָא נֹפָּרוֹק זֶת חַקְּלָא נָאָם

לְבְּׁנִדְאׁ שָׁבֵי, אַּטְׁסְּנְּמֵיהִי:

מְנִוֹפֿלְ אָנִוֹסְנְינִינִי וֹלֵבְינָהְ לֵּבְׁם וֹאָם זֹט שַׁפֿל וֹבִינוִנִי, בַּלֹא

בַרוּא קוּדְשָׁא בֵּרָם יָיִ:

be made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall the years that remain unto the year unto him the money according to jubilee, then the priest shall reckon $_{\rm 18}$ But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of 19 will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

redeemed any more. another man, it shall not be 20 or if he have sold the field to And if he will not redeem the field,

priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the 21 the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

is not of the field of his possession; as field which he hath bought, which And if he sanctify unto the Lorp a

as a holy thing unto the LORD. shall give thy valuation in that day, unto the year of jubilee; and he 23 him the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

- סיובל: ונגרע מערכך. מנין סשניס שמשנת סיובל, עד שנת ספדיון: ואמכו רבומינו (בכורות ג.) שאותו פונדיון קלְבּוֹן לְמְּרוֹמֶרוֹמ, והבא לגאול ימן שלע ופונדיון לכל שנה לשנים הנותרות עד שנת שקל לכל שנה ושקל יחר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, הרי סלע ופונדיון לשנה אלא שחסר פונדיון אחד לכולן, הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנין. כילד סרי קלצ דמיס של מרצעים ומשע שנים ממשים שקל, סרי (18) ואם אחר חיבל יקדיש. וכן אם הקדישה משנת היובל ונשתהה ביד גובר ובא זה לגאלה אתר היובל: - וחשב לר
- (פו) ואם גאל יגאל. המקדיש אומו יוסיף מומש על הקלצה הואת:
- לשוב ביד המקדיש: (02) ואם לא יגאל אח השדה. סמקדים: ומסמכר. סגובר (ערכין כס:): אח השדה לאיש אחר לא יגאל עוד.
- אף זו מממלק לכסנים של אומו משמר שיום הכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כה:): לא שישוב להקדש בדק הבים ליד הגובר, אלא כשדה החרם הנחון לכהנים, שנאמר פֶל מֵבֶם בְּיִשְׁבָבֵׁל לֶךְ יִהְיֶה (במדבר יח, יד), (IS) והיה השרה בצאחו ביבל. מיד סלוקמו מן סגובר, כדרך שלר שדום סיוללום מיד לוקמיסס ביובל: קדש לה'.
- מירושם אבום, וזסו בעלים סראשונים שמכרוס למקדיש (שס כו:): מלסה, לומר שהקדישה, ופן מלמה ללשה קנהו הלוקם הוה הלסרון מלסה, ווהו הגובר, לכך הוצרך לומה ללשה לו לסוום הלרך, שללו שקלובים לשדה אחוזה, ואם לא יגאל, וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא, בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו שלינו יכול לסקדישה אלא עד היובל, שהרי ביובל הימה עמידה ללאת מידו ולשוב לבעלים, לפיכך, אם בא לגאלה, יגאל בדמים (22) ואם אח שדה מקנחו וגוי. מלוק יש בין שדם מקנס לשדס ממוס, ששדס מקנס לא מממלק לכסנים ביובל, לפי

خُلُنَانِهِ لَكُلُالًا: לַאַאָּהָר לַנְּהָר מָאָשַׁוּ לַאַּאָהַר לָנִ לְבַוּבַנִּיה מִנִּיה בּשְׁנָת הַיּוֹבֶל יָשָׁוּב הַשְּׁבֶּה בִּשִּׁקָא דְּיוֹבֵילָא יְחוּב חַקְלָא

אַוֹסְנַת אַרְעָּא:

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the 24 return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

אַשְׁרִים גַּרָה יִהְנֶה הַשְּׁקֶל:

₫₫₫%: לודשא עַסְרון מַעִּין יָהַי וכל שובסווט ונו לסלמו

the shekel. sanctuary; twenty gerahs shall be 25 according to the shekel of the And all thy valuations shall be

אִם־שָּׁוֹר אִם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בּבְהַלָּה לא־וַקְּדִּישׁ אָישׁ אַתָּוֹ אַרְ־בְּכֹוֹר אֲשֶׁרֹ־יָבְכָּר לֵיהוָהֹ

אָם שַּוֶּר אָם אָמָּר דַּיִין הוא: בּבְּעִיים לָא וֹלַבִּיִם נְּבָר וֹנִינִי לבם כוכבא צוטלפע לבם וו

LORD'S. whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; 26 which is born as a firstling to the Howbeit the firstling among beasts,

لْغُمَـكِم يَزَّمُكِ لِنَمُوْدِ خُمُلُوُّكِ: خمْلَجُكَ لَرُفُكَ لَتَظِمْكِهِ مَكْرُر נאָם בּבְּהַנְמֶּר הַשְּׁמֵאָר וּפְּרֶר נִאָּם בִּבְּעִירָא מְסְאָבָא וִיפְּרִילַ

בְפוּרְטְנֵיה: מֿכְוָבוֹ, וֹאָם לָא וֹטֹפּּבוֹ,לַ וֹנוֹגַבּֿוֹ tarporra frare nigara

according to thy valuation. not redeemed, then it shall be sold it the fifth part thereof; or if it be to thy valuation, and shall add unto then he shall ransom it according And if it be of an unclean beast,

לְבָׁהְ לַבְּהָהִם עִיּאַ לַיִּהְוָּה: ַנֹמָבֶר וְלָאִ נִלָּאִלָּ בָּלִרְ<u>הַ</u> וּבְהַמְּהַ וּמִשְּׁבֵּה אֲהַזְּהֹוֹ לָא וּבִּעִירָא וַמִּחַפַּל אַחְסְנְתֵיה לָא 85 לַיהוֹה מִכְּלְ־אֲשֶׁרְ־לֹּוֹ מֵאָדָם אַּבְ בַּלְ עָנִם אָּהָה וֹעַנִם אָּיִה

طبثم طنلها لينه گلت از: וּוֹבּלוּ וֹלָא וֹשֹׁבְּוֹנִל כַּלְ מִבְתֹּא פֿבָם װֹ מֹכֹּלְ צַּלְיִנִי מֹאַנֹּמִא לבם לַלְ מַבְּמָא בַּיַּטְבִים לַּבַר

most holy unto the LORD. or redeemed; every devoted thing is field of his possession, shall be sold whether of man or beast, or of the the Lord of all that he hath, thing, that a man may devote unto Notwithstanding, no devoted

קַאָּדָם לַאִּ יִפְּדָה מִוֹת יוּמֶת: מנימי בְּלְ־חַבֶּם אֲשֶׁר יָחֲבָם מִן־

אָלָהָא לָא וֹטַפּּׁבוּע אָטַעַהָּלָא מְרְמָא דְיִמַּחָרַם

surely be put to death. of men, shall be ransomed; he shall None devoted, that may be devoted

כך סיו מתחלה, ולחתר מכאן הומיפו שחות, ואמרו רבוחינו (בכורות ג.) שש מעה כמף דינר, עשרים וארבע מעות למלע: (25) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכתוב זו שקלים יסים בשקל סקדש: עשרים גרה. עשרים מעות,

(26) לא יקדיש איש אחו. לשס קרנן המר, לפי שהינו שלו:

מיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י בעליס (מ"כפרק ב, ב): ונמכר בערכך. לאחריס: דבר בפדיין בסמס עסורס שסוממס, וכאן דבר במקדיש בסמס עמאס לבדק סבים (מנחום קא.): - ופדה בערכך. כפי מס . אין זס, שסרי אין פדיין פער חמור אלא עלס, וסוא מחנס לכקן ואינו לסקדש, אלא סכחוב מוסב על ססקדש, שסכחוב שלמעלס (קב) ואם בבהמה השמאה וגר. אין סמקרא סוס מופג על סבכור, שאין לומר גבכור בסמס ממאס ופדס בערכך, וחמור

עבדיו ושפחותיו הכנענים (שם כת.): ונותן לכקו כמו ששנינו במשכת ערכין (כמ:) אס נדר, נותן דמיקס, ואס נדבה, נותן את עובתה: – מאדם. – כגון שהחרים שמס חרמים לכהנים, מפרש כל חרס קדש קדשים סוא לה', ללמד שחרמי כהנים חלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, כסן, ומרמי גבוס נפדים: בל חדם קדש קדשים הוא. סלומר ממס מרמיס לבדק סבים, מביל רליס מכלן, וסלומר מרמים לבדק סבים, מפרש מקרא וה, בחרמי כהנים, שהכל מודים שחרמי כהנים אין להם פדיון (ערכין כה:), עד שיבואו ליד לא ימכר ולא יגאל. אלא ינתן לכקו, לדברי האומר שתם הרמים לכהנים, מפרש מקרא זה בשתם הרמים, והאומר שתם כל מרס בישראל לך יסיס (במדבר ימ, יד), במרמי כסניס, שפירש ואמר סרי זס מרס לכסן, ויש שאמרו סמס מרמיס לכסניס: (82) אך כל חדם וגוי. נמלקו רצומינו בדבר (ערכין כמ:), יש אומריס פחס מרמיס לסקדש (שס ס), ומס אני מקייס

- خبيه ځيېن: ַ הַאָּבֶעְ מִפְּבֵּי. הַמָּע לַיהוָה הָוּא דְּצִּרְטָא מִפּיבִי אִילְנָא דַּייָ הוּא ° וֹבֹלְ מֹהְהָּב בֹאָבֹאׁ מֹזְּבַה וֹבֹלְ מֹהְהַּב אַבֹּהֹא מֹזּבֹה
- הַמְאָנוֹי יִפָּף עַּלְיוּ:
- تَامُّمُنِي يَكْتُكُ كُلُمُ كَانِيْكِ: تَالِيْكِ:
- · \$\$\$ רַרָּא וְהָטְנִיה יַהְיִה שׁ אַ יִּהְיִה אַ וְהָא וְהַלְּבֶּיה יְהֵי מְלְאִ וְהָרֵי הַוֹּא וְהַלְּבֵּיה יְהֵי و المُركِود لِهُمَا بَيْرَاد المُربُود البَّالَاتِ المَاذِعَةِينَ لِهُمْ مَاذِعُهُ المَاذِعَةِينَ
- פסולים אָת־מֹשֶׁר אֶלְ-בְּנֵרְ יִשְּׁרָאֵלְ בְּחַר מִשֶּׁר לְנִת בְּנִי יִשְּׁרָאֵלְ בַּטִּירָאִ אַכֶּר הַמִּצְיֹּה אֲשֶׁר צְנְיָה יְהֹנְה אַלֵּין פִּפִּוֹדיָא דְפַפֵּיד יִיָּ יָה

- עובמא פבם :::
- بترابار: ದ್ರಥ್ಯ ಗ್ರಥ್ಭಗ יי נאם נאָל נגאָל אָישׁ מִפְּשִׁשְּׁרֵוֹ נָאָם מִפְּרָם נִפְּרָם נְבָּרַ
- המוראַ ובו עולמא פֿבָם וֹנִי קַחַת הַשְּׁבֶּט כֹּל דִיִּעְבָּר הָחוֹת חוּטֶרָא מפמיר וְכְּלְ־מַּמְּמֵּר בְּקְּרֹ נְצְּאֵן כָּלְ וְכָלְ מַמְּמֵּר שִּוְרִין וִמָּאֵן
- לא וטפורים: לַא וֹבֹשֶׁר בּוֹן מִוּך לְנֵת וֹלָא לְא וֹבֹשַׁר בּוֹן מִד לְבִוּת וֹלָא

- Lord's; it is holy unto the Lord. of the fruit of the tree, is the 30 whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land,
- fifth part thereof. 31 his tithe, he shall add unto it the To thgus meeber lliw asm s i baA
- the Logn. rod, the tenth shall be holy unto 32 Hock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the
- be redeemed. changed shall be holy; it shall not change it; and if he change it at all, good or bad, neither shall he

He shall not inquire whether it be

mount Sinai. Moses for the children of Israel in 34 which the Lord commanded These are the commandments,

The Haftarah is Jevemiah 16:19 - 17:14 on page 160.

- סולך למום, לפיכך לא יפדס, אין לו לא דמיס, ולא ערך: (92) בל חדם אשר יחדם וגוי, סיולא ליהכג ואמר אחד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם 1. מ"כ שם 1): מות יומת. הרי
- כג קידושין נג.): קימו סשס ומשולמנו נוס לך לעלות ולמכול בירושליס, כמו שנממר וְמָבַלְמָ לִפְנֵי ס' מֵלְמָיךְ מַשְשַׁר דְּנָּבְיָךְ מִירִשָׁךְ וגוי (דבריס יד, (30) וכל מעשר הארץ. נמעטר טני סכמונ מדנר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוט וילסר: לה׳ הוא.
- באכילה בכל מקום, והמעות יעלה ויאכל בירושלים, כמו שכתוב וָנָתַּמָּה בַּפָּמָף וגו': (13) בובעשרו. ולא ממעשר הבירו, הפודה מעשר של הבירו אין מופיף חומש (שם כד). ומה היא גאולמו, כדי להחירו
- שסרי לא נמנס עס שאר מתנות כסונס, ולא מלינו שיסא בשרו ניתן לכסניס: כן עושה לעלאים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות נה:): יהיה קדש. ליקרב למובת דמו ואמוריו, והבשר נאכל לבעלים, (28) חחח השבש. כשבא לעשרן מוליאן בפחח זה אחר זה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרא להיות ניכר שהוא מעשר,
- (501010,4:): ביין טוב לרע, בין חס בין בעל מוס, חלה עליי קדושה, ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל בחורם מעשר, ואסור ליגוו וליעבד (33) לא יבקר וגר. לפי שנאמר וְכֹל מִבְּחַר נְדְרֵיכֶם (שם יבּ, יא), יכול יסא בורר ומוליא אח היפה, חלמוד לומר לא יבקר

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the second month, in the second year after the were come out of the land of Egypt, saying:

Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, every male, by their polls;

from twenty years old and upward, all that are able to go forth to wat in Israel: ye shall number them by their hosts, even thou and Aaron.

And with you there shall be a man of every tribe, every one head of his fathers' house.

And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur.

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'

These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.

And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.

ויִדְבָּר יְהוְיָה אָל־מִשָּׁה בְּמִּדְבָּר סִינֵי בְּאַהֶל מוֹעֵּד בְּאָהָד לַהֹהֶשׁ הַשֵּּנִי בַשְּׁנֵה הַשְּּנִיה לְצֵאהָם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם לֵאמִר:

בְּלְ-זָבֶר לְנְלְנְּלְנֵים: לְמִּמְּפֹׁחָטֵם לְבֵּית אֲבִּטָם בִּמִסָפַּר שֵּמְוָּת מְאָנ אָתַ-רִאָּמִ בָּלִ-עָּבָר בָּמִיסִפּּר שֵּמְוָּת

ְוֹאַנִיבְוּ מִּמְּבְיִם מְּלֵּבִי מִּלְּבִי מִּלְּבִי אָנָם לְּגִּבְאִנָם אַנָּר בְּיִשְׂרָאֵלְ מִפְּקְרִוּ אָנָם לְצִּבְאִנָּם אַנָּר מְבָּוֹ מִשְׁרָנִים מְּנָרִוּ אָנָם לִּצִּבְאִנָּם אַנָּרִי

לְבֵּית־אֲבֹקָיוּ הְוּא: נְאָהְבֶּם יִהְיִּוּ אָישׁ אָישׁ לַפַּּמָּה אָישׁ רָאִשׁ

לְּיִאִיבֵּן אֱלִיצִיּר בָּן־שְׁדֵיאִּיר: לְרְאִיבֵּן אֱלִיצִיּר בָּן־שְׁדֵיאִּיר:

› לְחִּמִׁמְנִוּ חִּבְׁמִנִאֹבְ בּּוֹ_הּנִרִנִּהַבֵּׁנִ:

٧ ביהודֶה נַהְשִׁין בֶּן־עַּמִינְדֶב:

לְוֹמִּמּלְר וֹטֹוֹאָלְ בּוֹלַ הוּמֶּר:

לְלְנֹוֹמְן אֹבׁנג<u>ׁ</u>ן בּּוֹרֵנִי

خَيًّا خُنَانَمُثَابَ كَالِمَقَانِمَتُا:

ه كُمُشِد هَدُمْنَهُم قُلِـمُخُدًّا:

לְנְּג אֵלְוֹסֵׁנ בּוֹ בַּוֹבְיהַ מִּאֶּלִ:

خْزَفَفْخِ، ݣَىندَكُم قُلْـمْزَّا:

מּמּוִּט אַבוִעַּׁם בֹאמָּג אַלְפָּג נֹמָּבֹאָלְ בִּים: אָלָּט (כֻ לַבִּיאָנ)[טַ לַבִּיּאָנ] בַּמּבְּט נֹמִיאָּנ

וּיִּקָּח מֹשֶׁה וְאַהַרְן אֵת הְאַנְשָׁיִם הְאֵלֶה אֵשֶׁר וְקְּבִוּ בְּשֵׁלְה: (בספרי ספרד ואשכנז

جَشِرُبِك)

ישראל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

- And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.
- As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.
- ןאָת בְּל־הַעֵּדְה הִקְהִילוּ בְאָחָדׁ לַחָהָשׁ הַשָּׁנְּי וַיִּתְּיִלְדִּיּ עַל־מִשְׁפְּחֹהָם לְבֵּית אֲבֹהָם בְּמִסְפַּר שִׁמֹוֹת מִבֶּן עָשְׁרָים שְׁנָה וָמִיִּלְה לְגָּלְּנְּלֹהֶם:
- ַ כַּאַשֶׁר צְנָּה יְהְנָה אָת־מֹשֻׁה וַיִּפְקְּדֵים. בְּמִרְבָּר סִינֶי: (ס)

LGむ L(L

בפטרת ויקרא

HaHodesh read the Maftir and Haftarah on page 175. The Hastarah is Isaiah 43:21 - 44:23. For Shabbat Zachor the mastir and hastarah are on page 167. On Shabbat

might tell of My praise. The people which I formed for Myself, That they

יציוודא מַּם וּוּ יָצְרָהְיִּהְ הְּיִהְלֵּהְיִּהְ הְּהָרָהִיּ (a)

hast thou wearied thyself about Me, O Israel. Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Neither

meal-offering, Nor wearied thee with frankincense. thy sacrifices. I have not burdened thee with a burnt-offerings; Neither hast thou honoured Me with Thou hast not brought Me the small cattle of thy

Thou hast wearied Me with thine iniquities. sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Weither hast thou satisfied Me with the fat of thy Thou hast bought Me no sweet cane with money,

for Mine own sake; And thy sins I will not remember. I, even I, am He that blotteth out thy transgressions

Declare thou, that thou mayest be justified. Put Me in remembrance, let us plead together;

transgressed against Me. Thy first father sinned, And thine intercessors have

And Israel to reviling. sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, Therefore I have profaned the princes of the

I have chosen; Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom

Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Thus saith the LORD that made thee, And formed

upon thy seed, And My blessing upon thine offspring; streams upon the dry ground; I will pour My spirit For I will pour water upon the thirsty land, And

by the watercourses. And they shall spring up among the grass, As willows

> *₩*\$\$\$\$ וֹבאַאָטוּ פֿבּאט וֹהֹפָד פֿוַ וֹלֹהָטֹ פֿוּ

הוגשהיף בקבונה: خقلائد كې ئەتلىنىك خەنبى نكې לאַ װבּּיאַס לִי שָּׁה עַלְטָּיִף יּוְּבָּטָיִרָּ לַאַ

בונקקני בעונקיף: לאַ בּוֹנוּנְעָנוֹ אַנַ בַּמְבַּנִנְ בַּנַם אָנָיָנִנְ אַ בֿוֹנִיםׁ בַּנִּ בַבַּמָב בַּנְיִי וְעַבַּב וֹבַעָּוֹנִי

וַחַמּאָמֶיף לָאַ אָּוְכָּר: אַנֹכִי אָנֹכֵי הָוּא מֹחֲה פְּשָׁעֶיף לְמַעְּנִי

نځٿر: הוְכִּיהֵנִי נְשֶּׁבְּשָׁה יְחָד סַבֶּּר אַמָּה לְמָעַן

אַבָּיף הָרַאשׁוֹן חָשָא יַמְלִיצֶיף פַּשִּׁעִי בֶּי:

וֹהְבֹאֹץ לִנְינִפֹּים: (פּ) تهْمَدْر هْد، كْيْم لْمُفْتُد كْمَرْدُ رْمْدُد

בֶו: וֹמַטַׁע אָמָת וֹמַלַּד תַּבְּצִי, ווֹאָבָאָב בַּטַבַּטַּי, ΧΓΙΛ:I

אַן שׁינֹאַ מֹבְינֵי, וֹמֹלֵב וּיִמְבׁנוּ בַּנִינִי בּעַ אַמָּר יְהַנְּת מְמָּב וְיִצֶּרְהָ מִבֶּמוֹ יִמְיָב

יַבְּשְׁׁר אֶצְּׁל רוּחִי עַל־זַרְעָּה וּבְרְבָּתָי עַל־ בּׁג אָבֶּלַבְעָנִםְ הַּלְ_בֹּעְיָא וֹנִוֹלְגִם הַלְ_

Ω;□: لْمُمْكُ خَدْنًا كَمْرُد حَمَّلَكُمُ مَمْ نَحْجَرِ

One shall say: 'I am the LORD'S'; And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall subscribe with his hand unto the LORD, And surname himself by the name of Israel.

Thus saith the Lord, the King of Israel, And his Redeemer the Lord of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.

And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.

Fear ye not, neither be afraid; Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.

They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit; And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.

Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?

Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men, Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.

The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength faileth; He drinketh no water, and is faint.

The carpenter stretcheth out a line, He marketh it out with a pencil; He fitteth it with planes, And maketh it marketh it out with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.

He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest, He planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.

Then a man useth it for fuel; And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh bread; Yea, he maketh a god, and worshippeth it; He maketh it a god, and worshippeth it; He

, זָה יאׁמַרֹ לֵיהוָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשֵׁם־ יַשְּקְׁב וְזָה יִבְּתָּב יְדוֹ לִיהוֹה וּבְשֵׁם יִשְׁרָאֵל יְבַנֶּה: (פ)

، פה־אַמַּר יְהֹוָה מָלֵף־יִשִּׁרָאֵלִ וִגְאַלִוּ יְהִוָּה צְּבְאַוֹת אַנִי רִאשׁוֹן וַאַנֵּי אַחֲרֹוֹן יִמִבַּלְעָּדָי אֵין אֱלֹהֶים:

, אַל הפְּחָדוּ וְאַל־הִוּ וְאַלִּהִ הַלָּאׁ מֵאָָז השְׁטִּשְׁתִּיִּ וְהַגַּּדְתִּ וְאַחָּם עֵּדְי חַנִשׁ אֵלוֹתַ הבּלְעְּדִׁי וְאֵין צִיּר בַּלְ־יָדֶעְתִּי:

יעִני־פָּסָל כָּלָם מֹהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִּ יוּעִילוּ וְעֵבִיהֵם הֲמָּה בַּלִ־יִּרְאָּי וּבַלִּ־יֵדְעָּיּ לְמַעַן יֵבְשׁיּ:

or מְיִיְנְצֶּׁרְ אֵלְ וִפְּסֵלְ לִּסְׂבְ לְבַלְטִּׁי בוִהָּיִּלְ:

يرا چِל־חַבֵּרֶיוֹ יבֵשׁוּ וְחָרִשָּׁים הַשָּׁה מֵאָּדָם برا چِל־חַבֵּרֶיוֹ יבַשׁוּ וְחָרִשָּׁים הַשָּׁה מֵאָּדָם

הָהַ בַּבְּיֵלְ מֵּלֵּבְי נִפְּמַלְ בַּפִּּחָָם נַבַּמַּקָבוּת יִּצְּרֵהוּ וִיִּפְּעְלְּהוּ בִּוֹרָוִעַ כִּחְוּ נִּם רָעֵבֹ וָצֵּין בְּהַ לְאִ־שְּׁתְהַ מֵּיִם נִיִּיעֶף:

ַקְשָׁבֵּוּר בְּמַּקְצִילֵּוֹת אָיִט בְּתִּבְּצֵּבָתוּ בַשֶּבָר יְצְשָּׁהוּ בְּמַקְצִילִוּת אִיט בְתִּבְּצָרֶת אָדֶם קשֶׁבְת בְּיִתּ:

וּנְאַפֶּאַ_לְוָ פַּהְּבֵּיִנְיִם וּנְפֵּט שַׁבְּוֹנִיְמָם וְּנִיבֵּלְ: לְכִּבְרִי לַוִּ אֲבִוֹּנִם וּנִפֵּט שַבְּוֹנִי וְאַבְּוָנִ

ְיִהְיָה לְאָדִם לְבָּשֶׁר וַיִּקָּח מֵהָם וַיִּּחָם אַף יַשְׁיק וְאָפָּה לְהָם אַף־יִפְּעַל־אֵל' וַיִּשְׁהַּחִּ יַשְׁהְרְ פֶּסֶל וַיִּסְנְּד־לְמוֹ:

- He burneth the half thereof in the fire, With the half thereof in the roaste, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';
- And the residue thereof he maketh a god, even his graven image, He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver
- They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.
- And none considereth in his hearr, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire, Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it, And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?
- He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'
- Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.
- I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.
- Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it, Shout, ye lowest parts of the earth, Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

- הַצִּיוֹ שְׁרֵף בְּמִוֹ־אֵׁשׁ עַל־הָצִיוֹ בְּשָׂר יֹאִבֶּל יִצְלֶּה צְּלֵי וִישְׁבָּע אַף־יָחֹם וִיאִמַר הָאָׁח הַמּוֹהָי רְאִיהִי אִּיר:
- " װְאָאָרִילִּוּ לָאָלִ מְּמִּׁטִי לָפַּסְׁלַוִּ (כּי יסניד)[לִּ יִסְנִּדַ] וְיִאְׁמַּטִי וְיִהְפַּצְּׂלְ אָלְיִי וּיִאְמַּרְ עַבְּּיִלְּיִ בִּי אָלִי אָמַטִי
- מּתַשִּׁפְּיל לְבַּמֶם: " לְאִ יִּדְׁמֵּ יִבְּינִי בִּי מַּח מֶרְאִוִּתְ מִּינִינְם
- י לְאַיִּנְשָׁיִר אָנְשְׁה לְבִּוּלְ אֵּ תַעָּה וְּלֵא הָבִּוּלְיִ הַּלְאַנִיתְ חָבְּיִּוּ שְׁתַבְּּהִי בְּמִוּ אָשִׁ וְאַבְּלְ וְיִהְרוּ לְתוּעְבָּה אָנְשְׁה לְבָוּלִ אֵץ אָסְּוּוֹה:
- בּימִינְי: (ס) בּימִינְי: (ס)
- ئۆلىكىك ئۆكسىنىڭ ئۇلىكى ئۇلىكى ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئۇلىسىنىڭ ئ
- מּנְבָר אֵלֵי בָּי נְאַלְמִיף: מּנְבָר אֵלִי בְּעְבֹּ פְּשְׁעֶּיף וְבֶעְּנָן חַטּאִוּתָיִף
- ڔڎ۫۫؆۪ؿؙڹڡڿڗ؆ؚڛۣٚڔ؞ڹٮڔ۫ڹڔڹڔڒڡڎ۫؈ٙؠڢڗڹڗ ۼؙڗ؇ڿۼؠڎڹڔڎڞڔڎؙٮڔٷڔڔڿڂ ؿٳ؇ڿڎڿڗڋڽٷڋڔڹڗڹۯۦڽڎۣڟڎڎڿڹڛؙڗؿڿ ڹؠۼۼڎ؞(٥)

הפטרה צו

The Haftarah is Jevemiah 7:21 – 8:3 & 9:22 – 9:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 167. On the Shabbat Parah, read the Haftarah on page 171. On the Shabbat defore Pesah, read the Haftarah on page 180.

Thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

עלותיچם ספו על־וְבְחִיכֶם וְאָּכְלוּ בְשֶׂר: עלותיבֶם ספוּ על־וְבְחִיכֶם וְאָכְלוּ בְשֶׂר:

For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices,

but this thing I commanded them, saying: 'Hearken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people; and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff; they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not heatken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the Lord their God, Nor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills; For the Lord hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the Lor D; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire, which I commanded not, neither came it into My mind.

ֶּ מְּגְׁלֵגִים מִּלְ_יִּבְּבְרֵי, מִּנְלֵט נִזֶּבָּט: בְּנִיִם (כ׳ הוציא)[ק׳ הוֹצִיאִי] אוֹמָם מֵצֶּבֶץ מְצְּיִים נְלֵא דְּנְּרְחִי אָתִים מֵצֶּבֶץ

בֵּי אָם־אָת־הַדְּבָר יֵהַיָּה צִּוּיִהִּ אִוֹהָם לאמר שִׁמְעַּיִּ בְּקִּלִּי וְהָיֵיִהִּ לְבֶם לֵאלֹהִים וְאַהָּם הְּהְיִּי־לֵי לְעָּם וַהַלְּהָם בְּכְלִ הַגְּהֶר אֲשֶׁר אֲצֵנֵה אֶהְבֶּם לְמָעַן יִימָב לְבֶם:

לְאָטִוּר וְלְאָ לְפַּׁלִּים: פַּׁלָּמִּגְּוִּים פַּאָּבוֹנִים לְפָּׁם טַבָּעָת וֹיִּלְכוּ וְלְאָ אֶמִׁמִּנִּי בִּאָבוִיִּם:

לְמִּוִ־חַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאָּוּ אֲבִוֹתִיכֶם מִאֲרֵץ מִצְרַיִם עַּר חַיֵּוֹם חַזָּה נָאָשָׁלָה אֲלֵיכֶם אָת־פְּל־עֲבְרֵי חַנְּבִיאִים יָוֹם חַשְׁפָם יְשְׁלְחַ:

אָּטַ־עְּּרְשְׁׁם הַהֵּעִי מֵאָבוּהָהָם: וְלְוָא שֶׁמְעִי אֵלֵי וְלְאִ הִשִּׁי אָטַ־אָּזְנָה וַיַּקְשׁיּ

נְאֵנְיבִׁי: וֹלְאָ וְאָּמָׁמִּוּ אֵלְיָנִ וֹלֵנֵאִטַ אֵּכְיִנִים וֹלְאָ וֹנִבְּנִנִים עַּאָבִיי

וְאָמֵרְהָ אֵלִיהָם זָה הַגּוֹי אֲצֶׁר לִוֹא־שָׁמִּעִּ בְּקוֹל יְהְזֶה אֵלֹהָיו וְלָא לְקָּחָוּ מוּסָר אֶבְדְה הְאֵמוּנְּה וָנְכְרְהָה מִפִּיהֶם: (ס)

בּׁ, מִאַּס יְרְוְּה וַיִּשִּׁשְׁ אָּת-דְּוֹר עֶבְרָרְתִּי בְּיְ מְצְּיַם יְרְוֹיִשְׁלְיִכִי וּשְׁאָי עַל־שְׁבְּיָם קִינְהִי

ִּבִּי־נְּאָם־יִּדְּוֹרִי דְּהִנְּתִ אֲשֶׁר־נִקְרֶא־שְׁמָי שֲמִּי שִׁקּיצִיהָם בַּבָּוִת אֲשֶׁר־נִקְרֶא־שְׁמָי עְלֵיו לְשַּמְאִוּ:

וְבְנֵוּ בְּמָוֹת תַּמֹפָת אֲשֶׁר בְּגֵיא בָן חִנֵּם לִשְׁרָך אָת־בְּנֵיתֵם וְאֶת־בְּנִתִּהָם בְּאֵשׁ אַשֶּׁר לְאִצְּוֹּיתִי וְלְאִנְלְחָת עַל־לְבֶּי: (פ)

 $\mathbf{i} : \mathbf{IIIV}$

- Therefore, behold, the days come, saith the Lord, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of com.
- And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.
- Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.
- At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the inhabitants of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jetusalem, out of their graves,
- and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and all the host of heave served, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have sought, and whom they shall not be whom they have worshipped; they shall not be they face of the earth.
- And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.
- Thus saith the Lord: Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, Let not the rich man glory in his riches;
- But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

- לב"ן הַנֵּה־נְמָים בָּאִים נָאָם־יִהֹנָה וָלֹא־ יִאָּמֶׁר עַּיֹּד הַמִּפֶּת וָגֵיא בֶּן־הִנָּם בָּי אָם־ גֵּיְא הַהְבַּגְּהְ וְקְבָּרֵיּ בְּהָבֶּה מֵצֵין מְקְים:
- ײַ װְּבְּיִלְיִּטְ וּלְבְּטְׁמִּטְ טִאָּבְא נְאֵּגוֹ מִּטִּבְיג לְמִּוּבּ " "נְבְּיִלְיִּטְ וּלְבְּטִׁ טִׁמִּס טַזִּיִע לְמִאָּבְיִּג לְמִוּבּ
- ، װִהִשְׁבַּהֵיו מֵמְרֵר יְהִידָּה וּמֵחָצִוֹת יְרֵוּשְׁלֵם קִּוּל שְׁשׁוֹן וְקַוֹל שִׁמְחָה קִוּל חָתָּן וְקַוּל בַּבְּה בֵּי לְחָרְבָּה מִהְנֵה הַאֶּבֶּץ:
- בְּעָת תַתָּיא נָאָם־יָחֹנָה (כ׳ ויציאו)[ק׳ יוצָיאוּ] אָת־עַצְמָוֹת מַלְבֶּי־יָחוּתָה וָאָת־ עַצְמוֹת־שָׂרִיוֹ וְאָת־עַצְמׁוֹת תַפֹּהַנִים וְאָתּוּ עַצְמִוֹת תַנְּרִיאִים וְאָת עַצְמָוֹת יוֹשְׁבֵּי־ יַרוּשְׁלֶם מִקְבְרֵיהֶם:
- ױשָׁמָרוּםׂ לַשָּׁמָשׁ וְלַיִּבִׁחַ וּלְכָּלוּ צְבָּא הַשְּׁמַוָה צִּשָּׁר צַּהַבִּים וַאֲשָׁר צַּבְרוּם וַאֲשָׁר הְשְׁמַחַוִּי לְהָם לָא יֵאֶסָפּוּ וְלָא יִקְּבָרוּ לְדָמָן עַּלְ־פְּנֵי הְצִּבְּרוּ
- וְנִבְחָר מָנֶתׁ מֵחַיִּׁיִם לְכֹל תַשְּׁאֵרִיתֹּ הַנְשְׁאַרִׁים מִן־הַמִּשְׁפְּחָה הָרָעָה הַגָּאִת בְּכְל־הַמְּלְּנֵוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הַדַּחְתֵּים שְׁם נְאָם יְהְנֶׁה צְבְאִוֹת: (ס)
- מְּמִּגְ בְּמֹּמֵּבְוּ: لَهَٰجٍ_نَـٰكِكِّرِ يَاثِطُيِدِ خَذِّكِٰذِكُنِهِ هَجٍ_نَكِٰكَكِّرْ خِيا هُمَّدِ نَـٰكِنِدِ هَذِكِنَكِّرٍ عَحْصِ خَفَحَمُنِهِ
- בֵּי אִם־בְּזֹאִת יִחְתַּלֵל חַמִּחְתַלֵּל חַשְּׁבֵל יְיָדִשׁ אוֹתִי בִּי אֲנֵי יְחֹנְח עִשֶּׁת חֵסֶר מִשְׁבָּמ יִּצְרָקֵת בְּאָרֵץ בִּי־בְאֵלֶּת חָפָּצְתִּי נְאָם־ יְחְנְת: (ס)

77:XI

TEUTR WATE

The Haftarah is II Samuel 6:1 - 7:17. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 171. For Shabbat Haftarah are on page 175.

And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the Lord of hosts that sitteth upon the cherubim.

And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.

And they brought it out of the house of Abinsdab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.

And David and all the house of Israel played before the Lord with all manner of instruments made of cypress-wood, and with harps, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.

And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it; for the oxen stumbled.

And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.

And David was displeased, because the Lord had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day

And David was afraid of the Lord that day; and he said: 'How shall the ark of the Lord come unto me?'

So David would not remove the ark of the Lord unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.

ښَرِشِد څَرْك: شَرْضُد ڴِرْك:

ַנְגָקִםוּ נַגֵּלֵךְ דָּוֹדִ וְכָלְ־חָשָׁם אֲשֵׁר אִתִּּוּ הְאֵלְהִים אֲשֶׁר־נִקְרֵָא שֵׁם שֵּׁם יָתְּיָּרִי צְבְאָוֹת ישֶׁב חַכְּרֶבִים עָלְיוּ:

ַניַרְפְׁבוּ אָת־אַּרְוֹן הָאָלֹהִיםׁ אָל־עַּנְלָה הַּוְּּשְׁאַה נִיִּשְׁאָׁהוּ מִבָּיִת אַבִּינָדֶב אַשֶּׁר פַּוּּבְעָה וִיְּאָא וִאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבָינָדֶב נֹהַגִּים אָת־הְעַּגְלָה הַדְשְׁה:

ױבׁבּלְהֵּלְים: װבֹכּנְרַיִּט וּבֹוֹבֿלְים וּבֹטִׁפְּּים וּבֹמִנֹתֹּוֹמִים לְפְּׁנִּי יִשְׁנְט פַּׁכְלְ הַּבָּוֹ וּבֹמִנַתִּ וְבִׁנִבוּ וְבָּלִ_בָּנִיט וֹמִּבִאָּלְ מִמְּטִׁמִים

ر (יְחַר־אָף יְהֹנְהֹ בְּעִּיִּה נַיּבֶּהוּ שָָׁם הָאֵלֹהִים: עַלְ־הַשָּׁלְ נַיְּנְקְה שְׁם עָם אֲרָוֹן הָאֵלֹהִים:

, ניַחַר לְדְוֹֹר עַל אֲשֶׁר פְּרָץ יְהֹוָה פָּרֶץ בְּעָּזְּה נִיקִרְּא לַמְּקִוֹם הַהוּאׁ פָּרֶץ עָזְה עַר הַיִּנֹם הַזֶּה:

ניקא דְוָד אָת־יִהוָה פַּיִּוֹם הַהָּוֹא נַיּאִמֶּר אָיף יְבְוֹא אֵלֵי אֲרִוֹן יְהוְה:

ְּרֵאֵ־אָבָּה דָוִֹד לְחָסָיר אֵלֵיו אָת־אֲרִוֹ יְתְוָה עַל־עַיר דְּוָד נַיּמָהוּ דָוִֹד בֵּית עַבֶּד־ אֶדְם תַּנְּתִּי:

6

And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

And it was told king David, saying: 'The Lord Darb hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertraineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the Loap had gone six paces, he sacrificed an ox and a falline

And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the Lord came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the Lord; and she despised him in her heart.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the Lord of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself?'

וַנֵּשָׁבֵּ אֲרֹוֹן יְחֹנְחׁ בֵּיח עַבָּד אֱדִּם חַנִּחָּי שְׁלֹשָׁה חֲדִשִׁים וַיְבֶּבֶרְ יְחִנְה אָת־עַבֶּר אֱדִׁם וְאָת־בְּל־בֵּיחָוֹ:

יּנִּינַר לַמָּלֵּךְ דְּוִדֵּ לֵאמֹרֹ בִּרָךְ יְחִנְׁה אָתַ בּית עֹבֶר אֱדֹם וְאָת־בְּלִ-אֲשֶׁר־לֹּוֹ בַעַּרָּוּ אֲרַוֹן הְאֵלֹהִים נִיּלֶךְ דְּוֹד נַיַּעַלְ אָת־אֲרֹוֹ הְאֵלֹהִים מִבֶּית עֹבֶר אֱדָם עִיר דְּוָד בּשׁמחה

ה ניהר בר עער נשאר אַרוֹן־יִחֹנָה שִׁשָּׂת עְעָּדִים נִיּוְבָּח שִׁוֹר וּמְרֶיא:

יי וֹבְוֹנִר מְכַרְבָּר בְּכְלִ עָּז לִפְּנֵי יְתִּוְנִי וְדְוְּר הְנְיִר מְכַרְבָּר בְּכְלִ עָּז לִפְּנֵי יְתִּוְנִי וְדְוְּר

װְלְנִי בִּטְרוּמְּׁר וּבְקוֹלְ מִּוְפֶּׁר: װְלְנִיר וְכְּלְבְּנִית וֹמִּׁרְאָלְ מִּמְּלִים אָּע־אָּרָוִן

וְהִיָּהִ אֲרֵוֹן יִהוָֹה בָּא עַּיִר דִּיִּדִ וּמִיכָּל בַּתִּ-שְׁאִּיל נִשְׁקְפָָּהו בְּעַּד הַחַלֹּוֹן וַמִּבָא אָתִ-הַמֶּלֶף דִּיִּד מְפַּזֵּז וּמְכַרְבֵּר לְפָּנֵי יְהוָֹה הַמֶּבֶז לְוֹ בְּלְבֶּה:

ر رېخ» هم هور از بارن روځ، هما جومانه چونه بهغور هېر نوم حزه برب روود برب مرنم خون بابن شخم،

، וִיְבָּלְ דִּוֹּדְ מִהַעֵּלִוֹת הִעּוֹלָה וְהַשִּׁלְמִים יִיְבָרֶף אֶת־הְטְּׁם בְּשֵׁם יְהֹוָה צְבְאִוֹת:

ַנִיִחַבֵּׁק לְבָל־חַשָּׁם לִבְל־חַמַּׁוֹן יִשִּׂרָצֵל אַמְצִישׁ וְעַר־אִשְׁהֹ לְאִישׁ חַלָּת לֶחֶם אַחָׁת וְאָשְׁפְּּר אָחָׁד וַאֲשִׁישָׁה אָחָת וַיֵּלֶף בְּלִ-חָמָם אָישׁ לְבֵיחִי:

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבָבֵךְ אָח־בִּיתִּוֹ (ס) וַהַּצֵּא מִיכֵל בַּת־שְׁאִּיל לִקְרָאַת דָּוְּד וַתֹּאִמֶּר מַת־נְּבְבָּד תַיּוֹם מֵלֶךְ יִשִּׁרְאֵל אֲשֶׁר נִּגְלָה תַּיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהַוֹּת עֲבְדָּיִי בְּהִנְּלִוֹת נִּגְלִוֹת צַתְד הְרֵקִים:

- And David said unto Michal: 'Before the Lord, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lord, over Israel, before the Lord will I make merry.
- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lore p had given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedat, but the ark of God dwelleth within curtains.'
- And Nathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the Lord is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the LORD came unto Nathan, saying:
- OGO and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?
- Mow therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the Lord of hosts: I took thee from the sheep, that toom the sheep, over Israel.

- ניַאמֶר דִּוִד´ אֶל־מִיכַל´ לִפְּנֵי יְחֹוָׁה אֲשֶׁר בְּחַר־בָּי מֵאָבִיךִּ וּמִכְּל־בִּילִּוֹ לְצַּוֹּת אָתָי לְפָנֵי יְחֹוְׁה:
- رباع الإعراب الإيار الإيار الإيار الإعراب الإعراب الإعراب الإيار الإيا
- נים מוֹקְה: (פּ)
- לְוִ מִּפְׁבֵּׁיִב מִבְּּלְ_אָיֶבֶּׁיִנִי: בווא נוֹטֵי בִּירִנְאָב הַפֵּלְרָ בְּבִּיתָוּ וִיהַוְיָׁה הַנִּיתַׂ
- ַ יַּאִמֶר הַמֶּלֶרְ אֵלְ-נָתֵן הַנָּבִיא רְאֵר נָא אָנָכִי יוֹשֶׁב בְּבֵּיִת אַרָזִים וַאֲרוֹן הָאֵלֹהִים ישֶׁב בְּתְוֹךְ הַיְּרִימֶר:
- ۆك ھَمَّد دُن يُعين مُعَكَ جُم عَمَّد جُخُخُكُكُ * تَهُمُد دُنَارِ مُحَرِيثُوكِكِ جُم عَمَّد جُخُخُكُكُ
- * נְיָהֵי בַּלְּיֵלְי הַצְיִּא (ס) זִיְהִי דְּבָר־יְּהֹוֹה *
- , לֵךְ וְאֵמַרְמִּ אֵלִ־עַבְּרָרִ אָלִדְּיִר לִּשְׁבְּמִּר אָמָר יְהֹוְגַה הַאַּמָּה הִּבְּנָר־לֵּי בַּיִּה לִשְׁבְּמִיי פּי לֹא יְּשִׁרְמִּלְ הַבְּיִה לֵשְׁנְּהָ בִּעִּלְשׁׁי
- " פֿר לָא וְשַּׂבְּיִּה בְּצִּהֵר וְבְּמִשְּׁבֵּן: בְּנֵי וִשְּׂבְאֵרְ מִמְּצְרַוֹם וְמֵּר חַוֹּנִם חַזָּּה נְאֶרְנִים מְחָבִיּלְ בְּצִּהָר וְבְמִשְׁבֵּן:
- לאמֶר לְמֶּר לְאַ-בְּנִימֶם לְי בָּית אָרָזִים: בְאמֶר גִּוִּיתִּי לְרַמִּיִת אָת-מַמָּי אָת-יִמְּרָאֵלְ בְּלֵלְ אַמְּרִבְינִי אָת-אַחַר מִּבְמֵּי יִמְּרָאֵלְ בֹלְלְ אַמֶּר הַהְהַתִּי בְּבְּרָי יִמְּרָאֵלְ
- וְשִּׁמְּח בְּח־תֹאמֵר לְשִּבְּיֵּי לְדֵּוִֹד בְּח אָמֵר יְחְזָּח צְבְּאִׁיֹח אֲנֵי לְקַחְתִּיֹּךְ מִן־חַנְּוָה מֵאַחַר חַצְּאוֹ לְהְיָוֹת נְגִּיד עַל־עַמֶּי עַל־ יִשְׂרְאֵל:

- And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.
- And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,
- even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord telleth thee that the Lord will make thee a house.
- When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.
- He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.
- I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men,
- but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
- And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever
- According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

- نهْبَرْب مِهَاءَ جَحَدٌ هِهِر بَرْجَمَ بِهَجِرَبَه هُمَـَجِّذٍ هَٰزِهَاءَ مُطِيْبًة بِعِهُرَا، جَاءً هِمَ بِدُنَا جَهِنَ يَبَدِّرُنَ هِهُرَا جَهُرًا:
- בְּנֵי־עַּלְלֵה לְעַּנִיה בְּאָשֶׁר בָּרָאִשְּנְנֵה: יַ הְשְׁבָּן תַּחָלְיִנ וְלְאִ יִרְגֵּוּ עָּוִד וְלְאִ-יָסִיפּוּ הְשְׁהְיִּהְיִי לְיִשְׁרָיִי בְּאָשֶׁי
- ، ، بَرْمَا ـ بَيْنَ هَيْد جَنَد شِهْمَ مَرَدُ لِكَ الْكَرَّدِ ، شِبَهُم نَتَدَنَبَنَ كُكَ مَخْم هِنَدُك نَتَدَد كُكِ نُدِيْنَ خَد كَنَا يَشَهُد جَنَد شِغُمُ مِنَا
- ™ פָנו נְקְלָאֵי יָמֶיִר וְמֶלְהָיִי אָּטַבְּלָבְיִּיִי נְתַּלִימִינֵי אֶטַ־זַּרְעֲּךְ אַתַבְּיִרְ אָשֶׁר יֵצֵא מְמֵּעֶּיְ יְנִיְּכִינְטִי אֶטַבְּנִיּיִּ
- ַ הָוּא וְבְּנָה־בָּוִת לִשְׁמִּי וְכִּנָּהָי אָת־כִּפָּא מְּקְלְבְּחָוֹ עַר־עוֹלְם:
- יִבְנִנְמֵּי ְבְּנֵי ְאֲבֶם וְהָוּא יֵהְיָה־לֵּי לְבֶּן אַשֶׁר ְבְּתַנְּוֹיִהוֹ וְהְכַהְהִיוֹ בְּשֵׁבֶם אֲנְשִׁים יְבְנִנְ אֲבֶם:
- מעַם שְּאִיל אַשֶּׁר הַסְרָתִי מִלְּפְּנֵיף: מְיַ וְחַסְרָיִי לֹאְ־יָסִיר מְמָנִּוּ כַּאַשֶּׁר הַסְרָתִי
- י וְנָאָמָוֹ בִּיחָדַ יִּמְמִלְכִּחָדָ עִּר־עוֹלָם לְפָּנִידִּ פְּסְאָדְ יִהְנֶה נְכִוֹן עַר־עוֹלֶם:
- בן גַבֶּר נְמָן אֶלְבִּוֶר: (פ) בּלְ תַגְּבָרִנִם הַאָּלֵר וּכָלִלְ תַּחִוּנְוֹן תַזָּרִי

הפטרת תוריע

The Haftarah is II Kings 4:42 –5:19. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on page 175.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

יאָלְהָים לָאַ מִבָּעֵל שָׁלָשָׁה וַיְּבֵאֻ לְאָישׁ מִּמְרְים וְכַּרְמֵל בָּצִּקְלְנִוּ וַיֵּאִמֶּר תֵּן לְעָם הְאָלְהִים לְטַם בִּפּוּרִים מָשְׁרִים־לֶטִם וְיִאְכֵלְוּי

- And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat, for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'
- So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the LORD.
- Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the Lord Biven victory unto Aram; he was also a mighty man of valour, but he was a leper.
- And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid, and she waited on Maaman's wife.
- And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'
- And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'
- And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
- And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Maaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'
- And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'
- And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

- י ניאטר מְשְׁרָלִי מָח אָתַּן זֶּח לִפָּנִי מֵאָח אָישׁ. ניאטר תַּן לְעָם וִיאִבְלוּ בֵּי כָּח אָמָר יְחִוָּח אָכָל וְחוֹתֵר:
- יְרְוֶּה: (פ) ** נּיִמַּן לְפַּוּיהָם וַּיּאַכְּלָוּ וַיּוּהָרוּ פַּרְבָר
- ְּנִעַמְּׁן שַׁר־צִּבָּא מָלֶּוּ־אָבִׁם הָיָה אִישׁ "ע גַּדִיל לִפְּנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשֵׁא פִּנִּים כִּי־בָּוֹ נְתַּן־ יְהְנָה הְּשׁיּמָה לַאֲבָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּבָּוֹר הַיִל מְצֹרֶע:
- נְאֵבֶׁם נְאֵאֵנְ נְדֵּנְיִה נִיּשְׁבָּנִ אֵשֶׁת נַעֲּמֶן: נְאֵבֶם נְאֵאֵנְ נְדִּנְּיִה נִיִּשְׁבָּנִ אֵשֶׁת נַעֲּמֶן:
- ַנילאטֶר' אָל־וְּבִרְיִּחָה אַחֲלֵי אֲדֹּנִי לִפְּנֵי הַנְּבָיא אַשֶּׁר בְּשִׁמְרְוֹן אָז יָאֶטָר אֹהָי מְצְּיִרְיִּי
- ֻ נּיְבֶא נּיְגָּר לַאִּדְנָיו לֵאמָר בָּוֹאָר וְכִּיִאָּר בְּבֶרְי הַנַּגָּר לַאִרְנָי לֵאמָר בָּוֹאָר וְכִּיאָרִי
- נּיִאִמֶּר מֵלֶּךְ־אֵּרִם לֶּדְּ-בָּא וָאָשִׁלְחָָה סִפָּר בְּּבְּרִי־כָּסֶף וְשִׁשֶׁת אֲלְפִּים זָהְב וְמֵשֶׁר הַלְּיְפָּוֹת בְּנְדִים:
- ַניָבֵא הַפְּפָר אָל־מָּלָךּ יִשְׂרָאָל לֵאמָר יְעַמְּה בְּבֹוֹא הַפָּפָר הַזָּה אֵלֶּיוּדְ הַנָּה שְׁלְחָתִּי אֵלֶיוּדִּ אֶת־נַעְמָוֹ עַבְדִּי יַאֲסַפְּתִּי מְצְּרַעְתִּי:
- וִיְהִי בִּקְרֹאׁ מֶלֶּךִּיִשִׁרָאֵל אָתִּדִּסִפָּר וַיִּקְרַע בְּגָּדִּיו וַיּאִמֶּר תַאֵּלֹתִים אָנִי לְחָמֵית וְּלְתַחֲיֹוֹת בִּי־זֶּת שׁלֵח אֵלֵי לֶאֵּסָׁף אָישׁ מִצְּרַעְתֻּוֹ בְּי אַדְּ־דְּעוּ־נָאׁ וּרְאִׁי בֵּי־מִתְאַנֶּת הְוּא לֵי:
- נִיהֵי פֹמִּלִּהּ דֵּלִיא בּׁיִמְּלִיִּה בָּּי יֵמְ נִּבְיּא בִּּימְּבְאָּכְיִּה בָּּי בַּמְּלְּבֵּ בְאִמְּר לְמָּׁׁׁ בַּלְבְּׁיִה נִיּמְּלְּעִ אָלְ נִיְהְיִּ בְּאִמְּר לְמָּׁׁׁ בַּלִּבְּיִה נִיּמִּלְעִ אָלְ נִיְהְיִּ בִּמְּלִּהִּ בִּּיִּ

- So Masman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.
- And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'
- But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.
- Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned, and went away in a race.
- And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?'
- Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.
- And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him; and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'
- But he said: 'As the Lord Diveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it, but he refused.
- And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.

- הבנה לְאֶלְישֶׁמ: הַבְּאִ נְשְׁמָן בְּסִיסָׁו וּבְרַבְבָּוִ הַמְּלָר פְּתַחַ
- לְנַ יִּמְבֵׁנֵי י נִיּמְלָנִ אֶלָנִ אֵלָנִ מִּלְנִתְ פַּנִּבְיָּן וֹנְמָּׁבַ בַּמִּבְנֵּ י נִיּמְלָנִ אֵלָנִ אֵלָנִ אֵלִנִּתְ מִּלְאָנַ לִאמָנִ נִילְנָנַ
- رِدِمِوْرَ رِעِמָן رِدِكِاءِ رَدُאמֶר ֹהָנָּה אָמָרִמִּי " אָלַיִּו גַּצָא יָצִּיֹא וְעָמַר וְקָרָאֹ בִּשָׁם־ יְחְנָה אֱלֹהְיִּו וְהַנָּיִף יָדָוֹ אָל־תַמְּקִוֹם וְאָסָף הַמְּצֹרֶע:
- הַלֹאׁ טוֹב (כ׳ אבנה)[ק׳ אֲמָנָה] וּפַּרְפָּׁר נְחַרַוֹת דַּמָּשֶׁק מִפֹּל מִימֵי יִשְׁרָאֵל חַלְאִּ אֶרְחַץ בְּחֵם וְשְׁתְּרִהִּי וַיָּפֶּׁן וַיֵּלֶדְ בְּחַמֶּה:
- ، נَيْتِ נَبْمُجِّرُ جَيْرِيْكِ الْهُلِكِةِ فِهِٰثِنَ حَبِهُلِ يَعْرَ אِنَّهُ بَهُٰكِأَيْنِ اِيْهُكَ جِهُٰنَا جَبِهُلَ يَعْرَ جَمْرُ نَبْمِيْنَ
- ַנִּיִּשְׁבֵּ אֵל־אִישׁ הָאֵלהִים הַנּאִ וְבֶל־טַחֲנָהוּ י נִיָּבאׁ נַיְעַטָּד לְפָנִיוֹ נִּאָמָר הַנָּה־נָא יָדִישְׁהִי פַּי אֵין אֵלֹהִים בְּכְל־הַאָּהֶץ כָּי אָם־ בְּיִשְׁרָאֵל וְעַמָָּה קַה־נָא בְרְבֶה מֵאָת עַבְּיֶּף:
- אַמָּח ניִפְּצַר־בָּוֹ לְקָחַת נִיְמָאֵן: מְּאַמְר חַי־יְהְנְהַ אַשְׁר־עָּנִי לְפָּנָיוּ אָם־
- וּלאמָר ַ נְעַמָן וָלֵא יָחַן־נָא לִעַבְּדָּוּ ִ מִשָּׂא צָמָר־פְּרָדִים אֲדָמָה בִּּי לִוֹא־יַעַשָּׁה עֹּוֹד עַבְדְּוּׁ עֹלֶה וָזֶבַה לֵאלֹהָים אֲחַרִּים כָּי אָם־לִיהוְה:

In this thing the Lord pardon thy servant: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.

לִיְבֶר חַזָּּה יִסְלֵח יִחִּוָּה לִעַבָּוִף בְּבָוֹא אַדֹּנִי בֵיתּ־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָּה וְהָוּאוּ נִשְׁעֵּן עַלְ־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֹיִתִּי בֵּיתּ רִמֹּן בּהִשְׁתַחֲנִיְתִּי בֵּיתּ רִמֹּן יִסְלָח־(כתיבוּנּא ולֹא קרי נא)־יְהְוָה לְעַבְּיְּךְּ בַּיְּבֶר חַזָּה: נִיּאמֶר לֻוֹּ לֵךְ לְשְּׁלְוֹם נֵיֵלֶךְ מֵאִּתְּוֹ בְּבְרַתַ-

הפטרת מצרע

The Haftarah is II Kings 7:3 – 7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 180. On Rosh Hodesh, read the Haftarah on page 165.

ξ:IIV

åŗ¼: (a)

Now there were four leprous men at the entrance of the gate; and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.'

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: 'Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

פְּׁר מַּר־מֶהְנֵי: נִיּאִמְרוּ אֲנִשׁ אֶלְ־רֵמֶּרוּ מָֹה אֲנָחָנִּי יִשְׁבָּים פְּׁה מַּר־מֶהְנִי:

אִם-אָמֶרִנוּ נָבֹוּא הִעִּיר וְהָרָעָב בָּעִיר לְכוּ וְנִפְּלְתֹ אֵלִ-מָחֲנָה אֵּרָׁם אִם-יְחַיָּנֵוּ הְנְתְּהְנִי יְאָם וְאִם־יָשִׁבְנוּ פְּה נָמָהָנוּ וְעַהְּ הְמִי יְאָם יְמִיהָנוּ נְמֶהְנוּ

ניָקַמוּ בַנָּשֶׁךּ לִבְוֹא אֶלִם וְהַנָּה אֲרֶה נִיָּבֹאוּ עַר־קְצֵּה מְחֲנֵה אֲלֶם וְהַנָּה אֵין־שֶׁם אֵישׁ:

נאדני השְׁמָישִׁ אָח־מַחָּגַה אַבָּם קִוֹל הָשָׁ קּוֹל סֿוּס קוֹל חַוָל גָּדִוֹל וַיֹּאִמָּרִי אַיִשׁ אָל־ אָחִיוּ הְגַּה שְׂבַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֶת־ עַלְבֵּי חַחְתָּים וְאָת־מַלְבֵי מִצְרָיִם לְבָּוֹא עַלְינוּ:

וִיְלִּימוֹ וַיָּנָוֹסוּ בַנִּּשֶׁרֹ וַיַעַּיָּבָוּ אָת־אִָהֵלִיהָם וְאָת־סְוּסִיהַם וְאָת־חֲלֵבִיהָם תְשָּׁחֵנָּה בַּאֲשֶׁר־הַיֹא וְיָּנֶסוּ אֶל־נַפְשֶׁם:

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us, now therefore come, let us go and tell the king's household.'

So they came and called unto the porters of the city, and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the assest tied, and the tents as they were.'

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'

They took therefore two chariots with horses, and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

ניִבְאוֹ חַמְצֹרִמִּים הָאֵׁמֶה עַּדִ־קִצֵּה חַמַּחַנָּה ניִבְאוּ אָל־אָהֶל אָחָד נִּיאִכְלַוּ נִיִּשְׁתוּ נִישְׁצִוּ מִשְּׁם בֶּסֶף וְזָהְבֹ וּבְּנְדִים נֵיֵלְכִוּ נִיּשְׁתֵּנוּ נִיּשְׁבוּ נִיְבֹאוּ אָל־צִּהֶל אַהֶר נִיִּשְׁצִוּ מִשְּׁם נֵיּלְכִוּ נַיַּשְׁמְנוּ:

ניאִמְרוּ אִישׁ אָל־רַפָּׁהוּ לֹא־בֵּןוּ אָנַחָנוּ עַשִּׁים הַיָּוֹם הַנָּהֹ יוֹם־בְּשָּׁרֶה הֹוּא נִאַנַחָנוּ עַחְשִׁים וְחִבָּינוּ עַד־אָוֹר הַבְּקָר וּמְצְאָנוּ עַוֹּלְיְרִי בְּיתּ הַמֶּלֶרְ:

וַּבְּאִּנִיְיִקְרָאֵנֵּאָלִ־שׁעֵּרִ הָעִּירֹ וַיַּגָּיִרוּ לְחָםׁ אַמּר בָּאִנּוּ אָלִ־מַחָּנָה אֲרָׁם וְהַנָּה אֵין־ שָׁם אָישׁ וְקוֹל אָדֶם בָּי אָם־תַּסָּוּס אָסוּרֹ וְתַחֲמָוֹר אָסׁוּר וְאֹהְלֵים בַּאֲשֶׁר־הֵמָּה:

± נּלֵבֶא בַמְּהְנֻים נּיּנְיִרוּ בָּית בַמֶּלְנִּ בּינ בַמְּלְנִים בּיִּנְיִרוּ בָּית בַמֶּלְנִּי

ַנִּקָם תַמָּלֶךְ לֵּיָלִח נַיּאָמֶר אָלִ־עֲבָּדִיּר אַגִּידָח־גַּא לְבָּם אָת אֲשָׁר־עָשׁי לָנִי אֲרָם יְדְשׁׁי בִּי־רְעַבָּים אֲנַחָנִי נַיִּצְאִּי מִן־תִּמְחָנָר לְחַחְבֶּח (כ׳ בתשרה)[ק׳ בַשְּׁדָה] לֵאמֹר בְיַבְיַבְּאִי

ַנַּעַּן אָחָׁד מִעַבְּדָּיִוּ נַיּׁאִמֶּר וְיִקְחִוּ־נָּאִ חֲמִשְּׁה מִן־תַסּוּסִים חָנִשְׁאָרִים אַשֶּׁר נִשְׁאַרּוּ־בָּה חִנְּם בְּכְלְ־(כ׳ החמון)[מ׳ הַמָּוֹן] ישְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַרוּ־בָּה חִנְּם בְּכְל[ַ] חֲמָוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תְּמִּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנְרְאֵה:

ניקה שְׁנֵי בֶבֶב סּוּסִים נִישְׁלַח הַפֶּׁלֶרְ אַחְבֵי מְחַנֵּת־אֲבֶם לֵאמִר לְכִּי יִרְאִי:

messengers returned, and told the king. Arameans had cast away in their haste. And the all the way was full of garments and vessels, which the And they went after them unto the Jordan; and, lo,

according to the word of the LORD. shekel, and two measures of barley for a shekel, Arameans. So a measure of fine flour was sold for a And the people went out, and spoiled the camp of the

down to him. man of God had said, who spoke when the king came people trod upon him in the gate, and he died as the he leaned to have the charge of the gate; and the And the king appointed the captain on whose hand

to-morrow about this time in the gate of Samaria'; and a measure of fine flour for a shekel, shall be the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, And it came to pass, as the man of God had spoken to

thereof; thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, Now, behold, if the LORD should make windows in and that captain answered the man of God, and said:

upon him in the gate, and he died. it came to pass even so unto him; for the people trod

> ַנֹּאָבוּ עַמַּלְאָּלָּיִם נַנַּגָּרוּ לַמֶּלֶב: השְׁלֵיכוּ אֲבֶם (כ׳ בהחפּים)[ק׳ בְּחְפְּיָם] עַבְּבֶב מִלְאָנ בֹּלִבִים וַכֹּלְים צַּמָּר ַנּיּלְכִיּ אַנִוֹנִינִים ַ מַּגַיַנִיּנְבַן וְנִינָּנִי כְּלִ

مُعُدر مُحْد فِيُعُم لَمُعَلَّاتِ مُعِرِّدُت فِيُعُم فَعُدرِ مُعِيْدُ فَعُمْدًا فِي فَعُدرِ فَعُمْدًا ניצָא הִעָּׂם ניַבְּוּוּ אָת מִחֲנָה אָרֶם ניָהָי

نجُد خَثُن نَهُمُكُ هُجُرِر: וַיְּמְת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אַישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׂר مَح ـ ثِدرِ مَح ـ بَهِٰمَد تَبْ لَـ فَكُنِد بِ فَقُو حَهَٰمَد لْلَوْرَكِ لِنَظْرِيدٍ هُلِ لِيَهْذِيهِ كَيْهُدِ لِهُمُّالِ

خَمُكُم يَكِيْنِ خَمْنَ مَٰنِد خَمُمَد مِمْدِيا: באגור סאנום שׁמּוֹים בְּשָׁבֶל וְסָאָר־סָבֶת يبن جيڇر ييس بهِائن هِا بهِائِي

נמאָם לאַ עאַכֿל: בַּבְּבֶר תַזָּה וַיֹּאַמֶר הִנְּּךְ רֹאָה בְּעֵינֶיךְ וְהְבָּה יְהְוֹה עַשֶּׁה צְּרֻבּוֹת בַּשְּׁעַיִם הַיְהְיָה бі וַנְּמַן תַשְּׁלְיִשׁ אָת־אָּישׁ הָאָלְהִים וַיּאִמַרֹ

[tau: (a) إزباركن چا يبهم همن بهو فهود

REUFR SHF CIR

The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 180.

I:IIXX

Moreover the word of the Lord came unto me,

:Saryas:

abominations. judge the bloody city? then cause her to know all her Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou

ұзыда аруыр фарты time may come, and that makest idols unto thyself to that sheddest blood in the midst of thee, that thy And thou shalt say: Thus saith the Lord GoD: O city

וַיְהֵי דְבַּר־יְהְוָה אֵלֵי לֵאִמְר:

בַבְּמָים וְהַוֹּדַעְּמִּה אָת כָּל־מּוּעֲבוֹהָיהָ: إلاجور جا لاجأت ومرتوق ومرتوق والأراه

הַבְּינִי לְמְּלְאָבִי: בְּם בְּתוּכֶה לְבָוֹא עִמָה וְעִישְׁהָה גִּלִים וְאָמִרְהָּ כְּּה אָמֵר אֲדִנְי יֵהוֹה עַיִּר שׁפֶּכֶת

- thou art become guilty in thy blood that thou hast shed, and art defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years, therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!
- Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.
- Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.
- In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.
- Thou hast despised My holy things, and hast profaned My sabbaths.
- In thee have been talebearers to shed blood; and in thee they have eaten upon the mountains; in the midst of thee they have committed lewdness.
- In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.
- And each hath committed abomination with his neighbout's wife, and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his father's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast greedily taken interest and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord God.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the Lord have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the Lord.

- چېښר אַשָּר־שִׁפּֿרָהָ אָשַׁמִהְ וּבָּגִלּוּלִיִּךִּ אַשֶּר־שָּמִיתֹ שְּמֵאת וַתַּקְרֵיבִי יָמָיִךְ וַהְּבִּוֹא עַר־שְׁנִיתְיִךְ עַל־בַּוְ נְתַתֵּיךְ חָרְפָּתֹ לַגִּיִּיִם יְקַלְּטְת לְבָל־הָאֲרְצִית:
- ् त्वांस्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य द्वांप्य
- ، הגהל נשיצי ישְרָאֵל אָישׁ לֹזְרִשִּׁי הָוִיּ בְּרָּ לְמִעַן שְׁפְּרְּיְבֶּם:
- ج אָב נאִם הַקֵּלִּי בְּדִּ לַגֵּר שִּשִּׁי בַשִּׂשֶּׁל چתובֵד יָתִים וְאַלְמָנָה תָוֹנִי בֶּדִּ:
- « קַּדְשָׁי בָּזִית וְאָת־שַׁבְּתֹהַי חִלְּלְהָּ:
- ە ھَنْھَ، ئۇدر، ئاد ئۇلى ھُھْ، ئىلىڭك: مُنھّ، ئۇدر ئاد، ئاك ئۇلھا ھُۈك ئۆت نھر_
- ಭ⊏ಗಗಳಿದ ಕರ್ನೆಗ ಧ್ಯಗ ಭಕ್ಷಗ ಭಕ್ಷಗಳ ಭಿತ್ರಗಳ ಭ
- " אָר־אַבְיוּ עִּנְּה־אֵשֶׁת רֵעַהוּ עִּשְׁה ֹתִּעִבְּה וְאֵישׁ אָר־פַּלְּתִּוֹ שִׁמַּא בְּוִמָּוֹה וְאֵישׁ אָר־אֲחֹתִּוֹ הַרְיּיִישְׁתְּיִשְׁתְּיִישְׁתְּיִּישְׁתְּיִּישְׁתְּיִישְׁתְּיִּישְׁתְּיִּישְׁתְּיִּישְׁתְּיִּישְׁתְּיִּישְׁתְ
- ْ שָׁחַד לֵקְחִרּבֶּף לְעָעַן שִׁפְּרִּדָּם נָשֶׁר וְתַרְבָּית לְלַחַהְ וַהְבַּצִּעָּי רֵעַיֹּרְ בַּעָּשֶׁל וְאָתַי שְׁכְּחַהְ נְאֶם צֵּדְנָי יֵחְוְה:
- װְ װְלֵּלְ הַבְּּוֹתִי כַפָּׁי אָלְ־בִּּצְעֵּךְ אֲשֶׁר מְשִׁיתּ װְ יְּלְיְהְיִּהְיִי אֲשֶׁר הְיִי בְּּחִיבֵּף:
- יי הַנִּעְּלֵיר לבֵּדְּ אָם־מָחָוַקָּנָּה יָדִיִּדְּ לִּלְּיִם אַשֶּׁר אַנִי עֹשֶׁׁה אִיתָדְּ אָנִי יְהֹנֶה דִּבְּרְתִּי יְיִם הַיְּיִם אָנְתָּדְּ אָנִי יְהְנֶּה בְּבְּרְתִּי
- ַ װְטִׁמְטָׁרְ מִּמְאָטֵּךְ מִמֶּּרְ: װְטִׁפִּינִיָּטְ אָנִטָּרְ פַּנִּיִּלָם נְזֵרִימָיִרְ פָּאָּרָצִיִּתִּיִּ
- . וְנִחַלְהְּ בָּּךְּ לְעֵינֵי גוֹיָם וְיָדַעַהְ כִּי־אָנֵי יְהֹוְה: (פ)

- And the word of the Lord came unto me, saying:
- 'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.
- Therefore thus saith the Lord God: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

- ַניְתֵי דְּבַר־יָּהוָה אֵלַי לֵאמָר:
- בּן־אָדְׁם הַיִּיּ־לֵי בֵּיִתַ-יִשְׂרָאֵל (כ׳ יבַרְזֵלְ וְעִיפָּנֶת בְּתַּיִּ בְּתַּיִּ בְּיִר סְגִּים בָּסָר הַיְיִּ: (ס)
- و، ﴿خُوا چُم هِمِّا هِبَائِرِ، يَمَانُم بِهِا يَبَائِم چَجِّچُه جُمَيْرِه خُجَا بَبَيْرٍ، طَجِّا هِبَچُه هِذَ بَبَاَة بِدَنَهِجُهِ:

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7-9:15.

- Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the Lord. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?
- Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth, Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.
- For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.
- All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'
- In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;
- That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord that doeth this.

- הַלִּוֹא כִבְנֵי כִּשִׁיִּם אַמָם לֵי בְּנֵי יִשְׁרָאֵל מֵאָבִין מִצְּרַיִם וּפְּלִשְׁתִּיֵּים מִפָּפְּתִּיר וַאֲרֶם מָאָבין מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִפָּפְתִּיר וַאֲרֶם
- הנוֹה עֵינֵיו אֲדֹנֵי יֶהוֹה בַּשִּמִלְכָּה ׁ הַחַשְּאָׁה יְהִשְׁמֵרְתֵּי אֹמְה מֵעָל פְּנֵי הָאַדְמָה אָפָס כִּי לֵא הַשְׁמֵיד אַשְׁמֶיד אָת־בֵּית יַעְקֹב וָאָם־ יְהֹוְה:
- ر چי_بوند אָרָיר אֶרֶץ: אָת־בֵּית יִשְׂרָאֵל פַּאַשָּׁר יִנּוּעַ בַּפְּבָרְר קי־הנָה אָנֹכִי מְצַנְה יַהָּנְיָה יַבְּיִלִי בְּבָּרִי
- סּ בַּחֲהֶב יִמֹּיחּי כָּל חַטְאֵי עַמָּי הָאִמְרִים לְאִ− הַנְיִשׁ וְחַקְהֵים בַּעֲּדֵינִי הְרָעֶה:
- ַ בּיִּוֹם תַהֹוּא אָקֵים אָת־סָבָּת דָּיִיִּד תַּנִּבֶּלָת וְגְדַרְתַּי אָת־פּרְצִיהָוְ וַתַּרָסֹתִיוֹ אָלִים וּבְנִיתִּיתַ כִּימֵי עוֹלְם:
- ַ לְמָעַן יִירְשׁׁי אָת־שִׁאֵרֵית אָדִים וָבָּל־ הַגּוּיִם אֲשֶׁר־נִקְּרֵא שְׁמָי צַלִּיהָם נְאָם־יְהֹנָה עַשֶּׁה יְאִתּ: (פּ)

Behold, the days come, saith the Lord, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit them; thereof; They shall plant vineyards, and drink the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the Lord thy God.

הְבָּה יָמֶים בָּאִים נִאָם־יָהֹנָה וָנָגַשׁ חֹוֹרֵשׁ פַּפִּצֵּר וְדֹרֵף עַנְּבָים בְּמִשֵּׁף הַזְּרֵע וְהִשָּׁיפּוּ הֶהְרִים עְּסְיֹס וְכְּלְ־הַנְּבָעְוֹת הְתְּמִוֹנְנְנְה:

لْمُشِد بْقِبَى لْهُحُكِد هُنَا_ظَلَدَيْتَם: †הַּמִּנִע ְנֹמְּבֵּנ וֹלֹמֹמֵּנ حُلُמֶנִם וֹמָּטִׁנ אָטַ_:.ْלָם ** أَشِحُنَى אָטַ_شَحْد نَמْد نَشِلَهُمْ يَشْلُ

י וּנְטַמְּמִים עַל־אַדְטָהָם וְלֹאׁ יִנְּהָשׁׁי עֹנִד מעל אַדְמָהָם אֲשֶׁר נָתַהִּי לְהָם אָטָר יְהֹנָה אֱלְהֵיף:

הפטרת אמור

The Hastarah is Ezekiel 44:15 - 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall come near to Me to minister unto Me; and they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord God;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

װַפֿהַנִּים הַלְיִּיִׁם בְּנֵי צִּדִּיֹּה אֲשֶׁר שִׁמְרִיּ מִּשְׁלֵּי הַמְּה יִקְרְבִּי אֵלֵי לְשֶׁרְתֵּנִי וְשְׁרָאֵר לְפָּנִי לְהַקְרִיב לִי חֲלֶב נְדֶׁם נָאֶם אֲדֹנֵי הֵהוְה:

ۿؘٙٙڂ۪ڶڎۥڂۿڶٮڽٚڎ؞ڶۿڟۮ؞ۿٮڝۿڟۮڡ۠؞ ٣٠٠ ڽڟٮۂڂ؉؞ۿڂٟڟڴڎۿ؞ڶؿڟٮڹڴڶڂ؞ۿڂ

וָהְיָה בְּבוֹאָם אֵל־שִׁעֲרֵי הָחָצֵר הַפְּנִימִית בְּגְּתֵי פִשְׁהָים רָלְבָּשׁוּ וְלָא־יַעֲלֵה עַכִּיהָם נְבְּיְחָה:

פֹאָבׁי פֹאָבִי פֹאָבִי בְּיִּנְינִ מַלְ בְּיִּנְנִי בַּיֶּנְנֵה בִּינִנִּה: פֹאָבִי פֹאָבִי בֹאָבִים יִבְיָרָ מַלְ-בִאָּאָם יִמִּלִּוֹם:

ֿרְצֵאֹלְם אֵלִ־הָחְצֵּר הַחִיצִּוֹלָּה אֵלִ־הָחָצֵּר הַחִיצִוֹנְהֹ אֵלִּדְעָם יִפְּשָׁמָּי אָתִּדְּנָהִ אַשֶּׁרְ־הַמְּהֹ מִשְׁרְתָם בְּּם וְהַנִּיחִי אִוֹהָם בְּלְשְׁכָּת הַקְּדֶשׁ וְלְבְשׁי בְּנְרֵים אֲחַרִּים וְלֹאִיְקְדְּשִׁיּ אֶתְ־הְעָם בְּבְּוְּדֵיהֶם:

- Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.
- Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.
- Meither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.
- And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and cause them to discern between the unclean and the clean.
- And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.
- And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for mother, or for sister that hath or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.
- And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.
- And in the day that he goeth into the sanctuary, into the innet court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord God.
- And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance, and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.
- The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat, and every devoted thing in Israel shall be theirs.
- And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests; ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.
- The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

- ∞ וְרִאִשְׁם לָא וְנַלְּחִוּ וּפָּרַע לָא יְשַׁלְחוּ כְּסִוֹם ייִבְסְּמִוּ אֶת־רֶאשִׁיהֶם:
- $ar{\Gamma}_{ ext{IZ}}$ בי $ar{\Gamma}_{ ext{C}}$
- אָמֶר מִּהְנֵה אַלְמִּלְּה מִכְּנֵוֹ נִשְׁה: אִם_בִּּתּיִלְה מִנְּרַתְ בָּית נִשְּׁרָאָלְמָּנָת אָמַ-בְּתִּילְה מִנְּרַתְ בָּית נִשְּׁרָאָלְמָנָתִ
- װ ְּמְּתִּשְׁנֵּה יִוֹרִהְ בֵּין קְּדֶשׁ לְחָלְ וּבֵין־שְּׁמֵא קְשְׁרִיר יְוֹדִשְׁם:
- ְּנַלְ־דִּיִבְ הֲמָה יַעַמֶּדִּי (כ׳ לשפט)[ק׳ לְמִשְׁפְּטֵּ] בְּמִשְׁפָטֵי (כ׳ ושפטהו)[ק׳ ישְׁפְּטֻהִּיּ] יְאָת־תּוֹרֹתַי יְאָת־חֻמִּתִּ בְּכְלְ־ מוֹעֲדֵי יִשְׁמֹרִי יְאָת־שִׁבְּתוֹתַי יְקַדֵּשׁיּ:
- װּ לִאָּר יֶּלְאֶּם יּלְבֶּוֹ יּלְבָּׁט לְאָּת יּלְאָּטִוּיִנ 'לְאֶּר יֶּלְאֶּם יּלְבֶּוֹ יּלְבָּט לְאָּט יּלְאָּטִוּ אַשְּרַ־לֹאִ־חָיְנְטִּר לְאִּישׁ יִשְּׁמָּאִיּ:
- 90 ให้บับใ ดีบับบัง ดีปัสบ เลือ เลือน เล
- ַ וּבְיוֹם בֹאֵוֹ אָל־הַמְּדֵשׁ אָל־הַחָצֶר הַפְּנִימִיתֹ לְשֶׁבֵת בַּמְּדֵשׁ יַקְרָיב חַשָּאתִוֹ נְאֶם אַדֹנְיְ יֶהוְהֹ:
- לאַ טּשְׁלֵּי לְטִׁםְ בְּיִמֶּבְׁאָלְ אָּנִי אָטִוּטִּם: ' נְטִּיְטִׁי לְטִׁםְ לֵנְטִׁלְיִ אָּנִי נָּטִׁלְטִׁם נָאָטִוָּּיִם
- وم המנְחָה וְהַחַמֵּאִת וְהַאֲשֶׁם הַמָּה יֹאִּכְּלִים וְבְּלְחֵנֵם בִּיִשְׂרָאֵל לְהָם יִהְיֶה:
- ه (באשׁית בְּל־בִּבּוּרֵי כֵל וְבָל־הָּנִית בֹּל שְׁרִסְוֹתִיכֶם ׁ תִּהְנִיתִיבֶם לַבּתָּנִים יִהְיָת וְרֵאשִׁית אֵל־בֵּיתֵף:
- چِל־נְבֵלֶהׁ יִשְׁרֵפָׁה מִן־הָעָּוֹף יִמִּן־הַבְּהֵמָָה לְא יאָבְלִי הַפֹּהַנְים: (פ)

הפטרת בהר

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27.

And Jeremish said: 'The word of the Lord came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the Lord, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine, buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the Lord.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the halances

So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open;

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch defore them, saying:

Thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

אַלִר: רָאָמִר: רְיָאַמִר: בְּיִרִיּיִר אַלִייִ אַלִייִי בְּיִרִייִּרִי אָלִייִי אַלִייִּ

ڔ הַנַה הַנַּמִאָּל בָּן־שַׁלָּם דִּיִּדְוּ בָּא אֵלֵיף לאמָר קַנַה לְוּ אָת־שָׁדִי אֲשֶׁר בַּעַנְתֹּה בָּי לְןּ ִ מִשְׁׁפָּט הַנְּאָלֶּה לִקְנְית.

ַנִּבָּאׁ אֵׁלֵי חֲנַמְאֵׁל בָּן־דִּדִִיׁ כִּדְבָּר יְחִזִּׁתֹ אֶלְחֲצַר חַמַּטְּרָתׁ נַיּאִמֶּר אֵלִּי קְנָּת נְא אָת־שָׁדִׁי אֲשֶׁר־בַּעַּנְתִוֹת אֲשֶׁרוּ בְּאֵהֶץ בְּנְיִמִּין בְּי־לְךְּ מִשְׁפָּט חַיְּהֻשֶּׁה יּלְךְּ חַנְּאָלֶּה קְנַה־לְּךְ נְאֵרַׁע בָּי דְבַר־יְחֹזֶה הְנְאֵּ

، װֵאָקָנִר אָת־הַשְּׁדֶׁר מִאָת חַנִּמָאֵל בָּן־דִּדֶּר אַשֶּׁר בַּעַּנְתִית וְאָשְׁקַלְּה־לֹּוֹ אָת־הַבֶּּסֶף שְׁבְּעָה שְּקַלִים וַעַּשְׁרֶה הַבְּסֶף:

נְאָהֻלָּלְ עַכֵּפֶׁל בַּמְאָנְנִים: ™ נֹאָבַעָּׁר בַּפָפָּר נִאָּטַשָּׁם נֹאָמָר מָצִים

ָּ נְאָקָּח אֶת־סָפֶּר הַפִּקְּנְּיִ אֶת־הֶחָהָנִם הַפְּצְּנְתְּ וְתַהְקָּיִם וְאֶת־הַנְּלְוּיי:

נְאָצַנְּהֹ אָתְ בְּּהְיִּךְ לְעֵינֵיהָם לֵאִלְּר:

פה־אָמַר יְהֹנָה צִבְאׁוֹת אֵלֹהֵי יִשִׁרָאֵל לְקַוֹּת אָת־תַסְפְרֵים תָאֵלֶה אֵת סֵפָר תַמְקַנְה תַנְּה נְאַת הֶחָתִּנם נִאָת סָפָר תַנְּלִּיִּ תַנְּה וּנְתַמָם בִּכְלִי־תָרֶשׁ לְמָעַן יַעַמְרִי יָמָים רַבְּים: (ס)

- For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.'
- Mow after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, I prayed unto the LORD, saying:
- 'Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy ouststretched arm, there is nothing too hard for Thee;
- who showest mercy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the LORD of hosts is His name;
- great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings;
- who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;
- and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;
- and gavest them this land, which Thou didst sweat to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;
- and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy commandedst them to do; therefore Thou hast commandedst them to do; therefore Thou hast
- behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the femine, and of the pestilence; and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou

- בֵּי כָּה אַמָר יְהְוָה צְּבָאִת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַּוֹר יִקְנִי בְתֵּים וְשְׁרָוֹת יִּכְרָמֵים בְּצָהֶץ הַזְּאֹת: (פ)
- ײַ עַּמְלַּלְּטַ אָּלְ_בָּנְנְּנֵּ בָּּלְרֵנְּ בָּּלְרֵנְיִּ בְּּאַמְנֵי: " וֹאֵטַבּּצִלְ אָלְ_נִינְיִׁ אַטַבְּיִ עִּטִּיְ אָטַבַּיַ
- אַקה אַדֹנֵר יָהוֹהֹ הַנָּהוּ אַתָּה עִשִּׁיִה אָת־הַשְּׁעַיִׁם וְאָת־הָאָהֶץ בְּבְּחֲףׁ הַנָּדִּירִ יְבְוִרְיַּעַף הַנְּשִּיְה לְאַ־יִפְּלֵא מִמְּףְ כָּלֹ דְּבְר:
- فِשָׂה הָסֶרׁ לֵאֲלִפִּׁים וּמִשִּׁמֵם שָּׁוָן אָבֹוּת אָלְ-חֵיק בְּנֵיהָם אַחֲרֵיהָם הָאֵל הַנְּדִּוֹל הַנְּבַּוֹר יְהְוָה צְבָאִוּת שְׁמְוֹ:
- לְאִישׁ בְּדְרֶבְׁיוּ וְכִבְּּרָיִ מַּעֵּלְלֶּיוּ: פְּקְחִוּת עַּלְ־בָּלְ־דֵּרְכֵּי בָּנֵר אָּדְׁם לְתָּת אִישׁ בְּרֶבְיִי וְכִבְּ הַעָּלִייִּ
- אַשָּׁר־שַׁמִּסִ אֹתֹוֹת וּמִפְּתֵּים בְּאֶבֶץ־מִצְּרַיִּם עַר־תַּוֹם תַזְּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאָדֶם וַתַּעֲשֶּׁר־ לְךְּ שֻׁם כַּיִּוֹם תַזְּה:
- וִ מִּצֵא אָת־עַמְּהָ אָת־יִשְׁרָאֵל מֵאָרֵץ מִצְרָיִם בְּאָתַוֹת וּבְמוֹפְהִים וּבְיֶד חֲזָקֵה וּבְאָזְרַיִּע נְטוּיְה וּבְמוֹהָא גָּדִיל:
- ַ הְאָב יִּבְׁלָם אָת־הָאָרֶץ הַזִּאָת אֲשֶׁר הַ יְּהְבָּעְהַ לַאֲבוֹהָם לָהַת לָהָם אָרֶץ זָבָת הַלְב יִּדְבֶּשׁ:
- ניַבאי ניִּךְשָׁי אֹמָה וָלְא־שָׁמָּעִי בְּקִילֶּךִ (כ׳ בְּל־אֲשֶׁר צִינִימָה לָהֶם לַעֲשָׁית לָא עָשָׂי בְּל־אֲשֶׁר צִינִימָה לָהֶם לַעֲשָׁית לָא עָשָׂי
- הגַּה הַפֹּלְלֹיה בָּאִּ הִעִּיר ְלְלְבְדָה ִיְהִעֵּיר נְחְּנָה בְּיֵד הַכַּשִּׁדִּיםׁ הַנְּלְחָמֵים עַלֶּיהָ מִפְּנֵי הַתְּרֶב וְהָרְעָב וְהַדְּבֶר וַאֲשֶׁר דִּבֶּרְתְּ הָיֶה וְהִנְּךְ רֹאֱה:

Yet Thou hast said unto me, O Lord GoD: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.

'Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?

... וְאַמְּה אָמֶרְמִּ אֵלִי אֲדֹּנִי הֵהוֹה קְנָה־לְּךְּ הַשְּׁבֶה בַּבֶּסֶף וְהַעֵּד עֵּדִים וְהָעִיר וְהְנָה בְּיָד הַכַּשְׂדִּים: (ס)

oz זְיְהְיִּ בְּבַרְיִּהְלֵּהְ אֵלְרִי בְּאַמְּרִ:

ڹۊ۪ڂ؉ڿڒ؞ڔ۫ڎڔ۠ڎ؉ۣڂڽڔۦڿؚڂڿڛؙؚڎۦڽٙڟڨؚ۠ڎ؞ ڗۊ۪ڂ؉ڿڂۦڿڿڎ؞

הפטרת בחקתי

The Haftarah is Jeremiah 16:19 – 17:14.

ι:ΠVΧ

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Out fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might, And they shall know that My name is the LORD.

The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

יהואג יהוֹה אָנֵי וּמִאָּפָסִי־אָּהֵץ וִיאִמָּרִוּ אַדִּ־שָׁקֶרֹ אּנִיָם יָבֹאוּ מֵאַפְסִי־אָהֵץ וִיאִמִּרִוּ אַדִּ־שָׁקֶרֹ נְחַלְוּ אֲבוּהַנוּנוּ חֲבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעֵיל:

∞ <u>הַיַּע</u>ַשָּׂה־לָּוֹ אָדֶם אֵלֹהִים וְהֵמָּה לָאׁ אֵלֹהִים:

ֶּ לְכֵּן הִנְנֵי מְוֹדִיִּטְׁם בָּפַּעַם הַזֹּּאָת אָוֹדִיעֵם אָת־יָדֵי וְאָת־נְּבוּרָתִי וְיָדִעִּי בָּי־שְׁמֵי יְהְנְה: (ס)

חַמַאַת יְהוּדְה בְּתוּבֶה בִּעֵט בַּרָזֵל בִּצִפָּׂהֵן שָׁמֵיר חֲרוּשֶׁרֹ עַל־לַוּחַ לִבְּם וּלְקַרְנִוֹת מִזְבְּחוֹתֵיבֶם:

בּמֹּלְוֹ מֹכְ יַּבֹמֹנִע עַיַּבְעַנִע: כּוַבְּׁר בִּנִיטִם מִוֹבִּטוִיִיָם נִאָּמָבִיטִם מַּכְ_מֹּּגֹּ

אַטַּוּ בְּמִימֶּיוְהְ בְּחַמֶּאֵת בְּבְלְ-גִּבוּגֶלְיְהְּ: הַבְּרִי בְּשִּׁבְיִר הִילְהְ בְּלִ-אִיצְרוִהֶיִהְ לְבָּוּ

וִשְׁמִּטִּמְּתִׁר וּבָוּלִ מִנַּחֲלֵתָוּלִ אֲשֵׁר נָתַמִּי לֵּדְּ וְתַעְּבַרְתִּיוּלִ אָת־צִּיִּבְיוּ בְּאָבֶץ אֲשֵׁר לֹא־ יְדְעָּהְ בִּי־אֵשׁ קְדַחְתָּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלֶם הּיקֵד: (ס)

- Thus saith the Lord: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the Lord.
- For he shall be like a tamatisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.
- Blessed is the man that trusteth in the Lord, And whose trust the Lord is.
- For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant, And shall not be anxious in the year of drought, Meither shall cease from yielding fruit.
- The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?
- I the LORD search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.
- As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.
- Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,
- Thou hope of Israel, the Lord: All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the Lord, The fountain of living waters.
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

- פָּחוּ אָמָר יְחֹנָה אָרָיר חַגָּבֶר אָשֶׁר יִבְמָּח בְּאָרֶם וְשָׂם בְּשֶׂר זְרִעִּיׁ יִּמִּן־יְחֹנֶה יָסִיּר לְבְּוֹ:
- ، וְחִיִּה ְבְּעַרְעָר בְּעָּרְבְּה וְלֵא יִרְאָה בִּי־יָבִוֹא מִּוֹב וְשְׁכֵּן חֲבֵרִים בִּמִּרְבָּר אֶבֶץ מִלְחָה יְלְא תַשְׁב: (ס)
- ק چַרַרוּך הַגֶּּבֶר צֵּישֶׁר יִבְטַח בַּיהֹנְה וְהַנֶּה יְהֹוָה מִבְטַהְוֹ:
- ְּנְתְּיֵׁח בְּעֵּץוּ שְׁתַּוּל עַל־מָיִם וְעַלִּיוּבָל' יִשְׁצָּׁח שְׁרָיְה נְלָא (כ׳ ירא)[ק׳ יִרְאָה] בִּי־ יְשִׁצָּׁח שְׁרָיְה עְלֵא יָמִישׁ מִעֲשִׁיה פָּרִי לֵא יִדְאָׁג וְלְא יָמִישׁ מִעֲשִׂיה פָּרִי:
- הַלַר עַכָּר מַכָּר וֹאָנָה עַנּא מֵּנ יֵבְמֵנּנּי
- אָנִי יִהְנָה חֹמֵר לֵב פֹחַן פָּלְיִוֹת וֹלְתָּת. קאִישׁ כִּדְרֶלִי פִפָּרִי מַעֲּלְלֶיו: (ס)
- ַ לְּרֵא בְּגַר וְלָא יִלֶּר עִּמֶּר עִּמֶּר וְלָא בְּמִּשְׁפְּׁס בַּחַבֶּּי יָמֶוֹ יַמִּוְבָּפִּי וּבְאַחַרִיסִוּ " בְּמִישְׁבָּּי
- יי פּפַא כְבוֹד מָרִוֹם מֵרַאִּמִּוֹן מָקִוֹר בי פּפַא כְבוֹד מָרַוֹם מֵרַאִמָּוֹן מָקִוֹר.
- מְקְוָה מִיִם־חַיֵּים אָת־יְהְוְה; (פ) מְקְוֹה מִיִם־חַיִּים אָת־יְהְוְה; (פּ)
- ײַ רְפְּאָנִי יְתֹּוֹתְ וְאָרַבָּא תּוֹשִׁישֵׁנִי וְאִנְשֵׁעָּר: בּי רְפָאָנִי יְתֹּוֹתְ וְאָרַבָּא תּוֹשִׁישֵּׁנִי יְאָנְשֵׁעָּרִי:

מפטיר לשבת ראש חודש

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 – 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish;

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for a meal-offering, and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram,

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the tam, and the fourth part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-gost for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

«HIVXX اجיنם השַבְּּח שִׁנִי־כְבְשִׁים בְּנֵי־שִׁנָה קְמִימָם וּשְׁנֵי שָשִׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלִּילֶה בַשֶּׁמֵן וְנִסְבְּוֹ:

י עלַת שַבַּת בְּשַבַּתִּי עַל־עֹלָת הַתְּּמִיר יי עלַת שַבַּת בְשַׁבַתִּי עַל־עֹלָת הַתְּמָיר

, יִּבְרָאִמֵּי חְדְשִׁילָם תַּקְרֵיבוּ עַלָּה לִּרְשָׂים פְּלִים בְּנֵי־בָקֶר שְׁנִּים וָאָיִל אָהְד כְּבְשָׁים בְּנִי־שְׁנְה שְׁבְּעָּה הְּנִים

نْهِمَّ هِنَّ مِغْبَاءً مَجْمَ مِنِمِنَ جَمَّرَا جَهُٰشِا مَعْبَ بَهُبَرِ نَهِنِ مِغْبَاءً مَخْمَ فَهُمَا مِغْبَا خَهُرًا خَهُرًا خِهُنَا مِهُمَّا -:

، וְשִּשְׁרֵוֹ שִּשְׁרִוֹן סָׁלֵת מִנְחָת בְּלִּלְּרֵו בַשְּמֵן לַפֶּבֶשׁ הָאָחֲד עַלְּתֹ רֵֵיחַ נִיחֹׁחַ אִשֶּׁר לַיהְוְה:

וְנִסְבֵּיהָם חֲצֵי חַהִין יִהָּנָה לַפָּׁר יִשְׁלִישָׁת הַהַין לְאַיִל יּרְבִיעָת חַהָין לַפֶּבֶשׁ יָיֵן וַאָּת עֹלְת הֹבֶשׁ בְּחָדְשׁׁי לְחָדְשֵׁי תַשְּׁנֶה:

ַ װְּשְׁמְּנֵע מִנִּים אָנֵד לְחַפָּאִט לַיִּהְנָיִ װְ װִּשְׁמָּיר מִנִּים אָנָד לְחַפָּאִנ לַיִּהְנָיִי (ס)

הפטרת שבת ראש חודש

The Haftarah for Shabbat Rosh Hodesh is Isaiah 66:1 - 24.

LXVI:1

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

ֻכּה אָמָר יְהִנְה תַּשְׁמֵיִם כִּסְאִׁי וְהָאָרֶץ הַדֵּם הַגְּלְי אַי־זֵח בַּיִתֹ אֲשֶׁר תִּבְנִי־לִי וְאֵי־זֵה מְקוֹם מְנִיחָתִי:

וְאָם-יְהוְוָה וְאֶלִ-זֶה אַבְּים אָלִ-עָּנִי יְאָם-יְהוְוָה וְאֶלִ-זֶה אַבִּים אָלִ-עָּנִי יְנְבֶּה-הְיּהַ וְחָבֵּד עַלְ-דְּבָרֵי:

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the Lord, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that east you out for My name's sake, have said: 'Let the Lord be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the Lord rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth, Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹהֵט הַשִּׁוֹר מַבֶּה־אִּישׁ זִּבֶּחַ הַשָּׁהֹ עַּבֵּף בֶּׁלֶב מַעֲלֵה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבְרֵף אֲגֵן גַּם־הַמְּה בְּחֲרוּ בְּדַרְבֵיהָם וּבְשְׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁׁם חָפֵּצְה:

לאַ בְּבְּבְּהֵי בְּבְּבְרֵי: (ס) בְּאֵ הָמִמִּי נִיּמְהֵי בִּבְּאָהֵי נְצֵּין מִּיְנְי בַּבְּאָהֵר בְאִ-חַפְּגִּייִ אָבְתַר בְּתַּבְּרִייִּ בְאִ-חַפְּגִּייִ אָבְתַר בְּתַּבְּרִיִּיִּ (ס)

ַ שׁמִּעוּ דְּבַר־יְחִוֹּה הַחֲבֵדִים אָל־דִּבְרִוּ אָמְרוּ אֲחַוּלֶם שׁנְאֵילֶם מְנַבֵּילָם לְמָעַן שְׁמִּי יִּבְפַּר יְחִוְּה וְנִרְאָה בְשִׁמְחַהָּבֶם וְתֵּם יֵבְשׁוּ:

، קוֹל שָׁאוֹן מִעִּיר קוֹל מִהִיבָּל קוֹל יְחֹוֶׁה מְשִׁלֶם גְּּמִיל לְאִיְבֶּיו:

ַ מִי־שְׁמַע בִּוֹאָת מֵי רָאָה בָּאֵבֶּה הַיִּיּחַל אֶהֶץ ְבְּיִּים אָהְׁר אָם־יִּיָּלֵר גִּיִּי פַּעַם אָתָת בִּי־תֲלְה גַּם־יָלְרֶה צִּיּוֹן אֶת־בָּנֵיהָ:

פּ בּאָלוֹ בּפּוּלָנִר וְלֵאָ אִנְלִיִר יִאָּמָר אֶלְבִּינִר: מְם_אָלוֹ בַפּוּלָנִר וְלֵאָ אִנְלִיר יִאָמָר יֶבְיָנִר: (ס)

שָׁישׁי אִחְּהִ מְשִׁישׁ בְּלִ־חַמְּחָאַבְּלִים עָּלֵיהָ: עֶישׁי אִחְּהֹ מְשִׁישׁ בְּלִ־חַמְּחָאַבְּלִים עָלֵיהָ: למעו הינקוּ ישׁבעהם משׁד הנחמיה

לְמָׁמַן מִּנְלֵעְ וּמִּבַמְטֶּם מִאָּג פַּבוְגַרֵּה: לְמָעַן מִּנְלֵעְ וּמִּבַעְּמֶם מִאָּג פַּבוְגַרֵּה: (ס)

מַל־צַּדוֹ אָמָר יְחִנָּה הָנְרָ נִמֶּה־אֵּכֵּיה הָנָה יִינִקּמָּם שְׁלְוֹם יְרְנַהַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם וְינַקְמָּם בּי־בָּחו אָמָר יְחְנָה הָנָנִי נַמֶּה־אַכֵּיה בְּנָהָר

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.

For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues, and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

, וּרְאִימָם וְשֵׁשׁ לִבְּבֶׁם וַעַּצְמִוֹמִיכֵם כַּדֵּשָׁא הִפְּרַחְנָה וְנִיֹדְעָה יַד־יְהֹנְהׁ אָת־עַבְּדְיוּ וְזָעָם אָת־אִיְבֶיוּ: (ס)

ָּ בִּיֹהְנֵּה יְהֹנְהׁ בְּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפָּה מַרְפְבֹתְּיִוּ לְהַשִּׁיב בְּחֵמָהׁ אַפֹּוּ וְנַעֲּרָתִּי בְּלְהַבֵּי־אֵשׁ:

" בָּי בְּאֵשׁ יְהְוָה נִשְׁפְּט וּבְחַרְבִּּוּ אָת־בְּל־בָּשְׂר וְרַבִּוּ חַלְּלֵי יְהְוָה:

המקקדְשִׁים וְהַמְּטַהֵרִים אָלִ הַנַּנֹּת אַתָר (כ׳ אחד)[ק׳ אַהַתֹ] בַּמְּנֶד אָכְלֵי בְּשָּׂר הַחֵלְיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַּבְבָּר יַחְדֶּוּ יָסֶפּוּ נְאָם־יְהְנֶה:

ַ אָּמַ-בְּלְיהַגּוֹיִם וְתַלְּשִׁנְּתִּ וּבָּאִּנִ יְלַפִּיּץ אָמַ-בְּלְ-הַגּוֹיִם וְתַלְּשִׁנְוֹת וּבָּאִנּ וְרָאִנּ אָמַ-בְּבְוֹהְי:

إשׂמָמִּי בְהָׁם אֹוֹת וְשִׁלַחָמֵי מֵהָם וֹפְּלֵימִים אֵל־תַגוּיִם תַּרְשִׁישׁ פִּוּל וְלָוּד מִשְׁבֵי جូשָׁת הֻבַּל וְיֵוֹן תָאִיֵּים תַּרְחֹקִּים אֲשֶׁר לְא־שְׁמָעָנִ אֶת־פְבוֹדֶי בַּגּוֹיִם:

וְהַבָּיאִּי אָתַ־בְּלִ־אָּחִיכֵם מִכְּלִ־תַּגִּיִם מְנְחָהוּ לַיהֹוְה בַּסּוֹלִים וּבְבֶּבְים וּבְפְּרָדִים וּבַכִּרְבָּרִוֹת עַל חָר קְּדִּשֶׁי יִרוּשֶׁלָם אָמָר יִהְוָה כַּאֲשֶׁר יִבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָתַ־תַמִּנְחָה בִּכְלִי שָׁהֻוֹר בֵּית יְהְוְה:

ְּעַלְנִיּם אָשֵּׁט לְבָּעַדָּנִים לְלָנִיִּם אָמָּר י וֹנִםַבְּמָעָה אָשָּׁט לְבָּעַדָּנִים לְלָנִיִּם אָמָר

جِد حِيْשָׁר הִשְּׁמָנִם הֿחַבִּשִּׁים וְהָאָׁבֶץ הַחֲדְשְׁׁה אֲשֶׁר אֵנָי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָּנֵי נְאָם־יְהֹנְה בֵּן יַעֲמָר זַרְעֲבֶם וְשִׁמְבֶם:

- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.
- And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorting unto all flesh.
- ָ וְחָלָה מְבֵּי־חֹֹבֶשׁ בְּחְדְשׁׁוֹ וִמִּדֵּי שַׁבֶּּתּ בְשַׁבַּתִּוֹ יָבַוֹּא כְל־בָּשֶׂר לְהִשְׁתַחֲוֹת לְפָּנֵי אָמַר יְתְּוְה:
- וְיָצְאָּוּ וְרָאֵוּ בְּפִּגְּרֵי הָאֲנָשָׁים הַפִּשָׁטִים בָּר בִּי תּוֹלַטְמְּם לַאׁ תָמׁוּת וָאִשָּׁם לַאׁ תָכְבֶּׁה וְהַיְוּ דֵרָאָוֹן לְכְלְ־בָּשֶׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

- And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.
- And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.
- And I will shoot three arrows to the side-ward, as
- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever.
- So David hid himself in the field; and when the meal moon was come, the king sat him down to the meal to eat.
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall, and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

- نظكد منْ شِجِاء: قَالَا مَانُونَا مِيَادَ بَاتِكُمُ الْطَعَادِةِ جَاءً مِنْ الْطَالِحِيْةِ فِي خِيْدًا فِي الْمُعَادِّةِ فِيْدًا
- ە، ئېۋר ئېچا ئېئار: پېۋد ئۇدۇل ئېڭ چائە ئۇلۇشد ئاۋۇدۇ ھىدىمۇن قىلى خائە ئۇلۇشدائىدۇ
- ە، يېد، שְלִשֶׁת הַחִצִּים צִּבְּה אֹנֶהָה לְשַׁלְחַ־לֶּי לְמַשְּׁרֶה:
- וְהִנֵּהֹ אָשְׁלָח אָת־הַנַּעַר לֵוָּ מְצָא אָת־הַחִצִּיִם אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הִנָּה הַהִצִּיםו מִמְּךְ וָהַנָּה קָהֲנַּוּוּנְבָּאָה כִּי־שָׁלִוֹם לְךְּ וְאֵין דְבֶּר חִי־יְתְנֶה:
- ַ נְאָם־פָּה אִמַרֹ לִמֶּלֶם הַנָּה הַהַצִּים מִמְּךֵּ נְהַלְאָה לֵדְ בִּי שִׁלְּחַךּ יְהֹנֶה:
- ַ נְתַבְּלְר אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי נְאָמָּה הִנָּה יְהֹנֶה בְּינֵי יְבֵינְףְ עַּד־עּיֹלְם: (ס)
- ﯩﺪﯨﯟﯨﺪﯨ ﺑﯩﻨﯩﺪﯨ <u>ﺑﯩﻨﯩﺪﯨ ﺗﯩﻨﯩﺪﯨ ﺗﯩﻨﯩﺪﯨ ﺗﯩﻨﯩ</u>ﺪ ﺗﯩﻨ<u>ﯜﻳﺪ ﺑﯩﻨﯩ ﺑﯩﻨﯩﺪﯨ ﺗﯧﻨﯩﺪﯨ ﺗﯧﻨﯩﺪﯨ</u>:
- ريْשָׁב गूंकूंद्रीन पुर्ने לוֹשָׁבוֹ בְּפַּעַםוּ בְּפַּעַם אָל־מוֹשָׁבֹ חַקִּיר נִיּקְם יְחַוֹּנְחָׁן נִיֵּשֶׁב אַבְנָר מִצֶּד שְּאָיּל נַיִּפְּקֵד מְקִוֹם דְּוָד:

- Mevertheless Saul spoke not any thing that day; for he unclean; Something hath befallen him, he is
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: "Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?"
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's lable.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.'
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- וְלֹאִ־דִבֶּר שְׁאָנּל מְאָנִמָּה בַּנִּוֹם תַהָּנִּא כָּי אָמַר מְקְרֵה הֿוּא בִּלְתֵּי שָׁתַּוֹר הֻוּא כִּי־לִא שְׁהְוֹר: (ס)
- ַ יִיִּהִי מִמְּחֲרָת חַחֹהֻשׁׁ חַשֵּׁנִּי וַיִּפְּקָר מָקַוֹם קּיִּדְ (פ) וַיָּאמֶר שָׁאִּרִלׁ אֶל־יָחוֹנְחֲן בְּנֹי מַדִּיִּעַ לֹאׁ־בָא בֶּן־יִשָּׁי נַּם־הָּמָוֹל נַם־חַיּוֹם אֶל־חַקְּחֶם:
- " ניַען יְחוֹנָהָן אָח־שָׁאִיל נִשְׁאָל נִשְׁצָל דָּנֶד מִעְפָּּהְי עַדְ־בָּיִת לְחֶם:
- ַנּיאִמֶר שַּלְחֵנִי נְאָ בָּי זֶּבַחֹ מִשִׁפְּחָׁר יּ לְנִוּ בָּעִּיר וְחָוּאִ צִּנְּת־לִי אָחִׁי וְעַהָּת אָם־מִצְאָחִי חֵן בְּעֵינֶיךְ אָמֵלְטָׁה נָּא וְאָרְאָָת אָת־אָחָי עַל־בֵּן לֹא־בָּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֵּלֶךְ: (ס)
- ַנְיָחַר־אַף שָׁאִּרִלִּ בִּיחַוֹּנְמָׁן נַנָּאִמֶּר לֹוֹ בֵּן־נַשַּׁנֵת חַמַּרְדָּוּת חֲלַוֹא יָדַשְׁתִּי בִּי־בֹחֵר אַמֶּר:
- בֵּר כְל־הַיָּמִים אֵשָׁר בָּן־יִשִׁי תַּר עַל־הַאֲדְמָה לָא תִּכָּוֹן אַמָּה וּמַלְכוּתָדְּ וְעַמָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלֵי כָּי בֶּן־מֶנֶת הְוּא: (ס)
- ַּ וַיַּעַן יְהַוֹּנְהָוֹ אָת־שָׁאָיל אָבִיו וַיַּאִמֶּר אֵלְיִיוּ לְמָּה יוּמָת מֶה עְּשֶׂה:
- נְּמֶל שְׁאַּרֹל אֵת־הַחַבֵּנִית עָּלֶיו לְחַבֹּתִוּ נִּרַעֹ יְהַוֹּנְתָּוֹ בִּי־בֶּלְה הָיא מִעָּם אָבִיוּ לְחַנִּית אָת־דְּיֵר: (ס)
- נְּמְצֵּבְ אֶּבְ_בִּנְּע כֵּהְ עִבְּלְמִוּ אָּבֶּוּוּ כָּמְ וְלְאִ-אָכָּלְ בְּיוֹם-תַּחָבָּתִּ תַּמִּנִּי לֶמָם כָּי נְיָּבְשׁ הְּשִּׁבְּלִי בְּיִּם תַּמְּלְטֵוּ אָבְיוּיּ
- בְּנְגַ נְנָמָר קְמֶן עִּמְּנִ: * נְנְתַּ בַּבְּפֵר נִיבָּא יְרִוּנְתָּן תַשְּׁבֵר לְמִנִתָּר

- beyond him. which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows
- lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?' which Jonathan had shot, Jonathan cried after the And when the lad was come to the place of the arrow
- and came to his master. stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten,
- David knew the matter. But the lad knew not any thing; only Jonathan and
- unto him: 'Go, carry them to the city.' And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said
- exceeded. one another, and wept one with another, until David ground, and bowed down three times; and they kissed place toward the South, and fell on his face to the And as soon as the lad was gone, David arose out of a
- Between my seed and thy seed, for ever. saying: The LORD shall be between me and thee, and as we have sworn both of us in the name of the LORD, And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch

GLWG ICIT

- בַנוֹגֹּג לְנַגַּלֹבוֹנִי: אַשֶּׁר אָנָכִי מוֹנֶה הַנַּעַר דָּץ וְהוּא־יָנֶה וַיְאַמֶּר לְנַמְּרְוֹ רָאַ מִצֶּא נָאַ אָת־חַחָצִּים
- بَاكِرْنِهِ بَاللَّهُ، فَقُلَا لَيْكِهُبَا: ئىبئنا تنظبه ئىبئبا ھنت، ئىتمر تېھد ַנּיָּבְאָ חַנַּעַר עַד־מְקוֹם חַהַבִּי אֲשֶׁר יָרֶה
- החצי)[ק׳ הַחִּצִּים] נִיָּבְאׁ אֶל־אֲדֹנֶיו: אַל־תַּצְּמִד וַיְלַลַמַ נַעַר יְהְוֹנְתָן אָת־(כ׳ ניקָבֶא יְהְוֹנְתְּןֹ אַבְּבֵי, הַנָּעַר מְבֵבֶר הָיִּשְׁר
- יָדְעָי אָת־תַדְּבֶּר: (סֹ) וְתַּנְּעָר לֹא־יָנָעַע מְאִָימָּה אָךְ יְהְוֹנְתָּלְ וְדָּוֹֹד
- ניאמר לו כק הבנא העיר: تنقا نبائما هم حجرن هج ستقد هَمُد كِن
- אָנַרַנְעָה עַר־דָּוָד הְנְהָיִלּ: לֹּיִמְּׁלַוּוּ אָנְתָּ אָּנַרְ בַּתְּּעוּ נִיּבְּכוּן אָנָתִ לַאָּפָּׁוּ אָּנְדְּטִי וּיִּמְטַּטוּ מָלָמֵ פֹּגַּמִים بَالِمَارِ فَي أَلَٰلِكَ كُالِ مُعْتَمَٰمُ لِأَثِبًا لَنْهِم
- זַרְעָּהָ עַר־עוֹלָם: (פּ) יהוְה יהְיָהו בִּינַי וּבִינָף וּבָין זַרְעָּי וּבָין וֹאַבְּאֹנוּ אַנְנוּנוּ אַנְטוֹנוּ בֹאָם נֹטוֹנִעְ כַאָּמָר تنهشد ندبئٹا خئائد خك خمخبط تجمد

The Maftir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 – 19.

בְּצֵאַנְבֶּם מִמָּגַּבְוֹים: ye came forth out of Egypt; זְכוֹר אָת אַשֶּׁר־עְּשָׂה לְהָ עַמְלֵאָ בַּדֶּבֶרְ ∠ı:ΛXX Remember what Amalek did unto thee by the way as

49I

wast faint and weary; and he feared not God. of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou how he met thee by the way, and smote the hindmost וֹנֹיגֹה וֹלַאָ וֹבֹא אֶׁלַבְיַנִם: خَر_لَاثِكُمُكِٰرِهِ ĒĿĽĿ ĖĿ

Therefore it shall be, when the Lord thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the Lord thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

ڔٙڽڒؘؙ۪ؗٙؗٮڿؚؠؘڔؚ؞ڽڔڹڔڹ؉ۣۣۘڂڽڔٵڋ؋ٞ؋ڟڿڂ؉۬ڔڿؙڔ؋ ؿٶؚڿ۬ٮڂڿۑٚڿ؇ؚۼڛۣڎڔڹڹؘؠٵ۠ؿڂڽٞڔ؋ۮؽڔڂؙ؋ ڽڽڮڹڟڮ۬؉ۼڛؙڿٟ؞ڔڝ۬

REALR ELWR ICIT

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 - 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not, but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'.

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smore the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

- בְּהִ אָּמִר יְהִנְּה צְּבָאִיה פְּקַרְהִי צָּה אַשֶּׁר־עַּשָׁה עַּמְלֵק לִיִשְּׁרְאֵל אַשֶּׁר־שָּׁם לֹוֹ בַּגְּהֶךְ בַּעַלְתִּוֹ מִמִּצְרֵיִם:
- עַמָּה לֵךְ וְהִבִּילָה אָת־עַּמְלֵל וְהָחַרַמִּמָם אָת־בְּל־אֵשֶׁר־לֹוֹ וְלָא תַחָּמָל עָלְיִר וְהַמַּתְּהְׁה מֵאִֵישׁ עַר־אִשָּׁה מֵעַלֵל וְעַד־יוֹנֶּק מִשְּׁוֹר וְעַד־שֶׁה מִנְּמֶל וְעַד־חַמְוֹר: (ס)
- אָטַ-אָּיִּהְ יְהִיּבְׁעֵּי מִאַּטִּיִם אָלְבּ בַּיִּלְיְ וֹהַּהָּבִיע אַּלְפָּים זְיִהְׁפָּׁתְ הַאִּיִּלְ אָטַ-חָלְּם זִיִּפְּלָּבִים בַּּהָּלְאָיִם
- ٠ ﺗﯜﺧﻼ ﺷﻼﺩﻡ ﻣֿﻪﻟﺪﻝ ﺷﻄֿੜֶע ﺗﯜﺷﺖ פּֿװַן:
- رِيُغْوْد שָׁצִּיל אֱל הַפֵּינִי לְכִּי ֻּסָׁרִּ רְצִיּ • מִתְּיוֹד שַׁמְלֵלִי פָּן־אָסִפָּדִּ עִמֹּי וְשִּׁתְּה עַשְׁיחָה הַמָּצְרָיִם נַיָּסִר קִינֵי יִשְׂרָאֵל עַּטְלְק:
- אַמֶּר עַלְ־פְּנֵי מִצְּרֵיִם: אַמֶּר עַלְ־פְּנֵי מִצְּרֵיִם:
- الهُمَا فِكُ الْبُوفِيَّ الْمُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْ الْهُمَا فِكُمِّ الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْهُمَا الْمُعَالَى

But Saul and the people spared Agag, and the best of the the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

saying:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD;' commandment of the LORD.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites, for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the Lore thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the Lord hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;

and the Lord sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

ַנַּחָמִל שָׁאִּיל וְחָשָׁם עַל־אֲגָֹּג וְעַל־תֵּימָב הַצֵּאוֹ וְתַבְּקָר וְתַּמִּשְׁנָים וְעַל־תַכְּרִים וְעַל־בְּלִ־תַּמֹּוֹב וְלִא אָבָוּ תַחֲרִימָם הֶחֶרִימוּ: (פּ)

oı נְיְהִי דְּבַר־יְּהְנְׁה אֶלִ־שְׁמִּוּאֵל לֵאִמָּר:

ָנַחַמָּהִי בְּיֹחִמְלָבָהִי אָת־שָׁאִּיל לָמֶׁלֶךְ לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אָל־יְחְוָָח בְּלִחַבְּיָלְח: לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אָל־יְחְוָָח בְּלִחַבְּיָלְח: וַיִּנְּה לִשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שָׁאִָיל חַבַּרְמֶלֶר וְחְנָּח מַצְּיב לֹוֹ יְדְ וַיִּפְׁב וְיַּצְבׁי וַיִּבֶּר

הַגִּקְגָּל: נַיְּבָא שְׁמִּנִאָל אָל־שְׁאִָּיּל נַיַּאִמֶּר לַוֹּ שְׁאִּיּל בְּרָּוּךְ אַהְּהֹ לֵיְהֹוְה הַקִּימִתִּי אָת־דְּבָר יְהֹוְה:

رِدْאמר שָאִּגּל מֵעְּמָלֵקֵי הֶבִּיאִּים אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל־מֵישָׁב הַצּאֹן וְהַבָּּלֶּר לְמָעַן וְבָה לַיהְנָה אֵלֹהָיִף וְאָת־הַּיּוֹמֵר הָהֶרְמָנִי: (פ)

رِ אָמֶר שְׁמִנִאֵל אָל־שְׁאִּנִל אֲבֶר נִאַנֵּידָה קְּלְּ אֵתְ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהְזָה אֵלֵי הַפְּיֵלָה (כ׳ ייאמרי)[ק׳ וַיְאִמֶר] לָוֹ דַּבֶּר: (ס)

، رَّهْمُد שְׁמִּיאֵׁל הַלִּיֹא אִם־קַּמָּן אַמִּדִּ בְּעִינְּיִרְ רָאִשׁ שִּׁבְּמֵי יִשְׂרָאֵל יְתְּנְיִר לְמֶּלֶבְ עַּלְ- יִשְׁרָבֵי

וְנְלְחַמְּתְּ יְתְּוֹח בְּּדְבֶרְ וַיּאִמֶּר לֵךְ וְחַחֲרַמְמְּׁה אָת־תַחַשָּׁאִים אָת־עַמְלֵל הישְׁלְחַתְּתְּ בֹּוֹ עַּד כַּלְוֹתֶם אָתֶם:

- Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lore, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lore?
- And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the Lord as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the Lord? Behold, to obey is better than sacrifice, And to hearken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the Lord, He hath also rejected thee from being king.'
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned, for I have transgressed the commandment of the Lord, and thy words, because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lord, and the Lord hath rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The Lord path rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

- וְלְמָּה לְאִּ־שְׁמִּעִיהִ בְּקִּוֹל יְחִוָּהִ וַתִּעַשִּ אָל־הַשְּׁלְל וַתִּעַשׁ הָרָע בְּעֵינֵי יְחֹוָה: (ס) וַיּאִמֶּר שְׁאַיּל אֶלֵּ־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שְׁמַעְּהִי
- ر نغير شغنا شخر عراض بير هراد المرازان المرازات المراز
- ַ יַנִאָּמָר שְׁמוּאֵׁל תַחֻפֵּץ לֵיהֹנָת בְּעֹלֵוֹת וּזְבְּחִים בִּשְׁמִּעַ בְּקַוֹל יְהְנְָּה הַנֵּה שְׁמֹעַ מְזָּבַח טוֹב לְהַקְשָׁיב מֵחֲלֶב אֵילִים:
- מְמֶּלְבׁ: (ס) הְגֹּו מִאָּסִׁלְ אָּטַ-בְּבָּר יִּהְנְּטִ וּיִּמְאָסִבּ בְּי חַמָּאִטַ-לֵמֶם מָבִי נְאָנִו יִּהְרָבָּים הַפַּגַּר
- נְאָמֶר שְׁאָרִל אָלִ־שְׁמִנִּאֵלִ חָלָאָרִי בּי־עָבָרְתִּי אָת־פִּי־יְּהְוָה וָאָת־דְּבָרֶיִרְ כָּי נְּאָמֶר שְׁאָרִל אָלִ־שְׁמִנִּאֵלִ חָלְּאָתִי
- יַ וְעָשְׁיִם מָא גָא אָת־חַטְּאָתִי וְשָׁיִב עִּמִּי. אָשְׁמַחַוֶּה לִיהוְה:
- ײַ ניִּאִמָּר שְׁמוּאֵל' אָל־שְׁאִוּל לִאִ אָשִׁוּב עִּמָּך: בִּי מִאַסְתַּד אָת־דְּבָּר יְהֹּדְת נִימִאָסְךַּ יְהֹדָּה מְהְיִּה שֶׁלְּיִּ שָׁלִי שָׁלִי שְׁאָוּל לָאִ אָשִׁוּב עִמָּןְדּ
- ַ נּיִפְּׁבֹּה: (ס) בּ נִיפְּׁב אָמוּאָבְ לְלְצִׁינִ נִּיִּנִוֹנִע בֹּבֹּוֹשַ מִּהֹיִנִעִּ
- ײַנְטִבְּשׁ אֶבְינְהַ אֵבְינְ הַמִּבְּיִם הַיְּיְנָ אָם־טַמְלְבִּיּת יִשְּׂרָאֵל מִעָּלִיִּ הַיִּיִּנִ הַנְאָמֶר אֵלְיוֹ הַשִּׁרִ מִמֶּרְ: (ס)
- לְא אָבֶׁם צִינִא לְטִנְּטִם: בּ וֹנִּם דָּגִּט וֹמִבְּצִל לָא וֹמָּצִל וֹלָא וֹנָּטִם בַּּר
- ְּנְאַמֶּר חַמְּאָתִּי עַּמְּה כַּבְּדֵנִי נָאָ נָגָּר זְקְּנִי־עַמָּי וְנָגָָר יִשְׂרָאֵל וְשָׁיִּב עִמָּי יַמְיְּיִיםְיִּיִיםְיִּלְיִה אָלִידְיִּ

- So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the Lord.
- Then said Samuel: Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites. And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
- And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the Lorp in Gilgal.
- Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

- לַיהְוָה: (ס) נְיֵּשְׁב שְׁמִוּאֵל אַחֲבֵי שְׁאָּוּל נִיִּשְׁתַּחוּ שְׁאָּוּל
- אָבּן סָר מַר־הַמְּנֶת: (ס) עַּמְלֵּק וַיֵּלֶּךְ אֵלְיוּ אָנָּג מַעָּרַנָּת וַיַּאָמֶר אָנְג אָבּן סָר שַׁר־הַמְּנָאַלִי הַעָּרִ מִּעָּרִ
- אָּעַ־אָּגְנִּ לְפַׁנָּ, יְתְּנְּחֵ בַּנְּלְנֶּלְ: (ס) פּן_שַּׁהְּכָּלְ מִנְּאִתִּם אָמֵּוּ וֹנְאַפֶּּר הָּמִנּאָל אָנַר אָמִר שְׁמִנּאָלְ כַּאָּמָר שִׁבָּלְעִי נִשְׁהַ
- אָל־בּיחָוֹ גּּבְעָת שְּאִיל: ניֵלֶךּ שְׁמוּאֵל הָרָמָחָה וְשָׁאָיל עַלֶּה

erwn ern

The Mastir for Shabbat Parah is Numbers 19:1 - 22.

saying: $\begin{tabular}{ll} \parbox{0.5em} \parb$

- This is the statute of the law which the Lord Dath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.
- And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.
- And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.
- And the heifer shall be burnt in his sight, her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall be
- And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.
- Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

זאת הַפַּת הַמּוֹרָה אַשָּׁר־צִּנָּה יְהֹוָה לֵאמָר הַבֵּרוּ אָל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וִיקְתָּי אֵלֶירִּ פְּרָה אָהֻפְּׁה הְמִימָה אַשֶּׁר אֵיוִ־בָּה מֹּים אַשָּׂר לא־עַּלָה עַלֶּיהְ עִּל:

تزيور بمثم هِكَ مُهِد بِهِكُ عَيْدٍ:

- וּנְתַמָּם אֹמָה אָל־אָלִעָּזֶר תַכֹּתֵן וְהוֹצָיא אִמָהֹ אָל־מִתְוּץ לִמַּתֲנֶּה וְשָׁתַט אֹמָה לְפְּנֵיוּ:
- ְּ וְלְלֵּחׁ אֶלְעָּזְרְ תַפֹּתָן מִדְּמָה בְּאָצְבָּעִוֹ וְהַזְּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אְהֶל־מוֹעֶר מִדְּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים:
- لْمُنَا جَمْدُ سِ لَمُنَا يُضِكَ مَرِ طَلَمُكَ الْمُنَا لَهُ لَلَاء ١ أَمْدُلُو الْمُنَا يُضِكِ لَمُنَا الْمُنَا الْمُنَافِينِ الْمُنَافِقِينِ الْمُنَافِقِينِ الْمُنَافِقِينِ الْم
- ، إِكْرِمَا مَحْشَا شِمْ هِتِ، إِهْرَادَ اَفِيرَا مَاجَلِامِهِ. إِمَافِحٌانِ هِلَّ مِنَادٍ فِيَدُومَ مَهِرِهِ:
- ږخۋە جړې'י הפהן וָרָחַץ جִּשְׁרוֹ בַּמִַּּיִם וְאַחַר יָבָאׁ אֶל־חַמַּחַנָּה וְשָׁמָא הפֹהַן עַד־הַעְּרֶב:

- And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.
- And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.
- And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
- He that toucheth the dead, even any man's dead body, shall be unclean seven days,
- the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; but if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.
- Whosoever toucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him.
- This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.
- And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.
- And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.
- And for the unclean they shall take of the ashes of the burning water shall be put thereto in a vessel.

- בְּשְׁרֵוְ בַּמְּנִם וֹמְמֵא מַּרְ חַמְּנֶר: נְהַשְּׁרֵן בַּמְנִם וֹמְמֵא מַרְ חַמְּנֶר:
- ې بېور اېرس پېئىد يوټ توټ رېږت دېر دې دې دېوين چېرې دې ښېږد دېښت چېد بېد توغد بره:
- " וְׁכִבָּׁס הָאֹסָׁף אָת־אָפָּר הַפָּּרַה אָת־בְּגִּרִי הְשְׁמֵא עַּד־הִעְּהֵב וְהִיְהָה לִבְנֵי יִשְׁרָאָל וְלַגֵּר הַגְּר בְּתִיכָם לְחָפָּת עּוֹלֶם:
- ְנְמֶּנְם: ■ בּנְעָּהַ בַּמֵּטַ לְכַּלְ_נָפָּהָ אָבִׁם וֹמָמָא הָבַהָּנִ
- עַּמְּלְיְמָּי וּבּיּוָם עַמִּבִימִּי לָאִ יִמְעֵּר: עַמְּבִימִּי יִמְעַר וְאִם-לָאִ יִתְּעַמָּא בּיּּוָם בְּמָּבִימִּי יִמְעַר וְאִם-לָאִ יִתְּעַמָּא בּיּּוָם
- פָּל־הַנּגַעַ בְּמָה בְּנָפָעׁ הָאָדָׁם אֲשָׁר־יָמִיּה נְרְּהְהָ הַנָּפָשׁ הַהָּוּא מִיִּשְׂרָאֵלִ כִּי מֵּי נְרְּהְ לֹא־יִּהְפָּשׁ הַהָּוּא מִיִּשְׂרָאֵלִ כִּי מֵי מְּמָאָהִי בְּיִּ מְּמָאָהִי בְּיִּ
- ְיַם יַּמְלֵּא מִּלְהַנְיִ אָּנִה בְּאָמֵל בְּלְ-חַבְּא אָלְ-הַאָּמֵלְ וְכְּלְ-אַמֶּר בְּאָמֵל הייסוא מִּלְ-הַאָּמֵל וְכְלִ
- ַ װְבְלְיִנְ מְּמֵא הְוּא: װְ רְּבְלִי מְמֵא הְוּא:
- ְבְקְבֶבְ אָשֶׁרִינְּעִ עַלְּפְּנֵי הַשְּׂנְהִי בְּחַלָּלְ חַנְּבֹלְ אַנִּ בְּמָט אִּיִּבְעָּצָּם אָדָם אַּנִ נְבֹלְ אָנְהַבְּעָּנִי אָנִיבְעָּצָּה הַשְּׁבָּנִי
- הֹלָינ מֹנֹם עֹנִים אָבְ_פֶּבְנִי
   עֹבְלַעוּ כַּמִּמָא מִהֹפֹּב מִבְפַּב עַעַמַּאָע וֹנְעַן

- And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched the bone, or the slain, or the dead, or the grave.
- And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day, and on the seventh day, and bathe himself in water, and shall be clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even.
- But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the Lore; the water of sprinkling hath not been dashed against him: he is unclean.
- And it shall be a perperual statute unto them, and he that sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.
- And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth him shall be unclean until even.

- וְלְלָח אֵּוֹת וְשְׁבָל בַּמָּׁיִם אֵישׁ שָּהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאָהֵל וְעַל־בָּל־הַבֵּלִּים וְעַל־הַנְּפְשִׁית אֲשֶׁר הֵיי־שֶׁם וְעַל־הַנֹּגַע בַּעֶּצֶם צֵּוֹ בֶחְלֶל אָוֹ בַמָּה אָוֹ בַקְּבֶר:
- ور ן הגַה הַשְּׁהִר עַל־הַשְּׂמֵא בִּיִּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יבַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִשְּׁאֵי בַּיַּוֹם הַשְּׁבִיעִׁי וְכְבָּסְ בְּגְּדֶיִי וְרְחַץ בַּמָּיִם וְשְׁהֵר בְּעְּהֶב:
- וּאָישׁ אַשָּׁר־יִמְמָאׁ וְּלָאׁ יִתְחַשְּׁא וָנִבְרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָוּא מִתִּוּךְ הַפְּהָלְ בִּי אָת־מִקִּדָּשׁ יְהנְּה מִמָּא מֵי נְדְּה לֹא־זֹרָק עְּלֶיוֹ שְׁמֵא הְנּא:
- וְהַיְתָּה לְהָם לְחָפֵּת עּוֹלָם וּעַזֵּה מֵי־הַנִּדְּה יְבְבֶּס בְּגָּדְיוּ וְהַנֹּגַעַ בְּמֵי הַנִּדְּה יִשְׁמָא עַּד־הְעְּהֶב:
- עַנְּלְמָּט שֹׁמְׁלֵא מַּגַעְּהְׁמֶּבְׁי (פּ) בּ וְכָּבְ אַמֶּבְוִנִּמַבָּיִ עַמְּלֵא וֹמִלָּא וְעַנָּפָּמִּ

REURLI ERUR ERR

The Haftarah for Shabbat Parah is Ezekiel 36:16 – 38.

Moreover the word of the LORD came unto me, saving:

: Suives Aldre Ald

- 'Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their way and by their doings, their way before Me was as the uncleanness of a woman in her impurity.
- Wherefore I poured out My fury upon them for the blood which they had shed upon the land, and because they had defiled it with their idols,
- and I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries; according to their way and according to their doings I judged them.
- בּן־אַבְׁם בֵּית יִשִּׁרָאֵל יִשְׁבָּים עַל־אַדְטָהָם יִיְשִּמְּאַנ אוֹהָה בְּדַרְבָּם וּבָעֲלִילוֹהָם בְּשִּׁמְאַתֹ הַנְּבְּה הָיְתָה דַרְבָּם לְפָּנֵי:
- ממּאִינִי: אַמִּג_מִּפַבּי מַּל_האָבֶּץ יִבְּיִלְינֵים אַמָּבַיִּמְפַבִּי מַלְבַיִאָבֶץ יִבְּיִלְינֵים
- نَّدَمُّذِ، ذِينُات شُوْمُنَّا، تَا يُخَدِّدُ خِيْنَا خُيَالُةُ فِي أَمْ فِي لِمَا خَيَالُوْت أَنْ الْمُوْدِلِ بَيْنَاتِ فَيْنِاتِ الْيُثَالُ فِي الْمُعْلَمُ اللَّهِ فِي اللَّهِ فِي اللَّهِ فِي اللَّهِ فَي

- And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name; in that men said of them: These are the people of the Lord, and are gone forth out of His land.
- But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.
- Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.
- And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the Loap, saith the Load God, when I shall be sanctified in you before their eyes.
- For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.
- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses, and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.

- ַ וַיְבֹוֹא אָל־תַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאִי שֶׁם וַיְתַלְלִּיּ אָת־שָׁם קְדִשִׁי בָּאֵלָּר לְהָם עַם־יְּהְוָָת אֵלֶּה יִמְאַרְצִיּוֹ יְצְאִיּ:
- ַ יִּשְׂרְאֶלְ בַּנּוּיִם אַשֶּׁר בַּאִּי שְׁמֶּר: (פּ) נְאֶרְטִּלְ בַּנִּיִם אַשֶּׁר בָּאִי שְׁמֶּר: (פּ
- לבון אֵמָר לְבֵית־ִישִׁרָאָל כָּה אָמַר אֲדִּנִּי יֵהוֹה לַא לְמַעַנְבֶם אָנִי מִשָּׁה בֵּּוּה יִשִּׂרָאֵל בִּי אִם־לְשֵּם־קַּדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְמֶּם בַּּוּוִם אֲשֶׁר־בָּאָהֶם שֲׁם:
- וְקַדַּשְׁתִּׁי אָת־שְׁמֵי תַנִּדִּוֹלִ תַמְחָלָלִ בַּנּוֹיִם אַשֶׁר חִלַּלְמֵם בְּתּוֹכֶם וְיָדְעֹּי תַנּוֹיִם בְּי־אֲנֵי יְתְנְׁה נְאָם אֲדֹנֵי יֵחוֹה בְּחִקְּדְשִׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם:
- אָבְ-אַבְמִּטְבֶּם: אָטַבֶּם מִבְּבְ_טַאָּבֹאָנִע וְעַבָּאָטַ, אָטַבָּם נְלַלַטַטַּ, אָטַבָּם מִּן_טַנִּנְם וְלַבָּאָטַ,
- אָטַבְּיב מַּבְּׁעְ מִּמִאַנִינִיבֶּם נִמִבְּּלִ-נִּלְנִבְנִבָּם אָמַבֵּיב נִזְרַאַׁנַּיִּ הַּבְנִבָּים מִנִם מִּעִוּנִים נִמִּבּוֹבִם
- װְ מְּבְּשְּׁבְׁכְּם וֹנִיטִיּג לְכֵּם לֶרַ בְּשֶּׁרֵּ: אָמַּוּ בְּּלִרְבָּכֵם וַחֲסְרִאָּג אָתַ-לֶּר חַאָּבֶּוֹ וֹנִיטִיּג לְכָּם לֵרַ חַדְּשָׁ וֹרָנִּם חַדִּשִּׁרִי
- וֹהְמִּנִים: אָמִּגַ_בּּטַׁפּֿ, שַּבְּכִּנּ נִמִּמִּפָּׁמָּ. שַּׁמִּטִר אַנַן בּצִּעַבנִיטוּ אָשַּׁוֹ בּצִּבנִים וֹהָמָנִי. אָנִי
- לְאַלְנִינם: נְנֵינִנִּם לְּיִּ לְמָּם נִאָּנְכִּי אָנִינִּר לְכֵּם נִוּהַבְּשֵּׁם בַּאָבְׁוֹ אָהָב נִטִּנִּי כִאָּבְנִיכִּם
- במר: אָבְ-טַבּׁלֹּן וֹטַבְּבִּיטַּׂר אָטָוִ וֹבְאִ-אָשׁוֹ הֹבְּיִכֵּם וֹטְוָהַהִּשׁׁיִּרִ אָטַבְׁם מִבְּבְ הַמִּאִיִנִיכִּים וֹפִׁבַאִינִּי

- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.
- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.
- Not for your sake do I this, saith the Lord God, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord God: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate, I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the Load.

- ְּוְהִרְבֵּיִתִּי אָתִּ־פְּרֵי הִעָּץ וּהְנִּבָּת הַשְּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֵא הִקְחִוּ עָּוֹד חֶרְפָּת רָעָב בַּנּוֹיְם:
- הּגוִנִיכִּם וֹמֹלְ שוּהַבּוִינִיכֶּם: אַמָּב לְאַ-מוִבָּים וּנִלִּמְטִם בֹּפֹּנִיכָּם הַּלְ וּוַכַּבַשׁׁם אָטַ-בַּבַבַּכִּם חַבַּמָּם וּמִמּלְלִיכֶם
- ַ קָא לְמַעַּנְבֶּם אֵּנִי־עַּשָּׁה נִּאָם אָדֹנִי יֵהוֹה יִנְּדֵע לְבֶם בַּּוֹשׁי וְהִבֶּלְמָּי מִיּרַבִּיבֶם בֵּית יְשְׁבְּאַל: (ס)
- ָּ ਫ਼ੇਸ אָמֵר אֲדֹנֵי יֵחוֹה בִּיוֹם שַחַרֵי אָחְבֶׁם מִּכְּל עַּוֹנְוֹתֵיכֶם וְחִוֹשַׁבְחִי אֶת־חֵעָּרִים וְנְבְנִי חָחֲרְבְוֹת:
- ֻ מְּמְׁלֶּע לְמִנְוֹ, כְּלְ_מִנְדֶּר: בּי וְטִאָּבְּא עַנְּמָּפֵּע שַמְּדֵּר עַעַער אָמָּר עַיְּתָּרָי
- , וְאָמְרֹוּ הָאָבֶץ הַלֵּזּוּ הַנְּשִׁפָּה הְיָהָה בְּגַן־עֵבֵן וְהָעְּבֵים הָחֲרַבָּוֹת וְהַנְשִׁפָּוֹת וְהַנְּהֶרְסִוֹת בְּצוּרְוֹת יָשְׁבוּ:
- נְיְדְעִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאֲרוֹ סְבִיבְוֹהֵיכֶם בָּיוּ אֲנַי יְהוְה בְּנִיתִי הַנָּהָרָסׁוֹת נִשְעָּתִי הַנְּשַׁמָּר אֲנַי יְהוְה דְּבַּרְתִּי וְעְשֶׁיתִי: (ס)
- בָּה אָמֵר אֲדֹנֵי וֵהוֹה עֿוֹד וָאָה אָדָרֵשׁ לְבֵית-יִשְׂרָאֵל לַעֲשָׂוֹת לָהָם אַרְבֶּה אֹתָם בַּצְּאוֹ אָדֶם:
- בּנְאַן קְדִשִׁים בִּצָּאוּ יִרוּשְׁלִםׁ בִּנִּוּעֵבִּית בּן תִּהְיָּנְתֹ הַעָּרֵים הַחֲרֵבֹוֹת מְלֵאִוֹת צָּאוֹ אָדָם וְיָדְשִׁים בְּצָּאוּ יִרוּשְׁלִם בְּנָוּעֵבִית

GLWR LAITW

The Mastir for Shabbat HaHodesh is Exodus 12:1 - 20.

And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

מְצְּׁנְוֹם לָאמְׁנֵי: יי× נֹּאִמֶּר וֹטְנָׁעְ אָּלְ_מְמֵּהֵׁט וֹאֶּלְ_אִּטִּיְוֹ בֹּאָבֵוֹ

- This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls, according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats:
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand, and ye shall eat it in haste—it is the Lord's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast, and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD.

- הַהָּבֶשׁ הַנָּה לְבֶם רַאִּשׁ חֲדָשָׁים רִאִּשִׂין הוּאַ לְבֶּם לְחָרְשֵׁי הַשָּׁנְה:
- דַּבְּרוּ אֵל־בְּל־עֲדָת יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר בָּעְשָׁר לַחָהָשׁ תַזָּּה וְיִקְחַוּ לָהָם אָישׁ שָׂה לְבֵית־אָבָת שֶׁה לַבֶּיִת:
- אָישׁ לְפָּי אָבְלֹוֹ מְהָוֹוֹת מִשָּׁחֹ וְלָקַח הֹוּא יִשְׁבֵנִוֹ הַמְּרָב אָל־בּיהִוֹ בְּמִּכְחַת וִפְשָׁתּ אָישׁ לְפָּי אָבְלֹוֹ הְבָסוּ עַל־הַשָּׁה:
- , שָׁה הָמָים זְבֶר בָּן־שָׁנָה יִהְיָה לְכֶּם מִן־הַבְּשָּים וּמִן־הָעּיָּים הְּמֶּחוּ:
- " וְחִינִי לְכֵּחַ לְמִּמְּמֶׁנִי עַּרִ אַּרָּבְּעָר מְעֵּר יוִם לְחַבְּתְּ תַּנִּי וְמִּחֲמֵּנִ אִּילִוּ כָּלְ לְחַלְ הְּבְינִים:
- ְּ נְלֵבְׁטִנְ מָּוֹ יַבִּיְם נְדָּטִרָּ הַּכְ אָמִּר יִאָּכְלְּנִ הַלְ יַשְׁהָּלְוּךְ עָּלְ יַבְּּהָׁתְ אֲשֶׁר יִאָּכְלָנִ אָטִי בְּּמֵים:
- װְאָבְלִּרְ אָת־הַבְּשָׂר בַּלֵּיִלִּה הַזָּהִ צְּלִי־אֵשׁ יִמְצְּוֹת עַּל־מְרֹּרֶיִם יֹאִבְּלֶּהוּ:
- הַּג_בַּצְבׁנְ בַּאָה שַּׁהְּנְפִּנּ: בּ נְלָאַבוִנִינונ מִמֵּנִנּ הַּבְבַּצָב וְנַיַנְיָב מִמֵּנִנִּי בּיִינִינִי
- וְכֶּׁכִּתְ תֹאִכְלָוּ אִתוּ מְּחָנִיכֵּם תַּגָּרִים נְשָּׁלִיכֶם בְּרַגְּלִיכֶּם וּתַּקּלְכֵם בְּיֶדְכֵּם נְאַבַלְמָם אִתוֹ בְּחִפְּזְוֹן פֶּסָח תַּוּא לִיתְּנְה:
- הְּפְּטְּיִם אָּלָי יְהְצֶּבֶלְ הָאָבֶלְ הָאָבֶוֹם הַאָּבֶלָם הְהָבְּהָהָי בְּלְבָּכִוּרְ בְּאָבֶלְ הָצְּבָוֹם הֵאָבֶם הְפְּבְרָהָי בְּאָבֶלְ הָצְבְוֹים הָאָבֶם הְפְּבְּרָהָי בְּאָבֶלְ הָבְּיִבְי

And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.

And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the Lord; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for

Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; tor whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eaterh that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

Ye shall ye eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

וְהִיִהׁ הַדָּׁם לְבֶׁם לְאָת עַל הַבָּמִּים אֲשֶׁר אַמֵּם שְׁם וְרָאִיֹתִי אָת־הַדִּׁם וּפְסָהָמֵי עַלֹבֶם וְלְאֹ־יְהְיָה בְבֶם נָגֶף לְעַשְׁהִית בְּהַכֹּתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרֵים:

שִׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצִּוֹת תּאִבֶּלִּר צָּךְ בַּיֵּנִים הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבָּיתוּ שָּׁאָר מִבְּתִּיכָם בָּיוּ בְּלְ־אַבֶּל חָמֵּץ וְנִבְּרְחָׁה חַנָּפָשׁ חַהִּוּאׁ מִישִּׁרְאַל מִיּוֹם חָרִאשׁוֹן מִקְרָא־לְּדֶשׁ יִבְיּוֹם הַשְּׁבִימִּי מִקְרָא־קֹּדֶשׁ יִהְנֵּת לְבֶּם הַשְּׁבִימִּי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְנָּת לְבֶּם בְּעִרְ לְבְלְ-נְּפְשׁׁ חָוּא לְבַרְוֹ יִנְשְׁׁה לְבֶּם:

וּשְׁמַרְמֵּם אָת־תַּמִּצוֹת בִּי בְּעָצֶם תַיֵּוֹם תַזָּר הוֹצֵאִתִּי אָת־צִּבְאוֹתֵיכֶם מַאָּרֵץ מִצְּרָיִם וּשְׁמַרְמֶּם אָת־תַּיִּוֹם תַזָּה לְדִרֹתִיכֶם חֻמָּת עוֹלֶם:

בְּרִאשׁוּ בְּאַרְבְּעָּה עְשָּׁר יָוֹם לַחָהֵשׁ בְּעָּהֶר האּכְלוּ מַצִּּת עַּד וַוֹם הָאָחָד וְעָשְׂהָים לַחָהָשׁ בְּעְהֶב:

מְצְּבֵל מְחְמָּצֵּר לְאִ וְמָּצֵא בְּבָּהֵוּכֵם כֵּיוּ בְּלְ־אִבֵל מַחְמָּצֵּת וְנְכְרְתָּה חַנָּפָשׁ תַחָוּאִ מְצְבְּלְ יִשְּׁרְבְּצָּר בְּצָּר וּבְאָוְרָח חַאָּבֶּץ:

האִלְלְּי מַצִּיִת: (פּ) בְּלְ־מַחְמָצָת לָא תאִכֵּלִי בְּכִלְ מִוּשְׁבָּתִיכֶם

REURL ERWA RAIFW

The Haftarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 - 46:18.

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the peace-offerings, to make atonement for the house of Israel.

Thus saith the Lord GoD: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the house, and upon the four corners of the settle of the alter, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple, so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the Lor D, seven hullocks and a rams without blemish daily the seven days; and a seren without blemish daily the seven days; and a

And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.

In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the oil. and the meal-offering as well as the oil.

Thus saith the Lord GoD: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

كْلْشِنْ» جَانِمْتْ بَغْدَا نَابَا هُمْ ـ يَافِدَاقِدَ يَابِهُدَ مُعْدَا يَافِي خُرِ مِنْ الْمَاتِي يَافِدُ الْمَادِينَ فَيَادِينَ الْمُعْدَانِينَ الْمُعْدَانِينَ الْمُعْدَانِينَ

וְעֵלְ־תַּנְשָׁיֹא יָהְיָה הָעּוּלָוֹת וְתַמִּנְחָהֹ וְתַּנֵּסֶךֵּ בַּתַנִּים וּבֶּחֲדִשִׁים וּבַשַּבְּתִּית בְּבֶלְ־מוּעֲבֵי בֵּית יִשִּׁרְאֵל הְוּא־יַעֲשֶׁה אָת־תַשְּאָת וְאֶת־תַמִּנְהָׁה וְאֶת־הַעּיֹלְה אֶת־תַשְּאָת וְאֶת־תַמִּנְהָׁה וְאֶת־הַעִּילְה הְסְ

ַ פֿה־אָמַר" אָדֹנֵי וֶהוֹה" בֶּרִאִּשׁוֹן בָּאָחֵר לַחֹהֶשׁ תַּמָּח פַּר־בָּן־בָּקֵר תָּמִים וְחִמֵּאָה אָת־הַמְּקְבֵּשׁ:

, וְלָלֵח הַכֹּהֵוֹ מִידָּם הַחַשָּׁאִת וָנְתַּוֹ אֶלִ מְּיִּתִּי הַבְּיִת וְאֶלִ אַרְבָּע פִּנִּית הְעָּיָהָר לַמִּוְבָּח יְעַּלְ־מְיִּינְת שֻׁעַר הָחָצֶר הַפְּנִימִית:

ימפֿט. וֹכפֿבטפֿס אָט_טַבֿנט: ™ וֹכֿו טַהַּמְטַ בַּמִּבַהָּט בּעָבָה מָאָנָה הַנִּט

ַ בְּרִאשֻׁוֹן בִּאַרְבָּעָּה עִּשֶּׁר יִּםׁ לַחָּדֵשׁ יִהְנֵה לְבֶם הַפְּּסָה הְגִּיְהְעָה עִּשֶּׁר יִם לַחְּדֵשׁ יִהְנֵה

ַ וְעְשֶׂה הַנְּשִׁיאׁ בַּיַּוֹם הַהֿוּא בַּעֲדוֹ וּבְעָד כְּל־עַם הָאָרֶץ פָּר חַמְאָה:

ַ וְשִׁבְעַּת יְמֵי־הָחָֹג יַצִּשָׂה עּוֹלָה לַיהֹוָה שִׁבְעַּת פְּרִים וְשִׁבְעַּת אֵילִים הָמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַפְּאת שְׁעָיר עָזִים לַיְּוֹם:

، יענִחָה אַיפָּה לפָּר וָאִיפָּה לָאָיִל יַעֲשֶׂה יַשְׁמֶן הָין לְאֵיפְּה:

، בַשְּׁבִיעִּׁי בְּחֵמִשָּׁה עָשָּׁר יָוֹם לַהֹֹדֶשׁ בָּחָׁמִאִּתִּ יִעְשָּׁה כְאֵלֶּה שִׁבְעַּת הַיָּמִים בְּחַמָּאִת בְּעַלְה וְכַמִּנְחֵה וְכַשְּׁמֶן: (ס)

פּֿה־אָמַר" אַדְּנָר יֵהוֹה שַׁעַר הָחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנָה קַדְּים יִהְיָה סְגִּיר שֵׁשָׁת יְמֵי הְמַעַשָּׂת יְבְיָוֹם הַשַּׁבְּת יִפְּהֵחָ יִבְיִוֹם הַחְזֶּדְשׁ יְפְּתֵחַ:

XLVI:1

- And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.
- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lord shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young they shall be without blemish; and six lambs, and a ram;
- and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.
- But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the gate shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the south gate; he shall go forth a factor of the way
- And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.
- And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

- ۥڮؚ؉ ۩ۄ۪؆؉ ڽٞڽ٦ؖؗ ؉ۥڮٛڡ ۩ٷڽڎڔ ڽڶۥ٩ ٳ؈ٟڽڎ؆ڿ؆؞ؿ؈؈ٷڽڎڔ؈ٷ ؿۄ؆ڹڔ۠ڡڎ؊ڽ؈ڎڽڎ ٷڂ؞؋ۅڔٵ؈؈ڎڔؿڲ؉ڔ۩ٷ؈ڎڔٷ؞ڔڡ ٷڂۦڽ؈ڎ؞
- ן הִשְׁמַּחָוַנִּי עַם־הָאָֹבֶץ ਫ਼ੁਰੂח הַשָּׁעַר הַהְנּאּ בַשְּבְּקִּוֹת יּבֶחֲדְשָׁיִם לְפְּנֵי יְהְוֶה:
- וְהֵמִלְּה צִּשֶׁר־יַקְרֶב הַנְּשִׂיא לֹיהֹוְה בְּוִים
   הַשְּבָּׁה שִׁשְּׁר כְּבְשָׁים הְמִימִם וְצִּיל הְמִים:
- ، וּבְנִים תַּחֹבֶשׁ פַּר בֶּן־בָּקָר הְּמִימָם וְשֵּׂשֶׁתּ בְּבְשָּׁים נְצִּיִל הְמִימָם יִהְוְיּ:
- رَאֵיפָּה לַפָּׁר וָאֵיפָּה לַאַּיִל יַעָּשָׂה מִנָּחָה יַלְפְּבְשִׁים כַּאֵּשֶׁר תַּשִּׁיג יָדִוּ וְשֵׁמֶּו תִּיִּחָ בְאֵיפַה:
- װְבְרַוְאִ הַנְּשָׂיִא הֲרֵוְ אִּילָם הַשָּׁעַר יָבוֹא יְבְרַוְאַ הַנְּשָׁיִא
- י הְבִּלִוֹא עַם־הָאָהָץ לִפְּנֵי יָהֹנִהֹ בַּמּוֹעֲדִים י הַבְּא הָרֶף־שָׁעַר צָפֿוֹן לְהִשְׁתַּחָוֹּה יֵצֵא הָרֶף־שָׁעַר נְּגָב וְהַבָּא הָרֶף־שָׁעַר נְּגָב יֵצֵא הָרֶף־שָׁעַר צְפְּוֹנְה לָא יָשׁוּב הָרֶף הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בֹוֹ בְּי וְכְחָוֹ (כ׳ יצאו)[ק׳ יֵצֵא]:
- י װַדְּנְשִׂיִא בְּתִּרְכֶם בְּבִוּאָם יָבְוָא וּבְצֵאמָם יי װָדְנְשִׁיִּא יִבְצֵאמָם בְּבִוּאָם יָבְוָא וּבְצֵאמָם
- ַ וּבִחַגַּים וּבִמּוֹמֵדִים מִהְיָה חַמִּנְחָתׁ אֵיפֶּה לפְּרֹ וְאֵיפֶּה לְאַׁיִל וְלִבְּבָשִׁים מַתַּתּ יְדִיוֹ וְשֶׁמֶן הַין לְאֵיפֶּה: (פ)

And when the prince shall prepare a freewill-offering, a burnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the Lore, one shall open for him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his bece-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the LORD daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the morning, for meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord God: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to his sons, it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall return to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered every man from his possession.'

הפטרת שבת הגדול

ְּרֶי־יַשְׁשֶׁהֹ הַנְשִּׁיא נְדָבְּה עּוֹלֵה אִוֹ־שִׁלְמִים נְדְבָה לִיהֹוָהׁ וּפְּחָח לוֹ אָת־הַשָּׁעַר הַפֹּּנָה קְדִים וְעְשֶׁה אָת־עִּלְחֹוֹ וְאָת־שִׁלְמִׁי כַּאֲשֶׁר יַשְׁשֶׁה בְּיִים הַשְּבָּת וְיָצָא וְסָגָר אָת־הַשִּׁעַר צַחֲרֵי צֵאְתְוֹ:

ة ﴿ إِذِٰذِهُ هَا مَٰذِنَا مَنِهُ لَا مَاذِلًا كَانُاتُ خَرْبَيْنِ خِوْجُادٍ خِوْجُادٍ مَوْيَقِنَا هُنَانَا:

‹‹‹برېرۀ ﺭﻪﭘﯜﺵ ﭘﯜځ‹‹ ﭼﯜﭼﻪ ﭼﯜﭼﺎﺕ ﻧﻪﻧﯜﯨﺪ ﺗﯧﻼﻧﯜﺕ ﭘﯜﭘﯜן ﺗﻮﺧﺎﺗﯩﺪﯨ ﺗﯩﺒﺮﯨﺮ ﭼﯜﺕ ﺗﯩﺠﯩﺪﯨﺮﭼﯜﭼﻪ ﺩﯦﺪﯦﺘﯩﺮ ﺧﺎﺗﯩﯟﺕ ﺗﯧﺮﺍﺗﯩﺪﯨﺪﯨﺮﭼﺎﺕ ﺗﯧﺮﻼﺗﯩﺪ:

(כ׳ ועשו)[ק׳ יַעֲשׁוּ] אָת־הַבֶּּבֶּע וְאָת־הַמִּנְחֲה וְאָת־הַשֶּׁמָן בַּבָּקָר בַּבָּקָר עוֹלְת הַמֵּיר: (ס)

.. בה־אַמַּר אֵדִנִי יֵהוֹה בִּי־יִמֵּן הַנִּשִּׂיא מַהָּנָה לְאַישׁ מִבְּנְיוּ נַחֲלְתִּוֹ הָיא לְבָנֵוּו מִהְיָה אֲהַיְּהָם הָיא בְּנַחֲלְה: (ס)

ים וְבִי־יִמֵּן מַמְּנְה מִנְּהַלְהוֹ לְאַחַד מֵעְּבְדִּיִּר יְהָיְהָה לֹּוֹ עַּד־שְׁנָת תַדְּרֹוֹר וְשְׁבָת לַנְּשִׂיא אַּךְ נַחֲלְהוֹ בְּנָיִי לְהֶם מִּהְיֵה:

אָמֶּׁר לֹא־יָפָּצִי עַפֶּׁיא מִנְּחָלֵת חָטָּׁם לְחִוֹנִסְׁם מֵאָחַזְּלָּם מֵאַחַזְּתִּוֹ יַנְחָל אָת־בָּנְיֵוּ לְמַעַּוֹ יְלְאֵרְיִּם מַאַחַזְּתִּוֹ יַנְחָל אָת־בָּנְיֵוּ

The Haftarah for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4 - 24.

4:III

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in ancient years.

ְנְעֵּרְבְּהֹ לֵיְהֹנְה מִנְחָת יְהִּדְּה וִירְוּשְׁלְבָם בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשְׁנִים קּדְמֹנִיְת:

- And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and feat not Me, Saith the LORD of hosts.
- For I the Lord change not, and ye, O sons of Jacob, are not consumed.
- From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto you, Saith the Return unto Me, and I will return unto you, Saith the
- Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: Wherein have we robbed Thee? In tithes and heave-offerings.
- Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.
- Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.
- And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field, Saith the LORD of hosts.
- And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the Lorp of hosts.
- Your words have been all too strong against Me, Saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'
- Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?
- And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.'

- ימּמּיַנְי וְלָאִ יְבֹאִנִּי אָמָר יְתִּיָּׁהְ אַבְאִנִי לְמִּׁלֵּר יִּבְׁמְּמִׁלֵּי מְּכַּר ְמִּבְׁי יְבִּיְמִּׁבָּי מְמִּיִר בְּמִכְמִּפִּים יִבְּמְנִּאָּ וְקְנִיר בְּמִּכְמִּפִּים יִבְמִּנִּי אָלָ וְקִרִּיִּ
- לְאִ כְּלְיִטֶּם: ° בּׁי אָּדִּי וֹעוְֹעִ לָאִ אָּזִיִּעִי וֹאָשָּׁם בִּּדִּי ַזִּגְּלָבִ
- לְמִימֵׁר אֲבְתִּיכֶם סַרְמֵּם מֵחֲקֵל שְׁמַרְמָּם שִׁיבּוּ אֵלִי וְאָשִׁוּבָּה אֵלִיכֶּם אָמָר יְהְוָה צְּבְאִוּה וַאֲמַרְהָם בַּמָּה נְשִׁיב:
- ، הַנִקְבָּע אָרָׁם אֵלֹהִים כָּי אַמָם קֹבְעָּיִם אֹתִי נאַמַרְמָם בּמָה קבְעַנִּיִּר הַמַּעַשָּׂר יְהַקְּרוּמֶה:
- י בּמִּאָבִר אַמָּם דָּאִּרִים וָאָתָּי אַמָּם לִּבְעָּיִם מּאַבְרוֹ אַמָּם בַּאָרִים וָאָתָּי אַמָּם לִבְעָּיִם
- הְלִיאוּ אָת־פְּלִ"הְמִּעֵשֵׁר אָלִ"בֵּיִת הָאוֹצָּר יִיהָי שֶׂהֶף פְּבֵיתִׁי וּבְחָנִּוּיִי נָאׁ בָּזֹאת אָטָר יְהְנָת צְבְאָוֹת אִם־לְאׁ אֶפְתַּח לָכֶם אָת צַּרְבָּוֹת הַשְּׁמַיִם וַהֲרִילִתִּי לְבֶם בְּרְבֶּר עַר־בְּלִי־דֶּי:
- בּמֶּגְע אַמֶּר יְהְנָת צְּבְאִנֵי: אָת־פְּרֵי הָאִדְּמָּה וְלִאַ-הָשָּבֶּל לָכֶם הַנָּפָּוֹ נְנְעָּרָה אָמֶר יְהְנָה צְּבָאִית:
- אָבֶץ הַפֶּץ אָמָר יְהְנָה צְּבְאִית: (פּ)
- מִע_נּגַלּנִתּ מִּלְּנְב: מַע_נָגַלּנִת מִלְנְגַים אִמָּנַ נִּעָנְיַנִ נִאָּמָנְמֶּם
- אַמַרְמֶּם שָׁוָא עֲבָר אֱלֹהָים יִּמִר בָּצִע כָּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְמֹּי וְכֵּי חָלֵבְנוּ קַדְרַנִּית מִפְּנֵי יְחֹנֶת צְבְאִנת:

- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the Lord of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not.
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
- But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to their children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- אָז גִדְבְּרָוּ יִרְאֵי יְתִּטְׁתְּ יֵּיִּכְּתָּב סֵפָּר וִּכְּרָוֹן יִּקְשָׁב יְתִּיְתְ יִּיִּשְׁמָת יִּיּכְתָּב סֵפָּר וִּכְּרָוֹן קפְּנְיוֹ לְיִרְאֵי יְתְנְּתְ יִּלְתְאָבֵּי שָּׁמְוּ:
- אָיִשׁ עַּלְּ־בְּנִוּ הָעַבְּרָ אָהָוּ צִּלְיִיהִם בְּאָשָׁר יַהְנָּלְ מְשָּׁה סְנְּלְּה וְחָמִלְהַּ צִּלְיִיהִם בְּאָשָׁר יַהְנָּל אָיִשׁ פְּאָשֶׁר יַהְנָּלְ
- אַ נְשָּׁבְשְׁיִם לְאֵּמֶּׁר לְאֵ הַּבְּרְוּ: (פּ) מְבָּרְ אֶלְיְוִם לְאֵמֶּה בֵּוּן
- קי־הַנָּה הַיּוֹם בָּא פַעָר פַתַּנָּוּר וְהָיֹּוּ 2 כְלְ־זֵּרִים וְכְלִ־עַשָּׁה רִשְׁעָה לַשׁ וְלִהַם אֹהָם הַיַּוֹם הַבָּא אָמַר יְהְוָָה צְּבְאׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעַזְּב לָהֶם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף:
- מּוֹבְבֵּׁל: װְתְּוֹבֵּא בִּבְּוֹפֵּיִה וִיצִּאִמָם וּפִּמְּמֵם בַּמִּלְּלָי װְנְרְהָיִם לְכָּם וִרְאָּי שִׁמִּי שָּׁמָשִׁ בָּלִים בִּמִּלְלָי
- ַ נְעַסְוָתֵם רְשִׁמְּנִם בְּירִיִיְרָוּ אֲפֶּר מָחַת כַּפָּוֹת בַּגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עִשֶּׁה אָטָר יְהֹוֶה יְיְלְיִם: (פ)
- ב זְּבְּרֵוּ תּוֹרֵת מֹשֶׁׁה עַבְּגִּי אֲשֶׁרֹ צִּוֹּיִתִּי אִוֹתָוֹ בְחֹבֵב עַל־בְּל־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפְּמִים:
- הַנֶּה אָנֹכִי שׁלֵחַ לַכֶּם אָת אֵלְיֵּה הַנְּבִיאלְפְנֵי בִּוֹא יַוֹם יְהֹנֶה הַנְּדָיֹל וְהַנּוֹהְא:
- ְּהֵשֶׁיב לֵב־אָבוֹתׁ עַל־בָּוִּים וְלֵב בָּוָים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אַבֿוֹא וְהִבֵּיתִּי אָת־הָאָהֶץ הֵהֶם:הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא